

Nr. 4 – 2003
Side 477 – 696

NORSK LOVTIDEND

Avd. I

Lover og sentrale forskrifter mv.

Nr. 4
Utgitt 28. april 2003

Innhold

	Side
Lover og ikrafttredelser. Delegering av myndighet	
2003	
Mars. 14.	14. Lov nr. 15 om beskyttelse av design (designloven)..... 477
Mars. 14.	14. Lov nr. 16 om endr. i lov 24. februar 1995 nr. 12 om helligdager og helligdagsfred mv. 487
Mars. 14.	14. Lov nr. 17 om endr. i lov 17. juli 1998 nr. 61 om grunnskolen og den vidaregåande opplæringa (opplæringslova) 488
Mars. 21.	18 om endr. i straffeprosessloven og politiloven m.m. (lovtiltak mot barne- og ungdomskriminalitet)..... 489
Mars. 28.	19 om endr. i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. (strukturfond for kapasitetstilpassing av fiskeflåten)..... 490
Mars 7.	Deleg. av mynde til Justis- og politidepartementet etter inkassoloven § 22 (Nr. 286) 511
Mars 14.	Deleg. av myndighet til Justis- og politidepartementet etter straffeprosessloven § 146 annet ledd (Nr. 293)..... 527
Mars 14.	Ikrafts. av lov av 14. mars 2003 nr. 16 om endringer i lov 24. februar 1995 nr. 12 om helligdager og helligdagsfred mv. (Nr. 300)..... 533
Mars 19.	Delvis ikrafttr. av lov av 7. juni 2002 nr. 17 om endringer i lov om foretakspensjon, innskuddspensjonsloven og enkelte andre lover (kombinerte pensjonsordninger mv.) (Nr. 347) 540
Mars 21.	Deleg. av myndighet til Norges vassdrags- og energidirektorat etter lov om oreigning av fast eigedom § 2 nr. 45 (Nr. 348)..... 541
Mars 21.	Ikrafttr. av lov av 21. mars 2003 nr. 18 om endringer i straffeprosessloven og politiloven m.m. (lovtiltak mot barne- og ungdomskriminalitet) (Nr. 358)..... 555
Mars 21.	Ikrafttr. av lov av 15. mars. 2002 nr. 5 om endring i lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (forurensningsloven) og lov 31. mai 1974 nr. 17 om kommunale vass- og kloakkavgifter (Nr. 359) 555
Mars 28.	Ikrafttr. av lov av 28. mars 2003 nr. 19 om endring i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. (strukturfond for kapasitetstilpassing av fiskeflåten) (Nr. 411) 583
Kunngjøring av stortingsvedtak	
2002	
Des. 10.	Vedtak om formues- og inntektsskatt til Svalbard for inntektsåret 2003 (Nr. 1872)..... 494
Des. 10.	Vedtak om avgift av kull som utføres fra Svalbard for budsjetterminen 2003 (Nr. 1873)..... 495
Forskrifter	
2002	
Okt. 10.	Forskrift om krav til bachelorgrad ved Høgskolen i Gjøvik (Nr. 1869) 493
2003	
Feb. 24.	Byggesaksforskrift for Longyearbyen (Nr. 274)..... 495
Feb. 25.	Forskrift om opphevelse av maksimalkvoten i fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak i 2003 (Nr. 275) 497
Feb. 26.	Forskrift om stønad til dekning av utgifter til opphald i opptreningsinstitusjonar og helsesportssentra m.m. (Nr. 277) 498
Feb. 28.	Forskrift om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling hos tannlege for sykdom (Nr. 278)..... 498
Mars 5.	Forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel av levende fjørfe og rugeegg fra Nederland. (Nr. 282)..... 504
Mars 5.	Forskrift om forebyggelse av anslag mot sikkerheten i luftfarten (Nr. 283)..... 504
Mars 5.	Forskrift om stopp i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2003 for fartøy mellom 21 og 27,99 meter største lengde i gruppe I (Nr. 284)..... 509
Mars 6.	Forskrift om hygiene og kontroll ved produksjon og frambud av kjøtt fra sjøpattedyr (sjøpattedyrforskriften) (Nr. 288) 513
Mars 7.	Forskrift om verdipapirforetaks bruk av oppdragstakere (utkontraktering) (Nr. 289)..... 520
Mars 7.	Forskrift om stønad til motorkjøretøy eller annet transportmiddel (Nr. 290) 522
Mars 14.	Forskrift om Den rettsmedisinske kommisjon (Nr. 294) 527
Mars 10.	Forskrift om krav til og godkjenning av ledelsen i depotmottakerforetak (Nr. 298) 531

Mars	12.	Forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel av fjørfekjøtt m.m. fra USA i forbindelse med utbrudd av Newcastle disease mv. (Nr. 299).....	532
Mars	17.	Forskrift om tiltak mot Phytophthora ramorum (Werres et al., 2001) (Nr. 341).....	537
Mars	17.	Forskrift om gjennomføring av tekniske spesifikasjoner (TSI) for samtrafikkveve for delsystemene vedlikehold, styringskontroll og signaler, infrastruktur, energi, drift og rullende materiell i det transeuropeiske jernbanesystem for høyhastighetstog (Nr. 342)	538
Mars	14.	Forskrift om innfangning og innsamling av vilt for vitenskapelige eller andre særlige formål (Nr. 349)	541
Mars	14.	Forskrift om regulering av og adgang til å delta i fangst av vågehval i 2003 (Nr. 350)	544
Mars	20.	Forskrift om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med utbrudd av munn- og klauvsjuka i Paraguay (Nr. 354)	547
Mars	20.	Forskrift om organisasjonsplan og flygesjef i luftfartsforetak (BSL D 2–8) (Nr. 356).....	548
Mars	13.	Forskrift om fisketider for fiske etter anadrome laksefisk i sjøen (Nr. 387).....	556
Feb.	19.	Forskrift om opptak til videreutdanninger i musikk ved Høgskolen i Agder (Nr. 395).....	561
Mars	25.	Forskrift om eksamen ved Høgskolen i Lillehammer (Nr. 398).....	563
Mars	25.	Forskrift om adgang til å gå opp til eksamen mv. som privatist ved Høgskolen i Lillehammer (Nr. 399).....	567
Mars	26.	Forskrift om anbud i lokal rutetransport (Nr. 400)	568
Mars	26.	Forskrift om yrkestransport innenlands med motorvogn eller fartøy (Nr. 401).....	571
Mars	26.	Forskrift om internasjonal person- og godstransport, samt kabotasje (Nr. 402)	578
Mars	26.	Forskrift om transport med ferje (Nr. 403)	579
Mars	26.	Forskrift om fastsetting av kvotefaktor i ringnotgruppen og trålgruppen ved fiske etter norsk vårgytende sild i 2003 (Nr. 404)	580
Mars	26.	Forskrift om satellittbasert overvåkning av fiske- og fangstfartøyers aktivitet i fiskevernsonen ved Svalbard (Nr. 405).....	580
Mars	26.	Forskrift om satellittbasert overvåkning av fiske- og fangstfartøyers aktivitet i Svalbards territorialfarvann og indre farvann (Nr. 406)	581
Mars	21.	Forskrift om frivillig deltaking for organisasjoner i en fellesskapsordning for miljøstyring og miljørevisjon (EMAS) (Nr. 413).....	676

Endringsforskrifter

2002

Des.	3.	Endr. i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøysforskriften) (Nr. 1868).....	491
------	----	---	-----

2003

Feb.	26.	Endr. i forskrift om opptreningsinstitusjoner (rekonvalesenthjem og kurbad) (Nr. 276).....	498
Feb.	28.	Endr. i kvalitetsforskrift for fisk og fiskevarer (Nr. 279).....	503
Mars	4.	Endr. i forskrift om engangsavgift på motorvogner (Nr. 281)	504
Mars	7.	Endr. i forskrift om internasjonal person- og godstransport, samt kabotasje (Nr. 291)	525
Feb.	27.	Endr. i forskrift om krav til bachelorgraden ved Høgskolen i Telemark (Nr. 295).....	530
Feb.	27.	Endr. i forskrift om eksamen ved Høgskolen i Telemark (Nr. 296)	530
Mars	6.	Endr. i forskrift om materialer og gjenstander i kontakt med næringsmidler (Nr. 297).....	531
Mars	14.	Endr. i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel av levende fjørfe og rugeegg fra Nederland (Nr. 301).....	533
Mars	11.	Endr. i forskrift om faktor mv. i fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2003 (Nr. 339)	533
Mars	14.	Endr. i forskrift om vurdering og kontroll av risikoer ved eksisterende stoffer (Nr. 340)	533
Mars	17.	Endr. i forskrift om fordeling av jernbaneinfrastrukturkapasitet og innkreving av avgifter for bruk av det nasjonale jernbanenettet (fordelingsforskriften) (Nr. 343)	539
Mars	17.	Endr. i forskrift om forskuddstrekk i utgiftsgodtgjørelser (Nr. 344).....	539
Mars	17.	Endr. i forskrift om forskuddstrekk i naturalytelser og om verdsettelse av naturalytelser ved forskuddstrekket (Nr. 345).....	540
Mars	18.	Endr. i forskrift om maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse (Nr. 346).....	540
Mars	19.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter sild i Nordsjøen, innenfor grunnlinjene på strekningen Stad – Lindesnes og i Skagerrak i 2003 (Nr. 351).....	546
Mars	19.	Endr. i forskrift om stopp i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2003 for fartøy mellom 21 og 27,99 meter største lengde i gruppe I (Nr. 352)	546
Mars	20.	Endr. i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med utbrudd av munn- og klauvsjuka i Botswana (Nr. 353)	547
Mars	20.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter reker ved Øst-Grønland i 2003 (Nr. 355).....	548
Mars	21.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2003 (Nr. 357)	550

Feb.	26.	Endr. i forskrift om sjømannspensjonering (Nr. 386)	555
Mars	13.	Endr. i forskrift om faktor mv. i fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2003 (Nr. 388)	559
Mars	19.	Endr. i forskrift om maskevidde, bifangst, fredningstid og minstemål m.v. ved fangst av fisk og sild (Nr. 389)	559
Mars	20.	Endr. i forskrift om rester av plantevernmidler mv i næringsmidler (Nr. 390)	560
Mars	21.	Endr. i forskrifter etter vegtrafikkloven (Nr. 391)	560
Mars	24.	Endr. i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 (Nr. 393)	561
Feb.	3.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter kolmule i 2003 (Nr. 394)	561
Mars	19.	Endr. i forskrift om bankers adgang til lån og innskudd i Norges Bank mv. (Nr. 396)	562
Mars	25.	Endr. i forskrift om områdebegrensning mv. i fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2003 (Nr. 397)	562
Mars	26.	Endr. i forskrift om allmennfarlige smittsomme sykdommer (Nr. 407)	582
Mars	27.	Endr. i forskrift om godkjente (reinavla) avlsdyr av storfe (Nr. 408)	582
Mars	27.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter bunnfisk ved Færøyene i 2003 (Nr. 409)	583
Mars	27.	Endr. i forskrift om regulering av vinterloddefisket i Barentshavet i 2003 (Nr. 410)	583
Mars	18.	Endr. i forskrift om grensekryssende transport av avfall, gjennomføring i norsk rett av EØS-avtalen vedlegg XX, punkt 32 c Rådsforordning (EØF) nr. 259/93 om overvåking og kontroll av avfallstransport innen, inn i og ut av Det europeiske fellesskap (Nr. 412)	584

Diverse 2003

Mars	3.	Opph. av forskrift om gjennomføring av De Forente Nasjoners Sikkerhetsråds resolusjon nr. 1298 av 17. mai 2000 om begrensede sanksjoner mot Etiopia og Eritrea (Nr. 280)	503
Mars	7.	Vedtekter for Norsk kulturminnefond (Nr. 285)	509
Mars	7.	Vedtak om godkjenning av vedtekter for klagenemnd for inkassotenester mellom Forbrukerrådet og Norske Inkassobyråers Forening (Nr. 287)	511
Mars	13.	Instruks for selvkjøttkontroll (Nr. 292)	525
Mars	21.	Opph. av forskrift om kompetanse etter vegtrafikkloven § 18 (Nr. 392)	560

Rettelser

Nr. 11/2002 s. 1380, 1381 og 1383 (i forskrift av 4. juni 2002 nr. 983 om endring av forskrift av 15. september 1992 nr. 701 om om navigasjonshjelpemidler og bro-, styrehus- og radioarrangementer for skip)	695
Nr. 3/2003 s. 381–382 (i forskrift av 18. februar 2003 nr. 175 om hold av svin)	695

Oversikt over rettelser	3. omslagsside
Bestillinger, adresseendringer mv.	4. omslagsside

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter mv.

Utgitt i henhold til lov 19. juni 1969 nr. 53.

Utgitt 28. april 2003

Nr. 4

14. mars. Lov nr. 15 2003

Lov om beskyttelse av design (designloven).

Ot.prp. nr. 2, Innst.O. nr. 58 og Besl.O. nr. 67 (2002-2003). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 18. og 27. februar 2003. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Jf. EØS-avtalen vedlegg XVII nr. 9b (direktiv 98/71/EF) om rettslig vern av mønstre. Kunngjort 14. mars 2003.

Følgende lov oppheves:

Lov av 29. mai 1970 nr. 33 om mønstre.

Endringer i følgende lover:

1. Lov av 2. juli 1910 nr. 7 om Styret for det industrielle Retsvern.
2. Lov av 13. august 1915 nr. 6 om rettergangsmåten for tvistemål (tvistemålsloven).
3. Lov av 15. desember 1950 nr. 4 om fiendegods.
4. Lov av 3. mars 1961 nr. 4 om varemerker.
5. Lov av 12. mai 1961 nr. 2 om opphavsrett til åndsverk m.v. (åndsverkloven).
6. Lov av 15. desember 1967 nr. 9 om patenter.
7. Lov av 17. april 1970 nr. 21 om retten til oppfinnelser som er gjort av arbeidstakere.
8. Lov av 8. februar 1980 nr. 2 om pant.
9. Lov av 11. juni 1993 nr. 65 om konkurranse i ervervsvirksomhet (konkurranseloven).

Kapittel 1 Alminnelige bestemmelser

§ 1. Enerett til design

Den som har frembrakt en design (designeren), eller den som designerens rett har gått over til, kan ved registrering oppnå enerett til å utnytte designen etter bestemmelsene i denne loven (designrett).

Registrering av en design utelukker ikke beskyttelse etter annen lovgivning hvis vilkårene for beskyttelse etter annen lovgivning er oppfylt, herunder beskyttelse etter lov 3. mars 1961 nr. 4 om varemerker, lov 3. mars 1961 nr. 5 om fellesmerker, lov 12. mai 1961 nr. 2 om opphavsrett til åndsverk mv. og lov 15. desember 1967 nr. 9 om patenter.

§ 2. Definisjoner

I loven her forstås med

1. design: utseendet til et produkt eller en del av et produkt som særlig følger av de karakteriserende trekkene ved linjene, konturene, fargene, formen, strukturen eller materialet til produktet eller produktets ornamentering.
2. produkt: en industrielt eller håndverksmessig fremstilt gjenstand, herunder deler som er bestemt til å inngå i et sammensatt produkt, emballasje, utstyr, grafiske symboler og typografiske skrifttyper, men ikke edb-programmer.
3. sammensatt produkt: et produkt som består av flere bestanddeler som kan skiftes ut, slik at produktet kan tas fra hverandre og settes sammen igjen.

§ 3. Nyhet og individuell karakter

Designrett kan bare oppnås hvis designen er ny og har individuell karakter.

En design anses som ny hvis ingen identisk design har blitt allment tilgjengelig før den dagen da søknaden ble innlevert (søknadsdagen) eller før prioritetsdagen, hvis det er påberopt prioritet etter § 16. En design skal anses som identisk med en annen design hvis de karakteriserende trekkene bare skiller seg fra hverandre på uvesentlige punkter.

En design anses å ha individuell karakter hvis helhetsinntrykket designen gir den informerte brukeren, skiller seg fra helhetsinntrykket en slik bruker får av annen design som har blitt allment tilgjengelig før den dagen som er nevnt i annet ledd. Ved vurderingen av om designen har individuell karakter, skal det tas hensyn til hvor stor frihet designeren hadde ved utviklingen av designen.

§ 4. Sammensatte produkter

Designen til en bestanddel av et sammensatt produkt anses bare for å være ny og ha individuell karakter i den grad

1. bestanddelen er synlig under normal bruk av det sammensatte produktet, og
2. den synlige delen av bestanddelen oppfyller vilkårene om nyhet og individuell karakter.

Med normal bruk forstås sluttbrukerens anvendelse av det sammensatte produktet, med unntak av vedlikehold, service eller reparasjon av produktet.

§ 5. *Designens allmenne tilgjengelighet*

En design er allment tilgjengelig etter loven her hvis den har blitt offentliggjort ved registrering eller på annen måte. Det samme gjelder hvis designen har blitt utstilt, utnyttet kommersielt eller blitt kjent på annen måte.

Designen anses likevel ikke for å ha blitt allment tilgjengelig hvis

1. fagkretsene innenfor den aktuelle sektoren i EØS gjennom sin alminnelige næringsvirksomhet ikke med rimelighet kunne ha fått kjennskap til designen gjennom omstendigheter som nevnt i første ledd før søknadsdagen eller før prioritetsdagen, hvis det er påberopt prioritet etter § 16, eller
2. andre har fått kjennskap til designen under en underforstått eller uttrykkelig forutsetning om fortrolighet.

§ 6. *Handlinger som ikke ødelegger nyheten (nyhetsfrist)*

Designen anses ikke for å ha blitt allment tilgjengelig etter § 5 hvis den tidligst tolv måneder før den dagen som er nevnt i § 3 annet ledd, er gjort allment tilgjengelig

1. av designeren eller den som designerens rett har gått over til,
2. av andre på grunnlag av opplysninger som er gitt eller handlinger som er foretatt av designeren eller den som designerens rett har gått over til, eller
3. som følge av misbruk i forhold til designeren eller den som designerens rett har gått over til.

§ 7. *Design som strider mot offentlige interesser og andres rettigheter*

En design kan ikke registreres hvis den

1. strider mot offentlig orden eller moral, eller
2. uten tillatelse inneholder et våpen eller annet tegn som er omfattet av straffeloven § 328 første ledd nr. 4 og annet ledd, et statsflagg eller et offentlig kontroll- eller garantimerke for produkter av samme eller liknende slag som produktene designen gjelder, eller noe som er egnet til å oppfattes som et slikt tegn, flagg eller merke.

Designrett kan ikke oppnås hvis designen kolliderer med en design i en tidligere søknad om designrett her i landet som ikke var allment tilgjengelig før søknadsdagen for den nye søknaden eller før prioritetsdagen, hvis det er påberopt prioritet etter § 16, men som blir gjort offentlig på et senere tidspunkt.

Designrett kan heller ikke oppnås hvis designen krenker en annens rett her i landet til

1. et varekjenntegn, firma eller annet forretningskjenntegn,
2. et åndsverk eller et fotografisk bilde, eller
3. en betegnelse som er beskyttet ved forskrift etter lov 17. juni 1932 nr. 6 om kvalitetskontroll med landbruksvarer mv.

§ 8. *Design som er bestemt av teknisk funksjon*

Designrett kan ikke oppnås for de trekkene ved et produkts utseende

1. som bare er bestemt av teknisk funksjon, eller
2. som må gjengis i nøyaktig form og dimensjon for at produktet skal kunne kobles mekanisk til eller plasseres i, rundt eller mot et annet produkt, slik at begge produktene fyller sin funksjon.

Designrett kan likevel oppnås for design av gjensidig utskiftbare produkter som kan bygges eller kobles sammen på forskjellige måter i et modulsystem.

§ 9. *Designrettens innhold og omfang*

Designretten innebærer at ingen kan utnytte designen uten samtykke fra innehaveren av designretten (designhaveren), med de unntakene som følger av §§ 10 til 12. Slik utnyttelse gjelder særlig det å tilvirke, utby, bringe i omsetning, innføre, utføre eller bruke et produkt som designen inngår i eller anvendes på, samt det å lagre et produkt med formål som nevnt.

Designretten omfatter enhver design som ikke gir den informerte brukeren et annet helhetsinntrykk. Ved vurderingen av omfanget av designretten skal det tas hensyn til hvor stor frihet designeren hadde ved utviklingen av designen.

§ 10. *Unntak fra designretten*

Designretten er ikke til hinder for at designen

1. utnyttes i privat og ikke-kommersielt øyemed,
2. utnyttes til eksperimentelle formål, eller
3. gjengis med det formål å sitere eller undervise, forutsatt at handlingen er i samsvar med god forretningsskikk og ikke i urimelig grad skader den normale utnyttelsen av designen, samt at kilden blir oppgitt.

§ 11. *Utstyr på skip og luftfartøy*

Designretten er ikke til hinder for

1. utnyttelse av utstyr på skip og luftfartøy som hører hjemme i en annen stat, hvis fartøyet oppholder seg midlertidig her i landet,

2. innføring til Norge av reservedeler og tilbehør for reparasjon av slike fartøy samt gjennomføring av reparasjoner.

§ 12. *Konsumpsjon av designretten*

Designretten er ikke til hinder for utnyttelse av designbeskyttede produkter som er brakt i omsetning innenfor EØS av designhaveren eller med dennes samtykke.

Kapittel 2 Søknad om registrering av design

§ 13. *Søknaden om registrering*

En søknad om registrering av design skal innleveres skriftlig til Patentstyret.

Søknaden skal oppgi søkerens navn og adresse, produktet eller produktene som designen gjelder, og inneholde bilder som tydelig viser designen.

Hvis søkeren også innleverer en modell av designen før den blir registrert, er det modellen som skal anses å vise designen.

Søknaden skal oppgi hvem som har frembrakt designen. Designerens navn skal innføres i designregistret. Om designen er et resultat av et samarbeid mellom flere designere i en gruppe, kan en angivelse av gruppens navn erstatte angivelsen av hver enkelt designer.

Søknaden skal i tillegg oppfylle de kravene som er fastsatt av Kongen ved forskrift. Det skal betales fastsatt avgift.

§ 14. *Endring av søknaden*

En søknad om registrering av design kan ikke endres til å gjelde et annet produkt enn angitt i søknaden. Designen i en søknad kan bare endres hvis designen i endret form beholder sin identitet og oppfyller vilkårene for registrering.

§ 15. *Søknad om registrering av mer enn én design (samregistrering)*

En søknad kan omfatte mer enn én design hvis produktene som designene gjelder, tilhører samme klasse etter Locarnoavtalen 8. oktober 1968 om internasjonal klassifisering av design.

§ 16. *Prioritet*

Den som har innlevert en søknad om beskyttelse av design i Norge eller i en stat tilsluttet Pariskonvensjonen 20. mars 1883 om beskyttelse av industriell eiendomsrett eller avtale 15. april 1994 om opprettelse av Verdens handelsorganisasjon (WTO-avtalen), og som innen seks måneder etter dette søker om designrett her i landet, kan kreve at den nye søknaden skal anses som innlevert samtidig som den første søknaden.

Den som har vist frem en design på en offisiell eller offisielt anerkjent internasjonal utstilling som nevnt i konvensjon 22. november 1928 om internasjonale utstillinger, og som innen seks måneder etter dette søker om designrett her i landet, kan kreve at søknaden skal anses som innlevert på den dagen da designen første gang ble vist frem på utstillingen.

Kongen kan ved forskrift fastsette nærmere vilkår for retten til å kreve prioritet. Kongen kan også fastsette at prioritet kan kreves i andre tilfeller enn nevnt i første og annet ledd.

§ 17. *Vilkår for registrering*

Patentstyret skal påse at søknaden oppfyller kravene i §§ 13 til 15. Patentstyret skal også påse at søknaden gjelder en design som nevnt i § 2 nr. 1, og at vilkårene i § 7 første ledd er oppfylt.

I den utstrekning det er bestemt i forskrift fastsatt av Kongen, skal Patentstyret etter forespørsel fra søkeren i tillegg undersøke om det finnes andre forhold som kan hindre designrett, og i tilfelle orientere søkeren om det. For undersøkelsen skal det betales fastsatt avgift.

§ 18. *Registrering og kunngjøring*

Hvis søknaden oppfyller vilkårene som nevnt i § 17 første ledd, skal designen registreres og registreringsbrev sendes til søkeren. Registreringen av en design skal kunngjøres.

Registreringen kan likevel utsettes i inntil seks måneder fra den dagen som er nevnt i § 3 annet ledd, såfremt søkeren ber om det i søknaden.

§ 19. *Retting av søknaden*

Hvis søknaden ikke oppfyller vilkårene som nevnt i § 17 første ledd, skal Patentstyret gi søkeren melding om dette og informere om virkningen manglene kan få. Søkeren skal gis en rimelig frist for uttalelse og om mulig retting av manglene.

Om manglene blir rettet innen den fristen som Patentstyret setter, skal søknaden regnes som innlevert den dagen da den kom inn til Patentstyret. Søknaden regnes likevel ikke som innlevert før bilder eller modell av designen har kommet inn til Patentstyret.

Hvis søkeren ikke har uttalt seg eller rettet manglene innen fristens utløp, skal søknaden henlegges.

Behandlingen av en henlagt søknad skal gjenopptas hvis søkeren uttaler seg eller retter manglene innen to måneder etter utløpet av fristen. Det skal betales fastsatt avgift. Behandlingen av en søknad kan bare gjenopptas én gang.

§ 20. Avslag

Hvis søknaden har mangler som ikke blir rettet etter reglene i § 19, og designen ikke kan registreres i endret form etter § 14 annet punktum, skal søknaden avslås. Dette gjelder ikke hvis Patentstyret finner at søkeren bør gis en ny frist for retting.

Kapittel 3 Offentlighet og opplysningsplikt**§ 21. Innsyn i dokumentene i søknadssaken**

Enhver kan fra og med søknadsdagen kreve innsyn i søknaden med vedlegg og alle dokumenter i saken, om ikke annet er bestemt i annet til femte ledd.

Det kan ikke kreves innsyn i dokumenter som kan avsløre designens utseende, før designen er registrert etter § 18. Når seks måneder har gått fra den dagen som er nevnt i § 3 annet ledd, skal dokumentene være offentlige selv om designen ikke er registrert. Er søknaden henlagt eller avslått, gjelder innsynsretten bare hvis søkeren ber om gjenopptakelse, klager på avgjørelsen eller krever oppreisning.

Hvis søkeren krever det, skal dokumentene som kan avsløre designens utseende, være offentlige tidligere enn det som følger av annet ledd.

Opplysninger om forretningshemmeligheter kan unntas fra offentlighet hvis søkeren krever det. Når slikt krav er innlevert, blir opplysningene ikke offentlige før kravet er endelig avslått. Opplysninger som har betydning for om designrett kan oppnås eller for designrettens omfang eller varighet, kan ikke unntas fra offentlighet.

Dokument som Patentstyret har utarbeidet for sin egen interne saksforberedelse, kan unntas fra offentlighet.

§ 22. Opplysningsplikt for designsøker

En søker som påberoper seg designsøknaden overfor en annen før designen har blitt allment tilgjengelig, skal etter forespørsel la vedkommende gjøre seg kjent med dokumentene i søknaden.

Den som ved direkte henvendelse eller i annonser eller på annen måte har gjort det kjent for utenforstående at det er søkt om eller gitt designrett, uten å oppgi søknadens eller registreringens nummer, skal uten unødige opphold etter forespørsel opplyse om nummeret. Den som har gitt opplysninger som kan gi inntrykk av at det er søkt om eller gitt designrett, skal uten unødige opphold etter forespørsel opplyse om designen er registrert eller søkt registrert.

Kapittel 4 Designregistreringens gyldighetstid**§ 23. Registreringens varighet**

Designregistreringen gjelder i den eller de periodene på fem år som søknaden er innlevert for, regnet fra søknadsdagen. Registrering som gjelder for en kortere periode enn tjuufem år, kan fornyes for ytterligere femårsperioder til sammenlagt tjuufem år. Hver periode løper fra utgangen av den forrige perioden.

Registreringen gjelder i høyst fem år for en design til en bestanddel som brukes til å reparere et sammensatt produkt for å gi det tilbake sitt opprinnelige utseende (reservedeler).

§ 24. Fornyelse av registreringen

Krav om fornyelse innleveres skriftlig til Patentstyret tidligst ett år før og senest seks måneder etter registreringsperiodens utløp. Det skal betales fastsatt avgift. Blir kravet om fornyelse innlevert etter utløpet av registreringsperioden, skal det betales en tilleggsavgift.

Innbetaling av fornyelsesavgift med angivelse av designens registreringsnummer innen fristene i første ledd skal anses som et krav om fornyelse.

Fornyelsen av en registrering skal innføres i designregistret og kunngjøres.

Kapittel 5 Overprøving og ugyldighet mv.**§ 25. Administrativ overprøving og domstolprøving**

En designregistrering skal helt eller delvis oppheves av Patentstyret eller kjennes ugyldig av en domstol etter bestemmelsene i §§ 26 til 28, hvis designen ikke oppfyller vilkårene i §§ 2 til 8. Hvis designen er registrert for en som ikke har retten til designen, skal registreringen oppheves etter bestemmelsene i §§ 26 og 27, eller overføres til rett innehaver etter §§ 29 og 30.

Registreringen kan ikke oppheves eller kjennes ugyldig på det grunnlaget at designhaveren bare har retten til en andel av designen.

§ 26. Frister og krav om sakstilknytning

Krav om administrativ overprøving kan fremmes av enhver så lenge registreringen består, om ikke annet er bestemt i annet og tredje ledd.

Et krav om administrativ overprøving kan bare fremmes av

1. den som påstår å ha retten til designen, hvis kravet er begrunnet med at designhaveren ikke har retten til designen.
2. den som søker om eller har den eldre rettigheten, hvis kravet er begrunnet med at registreringen krenker rettigheter nevnt i § 7 annet og tredje ledd.
3. departementet eller av den personen eller det organet som berøres av bruken, hvis kravet er begrunnet med at registreringen krenker rettigheter nevnt i § 7 første ledd nr. 2.

Er kravet begrunnet med at designhaveren ikke har retten til designen, må det settes frem senest ett år etter at den som fremmer kravet, fikk kjennskap til registreringen og de øvrige forholdene som kravet bygger på. Var designhaveren i god tro da designen ble registrert, eller da registreringen ble overført til designhaveren, kan kravet ikke fremmes senere enn tre år etter registreringen eller overføringen.

Første til tredje ledd gjelder tilsvarende for søksmål om ugyldighet.

Søksmål om ugyldighet kan reises også etter at registreringen er bortfalt, eller etter at det er gitt avkall på registreringen. Den som reiser søksmål i slike tilfeller, må ha rettslig interesse i saken.

Hvis krav om administrativ overprøving med påstand om at designhaveren ikke har retten til designen er fremmet for Patentstyret innen fristen i tredje ledd, kan søksmål om spørsmålet uten hensyn til tredje ledd reises innen fristen som er fastsatt av Patentstyret etter § 29 tredje ledd.

§ 27. Innlevering og behandling av krav om administrativ overprøving

Et krav om administrativ overprøving skal innleveres skriftlig til Patentstyret og

1. oppgi navnet og adressen til den som har innlevert kravet,
2. oppgi registreringen og eventuelt hvilken design i registreringen som kreves overprøvd,
3. oppgi hvilke grunner kravet bygger på, og
4. inneholde nødvendig dokumentasjon av forhold som påberopes til støtte for kravet.

Kravet skal i tillegg oppfylle de vilkårene som er fastsatt av Kongen ved forskrift. Det skal betales fastsatt avgift.

Hvis kravet ikke oppfyller vilkårene i første ledd og § 26, skal Patentstyret gi en rimelig frist for uttalelse og om mulig retting av manglene. Blir manglene ikke rettet innen utløpet av fristen, skal kravet avvises hvis ikke Patentstyret finner at det bør gis en ny frist for retting.

Er kravet om overprøving fremmet av andre enn designhaveren, skal Patentstyret snarest mulig gi designhaveren melding om kravet med en rimelig frist for uttalelse.

Er det innlevert to eller flere krav om overprøving av samme registrering, kan Patentstyret slå sakene sammen til én sak hvis det ikke fremsettes en saklig begrunnet innvending mot dette.

Patentstyret kan ta hensyn til forhold som ikke er berørt i kravet om overprøving. Er et krav om overprøving trukket tilbake, kan Patentstyret fortsette behandlingen av saken hvis det foreligger særlige grunner. Leddet her gjelder bare så langt det er forenlig med § 26 annet ledd.

Enhver kan kreve innsyn i dokumentene i sak om administrativ overprøving. Bestemmelsene i § 21 fjerde og femte ledd gjelder tilsvarende.

§ 28. Endring av en registrert design

Registreringen av en design kan oppheves delvis av Patentstyret hvis designen i endret form beholder sin identitet og oppfyller vilkårene for registrering, og designhaveren har bedt om eller samtykket til endringen.

Registreringen av en design kan på samme vilkår kjennes delvis ugyldig av en domstol.

Den endrede designen innføres i designregistret, og nytt registreringsbrev sendes designhaveren. Melding om endringen med bilder av designen i endret form skal kunngjøres.

§ 29. Retten til designen

Den som i sak om administrativ overprøving godtgjør å ha retten til en design som er registrert for en annen, kan kreve registreringen overført i stedet for opphevet.

Godtgjør noen å ha retten til en design i en søknad som er innlevert av en annen, skal Patentstyret overføre søknaden. Den som søknaden overføres til, skal betale ny søknadsavgift.

Finner Patentstyret et spørsmål som nevnt i første og annet ledd tvilsomt, kan den som påstår å ha retten til designen, oppfordres til å reise søksmål innen en rimelig frist. Blir søksmål ikke reist innen fristen, kan Patentstyret sette påstanden ut av betraktning. Den som har fremmet påstanden, skal gjøres oppmerksom på dette.

§ 30. Søksmål om overføring av en søknad eller registrering

Den som påstår å ha retten til en design i en søknad som er innlevert av en annen, eller en design som er registrert for en annen, kan reise søksmål for domstolene om overføring av søknaden eller registreringen. Søksmål om overføring av en registrering må reises innen fristen i § 26 tredje ledd, jf. sjette ledd.

§ 31. Rett til fortsatt utnyttelse

Har den som blir fratatt en registrering etter §§ 29 eller 30 i god tro begynt å utnytte designen her i landet eller gjort omfattende forberedelser til dette, kan vedkommende fortsette eller begynne utnyttelsen mot rimelig vederlag og på rimelige vilkår for øvrig. Denne retten gjelder på samme vilkår for innehavere av registrerte lisenser.

Rettigheter etter første ledd kan bare gå over til andre sammen med den virksomheten der retten er oppstått, eller der utnyttelsen var ment å skulle skje.

§ 32. Forholdet mellom saker for Patentstyret og domstolene

Pågår sak for Patentstyret om overføring av en søknad, kan Patentstyret ikke endre, henlegge, avslå eller innvilge søknaden før saken om overføring er endelig avgjort. Gjelder saken retten til en design i en registrering, kan registreringen ikke oppheves, endres eller slettes før nevnte tidspunkt.

Er det reist søksmål for domstolene om retten til designen, skal Patentstyret utsette behandlingen av sak om registrering, oppheving eller overføring inntil søksmålet er rettskraftig avgjort. Er det reist søksmål om ugyldighet,

skal Patentstyret utsette behandlingen av sak om oppheving inntil nevnte tidspunkt.

Den som har fremmet krav om administrativ overprøving, kan ikke reise søksmål om ugyldighet eller overføring mens saken pågår for Patentstyret.

§ 33. Oppheving av eget tiltak

Hvis en registrering av en design, en fornyelse eller en endring av en registrering har skjedd ved en åpenbar feil, kan Patentstyret av eget tiltak helt eller delvis oppheve innføringen.

Innehaveren av registreringen skal gis melding med rimelig frist for uttalelse før oppheving finner sted.

§ 34. Sletting av registreringer

Registreringen skal slettes fra designregistret etter utløpet av registreringsperioden hvis den ikke blir fornyet, ikke kan fornyes eller hvis designhaveren fremmer et skriftlig krav om sletting.

Er det reist søksmål om overføring av registreringen eller tatt utlegg i designretten, kan registreringen ikke slettes etter krav fra designhaveren før søksmålet er rettskraftig avgjort, eller utlegget er falt bort.

§ 35. Innføring i designregistret og kunngjøring

Er det fremmet krav om administrativ overprøving av en registrering eller reist søksmål om ugyldighet eller overføring av en registrering, skal dette innføres i designregistret og kunngjøres. Når saken er endelig avgjort, skal utfallet innføres i designregistret og kunngjøres.

Oppheving av en registrering etter § 33 og sletting av en registrering etter § 34 skal innføres i designregistret og kunngjøres.

Rett til fortsatt utnyttelse etter § 31 skal innføres i designregistret og kunngjøres hvis en av partene ber om det.

Kapittel 6 Klage mv.

§ 36. Klage over avgjørelse i Patentstyrets første avdeling

Avgjørelsen i Patentstyrets første avdeling av en designsøknad eller et krav om at en internasjonal designregistrering skal ha virkning i Norge, kan påklages av søkeren til Patentstyrets annen avdeling hvis avgjørelsen har gått søkeren imot.

Avgjørelsen av en sak om administrativ oppheving etter § 25 kan påklages til Patentstyrets annen avdeling av den parten som avgjørelsen har gått imot. Blir et krav etter § 29 om overføring av en søknad eller registrering innvilget, kan avgjørelsen påklages til Patentstyrets annen avdeling av søkeren eller designhaveren.

Avgjørelsen om å oppheve en innføring etter § 33, kan påklages til Patentstyrets annen avdeling av innehaveren.

Avgjørelsen om å avvise eller avslå et krav om

1. gjenopptakelse etter § 19 fjerde ledd,
2. unntak fra offentlighet etter §§ 21 fjerde ledd, 27 sjettede ledd og 38 femte ledd,
3. innsyn i dokumenter i saker etter loven her,
4. fornyelse av en designregistrering etter § 24, eller
5. oppreisning etter § 50, kan påklages til Patentstyrets annen avdeling av den som har fremsatt kravet.

Andre avgjørelser i Patentstyrets første avdeling kan ikke påklages.

§ 37. Innlevering av klage

En klage må være innlevert skriftlig til Patentstyret innen to måneder etter den dagen da melding om avgjørelsen ble sendt vedkommende part. Klagen skal oppgi

1. klagerens navn og adresse,
2. avgjørelsen som det klages over,
3. hvilken endring som ønskes i avgjørelsen, og
4. hvilke grunner klagen bygger på.

Klagen skal i tillegg oppfylle de vilkårene som er fastsatt av Kongen ved forskrift. Fastsatt klageavgift skal betales.

§ 38. Behandling av klage

Andre parter i saken skal snarest mulig gis melding om klagen med en rimelig frist for uttalelse.

Er vilkårene for å behandle klagen oppfylt, kan Patentstyrets første avdeling oppheve eller endre avgjørelsen hvis den finner det klart at klagen er begrunnet. Blir det ikke truffet slik avgjørelse, skal sakens dokumenter sendes til Patentstyrets annen avdeling. Gir Patentstyrets første avdeling en uttalelse til annen avdeling, skal en kopi sendes til partene.

Hvis vilkårene for å behandle klagen ikke er oppfylt, skal klageren gis en rimelig frist for uttalelse og om mulig retting av manglene. Blir manglene ikke rettet innen utløpet av fristen, skal klagen avvises hvis ikke Patentstyrets annen avdeling finner at det bør gis en ny frist for retting.

Tas klagen under behandling, skal Patentstyrets annen avdeling foreta de undersøkelser som klagen gir grunn til. Den kan ta hensyn til forhold som ikke er berørt i klagen. Er klagen trukket tilbake, kan Patentstyret fortsette behandlingen av saken hvis det foreligger særlige grunner. Leddet her gjelder bare så langt det er forenlig med § 26 annet ledd.

Enhver kan kreve innsyn i dokumentene i klagesaken. Bestemmelsene i § 21 fjerde og femte ledd gjelder tilsvarende.

§ 39. Domstolprøving av avgjørelser i Patentstyrets annen avdeling

Avgjørelse fra Patentstyret kan bare bringes inn for domstolene hvis klageretten etter § 36 har blitt brukt, og Patentstyrets annen avdeling har avgjort klagen. Forrige punktum berører ikke retten til å reise søksmål om ugyldighet eller overføring etter §§ 25 og 30.

Avgjørelsen i Patentstyrets annen avdeling av klagesak kan bringes inn for domstolene av den parten som avgjørelsen har gått imot, om ikke annet følger av tredje ledd. Søksmål må være reist innen to måneder etter den dagen da melding om avgjørelsen ble sendt vedkommende part. Det kan ikke gis oppreisning mot oversittelse av søksmålsfristen. Opplysning om søksmålsfristen skal inntas i meldingen om avgjørelsen.

Avgjørelsen i Patentstyrets annen avdeling av sak om administrativ overføring av en søknad eller registrering kan ikke bringes inn for domstolene. Det samme gjelder avgjørelse der Patentstyrets annen avdeling avviser eller avslår et krav om administrativ oppheving, eller opprettholder en avgjørelse i første avdeling om avvisning eller avslag.

Kapittel 7 Erstatning og straff m.m.**§ 40. Erstatning for designinngrep**

Den som forsettlig eller uaktsomt utnytter en design i strid med loven her, skal gi den forurettede et vederlag som svarer til en rimelig lisensavgift for utnyttelsen, samt erstatning for ytterligere skade som utnyttelsen måtte ha medført.

Vederlaget kan nedsettes og erstatningen lempes hvis det bare er lite å legge inngriperen til last.

Er utnyttelsen skjedd i god tro, kan retten i den grad det finnes rimelig pålegge inngriperen å betale vederlag og erstatning etter paragrafen her. Vederlaget og erstatningen kan ikke overstige inngriperens antatte vinning.

§ 41. Tiltak for å hindre nye designinngrep

For å hindre nye designinngrep kan retten etter krav fra den forurettede bestemme at produkter som er fremstilt eller innført til Norge i strid med loven, eller gjenstander som utelukkende kan brukes til designinngrep, skal endres på en bestemt måte, ødelegges eller tas i forvaring for resten av beskyttelsestiden. Retten kan på samme vilkår bestemme at produkter som er fremstilt eller innført til Norge i strid med loven, i stedet skal utleveres til den forurettede mot vederlag.

Første ledd kan ikke anvendes overfor den som i god tro har ervervet slike produkter eller gjenstander eller rettigheter i dem, og som ikke selv har begått designinngrep.

§ 42. Utnyttelse før registrering

Utnytter noen uten samtykke fra søkeren en design som er søkt registrert, og skjyer utnyttelsen etter at dokumentene som viser designen har blitt offentlige etter § 21, gjelder §§ 40 og 41 tilsvarende hvis søknaden fører til registrering. Vederlag og erstatning for utnyttelse før registreringen er kunngjort etter § 18, skal likevel alltid begrenses i samsvar med § 40 tredje ledd.

Foreldelsesfristen for krav etter denne bestemmelsen begynner ikke å løpe før designen er registrert.

§ 43. Grunnlag for frifinnelse i sivile saker

I sivile saker om designinngrep kan det bare bygges på at registreringen er ugyldig eller kan kreves overført etter bestemmelsene i kapittel 5, hvis det først er avsagt rettskraftig dom for ugyldighet eller overføring, eller hvis Patentstyret har truffet endelig avgjørelse om oppheving eller overføring.

§ 44. Straff for designinngrep

Den som forsettlig utnytter en design i strid med loven her, eller som medvirker til dette, straffes med bøter eller med fengsel i inntil tre måneder.

Offentlig påtale finner bare sted hvis den fornærmede ber om det.

§ 45. Straff og erstatning ved brudd på opplysningsplikten etter § 22

Den som forsettlig eller uaktsomt har brutt opplysningsplikten etter § 22, straffes med bøter og skal i den grad det finnes rimelig erstatte skaden som måtte ha oppstått.

Offentlig påtale finner bare sted hvis den fornærmede ber om det.

Kapittel 8 Rettergangsbestemmelser**§ 46. Tvungent verneting**

Følgende søksmål må reises ved Oslo tingrett:

1. Søksmål om retten til en design som er søkt registrert etter loven her, jf. § 30.
2. Søksmål om prøving av avgjørelse truffet i Patentstyrets annen avdeling som omtalt i § 39.
3. Søksmål om ugyldighet eller om overføring av en registrering, jf. §§ 25 og 30.

Oslo tingrett er verneting for søkere og designhavere som ikke har bopel i Norge.

§ 47. Melding om søksmål

Den som reiser søksmål om ugyldighet eller om overføring av en registrering, skal samtidig gi melding om det til Patentstyret samt i rekommandert brev gi melding til enhver lisenshaver som er innført i designregistret med adresse. En lisenshaver som reiser søksmål om designinngrep, skal på tilsvarende måte gi melding om dette til den som er innført i designregistret som designhaver, hvis adressen er angitt i registret.

Dokumenterer saksøkeren ikke at de nødvendige meldingene er gitt, kan retten sette en frist for å gi meldingene. Oversittes fristen skal saken avvises.

§ 48. Oversendelse av dommer

Retten skal sende Patentstyret utskrift av dommer i tvistemål etter loven her.

Kapittel 9 Forskjellige bestemmelser

§ 49. Fullmektig

Søker som ikke har bopel i Norge, skal ha en fullmektig bosatt her til å representere seg i alt som angår søknaden. Under behandlingen av sak om administrativ overprøving av en registrering gjelder forrige punktum tilsvarende for designhaveren.

Designhaver som ikke har bopel i Norge, skal ha en fullmektig bosatt her som kan motta meldinger fra Patentstyret og forkynnelser og andre prosessuelle meldinger på dennes vegne. Fullmektigens navn og adresse skal innføres i designregistret.

Har designhaveren ikke slik fullmektig, kan forkynnelse skje med rekommandert brev til designhaveren under den adressen som er innført i designregistret. I så fall gjelder domstoloven § 178.

Hvis fullstendig adresse ikke er innført i registret, kan forkynnelsen når sak reises, og ellers når retten finner grunn til det, skje ved at dokumentet eller et utdrag rykkes inn i Norsk lysingsblad og den tidende Patentstyret utgir, med opplysning om at dokumentet kan hentes på rettens kontor. Domstoloven § 181 fjerde ledd gjelder i så fall, likevel slik at tiden for innrykking i den tidende Patentstyret utgir, trer i stedet for oppslagstidspunktet på rettsstedet.

Kongen kan ved forskrift gjøre unntak fra plikten til å ha fullmektig etter paragrafen her.

§ 50. Oppreisning

Den som overfor Patentstyret har oversittet en frist fastsatt i eller i medhold av bestemmelsene i kapittel 2, 4 eller 6, og som følge av dette har lidt rettstap, skal når denne krever det, gis oppreisning hvis det godtgjøres at vedkommende selv og eventuelt fullmektigen har vist den aktsomhet som med rimelighet kan forventes. Kravet må være innlevert skriftlig til Patentstyret innen to måneder etter at hindringen som førte til fristoversittelsen opphørte, og senest fire måneder etter fristens utløp. Innen samme frist skal den unnlatte handlingen være foretatt. Det skal betales fastsatt avgift.

Første ledd gjelder ikke frister etter § 16 om prioritet. Det kan heller ikke gis oppreisning mot oversittelse av fristen i § 37 for å klage på avgjørelser som nevnt i § 36 annet ledd.

§ 51. Om designregistret mv.

Patentstyret fører designregistret og utgir en tidende der registreringer mv. kunngjøres.

Enhver har rett til å få se designregistret og få bekreftet utskrift av det. For utskrifter skal det betales fastsatt avgift.

For kopier av dokumenter som er offentlige etter loven her, skal det betales fastsatt avgift.

§ 52. Forskrifter til loven (avgifter mv.)

Kongen kan ved forskrift gi nærmere bestemmelser til utfylling og gjennomføring av loven her. Kongen kan blant annet gi bestemmelser om

1. omfanget av Patentstyrets undersøkelse av søknader,
2. internasjonale søknader og registreringer,
3. lengden på frister etter loven,
4. deling og sammenslåing av søknader og registreringer,
5. føring av og innsyn i designregistret, og
6. avgiftssatser og avgiftsbetaling. Kongen kan herunder fastsette avgifter for deling og sammenslåing av søknader og registreringer.

§ 53. Lisens

En designhaver kan gi en annen rett til å utnytte designen (lisens). Lisenshaveren kan ikke overdra retten videre, med mindre avtalen med designhaveren gir rett til dette.

Inngår lisensen i en virksomhet, kan den overdras sammen med virksomheten om ikke annet er avtalt. Den som overdrar virksomheten, er fortsatt ansvarlig for at lisensavtalen oppfylles.

En lisens skal innføres i designregistret og kunngjøres hvis en av partene ber om det. Det samme gjelder hvis en registrert lisens er overdratt eller opphørt.

§ 54. Rettsvirkningen mv. av innføringer i designregistret

Søksmål som gjelder en designregistrering, kan alltid reises mot den som står som innehaver i designregistret, og meldinger som Patentstyret skal gi designhaveren, kan alltid sendes til denne.

Er en designrett overdratt til en annen, skal dette innføres i designregistret og kunngjøres hvis en av partene ber om det. Hvis enkelte av designene i en samregistrering etter § 15 er overdratt, kan overdragelsen bare innføres i designregistret og kunngjøres hvis designhaveren krever deling av registreringene. For slik deling skal det betales fastsatt avgift.

Utlegg i designretten skal innføres i designregistret og kunngjøres etter melding fra namsmyndighetene.

Er en designregistrering overdratt frivillig til flere, går den yngre retten i kollisjonstilfelle foran den eldre hvis den blir innmeldt for innføring i designregistret først, forutsatt at rettighetshaveren var i god tro ved innmeldingen. Det samme gjelder ved kollisjon mellom lisenser.

Kapittel 10 Internasjonal designregistrering

§ 55. Definisjoner

Med en internasjonal designregistrering forstås en registrering av design som er foretatt av Det internasjonale byrået ved Verdensorganisasjonen for immateriell eiendomsrett (WIPO) på grunnlag av Genèveavtalen 2. juli 1999 til Haagoverenskomsten 6. november 1925 om internasjonal registrering av design.

Patentstyret er registreringsmyndighet i Norge i saker om internasjonal designregistrering.

§ 56. Søknad om internasjonal designregistrering

Den som er norsk statsborger eller er bosatt eller driver virksomhet i Norge, kan søke om internasjonal registrering av design ved å innlevere søknad om det til Patentstyret eller Det internasjonale byrået.

Søknaden skal oppfylle de kravene som er fastsatt i Genèveavtalen.

Når en søknad om internasjonal designregistrering er innlevert til Patentstyret, skal Patentstyret oversende søknaden til Det internasjonale byrået innen fristen som er fastsatt ved forskrift. For slik oversendelse skal det betales fastsatt avgift.

§ 57. Krav om at en internasjonal designregistrering skal ha virkning i Norge

Når Patentstyret får melding fra Det internasjonale byrået med krav fra innehaveren om at en internasjonal registrering skal ha virkning i Norge, skal Patentstyret undersøke om registreringen gjelder en design som nevnt i § 2 nr. 1, og om vilkårene i § 7 første ledd er oppfylt.

Er vilkårene ikke oppfylt, skal Patentstyret helt eller delvis avslå å gi den internasjonale registreringen virkning i Norge. Avslag må meldes til Det internasjonale byrået innen fristen som er fastsatt ved forskrift.

Ved avslag kan innehaveren av den internasjonale registreringen på de vilkårene som er fastsatt ved forskrift, kreve at Patentstyrets første avdeling foretar en fornyet vurdering av spørsmålet om den internasjonale registreringen skal ha virkning i Norge.

Er vilkårene oppfylt, skal Patentstyret innføre den internasjonale registreringen i designregistret og kunngjøre at den har virkning i Norge.

For Patentstyrets behandling av krav om at en internasjonal registrering skal ha virkning i Norge, gjelder §§ 19 og 50 tilsvarende. Hvis den internasjonale designhaveren har påberopt prioritet, gjelder § 16.

§ 58. Virkningene av en internasjonal designregistrering

En innføring i designregistret om at en internasjonal registrering har virkning i Norge, har samme virkning som om designen var registrert her i landet. Innføringen har virkning fra den dagen registreringen ved Det internasjonale byrået anses for å ha skjedd.

Frem til den internasjonale registreringen er innført i designregistret og kunngjort etter § 57 fjerde ledd, har registreringen samme virkning som en søknad om designregistrering i Norge. Utnytter noen designen uten samtykke fra den internasjonale designhaveren, og skjer utnyttelsen etter at den internasjonale registreringen er kunngjort av Det internasjonale byrået, gjelder §§ 40 og 41 tilsvarende hvis registreringen senere blir innført i designregistret. Vederlag og erstatning for utnyttelse før innføringen er kunngjort etter § 57 fjerde ledd, skal likevel alltid begrenses i samsvar med § 40 tredje ledd. Foreldelsesfristen for krav etter dette leddet begynner ikke å løpe før registreringen er innført i designregistret.

Innføringen kan fornyes etter bestemmelsene i Genèveavtalen. Når Patentstyret får melding fra Det internasjonale byrået om fornyelse av en internasjonal registrering, skal dette innføres i designregistret og kunngjøres.

En innføring i designregistret om at en internasjonal registrering har virkning i Norge, kan oppheves, kjønes ugyldig, overføres eller slettes etter bestemmelsene i kapittel 5. Oppheving etter § 33 må skje innen fristen som er fastsatt ved forskrift.

§ 59. Virkningen av at en internasjonal designregistrering opphører

Hvis en internasjonal registrering helt eller delvis opphører å gjelde, opphører samtidig dens virkning i Norge i samme utstrekning. Dette skal innføres i designregistret og kunngjøres.

Kapittel 11 Sluttbestemmelser

§ 60. Oppheving av mønsterloven og terminologiske endringer i andre lover

Lov 29. mai 1970 nr. 33 om mønster oppheves.

Ordet «mønster» erstattes med ordet «design» i enkel eller sammenstilt form i følgende lovbestemmelser:

1. Lov 13. august 1915 nr. 6 om rettergangsmåten for tvistemål § 273 nr. 5.
2. Lov 15. desember 1950 nr. 4 om fiendegods § 2 første ledd bokstav e.
3. Lov 3. mars 1961 nr. 4 om varemerker § 14 første ledd nr. 5.
4. Lov 12. mai 1961 nr. 2 om opphavsrett til åndsverk mv. § 10 første ledd.
5. Lov 8. februar 1980 nr. 2 om pant § 3–4 annet ledd bokstav b og § 5–9 første punktum.

I lov 11. juni 1993 nr. 65 om konkurranse i ervervsvirksomhet § 3–7 skal ordet «mønster» erstattes med «en registrert design».

§ 61. Andre lovendringer

1. I lov 2. juli 1910 nr. 7 om Styret for det industrielle Retsvern skal § 5 første ledd lyde:

Annen avdelings avgjørelse treffes av et utvalg på tre medlemmer, om ikke avdelingens formann eller varaformann har bestemt at saken skal behandles av et utvalg på fem medlemmer. Avgjørelse om at klagen ikke tas opp til behandling, kan treffes av formannen eller varaformannen alene, hvis denne finner avgjørelsen utvilsom.

2. I lov 3. mars 1961 nr. 4 om varemerker gjøres følgende endringer:

§ 17 første ledd tredje punktum og nytt fjerde punktum skal lyde:

For øvrig skal søknaden tilfredsstille de krav som er fastsatt i forskrift. Det skal betales fastsatt avgift.

§ 19 tredje ledd skal lyde:

Unnlater søkeren innen fristens utløp å uttale seg eller rette mangelen, skal søknaden henlegges. Behandlingen av søknaden gjenopptas dersom søkeren innen to måneder etter utløpet av fristen uttaler seg eller retter mangelen. Det skal betales fastsatt avgift. Gjenopptagelse gis bare én gang under behandlingen av søknaden.

§ 22 a første ledd annet punktum skal lyde:

Det skal betales fastsatt avgift.

§ 23 a annet ledd skal lyde:

Begjæring om fornyelse inngis skriftlig til Patentstyret tidligst ett år før og senest seks måneder etter registreringsperiodens utløp. Det skal betales fastsatt avgift. Blir begjæringen inngitt etter utløpet av registreringsperioden, må det dessuten betales en tilleggsavgift.

§ 33 første ledd skal lyde:

Overdragelse av et registrert varemerke skal etter krav fra den nye innehaveren anmerkes i varemerkeregisteret og kunngjøres. §§ 28 og 31 får tilsvarende anvendelse.

§ 34 tredje ledd første punktum skal lyde:

Både merkehaveren og lisenshaveren kan kreve at en lisens for et registrert varemerke blir anmerket i varemerkeregisteret og kunngjort.

§ 47 annet punktum og nytt tredje punktum skal lyde:

For øvrig skal søknaden tilfredsstille de krav som er fastsatt i forskrift. Det skal betales fastsatt avgift.

§ 50 tredje ledd skal lyde:

Bestemmelsene i §§ 19 og 60 gjelder tilsvarende.

§ 60 første ledd tredje punktum og nytt fjerde punktum skal lyde:

Innen samme tid skal den unnlatte handling være foretatt. Det skal betales fastsatt avgift.

§ 61 skal lyde:

Enhver har rett til å få se varemerkeregisteret og få bekreftet utskrift av det, eller kopi av varemerkesøknad med bilag som er tilgjengelig for enhver i henhold til § 17 a. For slike utskrifter og kopier skal det betales fastsatt avgift.

3. I lov 15. desember 1967 nr. 9 om patenter gjøres følgende endringer:

§ 8 fjerde ledd skal lyde:

I søknaden skal oppfinnerens navn angis. Søkes patent av en annen enn oppfinneren, skal søknaden inneholde en erklæring fra søkeren om at vedkommende har rett til oppfinnelsen. Hvis Patentstyret finner grunn til å tvile på at søkeren har rett til oppfinnelsen, kan retten kreves dokumentert.

§ 15 tredje ledd skal lyde:

Behandlingen av søknaden gjenopptas likevel hvis søkeren innen fire måneder fra utløpet av den nevnte frist innkommer med uttalelsen eller foretar handling for rettelse. Det skal betales fastsatt avgift.

§ 27 første ledd annet punktum skal lyde:

Det skal betales fastsatt avgift.

§ 31 første ledd annet punktum skal lyde:

Søkeren skal betale fastsatt avgift til Patentstyret.

§ 72 første ledd tredje punktum og nytt fjerde punktum skal lyde:

Innen samme tid skal den unnlatte handling være foretatt. Det skal betales fastsatt avgift.

4. I lov 17. april 1970 nr. 21 om retten til oppfinnelser som er gjort av arbeidstakere skal § 2 lyde:

Med de begrensninger som følger av bestemmelsene i § 7 første ledd, § 9 og § 10, kommer loven bare til anvendelse når annet ikke er eller må anses avtalt.

§ 62. *Ikraftsettings- og overgangsbestemmelser*

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelsene til forskjellig tid.

Designloven gjelder også for design som er registrert eller søkt registrert før loven trådte i kraft, med de unntakene som følger av paragrafen her.

For søknader som er innlevert før loven trådte i kraft, gjelder de tidligere bestemmelsene om innholdet i søknader, saksbehandling, innsyn, klage og domstolprøving av klageavgjørelser.

Bestemmelsene i §§ 4 og 8 gjelder ikke for design som er registrert eller søkt registrert før loven trådte i kraft. Overprøving for Patentstyret eller domstolene av en registrering som er gjort på grunnlag av de tidligere bestemmelsene, skjer på grunnlag av disse bestemmelsene.

Hvis noen før loven trådte i kraft utnyttet en design på en måte som ikke krevde samtykke fra designhaveren etter de tidligere bestemmelsene, men som krever slikt samtykke etter loven her, kan vedkommende fortsette utnyttelsen uten hinder av de nye bestemmelsene. Samme rett har den som hadde gjort vesentlige forberedelser til å utnytte designen.

14. mars. Lov nr. 16 2003

Lov om endringer i lov 24. februar 1995 nr. 12 om helligdager og helligdagsfred mv.

Ot.prp. nr. 11, Innst.O. nr. 56 og Besl.O. nr. 63 (2002-2003). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 11. og 27. februar 2003. Fremja av Kultur- og kyrkjedepartementet. Kunngjort 14. mars 2003.

Endringer i følgende andre lover:

1. Lov av 22. mai 1902 nr. 10 Almindelig borgerlig straffelov (straffeloven).
2. Lov av 26. april 1947 nr. 1 om 1 og 17 mai som høgtidsdager.
3. Lov av 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø m.v.

Følgjande lov blir oppheva:

Lov av 26. juni 1998 nr. 43 om åpningstider for utsalgssteder (åpningstidsloven).

I

I lov 24. februar 1995 nr. 12 om helligdager og helligdagsfred blir gjort følgende endringer:

Ny overskrift § 1 skal lyde:

Lovens formål

Ny overskrift § 2 skal lyde:

Helligdager

Ny overskrift § 3 skal lyde:

Helligdagsfred

Ny overskrift § 4 skal lyde:

Offentlige arrangementer

§ 5 skal lyde:

§ 5. *Salg fra faste utsalgssteder*

På helligdager skal faste utsalgssteder som selger varer til forbrukere, holde stengt. På jul-, påske- og pinseaften skal de stenge kl. 16.

Dette gjelder ikke for

1. utsalgssteder som i det vesentlige selger kiosk- eller dagligvarer, og som har en samlet salgsflate som ikke overstiger 100 kvm
2. bensinstasjoner med en samlet salgsflate som ikke overstiger 150 kvm
3. utsalgssteder på campingplasser i campingsesongen
4. utsalgssteder på områder som etter vedtak av fylkesmannen regnes som typiske turiststeder, se sjette ledd
5. salg fra serveringssted
6. salg ved auksjon
7. salg av utstilte gjenstander fra kunstgallerier og lignende
8. salg fra tidsbegrensede utstillinger og varemesser som finner sted i lokaler som normalt ikke blir brukt til salgsvirksomhet
9. utsalgssteder som i det vesentlige selger blomster, planter og andre hageartikler
10. utsalgssteder som i det vesentlige selger lokale husflids- og souvenirvarer

11. utsalgssteder i bygninger for inn- og utsjekking av passasjerer på lufthavner som har tillatelse til avgiftsfritt salg

12. salg av varer i tilknytning til produksjonssteder mv. som er tilrettelagt for turisme.

Faste utsalgssteder kan holde åpent de tre siste søndagene før julaften mellom kl. 14 og kl. 20.

Med salgsflate, se annet ledd nr. 1 og 2, menes gulvflaten i den delen av et utsalgssteds lokale hvor varer beregnet for salg til publikum er synlig utstilt. Lagerrom og oppholdsrom for personale medregnes ikke.

Utsalgssteder som nevnt i annet ledd nr. 1 og 2, og som ikke åpenbart oppfyller kravet om salgsflate, skal ved takst eller på annen tilfredsstillende måte kunne dokumentere salgsflatens størrelse. Dokumentasjonen skal være tilgjengelig ved utsalgsstedet. Mangelfull dokumentasjon medfører at et utsalgssted ikke anses unntatt fra bestemmelsen i første ledd første punktum.

Fylkesmannen kan etter søknad fra kommunen ved forskrift bestemme at et område skal regnes som typisk turiststed, se annet ledd nr. 4, for hele året eller deler av året. Som typisk turiststed kan bare regnes område der salget i de aktuelle periodene hovedsakelig skjer til turister.

Fylkesmannen kan etter søknad gi dispensasjon fra paragrafen her når det foreligger særlige grunner. Avgjørelsen kan påklages til departementet.

Departementet kan gi nærmere forskrifter til utfylling av paragrafen her.

Noverande § 5 blir ny § 7.

Ny overskrift skal lyde:

Ikrafttredelse.

Ny § 6 skal lyde:

§ 6. *Straff*

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer §§ 3 til 5 i denne lov, eller bestemmelser gitt i medhold av disse paragrafene, straffes med bøter.

Medvirkning straffes på samme måte.

II

I lov 26. april 1947 nr. 1 om 1 og 17 mai som høgtidsdager blir gjort følgende endringer:

§ 1 nytt andre ledd skal lyde:

For salg fra faste utsalgssteder 1. og 17. mai gjelder bestemmelsene i lov 24. februar 1995 nr. 12 om helligdager og helligdagsfred §§ 5 og 6 tilsvarende.

§ 2 nytt siste punktum skal lyde:

Dette gjelder ikke arbeid ved faste utsalgssteder.

III

I lov 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø m.v. blir gjort følgende endring:

§ 42 andre ledd bokstav l) skal lyde:

arbeid ved utsalgssteder,

IV

I lov 22. mai 1902 nr. 10 Almindelig borgerlig straffelov (straffeloven) blir § 348 oppheva.

V

Lov 26. juni 1998 nr. 43 om åpningstider for utsalgssteder (åpningstidsloven) blir oppheva.

VI

Lova her gjeld frå det tidspunkt Kongen fastset.

14. mars. Lov nr. 17 2003

Lov om endring i lov 17. juli 1998 nr. 61 om grunnskolen og den vidaregåande opplæringa (opplæringslova).

Ot.prp. nr. 25, Innst.O. nr. 65 og Besl.O. nr. 69 (2002-2003). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 20. og 27. februar 2003. Fremja av Utdannings- og forskningsdepartementet. Kunngjort 14. mars 2003.

I

I lov 17. juli 1998 nr. 61 om grunnskolen og den vidaregåande opplæringa (opplæringslova) skal § 4A–3 nye femte og sjette ledd lyde:

Vaksne som har rett til vidaregåande opplæring har rett til vurdering av realkompetansen sin og til kompetansebevis. Personar som ikkje har rett til vidaregåande opplæring, skal få vurdert realkompetansen sin om dei blir vist til dette av kommune, arbeidsmarknadsetaten eller trygdeetaten. Departementet kan gi nærmare forskrifter.

Fylkeskommunen skal gi kompetansebevis på grunnlag av realkompetansevurdering på vidaregåande opplærings nivå. Departementet kan gi nærmare forskrifter.

II

Lova trer i kraft straks.

21. mars. Lov nr. 18 2003

Lov om endringer i straffeprosessloven og politiloven m.m. (lovtiltak mot barne- og ungdomskriminalitet).

Ot.prp. nr. 106 (2001-2002), Innst.O. nr. 37 og Besl.O. nr. 59 (2002-2003). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 23. og 28. januar 2003. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 21. mars 2003.

Endring i følgende annen lov:

Almindelig borgerlig Straffelov 22. mai 1902 nr. 10 (straffeloven).

I

I Almindelig borgerlig Straffelov 22. mai 1902 nr. 10 (straffeloven) gjøres følgende endring:

§ 53 nr. 3 bokstav g og ny bokstav h skal lyde:

- g) at den domfelte for inntil ett år tar opphold i heim eller institusjon
- h) at den siktede møter til meglingsmøte og oppfyller eventuelle avtaler som inngås i meglingsmøte, forutsatt at både fornærmede og siktede har samtykket til meglingsmøte i konfliktrådet.

II

I lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker (straffeprosessloven) gjøres følgende endringer:

§ 61 c første ledd nr. 5 og ny nr. 6 skal lyde:

- 5) at opplysningene gjøres kjent for andre offentlige organer når formålet er å forebygge lovovertrædelser eller å hindre at virksomhet blir utøvd på en uforsvarlig måte,
- 6) at opplysningene gjøres kjent for andre enn offentlige organer når det er nødvendig for å forebygge lovovertrædelser eller for å hindre at virksomhet blir utøvd på en uforsvarlig måte,

Nåværende nr. 6 til 8 blir nye nr. 7 til 9.

§ 61 c annet ledd skal lyde:

Politiet eller påtalemyndigheten kan pålegge enhver som utfører tjeneste eller arbeid for statlig eller kommunalt organ, taushetsplikt når organet får opplysninger med hjemmel i første ledd, som må holdes hemmelig av hensyn til etterforskningen i saken.

Nåværende annet ledd blir nytt tredje ledd.

§ 69 tredje ledd første punktum skal lyde:

Unnlatelse av påtale kan også gjøres betinget av slike vilkår som er nevnt i straffeloven § 53 nr. 2, nr. 3 bokstavene a – h, nr. 4 og nr. 5.

Ny § 71 b skal lyde:

Har noen som ikke er fylt 15 år, begått en ellers straffbar handling, kan påtalemyndigheten beslutte at saken skal overføres til barneverntjenesten. Barneverntjenesten skal underrette påtalemyndigheten om hvorvidt den treffer vedtak i saken eller ikke.

Ny § 222 c skal lyde:

Påtalemyndigheten kan forby en person under 15 år å oppholde seg på et bestemt sted dersom det er grunn til å tro at opphold på stedet øker faren for at personen begår en ellers straffbar handling. § 170 a gjelder tilsvarende.

Oppholdsforbudet skal gjelde for en bestemt tid, høyst 6 måneder av gangen. Oppholdsforbud kan bare opprettholdes så lenge vilkårene er oppfylt.

Før beslutning om oppholdsforbud tas, skal påtalemyndigheten gi barnet mulighet til å uttale seg, og spørre vergen om vedkommende samtykker i oppholdsforbudet. Vergens samtykke skal gis skriftlig. Påtalemyndighetens beslutning om å ilegge et oppholdsforbud skal være skriftlig og angi den forbudet er rettet mot og grunnlaget for forbudet. § 222 a femte ledd, tredje og sjette punktum gjelder tilsvarende så langt de passer.

Dersom vergen ikke samtykker i oppholdsforbudet, må påtalemyndigheten snarest råd og så vidt mulig innen fem

dager etter at vergen nektet samtykke, bringe beslutning om oppholdsforbud inn for retten. § 222 a sjette ledd, annet og fjerde til syvende punktum gjelder tilsvarende så langt de passer.

§ 224 annet ledd skal lyde:

Etterforskningsplikten etter første ledd gjelder også der en mulig lovbrøyer ikke kan straffes fordi vedkommende var mellom 12 og 15 år på handlingstidspunktet. Riksadvokaten kan gi retningslinjer om den nærmere gjennomføringen og om begrensninger i plikten.

§ 224 tredje ledd skal lyde:

Har et barn som ikke er fylt 12 år, forøvet en ellers straffbar handling, kan det foretas så vel rettslig som utenrettslig etterforskning.

Nåværende annet ledd blir nytt fjerde ledd.

§ 226 første ledd skal lyde:

Formålet med etterforskningen er å skaffe til veie de nødvendige opplysninger for

- a. å avgjøre spørsmålet om tiltale,
- b. å tjene som forberedelse for rettens behandling av spørsmålet om straffeskyld og eventuelt spørsmålet om fastsettelse av reaksjon,
- c. å fullbyrde straff og andre reaksjoner og
- d. å tjene som forberedelse for barneverntjenestens behandling av spørsmålet om det skal sette i verk tiltak etter lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester.

§ 249 nytt annet ledd skal lyde:

Dersom en mistenkt var under 18 år på handlingstiden, skal spørsmålet om tiltale avgjøres innen 6 uker etter at vedkommende er å anse som mistenkt i saken. Tiltalsspørsmålet kan likevel avgjøres senere dersom hensynet til etterforskningen eller andre særlige grunner gjør det nødvendig.

III

I lov 4. august 1995 nr. 53 om politiet (politiloven) gjøres følgende endringer:

§ 13 første ledd skal lyde:

Politiet kan vise eller bringe hjem barn som driver omkring på egen hånd på offentlig sted etter kl. 22.00, eller som bryter oppholdsforbud nedlagt etter straffeprosessloven § 222 c.

§ 13 nytt fjerde og femte ledd skal lyde:

Dersom politiet har grunn til å tro at en person under 15 år har begått en ellers straffbar handling, eller at en person under 18 år har begått en straffbar handling, kan den mindreårige og foreldrene pålegges å møte for politiet til samtale for å forebygge ytterligere lovbrudd. Før samtalen starter skal den mindreårige og foreldrene gjøres kjent med at de ikke har plikt til å forklare seg.

Innkallingen skal være skriftlig og angi formålet med samtalen, møtested og møtetid. Så vidt mulig skal det gis minst tre dagers varsel. Har de innkalte fått innkallingen, og de likevel har uteblitt uten at det er opplyst at de har gyldig forfall, kan politiet beslutte at den mindreårige og foreldrene skal avhentes. Adgangen til slik avhenting skal fremgå av innkallingen.

§ 24 nytt femte ledd skal lyde:

Politiet kan pålegge enhver som utfører tjeneste eller arbeid for statlig eller kommunalt organ, taushetsplikt om opplysninger som nevnt i annet ledd, når organet mottar opplysninger med hjemmel i fjerde ledd nr. 2 eller nr. 3 eller forvaltningsloven § 13 b første ledd.

IV

Ikrafttredelses- og overgangsbestemmelser

1. Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer. De enkelte bestemmelser kan settes i kraft til forskjellig tid.
2. Endringen i straffeprosessloven §§ 224 og 249 gjelder for straffbare handlinger begått etter ikrafttredelsen.

28. mars. Lov nr. 19 2003

Lov om endring i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. (strukturfond for kapasitetstilpasning av fiskeflåten).

Ot.prp. nr. 76 (2001-2002), Innst.O. nr. 34 og Besl.O. nr. 34 (2002-2003). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 9. og 12. desember 2002. Fremmet av Fiskeridepartementet. Kunngjort 28. mars 2003.

I

I lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. gjøres følgende endring:

Ny § 9 b skal lyde:

Departementet kan ved forskrift pålegge den som leverer fangst å betale en avgift av fangstverdien til et strukturfond for kapasitetstilpasning av fiskeflåten.

Departementet gir nærmere bestemmelser om avgiften, herunder om plikten til å svare avgift, innkreving av avgiften og anvendelse av strukturfondet, samt om opplysningsplikt for den som leverer og den som mottar fangst. Skyldig avgift er tvangsgrunnlag for utlegg. Avgiftssatsen skal vedtas av Stortinget ved den årlige budsjettbehandlingen.

Utgifter til innkreving av avgiften og tildeling av tilskudd fra strukturfondet dekkes av avgiftsmidlene.

Denne paragraf gjelder i fem år fra dato for ikrafttredelsen.

II

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer, men tidligst 1. juli 2003.

3. des. Nr. 1868 2002

Forskrift om endring i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften).

Fastsatt av Vegdirektoratet 3. desember 2002 med hjemmel i vegtrafikklov av 18. juni 1965 nr. 4 § 13, § 14, § 15 og § 16, jf. delegeringsvedtak av 24. november 1980 nr. 1. Kunngjort 11. mars 2003.

I

I forskrift av 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 28–1 nr. 4 skal lyde:

4. Utover kravene i direktivene og alternative standarder (avvikene gjelder ikke ved EØF-typegodkjenning) tillates i tillegg følgende annet lys- og refleksutstyr:

- 4.1 For kjørellys gjelder bestemmelsene i § 28–4 nr. 11.
- 4.2 For blått blinkende lys gjelder bestemmelsene i § 28–3 nr. 2.
- 4.3 For gult blinkende lys gjelder bestemmelsene i § 28–3 nr. 3.
- 4.4 For taklykt for drosje gjelder bestemmelsene i § 28–4 nr. 12.
- 4.5 For reklameskilter gjelder bestemmelsene i § 28–5 nr. 7.
- 4.6 For arbeidslys gjelder bestemmelsene i § 28–5 nr. 8.
- 4.7 For instrumentlys m.m. gjelder bestemmelsene i § 28–5 nr. 11.
- 4.8 For refleksbjelke bak som indikerer kjøretøyets/vogntogets størrelse gjelder bestemmelsene i § 28–5 nr. 15 og § 28–20 nr. 1.
- 4.9 For fjernlys gjelder bestemmelsene i § 28–1 nr. 2 og 3 med følgende tillegg:
Antall: Inntil 4 ekstra, dvs. 6 totalt for N₃ kjøretøy.
Krav til lysstyrke: Den største lysstyrken for samtlige lykter for fjernlys som kan lyse samtidig (tillatt med vendebryter), må ikke overstige 480 lux.
Øvrige krav: Som bestemt i direktiv/standarder angitt i § 28–1 nr. 2 og 3.
- 4.10 Toppmarkeringslys
 1. Foran på bil med bredde på 1,80 m eller mer tillates utover kravene i § 28–1 nr. 2 og 3 inntil 2 ekstra toppmarkeringslys (dvs. 4 totalt) fordelt med inntil to på førerhus og/eller to på påbygg. Lysene skal plasseres som angitt i direktiv/standarder som nevnt i § 28–1 nr. 2 og 3.
 2. På bil med bredde 2,10 m eller mer tillates 3 toppmarkeringslys utover lykter som nevnt i nr. 1.
Plassering
I bredden: Symmetrisk om kjøretøyets midtplan i lengderetningen.
I høyden: Som angitt i direktiv/standarder nevnt i § 28–1 nr. 2 og 3.
I lengden: Foran på førerhusets øvre begrensning. Horisontalplanet som tangerer den øvre kanten på lyktens lysflate, må ikke være lavere enn horisontalplanet som tangerer den øvre kanten på frontrutens gjennomsiktige sone.
- 4.11 For sidemarkeringslys gjelder bestemmelsene i direktiv/standarder som nevnt i § 28–1 nr. 2 og 3. Men på bil med bredde på 1,80 m eller mer, tillates i tillegg på hver av bilens sider 2 stk. lykter av type kombinerte toppmarkeringslykter som lyser hvitt forover og rødt bakover. Monteringskrav i høyden som for sidemarkeringslys og i lengden ikke mer enn 1000 mm fra lastbærerens (eller gods-/passasjerrommets) respektive fremre og bakerste kant/begrensning. Avstanden for lyktene som er montert på fremre begrensning, kan eventuelt økes slik at lyktene kan sees fra førerplassen gjennom bilens utvendige speil. Avstanden til andre lykter skal være min. 200 mm. Videre kan avstanden fra bilens ytre sideplan og ut til lyktens lysende flate være maks. 50 mm dersom den er montert på en gummiarm eller lignende som gir etter for en kraft på 2 kp med angrepspunkt i lyktens senter med

kraftretning som følger horisontalplanet i bilens lengderetning.

På tilhenger kan det monteres lykter som nevnt i leddet ovenfor på begge sider foran og bak, med samme monteringskrav som for bil.

- 4.12 For markeringslys bak (baklys) for bil og tilhenger, gjelder bestemmelsene i § 28–1 nr. 2 og 3 med følgende tillegg:

Antall: Inntil 10 ekstra (dvs. 12 totalt) fordelt med inntil 6 nede og 6 oppe.

Plassering

I bredden: Som bestemt i direktiv/standarder som nevnt i § 28–1 nr. 2 og 3.

For lykter som monteres nede skal høyden over bakken være: Ikke mindre enn 350 mm, ikke mer enn 1.500 mm, eller ikke mer enn 2.100 mm er dersom karosseriets form gjør det umulig å overholde grensen på 1500 mm (som angitt i direktivet). For lykter som monteres oppe, skal avstanden fra lyktens lysende flates øverste kant ikke være mer enn 400 mm fra horisontalplanet som tangerer bakpartens øverste kant.

I lengden: Som bestemt i direktiv/standarder som nevnt i § 28–1 nr. 2 og 3.

Alternative standarder:

Lykter som er godkjent og merket etter SAE eller DOT standard godtas dersom fargen er tilnærmet i samsvar med angivelse i direktiv/standarder som nevnt i § 28–1 nr. 2 og 3.

- 4.13 For tåkelys bak gjelder bestemmelsene i § 28–1 nr. 2 og 3 med følgende tillegg: Bil og tilhenger kan være utstyrt med tåkelys bak.

- 4.14 For retningslys bak for bil og tilhenger gjelder bestemmelsene i § 28–1 nr. 2 og 3 med følgende tillegg:

Antall: To ekstra oppe.

Plassering.

I bredden: Som angitt i direktiv/standarder som nevnt i § 28–1 nr. 2 og 3. I høyden: Avstanden fra lyktens lysende flates øverste kant skal ikke være mer enn 40 cm fra horisontalplanet som tangerer bakpartens øverste kant.

Alternative standarder:

Lykter som er godkjent og merket etter SAE eller DOT standarder godtas dersom fargen er tilnærmet i samsvar med angivelse i direktiv/standarder som nevnt i § 28–1 nr. 2 og 3.

- 4.15 For lykter for stopplys for bil og tilhenger gjelder bestemmelsene i § 28–1 nr. 2 og 3 med følgende tillegg:

Antall: To ekstra montert oppe.

Plassering.

I bredden: Som angitt i direktiv/standarder nevnt i § 28–1 nr. 2 og 3.

I høyden: Avstanden fra lyktens lysende flates øverste kant skal ikke være mer enn 40 cm fra horisontalplanet som tangerer bakpartens øverste kant.

Alternative standarder: Lykter som er godkjent og merket etter SAE eller DOT standard godtas dersom fargen er tilnærmet i samsvar med angivelse i direktiv/standarder som nevnt i § 28–1 nr. 2 og 3.

§ 28–2 nr. 5 nytt siste punktum skal lyde:

Lykter for baklys, stopplys og retningslys som er godkjent og merket etter SAE eller DOT standard godtas dersom fargen er tilnærmet i samsvar med angivelse i direktiv/standarder som nevnt i § 28–2 nr. 3 eller nr. 4.

§ 28–4 nr. 12 skal lyde:

12. Drosje skal ha svakt lysende taklykt som foran og bak har påskriften «TAXI» og et eventuelt bevilingsnummer.

12.1 Lyktens kuppel skal være av materiale som avgir hvitt lys og bevilingsnummeret skal være i sorte typer med høyde min. 40 mm. Påskriften «TAXI» kan integreres i selskapets logo og fargen samt geometrisk utforming for både «TAXI» og logo er valgfri, likeledes typenes størrelse. Logoen tillates å dekke inntil 40% av flateinnholdet av flaten den monteres på.

12.2 Lykten skal ikke være større enn 400 mm lang, 200 mm høy og 150 mm bred.

Lykten skal være plassert utvendig på bilens tak, symmetrisk på bilens midtlinje foran fremre sidedørers bakkant. Lykten må være så godt festet til kjøretøyet at den ikke kan falle av, magnetisk festeordning kan godtas.

12.3 Lykten skal være koplet slik at den kan tennes selv om bilens øvrige lys ikke er tent og slik at følgende er oppfylt:

12.3.1 På drosjer med taksameter skal lykten være sammenkoblet med taksameteret på en slik måte at den bare kan lyse når taksameteret er slått av.

II

Endringene trer i kraft straks.

10. okt. Nr. 1869 2002**Forskrift om krav til bachelorgrad ved Høgskolen i Gjøvik.**

Fastsatt av styret for Høgskolen i Gjøvik 10. oktober 2002 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 45 nr. 1 og § 46 nr. 2, jf. kgl.res. av 11. oktober 2002 nr. 1124 § 19. Kunngjort 18. mars 2003.

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder bestemmelser til bachelorgrad ved Høgskolen i Gjøvik. Forskriften omfatter krav og myndighet knyttet til bestemmelser om bredde og fordypning for tildeling av bachelorgrad.

§ 2. Definisjoner

I forskriften gjelder følgende definisjoner:

Studiepoeng

Mål på studie-/arbeidsomfang, der 60 studiepoeng tilsvarer ett års fulltidsstudium.

Fag/emne/emnegruppe

Universitets- og høyskoleloven fastsetter i § 46 at institusjonen selv bestemmer hvilke fag, emner og emnegrupper institusjonen skal tilby innenfor lavere grad.

Emne

Den minste studiepoenggivende eksamensenhets som kan være del av et fag, emnegruppe, studieprogram eller grad. Et emne skal normalt ha en størrelse uttrykt i studiepoeng som er delelig med 5, med 5 studiepoeng som minste enhet. Unntak fra dette kan fastsettes i fagplaner på grunnlag av bestemmelser i nasjonale rammeplaner eller i spesielle tilfeller i den enkelte studieplan. Minste frittstående emne som kan inngå i bachelorgraden skal være 15 studiepoeng.

Fag/emnegruppe

Samling av beslektede emner/moduler som anses å utgjøre en samlet enhet, ev. under en felles fagbetegnelse eller med felles studieplan.

Modul

Samme betydningsinnhold som emne.

Studieprogram

Et ett- eller flerårig studium som fører fram til en avsluttende eksamen eller grad.

Studieplan

Der det ikke er gitt nasjonal rammeplan for et studium, utarbeides studieplan. Studieplanen skal inneholde bestemmelser om oppbygging, innhold, krav som må oppfylles, evalueringsformer mv.

§ 3. Krav til innholdet i en bachelorgrad

Graden bachelor oppnås på grunnlag av eksamen i fag, emner, emnegrupper eller studieprogram av minimum 180 studiepoengs omfang.

Grunnlaget for graden skal omfatte ett av følgende:

- a) Integrert, rammeplanstyrt yrkesrettet utdanning av minimum 180 studiepoengs omfang;
- b) Integrert yrkesrettet utdanning eller annet studieprogram av minimum 120 studiepoengs omfang, kombinert med studieprogram av minimum 60 studiepoengs omfang;
- c) Treårig utdanning gir rett til graden bachelor, forutsatt at utdanningen tilfredsstiller følgende vilkår:
 - Utdanningen skal inneholde fordypning i fag, emne eller emnegruppe av minimum 80 studiepoengs omfang og ett faglig breddekrav på minimum 30 studiepoeng.

§ 4. Fritak for eksamen eller prøve

Det kan gis fritak for eksamen eller prøve som inngår i grunnlaget for bachelorgraden dersom tilsvarende krav er oppfylt gjennom tidligere avlagt eksamen eller prøve. Dokumentert realkompetanse kan også gi grunnlag for slikt fritak.

Alle studieprogram kan ha innebygget inntil ett års studier, 60 studiepoeng, ved institusjoner i utlandet. Ellers gjelder de generelle bestemmelser om innpassing av utdanning fra andre institusjoner som følger av lov om universiteter og høyskoler, jf. § 47 – § 49.

§ 5. Reduksjon i studiepoeng

Overlapping i faginnhold mellom fag/emner/emnegrupper/studieprogram som inngår i grunnlaget for bachelorgraden kan ikke utgjøre mer enn 10 studiepoeng totalt. Overlapping ut over 10 studiepoeng må kompenseres.

§ 6. Overgangsordninger

Kandidater som fra og med dato for ikrafttredelse av denne forskrift oppfyller kravene til bachelorgraden, tildeles denne.

En kandidat kan ikke tildeles både graden bachelor og graden kandidata/candidatus magisterii (cand.mag.) på grunnlag av samme utdanning, heller ikke når grunnlaget for tildeling av cand.mag.-graden i omfang går ut over grunnlaget for tildeling av bachelorgraden.

Kandidater som på tidspunktet for innføring av bachelorgraden har gjennomført studier og avlagt eksamener av omfang på minst 3 års normert studietid eller 180 studiepoeng uten å oppfylle kravene til bachelorgraden, gis anledning til å fullføre studiet som cand.mag. innen 30. juni 2005.

Cand.mag.-graden ved Høgskolen i Gjøvik oppheves med virkning fra 1. juli 2005.

§ 7. *Vitnemål og vitnemålstillegg*

For oppnådd bachelorgrad utstedes vitnemål på norsk med angivelse av gradens faglige innhold. Et eget vitnemålstillegg (Diploma Supplement) gir en nærmere beskrivelse på engelsk av kandidatens utdanning og av det norske høgre utdanningssystemet.

For å kunne tildeles graden bachelor med vitnemål fra Høgskolen i Gjøvik må eksamener med et samlet omfang på minimum 60 studiepoeng være avlagt ved høgskolen.

Vitnemål for oppnådd bachelorgrad etter denne forskrifts § 3 bokstav a utstedes automatisk til de kandidater som oppfyller kravene.

Vitnemål for oppnådd bachelorgrad etter denne forskrifts § 3 bokstav b og c utstedes automatisk til de kandidater som oppfyller kravene og som har gjennomført et 3-årig bachelorprogram ved institusjonen.

Vitnemål for oppnådd bachelorgrad etter denne forskrifts § 3 bokstav c utstedes etter søknad til de kandidater som oppfyller kravene etter selvvalgt studieprogram. Søkeren må selv dokumentere at kravene er oppfylt. Kandidater som har tatt del av bachelorgraden etter § 3 bokstav b ved andre institusjoner må også søke om å få utstedt vitnemål og dokumentere at kravene er oppfylt.

§ 8. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft 1. mars 2003.

10. des. Nr. 1872 2002

Vedtak om formues- og inntektsskatt til Svalbard for inntektsåret 2003.

Kunngjøring fra Justis- og politidepartementet av stortingsvedtak av 10. desember 2002 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov av 17. mai 1814 § 75 litra a. Kunngjort 1. april 2003.

§ 1. *Vedtaketets anvendelsesområde*

Dette vedtaket gjelder forskuddsutskrivning og endelig utskrivning av skatt på formue og inntekt for inntektsåret 2003 etter bestemmelsene i lov av 29. november 1996 nr. 68 om skatt til Svalbard.

Skattepliktige som nevnt i skattebetalingsloven § 1, jf. § 2, og svalbardskatteloven § 5–1 første ledd, skal betale forskudd på formues- og inntektsskatt til Svalbard for inntektsåret 2003. Ved beregningen og innbetalingen gjelder bestemmelsene i dette vedtaket og i skattebetalingsloven.

§ 2. *Skatt på formue*

Skatt på formue beregnes etter disse satsene:

- a. Personlig skattepliktig og dødsbo:
 - 0,0 pst. av de første kr 140.000 antatt formue
 - 0,9 pst. av de neste kr 400.000
 - 1,1 pst. av det overskytende beløp.
- b. Selskap og sammenslutning som nevnt i skatteloven § 2–36 annet ledd, og som ikke er fritatt for formuesskatteplikt etter skatteloven kapittel 2:
 - 0,0 pst. av de første kr 10.000 antatt formue
 - 0,3 pst. av overskytende beløp.

§ 3. *Skatt på inntekt*

Skatt på inntekt beregnes etter disse satsene:

- a. Inntekt som skattelegges ved ligning etter svalbardskatteloven § 3–1:
 - 10 pst. av alminnelig inntekt
 - Personlige skatteyttere skal ha et fradrag i alminnelig inntekt på kr 10.000.
- b. Inntekt som skattelegges ved lønnstrekk etter svalbardskatteloven § 3–2:
 - 6 pst.

§ 4. *Avrundingsregler*

Ved beregning av skatt ved ligning avrundes antatt formue nedover til nærmeste hele 1.000 kroner, og inntekt avrundes nedover til nærmeste hele 100 kroner.

Ved beregning av skatt ved lønnstrekk avrundes inntekten nedover til nærmeste hele krone.

§ 5. *Kapitalavkastningsraten for fastsetting av personinntektsdel av nærings- og selskapsinntekt (deling)*

Kapitalavkastningsraten som nevnt i skatteloven § 12–13 tredje ledd, jf. svalbardskatteloven § 3–1, skal være den samme som Stortinget har vedtatt skal gjelde på det norske fastlandet.

§ 6. Normalrentesatsen for rimelig lån i arbeidsforhold

Normalrentesatsen som nevnt i skatteloven § 5–12 fjerde ledd, jf. svalbardskatteloven § 3–1 og § 3–2, skal være den samme som Stortinget har vedtatt skal gjelde på det norske fastlandet.

10. des. Nr. 1873 2002**Vedtak om avgift av kull som utføres fra Svalbard for budsjetterminen 2003.**

Kunngjøring fra Justis- og politidepartementet av stortingsvedtak av 10. desember 2002 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov av 17. mai 1814 § 75 litra a. Kunngjort 1. april 2003.

For budsjetterminen 2003 skal det svares avgift til statskassen av kull som utføres fra Svalbard, etter en sats på 1% av verdien for de første 100.000 tonn, og deretter etter satser fallende med 0,1% av verdien for hvert ytterligere 100.000 tonn.

24. feb. Nr. 274 2003**Byggesaksforskrift for Longyearbyen.**

Fastsatt av Longyearbyen lokalstyre 24. februar 2003 med hjemmel i delegeringsvedtak av 7. oktober 2002 nr. 1145 med hjemmel i lov av 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard § 4, jf. kgl.res. av 14. desember 2001 nr. 1389. Kunngjort 11. mars 2003.

Kapittel 1. Generelle bestemmelser

§ 1. Denne forskrift skal sikre at bygge- og anleggsvirksomhet utøves i overensstemmelse med intensjonene i plan- og bygningsloven, og sikre forsvarlig offentlig saksbehandling.

§ 2. Der denne forskrift har henvisninger til bestemmelser gitt i eller i medhold av plan- og bygningsloven, er det de til enhver tid gjeldende bestemmelser som menes. Endringer i de angitte bestemmelsene får automatisk anvendelse fra det tidspunktet de trer i kraft. Særskilte angitte tillegg gjelder likevel uavhengig av endringene, og har gyldighet til de endres særskilt i denne forskrift.

§ 3. Bestemmelsene skal tilpasses lokalt. Longyearbyen lokalstyre kan kreve den tilleggsdokumentasjon som finnes nødvendig av hensyn til lokal tilpasning, og har avgjørelsesmyndighet i spørsmål om utstrekningen av lokal tilpasning. Det skal likevel ikke gis egne bestemmelser om lokal tilpasning ut over det som fremgår av denne forskrift.

Plan- og bygningslovens bestemmelser om kommunale vedtekter kommer ikke til anvendelse. Longyearbyen lokalstyre har myndighet til å bestemme det som ellers krever vedtekt ved endringer til denne forskrift.

§ 4. Når de bestemmelser fra plan- og bygningsloven som er inntatt i denne forskrift har henvisning til «reguleringsplan» eller «bebyggelsesplan», skal bestemmelsene gis anvendelse så langt de passer.

§ 5. Der det i denne forskrift er henvist til bestemmelser i lov eller forskrift som inneholder henvisning til EØS, råds- eller parlamentsdirektiv, skal dette kun oppfattes som veiledende.

§ 6. Longyearbyen lokalstyre har anledning til å dispensere fra de materielle kravene i denne forskrift, innenfor de rammer plan- og bygningsloven § 7 og § 88 setter, jf. denne forskrifts § 10. Dispensasjon fra planbestemmelser krever i tillegg tillatelse fra Sysselmannen iht. svalbardmiljøloven § 58.

Det kreves også tillatelse fra Sysselmannen der Longyearbyen lokalstyre ønsker å legge ned midlertidig bygge- og deleforbud etter svalbardmiljøloven § 54, med mindre Longyearbyen lokalstyre er gitt denne myndighet ved delegering fra departementet.

§ 7. Sysselmannens rolle som natur-, verne- og miljøvernmyndighet etter svalbardmiljøloven § 58 skal ivaretas på linje med andre fagmyndigheter iht. plan- og bygningsloven § 95 nr. 2. Longyearbyen lokalstyre skal sende melding til Sysselmannen etter svalbardmiljøloven § 58, og tillatelse fra Sysselmannen vil være et nødvendig vilkår for at Longyearbyen lokalstyre kan gi igangsettingstillatelse.

§ 8. Sysselmannen er klageinstans for vedtak etter denne forskrift.

§ 9. Statlig organ kan påklage enkeltvedtak etter denne lov dersom vedtaket direkte berører vedkommende myndighets saksområde.

§ 10. Følgende bestemmelser i plan- og bygningsloven gis tilsvarende anvendelse:

§ 7 Dispensasjon (jf. denne forskrifts § 6)

§ 10–1 Tilsyn

Kapittel 2. Materielle krav

§ 11. Følgende bestemmelser i plan- og bygningsloven gis tilsvarende anvendelse:

Kap. XII Byggetomta	§ 65 Vannforsyning § 66 Atkomst og avløp § 67 Krav om opparbeiding av veg og hovedledning for vann og avløpsvann § 67a Krav om opparbeiding av fellesareal og av parkbelte i industriområde
Kap. XIII Bebyggelsen	§ 68 Byggegrunn. Miljøforhold § 69 Den ubebygde del av tomta, fellesareal. § 70 Bygningens plassering, høyde og avstand fra nabogrense § 74 Planløsning og utseende § 75 Privet – WC § 76 Tilleggsrom § 77 Utføring av byggearbeid. Krav til produkter og byggverk.
Kap. XIV Særlige bygninger og anlegg	§ 78 Plassering av bedrifter og anlegg m.v. innenfor kommunen § 79 Uvanlig bebyggelse § 80 Bygning og virksomhet som medfører fare eller særlig ulempe § 82 Fritidsbebyggelse § 83 Basseng, brønn og dam § 84 Andre varige konstruksjoner eller anlegg. Vesentlig terrenginngrep m.v. § 85 Midlertidige eller transportable bygninger, konstruksjoner eller anlegg, herunder campingvogner, telt o.l.
Kap. XV Bestående byggverk	§ 87 Endring, reparasjon eller bruksendring m.v. av bestående byggverk § 88 Dispensasjon fra § 87 § 89 Vedlikehold og utbedring § 91 Riving § 91a Bruksendring og riving av bolig § 92 Andre bestemmelser § 92a Endring eller fjerning av tiltak etter § 93 annet ledd § 92b Kontroll med bestående byggverk og arealer.

§ 12. Når fjernvarmeanlegg blir gjort tilgjengelig, dvs. blir lagt fram inntil ca. 1 meter fra veggliv, pålegges det tilknytning. Da skal abonnenten betale tilknytningsavgift og fast årlig avgift uavhengig av om fjernvarme nyttes eller ikke.

§ 13. Forskrift av 22. januar 1997 nr. 33 om krav til byggverk og produkter til byggverk (TEK) gjelder så langt den passer, med unntak av § 1–1, § 1–2 første ledd nr. 1, § 10–61, § 10–62 og kapittel 11.

Kapittel 3. Saksbehandling, ansvar og kontroll

§ 14. Følgende bestemmelser i plan- og bygningsloven gis tilsvarende anvendelse:

Kap. XVI Saksbehandling, ansvar og kontroll	§ 93 Tiltak som krever søknad og tillatelse § 93a Forhåndskonferanse § 93b Ansvarlig søker og prosjekterende § 94 Søknad om tillatelse. Nabovarsel § 95 Behandling av søknaden i kommunen § 95a Trinnvis behandling § 95b Enkle tiltak § 96 Bortfall av tillatelse § 97 Kontroll med tiltak § 98 Ansvarlig utførende
---	---

§ 98a Sentral godkjenning for utøvere for ansvarsrett

§ 99 Sluttkontroll og ferdigattest.

§ 15. Bestemmelser i plan- og bygningsloven som gjelder nabotomt og nabovarsling skal i denne forskrift gjelde huseier og hjemmelshaver på tilgrensende tomt. Tilsvarende gjelder for varsling av gjenboere.

§ 16. Forskrift av 22. januar 1997 nr. 34 om saksbehandling og kontroll i byggesaker (SAK) gjelder så langt den passer.

Plan- og bygningslovens § 81, § 86a og § 86b og de utfyllende bestemmelsene i SAK om melding gjelder ikke. Slike tiltak skal behandles som søknad.

Bestemmelsene om midlertidige eller transportable bygninger, konstruksjoner eller anlegg i plan- og bygningslovens § 85 og de utfyllende bestemmelsene i SAK om slike meldinger gjelder.

Bestemmelsen i SAK om tiltak som verken krever søknad eller melding gjelder ikke.

Longyearbyen lokalstyre kan likevel bestemme at mindre tiltak kan unntas fra søknad under forutsetning av at de ikke fører til fare eller urimelig ulempe for omgivelsene eller allmenne interesser, og at de er i samsvar med bestemmelser gitt i denne forskriften og planer gitt i medhold av svalbardmiljøloven. Lokalstyret kan sette vilkår ved unntak for slike mindre tiltak.

§ 17. Forskrift av 22. januar 1997 nr. 35 om godkjenning av foretak for ansvarsrett (GOF) gjelder så langt den passer.

Kapittel 4. Diverse bestemmelser. Sanksjoner

§ 18. Følgende bestemmelser i plan- og bygningsloven gis tilsvarende anvendelse:

Kap. XVII Ymse bestemmelser

§ 100 Sikringstiltak. Utstyr for byggearbeid

§ 101 Tiltak på nabogrunn

§ 102 Undersøkelse på fast eiendom

§ 103 Innhegning

§ 104 Orden på og bruk av ubebygd areal.

Sikringstiltak ved byggverk m.v.

§ 105 Belysning og renhold m.v.

§ 106 Bygningstekniske installasjoner

§ 106a Heis, rulletrapp og rullende fortau

§ 107 Skilt og reklame

§ 108 Meldeplikt for andre myndigheter

§ 109 Gebyr.

Kap. XVIII Straffansvar

§ 110, § 111 og § 112

Kap. XIX Ulovlig byggearbeid m.v.

§ 113 Stansing av ulovlig arbeid og opphør av ulovlig bruk. Fjerning eller retting av utført arbeid

§ 114 Forelegg om plikt til å etterkomme pålegg eller forbud

§ 115 Tvangsfullbyrding

§ 116 Erstatning

§ 116a Tvangsmulkt

§ 116b Rimelighet og samordning.

Kapittel 5. Ikrafttreden. Overgangsbestemmelser

§ 19. Denne forskrift trer i kraft 17. mars 2003. Bestemmelsen i § 17 trer i kraft tre måneder etter at denne forskriften trer i kraft.

§ 20. Plan og bygningsloven § 121 gjelder tilsvarende.

25. feb. Nr. 275 2003

Forskrift om opphevelse av maksimalkvoten i fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak i 2003.

Fastsatt av Fiskeridirektøren 25. februar 2003 med hjemmel i forskrift av 21. desember 2002 nr. 1810 om regulering av fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak i 2003 § 11. Kunngjort 11. mars 2003.

- § 1. Maksimalkvoten for perioden 1. januar til og med 30. april 2003 oppheves.
- § 2. Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder til og med 30. april 2003.

26. feb. Nr. 276 2003

Forskrift om endring i forskrift om opptreningsinstitusjoner (rekonvalesenthjem og kurbad).

Fastsatt av Helsedepartementet 26. februar 2003 med hjemmel i lov av 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. § 1–2, § 2–1a og § 4–1. Kunngjort 11. mars 2003.

I

I forskrift av 20. desember 2000 nr. 1555 om opptreningsinstitusjoner (rekonvalesenthjem og kurbad) gjøres følgende endring:

§ 4–3 skal lyde:

Oppholdsutgifter dekkes i henhold til folketrygdloven § 5–20 og regler gitt i medhold av denne.

II

Endringen trer i kraft straks.

26. feb. Nr. 277 2003

Forskrift om stønad til dekning av utgifter til opphald i opptreningsinstitusjonar og helsesportssentra m.m.

Fastsatt av Helsedepartementet 26. februar 2003 med heimel i lov av 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–20 andre ledd. Kunngjort 11. mars 2003.

- § 1. Stønad kan ystast til dekning av utgifter til opphald i opptreningsinstitusjonar og helsesportssentra m.m. når utgiftene ikkje vert dekka på annan måte.
- § 2. Rikstrygdeverket kan fastsetje nærare retningsliner for yting av stønad.
- § 3. Det kan krevast betaling av eigendel for opphald i opptreningsinstitusjonar som mottek stønad over folketrygdloven § 5–20. Eigendelen vert fastsett av Helsedepartementet.
- § 4. Forskrifta trer i kraft straks.

28. feb. Nr. 278 2003

Forskrift om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling hos tannlege for sykdom.

Fastsatt av Helsedepartementet 28. februar 2003 med hjemmel i lov av 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–6 tredje ledd og § 22–2 andre ledd. Kunngjort 11. mars 2003.

Kapittel I. Regler

- § 1. Trygden yter stønad til dekning av utgifter til følgende former for undersøkelse og behandling som utføres av tannlege ved tannsykdommer, munnsykdommer og kjevesykdommer:
1. Operative inngrep.
 2. Behandling av sykdommer i munnens og kjevenes bløtdeler.
 3. Periodontittbehandling.
 4. Undersøkelse og behandling av temporomandibulær dysfunksjon ved hjelp av bittskinne.
 5. Taking av prøver til bakteriologiske, patologiske og biokjemiske laboratorier.
 6. Røntgenfotografering.
 7. Forebyggende tannhelsetiltak, ukomplisert behandling av tannkjøttssykdom, tannråte o.l. hos medlem med sjeldne medisinske tilstander.
 8. Kjeveortopedisk behandling av
 - a. Leppe-kjeve-ganespalte.
Medfødte og ervervede kraniofaciale lidelser.
Bittavvik som er så alvorlige at pasienten også må ha ortognatisk-kirurgisk behandling.
 - b. Horisontale overbitt som er 9 mm eller mer.
Underbitt som omfatter alle fire incisiver med eller uten tvangsføring.
Dype bitt med bukkal eller palatinal påbiting av slimhinnen med to tenner eller flere.
Enkeltsidig kryss- eller saksebitt som omfatter tre eller flere tannpar og medfører tvangsføring og/eller asymmetrier.

Dobbelttidig saksebitt som omfatter to eller flere tannpar på hver side.

Åpne bitt hvor det kun er okklusjonskontakt på molarene.

Agenesi eller tanntap i fronten.

Agenesi av to eller flere tenner i samme sidesegment, med unntak for 3. molarer (visdomstenner).

Retinerte front- og hjørnetenner hvor det er nødvendig med aktiv framføring.

c. Horisontalt overbitt fra 6 – 9 mm.

Dype bitt uten tannkontakt, eller med påbiting på den gingivale 1/4 av overkjevens lingualflater.

Inverteringer.

Åpne bitt som omfatter tre eller flere tannpar.

Agenesi av enkelttenner i sidesegmentene.

Stor plassmangel i fronten (angis i mm og med beskrivelse av enkelttenners stilling).

Diastema mediale som er 3 mm eller større, eller markert generelt plassoverskudd i fronten (angis i mm).

Okklusjonsavvik kombinert med sterke subjektive dysfunksjonssymptomer.

Ved tilstander som nevnt under bokstavene b og c må behandlingen være påbegynt senest det året pasienten fyller 18 år.

Utgifter til kjeveortopedisk behandling dekkes ikke når behandlingsbehovet er en følge av karies i permanente tenner eller periodontitt, med unntak for juvenil periodontitt.

9. Behandling med obturatorprotese eller retensjonsbro ved ganespalte.
10. Behandling av traumatiske tannskader hos medlem som lider av epilepsi, cerebral parese og andre lignende tilstander.
11. Omfattende behandling, som fast og avtakbar protetisk behandling, rotbehandling, komplisert tannkjøttbehandling o.l., hos medlem med sjeldne medisinske tilstander.

§ 2. Trygdekontorets tilsagn om stønad til behandling som nevnt i § 1 nr. 8 – 11 må innhentes før behandlingen settes i verk. Selv om forhåndstilsagn ikke er innhentet, kan det likevel gis stønad dersom det er klart at tilsagn ville blitt gitt.

§ 3. Det ytes bare stønad hvis undersøkelsen eller behandlingen er utført av tannlege som har rett til å utøve tannlegevirksomhet i medhold av lov av 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v.

Utgifter til kjeveortopedisk behandling dekkes bare hvis behandlingen er utført av en tannlege som er spesialist i kjeveortopedi, eller av en annen tannlege under veiledning av en slik spesialist. Det må foreligge henvisning fra en allmennpraktiserende tannlege.

Utgifter til implantatforankret tannprotetisk behandling dekkes bare når konvensjonell protetisk behandling ikke har gitt eller forventes å kunne gi et akseptabelt behandlingsresultat. Den kirurgiske innsettingen av odontologiske implantater må være utført av spesialist i oral kirurgi og oral medisin eller spesialist i kjevekirurgi og munnhulesykdommer. Den protetiske behandlingen må være utført av tannlege med spesialutdanning i protetikk eller likeverdig utdanning.

Utgifter til kjeve- og ansiktsradiologiske undersøkelser ved bruk av CT dekkes bare hvis undersøkelsene er utført av tannleger med spesialutdanning i kjeve- og ansiktsradiologi.

§ 4. Utgifter til undersøkelse og behandling som nevnt i § 1 nr. 1 – 3, 5 og 6 dekkes etter refusjonstakstene i kapittel II.

Trygden yter likevel stønad til full dekning av utgifter til tannlegehjelp for yrkesskade (sykdom) som omfattes av folketrygdloven kapittel 13.

Rikstrygdeverket gir nærmere retningslinjer om hvilke sjeldne medisinske tilstander som omfattes av ordningen under § 1 nr. 7 og nr. 11.

Utgifter til undersøkelse og behandling som nevnt i § 1 nr. 4 og 7 dekkes etter regler og takster for honorarberegning og oppgjør mv. ved behandling av 19- og 20-åringene i den offentlige tannhelsetjenesten og ved behandling av pasienter som mottar stønad eller bidrag fra trygden til tannbehandling, fastsatt av Helsedepartementet.

Rikstrygdeverket avgjør om det skal kunne ytes stønad til behandling som nevnt i § 1 nr. 8 – 11, og kan fastsette normative refusjonstakster for slik stønad.

Utgifter ut over de honorartakster som er fastsatt av Helsedepartementet dekkes ikke. Stønad til tannbehandling skal i det enkelte tilfelle ikke overstige det som rimelig forsvarlig behandling ville ha kostet.

§ 5. Ved krav om stønad til tannlegehjelp skal medlemmet legge fram spesifisert og kvittert regning fra tannlegen. Regningen må foruten diagnose, takstnummer og dato for de utførte behandlingene, inneholde alle opplysninger som er nødvendige for å avgjøre stønadskravet.

Tannlegen skal utstede regning som nevnt i første ledd på blankett fastsatt av Rikstrygdeverket.

§ 6. Med Rikstrygdeverkets samtykke kan trygdekontoret inngå avtale med en tannlege om direkte oppgjør med trygden. Stønaden utbetales da direkte til tannlegen, som ikke kan kreve av medlemmet den delen av honoraret som trygden dekker.

§ 7. Hvis et medlem ikke kan møte fram på behandlingsstedet på grunn av sin helsetilstand, får tannlegen som foretar behandlingen, dekket reiseutgiftene etter folketrygdloven § 5–19.

Det ytes reisetillegg etter reglene og refusjonstakstene i kapittel II.

Reisetillegg og skyssgodtgjørelse utbetales direkte til tannlegen mot innsending av spesifisert regning.

Kapittel II. Takster

Det ytes stønad til behandling som går inn under § 1 nr. 1 – 6 etter refusjonstakstene i bokstav A – F. Der det ikke er angitt egne takster i denne forskriften, dekkes behandlingen etter regler og takster for honorarberegning og oppgjør m.v. ved behandling av 19- og 20-åringer i den offentlige tannhelsetjenesten og takster for behandling av pasienter som mottar stønad eller bidrag fra trygden til tannbehandling, fastsatt av Helsedepartementet.

Takst	Tekst	Honorar	Refusjon	Egenandel
<i>A. Generelle tjenester</i>				
1	Undersøkelse hos allmennpraktiserende tannlege	250,-	150,-	100,-
2	Undersøkelse hos godkjent spesialist	420,-	250,-	170,-
3	Etterkontroll etter kirurgiske inngrep, periodontal behandling og bittskinnebehandling	150,-	90,-	60,-
4	Lokal og regional anestesi	80,-	50,-	30,-

Merknad til avsnitt A:

Det ytes stønad til undersøkelse etter takstene 1 eller 2 når undersøkelsen har sammenheng med behandling som refunderes etter takstene 603 – 704. Stønaden ytes kun en gang i forbindelse med en behandlingsserie. Taksten omfatter også planlegging av behandling. Det ytes også stønad til undersøkelse av kjeveortoped etter takst 2 når undersøkelsen har til hensikt å vurdere behov for kjeveortopedisk behandling som refunderes etter takst 1101, uavhengig av om behandlingen iverksettes eller ikke.

Når undersøkelsen finner sted mellom klokken 1800 og klokken 0800 eller når reisen begynner før klokken 0700, og likeså når undersøkelsen finner sted i tiden fra klokken 1400 dager før søn- og helligdager til klokken 0800 følgende arbeidsdag, samt på offisielle høytidsdager, kan refusjon gis med 75% tillegg. Takstene uten tillegg skal likevel brukes når tannlegen forlenger eller henlegger den vanlige kontorpraksis til etter klokken 1800, eller undersøkelsen finner sted i tannlegens kontortid på søn- og helligdager.

Det ytes stønad til etterkontroll etter takst 3 når etterkontrollen har sammenheng med behandling som refunderes etter takstene 603 – 704 (for eksempel ved kontroll av tilheling og fjerning av sutur mv.).

Det ytes stønad til lokal og regional anestesi i forbindelse med behandling som går inn under denne forskriften. Takst 4 kan benyttes en gang per seanse.

Utgifter til anestesi ved pensling, inndrypping eller frysing dekkes ikke.

Takst	Tekst	Honorar	Refusjon	Egenandel
<i>B. Kirurgisk behandling</i>				
603	Biopsi	500,-	300,-	200,-
604	Incisjon av absess	500,-	300,-	200,-
605	Fjerning av retinert tann/dyptliggende rot	1.000,-	600,-	400,-
606a	Apicectomi av rot	1.000,-	600,-	400,-
606b	Tillegg for rotfylling	300,-	180,-	120,-
607	Cystostomi	1.000,-	600,-	400,-
608	Plastisk operasjon av leppebånd/tungebånd	1.000,-	600,-	400,-
609	Operativ fjerning av spyttstein	1.000,-	600,-	400,-
610a	Apicectomi av flere røtter	1.500,-	900,-	600,-
610b	Tillegg for rotfylling, pr. rot	300,-	180,-	120,-
611	Plastisk operasjon for lukking av åpning til antrum	1.500,-	900,-	600,-
612	Operative inngrep med bred åpning til antrum	1.500,-	900,-	600,-
613	Cystectomi	1.500,-	900,-	600,-
614	Blottleggelse av retinert tann med/uten feste	1.500,-	900,-	600,-
615	Autotransplantasjon av tann	1.500,-	900,-	600,-
616	Rekonstruksjon av kjevekam	1.500,-	900,-	600,-
617	Behandling av kjevebrudd	1.500,-	900,-	600,-

Merknad til avsnitt B:

Til takst 611: Skjer lukkingen ved bruk av sutur uten plastisk operasjon, dekkes utgiftene etter takst 604.

Dersom det i samme seanse gjøres flere inngrep etter refusjonstakstene 603 – 616 eller i forskjellige operasjonsfelt (i motsatt kjeve og/eller i motsatt kjevehalvdel), dekkes utgiftene etter full refusjonstakst for det største inngrepet og med 50% av refusjonstaksten for de øvrige inngrepene.

Takst	Tekst	Honorar	Refusjon	Egenandel
<i>C. Periodontal behandling</i>				
701a	Periodontittbehandling uten kirurgisk inngrep – enkel seanse	800,-	480,-	320,-
701b	Periodontittbehandling uten kirurgisk inngrep – dobbel seanse	1.600,-	960,-	640,-
702	Mukogingival kirurgi, inkludert gingivectomi	800,-	480,-	320,-
703	Lappoperasjon over mindre område enn 4 tenner	1.000,-	600,-	400,-
704	Lappoperasjon over område på 4 tenner eller flere	1.500,-	900,-	600,-

Merknad til avsnitt C:

Takst 701a og 701b skal benyttes som ledd i en systematisk behandling rettet mot årsaken til periodontitt, dvs. subgingival depurasjon for å fjerne bakterielt plakk og tannstein, samt opplæring til egenomsorg og eventuelle tiltak for røykeavvenning når denne utføres i forbindelse med subgingival depurasjon. Det ytes refusjon for inntil 4 behandlinger etter takst 701a eller for inntil 2 behandlinger etter 701b innen en behandlingsserie. Unntak kan gjøres for pasienter som lider av diabetes, epilepsi, cerebral parese og lignende. Takstene omfatter arbeid utført av tannpleier i samarbeid med tannlege.

Takst 702 skal benyttes for mukogingivale kirurgiske inngrep i forbindelse med behandling av periodontitt.

Takst	Tekst	Honorar	Refusjon	Egenandel
<i>D. Øvrige behandlinger</i>				
911	Forebyggende tannhelsetiltak, ukomplisert behandling av tannkjøtt sykdom, tanrâte og lignende, hos personer med sjeldne medisinske tilstander. Utgiftene dekkes fullt ut.			
912	Undersøkelse og behandling av temporomandibulær dysfunksjon ved hjelp av bittskinne. Utgiftene dekkes fullt ut. I tillegg dekkes den tanntekniske fremstillingen av bittskinne med inntil 700 kroner.			
913	Omfattende oralmedisinsk undersøkelse hos spesialist ved smerteutredning og oral medisinsk diagnostikk. Utgiftene dekkes med inntil 1.000 kroner.			

Merknad til avsnitt D:

Det ytes stønad etter takst 3 til inntil 2 etterkontroller etter utlevering av bittskinne.

Takst	Tekst	Honorar	Refusjon	Egenandel
<i>E. Laboratorieprøver og røntgen</i>				
1001	Taking og innsending av prøve til bakteriologiske, patologiske og biokjemiske laboratorier	120,-	70,-	50,-
1002	Røntgenfotografering med film eller digitalt – pr. bilde	50,-	30,-	20,-
1003	Røntgenfotografering med okklusalfilm – pr. bilde	95,-	55,-	40,-
1004	Panoramafilm. Orthopantomografi – ekstraoral	370,-	220,-	150,-
1005	Håndrøntgen for kjeveortopedisk vekstanalyse	205,-	125,-	80,-
1006	Skalle (fire plan-profilrøntgen)	425,-	255,-	170,-
1007	Røntgen ansiktsben/kjeveledd	260,-	155,-	105,-
1008	Sialografi	700,-	500,-	200,-
1009a	CT kjeve/ansiktsskjelett (med bløtvev)	800,-	600,-	200,-
1009b	Tilleggsserie	600,-	500,-	100,-

Merknad til avsnitt E:

Utgifter til prøvetaking og røntgenundersøkelse med film eller digital røntgen hos tannlege dekkes hvis prøvetaking og røntgen har sammenheng med behandling som går inn under § 1 nr. 1 – 4. Dette gjelder også når tannlegen har faglig grunn til å anta at slik behandling kan bli nødvendig. Ved undersøkelse som har til hensikt å vurdere kjeveortopedisk behandling som går inn under nr. 8, dekkes utgifter til prøvetaking og røntgenundersøkelse uavhengig av om behandlingen iverksettes eller ikke.

Utgifter til prøvetaking og røntgenundersøkelse hos tannlege dekkes også hvis undersøkelsen foretas etter henvisning fra lege i forbindelse med behandling for (annen) sykdom som trygden er stønadspiktig for.

Takst	Tekst	Refusjon
<i>F. Reisetillegg</i>		
I forbindelse med sykebesøk og ved utrykning fra hjemmet til kontoret for øyeblikkelig hjelp ytes det reisetillegg etter følgende satser:		
2001	Reise pr. kilometer med bil, motorsykkel eller tog	5,-

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Refusjon</i>
<i>F. Reisetillegg</i>		
I forbindelse med sykebesøk og ved utrykning fra hjemmet til kontoret for øyeblikkelig hjelp ytes det reisetillegg etter følgende satser:		
2002	Reise med bil, tog, båt eller annet transportmiddel, herunder til fots, for første halve time	106,-
2003	Senere for hver påbegynt halvtime	106,-

Merknad til avsnitt F:

Beregningsgrunnlaget for reisetillegget er antall tilbakelagte kilometer. Ved beregning av veilengden avrundes samlet antall kilometer ved fram- og tilbakereisen til nærmeste antall kilometer. Ved sykebesøk i en avstand (tur) av mindre enn 1 kilometer fra tannlegens kontor (bolig) ytes det ikke reisetillegg selv om befordringsmiddel er benyttet. I tillegg ytes skyssgodtgjørelse etter forskrift om stønad til dekning av utgifter til skyss i forbindelse med reise for å foreta undersøkelse eller behandling, gitt med hjemmel i folketryktdloven § 5–19 tredje ledd.

Kapittel III. Tilskott til fellesformål for tannleger

Til Sykehjelpsordningen for tannleger og til Den norske tannlegeforenings fond til videre- og etterutdannelse av tannleger yter trygden tilskott svarende til henholdsvis 1,36% og 0,14% av de utgifter trygden har til tannlegehjelp etter denne forskriften.

Tilskottene innbetales av Rikstrygdeverket til Den norske tannlegeforening med et passende beløp hver måned og med endelig avregning ved årets utgang.

Kapittel IV. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft den 1. mars 2003.

Fra samme dato oppheves forskrift av 19. desember 2002 nr. 1790 om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling hos tannlege for sykdom.

Takster for betinget pliktmessige ytelser

Fastsatt av Rikstrygdeverket med hjemmel i forskriftens § 4 tredje ledd. I kraft fra 1. mars 2003. Behandlingsutgiftene dekkes etter regler og takster for honorar beregning og oppgjør m.v. ved behandling av 19- og 20-åringer i den offentlige tannhelsetjenesten og takster for behandling av pasienter som mottar stønad eller bidrag fra trygden til tannbehandling, fastsatt av Helsedepartementet.

1101. Kjeveortopedisk behandling av

- a. Leppe-kjeve-ganespalter.
Medfødte og ervervede kraniofaciale lidelser.
Bittavvik som er så alvorlige at pasienten må ha ortognatisk-kirurgisk behandling.
Utgiftene dekkes fullt ut.
- b. Horisontale overbitt som er 9 mm eller mer.
Underbitt som omfatter alle fire incisiver med eller uten tvangsføring.
Dype bitt med bukkal eller palatinal påbiting av slimhinnen med to tenner eller flere.
Enkeltsidig kryss- eller saksebitt som omfatter tre eller flere tannpar og medfører tvangsføring og/eller asymmetrier.
Dobbeltbidig saksebitt som omfatter to eller flere tannpar på hver side.
Åpne bitt hvor det kun er okklusjonskontakt på molarene.
Ageneser eller tanntap i fronten.
Ageneser av to eller flere tenner i samme sidesegment, 3. molarer (visdomstenner) unntatt.
Retinerte front- og hjørnetenner hvor det er nødvendig med aktiv framføring.
Utgiftene dekkes med 75% av behandlingens kostende.
- c. Horisontalt overbitt fra 6 – 9 mm.
Dype bitt uten tannkontakt, eller med påbiting på den gingivale 1/4 av overkjevens lingualflater.
Inverteringer.
Åpne bitt som omfatter tre eller flere tannpar.
Ageneser av enkelttenner i sidesegmentene.
Stor plassmangel i fronten (angis i mm, og med beskrivelse av enkelttenners stilling).
Diastema mediale som er 3 mm eller større eller markert generelt plassoverskudd i fronten (angis i mm).
Okklusjonsavvik kombinert med sterke subjektive dysfunksjonssymptomer.
Utgiftene dekkes med 40% av behandlingens kostende.

Ved tilstander som nevnt under bokstavene b og c må behandlingen være påbegynt senest det året pasienten fyller 18 år.

I familier med to eller flere søsken med behov for kjeveortopedisk behandling av bittavvik under takst 1101 b eller c, økes refusjonen i kategori b fra 75% til 90% og i kategori c fra 40% til 60% fra og med det andre barnet.

Utgifter til kjeveortopedisk behandling dekkes ikke når behandlingsbehovet er en følge av karies i permanente tenner eller periodontitt, juvenil periodontitt unntatt.

1102. Behandling med obturatorprotese eller retensjonsbro ved ganespalte.
Utgiftene dekkes fullt ut.

1103. Behandling av traumatiske tannskader hos medlem som lider av epilepsi, cerebral parese og andre lignende tilstander.
Utgiftene ved behandlingen dekkes fullt ut.

1104. Omfattende behandling, som fast og avtakbar protetisk behandling, rotbehandling, komplisert tankkjøttbehandling o.l., hos personer med sjeldne medisinske tilstander.
Utgiftene dekkes fullt ut.

28. feb. Nr. 279 2003

Forskrift om endring i kvalitetsforskrift for fisk og fiskevarer.

Fastsatt av Fiskeridepartementet 28. februar 2002 med hjemmel i lov av 28. mai 1959 nr. 12 om kvalitetskontroll med fisk og fiskevarer o.a. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XIII nr. 15p (direktiv 2001/82/EF). Kunngjort 11. mars 2003.

I

I kvalitetsforskrift av 14. juni 1996 nr. 667 for fisk og fiskevarer gjøres følgende endringer:

§ 1–2 nytt nr. 14 skal lyde:

14) Døgngrader, vanntemperatur i grader celsius multiplisert med antall døgn,

Nåværende § 1–2 nr. 14 til nr. 44 blir nr. 15 til nytt nr. 45.

§ 1–10 nr. 1 bokstav G skal lyde:

G. er slaktet i strid med reglene i § 9–2 eller inneholder:

- forbudte stoffer som fastsatt i forskrift av 27. januar 2000 nr. 65 om kontrolltiltak for restmengder av visse stoffer i animalske næringsmidler, produksjonsdyr og fisk for å sikre helsemessig trygge næringsmidler (restkontrollforskriften) § 3 nr. 3,
- stoffer som ikke er oppført i forskrift av 10. oktober 1996 nr. 997 om maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse (veterinærpreparatrestforskriften) eller
- restmengder av veterinærpreparater over tillatte grenseverdier som fastsatt i veterinærpreparatrestforskriften.

§ 9–2 skal lyde:

§ 9–2. *Kontroll av legemiddelrester*

Fisk som har vært behandlet med et legemiddel, skal ikke slaktes før rester av legemiddelet er under tillatte grenseverdier fastsatt i veterinærpreparatrestforskriften av 10. oktober 1996 nr. 997.

Ved bruk av legemidler som ikke trenger grenseverdier i henhold til veterinærpreparatrestforskriften skal fisken ikke slaktes før norsk slaktefrist er overholdt.

Ved bruk av legemidler uten annen norsk slaktefrist for fisk, gjelder slaktefrist på minimum 500 døgngrader.

II

Endringene trer i kraft straks.

III

Forskriftens § 9–2 tredje ledd gjelder for virkninger av medisiner som er igangsatt fra og med denne forskriftens ikrafttredelse.

3. mars Nr. 280 2003

Forskrift om opphevelse av forskrift om gjennomføring av De Forente Nasjoners Sikkerhetsråds resolusjon nr. 1298 av 17. mai 2000 om begrensede sanksjoner mot Etiopia og Eritrea.

Fastsatt av Utenriksdepartementet 3. mars 2003 med hjemmel i forskrift av 2. juni 2000 nr. 556 om gjennomføring av De Forente Nasjoners Sikkerhetsråds resolusjon nr. 1298 av 17. mai 2000 om begrensede sanksjoner mot Etiopia og Eritrea § 3. Kunngjort 11. mars 2003.

I

Forskrift av 2. juni 2000 nr. 556 om gjennomføring av De Forente Nasjoners Sikkerhetsråds resolusjon nr. 1298 av 17. mai 2000 om begrensede sanksjoner mot Etiopia og Eritrea oppheves i sin helhet.

II

Opphevelsen trer i kraft straks.

4. mars Nr. 281 2003**Forskrift om endring i forskrift om engangsavgift på motorvogner.**

Fastsatt av Finansdepartementet 4. mars 2003 med hjemmel i lov av 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter, Stortingets avgiftsvedtak og tolltariffens innledende bestemmelser. Kunngjort 11. mars 2003.

I

I forskrift av 19. mars 2001 nr. 268 om engangsavgift på motorvogner gjøres følgende endring:

§ 4–2 annet ledd nr. 4 skal lyde:

Motorvognen skal ha fast montert lysanordning på taket hvor tros- eller livssynssymbol til enhver tid er godt synlig fra alle bilens sider. Selve symbolet kan være utskiftbart. Symbolbruk kan unnlates ved gravferd.

II

Endringen trer i kraft 15. mars 2003.

5. mars Nr. 282 2003**Forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel av levende fjørfe og rugeegg fra Nederland.**

Fastsatt av Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen 5. mars 2003 med hjemmel i lov av 8. juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrloven) § 3 og § 8, jf. delegeringsvedtak av 4. januar 2001 nr. 171. Jf. EØS-avtalen vedlegg I (vedtak 2003/153/EF). Kunngjort 11. mars 2003.

§ 1. Formål og virkeområde

Formålet med denne forskriften er å forebygge spredning av aviær influensa i forbindelse med innførsel av levende fjørfe og rugeegg fra Nederland.

§ 2. Forbud

Det er forbudt å innføre levende fjørfe og rugeegg fra Nederland.

§ 3. Straffebestemmelser

Overtredelse av bestemmelsene i denne forskrift straffes etter husdyrloven § 19.

§ 4. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks.

5. mars Nr. 283 2003**Forskrift om forebyggelse av anslag mot sikkerheten i luftfarten.**

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 5. mars 2003 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 7–24 første ledd og § 7–25 første og annet ledd og § 15–4. Kunngjort 11. mars 2003.

*Kap. 1. Generelt virkeområde***§ 1–1. Virkeområde**

Denne forskrift gjelder for:

- Statlig eide sivile flyplasser, herunder sivile flyplasser som eies og drives av Avinor AS, samt de deler av militære flyplasser som benyttes til sivil luftfart.
- Øvrige sivile flyplasser etter Luftfartstilsynets bestemmelser.
- Flyselskap som driver ervervsmessig luftfart innenfor og/eller til/fra norsk område.
- Fraktagent, speditør, cateringleverandør og andre som driver virksomhet i tilknytning til en flyplass.

§ 1–2. Oljeinstallasjoner

Forskriften gjelder ikke for landingsplattform på fast eller flyttbar oljeinstallasjon.

Kap. 2. Ansvarsforhold

§ 2–1. Luftfartstilsynet

Luftfartstilsynet plikter å sette i verk og å kontrollere tiltak for å forebygge anslag mot sikkerheten i luftfarten (sikkerhetskontrolltjeneste).

§ 2–2. Flyplassinnehavere og flyselskaper

Den som anlegger og/eller driver en lufthavn som er omfattet av denne forskrift, jf. § 1–1, i det etterfølgende kalt flyplassens innehaver, plikter i overensstemmelse med denne forskrift å gjennomføre forebyggende tiltak som kan redusere risikoen for anslag mot sikkerheten i luftfarten. Det samme gjelder ethvert flyselskap. På militær flyplass med sivil del påligger det ovennevnte ansvar den sivile ledelse.

§ 2–3. Fraktagent, speditør, cateringleverandør og andre som driver virksomhet i tilknytning til en flyplass

Fraktagenter, speditører, cateringleverandører og andre som driver virksomhet i tilknytning til flyplassen skal utarbeide rutiner for mottak, kontroll, oppbevaring, transport og lasting av gods og gjenstander som skal transporteres med luftfartøy, som bidrar til å forhindre at våpen, gjenstander og annet gods som vil kunne anvendes ved en ulovlig handling mot den sivile luftfart ikke blir brakt om bord i luftfartøy.

Kap. 3. Sikkerhetskontroll av passasjerer, bagasje, post, frakt, vareleveranser mv.

§ 3–1. Generelt

Sikkerhetskontroll av personer, bagasje, post, frakt, vareleveranser mv. som befinner seg innenfor området til en flyplass skal foretas når hensynet til sikkerheten i luftfarten krever det.

Sikkerhetskontroll av passasjerer og håndbagasje som skal befordres med luftfartøy med en startmasse som ikke overstiger 5.700 kg eller som er godkjent for transport av høyst 10 passasjerer, og som ikke benyttes til ruteflyging, kan unnlates dersom disse passasjerer er atskilt fra andre passasjerer som er sikkerhetskontrollert.

Flyplassens innehaver kan unnlate sikkerhetskontroll av transitt- og transferpassasjerer dersom det foreligger sikkerhet for at sikkerhetskontroll er foretatt i avgangsflyplassen.

Bestemmelsene om sikkerhetskontroll gjelder med de begrensninger som følger av Wien-konvensjonen om diplomatisk samkvem av 18. april 1961 nr. 1, og alminnelig folkerett for øvrig.

§ 3–2. Iverksettelse av sikkerhetskontroll

Vedtak om å iverksette sikkerhetskontroll treffes av Luftfartstilsynet etter samråd med Sikkerhetsrådet for Luftfarten. Når særlige forhold tilsier det, kan Luftfartstilsynet treffe vedtak som nevnt uten først å samrå seg med Sikkerhetsrådet. Saken skal da snarest mulig fremlegges for rådet. Dersom forholdene tillater det skal berørte flyselskap informeres.

Vedtaket skal angi på hvilke flyplasser eller deler av flyplasser sikkerhetskontrollen skal iverksettes, i hvilket tidsrom den skal foregå, kontrollvolum samt mulige andre retningslinjer for kontrollens art og omfang. Med kontrollvolum menes den prosentvise del av flyavgangene som skal sikkerhetskontrolleres.

Sikkerhetskontroll kan ikke vedtas for lenger tidsrom enn ett år, men kan forlenges med ett år ad gangen når forholdene tilsier det. Første og annet ledd gjelder tilsvarende ved slik forlengelse.

Når særlige forhold tilsier det og tiden ikke tillater at spørsmålet legges frem for Luftfartstilsynet, jf. første ledd, kan så vel politimestere som flyplassens innehaver med øyeblikkelig virkning treffe vedtak om iverksettelse av sikkerhetskontroll på flyplassene i slikt omfang og av slik art som anses nødvendig. Slike vedtak skal snarest mulig forelegges for Luftfartstilsynet som fatter endelig vedtak i samsvar med første ledd.

§ 3–3. Kontrollobjekter

Våpen, våpendeler, sprengstoff og andre gjenstander samt stoffer som kan være egnet til å sette sikkerheten i fare, eller som kan brukes som middel til å øve vold eller i trusseløymed eller til å påføre person eller fartøy skade, må ikke innføres på flyplassens flyside eller medføres i de rom i luftfartøyet som er beregnet for besetning og passasjerer. Herunder regnes også imitasjoner av våpen og annet som nevnt i første punktum.

Kontrollpersonell, jf. § 3–4, kan undersøke så vel person som bagasje, post, frakt og andre vareleveranser samt enhver annen gjenstand som kan brukes til å oppbevare eller skjule gjenstand som nevnt i første ledd.

Fra første ledd gjelder følgende unntak:

- a. Tjenestevåpen båret av politimann under spesielle vakt-, ledsager- eller etterforskningsoppdrag.
- b. Våpen som medbringes av norsk militærperson i uniform ved en ren troppetransport under militær kommando og hvor vedkommende ikke kommer i kontakt med sivile personer.
- c. Våpen som medbringes av livvakt dersom dette er godkjent av ansvarlig politimyndighet, og spesiell godkjennelse som livvakt kan fremvises.
- d. På luftfartøy med en startmasse som ikke overstiger 5.700 kg eller som er godkjent for transport av høyst 10 passasjerer, og som ikke benyttes til ruteflyging, kan fartøysjefen unnta fra forbudet. Unntak forutsetter at bæretillatelse for våpenet er fremvist.

Flyplassens innehaver, ved både avreise- og destinasjonsflyplass, skal så vidt mulig i god tid på forhånd varsles om at våpen vil bli båret eller medbrakt som nevnt i tredje ledd. Varsel skal også gis fartøysjefen.

Kroppsvisitasjon med hjemmel i luftfartsloven § 7–25 foretas av kontrollpersonell i tjeneste hos flyplassens

innehaver eller av polititjenestemann. Motsetter vedkommende seg å bli undersøkt, skal vedkommende nektes adgang til luftfartøyet og pålegges å fjerne seg fra flyplassens område eller del av dette. Etterkommes ikke pålegget, skal politiet tilkalles.

Motsetter seg eier eller besitter av bagasje mv. som nevnt i første ledd undersøkelse, skal vedkommende nektes adgang til luftfartøyet og pålegges å fjerne seg og/eller bagasjen mv. fra flyplassens område eller del av denne. Blir ikke pålegget etterkommet tilkalles politi.

§ 3-4. Gjennomføringen av kontroll

Kroppsvisitasjon med hjemmel i luftfartsloven § 7-25, sikkerhetskontroll av bagasje, post og frakt, vareleveranser mv. utføres av kontrollpersonell i tjeneste hos flyplassens innehaver eller av polititjenestemann. Luftfartstilsynet kan fastsette krav til kontrollpersonell og kontrollutstyr.

Kontrollen utføres på den for situasjonen mest lempelige måte. Kroppsvisitasjon av mer omfattende karakter utføres i separate rom og med vitne til stede dersom den som skal kontrolleres eller den som skal visitere krever det.

§ 3-5. Beslag/tilbakeholdelse

Blir det funnet gjenstand som nevnt i § 3-3 første ledd og blir gjenstanden ikke beslaglagt etter bestemmelsene i straffeprosessloven, kan eier/besitter pålegges å sørge for at gjenstanden legges i egnet emballasje og sendes som innsjekket bagasje.

Gjenstander som ikke er tillatt fraktet med luftfartøy kan ikke sendes som innsjekket bagasje. Motsetter eier/besitter av gjenstanden seg dette, skal vedkommende og/eller gjenstanden fjernes fra flyplassens område eller del av denne.

Dersom kontrollen avdekker en gjenstand som antas å burde beslaglegges etter bestemmelsene i straffeprosessloven, skal politiet straks tilkalles for å ta standpunkt til hva som videre skal gjøres.

§ 3-6. Passasjer- og bagasjeidentifisering

Ethvert flyselskap skal etablere et system som sikrer at passasjerer som har sjekket inn sin bagasje reiser med samme fly som bagasjen.

Luftfartstilsynet kan fastsette nærmere bestemmelser om passasjer- og bagasjeidentifisering.

§ 3-7. Rapportering

Kontrollpersonalet skal skrive rapport til ansvarshavende om sikkerhetskontrollens alminnelige forløp. Blir noen avvist etter § 3-3 femte ledd, skal dette spesielt opplyses i rapporten sammen med opplysning om vedkommendes navn, fødselsdato og adresse.

På samme måte opplyses om personer hvis bagasje eller gjenstander fjernes av politiet etter § 3-3 sjette ledd eller hos hvem man finner gjenstander som etter § 3-5 annet ledd blir beslaglagt av politiet.

§ 3-8. Fotografering

Uten tillatelse fra flyplassens innehaver er det ikke adgang til å fotografere, filme mv. på det sted hvor det foretas sikkerhetskontroll.

Kap. 4. Sikkerhetsplan

§ 4-1. Ansvarlig for utarbeidelse mv.

For flyplass som nevnt i § 1-1 bokstav a og b, skal flyplassens innehaver, eller den som er bemyndiget av denne, utarbeide, ajourholde, distribuere, iverksette og øve en sikkerhetsplan. Luftfartstilsynet kan fastsette nærmere krav til slik sikkerhetsplan.

Kap. 5. Sikkerhetsinstruks

§ 5-1. Flyplassens innehaver

Flyplassens innehaver skal utarbeide, ajourholde og iverksette en sikkerhetsinstruks for flyplassen. Instruksen skal utarbeides i henhold til bestemmelsene i «Program for sikkerhetskontrolltjenesten ved norske sivile lufthavner» og skal samordnes med instruksen til det lokale beredskapsutvalg (BSU).

Luftfartstilsynet kan fastsette nærmere retningslinjer for slik sikkerhetsinstruks.

§ 5-2. Flyselskap

Flyselskap som nevnt i § 1-1 bokstav c, skal utarbeide en sikkerhetsinstruks i henhold til «Program for sikkerhetskontrolltjenesten ved norske sivile lufthavner». Luftfartstilsynet kan fastsette nærmere retningslinjer for slik sikkerhetsinstruks.

Flyselskap som ikke har sitt forretningssete i Norge og som ikke benytter norsk registrert luftfartøy kan etter søknad til Luftfartstilsynet fritas for kravet etter første ledd dersom ett av følgende vilkår er oppfylt:

- a. Flyselskapet skriftlig erklærer å ha utarbeidet en sikkerhetsinstruks som er godkjent av myndighetene i det land hvor selskapet har sitt forretningssete og at instruksen er i samsvar med Annex 17 til Chicago-konvensjonen om internasjonal sivil luftfart, eller
- b. det i bilateral luftfartsavtale mellom Norge og angjeldende stat er tatt inn en sikkerhetsklausul der det fremgår at selskapet skal oppfylle Annex 17 til Chicago-konvensjonen.

§ 5–3. Fraktagent, speditør, cateringleverandør og andre som driver virksomhet i tilknytning til lufthavnen

Fraktagenter, speditører, cateringleverandører og andre som driver virksomhet i tilknytning til lufthavnen, skal utarbeide en sikkerhetsinstruks. Luftfartstilsynet kan fastsette nærmere retningslinjer for slik sikkerhetsinstruks.

Kap. 6. Adgangskontroll**§ 6–1. Flyplassens avsperrede områder**

Flyplassens innehaver definerer, på bakgrunn av krav fastsatt av Luftfartstilsynet, hvilke deler av flyplassanleggene som allmennheten ikke har fri adgang til.

Flyplass som nevnt i § 1–1 bokstav a eller b, skal være slik avgrenset at det kan føres kontroll med adgangen til denne. Flyplassen skal ha tilstrekkelig med skilt, gjerder og porter til å hindre uvedkommende personer og kjøretøyer adgang til flysiden. Inngjerdingen skal kontrolleres hyppig og med ujevne mellomrom.

Luftfartstilsynet kan fastsette krav til skilting, gjerder og porter.

§ 6–2. Identitetskort og adgangskort

Enhver som i tjenestelig øyemed har behov for adgang til flyplassens avsperrede områder skal være utstyrt med adgangsbrev utstedt av flyplassinnehaver eller annen som er bemyndiget av denne. Med avsperrede områder menes de deler av flyplassanleggene som flyplassens innehaver bestemmer at allmennheten ikke har fri adgang til.

Adgangsbrevet for regelmessig adgang skal være et identitetskort (ID-kort) inneholdende bl.a. kortinnehaverens navn, fødselsdato og bilde, samt opplysninger om hvilke områder det gir adgang til, og om gyldighetstiden. Slikt ID-kort kan utstedes av flyplassens innehaver, eller den som er bemyndiget av denne.

§ 6–3. Vilkår

ID-kort som gir adgang til flyplassens avsperrede områder kan bare utstedes når Avinor AS finner at vilkårene gitt i § 6–9 til § 6–16 er oppfylt. Disse vilkårene gjelder også ved fornyelse av ID-kort.

§ 6–4. Annen identitetsdokumentasjon

Likestilt med ID-kort i henhold til § 6–2 regnes identitetskort for Luftfartstilsynets tjenestemenn. For disse identitetskortene gjelder likevel ikke § 6–3.

§ 6–5. Midlertidig adgangskort

Enhver som skal ha tilfeldig eller kortvarig opphold på avsperrede områder skal være utstyrt med midlertidig adgangskort utstedt av flyplassens innehaver, eller den som er bemyndiget av denne. Flyplassens innehaver, eller den som er bemyndiget av denne, skal ha etablert et system som angir hvem det midlertidige adgangskortet er utstedt til, hvilke deler av flyplassen det gir adgang til og når det ble utstedt.

Midlertidig adgangskort utstedes med inntil en måneds gyldighet og gjelder kun ved den flyplass hvor det er utstedt.

Flyplassinnehaver eller annen som er bemyndiget av denne kan bestemme at personer med midlertidig adgangskort ikke kan oppholde seg på avsperrede områder med mindre de er i følge med en person som har gyldig ID-kort for slike områder.

§ 6–6. Opphold på avsperrede områder

Enhver som oppholder seg på avsperrede områder skal bære ID-kortet eller det midlertidige adgangskortet lett synlig og skal ved kontroll forevise at kortet gjelder på det området kortet er utstedt for. Enhver som ikke har påbudt ID-kort eller midlertidig adgangskort kan bortvises.

§ 6–7. Foretak som driver virksomhet på flyplass

Foretak som driver virksomhet på flyplassen hvor denne forskrift gjelder, jf. § 1–1 bokstav a og b, plikter å sørge for at ansatte som gis oppdrag innenfor avsperrede områder har påbudt ID-kort eller midlertidig adgangskort, og at de er kjent med reglene for bruk av kortet. Foretaket har ansvaret for at ansatte uten gyldig ID-kort eller midlertidig adgangskort ikke gis oppdrag på avsperrert område.

§ 6–8. Tilbakekallelse

Flyplassens innehaver, eller den som er bemyndiget av denne, kan beslutte at et kort skal tilbakekalles og adgang til flyplassens avsperrede områder opphøre for et bestemt tidsrom eller for resten av gyldighetstiden, dersom kortinnehaveren ikke følger fastsatte bestemmelser om bruk av ID-kort eller adgangskort.

Flyplassens innehaver, eller den som er bemyndiget av denne, samt foretak nevnt ovenfor under § 6–7, skal straks gi underretning til Avinor AS dersom han får kjennskap til opplysninger som innebærer at han forstår eller bør forstå at innehaver av ID-kort ikke lenger oppfyller vilkårene i § 6–9 til § 6–16. Avinor AS kan på ethvert tidspunkt foreta en vurdering av om innehaver av ID-kort oppfyller nevnte vilkår, og beslutte at ID-kortet skal tilbakekalles og at adgangen til avsperrede områder skal opphøre dersom det viser seg at vilkårene ikke lenger er oppfylt.

Vilkår for utstedelse av ID-kort som gir adgang til flyplassens avsperrede områder**§ 6–9. Uttømmende politiattest**

For ID-kort som skal gi adgang til avsperrede områder kreves at det fremlegges uttømmende politiattest, eller tilsvarende dokumentasjon, for Avinor AS i henhold til forskrifter av 20. desember 1974 nr. 4 om strafferegistrering

§ 12 nr. 4 bokstav e annet ledd. Uttømmende politiattest, eller tilsvarende dokumentasjon, kan ikke være eldre enn 3 måneder.

§ 6–10. Arbeidsgiver – stillingsannonser

Arbeidsgivere skal i den enkelte stillingsannonse opplyse om at det forut for ansettelse vil bli krevd fremlagt uttømmende politiattest eller utenlandsk offentlig dokumentasjon som nevnt i § 6–11. Avinor AS skal så langt mulig sørge for at aktuelle foretak, selvstendig næringsdrivende og oppdragstakere, som har behov for ID-kort som nevnt i § 6–9, til seg selv eller til ansatte i egenskap av arbeidsgiver, får informasjon om kravet til fremleggelse av uttømmende politiattest, eller tilsvarende dokumentasjon.

§ 6–11. Personer som har vært bosatt i utlandet

Personer som ikke har vært bosatt i Norge de tre siste år, må sørge for å innhente offentlig dokumentasjon tilsvarende den norske uttømmende politiattesten. Slik dokumentasjon skal være oversatt til norsk eller engelsk, dersom den ikke allerede foreligger på engelsk eller et skandinavisk språk. Dersom slik dokumentasjon ikke blir fremskaffet, kan Avinor AS bestemme at personen ikke skal gis ID-kort som nevnt i § 6–9 før det er gått tre år regnet fra tidspunktet for innflytting til Norge.

§ 6–12. Vurderingsmomenter

Avinor AS skal på bakgrunn av den uttømmende politiattesten avgjøre hvorvidt søker har slik vandel at ID-kort som nevnt i § 6–9 kan utstedes. Ved vurderingen skal Avinor AS legge vekt på opplysninger om forelegg og dom for forbrytelser, herunder forelegg og dom for forsøk og straffbar medvirkning, som gir grunnlag for å anta at søker kan representere en trussel mot sikkerheten i sivil luftfart. Avgjørelsen skal treffes etter en konkret og skjønsmessig helhetsvurdering. Følgende typer forbrytelser etter norsk lov, eller tilsvarende forbrytelser etter andre lands lov, kan tillegges vekt ved vurderingen:

- Overtredelse av straffeloven § 127
- Overtredelse av straffeloven § 145 annet ledd
- Overtredelse av straffeloven kapittel 14, Almenfarlige Forbrydelser
- Overtredelse av straffeloven kapittel 21, Forbrydelser mod den personlige Frihed
- Overtredelse av straffeloven kapittel 22, Forbrydelser mod Liv, Legeme og Helbred, unntatt § 237, § 238, § 239, § 241, § 244 og § 245
- Overtredelse av straffeloven kapittel 24, Underslag, Tjueri og ulovlig bruk
- Overtredelse av straffeloven kapittel 25, Udpresning og Ran
- Overtredelse av straffeloven § 270 første ledd nr. 2
- Grov overtredelse av våpenloven av 9. juni 1961 nr. 1, jf. § 33 annet ledd
- Overtredelse av legemiddeloven av 4. desember 1992 nr. 132 § 24 første ledd
- Særlig grov overtredelse av tolloven av 10. juni 1966 nr. 5 § 61 – § 65, jf. § 66
- Overtredelse av luftfartsloven § 14–30.

Listen med forbrytelser ovenfor er ikke uttømmende i det også andre forbrytelser kan tillegges vekt dersom hensynet til forebyggelse av anslag mot sikkerheten i luftfarten tilsier dette. Forseelser kan tillegges vekt i særlige tilfeller.

§ 6–13. Virkning i tid

Forbrytelsene nevnt under § 6–12 skal som hovedregel bare gi grunnlag for å avslå søknad om ID-kort som nevnt i § 6–3 dersom det ikke er gått lenger tid fra tidspunktet for rettskraftig avgjørelse enn hva som følger av listen nedenfor:

- Bot for forbrytelse etter dom eller forelegg; 1 år
- Betinget dom og dom på ubetinget fengsel inntil 6 måneder eller samfunnstjeneste med subsidiær fengselsstraff inntil 6 måneder; 2 år
- Ubetinget dom på fengsel over 6 måneder; 4 år.

Ved rettskraftig dom for flykapring, jf. straffeloven § 151a eller andre forbrytelser som innebærer ekstraordinær risiko for flysikkerheten, kan Avinor AS avslå søknad om ID-kort som nevnt i § 6–3 på livstid.

§ 6–14. Rettskraftig dom foreligger ikke

I tilfeller hvor vedkommende person er siktet eller tiltalt for forhold som er nevnt under § 6–12, kan Avinor AS vedta at personen ikke skal gis ID-kort som nevnt i § 6–9 før saken er rettskraftig avgjort eller henlagt.

§ 6–15. Flere straffbare forhold

I tilfelle av opplysninger om flere forbrytelser som nevnt i § 6–12 på en persons uttømmende politiattest, eller tilsvarende dokumentasjon, kan Avinor AS etter en konkret vurdering beslutte at søknad om utstedelse av ID-kort må avslås for et lenger tidsrom, dog begrenset oppad til det dobbelte av hva som er angitt i § 6–13.

§ 6–16. Diplomater

Bestemmelsene i § 6–9 til § 6–15 gjelder ikke for utenlandske statsborgere med diplomatisk status i Norge og som har tjenestemessig behov for å utføre tjenester innenfor flyplassens avspærrede områder eller bygninger.

*ID-kortets gyldighet***§ 6–17. Virkeområde**

ID-kort utstedt ved en flyplass har gyldighet bare ved denne. Avinor AS kan utstede ID-kort med gyldighet ved flere av Avinor AS' flyplasser. Disse skal merkes som gjennomgående eller regionale.

§ 6–18. Varighet

ID-kort utstedes med gyldighet i inntil 5 år. Ved fornyelse gjelder de krav som er angitt i § 6–9 til § 6–16.

§ 6–19. Kjøretillatelser

Ethvert kjøretøy som skal nyttes på flysiden, skal være utstyrt med en kjøretillatelse utferdiget av flyplassens innehaver. Det skal være et system som angir hvilket kjøretøy det gjelder for, hvem som kan føre kjøretøyet på flyside, hvilke deler av flyplassen det gjelder for og når det ble utstedt.

§ 6–20. Vakthold

Flyplassens innehaver og flyselskaper skal hver for seg etablere et tilfredsstillende vakthold for å hindre at uvedkommende tar seg inn på steder nevnt i § 6–2 eller får adgang til parkerte luftfartøyer.

Kap. 7. Dispensasjon

§ 7–1. Luftfartstilsynet kan dispensere fra bestemmelsene i denne forskrift når særlige grunner foreligger.

Kap. 8. Klage

§ 8–1. Enkeltvedtak truffet av Luftfartstilsynet eller Avinor AS med hjemmel i denne forskrift kan påklages til Samferdselsdepartementet i henhold til forvaltningsloven.

Klage sendes via Luftfartstilsynet med unntak av klage over vedtak truffet av Avinor AS i henhold til kapittel 6, hvor klagen sendes via Avinor AS.

*Kap. 9. Overgangsbestemmelse og iverksettelse***§ 9–1. Overgangsbestemmelse**

Ved fornyelse av adgangskort kan Avinor AS, i en overgangsperiode på ett år fra ikrafttreden, dispensere fra forskriftens bestemmelser, når det foreligger forhold som medfører at vedtaket vil fremstå som urimelig.

§ 9–2. Iverksettelse

Denne forskrift trer i kraft 1. april 2003.

Fra samme tidspunkt oppheves forskrift av 13. desember 1996 nr. 1146 om forebyggelse av anslag mot sikkerheten i luftfarten, fastsatt ved kgl.res. med hjemmel i luftfartsloven § 7–24 første ledd og § 7–25 første og annet ledd.

5. mars Nr. 284 2003**Forskrift om stopp i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2003 for fartøy mellom 21 og 27,99 meter største lengde i gruppe I.**

Fastsatt av Fiskeridirektøren 5. mars 2003 med hjemmel i forskrift av 18. desember 2002 nr. 1683 om regulering av fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2003 § 18. Kunngjort 11. mars 2003.

§ 1. Fisket etter torsk for fartøy med faktisk lengde mellom 21 og 27,99 meter i gruppe I som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62° N stoppes 9. mars klokken 24.00.

§ 2. Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift straffes i henhold til lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 3. Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder til og med 31. august 2003.

7. mars Nr. 285 2003**Vedtekter for Norsk kulturminnefond.**

Fastsatt ved kgl.res. 7. mars 2003 med hjemmel i Stortingets vedtak av 21. juni 2002, jf. St.prp.nr.63 (2001–2002). Fremmet av Miljøverndepartementet. Kunngjort 11. mars 2003.

§ 1. Navn og rettslig stilling

Norsk kulturminnefond er et statlig organ som hører under Miljøverndepartementet. Fondet er opprettet ved Stortingets vedtak av 21. juni 2002, jf. St.prp.nr.63 (2001–2002).

§ 2. Formål

Fondet skal bidra til samspill mellom offentlige og private midler for å sikre at et mangfold av kulturminner og

kulturmiljøer bevares og aktiviseres som grunnlag for opplevelse, kunnskap, utvikling og verdiskaping. Fondet skal stimulere til samarbeid og økt medvirkning fra eiere og næringsliv, utløse privat kapital og støtte lokale og regionale partnerskap og spleiselag.

Fondet skal arbeide for å initiere og stimulere gode prosjekter innenfor tematiske og faglige satsingsområder.

Fondet kan brukes innenfor hele kulturminnefeltet, herunder kulturhistorisk verdifulle kirker.

§ 3. *Fondets kapital og plasseringen av den*

Fondets kapital skaffes ved bevilgninger over statsbudsjettet. Fondets midler plasseres på konto i statskassen med rente tilsvarende 10-års statsobligasjonslån. Opptjente renter godskrives fondets konto hvert år pr. 31. desember.

Ved behandlingen av de årlige statsbudsjett bevilger Stortinget avkastningen som inntekt og bruken av avkastningen som utgift på statsbudsjettet. Den årlige avkastningen stilles til disposisjon for fondets styre gjennom tildelingsbrev fra Miljøverndepartementet.

§ 4. *Bruken av fondets midler*

Den årlige avkastningen av fondets kapital brukes etter styrets nærmere beslutning til tilskudd til kulturminnetiltak i samsvar med fondets formål, jf. § 2, og til dekning av utgifter til forvaltningen av fondet, herunder utgifter til fondets styre og administrasjon.

Minst 1/3 av fondets avkastning bør over tid nyttes til fredete kulturminner og kulturmiljøer. Prosjekter som gir synergieffekter, som utløser private midler eller betydelig egeninnsats skal som hovedregel prioriteres. Det skal i gjennomsnitt være en privat medfinansieringsandel på rundt 50 prosent i de prosjektene fondet engasjerer seg i. Den private medfinansieringen skal som hovedregel være på minst 30 prosent i det enkelte prosjekt.

Ved behandling av søknader bør prosjekter som kommer allmennheten til gode prioriteres.

§ 5. *Fondets ledelse*

Fondet ledes av et styre og en daglig leder.

§ 6. *Styret*

Fondet skal ha et styre med fem medlemmer og tre varamedlemmer. Medlemmenes og varamedlemmenes tjenestetid er fire år. Et styremedlem kan gjenoppnevnes en gang.

Styrets medlemmer med varamedlemmer, herunder styrets leder og nestleder, oppnevnes av Miljøverndepartementet.

§ 7. *Styrets oppgaver*

Styret forvalter fondet i samsvar med og innenfor de rammer som følger av Stortingets vedtak om opprettelsen av fondet, disse vedtekter, bestemmelser om bruk av midlene i Stortingets årlige bevilgningsvedtak, samt de regler som gjelder for forvaltning av statlige fond, departementets tildelingsbrev og andre vedtak truffet av Stortinget eller departementet.

Innenfor de rammer som følger av første ledd, skal styret fremme fondets formål og i denne forbindelse treffe vedtak om bruk av fondets midler, jf. § 4.

Styret skal sørge for en forsvarlig organisering av fondets virksomhet.

Styret skal blant annet:

- forestå kontakten mellom departementet og fondet
- fastsette virksomhetsplan med utgangspunkt i tildelingsbrev fra departementet og påse at virksomhetsplanen blir fulgt opp
- vedta årlige budsjett for fondets virksomhet
- hvert år avgi årsrapport og årsregnskap for det foregående år. Årsrapporten og årsregnskapet skal sendes Miljøverndepartementet etter nærmere retningslinjer fra departementet
- sørge for utlysning av tilskuddsmidler og treffe vedtak om tilskudd én, eventuelt to ganger i året.

§ 8. *Styrets arbeidsform*

Styret holder møter minst to ganger i året. Et styremedlem og daglig leder kan kreve at det avholdes styremøte for behandling av en bestemt sak.

Styret treffer vedtak i møte. Styret er vedtaksført når minst tre styremedlemmer, herunder styrets leder eller nestleder er til stede.

En beslutning av styret krever at flertallet av de medlemmene som deltar i behandlingen av en sak, har stemt for. Ved stemmelikhet gjelder det som lederen, eller i dennes fravær, nestlederen har stemt for.

Daglig leder har rett og plikt til å delta i styremøtene og til å uttale seg, med mindre styret for den enkelte sak bestemmer noe annet.

Det skal føres protokoll over styrets møter.

§ 9. *Daglig leder*

Fondet skal ha en daglig leder som tilsettes av styret på åremål for en periode på seks år. Åremålsperioden kan fornyes en gang. Styret fastsetter daglig leders lønns- og arbeidsvilkår.

Daglig leder står for den daglige ledelsen av fondets virksomhet og skal følge de retningslinjer og pålegg styret har gitt. Daglig leder har ansvaret for den løpende driften av fondets administrasjon og tilsetter i den forbindelse personell. Organisering av sekretariatsfunksjonen utover dette, besluttes av styret.

Den daglige ledelsen omfatter ikke saker av stor betydning eller av uvanlig art for fondet.

§ 10. Faggruppe

Fondet skal nedsette en eller flere faggrupper som skal arbeide med særskilte saker eller saksområder. Faggruppen møtes en til to ganger årlig i forbindelse med søknadsbehandlingen.

§ 11. Klageadgang

Eventuelle begrensninger/unntak i klageadgangen reguleres i egen forskrift.

§ 12. Revisjon

Fondets regnskap skal revideres av Riksrevisjonen.

§ 13. Vedtektsendringer

Departementet kan vedta vedtektsendringer som ikke gjelder fondets formål eller som for øvrig er av vesentlig betydning for gjennomføringen av dette. Dette gjelder også begrensninger/unntak fra klageadgangen, jf. § 11.

§ 14. Ikrafttreden

Vedtektene trer i kraft straks.

7. mars Nr. 286 2003

Delegering av mynde til Justis- og politidepartementet etter inkassoloven § 22.

Fastsett ved kgl.res. 7. mars 2003 med heimel i lov av 13. mai 1988 nr. 26 om inkassovirksomhet og annen inndrivning av forfalte pengekrav (inkassoloven) § 22. Fremja av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 11. mars 2003.

Kongens mynde etter lov av 13. mai 1988 nr. 26 om inkassovirksomhet og annen inndrivning av forfalte pengekrav (inkassoloven) § 22 delegerast til Justis- og politidepartementet når det gjeld å avgjere søknader om endringer i vedtektene for klagenemnda for inkassotjenester avtalt 20. februar 2003 mellom Forbrukerrådet og Norske Inkassobyråers Forening.

7. mars Nr. 287 2003

Vedtak om godkjenning av vedtekter for klagenemnd for inkassotjenester mellom Forbrukerrådet og Norske Inkassobyråers Forening.

Fastsett ved kgl.res. 7. mars 2003 med heimel i lov av 13. mai 1988 nr. 26 om inkassovirksomhet og annen inndrivning av forfalte pengekrav (inkassoloven) § 22. Fremja av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 11. mars 2003.

I

Vedtekter for klagenemnd for inkassotjenester som avtalt 20. februar 2003 mellom Forbrukerrådet og Norske Inkassobyråers Forening vert godkjent.

II

Vedlegg. Avtale mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet om klagenemnd for inkassotjenester

1. *Saksområdet*

1.1 Nemnda behandler klager på inkassobyråder, jf. inkassolovens § 22. Nemnda tar under behandling klager fra skyldner, dog bare i den grad forpliktelsen er pådratt i egenskap av å være forbruker. Inkassobyråder kan ikke klage til nemnda. Med inkassobyrå menes enhver som driver inkassovirksomhet i medhold av inkassolovens § 4.

1.2 Nemnda skal ta stilling til de bevis- og rettsspørsmål som er av betydning for avgjørelsen.

Nemnda kan også gi generelle uttalelser foranlediget av tilbakevendende problemstillinger i konkrete saker.

1.3 Behandling i nemnda er kostnadsfritt for klageren.

2. *Medlemmer*

2.1 Klagenemnda for inkassotjenester skal ha 5 medlemmer: Formann, 2 medlemmer oppnevnt av Norske Inkassobyråers Forening og 2 medlemmer oppnevnt av Forbrukerrådet.

Medlemmene oppnevnes for 1 år ad gangen. Formann oppnevnes av de to avtaleparter i fellesskap.

Formannen skal ha juridisk embetseksamen.

Partene skal gi hverandre melding om endringer i god tid. I forbindelse med formannsskifte skal det gis varsel minst 3 måneder før utløpet av oppnevningsperioden.

2.2 Partene oppnevner et antall varamedlemmer etter eget skjønn.

2.3 Habilitetsreglene i forvaltningslovens § 6 til § 10 gis anvendelse for nemndas medlemmer så langt reglene passer.

3. *Innsendelse av klage. Frist for innsendelse*

- 3.1 Klage skal innsendes skriftlig til klagenemndas sekretariat.
- 3.2 Klageren må på forhånd ha tatt opp saken med inkassoselskapet uten at tvisten er løst i minnelighet.

4. *Sekretariat for nemnda. Sekretariatets behandling av klager*

- 4.1 Nemnda skal utarbeide en veiledning for hvordan klager skal settes opp. Denne oversendes klageren ved forespørsel.
- 4.2 Før saken tas opp til behandling i nemnda, skal partene gis adgang til å uttale seg. Sekretariatet skal påse at saken blir så godt opplyst som mulig.
- 4.3 Sekretariatet skal på ethvert trinn av saksforberedelsen innta en nøytral og uhildet stilling.

Sekretariatet skal rådgi partene og legge fram sin vurdering av saken, basert på tidligere avgjørelser fra nemnda.
- 4.4 I saker som legges fram for nemnda, skal sekretariatet utarbeide et sakssammendrag. Sammendraget skal så langt mulig gi et fyldestgjørende bilde av saksforholdet og partenes anførsler. Sekretariatet skal ikke utarbeide utkast til vedtak.
- 4.5 Har nemndas sekretariat funnet at klagen åpenbart må avvises fra behandling eller at klager åpenbart ikke kan gis medhold, og klageren likevel krever saken framlagt for nemnda, kan formannen, dersom han/hun er enig i sekretariatets vurdering og han/hun ikke av andre grunner finner at nemnda bør behandle saken, beslutte med endelig virkning at saken skal avvises fra nemnda. Formannen kan velge å legge spørsmålet fram for nemnda. Partene orienteres om slik avvisning, og gis innsyn i saken. Det skal i årsberetningen utarbeides statistikk som viser hvor mange saker som avvises på dette grunnlag.

5. *Nemndas behandling av klager*

- 5.1 Formannen berammer møte og setter opp sakliste i samarbeid med sekretariatet.
- 5.2 Til hvert møte skal medlemmene få tilsendt sakssammendrag i den enkelte sak minst en uke på forhånd. Sammendraget sendes samtidig til partene i saken. I tillegg mottar medlemmene kopi av alle sakens originaldokumenter.

En representant fra sekretariatet skal være tilstede på nemndas møter.

- 5.3 Nemnda må være fulltallig for at vedtak kan fattes.
- 5.4 Unntak kan gjøres dersom ett av medlemmene i nemnda får uventet forfall og man ikke rekker å innkalle et varamedlem, og de øvrige møtende finner det ubetenkelig at saken behandles.
- 5.5 I møtet behandles saken på grunnlag av det utsendte sakssammendraget, supplert med originaldokumentene i saken. Dersom innklagede ikke har avgitt tilsvaret i saken, avgjøres saken på grunnlag av klagers framstilling.
- 5.6 Representanten for sekretariatet fører protokoll over forhandlingene. I protokollen føres tilstedeværende, saker til behandling, nemndas vedtak og eventuelle dissenser.
- 5.7 Nemndas behandling skjer for lukkede dører.
- 5.8 Nemnda skal utsette behandlingen av en klage dersom saken gjelder spørsmål om å få dekket kostnadene ved inndrivningen og saken blir brakt inn for domstolene sammen med hovedkravet, jf. inkassolovens § 23.

Dersom spørsmålet om å få dekket kostnadene ved inndrivningen blir avgjort av domstolene, skal saken heves. Nemnda kan allikevel behandle eventuelle sider av klagen som ikke er avgjort av domstolene, dersom klageren har saklig interesse i å få nemndas uttalelse om disse spørsmålene.
- 5.9 Nemnda skal avvise en klage dersom:
 - Saken faller utenfor nemndas saklige kompetanse, jf. inkassolovens § 22.
 - Saken reiser bevissspørsmål som vanskelig kan klarlegges under saksbehandlingen, eller saken som følge av sitt omfang, kompliserte saksforhold, økonomiske betydning eller karakter for øvrig ikke egner seg for behandling i nemnda.
 - Saken naturlig hører inn under et annet organ.
 - Saken er eller har vært under behandling i domstolene.
- 5.10 Nemnda kan ikke påta seg voldgiftsoppdrag.

6. *Nemndas vedtak*

- 6.1 Nemndas vedtak og eventuelle dissenser skal begrunnes.
- 6.2 Nemnda kan ved brudd på god inkassoskikk pålegge innklagede å betale nemndas omkostninger i den aktuelle saken.
- 6.3 Nemnda kan i spesielle tilfeller pålegge innklagede å dekke nødvendige saksomkostninger for klager.
- 6.4 Vedtakene er rådgivende. Ved vedtak som gir klager helt eller delvis medhold, skal innklagede gi begrunnet melding til klager og nemnda innen 4 uker dersom vedtaket ikke vil bli fulgt.
- 6.5 Nemndas vedtak sendes partene, Kredittilsynet, Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet.

7. *Gjenopptakelse*

En avsluttet sak kan gjenopptas når det opplyses en ny kjensgjerning eller skaffes fram et nytt bevis. Dette

gjelder ikke dersom den parten som krever gjenopptagelse, kan bebreides for ikke å ha lagt fram kjensgjerningen eller beviset ved den opprinnelige behandlingen. Avgjørelsen tas av formannen. Formannen kan i stedet velge å legge spørsmålet fram for nemnda.

8. *Taushetsplikt*
Reglene om taushetsplikt i forvaltningsloven får anvendelse så langt de passer.
9. *Adgang til å tiltre avtalen*
Ethvert inkassobyrå som driver inkassovirksomhet i medhold av inkassolovens § 4, har adgang til å tiltre avtalen på samme vilkår som de øvrige avtaleparter.
10. *Årsberetning*
Nemnda avgir hvert år en årsberetning om sin virksomhet til avtalepartene og Kredittilsynet. Beretningen er offentlig.
11. *Offentlighet*
Saker som er avsluttet i nemnda, er offentlige i sin helhet. Klagerens navn er ikke offentlig. Avtalepartene har rett til fullt innsyn i enhver sak.
12. *Register*
Sekretariatet skal opprette et register over alle innkomne saker.
Av registeret bør framgå:
 - Partene, med adresse
 - Klagegrunn og krav/påstand
 - Resultatet av saken i nemnda/sekretariatet.Registeret skal opprettes i samsvar med personopplysningsloven.
13. *Finansiering*
Inkassoselskaper som er tilsluttet Norske Inkassobyråers Forening, og eventuelle andre inkassoselskaper som har tiltrådt avtalen, dekker utgiftene til den daglige drift av sekretariatet. Partene dekker eventuell møtgodtgjørelse og andre utgifter for sine medlemmer i nemnda. Godtgjørelse til formannen deles likt mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet.
14. *Avtalens varighet. Endring av avtalen*
Avtalen gjelder inntil videre. Avtale kan sies opp med 6 måneders varsel. Partene kan når som helst ta opp spørsmål om endring eller supplering av avtalen.
Avtalen skal reforhandles dersom nemndas vedtak gis rettskraft.
15. *Offentlig godkjenning*
Avtalepartene skal søke å få nemnda offentlig godkjent etter inkassoloven.
16. *Informasjon om nemnda*
Partene forplikter seg til å gjøre denne avtalen kjent for bransje og publikum.
Partene søker å gjøre vedtakene tilgjengelige for offentligheten på Internett.
17. *Rapportering til Kredittilsynet*
Nemndas sekretariat rapporterer løpende om nemndas virksomhet til Kredittilsynet.
Ved oversendelse av saker som har vært til behandling skal både klagers og innklagedes navn framgå.
Saker som oversendes Kredittilsynet blir underlagt tilsynets taushetsplikt.

6. mars Nr. 288 2003

Forskrift om hygiene og kontroll ved produksjon og frambud av kjøtt fra sjøpattedyr (sjøpattedyrforskriften).

Fastsatt av Landbruksdepartementet 6. mars 2003 med hjemmel i lov av 10. januar 1997 nr. 9 om kjøttproduksjon § 20. Kunngjort 14. mars 2003.

Kapittel I. Innledende bestemmelser

§ 1. Formål

Formålet med denne forskrift er å sikre at hensyn til helse, kvalitet og redelighet blir ivaretatt fra sjøpattedyret er fanget og til det frambyes til folkemat.

§ 2. Omfang

Denne forskrift omfatter krav til hygiene og kontroll ved produksjon og lagring og frambud av ferskt kjøtt fra sjøpattedyr.

Forskriften omfatter ikke nedskjæring og lagring av kjøtt fra sjøpattedyr i detaljforretninger og lokaler i

forbindelse med salgssteder hvor produksjon og lagring kun skjer for salg direkte til forbruker.

§ 3. *Definisjoner*

I denne forskrift forstås ved:

1. *sjøpattedyr*: vannlevende pattedyr av ulike arter av hval og sel.
2. *hvalkjøtt*: alle spiselige deler av hval, herunder spekk og biprodukter som skal frambyes til folkemat.
3. *lunse*: kjøttstykke på minst 10 kilo fra hvalens rygg, side, spord eller den tykkeste delen av bukmuskulaturen.
4. *selkjøtt*: alle spiselige deler av sel, herunder spekk og biprodukter som skal frambyes til folkemat.
5. *produksjon*: all håndtering, herunder slaktebehandling, nedskjæring og emballering mv. av ferskt kjøtt fra sjøpattedyr fra avlivning og fram til frambud.
6. *rent vann*: vann, herunder også sjøvann som tilfredsstillende krav i gjeldende forskrift om vannforsyning og drikkevann m.m.,¹ med unntak av krav til saltinnhold (natrium og klorid).
7. *emballering/emballasje*: det å plassere det innpakke kjøttet i en ytterbeholder og selve ytterbeholderen eller ytteremballasjen.
8. *virksomhet*:
 - a. *fangstfartøy*: fartøy, med eventuell fangstbåt som benyttes under fangst av sjøpattedyr
 - b. *fangstbåt*: fartøy som benyttes under fangst av sel
 - c. *mottakssted*: virksomhet på land som først mottar, og eventuelt nedskjærer, pakker og/eller lagrer kjøtt fra sjøpattedyr
 - d. *kontrollsted*: omsetningssted hvor det foregår kjøttkontroll av selkjøtt utenom godkjent mottakssted
 - e. *frittstående lager*: lager som benyttes til lagring av godkjent kjøtt fra sjøpattedyr, og som ikke er knyttet til godkjent mottakssted.

¹ Jf. forskrift av 4. desember 2001 nr. 1372 om vannforsyning og drikkevann (Drikkevannsforskriften).

§ 4. *Krav om godkjenning av kjøtt fra sjøpattedyr*

Alt kjøtt fra sjøpattedyr som skal frambyes til folkemat skal være undersøkt og godkjent av offentlig tilsynsveterinær. Godkjent kjøtt fra sjøpattedyr skal stempelmerkes i samsvar med bestemmelsene i § 37 og § 38.

§ 5. *Godkjenning av fangstfartøy*

Fangstfartøy med eventuell fangstbåt, skal oppfylle kravene i denne forskrift og være godkjent av Fiskeridirektoratet til disse formål og tildeles et registreringsnummer.

Fiskeridirektoratet skal trekke tilbake godkjenning av fangstfartøy gitt etter første ledd dersom fangstfartøyet ikke lenger oppfyller kravene i gjeldende forskrift.

§ 6. *Godkjenning av virksomhet*

Virksomhet på land som først mottar, og eventuelt nedskjærer, pakker og/eller lagrer kjøtt fra sjøpattedyr, skal oppfylle kravene i denne forskrift og være godkjent av tilsynsmyndigheten som mottakssted og tildeles virksomhetsnummer.

Godkjent mottakssted skal i rimelig tid, og minst 14 dager før fangstsesongen tar til, melde fra til det kommunale næringsmiddeltilsynet dersom de planlegger å motta kjøtt fra sjøpattedyr den kommende sesong.

Tilsynsmyndighet kan trekke tilbake godkjenning gitt etter første ledd dersom mottaksstedet ikke lenger oppfyller forskriftens krav.

§ 7. *Godkjenning av kontrollsted for selkjøtt*

Kontrollstedet skal godkjennes av tilsynsveterinæren. Søknad om godkjenning skal sendes tilsynsmyndigheten senest 1 måned før selkjøtt skal legges fram for kjøttkontroll.

Ved godkjenning skal det tas særlige hensyn til at kjøttkontrollen kan gjennomføres tilfredsstillende uten fare for forurensning av kjøttet.

Dersom fangstfartøyet skal benyttes som kontrollsted, skal dette godkjennes etter framgangsmåten i første ledd.

Kjøtt fra sel kan omsettes/frambyes til folkemat fra et godkjent kontrollsted, etter forutgående kjøttkontroll og stempelmerking.

§ 8. *Krav til dokumentasjon*

Ansvarlig i virksomheten skal dokumentere utført internkontroll iht. forskrift av 15. desember 1994 nr. 1187 om internkontroll for å oppfylle næringsmiddelovgivningen (internkontrollforskriften), og legge disse fram for tilsynsmyndighet ved behov.

Skipper på fangstfartøyet skal i tillegg framlegge dokumentasjon iht. denne forskrifts vedlegg I eller II.

§ 9. *Krav til vannkvalitet*

Til reingjøring av virksomhet, utstyr og hender mv. skal det benyttes rent vann.

Tilsvarende gjelder is som benyttes til kjøling av kjøtt fra sjøpattedyr.

Sjøvannsinntak må benyttes og plasseres slik at det ikke tas inn vann som er forurenset av avløps- eller kjølevann eller andre forureningskilder.

Kapittel II. Generelle krav til personell

§ 10. Krav til personell

Personell som håndterer kjøtt fra sjøpattedyr skal ha streng personlig renslighet. De skal ved arbeidets begynnelse ha rein arbeidsdrakt, om nødvendig skal denne skiftes i løpet av arbeidsdagen. Hender skal med jevne mellomrom vaskes reine for blod og annen tilsøling.

Der det arbeides med eller oppbevares kjøtt er bruk av tobakk ikke tillatt.

§ 11. Sjukdom – legeattest

Det er ikke tillatt for personer som kan kontaminere kjøtt fra sjøpattedyr å arbeide med eller håndtere dette.

Personell som skal arbeide med kjøtt fra sjøpattedyr skal ved ansettelse legge fram legeattest som bekrefter at det er intet til hinder for en slik beskjeftigelse. Legetilsyn for øvrig skal følge de retningslinjer som myndighetene har utferdiget for personer som arbeider i næringsmiddelvirksomheter.

§ 12. Opplæring

Skipper på fangstfartøy har ansvar for at mannskapet, innen fangst tar til, har gjennomgått et opplæringsprogram i hygienisk håndtering av kjøtt fra sjøpattedyr. Dette programmet skal være godkjent av tilsynsmyndigheten.

Kapittel III. Generelle krav til fangstfartøy og utstyr

§ 13. Generelle hygienekrav

Kjøtt fra sjøpattedyr skal under produksjon og lagring om bord i fangstfartøy behandles på en hygienisk tilfredsstillende måte. Det skal holdes atskilt fra gjenstander og innretninger eller annet som kan føre til forurensning av kjøttet.

§ 14. Områder for reine og ureine arbeidsoppgaver

Virksomhetene skal ha klart atskilte områder for reine og ureine arbeidsoppgaver slik at reine områder og reine arbeidsoperasjoner beskyttes mot forurensning.

§ 15. Krav til utstyr, redskap og innredning mv.

Fangstfartøy som benyttes til fangst, produksjon og/eller lagring av kjøtt fra sjøpattedyr, skal minst tilfredsstillende følgende hygieniske krav til utstyr, redskap og innredning mv.:

1. Fangstfartøyet skal til enhver tid være godt vedlikeholdt, samt ha hensiktsmessig innredning og utstyr til bruk under produksjon og lagring av kjøtt fra sjøpattedyr.
2. Fangstfartøyet skal utstyres med tilstrekkelig antall håndvasker, dusjer og toaletter.
3. Fangstfartøyet skal ha varmtvannsberedere for å sikre tilstrekkelig tilgang på varmt vann.
4. Fangstfartøyet skal være utstyrt med digitalt termometer som skal benyttes ved måling av temperatur i alle deler av kjøtt fra sjøpattedyr. Termometeret skal årlig kontrolleres opp mot et angitt kalibrert termometer.
5. Materialer og gjenstander som kommer i kontakt med kjøtt fra sjøpattedyr, skal ikke være laget av tre der tilsvarende kan skaffes i materiale som nevnt i nr. 8. Flater som kommer i kontakt med kjøtt, må ikke avgi helseskadelige stoffer til kjøttet.
6. I tilfeller der trematerialer ikke kan erstattes av materiale som nevnt i nr. 8, skal treet være godt vedlikeholdt og oljet eller malt med hvit, halvblank eller blank maling, og ha jevne, glatte og lett reingjorbare overflater.
7. Rekker, dørk, lukekarm, luke, lasterom og kjøle-/fryselager skal være godt vedlikeholdt og ha jevne, glatte og lett reingjorbare overflater.
8. Utstyr og redskap, herunder knivslirer, kroker, og hukster mv. som benyttes ved produksjon av kjøtt fra sjøpattedyr, skal være i god stand og laget av korrosjons- og sjøvannbestandig materiale som er lett å reingjøre. Kniver og stål skal oppbevares i egnede slirer.

§ 16. Vask og desinfeksjon

Fangstfartøyet skal til enhver tid være reingjort på en slik måte at avlivede og avblødde dyr eller kjøtt fra sjøpattedyr ikke forurenses.

Under produksjon av kjøtt fra sjøpattedyr skal det i virksomheten være lett tilgang på rent vann til nødvendig reingjøring av utstyr og hender.

Utstyr og redskap som forurenses under arbeid, skal straks reingjøres og desinfiseres, eventuelt byttes ut.

Kjølerister og fryseplater skal i tillegg til kravene gitt i § 15 nr. 8 også reingjøres og desinfiseres mellom hver innfrysing/avriming.

Før fangst og etter at hver fangst er levert, skal flater på fangstfartøy som kommer i direkte eller indirekte kontakt med avlivede og avblødde sjøpattedyr og/eller kjøtt fra sjøpattedyr reingjøres og desinfiseres.

Til desinfeksjon av utstyr mv. skal det brukes vann med temperatur på +82 °C eller høyere, eller dertil egnet desinfeksjonsmiddel etter forutgående god mekanisk reingjøring.

Reingjørings- og desinfeksjonsmidler skal benyttes på en slik måte at ferskt kjøtt ikke forurenses, og slik at utstyr og redskap ikke tar skade.

Etter reingjøring og desinfeksjon skal utstyr og redskaper straks skylles grundig med rent vann.

Kapittel IV. Krav til produksjon og lagring av hvalkjøtt om bord i fangstfartøyet

§ 17. Blodtapping og åpning av hval

All hval skal snarest mulig etter avliving og innheving blodtappes ved åpning av store blodkar like foran sveivene og uten at hvalkjøtt forurenses.

Under innheving av hvalen skal endetarmens åpning tettes med tvist, fille, tørkepapir eller lignende for å unngå at avføring forurenser hvalens overflate og flenseområdet.

Åpning av hval og uttak av organer, herunder mage-tarm-kanal, skal gjennomføres snarest mulig og uten at hvalkjøttet forurenses.

§ 18. Produksjon og lufting av hvalkjøtt på dekk

Produksjon av hvalkjøtt på dekk skal gjennomføres straks etter avliving og uten at hvalkjøttet forurenses.

Hvalen skal flenses ved at hvalspekket skjæres løs helt inn til kjøttinnen og legges for seg. Hvalen parteres og kjøttet skjæres ut i lunsjer. Harpunkjøtt; istykkerrevet kjøtt, kjøtt med kruttslam eller kruttluft rundt treffpunktet for harpunen, samt forurenset kjøtt skal straks skjæres ut og fjernes fra rent område.

Lunsjer skal der det er mulig legges med den hvite hinnen ned til avkjøling på rister, slik at den største flaten av lunsen kommer i kontakt med luft. Avstanden mellom lunsene slik de er lagt på ristene skal sikre god lufttilgang. Annet hvalkjøtt som er tenkt benyttet til folkemat skal behandles på tilsvarende måte. Hvalkjøttet skal beskyttes mot ytre forurensning under tak eller overbygg av ren presenning, anbrakt slik at kjøttet sikres rikelig luftsirkulasjon.

§ 19. Nedkjøling, ising og lagring av hvalkjøtt

Hvalkjøtt skal så raskt som mulig etter produksjon og lufting kjøles slik at alle deler av kjøttet oppnår en temperatur på +7 °C eller kaldere.

Nedkjøling på dekk skal skje i luft under hygienisk tilfredsstillende forhold på reine flater samt under presenning eller tak, eller om nødvendig kjøles med is.

Kjøttet skal ved lagring i lasterommet anbringes slik at kjøtt som ligger underst ikke forurenses, herunder at det ikke blir liggende i vann.

§ 20. Forbud mot innfrysing av hvalkjøtt om bord i fangstfartøyet

Hvalkjøtt skal framlegges for kjøttkontrollen i kjølt tilstand. Det er forbudt å fryse inn hvalkjøtt om bord i fangstfartøyet.

§ 21. Krav til lasterom og arbeidstøy i lasterommet

Lasterommet skal være hygienisk tilfredsstillende vedlikeholdt og innredet.

Det skal være dimensjonert og ha utrustning som sikrer at forskriftens krav til temperatur i alle deler av hvalkjøttet overholdes.

Personell som håndterer hvalkjøtt i lasterommet, skal ha reint arbeidstøy, fottøy og utstyr som kun benyttes i lasterommet.

§ 22. Levering av hvalkjøtt til mottakssted

Hvalkjøtt som kun er luftavkjølt og oppbevart på dekk, skal leveres fra fangstfartøy til mottakssted senest 2 døgn etter at hvalen er avlivet.

Nedkjølt hvalkjøtt skal leveres fra fangstfartøy til mottakssted senest 3 uker etter at dyret er avlivet.

Dersom det under fangstperioden oppstår situasjoner som medfører at frist for levering ikke kan innfris, skal tilsynsveterinæren kontaktes umiddelbart. På grunnlag av opplysninger nedtegnet i vedlegg I, og etter undersøkelse, kan tilsynsveterinæren i særskilte tilfeller godkjenne hvalkjøtt som leveres senere enn 3 uker etter fangst.

Lukene til lasterommet skal ikke åpnes og lossing skal ikke begynne før tilsynsveterinær er tilstede og har gitt tillatelse til dette. Skipper på fangstfartøy har ansvar for at hvalkjøtt fra den samlede fangst som skal frambyes, losses fra båten for kontroll.

Kapittel V. Krav til produksjon og lagring av selkjøtt

§ 23. Blodtapping av sel på isen

All sel skal blodtappes på isen på forskriftsmessig måte¹ så snart som mulig og før den tas om bord i fangstbåten.

Kystsel skal etter avliving blodtappes så raskt som mulig og uten at kjøttet forurenses.

¹ Jf. forskrift av 11. februar 2003 nr. 151 om utøvelse av selfangst i Vesterisen og Østisen.

§ 24. Krav til fangstbåt og transport til fangstfartøy

Avlivet og avblødd sel skal under transport i fangstbåt og ved lossing fra fangstbåt til fangstfartøy håndteres på en hygienisk tilfredsstillende måte.

Fangstbåten skal innvendig være godt vedlikeholdt og reingjort. Videre skal båten være utformet slik at den kan frakte avlivet og avblødd sel til fangstfartøyet uten fare for at avlivet og avblødd sel eller selkjøtt blir forurenset. Påfylling av drivstoff må utføres atskilt i tid fra annen aktivitet, og eventuelt søl av drivstoff o.l. skal reingjøres før avlivet og avblødd sel tas om bord i fangstbåten.

§ 25. Produksjon av selkjøtt om bord

Produksjon av selkjøtt om bord i fangstfartøyet skal gjennomføres straks etter avliving og uten at selkjøttet forurenses.

Produksjon av selkjøtt skal foregå på et reint underlag som er lett å reingjøre og laget av korrosjonsbestandig materiale.

De deler av selen som skal benyttes til folkemat, herunder sveiver skal være fullstendig flådd og holdes atskilt fra de deler av selskrotten som skal benyttes til annet. Ved flåing av sel er det ikke tillatt å skjære gjennom endetarm.

§ 26. Nedkjøling og innfrysing av selkjøtt

Selkjøtt skal så raskt som mulig etter produksjon og eventuell kjøttkontroll kjøles slik at alle deler av kjøttet oppnår en temperatur på +7 °C eller kaldere.

Nedkjøling skal skje i luft under hygienisk tilfredsstillende forhold på reine flater eller med is eller reint sjøvann i sirkulasjon. All nedkjøling skal skje under presenning eller tak.

Utstyr som benyttes til nedkjøling eller innfrysing av selkjøtt, skal reingjøres før det igjen tas i bruk.

§ 27. Lagring av selkjøtt om bord

Lagerlokalene skal være hygienisk tilfredsstillende vedlikeholdt og innredet. Det skal være dimensjonert og ha utrustning som sikrer at alle deler av selkjøttet har en temperatur på +7 °C eller kaldere ved kjølelagring eller -18 °C eller kaldere ved fryselagring.

Emballert kjøtt skal lagres atskilt fra kjøtt som ikke er emballert.

Lukene til kjøle- og/eller fryselageret skal ikke åpnes og lossing skal ikke begynne før tilsynsveterinær er tilstede og har gitt tillatelse til dette.

Skipper på fangstfartøy har ansvar for at selkjøtt fra den samlede fangst som skal frambyes, losses fra båten for kontroll, unntatt når fangstfartøyet er godkjent som kontrollsted iht. § 7.

§ 28. Forbud mot salting av selkjøtt før utført kjøttkontroll

Selkjøtt skal være underlagt og godkjent i offentlig kjøttkontroll før det tillates lagt til salting i rene plasttønner eller nye, rene tretønner.

Kapittel VI. Krav til mottakssted og frittstående lagervirksomheter for kjøtt fra sjøpattedyr**§ 29. Generelle hygienekrav**

Kjøtt fra sjøpattedyr skal under produksjon og lagring ved mottakssted behandles på en hygienisk tilfredsstillende måte. Det skal holdes atskilt fra gjenstander og innretninger eller annet som kan føre til forurensning av kjøttet.

§ 30. Generelle krav

Mottakssted for kjøtt fra sjøpattedyr skal tilfredsstillende følgende hygieniske krav til utstyr, innredning mv.:

1. Mottaksstedet skal til enhver tid ha lokaler som skal være godt vedlikeholdt og ha jevne, glatte og lett reingjorbare flater.
2. Mottaksstedet skal ha nødvendige innretninger som sikrer at mottak, veiing, produksjon og transport av kjøtt fra sjøpattedyr gjennom virksomheten skjer under hygienisk tilfredsstillende forhold.
3. Innretning, utstyr og redskap som kommer i kontakt med kjøtt fra sjøpattedyr skal være lett å reingjøre og ikke være laget av tre der tilsvarende kan skaffes i korrosjonsbestandig materiale. Flater som kommer i kontakt med kjøtt, må ikke avgi helseskadelige stoffer til kjøttet.
4. Dersom mottaksstedet håndterer andre animalske råvarer, skal nedskjæring og pakking av kjøtt fra sjøpattedyr foregå i egne rom eller atskilt i tid til annen aktivitet, og da kun etter forutgående reingjøring og desinfeksjon av lokaler og utstyr.
5. Lagerlokalene skal være dimensjonert og ha utrustning som sikrer at alle deler av kjøttet har en temperatur på henholdsvis +7 °C eller kaldere ved kjølelagring eller -18 °C eller kaldere ved fryselagring.
6. Fryselager som er > 10 m³ skal ha termograf eller fjerntermograf.
7. Emballert kjøtt skal lagres atskilt fra kjøtt som ikke er emballert.
8. Kjøtt fra sjøpattedyr som ikke er endelig godkjent i kjøttkontrollen skal lagres atskilt fra godkjent kjøtt.
9. Frittstående lagervirksomheter skal tilfredsstillende kravene i denne bestemmelse nr. 1, 5, 6, og 7.

§ 31. Vask og desinfeksjon

Mottaksstedet skal til enhver tid være reingjort på en slik måte at kjøtt fra sjøpattedyr ikke forurenses.

Ved nedskjæring, pakking og lagring av kjøtt fra sjøpattedyr skal det i virksomheten være lett tilgang på vann av drikkevannskvalitet til nødvendig reingjøring av utstyr og hender.

Utstyr og redskap som forurenses under arbeid, skal straks reingjøres og desinfiseres, eventuelt byttes ut.

Til desinfeksjon av utstyr mv. skal det brukes vann med temperatur på +82 °C eller høyere, eller annet egnet desinfeksjonsmiddel.

Reingjørings- og desinfeksjonsmidler skal benyttes på en slik måte at ferskt kjøtt ikke forurenses, og slik at utstyr og redskap ikke tar skade.

Etter reingjøring og desinfeksjon skal utstyr og redskaper straks skylles grundig med drikkevann.

§ 32. Særskilte krav til produksjon og lagring av hvalkjøtt

Hvalkjøtt som ikke er nedkjølt før levering til mottaksstedet skal, dersom det ikke straks skjæres ned og pakkes, umiddelbart etter kjøttkontroll bringes til kjølelager. Det skal legges utover på rister, der det er mulig med de hvite hinner ned. Kjøttet skal plasseres på en slik måte at det sikres god lufttilgang og rask nedkjøling til en temperatur på +7 °C eller kaldere i alle deler av kjøttet.

Dersom hvalkjøtt mottas nedkjølt, kan det i kjølelageret oppbevares stablet eller i kar.

§ 33. Særskilte krav til produksjon og lagring av selkjøtt

Dersom selkjøtt er nedkjølt ved levering til mottaksstedet skal det, dersom det ikke straks skjæres ned og pakkes, umiddelbart etter kjøttkontroll bringes til kjøle- eller fryseler.

Kapittel VII. Kjøttkontroll ved kontroll-/mottakssted for kjøtt fra sjøpattedyr**§ 34. Tilretteleggelse for kjøttkontrollen**

Kontroll-/mottakssted skal varsle tilsynsmyndigheten om mottak fra fangstfartøy senest 24 timer før levering.

Kontroll-/mottakssted skal legge forholdene til rette for en effektiv kjøttkontroll. Herunder skal egnede lokaler og innretninger mv. stilles til disposisjon for tilsynsveterinæren.

Selkjøttkontroll kan utføres om bord i fangstfartøy ute på fangstfeltet under følgende forutsetninger:

1. Fartøyet må på forhånd være godkjent iht. § 7.
2. Selfangstinspektøren har veterinær kompetanse og er godkjent av offentlig tilsynsmyndighet for å utføre kjøttkontroll.

Hvalkjøtt skal ikke framstilles for kjøttkontroll i fryst tilstand.

Selkjøtt kan framstilles for kjøttkontroll i fryst tilstand. Tilsynsveterinær skal ved behov kreve nødvendige mengder selkjøtt opptint for gjennomføring av en tilfredsstillende kjøttkontroll.

§ 35. Kjøttkontroll

Alt kjøtt fra sjøpattedyr som ønskes frambudt til folkemat skal være lovlig fanget, fullstendig flådd, samt undersøkt og godkjent av tilsynsveterinær i samsvar med instruks utarbeidet av Statens næringsmiddeltilsyn.

Kjøttet skal være ubedervet, uten patologiske forandringer og uten avvik i farge, konsistens, lukt eller smak. Videre skal kjøttet være fri for smittestoffer og annen forurensning som kan innebære helsefare for forbrukerne, enten direkte gjennom det ferdige næringsmiddel eller indirekte ved overføring til andre varer, personer eller miljø.

Finner tilsynsveterinær ved kontroll avvik fra de her nevnte krav, skal kjøttet ikke godkjennes som folkemat men behandles i samsvar med § 36.

§ 36. Ikke godkjent kjøtt fra sjøpattedyr

Kjøtt fra sjøpattedyr som av tilsynsveterinær ikke godkjennes som folkemat skal av kontroll-/mottaksstedet kuttes i småstykker, farges med metylenblått eller tilsvarende og/eller syre-ensileres under tilsynsveterinærens kontroll. Forøvrig skal slike varer oppbevares og behandles slik det er angitt i Landbruksdepartementets bestemmelser om animalsk avfall.¹

¹ Jf. forskrift av 5. november 1999 nr. 1148 om transport og behandling av animalsk avfall og anlegg som behandler animalsk avfall (avfallsbehandlingsforskriften).

§ 37. Stempelmerking

Kjøtt fra sjøpattedyr som av tilsynsveterinæren er undersøkt og godkjent som folkemat skal stempelmerkes i samsvar med § 38.

Stempelmerking skal utføres under tilsynsveterinærens ansvar etter endt kjøttkontroll, herunder etter at sensoriske vurderinger er tatt og nødvendige analyseresultater foreligger.

Virksomheten kan, etter tillatelse av tilsynsveterinær og nødvendig opplæring, utføre stempelmerkingen.

Uemballert kjøtt fra sjøpattedyr som er godkjent skal stempelmerkes enten direkte på kjøttet eller med etikett festet til kjøttet eller på beholderen.

Godkjent kjøtt som er emballert, skal stempelmerkes på emballasjen. Stempelmerket skal da være plassert slik at merket ødelegges ved åpning av emballasjen.

§ 38. Stempelmerkets utforming

Stempelmerket for kjøtt fra sjøpattedyr skal være kvadratisk med 5 cm lange sider. Bokstavene skal være minst 0,8 cm høye og tallene minst 1,0 cm høye. Stempelmerket skal inneholde følgende informasjon:

1. Øverst i firkanten skal «NORGE» angis med store bokstaver.
2. I midten skal mottaksstedets godkjeningsnummer, eller for kontrollsted det nummer som er tildelt det enkelte KNT, framgå.
3. Nederst i firkanten skal «N» angis med stor bokstav.

Kravet til størrelsen på stempelmerket kan fravikes ved merking av forbrukerpakning.

Kapittel VIII. Administrative bestemmelser**§ 39. Tilsyn og vedtak**

Statens næringsmiddeltilsyn fører tilsyn med virksomheter som er omfattet av denne forskrift og fatter nødvendige vedtak for gjennomføring av bestemmelsene. Denne tilsyns- og vedtaksmyndighet kan delegeres til det

kommunale eller interkommunale næringsmiddeltilsynet som skal ha ansatt tilsynsveterinær for å utføre disse oppgavene.

Klageinstans for vedtak fattet etter delegert myndighet er Statens næringsmiddeltilsyn.

Klageinstans for vedtak fattet av Statens næringsmiddeltilsyn er Landbruksdepartementet.

Tilsynsmyndigheten kan når som helst i løpet av fangstsesongen foreta inspeksjon av fangstfartøy.

Tilsynsveterinæren skal under sitt arbeid ha adgang til hele virksomheten. Tilsynsveterinæren skal ha kopi av skjema, jf. § 8.

§ 40. Klage på kjøttkontrollvedtak

Klageinstans for tilsynsveterinærens vedtak etter § 35 er Statens næringsmiddeltilsyn.

Klagen må fremmes til tilsynsveterinæren uten unødig opphold, og senest 24 timer etter at klager er gjort kjent med vedtaket.

§ 41. Dispensasjon

I særskilte tilfeller kan Statens næringsmiddeltilsyn dispensere fra denne forskrift.

§ 42. Straff

Bestemmelsene om straff i lov av 10. januar 1997 nr. 9 om kjøttproduksjon (kjøttproduksjonsloven) kommer til anvendelse ved overtredelse av bestemmelser i denne forskrift.

§ 43. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks.

Samtidig oppheves forskrift av 21. mars 1997 nr. 298 om kjøttkontroll, hygiene m.v. ved bearbeiding og frambud av hvalkjøtt (hvalkjøttforskriften).

Vedlegg I: Opplysninger til hvalkjøttkontrollen

– Vedlegg I samt dokumentert internkontroll skal legges fram for kjøttkontrollen, jf. § 8.

– Det skal fylles ut ett skjema for hver fanget hval. Bruk BLOKKBOKSTAVER.

– Dersom kjøtt fra samme hval legges i lasterommet til forskjellig tid, skal dette framgå under punktene A og B.

OPPLYSNINGER OM FANGSTFARTØYET:

Navn på fangstfartøyet:

Skippers navn:

Fiskeridirektoratets godkjenningssnr.:

OPPLYSNINGER OM FANGSTFORHOLD:

Fangstdato:

Klokkeslett:

OPPLYSNINGER OM FORHOLD I TILKNYTNING TIL SLAKTEBEHANDLINGEN:

Lufttemperatur mens kjøttet var på dekk: Varierende fra: °C til °C

dekk:

A) Nedkjøling på dekk: Fra dato: Klokka: Til dato: Klokka: Sum i timer:

A.1) Temp. i ulike deler av kjøttet når dette legges i lasterom: Varierende fra: °C til °C

dekk:

B) Nedkjøling på dekk: Fra dato: Klokka: Til dato: Klokka: Sum i timer:

B.1) Temp. i ulike deler av kjøttet når dette legges i lasterom: Varierende fra: °C til °C

dekk:

OPPLYSNINGER OM HVALKJØTT TIL FOLKEMAT:

Hvalkjøtt: Hvalspekk: Andre biprodukter: Totalt til folkemat:

ca.kg ca. kg ca.kg ca.kg

OPPLYSNINGER OM HVALKJØTT OG/EL. BIPROD. TIL ANNEN ANVENDELSE:

Hvalkjøtt/-spekk: Biprodukter: Annet: Tot. annen anvendelse:

ca.kg ca.kg ca.kg ca.kg

.....
Dato

.....
Skipper på fangstfartøy

Vedlegg II: Opplysninger til selvkjøttkontrollen

– Vedlegg II samt dokumentert internkontroll skal legges fram for kjøttkontrollen, jf. § 8.

– Det skal fylles ut ett skjema per fangst dag. Bruk BLOKKBOKSTAVER.

OPPLYSNINGER OM FANGSTFARTØYET:

Navn på fangstfartøyet: Antall fangstbåter til
dette fartøy:

Skipperens navn:

Fiskeridirektoratets godkjenningsnr.:

OPPLYSNINGER OM FANGSTFORHOLD:

Fangstdato: Fangststed: Art (sett kryss): Tot. antall fangede dyr:
Grønlandsselstk.

Klappmyss

OPPLYSNINGER OM FORHOLD I TILKNYTNING TIL SLAKTEBEHANDLINGEN:

Kjølingsprosessen: Kjølt i luft ved lufttemp. på Kjølt med iskappe? Tid i timer:
ca.

Sett kryss om ja:

.....°C

Temp. i ulike deler av kjøttet når dette Varierende fra°C til°C

legges i fryselager:

OPPLYSNINGER OM SELKJØTT TIL FOLKEMAT:

Selkjøtt: Selspekk: Andre biprodukter: Totalt til folkemat:
ca.kg ca. kg ca.kg ca.kg

OPPLYSNINGER OM SELKJØTT OG/ELLER BIPROD. TIL ANNEN ANVENDELSE:

Selkjøtt/-spekk/-skrotter: Biprodukter: Annet: Tot. annen anvendelse:
ca.kg ca.kg ca. kg ca.kg

.....
 Dato Skipper på fangstfartøy

7. mars Nr. 289 2003**Forskrift om verdipapirforetaks bruk av oppdragstakere (utkontraktering).**

Fastsatt av Finansdepartementet 7. mars 2003 med hjemmel i lov av 19. juni 1997 nr. 79 om verdipapirhandel § 9-1 sjettede ledd. Kunngjort 14. mars 2003.

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder utkontraktering fra verdipapirforetak som har konsesjon her i riket til å yte tjenesten aktiv forvaltning av investorers portefølje av finansielle instrumenter på individuell basis og etter investors fullmakt, jf. verdipapirhandelloven § 1-2 første ledd nr. 3. Forskriften regulerer kun utkontraktering av arbeidsoppgaver som har betydning for konsesjonen til å yte aktiv forvaltning som nevnt i første ledd.

§ 2. Adgangen til utkontraktering

Et verdipapirforetak kan bare utkontraktere nærmere bestemte oppgaver til et annet foretak etter bestemmelsene i forskriften her, med mindre annet følger av regler gitt i eller i medhold av lov.

Verdipapirforetaket skal til enhver tid ha kompetanse og ressurser til selv å kunne vurdere risiko knyttet til virksomheten utkontrakterte oppdrag omfatter, og for å kunne gjennomføre løpende kontroll med virksomheten for å påse at utkontrakterte oppdrag blir tilfredsstillende utført.

Utkontrakteringen skal ikke medføre hindringer for effektiv kontroll og tilsyn med den virksomhet oppdragene omfatter fra verdipapirforetaket og tilsynsmyndighetene.

Utkontraktering av virksomhet påvirker ikke plikter og ansvar verdipapirforetaket har overfor sine kunder eller offentlige myndigheter.

Personopplysningsloven kommer tilsvarende til anvendelse dersom utkontrakteringen innebærer overføring av kunders personopplysninger til oppdragstakeren.

§ 3. Interessekonflikter mv.

Verdipapirforetaket kan ikke utkontraktere arbeidsoppgaver til andre foretak dersom det er fare for at det ved utførelsen av oppdraget kan oppstå interessekonflikter mellom oppdragstakeren og verdipapirforetaket, eller mellom oppdragstakeren og kunder av verdipapirforetaket eller av oppdragstakeren.

§ 4. Melding til Kredittilsynet mv.

Verdipapirforetaket skal gi melding til Kredittilsynet om avtale om utkontraktering av virksomhet før avtalen settes i verk. Avtalen kan settes i verk så snart melding er sendt.

Meldingen skal inneholde en beskrivelse av den virksomhet oppdraget omfatter og en begrunnelse for at utførelsen settes bort. Det skal også gis en beskrivelse av den risiko som knytter seg til utkontrakteringen, og av metoder og rutiner for å kartlegge og kontrollere slik risiko. Avtale som nevnt i § 7 skal vedlegges. Verdipapirforetaket skal for øvrig gi de opplysninger Kredittilsynet finner påkrevd.

Finner Kredittilsynet at vilkårene fastsatt i eller i medhold av lov ikke er oppfylt, eller at det for øvrig ikke vil være forsvarlig å gjennomføre utkontrakteringen i samsvar med oppdraget, kan Kredittilsynet innen tre måneder etter at meldingen er mottatt, nedlegge forbud mot avtalen eller fastsette vilkår som anses påkrevd.

Avtale om utkontraktering av virksomhet til foretak i stat utenfor Det Europeiske Økonomiske Samarbeidsområde (EØS), kan ikke settes i verk før avtalen er godkjent av Kredittilsynet. Godkjennelse skal avslås dersom det ikke er etablert tilfredsstillende samarbeid om tilsyn mellom tilsynsmyndighetene i Norge og vedkommende stat, med mindre oppdragsgiveren og oppdragstakeren er en del av samme konsern og underlagt konsolidert tilsyn i medhold av kredittilsynsloven § 1 annet ledd. For øvrig skal det legges vekt på om oppdragstakeren er underlagt betryggende tilsyn i hjemlandet. Tredje ledd gjelder tilsvarende.

Første til fjerde ledd gjelder tilsvarende for endringsavtale.

§ 5. Styrets oppgaver

Styret i verdipapirforetaket skal fastsette retningslinjer for utkontraktering av arbeidsoppgaver som inngår i selskapets virksomhet. Avtaler av vesentlig betydning skal godkjennes av styret.

Styret skal påse at verdipapirforetaket har systemer og rutiner for oppfølging av kontraktbrudd fra oppdragstakers side og for håndtering av tilfeller hvor oppdragstakere ikke utfører oppdraget på en tilfredsstillende måte.

§ 6. Kontroll av oppdragstakers virksomhet

Verdipapirforetaket skal påse at oppdragstakeren har de tillatelser som er påkrevd for å utføre den virksomhet her i riket eller i fremmed stat som oppdraget omfatter.

Verdipapirforetaket skal før oppdraget inngås og senere minst en gang i året vurdere om oppdragstakeren:

1. har den kompetanse og ressurser som oppdraget krever,
2. har tilfredsstillende internkontroll,
3. har betryggende systemer for verdiberegning av aktiva som forvaltes og for overvåking av porteføljene, og
4. for øvrig utfører oppdraget på tilfredsstillende måte.

Verdipapirforetaket skal kunne dokumentere at de kontrolltiltak som kreves etter første og annet ledd er gjennomført.

§ 7. Oppdragsavtalen

Avtalen mellom verdipapirforetaket og oppdragstakeren skal utformes skriftlig og minst inneholde:

1. beskrivelse av hvilke oppgaver som utkontrakteres og hvilke oppgaver oppdragstaker skal gjøre,
2. klargjøring av partsforholdet. Kunden er ikke part i avtalen,
3. bestemmelser om taushetsplikt for opplysninger som etter verdipapirhandelloven § 2–2 og § 9–8 er underlagt taushetsplikt,
4. bestemmelser om innsynsrett for verdipapirforetaket og Kredittilsynet hos den som mottar oppdraget i den del av virksomheten som angår de utkontrakterte oppgavene, og muligheter for uvarslet stikkprøvekontroll. Innsynsretten skal kunne utøves i form av stedlig tilsyn og ved at dokumentasjon oversendes. Nektelse av innsyn skal være å anse som vesentlig mislighold og skal gi grunnlag for heving av avtalen,
5. bestemmelser om periodisk rapportering fra oppdragstaker til verdipapirforetaket og om rutiner for rapportering av mislighold eller brudd på avtalen,
6. bestemmelser om adgang for verdipapirforetaket til enhver tid å instruere oppdragstaker med hensyn til utførelsen av det utkontrakterte oppdraget, samt om adgang til å revidere den utkontrakterte virksomheten,
7. revideringsklausul i tilfelle pålegg fra Kredittilsynet i forbindelse med utkontrakteringen, samt adgang for verdipapirforetaket til ensidig å kunne kreve endring av avtalen på følgende områder:
 - a) det forvaltningsmandat som er stilt til oppdragstaker, og
 - b) rapporteringskravene som er stilt til oppdragstaker,
8. bestemmelser som gir verdipapirforetaket rett til å heve oppdragsavtalen dersom oppdragstakeren utfører oppdraget i strid med forvaltningsmandatet eller avtalen for øvrig, dersom Kredittilsynet gir pålegg etter § 8, eller dersom oppdragstakeren for øvrig utfører oppdraget på en lite tilfredsstillende måte.

§ 8. Kredittilsynets myndighet

Kredittilsynet kan gi verdipapirforetaket pålegg om å avvikle oppdragsavtalen så snart som mulig dersom verdipapirforetaket eller oppdragstakeren ikke overholder reglene i forskriften her eller vilkår eller pålegg fastsatt av Kredittilsynet. Det samme gjelder dersom verdipapirforetaket har rett til å heve oppdragsavtalen etter § 7 nr. 8.

Første ledd gjør ingen innskrenkning i Kredittilsynets myndighet etter kredittilsynsloven.

§ 9. Melding til kundene

Verdipapirforetaket skal umiddelbart etter inngåelse av avtale om utkontraktering underrette kunden skriftlig om utkontrakteringen, herunder hvilke funksjoner som er satt bort, i den utstrekning utkontrakteringen direkte eller indirekte berører forvaltningen av vedkommendes portefølje. Det samme gjelder for endringer i slike avtaler som ikke er uvesentlige. Ved kundeforbindelser som oppstår etter at avtale om utkontraktering er inngått, skal

verdipapirforetaket innta slike opplysninger i forvaltningsavtalen med kunden. Opplysning om eventuell utkontraktering skal også fremgå av verdipapirforetakets forretningsvilkår.

§ 10. *Ikrafttredelses- og overgangsbestemmelser*

Forskriften trer i kraft straks.

Verdipapirforetak som på ikrafttredelsestidspunktet har inngått avtaler som omfattes av forskriften her, skal innen seks måneder etter ikrafttredelsestidspunktet dokumentere overfor Kredittilsynet at vilkårene i forskriften er oppfylt.

7. mars Nr. 290 2003

Forskrift om stønad til motorkjøretøy eller annet transportmiddel.

Fastsatt av Sosialdepartementet 7. mars 2003 med hjemmel i lov av 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 10–7 sjettede ledd, jf. § 10–7 første ledd bokstav h. Kunngjort 14. mars 2003.

I

§ 1. *Personkrets og formål*

Denne forskriften omfatter medlemmer som fyller vilkårene i

- folketrygdloven § 10–5 Stønad til bedring av funksjonsevnen i arbeidslivet, eller
- folketrygdloven § 10–6 Stønad til bedring av funksjonsevnen i dagliglivet.

Ved vurderingen av om et medlem som fyller vilkårene i folketrygdloven § 10–5 kan tilstås ytelser etter denne forskriften, skal det legges særlig vekt på at medlemmets helse bevares best mulig.

§ 2. *Definisjoner*

Med motorkjøretøy i denne forskriften forstås kjøretøy som er motordrevet og som er bestemt til å kjøre på bakken. Dette gjelder ikke elektrisk rullestol som går under 10 kilometer per time.

I denne forskriften benevnes både motorkjøretøy og andre transportmidler som kjøretøy.

Med annet transportmiddel forstås her snøscooter, båt og lignende. Forskriftens bestemmelser om kjøretøy anvendes for andre transportmidler så langt de passer.

Med gruppe 1 i denne forskriften menes ordinære personbiler, mens gruppe 2 omfatter spesielt tilpassede kassebiler. Det gis stønad til gruppe 2 til medlemmer som ikke er i stand til å komme seg inn og ut av bilen på egen hånd, uten å bruke heis eller rampe.

§ 3. *Alminnelige vilkår for stønad til anskaffelse av motorkjøretøy mv.*

Det kan gis stønad til anskaffelse av kjøretøy til funksjonshemmet som fyller de generelle vilkår for stønad etter folketrygdloven kapittel 10 og som på grunn av varige forflytningsvansker trenger eget kjøretøy for å

- reise til og fra arbeids- eller opplæringssted,
- utføre sin funksjon som hjemmearbeidende,
- forhindre eller bryte en isolert tilværelse,
- avlaste sin familie i tilfeller hvor funksjonshemmingen medfører en særlig stor pleiebyrde, og derved bidra til å forhindre innleggelse i helseinstitusjon o.l.

Medlemmet må sannsynliggjøre at han eller hun har et reelt og betydelig behov for transport. Funksjonshemmingen må være av en slik art at reise med buss, båt, tog, trikk e.l. ikke er mulig eller medfører slike belastninger av varig art at det ikke er rimelig å forlange det.

Det kan ikke gis stønad til anskaffelse av kjøretøy dersom medlemmets behov for transport kan dekkes tilfredsstillende av vedkommendes familie, ved transportordning for funksjonshemmede eller på annen måte, eventuelt med andre former for offentlig støtte som for eksempel grunnstønad eller tilskudd etter skolelovgivningen e.l.

§ 4. *Kjøretøy til attføringstiltak eller ved overtagelse av tilbudt arbeid*

Selv om vilkårene i § 3 ikke er oppfylt kan det i særlige tilfeller gis stønad til anskaffelse av kjøretøy, spesialutstyr til kjøretøy og kjøreopplæring, dersom anskaffelse av kjøretøy er av avgjørende betydning for at medlemmet skal kunne gjennomføre attføringstiltak eller overta tilbudt arbeid. Det kan ikke gis stønad til gjenanskaffelse av kjøretøy etter denne paragrafen til medlemmer som tidligere har fått stønad til kjøretøy.

Ved stønad til bil etter første ledd ytes ikke grunnstønad til drift av bilen.

Det kan ikke gis stønad til kjøretøy som helt eller delvis nyttes i egen næringsvirksomhet.

§ 5. *Regler for valg av kjøretøy*

Stønad til kjøretøy ytes til:

- medlem som har behov for ordinær personbil (gruppe 1)
- medlem som har behov for spesielt tilrettelagt kassebil (gruppe 2).

I gruppe 1 kan medlemmet fritt velge nytt eller brukt kjøretøy. Medlemmet må selv sørge for at kjøretøyet er hensiktsmessig og at det vil vare ut stønadsperioden. Dette gjelder også dersom det er behov for spesialtilpasninger.

Til gruppe 2 gis det stønad til et tidligere trygdefinansiert kjøretøy som egner seg for gjenbruk. Stønad til nytt kjøretøy kan gis dersom det ikke finnes et hensiktsmessig, gjenbrukbart kjøretøy. I særlige tilfeller kan det gis stønad

til annet brukt kjøretøy. Det er en forutsetning for stønad at slikt brukt kjøretøy kan være i drift i elleve år.

§ 6. *Rammeavtaler og prisramme*

Trygdeetaten kan inngå avtaler med bilimportører om levering av kjøretøy og utstyr i gruppe 2. Trygdeetaten kan også inngå avtaler om levering av spesialutstyr og tilpassing i gruppe 1 og gruppe 2. Dersom det er inngått slike avtaler skal det ikke gis stønad til kjøretøy eller utstyr til kjøretøy som er innkjøpt hos leverandør uten avtale, med mindre det foreligger særlige forhold.

Stønad til anskaffelse av kjøretøy til gruppe 1 gis innenfor en tilskuddsramme som fastsettes av Sosialdepartementet. Det samme gjelder størrelsen på det behovsprøvde rente- og avdragsfrie lånet til gruppe 2.

Differansen skal betales kontant dersom medlem som er tilstått kjøretøy i gruppe 2, velger et annet hensiktsmessig kjøretøy som er dyrere enn nødvendig.

§ 7. *Registrering av kjøretøyet. Førerkort*

Medlemmet, eventuelt ved verge, må garantere at kjøretøyet registreres på medlemmet selv.

Det trygdefinansierte kjøretøyet i gruppe 1 og i gruppe 2, jf. § 16, er medlemmets eiendom.

Medlemmet må selv ha førerkort eller erklære seg villig til å avlegge førerprøve snarest etter å ha mottatt kjøretøyet. Dette vilkåret kan fravikes dersom vedkommende av medisinske eller andre grunner ikke vil kunne oppnå førerkort.

§ 8. *Vilkår for gjenanskaffelse*

Det kan gis stønad til gjenanskaffelse av kjøretøy dersom medlemmet fyller vilkårene i de foregående paragrafene og kjøretøyet er brukt i minst elleve år. I stønadsperioden kan medlemmer som har fått stønad til kjøretøy i gruppe 1 fritt bytte for egen regning.

Det kan gis stønad til gjenanskaffelse selv om vilkåret om brukstid ikke er oppfylt dersom dette er nødvendig på grunn av endringer i medlemmets helsetilstand. For medlem som får stønad til kjøretøy i gruppe 1 er det i tillegg et vilkår for å fravike vilkåret om brukstid, at medlemmet fyller vilkårene for stønad i gruppe 2.

Det gis også stønad til gjenanskaffelse til gruppe 1 og gruppe 2 når stønaden er gitt med hjemmel i § 10–5, og medlemmet har hatt kjøretøyet i minst åtte år og det har gått 150.000 kilometer.

Vilkåret om brukstid gjelder bare for bil. Når det er gitt stønad til gjenbrukbart kjøretøy i gruppe 2, regnes brukstiden fra det tidspunkt kjøretøyet første gang ble registrert.

Vilkårene om gjenanskaffelse gjelder selv om det ikke er gitt stønad fra folketrygden til det kjøretøyet som ønskes skiftet ut med et annet.

§ 9. *Stønad til anskaffelse av kjøretøy*

Stønad til kjøretøy er behovsprøvd mot inntekt. Det ytes stønad til kjøp av kjøretøy i form av:

- a) tilskudd til gruppe 1
- b) rente- og avdragsfritt lån til gruppe 2.

Det gis stønad til kjøp av kjøretøy til medlemmer som har en alminnelig inntekt før særfradrag som ikke overstiger 6 ganger folketrygdens grunnbeløp (G).

Tilskuddet til gruppe 1 beregnes i prosent av tilskuddsrammen jf. § 6. For gruppe 2 ytes behovsprøvet rente- og avdragsfritt lån opptil et beløp som fastsettes av Sosialdepartementet jf. § 6. Den delen av prisen på kjøretøyet som overstiger dette beløpet, behovsprøves ikke. Stønaden beregnes i prosent etter følgende tabell:

<i>Inntekter mellom</i>	<i>Lån/Tilskudd i prosent</i>
0 – 3 G	100
3 – 3 1/2 G	80
3 1/2 – 4 G	70
4 – 4 1/2 G	60
4 1/2 – 5 G	50
5 – 5 1/2 G	40
5 1/2 – 6 G	20

Det gjøres et fradrag i inntekten med 1/4 G per person dersom medlemmet forsørger ektefelle og/eller barn under 18 år. Som selvforsørget anses den som har en alminnelig inntekt før særfradrag på 1 G eller mer.

Dersom ektefellen har en inntekt som overstiger 1 G, legges overskytende inntekt til søkerens inntekt ved beregning av tilskuddets/lånets størrelse. Dette gjelder ikke dersom ektefellene er separert.

Ved søknad om to- eller trehjulsmede er det bare medlemmets inntekt som legges til grunn.

Med alminnelig inntekt i de foregående ledd menes den alminnelige inntekten før særfradrag som legges til grunn ved statsskatteliggingen. Inntektene fra den sist avsluttede ligning, omregnet i forhold til det grunnbeløp som gjaldt ved utgangen av samme år, skal legges til grunn såfremt dette ikke gir et klart misvisende uttrykk for vedkommendes vanlige inntektsnivå før kravet om stønad ble satt frem.

Til medlemmer som tilstås stønad til kjøretøy etter folketrygdloven § 10–7 og som er under 18 år og forsørget, ytes stønad tilsvarende det vedkommendes hovedforsørger ville hatt rett til om hovedforsørgeren hadde fylt vilkårene for stønad til kjøretøy.

§ 10. Utbetaling av stønad

Lån og tilskudd etter denne forskriften utbetales direkte til selger. Tilskuddet skal ikke overstige kjøpesummen for gruppe 1.

§ 11. Tilskudd til spesialutstyr og ombygging

Til et medlem som på grunn av sykdom, skade eller lyte ikke kan benytte motorkjøretøy uten installasjon av spesialutstyr eller tilpassing, kan det gis tilskudd til full dekning av nødvendige utgifter til dette uten økonomisk behovsprøving.

Utstyr etter denne paragrafen omfatter ikke utstyr som kan leveres som standard utstyr fra fabrikk. Standard utstyr som er montert i det rimeligste, hensiktsmessige kjøretøyet i gruppe 2, kan ikke velges bort. Rikstrygdeverket kan gi nærmere retningslinjer om hvilket utstyr som omfattes av bestemmelsen.

Tilskuddet skal begrenses til rimeligste, hensiktsmessige løsning til medlem som får stønad til kjøretøy i gruppe 1. For medlemmer som får støtte til kjøretøy i gruppe 2 skal tilskuddet begrenses til prisen på spesialutstyr eller ombygging av prisforhandlet kjøretøy i godkjent prisklasse.

Det kan gis tilskudd til ombygging og spesialutstyr en gang i løpet av stønadsperioden. Det kan likevel gis slikt tilskudd dersom medlemmets helsetilstand endrer seg slik at tilstått spesialutstyr eller ombygging ikke lenger er hensiktsmessig, eller dersom utstyret er utslitt.

§ 12. Kjøreopplæring

Det kan gis tilskudd til nødvendig kjøreopplæring når vilkårene for stønad til anskaffelse av kjøretøy etter denne forskriften er oppfylt. Tilskuddet er behovsprøvd og beregnes etter presentsatsene i § 9.

Det kan gis tilskudd til full dekning av utgifter til installasjon og demontering av ekstra utstyr for kjørelærer der dette anses hensiktsmessig og rimelig og kjøreopplæringen av helt spesielle grunner må foregå ved bruk av medlemmets eget kjøretøy.

Utgifter til førerkortvurdering dekkes fullt ut som tilskudd.

§ 13. Dekning av reise- og oppholdsutgifter

Trygden yter stønad til dekning av nødvendige reise- og oppholdsutgifter i forbindelse med utprøving av bil og utstyr.

§ 14. Reparasjoner

Hvis det er nødvendig å reparere spesialutstyr til kjøretøy som det er gitt tilskudd/lån til i medhold av § 11, kan det gis tilskudd til dekning av utgiftene uten økonomisk behovsprøving.

Det kan ikke gis stønad til reparasjon av selve kjøretøyet når det er gitt stønad til nytt kjøretøy. Innenfor gjeldende garantiordning kan det gis stønad til reparasjon av gjenbrukskjøretøy.

§ 15. Gjeldsoppgjør

Dersom det er gitt lån eller tilskudd til anskaffelse av kjøretøy etter denne forskriften, og vilkårene i § 1 og § 3 ikke lenger er oppfylt, skal det foretas et gjeldsoppgjør. Det samme gjelder dersom medlemmet dør i stønadsperioden eller selger kjøretøyet uten at dette skjer i forbindelse med gjenanskaffelse, jf. § 8.

For gruppe 1 foretas det en årlig avskrivning av tilskuddet med 1/11 per år. Ved stønadsperiodens utløp skal tilskuddet være avskrevet til null. Dersom det gis stønad til gjenanskaffelse etter § 8 tredje ledd, avskrives tidligere stønad. Dersom gjeldsoppgjør foretas før tilskuddet er avskrevet fullt ut, innbetales den delen av tilskuddet som ikke er avskrevet til trygdeetaten.

Gjeldsoppgjør i gruppe 2 skjer ved at det brukte kjøretøyet leveres inn til trygdeetaten dersom det egner seg for gjenbruk. Dersom kjøretøyet ikke egner seg for gjenbruk kan verdien av kjøretøyet innbetales til trygdeetaten.

Dersom gjelden overstiger verdien av det innleverte kjøretøyet i gruppe 2, avskrives differansen. Ytterligere gjeld kan rent unntaksvis avskrives dersom dette anses rimelig, for eksempel i tilfeller hvor medlemmet fortsatt har behov for kjøretøy til tross for at vilkårene i § 1 og § 3 ikke er oppfylt.

Dersom det er gitt lån til personbilavgiften, skal bare den merverdi avgiften representerer på oppgjørstidspunktet legges til grunn ved gjeldsoppgjøret.

Gjeldsoppgjør kan også foretas etter begjæring av medlemmet selv, både i gruppe 1 og gruppe 2, selv om vilkårene i § 1 og § 3 fortsatt er oppfylt.

Spesialutstyr som er installert i kjøretøyet er folketrygdens eiendom og skal leveres tilbake til folketrygden, dersom det egner seg for gjenbruk.

§ 16. Andre bestemmelser

Lån til gruppe 2 som er gitt etter denne forskrift, skal sikres med salgspant og gjeldsbrev. Salgspantet skal ha 1. prioritet. Tilskudd til gruppe 1 sikres med gjeldsbrev.

Kjøretøy i gruppe 2 skal holdes fullkaskoforsikret, og anbefalt opplegg for service fra bilfabrikanten må overholdes. Nærmere vilkår kan fastsettes i vedtak om stønad eller i gjeldsdocumentene.

Dersom vilkårene som er fastsatt i eller i medhold av denne forskriften ikke overholdes, kan retten til ytterligere stønad for medlem som får stønad til kjøretøy i gruppe 1 og gruppe 2 reduseres eller falle helt bort. Ved særlig grove og gjentatte forsømmelser kan det også foretas gjeldsoppgjør som nevnt i § 15.

Hjelpemiddelsentralene har en rådgivnings- og veiledningsfunksjon for medlemmer som får stønad til kjøretøy i

gruppe 2. Medlemmer som får stønad i gruppe 1 kan få bistand fra hjelpemiddelsentralen dersom de ønsker det.

§ 17. *Grunnstønad*

Et medlem som fyller vilkårene for stønad etter denne forskriften § 1 og § 3, kan få rett til grunnstønad til drift av motorkjøretøyet eller transportmidlet, jf. folketrygdloven § 6–3 første ledd bokstav b.

§ 18. *Alderspensjonister og uførepensjonister*

Et medlem som mottar alderspensjon etter folketrygdloven kapittel 19, eller avtalefestet pensjon med statstilskott (se lov av 23. desember 1988 nr. 110 om statstilskott til ordninger for avtalefestet pensjon), har ikke rett til stønad etter denne forskrift med sikte på å få eller beholde høvelig arbeid.

§ 19. *Forholdet til annen lovgivning*

Stønad etter denne forskriften gis ikke dersom utgiftene dekkes etter annen lovgivning, jf. folketrygdloven § 10–17.

§ 20. *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft 1. april 2003.

Krav som er satt fram før 31. mars 2003 og som ikke er avgjort før 1. april 2003 avgjøres etter denne forskriften, dersom dette er til gunst for medlemmet og medlemmet fyller vilkårene i den nye forskriften. Krav satt fram etter 1. april 2003 avgjøres etter denne forskriften.

II

Forskrift av 25. mars 1997 nr. 265 om stønad til motorkjøretøy eller annet transportmiddel oppheves 1. april 2003.

7. mars Nr. 291 2003

Forskrift om endring i forskrift om internasjonal person- og godstransport, samt kabotasje.

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 7. mars 2003 med hjemmel i lov av 21. juni 2002 nr. 45 om yrkestransport med motorvogn og fartøy (yrkestransportlova) § 42 nr 2. Jf. EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 26a (forordning (EF) nr. 484/2002). Kunngjort 14. mars 2003.

I

I forskrift av 29. juni 1994 nr. 658 om internasjonal person- og godstransport, samt kabotasje gjøres følgende endring:

Nr. 1 skal lyde:

1. Forordning (EØF) nr. 881/92 av 26. mars 1992 om markedsadgang i Fellesskapet for godstransport på vei som utføres fra eller til en medlemsstats territorium eller krysser en eller flere medlemsstaters territorium med de tilpasninger som følger av EØS-komiteens beslutning 7/94 og forordning (EF) nr. 3298/94 av 21. desember 1994, jf. forordning (EF) nr. 1524/96 av 30. juni 1996, forordning (EF) nr. 609/2000 av 21. mars 2000, forordning (EF) nr. 2012/2000 av 21. september 2000 og forordning (EF) nr. 484/2002 av 1. mars 2002 med de tilpasninger som følger av EØS-komiteens beslutning 15/1999, 68/2000, 75/2001 og 169/2002, gjelder som forskrift.

II

Endringen trer i kraft 19. mars 2003.

13. mars Nr. 292 2003

Instruks for selvkjøttkontroll.

Fastsatt av Statens næringsmiddeltilsyn 13. mars 2003 med hjemmel i lov av 10. januar 1997 nr. 9 om kjøttproduksjon § 20 og forskrift av 6. mars 2003 nr. 288 om hygiene og kontroll ved produksjon og frambud av kjøtt fra sjøpattedyr (sjøpattedyrforskriften) § 35. Kunngjort 14. mars 2003.

Kapittel I. Godkjenning, tilsyn og kontroll

1 *Generelt om godkjenning og tilsyn med virksomheter:*

- 1.1 Tilsynsveterinæren skal føre tilsyn og kontroll med alle virksomheter som er omfattet av sjøpattedyrforskriften.
- 1.2 Tilsynsveterinæren skal godkjenne kontrollstedet der selvkjøttkontrollen skal utføres, jf. sjøpattedyrforskriftens § 7. Bestemmelser som fremgår av forskrift av 12. november 1997 nr. 1239 (hygieneforskriften) kapittel II og III skal særlig vektlegges.
- 1.3 Tilsynsveterinæren skal innhente opplysninger om selvkjøttet iht. sjøpattedyrforskriften vedlegg II dersom kjøttkontrollen gjennomføres på kontrollsted ved kai, jf. § 8.
- 1.4 Tilsynsveterinæren skal godkjenne opplæringsprogram som nevnt i sjøpattedyrforskriftens § 12.

- 1.5 Tilsynsveterinæren skal sammen med virksomhetens leder fastlegge kritiske punkter i virksomheten og fastlegge metoder til overvåking og kontroll av disse. Han skal regelmessig vurdere resultatene fra virksomhetens egenkontroll. Dersom tilsynsveterinæren utfører kjøttkontrollen på fangstfelt, skal hun/han på grunnlag av vurderingene iverksette supplerende mikrobiologiske undersøkelser i alle produksjonsledd, og i produktene når dette anses nødvendig. Resultatene av analyser og vurderinger skal gis i egen rapport sammen med konklusjoner og anbefalinger som meddeles virksomhetens ansvarlige ledelse.
- 1.6 Tilsynsveterinæren skal undersøke forhold som omfattes av sjøpattedyrforskriftens kapittel II, III og V.
- 1.7 Tilsynsveterinæren skal undersøke andre forhold som anses nødvendig for å sikre overholdelsen av denne instruks.
- 1.8 Tilsynsveterinæren skal påse at virksomheten lagrer selkjøtt som enda ikke er godkjent i kjøttkontrollen, herunder at prøveresultater ikke foreligger, atskilt fra godkjent kjøtt.
- 2 *Tilsyn med kontrollsted for kystfanget sel:*
- 2.1 Tilsynet skal omfatte:
- 2.1.1 Tilsyn med mottak av selkjøtt.
- 2.1.2 Tilsyn med selkjøtt som befinner seg på kontrollstedet.
- 2.1.3 Tilsyn med driftshygiene mht. lokaler, utstyr og verktøy samt med personalets hygiene, herunder påkledning.
- 2.1.4 Tilsyn med andre forhold som anses nødvendig for å sikre overholdelse av sjøpattedyrforskriften.
- 3 *Undersøkelse av selkjøtt om bord på felt og ved kontrollsted av kystfanget sel på land:*
- 3.1 Tilsynsveterinæren skal inspisere alle deler av dyret straks etter slaktning for å avgjøre om selkjøttet er egnet til folkemat.
- 3.2 Tilsynsveterinærens undersøkelse iht. sjøpattedyrforskriftens § 35 skal omfatte:
- 3.2.1 Sensorisk undersøkelse mht. avvik i konsistens, farge, lukt og smak.
- 3.2.2 Alle nødvendige undersøkelser når dette anses nødvendig, herunder innsnitting for å avklare om selkjøttet kan være helsefarlig, samt uttak av prøver til analyse.
- 4 *Undersøkelse av selkjøtt ved kontrollsted ved kai:*
- 4.1 Kjøttkontrollen skal være stikkprøvebasert.
- 4.2 Prøver skal tas av kjøttets/fryseblokkens overflate.
- 4.3 Tilsynsveterinæren skal ta ut 10 prøver/100 kolli (fryseblokker) selkjøtt som fremstilles for kjøttkontroll.
- 4.4 Hver prøve skal bestå av 50–100 gram selkjøtt. Prøven skal underlegges en sensorisk og en mikrobiologisk kontroll. Resultater av kjøttkontrollen skal føres i eget skjema.
- 4.5 Selkjøttet skal undersøkes sensorisk mht. avvik i konsistens, farge, lukt og smak.
- 4.6 Andre undersøkelser når tilsynsveterinæren anser at dette er nødvendig, herunder innsnitting i større mengder tint selkjøtt for å avklare om selkjøttet kan medføre fare for helseskade.
- 4.7 Mikrobiologisk selkjøttkontroll skal tas fra overflaten uten forutgående avbrenning og undersøkes mikrobiologisk mht.:
- 4.7.1 Koliforme bakterier.
- 4.7.2 Sulfitreduserende klostridier.
- 4.7.3 *Aeromonas hydrophila*.
- 4.7.4 *Staph. aureus*.
- 5 *Vurdering av resultater fra kjøttkontrollen:*
- De mikrobiologiske resultatene skal vurderes opp mot SNTs mikrobiologiske retningslinjer. Vurderingen skal være helhetlig, hvilket innebærer at de mikrobiologiske resultatene må vurderes opp mot de sensoriske.
- 6 *Kassasjon:*
- 6.1 Tilsynsveterinæren skal kassere selkjøtt:
- 6.1.1 Der det er gjort funn som etter tilsynsveterinærens vurdering, gjør selkjøttet uegnet til folkemat.
- 6.1.2 Der det påvises innhold av kroppsfremmede stoffer over fastsatte grenseverdier.
- 6.2 Påvises det forhold som betinger kassasjon i samsvar med sjøpattedyrforskriften § 36, skal tilsynsveterinæren enten kassere hele eller deler av partiet.

Kapittel II. Stempelmerking

- 7 *Ansvar for stempelmerking mv.:*
- 7.1 Selkjøtt som av tilsynsveterinæren er undersøkt og funnet egnet til folkemat, skal stempelmerkes i samsvar med sjøpattedyrforskriftens § 38.
- 7.2 Stempelmerkingen skal utføres under tilsynsveterinærens ansvar og tilsyn.

8 *Påføring av stempelmerket mv.:*

- 8.1 Uemballert selkjøtt skal stempelmerkes; enten direkte på kjøttet eller med etikett festet til kjøttet eller på beholderen. Stempelfargen skal være godkjent av Statens næringsmiddeltilsyn.
- 8.2 Emballert selkjøtt som er pakket om bord i fangstfartøyet, skal ha stempelmerket påført emballasjen.
- 8.3 Stempelmerket skal være påført slik at det er lett leselig og ødelegges når emballasjen åpnes.

Kapittel III. Rapporter mv.

9 *Rapportering:*

- 9.1 Tilsynsveterinæren skal etter endt fangstsesong, senest 1. juli, rapportere resultatet av selkjøttkontrollens undersøkelser til Statens næringsmiddeltilsyn på fastsatt skjema.

10 *Ikraftredelse:*

- 10.1 Instruksen trer i kraft straks.

14. mars Nr. 293 2003

Delegering av myndighet til Justis- og politidepartementet etter straffeprosessloven § 146 annet ledd.

Fastsatt ved kgl.res. 14. mars 2003 med hjemmel i lov av 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker (Straffeprosessloven) § 146 annet ledd. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 14. mars 2003.

Kongens myndighet etter lov av 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker (Straffeprosessloven) § 146 annet ledd delegeres til Justis- og politidepartementet.

14. mars Nr. 294 2003

Forskrift om Den rettsmedisinske kommisjon.

Fastsatt ved kgl.res. 14. mars 2003 med hjemmel i lov av 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker (Straffeprosessloven) § 146. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 14. mars 2003.

§ 1. *Kommisjonens sammensetning*

Den rettsmedisinske kommisjon skal være inndelt i faggrupper. Departementet fastsetter antall grupper, inndeling etter fagområder og antall medlemmer.

Medlemmene oppnevnes av departementet for inntil tre år av gangen. Departementet oppnevner en leder og en nestleder i hver gruppe og en av gruppelederne oppnevnes som leder av kommisjonen. Kommisjonens leder og gruppelederne skal ha det faglige ansvaret for henholdsvis kommisjonens og gruppenes virksomhet.

Ved behov kan gruppeleder tilkalle sakkyndige utenfor kommisjonen til å ta del i behandlingen av en sak.

§ 2. *Medlemmenes kvalifikasjoner*

Kommisjonens medlemmer skal ha relevant faglig kompetanse. Høy vitenskapelig og sakkyndig kompetanse skal vektlegges.

§ 3. *Kommisjonens oppgaver*

- a) Den rettsmedisinske kommisjon skal gjennomgå innsendte erklæringer og uttalelser som angitt i straffeprosessloven § 147 tredje ledd. Kommisjonen kan anmode sakkyndige om å gi skriftlig tilleggserklæring innen en passende frist. Kommisjonen underretter retten, påtalemyndigheten og den som har avgitt erklæringen om sin vurdering. Det samme gjelder om kommisjonen finner at det bør foretas ytterligere undersøkelser. Uttalelsen fra kommisjonen legges ved den sakkyndiges erklæring i straffesaken.
- b) Bistå retten, påtalemyndigheten, forsvarere, bistandsadvokater, sakkyndige, justismyndigheter, helsemyndigheter og andre aktuelle myndigheter i rettsmedisinske spørsmål.
- c) Ha ansvar for sakkyndigutdanning.
- d) Gi departementet en årlig beretning om sin virksomhet.

§ 4. *Kommisjonens sekretariat*

Kommisjonen skal ha et sekretariat som ansettes av departementet etter at kommisjonens leder er hørt. Sekretariatet skal ledes av en jurist. Sekretariatet skal gi kontorfaglig og juridisk bistand til kommisjonen, herunder registrere og sende kommisjonens saker til vedkommende faggruppe, føre arkiv, utarbeide statistikk, bistå ved arrangement av kurs, dokumentere bruk av rettsmedisinske tjenester, føre register over sakkyndige, lage utkast til årsberetning mv.

Sekretariatet skal følge opp kommisjonens utgifter og daglige drift.

§ 5. *Den rettsmedisinske kommisjonens saksbehandling*

Faggruppene behandler de sakene som faller innenfor deres fagområder. Saksbehandlingen i den enkelte gruppe besluttes av gruppeleder i samråd med kommisjonens leder. Hver sak behandles som hovedregel av tre eller minst to

medlemmer. Gruppelederen avgjør hvem som skal behandle den enkelte sak. Gruppeleder kan beslutte at en sak skal behandles i møte.

Kommisjonens vurdering av behandlede erklæringer og eventuelle dissenser skal begrunnes skriftlig.

Når kommisjonens leder, en gruppeleder eller sekretariatsleder ønsker det, trer kommisjonen sammen til felles møte. Kommisjonen er vedtaksfør når minst to medlemmer av hver gruppe deltar.

§ 6. *Oppheving og ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft straks. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift av 4. mars 1988 nr. 188 om Den rettsmedisinske kommisjon gitt i medhold av straffeprosessloven og forskrift av 4. mars 1988 nr. 187 om antakelse av faste rettsmedisinske sakkyndige.

Merknader til forskrift om Den rettsmedisinske kommisjon

Til § 1

Første ledd: Den rettsmedisinske kommisjonens størrelse og organisering skal til enhver tid være tilpasset saksvolum, sakens kompleksitet og de rettsmedisinske fagområdene. Behovet for gruppeinndeling vil derfor variere over tid. Departementet skal avgjøre hvor mange grupper kommisjonen skal ha, inndeling etter fagområder og antall medlemmer. Før departementet avgjør ovennevnte skal kommisjonen høres. Saken kan, der det anses hensiktsmessig, også forelegges Helsedepartementet, Dommerforeningen, Riksadvokaten, Den Norske Advokatforeningen og andre aktuelle organisasjoner.

Andre ledd: Oppnevningstiden på inntil tre år av gangen skal ivareta behovet for fleksibilitet, kontinuitet, opparbeidet kompetanse og behovet for ny kompetanse. Ordning med nestleder i gruppene skaper forutsigbarhet i organiseringen av arbeidet og er hensiktsmessig bl.a. ved fravær eller inhabilitet. Det anses derimot ikke nødvendig å oppnevne noen nestleder for selve kommisjonen. Lederen kan eventuelt delegere oppgaver til gruppens ledere.

Det må være et tett organisatorisk og faglig samarbeid mellom gruppene. Selv om fagområdene er forskjellige, er mange prinsipielle spørsmål felles.

Lederen av kommisjonen skal stå for en samlet faglig og koordinerende ledelse av kommisjonen og ha det overordnede ansvaret for kvalitetssikringen av innsendte erklæringer. Lederen skal ha oversikt over kommisjonens arbeid.

Gruppelederne leder arbeidet i gruppene og beslutter hvilke medlemmer som skal delta ved behandling av den enkelte sak. Gruppelederne avgjør også om spesialsakkyndige medlemmer skal benyttes. Lederen for den enkelte faggruppe bestemmer behandlingsform, eventuelt i samarbeid med kommisjonens leder.

Tredje ledd: I noen få tilfeller forelegges kommisjonen saker der det er behov for å trekke sakkyndige med særlig kompetanse innenfor et område, inn i behandlingen av en sak. Den sakkyndige skal ikke være medlem i kommisjonen. Fordi behovet for ytterligere sakkyndigkompetanse ut over medlemmenes kompetanse ikke ofte vil oppstå, er det ikke hensiktsmessig at disse oppnevnes av departementet.

Til § 2

For at kommisjonen skal kunne fylle sin funksjon, er det viktig at kommisjonens medlemmer representerer landets fremste ekspertise på området. Dette er også viktig for at kommisjonen skal kunne opptre med den nødvendige legitimitet og autoritet i rettsmedisinske spørsmål, både overfor de sakkyndige, retten, sakens parter og publikum for øvrig. Det er videre ikke minst viktig at medlemmene er engasjerte og interesserte i det rettsmedisinske arbeidet og nyter høy anseelse i miljøet.

Medlemmene av kommisjonen må ha høy utdanning og praktisk erfaring fra rettsmedisinske fag og erfaring som sakkyndige for påtalemyndigheten og retten. Når det gjelder spesialfaglig kompetanse, bør det tilstrebes at medlemmene i en faggruppe best mulig dekker gruppens fagområder. I tillegg til kompetanse i en rekke medisinske disipliner som f.eks. rettspatologi, klinisk rettsmedisin, retts toksikologi og rettsgenetikk, vil det være behov for spesialister innen fødselshjelp og kvinnesykdommer, akuttmedisin/anestesiologi, kirurgi, indremedisin, allmennmedisin, rettsodontologi og rettsantropologi. Medlemmene bør ha spesialitet eller tilsvarende fagspesifikk kompetanse innenfor ett eller flere av de aktuelle fagområdene.

Arbeidet i kommisjonen innebærer en vitenskapelig fundert kvalitetskontroll av høyt kvalifiserte fagpersoner. De spesielle problemstillingene kommisjonene forelegges forutsetter at medlemmene har erfaring som sakkyndige. Ved oppnevning skal det også sees hen til ønske om representasjon fra alle landsdeler og til representasjon av begge kjønn.

Til § 3

Bokstav a: Kommisjonens primære oppgave er kvalitetssikring av erklæringer og uttalelser som gis av sakkyndig i rettsmedisinske spørsmål, jf. straffeprosessloven § 147, herunder også tilleggserklæringer. Kommisjonen skal kontrollere alle tilsendte erklæringer og uttalelser som omfattes av betegnelsen rettsmedisin. Det legges til grunn en vid forståelse av begrepet og tradisjonelt omfattes innsendingsplikten fagområdene rettspatologi, rettsgenetikk, retts toksikologi, rettsantropologi, klinisk rettsmedisin og fullstendige rettspsykiatriske undersøkelser. Denne listen er imidlertid ikke uttømmende.

Bokstav b: Etter straffeprosessloven § 146 skal kommisjonen være et veiledende organ. Veiledning ut over enkeltsakene er i dag en liten del av kommisjonens arbeid. Kommisjonen besitter høy kompetanse innenfor

rettsmedisin og har et omfattende materiale av stor samfunnsmessig interesse. Det er derfor ønskelig at kommisjonens veilederrolle utvikles videre. Det kan for eksempel være å gi generelle råd om hvordan rekvisitens (påtalemyndighetens eller rettens) mandat til den sakkyndige bør utformes i situasjoner hvor rekvisitenten ikke har oversikt over det aktuelle medisinske området. Videre kan kommisjonen benyttes som høringsinstans, gi opplysninger om sakkyndige og gi informasjon på det rettsmedisinske området. På denne måten ivaretas behovet for åpenhet og informasjon om det rettsmedisinske arbeidet. Kommisjonen kan også gi råd i enkeltsaker, forutsatt at rådene gis på generelt grunnlag.

Bokstav c: Kommisjonen skal ha ansvar for en felles sakkyndigutdanning (B-nivå). For å sikre bedre kommunikasjon mellom rettens aktører og de sakkyndige skal kommisjonen ha ansvar for å utdanne rettsmedisinske sakkyndige i bl.a. juridiske og etiske forhold av betydning for sakkyndigrollen, forståelse av mandat, skriving av erklæringer og om Den rettsmedisinske kommisjons arbeid. Dette er en felles sakkyndigutdanning som retter seg mot alle spesialister i medisin og andre sakkyndige som gjør tjeneste for retten i medisinske spørsmål. Utdannelsen kan også tilpasses ulike rettsmedisinske fag. Utdannelsen skal være åpen for andre aktører, for eksempel jurister som ønsker å forstå mer av de sakkyndiges arbeid. Det nærmere innholdet i utdannelsen utvikles i samarbeid mellom Justisdepartementet og kommisjonen.

Bokstav d: Bestemmelsen er en videreføring av tidligere forskrift § 6 bokstav d, første setning.

Til § 4

Første ledd: Sekretariat skal gi tilfredsstillende bistand til kommisjonen slik at den kan fungere etter målsettingene. For å ivareta kommisjonens oppgaver slik de fremgår i forskriften § 3, kreves det kontorfaglig støtte. Kommisjonens arbeid forutsetter også at det gis juridisk råd og veiledning til kommisjonen. Sekretariatet skal for eksempel gi juridisk bistand til kommisjonen ved behandling av hørings saker, ved vurdering av uttalelser i enkeltsaker og ved uttalelser om prinsipielle straffeprosessuelle spørsmål. I tillegg skal sekretariatet sørge for generell juridisk kvalitetssikring av kommisjonens virksomhet. For å sikre at kommisjonen gis tilfredsstillende juridisk veiledning, skal sekretariatet ledes av en jurist.

Secretariatet skal legge til rette for en god kommunikasjon og saksflyt i gruppene og kommisjonen som sådan. Dette er særlig viktig fordi kommisjonsmedlemmene befinner seg forskjellige steder i landet. Sekretariatet skal registrere og sende saker til de forskjellige gruppene, innkalle til møter, bistå medlemmene mv.

Ordningen med faste rettsmedisinske sakkyndige i forskrift av 4. mars 1988 nr. 187 om antakelse av faste rettsmedisinske sakkyndige, er lite kjent for domstolen, påtalemyndigheten og forsvarere og har i dag liten praktisk betydning. Det er opp til retten og påtalemyndigheten å finne frem til sakkyndige med relevant kompetanse for saken. Som en hjelp her etablerer kommisjonen en oversikt over aktuelle sakkyndige. Rekvisiter skal kunne henvende seg til kommisjons sekretariat for å få oversikt over sakkyndige fra ulike medisinske miljøer og deres kvalifikasjoner. Registeret bør også inkludere sakkyndige i andre land (Norden, EU) som kan være aktuelle for norsk strafferettspleie. Kommisjonen skal kun gi opplysninger om navn på sakkyndige og deres formelle kompetanse, men ikke gi råd om hvilke sakkyndige rekvisitenten bør velge.

Secretariatet må gi kommisjonen tilstrekkelig kontor- og arkivstøtte. Den rettsmedisinske kommisjon skal utvikle et arkiv som også kan være grunnlag for forskning. I tillegg må kommisjonen utvikle statistikk som gir oversikt over forbruk av rettsmedisinske tjenester på landsbasis, i ulike distrikter og vedrørende ulike straffbare forhold. Det bør også utvikles statistikk på grunnlag av de innsendte erklæringene og oversikter over sakkyndige og deres kvalifikasjoner, slik at de ulike instanser kan få tilbakemelding om deres del av virksomheten. Sekretariatet skal også ivareta kommisjonens informasjonsoppgave ved bl.a. å sørge for at informasjon av prinsipiell interesse formidles til berørte aktører. Videre skal sekretariatet svare på henvendelser og formidle kontakt med kommisjonens grupper og medlemmer.

Kommisjonens og sekretariatets arbeidsoppgaver slik de er beskrevet i forskriften § 3 – § 4, forutsetter et tett samarbeid og etablering av gode arbeidsrutiner mellom kommisjonen og sekretariatet.

Til § 5

Første ledd: Sakene som forelegges kommisjonen skal fordeles etter fagområdene den enkelte gruppe har ansvar for. Bl.a. av hensyn til behovet for gode samarbeidsrutiner internt og at kommisjonen utad skal fremstå som et organ, skal kommisjonens leder og gruppelederne sammen utarbeide hensiktsmessige arbeidsrutiner som er tilpasset gruppene og det enkelte fagområde.

Hver sak behandles som hovedregel av tre eller minst av to medlemmer. Hvor mange medlemmer i gruppen skal kontrollere den enkelte sakkyndigerklæring, må tilpasses den enkelte saks kompleksitet og omfang. Vanligvis sendes sakene til medlemmene som gir sin vurdering av saken. Gruppeleder eller den gruppeleder bestemmer, utformer den endelige uttalelsen. I noen saker kan det være nødvendig at medlemmene har møte for å avgjøre saken.

Kommisjonen må ha tilgang til det skriftlige materialet som den rettsmedisinske erklæringen bygger på for tilfredsstillende å kunne foreta en hensiktsmessig kontroll. Kommisjonen må også kunne be om supplerende opplysninger om de undersøkelser de sakkyndige har gjort, og dermed hvilke premisser erklæringene er basert på.

Som nevnt i § 2, kan gruppeleder innhente sakkyndige utenfor kommisjonen med særlig kompetanse på området saken gjelder. I slike saker er det hensiktsmessig at den sakkyndige gir uttalelse til spørsmål fra kommisjonen eller deltar ved behandlingen av saken i tillegg til kommisjonens medlemmer.

Andre ledd: Kommisjonens uttalelser skal være skriftlige. Kommisjonens uttalelser sendes rekvisitent (vanligvis

retten). Det skal sendes kopi til den/de sakkyndige og påtalemyndigheten. Andre aktører i saken kan få uttalelsen ved henvendelse til kommisjonen.

Eventuelle dissenser i kommisjonen skal komme skriftlig til uttrykk og mindretallets synspunkter skal begrunnes på lik linje med flertallets standpunkt. Dette er viktig for å synliggjøre og gjøre retten oppmerksom på faglig uenighet.

Dersom retten ønsker det, skal kommisjonens leder, gruppelederen eller et av de medlemmer som har deltatt i behandlingen av saken, møte i retten for å redegjøre for sin forståelse av rettsmedisinske begreper, kommisjonens saksbehandling og kommisjonens forutgående faglige vurderinger av erklæringen. Kommisjonens medlemmer skal imidlertid ikke for retten vurdere de sakkyndiges erklæringer eller uttalelser i retten.

Tredje ledd: Det kan avholde møter dersom det er saker av generell art mv. som bør behandles av gruppen eller kommisjonen samlet.

Til § 6

Andre setning: Som nevnt i merknadene til forskriften § 4, har ordningen med faste rettsmedisinske sakkyndige i dag liten praktisk betydning og er derfor opphevet. I stedet skal kommisjonens sekretariat etablere en oversikt over rettsmedisinsk sakkyndige og deres kvalifikasjoner, jf. forskriften § 4 og merknader til denne.

27. feb. Nr. 295 2003

Forskrift om endring i forskrift om krav til bachelorgraden ved Høgskolen i Telemark.

Fastsatt av styret for Høgskolen i Telemark 27. februar 2003 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 45 og kgl.res. av 11. oktober 2002 nr. 1124 § 32. Kunngjort 18. mars 2003.

I

I forskrift av 20. juni 2002 nr. 1183 om krav til bachelorgraden ved Høgskolen i Telemark gjøres følgende endring:

§ 2 definisjonen av «studieprogram» skal lyde:

Begrepet anvendes om et studieløp som det er særskilt opptak til, som har et definert innhold i henhold til fag- eller studieplan, og som fører fram til en avsluttet eksamen eller grad.

II

Endringen trer i kraft straks.

27. feb. Nr. 296 2003

Forskrift om endring i forskrift om eksamen ved Høgskolen i Telemark.

Fastsatt av styret for Høgskolen i Telemark 27. februar 2003 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 50 nr. 7. Kunngjort 18. mars 2003.

I

I forskrift av 26. september 2002 nr. 1117 om eksamen ved Høgskolen i Telemark gjøres følgende endringer:

§ 2 definisjonen av «studieprogram» skal lyde:

Begrepet anvendes om et studieløp som det er særskilt opptak til, som har et definert innhold i henhold til fag- eller studieplan, og som fører fram til en avsluttet eksamen eller grad. Et studieprogram er i regelen sammensatt av flere emner.

§ 2 definisjonen av «sluttprøve» skal lyde:

Sluttprøve er en avsluttende prøve som avholdes i forbindelse med endelig fastsetting av karakter.

§ 10 nr. 1 ny bokstav b skal lyde:

- b) Ved bedømmelse av muntlig prestasjon, praksisopplæring, ferdighetsprøver og lignende som etter sin art ikke lar seg etterprøve, skal det være to interne sensorer. Avdelingsstyret kan unntaksvis bestemme at den ene sensoren skal være ekstern.

§ 10 nr. 1 nåværende bokstav b blir ny bokstav c.

§ 10 nr. 2 skal lyde:

2. Vurderingene skal kvalitetssikres gjennom ekstern deltakelse, enten ved den enkelte vurdering eller ved evaluering av vurderingsordningene, jf. nr. 1. Dersom det ikke benyttes ekstern sensor ved den enkelte vurdering, skal kvalitetssikringen skje gjennom minst en av følgende ordninger:

- Ekstern deltakelse ved oppgaveutforming og fastsetting av vurderingskriterier.
 - Ekstern stikkprøvesensur eller stikkprøvekontroll av vurderinger foretatt av intern sensor.
- Avdelingsstyret fastsetter hvilken eller hvilke ordninger for ekstern kvalitetssikring som skal benyttes for det enkelte emne.

§ 10 nr. 4 nytt siste punktum skal lyde:

Ved vurderingsformer der det ikke fastsettes spørsmål/oppgavetekst, er det rammer, opplegg og vurderingskriterier som skal godkjennes.

§ 11 nr. 4 skal lyde:

4. Det skal framgå av studie- eller fagplan hvordan delkarakterer vektas ved beregning av sluttarakter. Ved omregning av delkarakterer til samlet karakter legges det til grunn at karakteren A gir 5, B gir 4 osv. og at vanlige avrundingsregler benyttes. Den endelige karakteren presenteres som bokstavkarakter.

§ 16 nr. 1 og 5 skal lyde:

1. Vitnemål for fullført grad og studieprogram av minst 60 studiepoengs omfang utstedes av avdelingsstyret og undertegnes av dekanus.
5. Den som ikke har avsluttet grad eller studieprogram av minst 60 studiepoengs omfang, kan få karakterutskrift for beståtte eksamener og prøver.

II

Endringene trer i kraft straks.

6. mars Nr. 297 2003

Forskrift om endring i forskrift om materialer og gjenstander i kontakt med næringsmidler.

Fastsatt av Statens næringsmiddeltilsyn 6. mars 2003 med hjemmel i lov av 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler m.v. § 1, § 2 og § 4 og delegeringsvedtak av 26. mars 1990 nr. 1227. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 54zzb (direktiv 2002/72/EF). Kunngjort 18. mars 2003.

I

I forskrift av 21. desember 1993 nr. 1381 om materialer og gjenstander i kontakt med næringsmidler gjøres følgende endring:

Hjemmelsfeltet skal lyde:

Fastsatt av Statens næringsmiddeltilsyn 21. desember 1993 med hjemmel i lov av 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler m.v. § 1, § 2 og § 4 og delegeringsvedtak av 26. mars 1990 nr. 1227. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 15 (direktiv 78/142/EØF), nr. 24 (direktiv 80/590/EØF), nr. 25 (direktiv 80/766/EØF), nr. 28 (direktiv 81/432/EØF), nr. 30 (direktiv 82/711/EØF endret ved direktiv 93/8/EØF og direktiv 97/48/EF), nr. 34 (direktiv 84/500/EØF), nr. 36 (direktiv 85/572/EØF), nr. 48 (direktiv 89/109/EØF), nr. 54h (direktiv 93/10/EØF og direktiv 93/11/EØF), nr. 54zt (direktiv 2002/16/EF) og nr. 54zzb (direktiv 2002/72/EF).

II

Endringen trer i kraft straks.

10. mars Nr. 298 2003

Forskrift om krav til og godkjenning av ledelsen i depotmottakerforetak.

Fastsatt av Kredittilsynet 10. mars 2003 med hjemmel i lov av 12. juni 1981 nr. 52 om verdipapirfond § 5–1 annet ledd tredje punktum. Kunngjort 18. mars 2003.

§ 1. Virkeområde

Denne forskriften gjelder krav til ledelsen i foretak som er depotmottaker for verdipapirfond, jf. verdipapirfondloven § 1–2 nr. 4 og kapittel 5.

§ 2. Definisjoner

I denne forskrift forstås med:

1. *Ledelse*: Foretakets styremedlemmer og daglige leder, samt den eller de som faktisk leder depotmottakervirksomheten.
2. *Depotmottaker*: Foretak under offentlig tilsyn som oppbevarer verdiene som inngår i et verdipapirfond og mottar innbetalinger og forestår utbetalinger for fondets regning.
3. *Forvaltningsselskap*: Selskap som driver verdipapirfondsforvaltning.

§ 3. Krav til depotmottakers ledelse

Ledelsen i depotmottakervirksomheten skal ha ført en hederligandel. Videre skal den faktiske lederen av

depotmottakervirksomheten ha relevant erfaring sett i forhold til den type verdipapirfond som skal administreres.

Dersom depotmottakers ledelse ikke oppfyller kravene etter første ledd, kan Kredittilsynet ikke godkjenne forvaltningsselskapets valg av depotmottaker.

Dersom det inntreffer forhold som gjør at Kredittilsynet mener at en leder ikke lenger kan sies å ha ført en hederligandel, kan Kredittilsynet gi depotmottakeren en frist til å rette forholdet. Dersom forholdet ikke er rettet innen fristen, skal Kredittilsynet pålegge de forvaltningsselskaper som benytter depotmottakeren å bytte depotmottaker.

§ 4. *Melding til Kredittilsynet*

Ved søknad om godkjenning av depotmottaker, jf. verdipapirfondloven § 5–1 annet ledd annet punktum, skal det opplyses om navn på depotmottakers ledelse. Videre skal nødvendig dokumentasjon som viser at ledelsen oppfyller kravene i § 2 første ledd vedlegges. Det er ikke nødvendig å sende inn dokumentasjon forandel og erfaring dersom Kredittilsynet tidligere har mottatt slik dokumentasjon i forbindelse med tidligere godkjenning av vedkommende depotmottaker, eller i forbindelse med egnethetsvurdering av ledelsen i annen sammenheng.

Ved endringer i depotmottakers ledelse skal depotmottaker straks sende melding til Kredittilsynet, og det skal bekreftes at depotmottakeren har vurdert om den nye ledelsen oppfyller kravene i § 2 første ledd. Dersom Kredittilsynet likevel mener at den nye ledelsen ikke oppfyller kravene i § 2 første ledd, kan Kredittilsynet gi depotmottakeren en frist til å rette forholdet. Dersom forholdet ikke er rettet innen fristen skal Kredittilsynet pålegge de forvaltningsselskaper som benytter depotmottakeren å bytte depotmottaker.

§ 5. *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft straks.

Ledere i depotmottakerforetak som ikke er egnethetsvurdert av Kredittilsynet i annen sammenheng, må sende inn nødvendig dokumentasjon innen tre måneder fra ikrafttredelsen av denne forskriften.

12. mars Nr. 299 2003

Forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel av fjørfekjøtt m.m. fra USA i forbindelse med utbrudd av Newcastle disease mv.

Fastsatt av Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen 12. mars 2003 med hjemmel i lov av 8. juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrloven) § 3 og § 8, jf. delegeringsvedtak av 4. januar 2001 nr. 171. Jf. EØS-avtalen vedlegg I (vedtak 2003/67/EF). Kunngjort 18. mars 2003.

§ 1. *Formål*

Formålet med denne forskrift er å forebygge spredning av Newcastle disease-virus i forbindelse med innførsel av levende fjørfe og struts, og rugeegg fra disse, ferskt kjøtt av struts, fjørfe, oppdrettsfugl og fuglevilt, samt fjørfekjøttprodukter og blandingsprodukter inneholdende kjøtt av nevnte arter fra USA.

§ 2. *Definisjoner*

I denne forskrift menes med

US-1: Hele USA med unntak av statene California, Nevada og Arizona.

§ 3. *Forbud*

Det er forbudt å innføre levende dyr og produkter fra USA som nevnt i § 1 hvis de har opprinnelse i eller kommer fra statene California, Nevada eller Arizona.

§ 4. *Unntak*

Unntatt fra forbudet i § 3 er:

- kjøttprodukter som inneholder kjøtt av fjørfe, struts, og oppdrettsfugl og fuglevilt som er behandlet i henhold til kravene i bokstavene B, C eller D i kapittel IV i vedlegget til vedtak 97/222/EF
- ferskt kjøtt av fjørfe, struts, og oppdrettsfugl og fuglevilt som skal brukes som råvarer til fremstilling av dyrefôr, farmasøytiske eller tekniske produkter, som er behandlet i henhold til kapittel 10 i vedlegg I til direktiv 92/118/EØF
- ferskt kjøtt av fjørfe, struts, og oppdrettsfugl og fuglevilt, samt kjøttprodukter og blandingsprodukter inneholdende kjøtt av nevnte arter, hvis kjøttet stammer fra dyr slaktet før 1. oktober 2002.

§ 5. *Helsesertifikat*

Forsendelser av levende dyr og produkter som nevnt i § 1 skal følges av et helsesertifikat som bekrefter at kravene i vedtak 2003/67/EF er oppfylt.

Helsesertifikat som følger forsendelser fra områdene omfattet av betegnelsen US-1 skal i tillegg være påført regionskoden «US-1».

§ 6. *Straffebestemmelser*

Overtredelse av bestemmelsene i denne forskrift er straffbar, jf. husdyrloven § 19.

§ 7. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft straks.

14. mars Nr. 300 2003**Ikraftsettning av lov av 14. mars 2003 nr. 16 om endringer i lov 24. februar 1995 nr. 12 om helligdager og helligdagsfred mv.**

Fastsett ved kgl.res. 14. mars 2003 med heimel i lov av 14. mars 2003 nr. 16 om endringer i lov 24. februar 1995 nr. 12 om helligdager og helligdagsfred mv. del VI. Fremja av Kultur- og kyrkjedepartementet. Kunngjort 18. mars 2003.

Lov av 14. mars 2003 nr. 16 om endringer i lov 24. februar 1995 nr. 12 om helligdager og helligdagsfred mv. gjeld frå 1. april 2003.

14. mars Nr. 301 2003**Forskrift om endring i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel av levende fjørfe og rugeegg fra Nederland.**

Fastsatt av Statens dyrehelsestilsyn – Sentralforvaltningen 14. mars 2003 med hjemmel i lov av 8. juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrloven) § 3 og § 8, jf. delegeringsvedtak av 4. januar 2001 nr. 171. Jf. EØS-avtalen vedlegg I (vedtak 2003/156/EF, vedtak 2003/172/EF og vedtak 2003/173/EF). Kunngjort 18. mars 2003.

I

I forskrift av 5. mars 2003 nr. 282 om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel av levende fjørfe og rugeegg fra Nederland gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel av levende fjørfe og rugeegg fra Nederland og Belgia

I forskriftens hjemmelsfelt skal siste parentes lyde:

(vedtak 2003/153/EF, vedtak 2003/156/EF, vedtak 2003/172/EF og vedtak 2003/173/EF).

§ 1 og § 2 skal lyde:

§ 1. Formål og virkeområde

Formålet med denne forskriften er å forebygge spredning av aviær influensa i forbindelse med innførsel av levende fjørfe og rugeegg fra Nederland og Belgia.

§ 2. Forbud

Det er forbudt å innføre levende fjørfe og rugeegg fra Nederland og Belgia.

II

Endringene trer i kraft straks.

11. mars Nr. 339 2003**Forskrift om endring i forskrift om faktor mv. i fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2003.**

Fastsatt av Fiskeridirektøren 11. mars 2003 med hjemmel i forskrift av 13. desember 2002 nr. 1597 om regulering av fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2003 § 9, gitt med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5, § 9, § 11 og § 45 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. kgl.res. av 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 21. mars 2003.

I

I forskrift av 13. januar 2003 nr. 34 om faktor mv. i fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2003 gjøres følgende endring:

§ 2 skal lyde:

Faktoren i trålgruppens fiske er fastsatt til 3,0.

II

Endringen trer i kraft straks.

14. mars Nr. 340 2003**Forskrift om endring i forskrift om vurdering og kontroll av risikoer ved eksisterende stoffer.**

Fastsatt av Miljøverndepartementet 14. mars 2003 med hjemmel i lov av 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og avfall (forurensningsloven) § 49 og § 51 og lov av 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 5, jf. EØS-avtalens vedlegg II kap. XV nr. 12e (forordning (EØF) nr. 793/93) og nr. 12m (forordning (EF) nr. 2592/2001). Kunngjort 21. mars 2003.

I

I forskrift av 4. mai 1995 nr. 460 om vurdering og kontroll av risikoer ved eksisterende stoffer gjøres følgende endringer:

§ 1 nytt sjuende ledd skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg II kapittel XV punkt 12 m (forordning (EF) nr. 2592/2001) om krav til tilleggsprøving for importører eller produsenter av visse stoffer i samsvar med forordning (EØF) nr. 793/93 gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av EØS-avtalens vedlegg II og protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 1 nåværende sjuende og åttende ledd blir åttende og niende ledd.

Følgende forordning tilføyes:

Nedenfor gjengis EØS-avtalen vedlegg II kap. XV nr. 12m (forordning (EF) nr. 2592/2001) slik Miljøverndepartementet tolker denne del av EØS-avtalen med de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av vedkommende rettsakt i henhold til avtalens vedlegg II kap. XV nr. 12e, avtalens protokoll I mv.

**Kommisjonsforordning (EF) nr. 2592/2001
av 28. desember 2001**

om krav til tilleggsopplysninger og -prøving for produsenter eller importører av visse prioriterte stoffer i samsvar med rådsforordning (EØF) nr. 793/93 om vurdering og kontroll av risikoer ved eksisterende stoffer
KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP HAR –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,
under henvisning til rådsforordning (EØF) nr. 793/93 av 23. mars 1993 om vurdering og kontroll av risikoer ved eksisterende stoffer,¹ særlig artikkel 10 nr. 2, og
ut fra følgende betraktninger:

- 1) De rapporterende medlemsstater i henhold til forordning (EØF) nr. 793/93 for visse prioriterte stoffer som er gjenstand for risikovurdering, har vurdert de opplysninger som produsenter eller importører har framlagt om disse stoffene. Etter samråd med de berørte produsentene eller importørene har de slått fast om det er nødvendig med hensyn til risikovurderingen å kreve at de nevnte produsentene eller importørene skal framlegge tilleggsopplysninger og/eller utføre tilleggsprøvinger.
- 2) Produsentene og importørene har i samsvar med artikkel 10 nr. 5 i forordning (EØF) nr. 793/93 undersøkt om de opplysninger som er nødvendige for å vurdere de aktuelle stoffene, er tilgjengelige hos tidligere produsenter eller importører av stoffene. Produsentene og importørene har også, i samråd med de rapporterende medlemsstater, undersøkt om prøvinger på dyr kan erstattes eller begrenses ved hjelp av andre metoder.
- 3) De rapporterende medlemsstater har meldt fra til Kommisjonen om det er nødvendig å be produsentene eller importørene av disse stoffene framlegge tilleggsopplysninger og utføre tilleggsprøvinger.
- 4) De rapporterende medlemsstater har lagt fram for Kommisjonen protokollene for de ytterligere prøvingene som kreves.
- 5) I artikkel 12 nr. 3 i forordning (EØF) nr. 793/93 er det fastsatt at dersom et stoff blir produsert eller importert av flere produsenter eller importører, enten alene eller som del av et preparat, kan én produsent/importør utføre tilleggsprøvingene på vegne av de andre berørte produsentene eller importørene. I så fall skal de andre produsentene eller importørene henvise til de prøvingene som er utført, og dekke en rimelig del av utgiftene.
- 6) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra komiteen nedsatt ved artikkel 15 i direktiv (EØF) nr. 793/93 –

¹ EFT L 84 av 5.4.1993, s. 1.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Produsentene og importør¹ av stoffene oppført i vedlegget til denne forordning² som har forelagt opplysninger i samsvar med kravene i artikkel 3, 4, 7 og 9 i forordning (EØF) nr. 793/93, skal framlegge opplysningene og utføre prøvingene som er angitt i vedlegget til denne forordning, og forelegge de relevante resultatene for de rapporterende medlemsstater.

Prøvingene skal utføres i samsvar med de protokoller som er angitt av de rapporterende medlemsstater.

Resultatene skal oversendes innen fristen fastsatt i vedlegget.

- 1 Jf. EØS-avtalens vedlegg II kap. XV 12e bokstav a; «Når produsenter og importører i EU etter denne forordningen skal framlegge opplysninger for Kommisjonen, skal dette krav også gjelde for produsenter og importører i EFTA-statene».
- 2 Norsk forskrift omfatter ikke krav om prøving av stoffer oppført i vedlegget til kommisjonsforordning (EF) nr. 1179/94, da denne ikke er en del av EØS-avtalen.

Artikkel 2¹

(Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.)

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.)

Utfærdiget i Brussel, 28. desember 2001.

For Kommisjonen

Margot WALLSTRÖM

Medlem av Kommisjonen

- 1 Jf. EØS-avtalens protokoll 1 nr. 11: Bestemmelser om ikrafttredelse og gjennomføring av avgjørelser omhandlet i vedleggene til avtalen er ikke relevante i forhold til EØS-avtalen.

Vedlegg

<i>Einecs-nr.</i>	<i>CAS-nr.</i>	<i>Stoffets navn</i>	<i>Rapportør</i>	<i>Prøvings-/ opplysningskrav</i>	<i>Måneder etter datoen for denne forordnings ikrafttredelse</i>	
1	200-539-3	62-53-3	Anilin ¹	D	Data om dannelse av anilin fra gummikjemikalier	9
					Data om utslipp til spillvann og spillvannrensing som er representative for den europeiske gummiindustrien	9
					Data om gummiindustriens utslipp til atmosfæren og hvilke teknikker den anvender for avgassrensning	9
					giftighetstest på planter basert på eksponering med damp	6
					Prøving av langtidsgiftighet hos <i>Lumbriculus variegatus</i> og <i>Chironomus riparius</i> med preinkubert sediment	6
					Bioakkumuleringsprøving med <i>Lumbriculus variegatus</i> med preinkubert sediment	6
					Prøvinger av virkninger på landjorden med preinkubert jord	avhenger av resultatene av den faktiske prøvingen av
					Prøvinger av bioakkumulering i landjorden med preinkubert jord	3,4-dikloranilin (virkninger på landjorden) og resultatene av sedimentprøvingene av anilin
2	201-557-4	84-74-2	Dibutylftalat ¹	NL	Giftighetsprøving av planter	12
3	202-627-7	98-01-1	2-Furaldehyd ²	NL	Mutagenforsøk <i>in vivo</i>	12
4	202-974-4	101-77-9	4,4'-metyldianilin ¹	D	Prøving av langtidsgiftighet hos <i>Lumbriculus variegatus</i>	6
5	204-211-0	117-81-7	Bis(2-etylheksyl)ftalat ²	S	Flegenerasjonsundersøkelse av ferskvannsfisk	18
6	204-825-9	127-18-4	Tetrakloreten ¹	UK	Miljøovervåkingsprogram for tetrakloreten og trikloreddiksyre i EU	18
					¹⁴ C-isotopanalyse («fingerprinting») av trikloreddiksyre i jord fra minst ett sted med høye konsentrasjoner	
					Undersøkelse av eventuell naturlig dannelse av trikloreddiksyre i jord fra minst ett sted under naturlige	

<i>Einecs-nr.</i>	<i>CAS-nr.</i>	<i>Stoffets navn</i>	<i>Rapportør</i>	<i>Prøvings-/ opplysningskrav</i>	<i>Måneder etter datoen for denne forordnings ikrafttredelse</i>
7	214-604-9	1163-19-5 Dekabromdifenyler ¹	F/UK	forhold, og bestemmelse av potensiell strømning fra denne kilden Undersøkelse av utviklingstoksisitet Prøving av debrominering: – anaerob nedbryting, – fotokjemisk nedbryting 28-dagers giftighetsprøving av sediment på <i>Lumbriculus variegatus</i> Giftighetstest på planter basert på vekst Prøving av reproduksjonstoksisitet på meitemark Respirasjonshemningsanalyse med aktivert slam	3 3 6 6 6 6 6
8	231-152-8	7440-43-9 Kadmium ³	B	Bestemmelse av stoffets oppløsning/omdanning i vann	3
9	231-765-0	7722-84-1 Hydrogenperoksid ²	FIN	90-dagers inhalasjonsforsøk med gjentatt dosering	24
10	247-148-4	25637-99-4 Heksabromsyklododekan ²	S	90-dagers giftighetsprøving med gjentatt dosering	6
11	251-087-9	32536-52-0	F/UK	90-dagers inhalasjonsforsøk med undersøkelse av formeringsorganer og immuntoksisitetsparametere Prøving av debrominering: – anaerob nedbryting, – fotokjemisk nedbryting eller tilsvarende opplysninger 28-dagers giftighetsprøving av sediment på <i>Lumbriculus variegatus</i> Giftighetstest på planter basert på vekst Prøving av reproduksjonstoksisitet på meitemark Respirasjonshemningsanalyse med aktivert slam	3 6 18 6 6 6
12	287-477-0	85535-85-9 Kloralkan, C14-17 ³	UK	28-dagers giftighetsprøving av sediment på <i>Lumbriculus variegatus</i> 28-dagers giftighetsprøving på arten <i>Chironomus</i> Langsiktig giftighetstest på planter basert på vekst Prøving av reproduksjonstoksisitet på meitemark	6 6 6 6

1 Stoffet er oppført i vedlegget til kommisjonsforordning (EF) nr. 1179/94 (EFT L 131 av 26.5.1994, s. 3).

2 Stoffet er oppført i vedlegget til kommisjonsforordning (EF) nr. 2268/95 (EFT L 231 av 28.9.1995, s. 18).

3 Stoffet er oppført i vedlegget til kommisjonsforordning (EF) nr. 143/97 (EFT L 25 av 28.1.1997, s. 13).

II

Endringene trer i kraft straks.

17. mars Nr. 341 2003**Forskrift om tiltak mot *Phytophthora ramorum* (Werres et al., 2001).**

Fastsatt av Statens landbrukstilsyn 17. mars 2003 med hjemmel i forskrift av 1. desember 2000 nr. 1333 om planter og tiltak mot planteskadegjørere § 6 og § 40. Kunngjort 21. mars 2003.

§ 1. Det er forbudt å introdusere og spre *Phytophthora ramorum* (Werres et al., 2001).

Eier eller bruker av fast eiendom, som har kjennskap til eller mistanke om at *Phytophthora ramorum* (Werres et al., 2001) finnes på eiendommen, skal straks melde fra om dette til Landbrukstilsynet.

Landbrukstilsynet kan, når det foreligger risiko for spredning av *Phytophthora ramorum* (Werres et al., 2001), fastsette tiltak for å utrydde eller hindre smittespredning av denne planteskadegjøreren.

§ 2. Planter og plantedeler, unntatt frukter og frø, av planteslag angitt i vedlegg 1, med opprinnelse i USA, kan bare innføres hvis de oppfyller kravene i vedlegg 2.

§ 3. Planter og plantedeler, unntatt frukter og frø, av *Viburnum* spp. L. og *Rhododendron* spp. L., unntatt *Rhododendron simsii* Planch., med opprinnelse i Belgia, Frankrike, Nederland, Spania, Storbritannia og Tyskland kan bare innføres hvis de oppfyller kravene i vedlegg 3.

§ 4. Tre av *Acer macrophyllum* Pursh., *Aesculus californica* Nutt., *Lithocarpus densiflorus* (H & A) og *Quercus* L., med opprinnelse i USA, kan bare innføres hvis det oppfyller kravene i vedlegg 4.

§ 5. Bark av *Acer macrophyllum* Pursh., *Aesculus californica* Nutt., *Lithocarpus densiflorus* (H & A) og *Quercus* L., med opprinnelse i USA, er forbudt å innføre.

§ 6. Statens landbrukstilsyn kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsene i denne forskriften.

§ 7. Forskriften trer i kraft 24. mars 2003 og gjelder foreløpig til og med 31. desember 2003.

*Vedlegg 1: Planteslekter og -arter som i denne forskriften anses å være mottakelige for *Phytophthora ramorum* (Werres et al., 2001)*

Acer macrophyllum Pursh.

Aesculus californica Nutt.

Arbutus menziesii Pursch.

Arctostaphylos spp. Adans.

Heteromeles arbutifolia (Lindley) M. Roemer.

Lithocarpus densiflorus (H & A).

Lonicera hispidula (Dougl.).

Sequoia sempervirens (D. Don) Endl.

Pseudotsuga menziesii (Mirb.) Franco.

Quercus spp. L.

Rhamnus californica (Esch).

Rhododendron spp. L., unntatt *Rhododendron simsii* Planch.

Umbellularia californica (Pursch.).

Vaccinium ovatum (Hook & Arn) Nutt.

Viburnum spp. L.

Vedlegg 2: Krav til planter og plantedeler, unntatt frukter og frø, av planteslag listet i vedlegg 1, med opprinnelse i USA

Uten at det strider mot forbud og krav i forskrift om planter og tiltak mot planteskadegjørere vedlegg 3 punkt 1.1 og 2 og vedlegg 4A 28, 29.1, 29.2, 30, 31, 32:

Plantematerialet skal være fulgt av et sunnhetssertifikat hvor det er offisielt konstatert at:

- plantematerialet har sin opprinnelse i et område hvor det er kjent at *Phytophthora ramorum* (Werres et al., 2001) ikke forekommer. Områdets navn skal være påført sertifikatet i rubrikken «opprinnelsesområde» eller
- symptomer på *Phytophthora ramorum* (Werres et al., 2001) ikke er observert på noen mottakelige planter på produksjonsstedet ved offisielle kontroller, inkludert laboratorietesting av eventuelle mistenkelige symptomer, siden begynnelsen av den siste hele vekstperioden.

Sertifikatet skal først utstedes når plantematerialet er kontrollert før avsendelse og funnet fritt for *Phytophthora ramorum* (Werres et al., 2001). Dette skal være angitt i sertifikatets rubrikk for «tilleggserklæring» som «Funnet fritt for *Phytophthora ramorum*».

Vedlegg 3: Krav til planter og plantedeler, unntatt frukter og frø, av Viburnum spp. L. og Rhododendron spp. L., unntatt Rhododendron simsii Planch., med opprinnelse i europeiske land der Phytophthora ramorum (Werres et al., 2001) forekommer

Uten at det strider mot krav i forskrift om planter og tiltak mot planteskadegjørere, vedlegg 4A 28, 29.2, 30: Plantematerialet skal være fulgt av et sunnhetssertifikat hvor det er offisielt konstatert at

- a) plantematerialet har sin opprinnelse i et område hvor det er kjent at *Phytophthora ramorum* (Werres et al., 2001) ikke forekommer. Områdets navn skal være påført sertifikatet i rubrikken «opprinnelsesområde» eller
- b) symptomer på *Phytophthora ramorum* (Werres et al., 2001) ikke er observert på noen mottakelige planter på produksjonsstedet ved offisielle kontroller, inkludert laboratorietesting av eventuelle mistenkelige symptomer, foretatt minst en gang i løpet av den siste hele vekstsesongen eller
- c) egnede tiltak for å utrydde skadegjøreren skal være gjennomført hvis symptomer på *Phytophthora ramorum* (Werres et al., 2001) har blitt funnet på mottakelige planter på produksjonsstedet. Slike tiltak skal minst bestå av:
 - Alle infiserte planter og alle mottakelige planter innenfor en radius av 2 m fra de infiserte plantene skal være destruert, og
 - alle mottakelige planter innenfor en radius av 10 m fra de infiserte plantene og enhver gjenværende plante fra det infiserte partiet skal være holdt tilbake på produksjonsstedet, og ytterligere kontroller skal være gjennomført minst to ganger i løpet av de nærmeste 3 månedene etter funnet, mens plantene er i aktiv vekst, og
 - alle andre mottakelige planter på produksjonsstedet skal ha vært gjenstand for intensive kontroller etter funnet og skal være funnet fri for *Phytophthora ramorum* (Werres et al., 2001) ved disse kontrollene.

Sertifikatet skal først utstedes når plantematerialet er kontrollert før avsendelse og funnet fritt for *Phytophthora ramorum* (Werres et al., 2001). Dette skal være angitt i sertifikatets rubrikk for «tilleggserklæring» som «Funnet fritt for *Phytophthora ramorum*».

Vedlegg 4: Krav til tre av Acer macrophyllum Pursh., Aesculus californica Nutt., Lithocarpus densiflorus (H & A) og Quercus L., med opprinnelse i USA

Uten at det strider mot forbud og krav i forskrift om planter og tiltak mot planteskadegjørere vedlegg 3 punkt 2 og vedlegg 4A punkt 2:

Treet skal være fulgt av et sunnhetssertifikat

- a) hvor det er offisielt konstatert at treet har sin opprinnelse i et område hvor *Phytophthora ramorum* (Werres et al., 2001) er kjent ikke å forekomme. Områdets navn skal være påført sertifikatet i rubrikken «opprinnelsesområde» eller
- b) som er utstedt etter en offisiell bekreftelse på at treet er avbarket og
 - i. skåret slik at den runde overflaten er helt forsvunnet eller
 - ii. trets vanninnhold ikke overstiger 20%, uttrykt i prosent av tørrstoffet eller
 - iii. treet er desinfisert med en egnet behandling med varm luft eller varmt vann eller, når det gjelder saget trevirke, med eller uten rester av bark:
- c) trevirket skal ha gjennomgått ovnstorking til et vanninnholdet på under 20%, uttrykt i prosent av tørrstoffinnholdet på framstillingspunktet, ved hjelp av et egnet tid-/temperaturprogram. Dette kan angis med «Kiln dried», «KD» eller et annet internasjonalt anerkjent merke på treet eller dets emballasje, i samsvar med gjeldende forretningspraksis.

17. mars Nr. 342 2003

Forskrift om gjennomføring av tekniske spesifikasjoner (TSI) for samtrafikkvegne for delsystemene vedlikehold, styringskontroll og signaler, infrastruktur, energi, drift og rullende materiell i det transeuropeiske jernbanesystem for høyhastighetstog.

Fastsatt av Statens jernbanetilsyn 17. mars 2003 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 4, § 5 og § 16 og forskrift av 8. april 1999 nr. 424 om samtrafikkvegnen i det transeuropeiske jernbanesystem for høyhastighetstog § 5-1 og § 5-6. Jf. EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 37a (direktiv 96/48/EF), nr. 37aa (vedtak 2002/730/EF), nr. 37ab (vedtak 2002/731/EF), nr. 37ac (vedtak 2002/732/EF), nr. 37ad (vedtak 2002/733/EF), nr. 37ae (vedtak 2002/734/EF) og nr. 37af (vedtak 2002/735/EF). Kunngjort 21. mars 2003.

§ 1. Følgende vedtak fra Kommisjonen for de europeiske fellesskap gjelder som forskrift:

1. Kommisjonsvedtak av 30. mai 2002 om den tekniske spesifikasjonen for samtrafikkvegne som gjelder for delsystemet «vedlikehold» i det transeuropeiske jernbanesystemet for høyhastighetstog nevnt i artikkel 6 nr. 1 i direktiv 96/48/EF (vedtak 2002/730/EF) med vedlegg i engelsk versjon.

2. Kommisjonsvedtak av 30. mai 2002 om den tekniske spesifikasjonen for samtrafikkvegne som gjelder for delsystemet «styringskontroll og signaler» i det transeuropeiske jernbanesystem for høyhastighetstog nevnt i artikkel 6 nr. 1 i direktiv 96/48/EF (vedtak 2002/731/EF) med vedlegg i engelsk versjon.
3. Kommisjonsvedtak av 30. mai 2002 om den tekniske spesifikasjonen for samtrafikkvegne som gjelder for delsystemet «infrastruktur» i det transeuropeiske jernbanesystem for høyhastighetstog nevnt i artikkel 6 nr. 1 i direktiv 96/48/EF (vedtak 2002/732/EF) med vedlegg i engelsk versjon.
4. Kommisjonsvedtak av 30. mai 2002 om den tekniske spesifikasjonen for samtrafikkvegne som gjelder for delsystemet «energi» i det transeuropeiske jernbanesystem for høyhastighetstog nevnt i artikkel 6 nr. 1 i direktiv 96/48/EF (vedtak 2002/733/EF) med vedlegg i engelsk versjon.
5. Kommisjonsvedtak av 30. mai 2002 om den tekniske spesifikasjonen for samtrafikkvegne som gjelder for delsystemet «drift» i det transeuropeiske jernbanesystem for høyhastighetstog nevnt i artikkel 6 nr. 1 i direktiv 96/48/EF (vedtak 2002/734/EF) med vedlegg i engelsk versjon.
6. Kommisjonsvedtak av 30. mai 2002 om den tekniske spesifikasjonen for samtrafikkvegne som gjelder for delsystemet «rullende materiell» i det transeuropeiske jernbanesystem for høyhastighetstog nevnt i artikkel 6 nr. 1 i direktiv 96/48/EF (vedtak 2002/735/EF) med vedlegg i engelsk versjon.

§ 2. Statens jernbanetilsyn utøver myndighet etter forskriften her.

§ 3. Forskriften trer i kraft straks.

17. mars Nr. 343 2003

Forskrift om endring i forskrift om fordeling av jernbaneinfrastrukturkapasitet og innkreving av avgifter for bruk av det nasjonale jernbanenettet (fordelingsforskriften).

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 17. mars 2003 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 6, § 8, § 15 og § 16, jf. kgl.res. av 22. november 1996 nr. 1076 og kgl.res. av 4. april 1997 nr. 275. Jf. EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 37 (direktiv 91/440/EØF endret ved direktiv 2001/12/EF), nr. 41b (direktiv 2001/14/EF endret ved vedtak 2002/844/EF). Kunngjort 21. mars 2003.

I

I forskrift av 5. februar 2003 nr. 135 om fordeling av jernbaneinfrastrukturkapasitet og innkreving av avgifter for bruk av det nasjonale jernbanenettet (fordelingsforskriften) gjøres følgende endring:

Hjemmelsfeltets EØS-henvisning siste parentes skal lyde:
(direktiv 2001/14/EF endret ved vedtak 2002/844/EF).

II

Endringen trer i kraft straks.

17. mars Nr. 344 2003

Forskrift om endring i forskrift om forskuddstrekk i utgiftsgodtgjørelser.

Fastsatt av Skattedirektoratet 17. mars 2003 med hjemmel i lov av 21. november 1952 nr. 2 om betaling og innkreving av skatt § 6 nr. 3, jf. delegeringsvedtak av 22. januar 1982 nr. 1998. Kunngjort 21. mars 2003.

I

I forskrift av 14. oktober 1976 nr. 9830 om forskuddstrekk i utgiftsgodtgjørelser gjøres følgende endringer:

Ny § 5 skal lyde:

§ 5. Unntak fra trekkfritak

Bestemmelsene om trekkfritak i § 2 – § 4 gjelder ikke ved dekning av merutgifter til kost, losji og besøksreiser til hjemmet for pendler som har fått skattekort med standardfradrag for utenlandsk arbeidstaker.

Nåværende § 5, § 6 og § 7 blir § 6, § 7 og § 8.

II

Endringene trer i kraft fra og med 1. mai 2003.

17. mars Nr. 345 2003**Forskrift om endring i forskrift om forskuddstrekk i naturalytelser og om verdsettelse av naturalytelser ved forskuddstrekket.**

Fastsatt av Skattedirektoratet 17. mars 2003 med hjemmel i lov av 21. november 1952 nr. 2 om betaling og innkreving av skatt § 6 nr. 2, jf. delegeringsvedtak av 22. januar 1982 nr. 1998. Kunngjort 21. mars 2003.

I

I forskrift av 21. juni 1993 nr. 546 om forskuddstrekk i naturalytelser og om verdsettelse av naturalytelser ved forskuddstrekket gjøres følgende endringer:

§ 1–2 bokstav c skal lyde:

Fri transport ved reise til og fra arbeidet og ved besøksreise til hjemmet for pendler som ikke har fått standardfradrag for utenlandsk arbeidstaker hensyntatt ved utskrivningen av skattekortet.

§ 2–1 femte ledd skal lyde:

For arbeidstaker som har krav på fradrag for merutgifter til losji ved arbeidsopphold utenfor hjemmet, skal ikke verdien av fritt losji under arbeidsfravær fra hjemmet regnes med i trekkgrunnlaget når arbeidstakeren har egen husholdning på sitt hjemsted.

§ 2–1 nytt åttende ledd skal lyde:

Trekkfriheten etter femte og sjette ledd gjelder ikke for arbeidstaker som har fått skattekort med standardfradrag for utenlandsk arbeidstaker.

II

Endringene trer i kraft fra og med 1. mai 2003.

18. mars Nr. 346 2003**Forskrift om endring i forskrift om maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse.**

Fastsatt av Helsedepartementet, Landbruksdepartementet og Fiskeridepartementet 18. mars 2003 med hjemmel i lov av 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler m.v. § 1 og § 4, lov av 10. januar 1997 nr. 9 om kjøttproduksjon § 1 og § 20 og lov av 28. mai 1959 nr. 12 om kvalitetskontroll med fisk og fiskevarer o.a. § 2 og § 5. Kunngjort 21. mars 2003.

I

I forskrift av 10. oktober 1996 nr. 997 om maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse gjøres følgende endring:

Ny § 2a skal lyde:

§ 2a. Generell dispensasjon

Inntil forordning (EF) nr. 1752/2002 blir inkorporert i § 2, gis det en generell dispensasjon fra forbudet mot bruk av Xylazin på melkeproduserende dyr.

II

Endringen trer i kraft straks.

19. mars Nr. 347 2003**Delvis ikrafttredelse av lov av 7. juni 2002 nr. 17 om endringer i lov om foretakspensjon, innskuddspensjonsloven og enkelte andre lover (kombinerte pensjonsordninger mv.).**

Fastsatt av Finansdepartementet 19. mars 2003 med hjemmel i lov av 7. juni 2002 nr. 17 om endringer i lov om foretakspensjon, innskuddspensjonsloven og enkelte andre lover (kombinerte pensjonsordninger mv.) del VIII, jf. kgl.res. av 7. juni 2002 nr. 528. Kunngjort 21. mars 2003.

Lov av 7. juni 2002 nr. 17 om endringer i lov om foretakspensjon, innskuddspensjonsloven og enkelte andre lover (kombinerte pensjonsordninger mv.) del V trer i kraft 1. april 2003.

21. mars Nr. 348 2003**Delegering av myndighet til Norges vassdrags- og energidirektorat etter lov om oreigning av fast eiendom § 2 nr. 45.**

Fastsatt ved kgl.res. 21. mars 2003 med hjemmel i lov av 23. oktober 1959 nr. 3 om oreigning av fast eiendom § 2 nr. 45. Fremmet av Olje- og energidepartementet. Kunngjort 21. mars 2003.

Norges vassdrags- og energidirektorat bemyndiges til å treffe vedtak om eller samtykke i ekspropriasjonsinngrep etter lov av 23. oktober 1959 nr. 3 om oreigning av fast eiendom § 2 nr. 45 for så vidt gjelder etablering av rørledninger for overføring og distribusjon av naturgass samt tilknyttede anlegg, herunder anlegg for forsyning og lagring av naturgass, samt sikringsfelt for slike, som omfattes av virkeområdet til lov av 28. juni 2002 nr. 61 om felles regler for det indre marked for naturgass.

14. mars Nr. 349 2003**Forskrift om innfangning og innsamling av vilt for vitenskapelige eller andre særlige formål.**

Fastsatt av Direktoratet for naturforvaltning 14. mars 2003 med hjemmel i lov av 29. mai 1981 nr. 38 om viltet § 26 nr. 4 og 5, jf. kgl.res. av 2. april 1982. Kunngjort 25. mars 2003.

*Kapittel 1. Generelle bestemmelser***§ 1. Formål**

Formålet med denne forskrift er å sikre at innfangning og innsamling av vilt for forskning, undervisning, informasjon, oppdrett eller for andre særlige formål, skjer uten at dyr påføres unødig lidelse og uten at naturens produktivitet og artsrikdom reduseres.

§ 2. Virkeområde

Denne forskrift gjelder der vilt eller deler av vilt, herunder dets egg, reir og bo, fanges inn, avlives eller samles inn i Norge for forskning, undervisning, informasjon, oppdrett eller andre særlige formål.

§ 3. Nødvendige tillatelser

Innfanging, avlaving og innsamling av vilt for forskning, undervisning, informasjon, oppdrett eller andre særlige formål kan bare foregå med hjemmel i denne forskrift eller etter skriftlig tillatelse gitt i medhold av bestemmelse i denne forskrift.

For håndtering av innfanget vilt henvises til gjeldende bestemmelser i lov av 15. juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell og lov av 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevern med tilhørende forskrifter.

§ 4. Innsamling av vilt uten tillatelse

Enhver kan fritt samle inn egg og larver (rumpetroll) av vanlig frosk (*Rana temporaria*) for forsknings-, undervisnings- og opplysningsformål.

§ 5. Varsling til grunneier, kommune og politimyndighet

Den som søker og får tillatelse til innfangning, avlaving eller innsamling av vilt i medhold av denne forskrift, skal varsle berørte grunneiere, kommuner og stedlig politistasjon eller lensmannskontor før virksomheten finner sted. Det skal opplyses om hva tillatelsen omfatter og tid og sted for aktiviteten.

Unntatt fra denne varslingsplikt er ringmerking av fugl og merking av flaggermus, jf. § 21 annet ledd.

§ 6. Om grunneiers tillatelse

Ved enhver innfangning, innsamling og merking av vilt som foregår på annen manns grunn skal det opptres hensynsfullt og varsomt slik at det ikke voldes skade på miljøet eller skade eller ulempe for eier, bruker eller andre.

Dersom virksomheten etter første ledd krever faste monteringer i terrenget eller inngrep i naturen, skal det alltid innhentes tillatelse til dette fra grunneier.

§ 7. Om bruk av fangstredskaper

Til innfangning og innsamling av vilt skal det brukes fangstredskaper som ikke skader viltet. Alle fangstredskaper skal merkes med navn, adresse og telefonnummer.

§ 8. Eiendomsrett til levende og dødt vilt

Dødt vilt, levende vilt og egg innsamlet i medhold av denne forskrift er Viltfondets eiendom dersom det ikke følger av tillatelsen at eiendomsrett overføres til andre.

Individer av hjortevilt og bever som avlives tilfaller kommunen om ikke annet følger av tillatelsen.

*Kapittel 2. Innfangning og håndtering av levende vilt for vitenskapelige eller andre særlige formål***§ 9. Arter som kan fanges inn etter tillatelse fra kommunen**

Kommunen kan etter søknad gi tillatelse til innfangning av følgende arter for å drive næringsmessig oppdrett:

orrflugl, storfugl, lirype, fjellrype, jerpe, stokkand og grågås, herunder egg av disse arter, samt hare og kalver av hjort.

Kommunens myndighet gjelder innfangning for godkjent oppdrettsanlegg lokalisert i egen kommune.

Direktoratet kan gi tillatelse når søknaden gjelder innfangning for oppdrettsanlegg i annen kommune, eller når innfangning skal foregå i to eller flere kommuner.

§ 10. Arter som kan fanges inn etter tillatelse fra direktoratet

Direktoratet kan etter søknad gi tillatelse til eller av eget tiltak iverksette innfangning av levende vilt til forskning, undervisning, informasjon, oppdrett eller andre særlige formål.

§ 11. Om innfangning av levende vilt for overføring til annet område

Direktoratet kan etter søknad gi tillatelse til eller av eget tiltak iverksette innfangning av vilt for overføring i live til annet område når formålet er:

- a. overføring til godkjent dyrepark
- b. overføring til område egnet for ivaretagelse av genmateriale
- c. overføring av store rovdyr fra et område til et annet
- d. overføring av arter til et annet land for å bygge opp eller styrke bestander
- e. overføring av arter innen distrikter i landet
- f. overføring til godkjent anlegg for oppdrett av vilt.

§ 12. Søknad om tillatelse til innfangning av levende vilt

Søknaden skal sendes til kommunen eller direktoratet senest to måneder før virksomheten skal finne sted, og skal inneholde opplysninger om:

- a. hvilke arter og antall individer søknaden gjelder
- b. steds- og tidsavgrensning for virksomheten
- c. hvilke formål og behov innfangningen skal dekke
- d. hvilke metoder som skal anvendes ved innfangningen
- e. hvem som er ansvarlig for virksomheten.

Ved søknad om innfangning av smågnagere og spissmus gjelder ikke kravet i bokstav a. I stedet skal søker oppgi antall felledøgn.

§ 13. Om tillatelse til innfangning av levende vilt

Det skal settes rimelige og saklige vilkår og begrensninger i tillatelsen, herunder:

- a. at tillatelsen skal omfatte et bestemt antall individer, eventuelt kjønn og alder
- b. at tillatelsen skal gjelde i bestemt område og tid
- c. hvilke metoder som kan anvendes
- d. om innfangede individer skal merkes
- e. om hvilke formål innfangede individer kan brukes til
- f. om ivaretagelse av prøvemateriale for allmenne formål
- g. om rapportering fra virksomheten.

Ved tillatelse til innfangning av smågnagere og spissmus gjelder ikke kravet i bokstav a. I stedet skal tillatelsen oppgi antall felledøgn.

§ 14. Om håndtering av levende vilt

Den som får tillatelse til innfangning, håndtering og merking av levende vilt i medhold av denne forskrift skal følge gjeldende regler i lov av 29. mai 1981 nr. 38 om viltet, lov av 15. juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell og lov av 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevern samt forskrifter fastsatt med hjemmel i disse lover.

Under innfangning av levende vilt, herunder flytting, transportering og merking av levende vilt som innebærer lokal eller fullstendig bedøvelse, gjelder bestemmelsene i lov av 15. juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell § 18.

§ 15. Tilbakeføring av levende vilt til naturen

Dersom ikke annet framgår av tillatelsen, skal levende vilt slippes fri på samme sted som det ble fanget så snart hensikten med virksomheten er oppnådd.

Dersom innfanget vilt som etter innfangningen skal slippes fri, er blitt tamt eller på annen måte uskikket til å overleve i naturen, skal den som har fått innfangningstillatelse straks gi beskjed til vedtaksmyndigheten som avgjør om viltet skal avlives eller disponeres over på annen måte.

Kapittel 3. Avliving og innsamling av vilt for vitenskapelige eller andre særlige formål

§ 16. Arter som avlives etter tillatelse fra kommunen

Kommunen kan etter søknad gi tillatelse til avliving av viltarter som til enhver tid er jaktbare i kommunen når formålet er forskning, undervisning eller andre særlige formål. Denne bestemmelse gjelder ikke de store rovdyrene ulv, jerv, bjørn og gaupe.

Direktoratet kan gi tillatelse når søknaden gjelder for to eller flere kommuner.

§ 17. Arter som kan avlives og innsamles etter tillatelse fra Direktoratet for naturforvaltning

Direktoratet for naturforvaltning kan etter søknad gi tillatelse til eller av eget tiltak iverksette avlaving av alle arter av vilt for forskning, undervisning eller andre særlige formål.

§ 18. Søknad om tillatelse til avlaving og innsamling av vilt

Skriftlig søknad skal sendes senest 2 måneder før virksomheten finner sted, og skal inneholde opplysninger om:

- a. hvilke arter og antall individer søknaden gjelder
- b. steds- og tidsavgrensning for virksomheten
- c. hvilke formål og behov avlavingen skal dekke
- d. hvilke metoder som skal anvendes ved avlavingen
- e. hvem som er ansvarlig for virksomheten.

Ved søknad om avlaving av smånagere og spissmus gjelder ikke kravet i bokstav a. I stedet skal søker oppgi antall felledøgn.

§ 19. Om tillatelse til avlaving og innsamling av vilt

Det skal settes rimelige og saklige vilkår og begrensninger i tillatelsen, herunder:

- a. at tillatelsen skal omfatte et bestemt antall individer, eventuelt kjønn og alder
- b. at tillatelsen skal gjelde i bestemt område og tid
- c. hvilke avlivingsmetoder som tillates
- d. om avlaving skal skje i samråd med veterinær
- e. om ivaretagelse av prøvemateriale for allmenne formål
- f. om rapportering fra virksomheten.

Ved avlaving av smånagere og spissmus og gjelder ikke kravet i bokstav a. I stedet skal tillatelsen oppgi antall felledøgn.

§ 20. Om avlaving av vilt

Den som får tillatelse til å avlive dyr i medhold av denne forskrift skal gjøre det på en slik måte at dyret ikke utsettes for unødig lidelse og slik at det ikke oppstår fare for mennesker eller husdyr eller skade på eiendom.

Kapittel 4. Om merking av vilt, herunder ringmerking**§ 21. Tillatelse til merking**

For å merke vilt med individuelle merker kreves skriftlig tillatelse gitt av Direktoratet for naturforvaltning. Tillatelse for merking av vilt gis etter søknad til enkeltpersoner. Søker må dokumentere nødvendig erfaring og kompetanse med håndtering og merking av vilt. Direktoratet kan fastsette nærmere vilkår for tillatelsen.

For å kunne ringmerke fugl og merke flaggermus kreves lisens for dette gitt av direktoratet. Den som søker om å bruke fangstredskaper for innsamling av fugl eller flaggermus for merking, må angi hvilke fangstredskaper som skal brukes. Søker må dokumentere nødvendig erfaring med bruk av fangstredskaper samt håndtering og merking av levende fugl eller flaggermus.

§ 22. Om bruk av fangstredskap ved ringmerking

Ved bruk av fangstredskap for ringmerking av fugl og merking av flaggermus, skal fangede individer straks merkes og slippes fri. Fangstredskapet skal være under kontinuerlig tilsyn når det står til fangst. Når fangstredskap ikke lenger er under tilsyn, skal det stenges eller fjernes slik at de ikke kan fange.

§ 23. Rapportering

Den som får tillatelse til å merke vilt, skal sende rapport til direktoratet eller til den direktoratet bestemmer.

Den som har lisens til ringmerking, skal sende rapport om foregående års aktivitet og merking innen 15. februar hvert år. Dersom rapporten ikke er levert innen fristen, kan direktoratet trekke tilbake ringmerkingslisensen.

§ 24. Overgangsordning

Personer som ved ikrafttredelse av denne forskrift har ringmerkingslisens, kan i 12 måneder regnet fra ikrafttredelse av forskriften benytte lisensen i overensstemmelse med tidligere bestemmelser og fastsatte vilkår.

Kapittel 5. Klage, dispensasjon, straff og ikrafttredelse**§ 25. Kontroll**

Skriftlig tillatelse skal alltid medbringes under innsamling, merking og avlaving og forevises på forlangende til grunneier, kommune, annen viltmyndighet og politi.

§ 26. Klageadgang

Enkeltvedtak fattet med hjemmel i denne forskrift kan påklages i samsvar med reglene i forvaltningsloven. Klagen sendes til det organ som har fattet vedtaket. Fylkesmannen er klageinstans på vedtak gjort av kommunen.

§ 27. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelse gitt i eller i medhold av denne forskrift, straffes i samsvar med viltloven § 56, dersom ikke strengere straffebestemmelse kommer til anvendelse.

§ 28. Dispensasjon

Direktoratet for naturforvaltning kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsene i denne forskrift.

§ 29. Ikrafttreden

Forskriften trer i kraft straks. Fra samme tid oppheves forskrift av 23. desember 1974 nr. 8594 om adgang til å innsamle egg og å felle eller fange vilt for vitenskapelige eller andre særlige formål.

14. mars Nr. 350 2003**Forskrift om regulering av og adgang til å delta i fangst av vågehval i 2003.**

Fastsatt av Fiskeridepartementet 14. mars 2003 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5, § 9 og § 45 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12, jf. kgl.res. av 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 25. mars 2003.

*Kapittel 1. Generelle bestemmelser***§ 1. Generelt forbud**

Det er forbudt å drive fangst av hval i 2003.

§ 2. Totalkvote

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy fangste til sammen 711 vågehval i Norges økonomiske sone, i fiskerisonen ved Jan Mayen og i fiskevernsonen ved Svalbard.

Totalkvoten nevnt i første ledd fordeles på fangstområder som følger:

Nordsjøen:	179 dyr
Vestfjorden:	15 dyr
Barentshavet:	330 dyr
Svalbard:	150 dyr
Jan Mayen:	37 dyr

*Kapittel 2. Deltakelse i fangsten***§ 3. Vilkår for tildeling av tillatelse**

Fiskeridirektoratet kan gi tillatelse til å drive fangst av vågehval når følgende vilkår er oppfylt:

- Fartøyet må være registrert i merkeregisteret.
- Søker må være ført på blad B i fiskermanntallet.
- Søker må eie minst 50% av eierandelene i omsøkte fartøy.
- Søker må ha deltatt i fangst av vågehval med det omsøkte fartøyet i minst ett av de seks siste årene.
- Søker må ikke være medeier i annet fartøy som er gitt tillatelse til å drive vågehvalfangst.

For å kunne delta i fangst av vågehval må søker og skytter gjennomgå de kurs, inklusiv skyteprøve, som Fiskeridirektoratet bestemmer. Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller dispensere fra denne bestemmelsen.

Det er et vilkår for tildeling av tillatelse til å drive fangst av vågehval at det ikke foretas produksjon av fangsten om bord.

Det er et vilkår for tildeling av tillatelse til å drive fangst av vågehval at det tas slike prøver av fangsten som Fiskeridirektoratet bestemmer.

§ 4. Unntak

Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller dispensere fra vilkåret i § 3 første ledd bokstav c for familierederi eller familieaksjeselskap.

Fiskeridirektoratet kan dispensere fra vilkåret i § 3 første ledd bokstav d når søker har vært forhindret fra å drive hvalfangst på grunn av politiske verv.

Søker som har anskaffet nytt fartøy til erstatning for fartøy som nevnt i § 3 bokstav d kan likevel gis adgang til å drive fangst av vågehval.

Den som eier fartøy som deltok i fangst av vågehval i minst ett av de seks siste årene kan gis tillatelse til å delta dersom øvrige vilkår er oppfylt, og søker og tidligere eier er nært beslektet. Ved avgjørelse av om tillatelse skal gis skal det legges vekt på fartøyets og mannskapets avhengighet av å drive vågehvalfangst og de faglige og tekniske forutsetninger for å drive slik fangst. Tidligere eier av fartøy nevnt i dette ledd gis ikke adgang til å delta i fangst av vågehval med annet fartøy.

Den som eier fartøy som deltok i fangst av vågehval i minst ett av de seks siste årene kan gis tillatelse dersom øvrige vilkår er oppfylt, og søker har deltatt i hvalfangst i minst fire av de seks siste årene. Det må i tillegg foreligge bekreftelse fra hvalfanger som søker har vært ansatt hos, på at søker åpenbart har tilstrekkelige kvalifikasjoner til å drive hvalfangst.

§ 5. Påmelding

Fiskeridirektoratet kan fastsette frist for å søke om adgang til å drive fangst av vågehval.

§ 6. Stedfortreder

Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller gi den som er gitt tillatelse til å drive fangst av vågehval adgang til å benytte stedfortreder på følgende vilkår:

- a) Stedfortreder må være ført på blad B i fiskermanntallet.
- b) Stedfortreder må ha deltatt i fangst av vågehval i minst to av de tre siste årene.
- c) Stedfortreder må ha gjennomgått de kurs som Fiskeridirektoratet bestemmer.

Fiskeridirektoratet kan dispensere fra vilkåret i første ledd bokstav b dersom det er nødvendig for at fartøyet skal kunne gjennomføre fangsten.

§ 7. Leiefartøy

Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller som medfører vesentlig driftsavbrudd, gi midlertidig tillatelse til å delta i vågehvalfangst med annet fartøy.

Kapittel 3. Gjennomføring av fangsten**§ 8. Fangstperiode mv.**

Fangst av vågehval kan starte 12. mai og skal være avsluttet innen 31. august klokken 2400. Fangst av vågehval i Nordsjøen kan starte når Fiskeridirektoratet bestemmer, og skal være avsluttet innen 31. august klokken 2400.

Fiskeridirektøren kan fastsette bestemmelse om dato for siste utseiling.

Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller gi fartøy tillatelse til å fortsette fangsten i enkelte områder utover fastsatt fangstperiode.

§ 9. Inspektør/observatør

Fartøy som deltar i fangst av vågehval, skal ha inspektør om bord. Fartøyet kan også pålegges å ha med observatør under fangsten.

§ 10. Inspektørdøgn

Det enkelte fartøy kan innenfor perioden nevnt i § 8 første ledd drive fangst av vågehval med gratis inspektør om bord i til sammen 45 døgn. I Nordsjøen kan det enkelte fartøy innenfor perioden nevnt i første ledd drive fangst av vågehval med gratis inspektør om bord i til sammen 65 døgn.

Ved fangst utover det antall døgn som nevnt i første ledd pålegges det enkelte fartøy å dekke 100% av utgiftene per døgn ved å ha inspektør om bord. Ved beregning av antall døgn medregnes hvert døgn fartøyets inspektør har mottatt fangstgodtgjørelse.

§ 11. Fordeling av kvote

Fiskeridirektoratet fastsetter maksimalkvoter for fartøy innenfor de ulike fangstområdene.

Fiskeridirektoratet kan endre eller oppheve de fastsatte maksimalkvotene, og det kan fastsettes frist for å starte fangsten på de endrede maksimalkvotene. Fartøy som ikke overholder fristen mister sin adgang til å delta. Fiskeridirektoratet kan fastsette første mulige dato for slik endring eller oppheving av maksimalkvotene.

Fiskeridirektoratet kan fastsette nærmere bestemmelser om fordeling av de enkelte områdekvote på deltakende fartøy.

Fiskeridirektoratet kan pålegge det enkelte fartøy å drive fangst i nærmere angitt område.

§ 12. Avbrudd i fangst og salg av fartøy

Avbrudd i fangst for å oppta annen fiskeriaktivitet medfører bortfall av resterende kvote. Det samme gjelder ved salg av fartøy i fangstperioden dersom selger ikke har et erstatningsfartøy som umiddelbart kan settes inn i fangsten.

§ 13. Overføring av kvote

Kvote som er tildelt det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy.

Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsen i første ledd.

§ 14. Oppgaveplikt

Fangstdagbok utgitt av Fiskeridirektoratet skal føres fortløpende. Dagboken skal umiddelbart etter avsluttet tur sendes Fiskeridirektoratet.

Den som er gitt adgang til å delta i fangst av vågehval skal hver mandag klokken 1200 rapportere til Norges Råfisklag, avdeling Svolvær om siste ukes fangst. Fiskeridirektoratet kan fastsette regler om hyppigere rapporteringsplikt.

§ 15. Stopp i fangsten

Fiskeridirektoratet kan stoppe fangsten i de ulike områdene når områdeknoten er beregnet tatt.

§ 16. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig gjennomføring av fangsten.

Kapittel 4. Straff og ikrafttredelse

§ 17. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift straffes i henhold til lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 29. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 18. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 2003.

19. mars Nr. 351 2003

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter sild i Nordsjøen, innenfor grunnlinjene på strekningen Stad – Lindesnes og i Skagerrak i 2003.

Fastsatt av Fiskeridepartementet 19. mars 2003 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5, § 9, § 11, § 13 og § 25 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12 og § 21, jf. kgl.res. av 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 25. mars 2003.

I

I forskrift av 21. desember 2002 nr. 1819 om regulering av fisket etter sild i Nordsjøen, innenfor grunnlinjene på strekningen Stad – Lindesnes og i Skagerrak i 2003 gjøres følgende endringer:

§ 2 skal lyde:

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan norske fartøy som omfattes av bestemmelsene i denne forskrift fiske og levere inntil 125.060 tonn sild i følgende områder:

- Nordsjøen utenfor grunnlinjene i ICES statistikkområde IVa, IVb samt et område i ICES statistikkområde IIIa avgrenset i øst av en rett linje mellom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr.
- Skagerrak begrenset i vest av en rett linje fra Hanstholm fyr til Lindesnes fyr og i sør av en rett linje gjennom Skagen fyr til Tistlarna fyr utenfor 4 nautiske mil av de svenske og danske grunnlinjene og utenfor 2 nautiske mil av de norske grunnlinjene.
- Innenfor grunnlinjene på kyststrekningen fra 62° N til Lindesnes.
- Skagerrak innenfor 2 nautiske mil av de norske grunnlinjene.

§ 5 skal lyde:

Fartøy med ringnottillatelse som nevnt i § 4 første ledd bokstav a kan fiske 99.923 tonn. Av dette kvantum kan følgende kvanta fiskes i nedennevnte områder:

- Nordsjøen i områder som nevnt i § 2 bokstav a, inntil 92.713 tonn.
- Skagerrak i området som nevnt i § 2 bokstav b, inntil 7.210 tonn.

Ringnotfartøy mellom 21,35 meter og 27,50 meter største lengde som nevnt i § 4 første ledd bokstav b og bokstav c kan fiske inntil 6.378 tonn. Av dette kvantum kan følgende kvanta fiskes i nedenfor nevnte områder:

- Nordsjøen i områder som nevnt i § 2 bokstav a, inntil 5.918 tonn.
- Skagerrak i området som nevnt i § 2 bokstav b, inntil 460 tonn.

§ 11 første ledd skal lyde:

Uten hensyn til forbudet i § 1, kan fartøy i trålgruppen fiske inntil 8.754 tonn i området som nevnt i § 2 bokstav a.

§ 17 første ledd skal lyde:

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan fartøy i kystfartøygruppens gruppe I fiske inntil 10.005 tonn i områdene nevnt i § 2 bokstav a, b, c og d.

II

Endringene trer i kraft straks.

19. mars Nr. 352 2003

Forskrift om endring i forskrift om stopp i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2003 for fartøy mellom 21 og 27,99 meter største lengde i gruppe I.

Fastsatt av Fiskeridirektøren 19. mars 2003 med hjemmel i forskrift av 18. desember 2002 nr. 1683 om regulering av fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2003 § 18. Kunngjort 25. mars 2003.

I

I forskrift av 5. mars 2003 nr. 284 om stopp i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2003 for fartøy mellom 21 og 27,99 meter største lengde i gruppe I gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om stopp i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2003 for fartøy mellom 15 og 27,99 meter største lengde i gruppe I

Ny § 2 skal lyde:

§ 2. Fisket etter torsk for fartøy med faktisk lengde mellom 15 og 20,99 meter i gruppe I som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62° N stoppes 22. mars klokken 24.00.

Nåværende § 2 og § 3 blir § 3 og § 4.

II

Endringene trer i kraft straks.

20. mars Nr. 353 2003**Forskrift om endring i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med utbrudd av munn- og klauvsjuka i Botswana.**

Fastsatt av Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen 20. mars 2003 med hjemmel i lov av 8. juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrloven) § 3 og § 8, jf. delegeringsvedtak av 4. januar 2001 nr. 171. Jf. EØS-avtalen vedlegg I (vedtak 2003/163/EF). Kunngjort 25. mars 2003.

I

I forskrift av 22. mars 2002 nr. 302 om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med utbrudd av munn- og klauvsjuka i Botswana gjøres følgende endringer:

I forskriftens hjemmel skal siste parentes lyde:

(vedtak 2002/219/EF, vedtak 2002/646/EF og vedtak 2003/163/EF)

§ 3 skal lyde:

Det er tillatt å innføre utbeinet ferskt kjøtt av storfe, sau, geit, viltlevende og oppdrettsvilt av klauvdyr (unntatt villsvin) som er slaktet etter 7. juli og før 23. desember 2002 fra sonene 5, 6, 7, 8, 9 og 18. Det er også tillatt å innføre utbeinet ferskt kjøtt av de nevnte godkjente dyreslag fra kontrollsonene 10, 11, 12, 13 og 14, dersom kjøttet stammer fra dyr som er slaktet etter 7. mars 2002.

II

Endringene trer i kraft straks.

20. mars Nr. 354 2003**Forskrift om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med utbrudd av munn- og klauvsjuka i Paraguay.**

Fastsatt av Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen 20. mars 2003 med hjemmel i lov av 8. juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrloven) § 3 og § 8, jf. delegeringsvedtak av 4. januar 2001 nr. 171. Jf. EØS-avtalen vedlegg I (vedtak 2003/137/EF). Kunngjort 25. mars 2003.

§ 1. Formål og virkeområde

Formålet med denne forskrift er å forebygge spredning av munn- og klauvsjuka i forbindelse med innførsel av ferskt kjøtt fra Paraguay.

§ 2. Forbud

Det er forbudt å innføre ferskt kjøtt av dyr som er mottakelig for munn- og klauvsjuka fra Paraguay.

§ 3. Unntak

Unntatt fra forbudet i § 2 er utbeinet ferskt kjøtt av storfe til konsum, samt utbeinet kjøtt og slakteavfall fra storfe til kjøledyrfør fra områdene Chaco og San Pedro. Kjøtt som tillates innført må komme fra dyr som er slaktet etter 1. september 2002 og før 20. februar 2003, og være sendt fra Paraguay før den 20. februar 2003.

§ 4. Straffebestemmelser

Overtrudelse av bestemmelsene i denne forskrift er straffbar, jf. husdyrloven § 19.

§ 5. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks.

20. mars Nr. 355 2003**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter reker ved Øst-Grønland i 2003.**

Fastsatt av Fiskeridirektøren 20. mars 2003 med hjemmel i lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 20 og § 21, jf. kgl.res. av 11. februar 2000 nr. 99, jf. delegeringsvedtak av 16. oktober 2000 nr. 1670. Kunngjort 25. mars 2003.

I

I forskrift av 9. januar 2003 nr. 25 om regulering av fisket etter reker ved Øst-Grønland i 2003 gjøres følgende endringer:

Ny § 5 skal lyde:

§ 5. Midlertidig tillatelse til å benytte annet fartøy

Fiskeridirektoratets regionkontor kan ved forlis og havari som medfører vesentlig driftsavbrudd, tillate bruk av leiefartøy. Fiskeridirektoratets regionkontor kan fastsette nærmere vilkår for slik tillatelse, herunder at høvedsmann samt hele eller deler av mannskapet skal delta i fisket med leiefartøyet. Det må nyttes leiefartøy fra samme fartøygruppe. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Nåværende § 5 – § 10 blir § 6 – § 11.

II

Endringene trer i kraft straks.

20. mars Nr. 356 2003**Forskrift om organisasjonsplan og flygesjef i luftfartsforetak (BSL D 2–8).**

Fastsatt av Luftfartstilsynet 20. mars 2003 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart § 9–1 og § 15–4, jf. delegeringsvedtak av 10. desember 1999 nr. 1273. Kunngjort 25. mars 2003.

§ 1. Formål

Formålet med denne forskriften er å fastsette krav til et luftfartsforetaks organisasjonsplan og flygesjef for dermed å sikre at flygevirksomheten drives i samsvar med luftfartsloven og tilhørende forskrifter.

§ 2. Virkeområde

Forskriften omhandler luftfartsforetak som i henhold til BSL/JAR-OPS 1 kapittel C pkt. 1.175, BSL D 2–1 pkt. 4.2 og BSL D 2–2 pkt. 3.1 skal etablere og opprettholde et tilsynssystem for sin flygevirksomhet.

§ 3. Krav til organisasjonsplan

Et luftfartsforetak skal ha en organisasjonsplan med klare linjer for ansvarsforholdet i luftfartsforetaket. Funksjonene som planen omfatter kan variere etter luftfartsforetakets størrelse. Organisasjonsplanen skal forelegges Luftfartstilsynet for godkjenning før virksomheten igangsettes.

§ 4. Flygesjefens plassering i organisasjonen, stedfortreder og stillingsinstruks

(1) Flygesjefens ansvarsområde skal gå frem av luftfartsforetakets organisasjonsplan og være i samsvar med § 6 i denne forskrift.

(2) Flygesjefen (nominated postholder flight operations) skal være direkte underlagt luftfartsforetakets ansvarlige leder (accountable manager).

(3) Luftfartsforetaket skal oppnevne en stedfortreder for flygesjefen som er tilgjengelig under flygesjefens fravær.

(4) Luftfartsforetaket skal utarbeide stillingsinstruks for flygesjefen i samsvar med bestemmelsene i § 6 i denne forskrift.

§ 5. Godkjenning av flygesjef

Et luftfartsforetaks tilsynssystem for flygevirksomhet skal ledes av en flygesjef godkjent av Luftfartstilsynet.

§ 6. Generelle krav til flygesjefen

(1) For å bli godkjent som flygesjef må vedkommende:

- a) være heltidsansatt i luftfartsforetaket med minimum 3 måneders gjensidig oppsigelsesfrist i ansettelseskontrakten
- b) dokumentere fagutdanning relatert til vedkommendes flygerutdanning
- c) dokumentere faglig flyoperativ utdanning og erfaring samt administrative kunnskaper vedlagt aktuelle attester og referanser
- d) ved politiattest som ikke er eldre enn tre måneder kunne dokumentere tilfredsstillende vandel
- e) gjennomgå og bestå en skriftlig/muntlig flygesjefsprøve for Luftfartstilsynet. Vedkommende skal gjennom prøven godtgjøre at han innehar kunnskap om luftfartsloven med tilhørende forskrifter og informasjonssirkulærer (AIP og AIC), samt kunnskap til luftfartsforetakets driftshåndboksystem og flygehåndbøker for luftfartsforetakets luftfartøyer.

(2) Luftfartstilsynets godkjenning av flygesjef baseres på en samlet vurdering av vedkommendes faglige kvalifikasjoner, tidligere praksis og personlige egenskaper, herunder tidligere utvist forståelse og respekt for luftfartsloven med tilhørende forskrifter. Vurderingen foretas på bakgrunn av luftfartsforetakets operasjonsområde. Dersom flygesjefen i et større luftfartsforetak ikke kan dekke alle operasjonsområder og må basere seg på støtte fra en operativ organisasjon, må flygesjefens kvalifikasjoner vurderes i lys av dette.

(3) Luftfartstilsynets godkjenning av flygesjef gjelder bare for stilling i det luftfartsforetaket søknaden omfatter. Dersom luftfartsforetaket utvider eller endrer sin virksomhet, kan Luftfartstilsynet kreve ny godkjenning av flygesjef dersom flygesjefens kvalifikasjoner ikke lenger er dekkende for luftfartsforetakets operasjonsområde.

§ 7. *Tilleggskrav til flygesjef i luftfartsforetak som drives i samsvar med visuelle flygeregler*

For å bli godkjent som flygesjef i luftfartsforetak som drives i samsvar med visuelle flygeregler (VFR) må vedkommende i tillegg til vilkårene i § 6:

- a) ha fløyet minst 1200 timer totalt, og
- b) ha relevant utdanning og erfaring som flyger fra et luftfartsforetak med samme type operasjoner og ha vært ansatt i minst 12 måneder som flyger i et luftfartsforetak med sammenlignbart operasjonsområde, herunder ha fløyet minst 500 timer som fartøysjef.

§ 8. *Tilleggskrav til flygesjef i luftfartsforetak som drives i samsvar med instrumentflygereglene*

For å bli godkjent som flygesjef i luftfartsforetak som drives i samsvar med instrumentflygereglene (IFR) må vedkommende i tillegg til vilkårene i § 6:

- a) ha fløyet minst 1200 timer som fartøysjef
- b) ha relevant utdanning og erfaring som flyger fra et luftfartsforetak med samme type operasjoner og ha vært ansatt i minst 24 måneder som flyger i et luftfartsforetak med sammenlignbart operasjonsområde, herunder ha fløyet minst 800 timer som fartøysjef.

§ 9. *Flygesjefens ansvarsområde*

Flygesjefen er ansvarlig for:

- a) styring og overvåking av luftfartsforetakets flyoperative virksomhet og at denne driften foregår i samsvar med luftfartsloven, forskrifter, tillatelser og godkjenninger.
- b) at luftfartsforetakets godkjente driftsarter er beskrevet i luftfartsforetakets driftshåndbok og er innenfor rammen av luftfartsloven med tilhørende forskrifter
- c) utarbeidelse og kontroll av stillingsinstrukser for alt personell tilknyttet flyoperativ virksomhet
- d) utarbeidelse og kontroll av driftsdokumentasjon, herunder håndbøker, sirkulærer, instruksjoner og informasjon
- e) å opprette et revisjonssystem for driftsdokumentasjon nevnt i bokstav d
- f) at alle luftfartøy er dokumentert luftdyktige, utstyrt og brukes i henhold til gjeldende myndighetsgodkjente driftshåndbok, herunder flygehåndbok/-bøker
- g) at alle besetningsmedlemmer er sertifisert i samsvar med JAR FCL/BSL C
- h) at alle besetningsmedlemmer har en tilstrekkelig grunnutdanning, opplæring, trening og periodisk trening i henhold til gjeldende forskrifter og luftfartsforetakets driftsområder samt at besetningsmedlemmene er teoretisk og praktisk skikket til å gjennomføre de oppdrag de er pålagt
- i) å opprettholde et tilfredsstillende kunnskapsnivå i nasjonalt og internasjonalt regelverk innen luftfart
- j) å føre et nært og åpent samarbeid med Luftfartstilsynet, herunder sørge for at rapporter og statistikker oversendes i samsvar med gjeldende forskrifter
- k) at Luftfartstilsynets tjenestemenn i tjenesteøyemed har tilgang til luftfartsforetakets lokaliteter, håndboksystemer og materiell.

§ 10. *Søknad*

Godkjenning som flygesjef gis av Luftfartstilsynet etter søknad når kandidaten oppfyller de vilkårene som er fastsatt i denne forskrift. Søknad sendes Luftfartstilsynet av vedkommende luftfartsforetak undertegnet av luftfartsforetakets ansvarlige leder. Kandidatens villighetserklæring skal vedlegges søknaden.

§ 11. *Tilbakekalling av godkjenning som flygesjef*

Dersom flygesjefen ikke overholder bestemmelsene i denne forskrift eller i godkjenningen gitt i medhold av denne forskrift, kan Luftfartstilsynet tilbakekalle godkjenningen som flygesjef.

Dersom godkjenningen som flygesjef tilbakekalles, kan Luftfartstilsynet treffe vedtak om tilbakesending av godkjenningsdokumentet til Luftfartstilsynet.

§ 12. *Dispensasjon*

Luftfartstilsynet kan, når særlige grunner tilsier det, dispensere fra bestemmelsene i denne forskrift.

§ 13. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift gjelder fra 1. juli 2003. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift av 20. april 1994 nr. 312 om flygesjef.

21. mars Nr. 357 2003**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2003.**

Fastsatt av Fiskeridepartementet 21. mars 2003 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5, § 9, § 11, § 25 og § 45 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. kgl.res. av 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 25. mars 2003.

I

I forskrift av 20. desember 2002 nr. 1795 om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2003 er det foretatt endringer. Forskriften lyder i sin helhet etter dette:

*Kapittel I. Forbud og totalkvote mv.***§ 1. Forbud**

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og levere norsk vårgytende sild i 2003.

§ 2. Totalkvote mv.

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan norske fartøy som omfattes av bestemmelsene i denne forskrift fiske og levere inntil 426.000 tonn norsk vårgytende sild i Norges økonomiske sone nord for 62° N, i internasjonalt farvann og i fiskerisonen ved Jan Mayen. Av norsk kvote på 426.000 tonn kan følgende kvantum fiskes i de nedenfor nevnte områder:

1. EU-sonen nord for 62° N inntil 48.493 tonn,
2. Færøysk fiskerisone inntil 29.523 tonn.

§ 3. Definisjoner

Med «sild» forstås i denne forskrift norsk vårgytende sild.

Med «fiske og levere» forstås i denne forskrift at vedkommende fartøy som har adgang til å delta, tar utseiling til feltet, fisker med eget redskap og fører selv fangsten til fiskemottaket. Levering omfatter både lossing og omsetning av fangsten med utstedelse av pliktig sluttsetteld.

For fartøy som ikke selv kan føre fangst, for fartøy som må låssette eller som deltar i et eventuelt låssettingsfiske, skjer levering ved opptak fra lås/pose i sjøen til førings-/kjøperfartøy. Ved opptak veies kvantumet, og førings-/kjøperfartøy og fisker utsteder bryggeseddel etter lagets bestemmelser.

Med «lastekapasitet» forstås i denne forskrift fartøyets samlede lastekapasitet regnet ut fra de rom og tanker som kan nyttes til føring av løsført fangst. Fryserom som også kan nyttes til løsført råstoff regnes med i fartøyets lastekapasitet for løsført fangst. 10 hl svarer til 1 m³ lasteromsvolum etter denne forskrift.

Med «partråling» forstås i denne forskrift at fartøyene i partrållag må fiske med samme redskap, og dra med inntil 2 wirer i hver sin vinge av trålredskapet. Det er ikke tillatt å nytte tråldører under partråling i henhold til denne forskrift.

*Kapittel II. Ringnotgruppen***§ 4. Vilkår for deltakelse**

Fartøy med ringnottillatelse, jf. forskrift av 2. mars 1979 nr. 1 om adgang til å delta i fisket med ringnot § 2, kan delta.

§ 5. Gruppekvote

Fartøy med ringnottillatelse som nevnt i § 4 kan fiske og levere inntil 208.433 tonn.

§ 6. Fartøykvote

Ringnotfartøy som har adgang til å delta tildeles fartøykvoter med følgende basiskvoter:

1.500 hl +	40% av konsesjonskapasiteten fra	0	– 4.000 hl
	30% av konsesjonskapasiteten fra	4.000	– 6.000 hl
	20% av konsesjonskapasiteten fra	6.000	– 10.000 hl
	10% av konsesjonskapasiteten over 10.000 hl		

Basiskvoten blir omregnet til tonn ved at 1 hektoliter = 0,1 tonn (100 kilo).

Kvoten for det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for vedkommende fartøy med den faktoren en får ved å dividere gruppekvoten med summen av basiskvotene.

Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

*Kapittel III. Trålgruppen***§ 7. Vilkår for deltakelse**

Fartøy med tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål, jf. forskrift av 12. desember 1986 nr. 2185 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål § 8–1, kan delta.

§ 8. Gruppekvote

Fartøy med trållatelse som nevnt i § 7 kan fiske og levere inntil 40.078 tonn.

§ 9. Fartøykvote

Deltakende fartøy kan fiske på fartøykvoter. Fartøykvotene blir utregnet på følgende måte:

Det etableres en basiskvote for hvert enkelt fartøy etter følgende nøkkel:

50 tonn +	50% av bruttotonnasje fra	0	– 100
	40% av bruttotonnasje fra	101	– 200
	30% av bruttotonnasje fra	201	– 300
	20% av bruttotonnasje fra	301	– 400
	10% av bruttotonnasje fra	401	– 600

Fartøykvoten for det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for vedkommende fartøy med den faktoren en får ved å dividere gruppekvoten med summen av basiskvotene.

Ved beregning av fartøyets basiskvote gjelder tonnasje i henhold til Skipskontrollens målebrev/identitetsbevis utstedt senest 31. desember 1998. Ved eierskifte nyttes bruttotonnasje per nevnte tidspunkt for det fartøy reder hadde konsesjon på ved årets begynnelse eller tidligere.

Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

§ 10. Refordeling

Fiskeridirektoratet kan refordele fartøykvotene etter 24. november 2003 ved å øke faktoren.

Fartøy som vil delta i dette fisket må være skriftlig påmeldt til Fiskeridirektoratet i Bergen innen 17. november 2003.

§ 11. Trålforbud om natten

Det er forbudt å fiske sild med trål i Norges indre farvann og innenfor 4 mil fra grunnlinjene i Nordland fylke i periodene:

Fra og med 1. januar til og med 30. april mellom kl. 1800 og kl. 0800.

Fra og med 1. oktober til og med 31. desember mellom kl. 1800 og kl. 0800.

Fiskeridirektoratets Regionkontor i Nordland, Bodø, kan dispensere fra nattforbudet for bestemte områder og i bestemte tidsrom.

§ 12. Partråling

Uten hensyn til forbudet i § 23 kan to fartøy som partråler fordele kvantumet på de samme to fartøy ved levering på følgende vilkår:

- Fartøyene må være skriftlig påmeldt som partrållag til Fiskeridirektoratet i Bergen før fisket tar til.
- Fangst som tas i forbindelse med partråling skal deles med minimum 20% av fangsten per levering til det ene fartøyet.
- Ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved levering skal det gis oppgave over at fangsten er tatt som partrållag. Oppgavene skal angi hvilke to fartøy som har partrålt.
- Et fartøy kan ikke dele fangst med mer enn ett annet fartøy i løpet av 2003.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan kreve at fartøy som meldes som partrållag fremstiller seg for godkjenning. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Kapittel IV. Kystfartøygruppen**§ 13. Vilkår for deltakelse**

Eier med fartøy som oppfyller vilkårene i Fiskeridepartementets forskrift av 11. desember 2002 nr. 1482 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild i 2003, kan delta.

Fartøy som utøver fiske ved lysing, skal ha særskilt lysebåt.

§ 14. Gruppekvote

Fartøy i kystfartøygruppen kan fiske og levere inntil 177.489 tonn.

§ 15. Periodisering

Av gruppekvoten kan det maksimalt fiskes og leveres inntil 72.770 tonn i perioden fra og med 1. januar til og med 30. juni.

Uavhengig av ovennevnte periodisering kan det innenfor gruppekvoten i perioden fra og med 16. februar til og med 30. april fiskes norsk vårgytende sild for låssetting innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjen mellom 61° N og en rett linje mellom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr på vilkår som nevnt i kapittel VI. Reguleringsområdet omfatter alt farvann øst for 4 mil fra grunnlinjene. Alle fangster fisket som nevnt i første punktum, belastes fartøykvoten for norsk vårgytende sild.

Videre kan Fiskeridirektøren, utover periodekvoten som nevnt i første ledd, gi tillatelse til et fortsatt fiske etter agn organisert gjennom S/L Fiskernes Agnforsyning.

§ 16. Maksimalkvote

Deltakende fartøy kan fiske følgende kvanta sild:

<i>Fartøylengde:</i>	<i>Maksimalkvote:</i>
Fartøy under 7,00 m.s.l.	42 tonn
Fartøy 7,0 – 7,99 m.s.l.	63 tonn
Fartøy 8,0 – 8,99 m.s.l.	84 tonn
Fartøy 9,0 – 9,99 m.s.l.	126 tonn
Fartøy 10,0 – 10,99 m.s.l.	147 tonn
Fartøy 11,0 – 11,99 m.s.l.	168 tonn
Fartøy 12,0 – 12,99 m.s.l.	189 tonn
Fartøy 13,0 – 13,99 m.s.l.	210 tonn
Fartøy 14,0 – 14,99 m.s.l.	252 tonn
Fartøy 15,0 – 15,99 m.s.l.	294 tonn
Fartøy 16,0 – 16,99 m.s.l.	336 tonn
Fartøy 17,0 – 17,99 m.s.l.	378 tonn
Fartøy 18,0 – 18,99 m.s.l.	420 tonn
Fartøy 19,0 – 19,99 m.s.l.	462 tonn
Fartøy 20,0 – 20,99 m.s.l.	504 tonn
Fartøy 21,0 – 21,99 m.s.l.	567 tonn
Fartøy 22,0 – 22,99 m.s.l.	630 tonn
Fartøy 23,0 – 23,99 m.s.l.	693 tonn
Fartøy 24,0 – 24,99 m.s.l.	756 tonn
Fartøy 25,0 – 25,99 m.s.l.	819 tonn
Fartøy 26,0 m.s.l. og over	882 tonn

Fiskeridirektoratet kan endre eller oppheve maksimalkvotene.

§ 17. Særskilt turkvoteordning

Fartøy i kystfartøygruppen er begrenset av en kvote på 150 tonn losset kvantum per tur.

Leveringer over 150 tonn losset kvantum per tur vil bli inndratt og belastet fartøyets eventuelle gjenstående kvote.

§ 18. Beregning av kvote ved utskifting og ombygging

Fartøy som ved utskifting eller ombygging får endret sin faktiske lengde, får sin kvote beregnet etter lengde ført i merkeregisteret senest 31. desember 2001, eller godkjent målebrev datert senest samme dato.

§ 19. Konsumpåbud

Fiskeridirektoratet kan stoppe kystfartøygruppens fiske til mel, olje, fôr eller agnsalg når det gjenstår 100.000 tonn av kystfartøygruppens kvote.

§ 20. Redskapsbegrensning

Fiskeridirektoratet kan fastsette bestemmelser om antall garn som kan benyttes per fartøy og for øvrig sette vilkår om utforming av fiskeredskap.

§ 21. Samfiske i forbindelse med fiske til låssetting

Uten hensyn til forbudet i § 23 kan 2 – to – notfartøy i kystfartøygruppen som er skriftlig påmeldt gå sammen om kast og fiske inntil 1.134 tonn sild. Sild som holdes i not på siden av fartøyet blir ikke ansett som låssatt. Kvantum ut over 1.134 tonn må det enkelte fartøy fiske og levere alene. For øvrig gjelder følgende vilkår:

1. Det enkelte fartøy som skal delta i samfiske må være godkjent av Fiskeridirektoratets regionkontor, og
2. ved påmelding, jf. § 23, må samfiskerne utpeke en av deltakerne som ansvarshavende, og
3. fartøy kan bare delta i 1 – ett – samfiskelag per kalenderår, og
4. fartøy som har deltatt i direktehåvingsfiske, kan ikke delta i samfiske i samme kalenderår, med mindre fartøyet har minst 50% igjen av egen kvote, og
5. samfiskere plikter å føre daglig tilsyn med låset frem til fangsten er levert. Bruket skal merkes på forsvarlig måte med minimum en blåse fra hver enkelt deltaker.

Adgangen til å gå sammen om kast gjelder ikke i sperrede områder med puljevis innseiling. Fiskeridirektoratets regionkontor avgjør om samfiske kan utøves og hvorledes samfiske kan utøves i sperrede områder med puljevis innseiling.

Øvrige bestemmelser om godkjenning, utøvelse, kontroll mv. gjelder også ved samfiske.

Fiskeridirektoratet kan endre samfiskekvantumet ved endring av maksimalkvotene.

Fiskeridirektoratet er klageinstans for vedtak truffet av Fiskeridirektoratets regionkontor.

§ 22. Påmelding til samfiske

Ingen kan gå sammen om kast uten på forhånd å være skriftlig påmeldt til Norges Sildesalgslag for samfiske til låssetting.

Fiskere som har gått sammen om kast plikter å oppgi alle nødvendige opplysninger om deltakende fartøyer, eiere, registreringsmerke, ansvarshavende, nøyaktig fangststed osv. til salgslaget.

Kapittel V. Fellesbestemmelser**§ 23. Kvoteutnyttelse**

Hvert fartøy kan bare fiske og levere en kvote.

Ved erverv av fartøy med sikte på fortsatt drift blir fartøyets kvote redusert med det kvantum tidligere eier har fisket med samme fartøy.

Ved erverv av fartøy til utskiftning av annet fartøy blir erstatningsfartøyets kvote redusert med det kvantum som er fisket med utskiftningsfartøyet.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan ved forlis og havari som medfører vesentlig driftsavbrudd, dispensere fra forbudet i § 16. Fiskeridirektoratets regionkontor kan fastsette nærmere vilkår for slik tillatelse, herunder at høvedsmann samt hele eller deler av mannskapet skal delta i fisket med leiefartøyet. Det må nyttes leiefartøy fra samme fartøygruppe. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 24. Overføring av fangst

Uten hensyn til forbudet i § 23 kan Fiskeridirektoratets regionkontor tillate overføring av fangst dersom vedkommende fisker med fartøyet befinner seg på feltet på opptakstidspunktet, er utrustet, egnet og bemannet for fisket og godkjent. Eventuell tillatelse til overføring må skje på de betingelser Fiskeridirektoratets regionkontor fastsetter. Som betingelse kan blant annet bestemmes at overføring fortrinnsvis skal skje mellom grupper som fisker med samme redskapslag eller etter regionkontorets dirigering mv.

Tillatelse fra Fiskeridirektoratets regionkontor er likevel ikke nødvendig utenfor sperrede områder ved overføring av fangst fra notkast mellom fartøy i ringnotfartøygruppen. Overføring av fangst som er tatt om bord, er ikke tillatt.

Fiskeridirektoratet er klageinstans for vedtak truffet av Fiskeridirektoratets regionkontor.

§ 25. Levering av fangst mv.

Det er forbudt å utstede legitimasjonsdokument som bryggeseddel og sluttседdel lydende på fartøy som verken har fisket eller levert fangsten selv.

§ 26. Bifangst

Fiskeridirektoratet kan fastsette hvilken bifangst av sild som kan tas i andre fiskerier og gi tillatelse på nærmere vilkår for omsetning av sild tatt som bifangst.

Uten hinder av forbudet i § 1 kan det i forbindelse med brislingfisket tas inntil 50% sild som bifangst regnet etter rommål.

Ved fiske etter sild med trål, snurrevad eller not er det forbudt å ha bifangst av torsk, hyse eller sei.

§ 27. Dumping og neddreping

Det er forbudt å slippe fangst som er død eller døende og å kaste ut fangst eller fiskeavfall.

I fiske med not er det i alle tilfeller forbudt å slippe fangst etter at pumping av fangsten normalt kan påbegynnes.

Er sild forsettlig eller uaktsomt dumpet eller er det på andre måter forårsaket neddreping av sild, kan Fiskeridirektoratets regionkontor fatte vedtak om en forholdsmessig avkorting av kvoten. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak fra forbudet i første ledd, eller påby optak av fangst. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 28. Stopp i fisket mv.

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvoten den enkelte gruppekvote, eller periodekvantum er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket selv om det enkelte fartøy ikke har fisket hele sin fartøy- eller maksimalkvote.

Fiskeridirektoratet kan fastsette bestemmelser om åpningstider og tidsrom for fiske etter sild for de forskjellige fartøy- og redskapsgrupper. Fiskeridirektoratets kompetanse etter første punktum gjelder også fiske etter sild i andre lands soner.

§ 29. Omregningsfaktorer for sjølprodusert sild

Ved sildefiletproduksjon er omregningsfaktoren 2,0 slik at 1 tonn sildefilet blir avregnet med 2 tonn rund sild på fartøykvoten.

Ved silderognproduksjon er omregningsfaktoren 9,0 slik at 1 tonn silderogn blir avregnet med 9 tonn rund sild på fartøykvoten.

Ved produksjon av hel, saltet sild er omregningsfaktoren 1,0 slik at 1 tonn hel, saltet sild blir avregnet med 1 tonn rund sild på fartøykvoten.

Ved produksjon av hodekappet, saltet sild er omregningsfaktoren 1,2 slik at 1 tonn hodekappet, saltet sild blir avregnet med 1,2 tonn rund sild på fartøykvoten.

Summen av alle leverte produkter, inklusive biprodukter, må ikke overstige fartøykvoten.

Levering av biprodukt må kontrolleres av Fiskeridirektoratets regionkontor, og føres særskilt på slutteddelen.

Med «biprodukt» menes i denne paragraf avfall/avskjær og hel sild som er utsortert fra sjøproduksjon av silderogn.

§ 30. *Agnfisket*

Uten hensyn til forbudet i § 1 er det innenfor grunnlinjene nord for 62° N tillatt å fiske sild til eget forbruk av agn. Slikt fiske kan bare drives av fiskere som er oppført på blad A eller B i fiskermanntallet og bare med ett merkeregistrert fartøy. Omsetning av fangsten er forbudt.

Fra og med 1. januar til og med 30. april er det også tillatt å fiske sild til eget forbruk av agn innenfor 6 nautiske mil fra grunnlinjene mellom 61° N og 62° N.

§ 31. *Bemyndigelse*

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

Kapittel VI. Stenging av områder mv.

§ 32. *Stenging av kyst- og fjordområder i Nordland*

I følgende områder i Nordland er det forbudt for havgående fartøyer over 27,5 meter største lengde å fiske norsk vårgytende sild:

1. Fra NV pynten Åmøya 66° 47,2' N 13° 21' Ø. Derfra i nordvestlig retning til Karlsholmen fyr, 66° 54,7' N 13° 05,6' Ø. Fra Karlsholmen i nordøstlig retning på vestsiden av Fugløyvær til Hernesskagen lykt SV av Bodø 67° 15,5' N 14° 16,8' Ø.
2. Mistfjorden – Karlsøyfjorden – Folla. Sperringen går i en rett linje fra 67° 26,5' N 14° 44' Ø til 67° 40' N 14° 44' Ø.
3. Indre Vestfjorden – Tysfjorden – Ofotfjorden – Tjeldsundet. Sperrelinjen går i en rett linje fra Hamnvikodden 67° 55' N 15° 20' Ø til Storvikklubben 67° 56' N 15° 19' Ø og videre nordover fra Engeløy 67° 58' N 15° Ø langs 15° Ø til 68° 13' N og i nord 68° 40' N tvers over Tjeldsundet.
4. Øst-Lofoten – fra Ingjeldsøy til Skomvær. Det sperrede området er på nord- og vestsiden av følgende linjer: Fra 68° 13' N 15° Ø til Skrova fyr 68° 09' N 14° 39' Ø derfra til Balstad lykt 68° 03' N 13° 33' Ø, videre til Værøy fyr 67° 39' N 12° 44' Ø.
5. Fra Værøy til Tørrfjallen ved Skomvær fyr 67° 24' N 11° 52' Ø. På nordsiden av Austvågøy og Vestvågøy går sperrelinjen fra Nipa 68° 30' N 15° 13' Ø til grunnlinjemerke utenfor Eggum 68° 19' N 13° 40' Ø. Derfra langs grunnlinjene til Skomvær.
6. Vestfjorden nord for en rett linje trukket fra Værøy fyr 67° 39' N 12° 44' Ø gjennom Landego fyr til fastlandet 67° 25' N 14° 40' Ø.

I følgende område i Nordland fylke er det forbudt for fartøy under 27,5 meter største lengde å fiske norsk vårgytende sild:

Vestfjorden, Ofotfjorden, Tysfjord mv.: Nord og østenfor rette linjer trukket fra 67° 25' N 14° 40' Ø gjennom Landego fyr til Værøy, 67° 39' N 12° 44' Ø, derfra til Balstad lykt 68° 03' N 13° 33' Ø, videre i en rett linje til Løddingen 68° 26' N 16° Ø. I nord er området avgrenset av en rett linje langs 68° 40' N tvers av Tjeldsundet.

Uten hinder av bestemmelsene i første og annet ledd, kan fartøy som har fått tillatelse fra Fiskeridirektoratets regionkontor fiske sild innenfor sperrelinjene etter puljevis innseiling. Det kan settes vilkår om inspektør om bord.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan ut fra faren for neddreping, innblanding av småsild, samt torsk og sei mv., forby fiske i hele eller deler av området under avvikling av fisket, og kan for øvrig sette nødvendige vilkår, for eksempel forby omsetning direkte fra notkast, forby fiske i bestemte områder eller eventuelt anwise fisket til andre områder.

Fiskeridirektoratet kan forby fiske med havgående fartøyer over 27,5 meter største lengde også i andre områder dersom det oppstår fare for redskapskollisjoner eller fare for neddreping av sild.

Fiskeridirektoratet er klageinstans for vedtak truffet av Fiskeridirektoratets regionkontor.

§ 33. *Fiske sør for 62° N*

Det er forbudt å fiske norsk vårgytende sild sør for 62° N i statistikkområde IV og i statistikkområde IIIa.

I området mellom 62° 00' N og 60° 30' N er det hele året forbudt å fiske sild fra grunnlinjene og ut til 12. nautiske mil.

I perioden fra og med 15. februar til og med 30. april er det forbudt å fiske all sild i området mellom 62° N og en rett linje mellom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr innenfor 12 nautiske mil regnet fra grunnlinjene.

Uten hensyn til forbudet i første, annet og tredje ledd er det i perioden fra og med 1. januar til og med 30. april likevel tillatt for alle fartøygrupper å fiske norsk vårgytende sild innenfor en linje regnet fra 6 nautiske mil av grunnlinjene i området fra 62° N til 61° N.

Uten hensyn til forbudet i første, annet og tredje ledd er det i perioden fra og med 16. februar til og med 30. april

tillatt for fartøy i kystfartøygruppen å fiske norsk vårgytende sild innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene mellom 61° N og en rett linje mellom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr. Reguleringsområdet omfatter alt farvann øst for 4 mil fra grunnlinjene. Alle fangster fisket som nevnt i første punktum belastes det enkelte fartøys maksimalkvote av norsk vårgytende sild.

Fiskeridirektoratet kan endre og oppheve bestemmelsene i denne paragraf, herunder begrense deltakelsen eller sperre områder.

Kapittel VII. Straff og ikrafttredelse

§ 34. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift straffes i henhold til lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53, og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 29. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 35. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2003 og gjelder til og med 31. desember 2003.

II

Endringene trer i kraft straks.

21. mars Nr. 358 2003

Ikrafttredelse av lov av 21. mars 2003 nr. 18 om endringer i straffeprosessloven og politiloven m.m. (lovtiltak mot barne- og ungdomskriminalitet).

Fastsatt ved kgl.res. 21. mars 2003 med hjemmel i lov av 21. mars 2003 nr. 18 om endringer i straffeprosessloven og politiloven m.m. (lovtiltak mot barne- og ungdomskriminalitet) del IV nr. 1. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 25. mars 2003.

Lov av 21. mars 2003 nr. 18 om endringer i straffeprosessloven og politiloven m.m. (lovtiltak mot barne- og ungdomskriminalitet) trer i kraft 1. april 2003.

21. mars Nr. 359 2003

Ikrafttredelse av lov av 15. mars. 2002 nr. 5 om endring i lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (forurensningsloven) og lov 31. mai 1974 nr. 17 om kommunale vass- og kloakkavgifter.

Fastsatt ved kgl.res. 21. mars 2003 med hjemmel i lov av 15. mars 2002 nr. 5 om endring i lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (forurensningsloven) og lov 31. mai 1974 nr. 17 om kommunale vass- og kloakkavgifter del III. Fremmet av Miljøverndepartementet. Kunngjort 25. mars 2003.

Lov av 15. mars. 2002 nr. 5 om endring i lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (forurensningsloven) og lov 31. mai 1974 nr. 17 om kommunale vass- og kloakkavgifter, endringene av kapittel 7 i forurensningsloven (overskriften), opphevelse av kapittel 7A, endring av § 52c som går inn i kapittel 7 og opphevelse av § 78a, trer i kraft straks.

26. feb. Nr. 386 2003

Forskrift om endring i forskrift om sjømannspensjonering.

Fastsatt av Styret i Pensjonstrygden for sjømenn 26. februar 2003 med hjemmel i lov av 3. desember 1948 nr. 7 om pensjonstrygd for sjømenn § 9 nr. 1. Kunngjort 28. mars 2003.

I

I forskrifter av 15. november 2000 nr. 1274 om sjømannspensjonering gjøres følgende endringer:

§ 5–1 bokstav a skal lyde:

- a) radiooffiser, rutelos, skipselektriker, purser, forpleiningssjef/stuert, kokk med administrativt ansvar, sjefsmaterialforvalter (sjefstorekeeper), restauratør og bestmann.

§ 5–1 bokstav j skal lyde:

- j) stillinger i cateringavdelingen på passasjerferger i utenriks fart: hotellsjef (hotel manager), purser/controller (chief purser/controller), cruisesjef (cruise manager), kjøkkensjef (chef de cuisine), restaurantsjef (restaurant manager), 1. kokk, butikksjef (shop manager), husøkonom (housekeeper).

II

Endringene trer i kraft 1. mai 2003. Tidligere tjeneste i stillingene, kokk med administrativt ansvar og 1. kokk på fergene medregnes i gruppe 1 dersom det er betalt avgift i denne gruppe.

13. mars Nr. 387 2003

Forskrift om fisketider for fiske etter anadrome laksefisk i sjøen.

Fastsatt av Direktoratet for naturforvaltning 13. mars 2003 med hjemmel i lov av 15. mai 1992 nr. 47 om laksefisk og innlandsfisk m.v. § 33, jf. kgl.res. av 27. november 1992 nr. 864, jf. kgl.res. av 27. november 1992 nr. 877 § 1 og § 4. Kunngjort 28. mars 2003.

§ 1. Virkeområde og definisjoner

Forskriften gjelder fiske etter anadrome laksefisk (laks, sjøaure og sjørøye) i sjøen.

I denne forskrift menes med:

- «ordinær fiskesesong»: perioden fra startdato for fiske til og med 4. august.
- «utvidet fiskesesong»: perioden fra og med 5. august til og med 28. februar.
- «fisketid»: fra og med angitt dato til og med angitt dato.

§ 2. Fiske ved utløp av vassdrag

I fredningstiden for det enkelte vassdrag er det ikke tillatt å fiske nærmere grense elv/sjø (elvemunningen) enn hundre meter. Fylkesmannen kan utvide tidsrommet og området for forbudet gjennom forskrift gitt med hjemmel i lov om laksefisk og innlandsfisk § 40.

§ 3. Fisketid for fiske med stang og håndsnøre

Fiske med stang og håndsnøre fra land og fra båt er tillatt hele året.

§ 4. Fisketid for fiske med oter

Fiske med oter er tillatt i følgende områder til fastsatt fisketid:

Fylke	Avgrensning	Fisketid
Rogaland		01.10 – 28.02
Hordaland	Hovedfisketid	01.09 – 28.02
	Unntak fra hovedfisketiden:	05.08 – 28.02
	Kommunene Fedje, Austrheim, Øygarden, Fjell, Sund, Austevoll, Bømlo, Fitjar, og vestkysten av Radøy kommune fra Toska til Rossnes.	
Sogn og Fjordane		20.08 – 28.02
Møre og Romsdal		01.10 – 28.02
Sør- og Nord-Trøndelag	Hovedfisketid	20.08 – 28.02
	Unntak fra hovedfisketiden:	01.10 – 28.02
	Trondheimsfjorden innenfor en linje fra Agdenes fyr til Brekstad.	
Nordland		05.08 – 28.02
Troms		20.08 – 28.02
Finnmark		01.05 – 04.08

§ 5. Fisketid for fiske med kilenot og lakseverp

I ordinær fiskesesong er ukentlig fisketid mandag kl. 18.00 – fredag kl. 18.00 dersom ikke annet er angitt under det enkelte område.

I utvidet fiskesesong er det tillatt å fiske alle dager dersom ikke annet er angitt under det enkelte område.

Fiske med kilenot og lakseverp er tillatt i følgende områder til fastsatt fisketid:

Fylke	Avgrensning	Fisketid
Østfold – Vest-Agder		01.06 – 04.08
Rogaland	Sokndal, Sola, Klepp og Hå kommuner. Eigersund kommune med unntak for sjøområdet innenfor Eigerøya.	01.06 – 04.08
	Sjøområdet rundt Eigerøya innenfor en linje mellom Sundsgabodden og Ruskodden og en linje mellom Vibberodden og Hestnes.	15.10 – 28.02
	Sundsgabodden og Ruskodden og en linje mellom Vibberodden og Hestnes.	15.10 – 28.02
	Randaberg, Kvitsøy, Rennesøy, Bokn, Karmøy, Haugesund og Utsira kommuner.	01.07 – 04.08
	Tysvær, Ølen, Vindafjord, Sauda, Suldal, Hjelmeland, Finnøy, Strand, Forsand, Gjesdal, Sandnes og Stavanger kommuner.	08.07 – 04.08
		15.10 – 28.02

<i>Fylke</i>	<i>Avgrensning</i>	<i>Fisketid</i>	
<i>Hordaland</i>	Hovedfisketid	08.07 – 28.02	
	I perioden 05.08 – 31.08 er det kun tillatt å fiske fra mandag kl. 18.00 til fredag kl. 18.00.		
	<i>Unntak fra hovedfisketiden:</i>		
	Hardangerfjorden innenfor en linje mellom Bleiknes ved Husnes til Ystadnes ved Ølve i Kvinnherad kommune.	05.08 – 28.02	
<i>Sogn og Fjordane</i>	Fjordsystemet rundt Osterøy innenfor en linje fra Hordvikneset til Knarvik ferjekai. I perioden 05.08 – 31.08 er det kun tillatt å fiske fra mandag kl. 18.00 til fredag kl. 18.00.		
	Sørfjorden i Hardanger innenfor en linje fra Trones til Kyrkjenes.	01.09 – 28.02	
	Hovedfisketid	08.07 – 28.02	
	<i>Unntak fra hovedfisketiden:</i>		
<i>Møre og Romsdal</i>	Lærdalsfjorden innenfor en linje fra Fodnes til utløp Svagrovi.	20.06 – 28.02	
	Førdefjorden innenfor en linje fra vestspissen av Flokeneset til Tyvoll ved Svortevik og utenfor en linje fra kommunegrensa mellom Førde og Naustdal til Hauganeset. Nordfjord innenfor en linje fra Rugsund til Tofta og utenfor en linje fra Anda til Lote. I Eidsfjorden innenfor en linje fra Hamnneset til Høyenes gjelder hovedfisketiden.	20.07 – 28.02	
	Sognefjorden innenfor en linje fra et punkt ved Videhammeren via vestspissen av Nesholmen til et punkt ved Nesholmsundet.	05.08 – 28.02	
	Førdefjorden innenfor en linje fra kommunegrensen mellom Førde og Naustdal til Hauganeset. Utfjorden og Innvikfjorden innenfor en grense mellom Anda og Lote.	05.08 – 28.02	
	Hovedfisketid fra fylkesgrensa mot Sogn og Fjordane til en linje fra nordvestligste fastlandspunkt på Bud gjennom fyrlykt på Oddane.	15.06 – 04.08 01.10 – 28.02	
	Hovedfisketid fra Bud til fylkesgrensen mot Sør-Trøndelag.	01.06 – 04.08 01.10 – 28.02	
	<i>Unntak fra hovedfisketiden:</i>	01.10 – 28.02	
	Romsdalsfjorden innenfor en linje fra Vågstranda til Okestranda. Batnfjorden innenfor en linje mellom østligste punkt på Gjennes til østligste punkt på Torvikneset.		
	<i>Sør- og Nord-Trøndelag</i>	Hovedfisketid	01.06 – 04.08 20.08 – 28.02
		I ordinær fiskesesong er ukentlig fisketid i Flatanger, Namsos, Namdalseid, Fosnes, Vikna, Nærøy og Leka kommuner i Nord-Trøndelag fra mandag kl. 15.00 til fredag kl. 15.00.	
<i>Unntak fra hovedfisketiden:</i>		01.06 – 04.08	
Trondheimsfjorden innenfor en linje fra Agdenes fyr til Brekstad		01.10 – 28.02	
Trondheimsfjorden innenfor Skarnsundbrua.		09.06 – 09.07 01.10 – 28.02	
<i>Nordland</i>	Hovedfisketid	01.07 – 28.02 01.06 – 28.02	
	<i>Unntak fra hovedfisketiden:</i>		
	Vefsnfjorden innenfor en linje fra Sørnesskjeret til Remnes.		
	Ranafjorden innenfor en linje fra Hamarøyfjellet til Neppelen.	01.07 – 04.08 01.09 – 28.02	
	Halsfjorden innenfor en linje mellom ytterste punkt på Halsneset og ytterste punkt på Skonsengodden. Skjerstadfjorden med sidefjorder innenfor Saltstraumen.	05.08 – 28.02	
<i>Troms</i>	Skjomenfjorden innenfor E6-brua.	01.10 – 28.02	
	Hovedfisketid	15.06 – 04.08 20.08 – 28.02	
	I perioden 15.06 – 04.08 er det kun tillatt å fiske fra mandag kl. 18.00 til torsdag kl. 18.00.		

<i>Fylke</i>	<i>Avgrensning</i>	<i>Fisketid</i>
	<i>Unntak fra hovedfisketiden:</i> Salangen, Lavangen, nordligste del av Astafjorden, Mjøsundet, Faksfjorden og Dyrøysundet avgrenset av følgende linjer: Myrlandshaugen til Aspelia på Andørja, Årbostad på Andørja til 15.07 – 28.02 Hagenes på Dyrøya, brua mellom Dyrøya og fastlandet. I perioden 15.07 – 19.08 er det kun tillatt å fiske fra mandag kl. 18.00 til torsdag kl. 18.00.	
	Lyngenfjorden, Rotsundet, Maursundet, Reisafjorden og indre del av Kvænangen avgrenset av en linje fra Lyngstuva til Engenes på Skjervøya og videre til veienden ved Holmbukt på sørsida ytterst i Jøkelfjorden. I perioden 15.07 – 19.08 er det kun tillatt å fiske fra mandag kl. 18.00 til torsdag kl. 18.00.	15.07 – 28.02
	Salangen innenfor en linje fra Rotvik til Løksa. Storfjorden innenfor en linje fra Falsnesodden til Rasteby.	20.08 – 28.02
<i>Finnmark</i>		15.05 – 04.08

§ 6. Fisketid for fiske med krokarn

Det er tillatt å fiske alle dager dersom ikke annet er angitt under det enkelte område.

Fiske med krokarn er tillatt i følgende områder til fastsatt fisketid:

<i>Fylke</i>	<i>Avgrensning</i>	<i>Fisketid</i>
<i>Rogaland</i>		15.10 – 28.02
<i>Hordaland</i>	Hovedfisketid	01.09 – 28.02
	<i>Unntak fra hovedfisketiden:</i> Kommunene Fedje, Austrheim, Øygarden, Fjell, Sund, Austevoll, Bømlo, Fitjar og på vestkysten av Radøy kommune fra Toska til Rossnes. I perioden 05.08 – 31.08 er det kun tillatt å fiske fra mandag kl. 18.00 til fredag kl. 18.00.	05.08 – 28.02
<i>Sogn og Fjordane</i>		20.08 – 28.02
<i>Møre og Romsdal</i>		01.10 – 28.02
<i>Sør- og Nord-Trøndelag</i>	Hovedfisketid	20.08 – 28.02
	<i>Unntak fra hovedfisketiden:</i> Trondheimsfjorden innenfor en linje fra Agdenes fyr til Brekstad.	01.10 – 28.02
<i>Nordland</i>	Hovedfisketid	05.08 – 28.02
	<i>Unntak fra hovedfisketiden:</i> Ranafjorden innenfor en linje fra Hamarøyfjellet til Neppelen. Skjomenfjorden innenfor E6-brua.	01.09 – 28.02 01.10 – 28.02
<i>Troms</i>		20.08 – 28.02
<i>Finnmark</i>	Det er kun tillatt å fiske fra mandag kl. 18.00 til fredag kl. 18.00.	01.06 – 15.07

§ 7. Fiske med andre redskaper

Fiske med settegarn med maskevidde 58 mm eller mer og fiske med andre dorgeredskaper enn stang og håndsnøre er tillatt i følgende områder til fastsatt fisketid:

<i>Fylke</i>	<i>Avgrensning</i>	<i>Fisketid</i>
<i>Sogn og Fjordane</i>		01.10 – 28.02
<i>Sør-Trøndelag</i>		01.10 – 28.02
<i>Nord-Trøndelag</i>		01.10 – 28.02
<i>Nordland</i>		01.10 – 28.02
<i>Troms</i>		01.10 – 28.02

Fiske med andre dorgeredskaper enn stang og håndsnøre og annen garnredskap enn krokarn er tillatt i følgende områder til fastsatt fisketid. Alle maskevidder tillates.

<i>Fylke</i>	<i>Avgrensning</i>	<i>Fisketid</i>
<i>Hordaland</i>	Hovedfisketid	01.10 – 28.02

<i>Fylke</i>	<i>Avgrensning</i>	<i>Fisketid</i>
	<i>Unntak fra hovedfisketiden:</i>	
	Sørfjorden i Hardanger innenfor en linje fra Trones til Kyrkjenes.	Fiske forbudt
	Hogsværfjorden og Matresfjorden i Masfjorden kommune og Åkrafjorden i Etne kommune.	15.10 – 28.02

§ 8. *Dispensasjon*

Direktoratet for naturforvaltning kan i spesielle tilfeller dispensere fra bestemmelsene i denne forskriften.

Fylkesmannen kan i spesielle tilfeller utsette fiskestart for utvidet fiskesesong i hele eller deler av fylket. I områder med stort innslag av rømt oppdrettsfisk kan fylkesmannen i enkelttilfeller tillate fiske til andre tider enn det som følger av denne forskriften.

§ 9. *Straff*

Fiske etter anadrome laksefisk utenom oppgitte fisketider og/eller med redskapstyper som ikke er nevnt i denne forskriften er straffbart, jf. lov av 15. mai 1992 nr. 47 om laksefisk og innlandsfisk § 49.

§ 10. *Ikrafttreden*

Forskriften trer i kraft 15. mars 2003. Samtidig oppheves forskrift av 5. mars 2001 nr. 228 om fisketider for fiske etter anadrome laksefisk (laks, sjøørret, sjørøye) i sjøen.

13. mars Nr. 388 2003

Forskrift om endring i forskrift om faktor mv. i fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2003.

Fastsatt av Fiskeridirektøren 13. mars 2003 med hjemmel i forskrift av 13. desember 2002 nr. 1597 om regulering av fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2003 § 12, gitt med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5, § 9, § 11 og § 45 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak av 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 28. mars 2003.

I

I forskrift av 13. januar 2003 nr. 34 om faktor mv. i fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2003 gjøres følgende endring:

§ 3 skal lyde:

Maksimalkvoten til kystfartøy under 27,5 meter største lengde er fastsatt til 400 tonn.

Maksimalkvoten til kystfartøy fra og med 27,5 til og med 33,5 meter største lengde er fastsatt til 500 tonn.

II

Endringen trer i kraft straks.

19. mars Nr. 389 2003

Forskrift om endring i forskrift om maskevidde, bifangst, fredningstid og minstemål m.v. ved fangst av fisk og sild.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 19. mars 2003 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 1, § 2, § 4 og § 11, lov av 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4, forskrift av 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone og delegeringsvedtak av 18. januar 2002 nr. 36. Kunngjort 28. mars 2003.

I

I forskrift av 10. oktober 1989 nr. 1095 om maskevidde, bifangst, fredningstid og minstemål m.v. ved fangst av fisk og sild gjøres følgende endring:

§ 21 nytt nr. 25 skal lyde:

25. Breiflabb 75 cm.

II

Endringen trer i kraft straks.

20. mars Nr. 390 2003**Forskrift om endring i forskrift om rester av plantevernmidler mv i næringsmidler.**

Fastsatt av Statens næringsmiddeltilsyn 20. mars 2003 med hjemmel i lov av 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler m.v. § 1 og § 4, kgl.res. av 29. april 1988 nr. 312 og delegeringsvedtak av 26. mars 1990 nr. 1227. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 13 (direktiv 2002/71/EF), nr. 38 (direktiv 2002/71/EF), nr. 39 (direktiv 2002/71/EF) og nr. 54 (direktiv 2002/71/EF). Kunngjort 28. mars 2003.

I

I forskrift av 21. desember 1993 nr. 1388 om rester av plantevernmidler mv i næringsmidler gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltet tilføyes følgende:

Da direktiv 76/895/EØF, direktiv 86/362/EØF, direktiv 86/363/EØF og direktiv 90/642/EØF er endret: direktiv 2002/71/EF.

I noten til vedlegg II tilføyes:

Vedlegg II er endret som ledd i gjennomføringen av EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 13, nr. 38, nr. 39 og nr. 54 med tilføyelse av: direktiv 2002/71/EF (som endrer direktiv 76/895/EØF, direktiv 86/362/EØF, direktiv 86/363/EØF og direktiv 90/642/EØF).

II

Endringene trer i kraft straks.

21. mars Nr. 391 2003**Forskrift om endring i forskrifter etter vegtrafikkloven.**

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 21. mars 2003 med hjemmel i vegtrafikklov av 18. juni 1965 nr. 4 § 24. Kunngjort 28. mars 2003.

I

I forskrift av 23. februar 1979 nr. 4 om førerkort og førerprøve m.v. gjøres følgende endring:

§ 44 nr. 12 annet ledd skal lyde:

Fra 1. januar 2003 må fører av tre- og firehjuls moped ha førerkort i klasse M (eventuelt begrenset) med kode 147. Kravet gjelder ikke hvis vedkommende har førerrett for bil, motorsykkel eller traktor. Hvis førerretten er begrenset til klasse A1 eller T, må fører være fylt 18 år.

II

I forskrift av 9. april 2002 nr. 344 om endring i forskrift om førerkort og førerprøve m.v. gjøres følgende endring:

Del II skal lyde:

Endringene trer i kraft straks. Reglene om førerkort i klasse M kode 146 trer i kraft fra den tid Samferdselsdepartementet bestemmer.

III

Endringene trer i kraft straks.

21. mars Nr. 392 2003**Forskrift om opphevelse av forskrift om kompetanse etter vegtrafikkloven § 18.**

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 21. mars 2003. Kunngjort 28. mars 2003.

I

Forskrift av 1. mars 1988 nr. 210 om kompetanse etter vegtrafikkloven § 18 oppheves.

II

Forskriften trer i kraft straks.

24. mars Nr. 393 2003**Forskrift om endring i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14.**

Fastsatt av Finansdepartementet 24. mars 2003 med hjemmel i lov av 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 16–40 sjuende ledd. Kunngjort 28. mars 2003.

I

I forskrift av 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 gjøres følgende endringer:

§ 16–40–2 annet ledd bokstav b skal lyde:

- b. omfatter modifikasjon av bedriftens produkter, tjenester eller produksjonsmåter, når dette ikke fordrer utvikling av ny kunnskap eller bruk av eksisterende kunnskap på nye måter,

§ 16–40–5 første ledd skal lyde:

(1) Skattyter som driver virksomhet gis fradrag i skatt og trygdeavgifter for 20 prosent av kostnader til forsknings- og utviklingsprosjekt dersom virksomheten oppfyller følgende vilkår:

- a. virksomheten har færre enn 250 ansatte,
- b. virksomheten har en årlig salgsinntekt som ikke overstiger 40 millioner euro, eller en årlig balansesum som ikke overstiger 27 millioner euro, og
- c. oppfyller kravet til uavhengighet som nevnt i annet ledd.

II

Endringene trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2003.

3. feb. Nr. 394 2003**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter kolmule i 2003.**

Fastsatt av Fiskeridepartementet 3. februar 2003 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5 og § 6 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12, § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak av 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 1. april 2003.

I

I forskrift av 21. desember 2002 nr. 1809 om regulering av fisket etter kolmule i 2003 gjøres følgende endring:

§ 2 nye annet og tredje ledd skal lyde:

Uten hensynet til forbudet i § 1, kan norske fartøy med kolmuletråltillatelse etter forskrift av 12. desember 1986 nr. 2185 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål § 10–1, samlet fiske inntil 120.000 tonn kolmule i EU-sonen i ICES statistikkområdene IIa, IVa, VIa nord for 56° 30' N, VIIb og VII vest av 12° V. Av dette kvantum kan 40.000 tonn fiskes i EU-sonen i ICES statistikkområde IVa.

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan norske fartøy med kolmuletråltillatelse etter forskrift av 12. desember 1986 nr. 2185 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål § 10–1, fiske inntil 36.200 tonn kolmule i færøysk fiskerisone.

II

Endringen trer i kraft straks.

19. feb. Nr. 395 2003**Forskrift om opptak til videreutdanninger i musikk ved Høgskolen i Agder.**

Fastsatt av styret for Høgskolen i Agder 19. februar 2003 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 37 og § 39, jf. delegeringsvedtak av 11. mars 1998 nr. 243. Kunngjort 1. april 2003.

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder for utøvende og ikke-utøvende videreutdanningsstudier som bygger på grunnutdanning av minst to års varighet.

§ 2. Opptaksgrunnlag

- a) For opptak til ikke-utøvende studier kreves fullført grunnutdanning fra musikkonservatorium eller tilsvarende utdanning av minst to års varighet.
- b) For opptak til utøvende studier kreves fullført grunnutdanning fra musikkonservatorium eller tilsvarende utdanning av minst to års varighet. Grunnutdanningen må inneholde minst 60 studiepoeng i utøvende fag. I tillegg kreves bestått opptaksprøve.

§ 3. Rangering

- a) Søkere til ikke-utøvende studier rangeres på grunnlag av vektet gjennomsnittskarakter i den utdanningen som er grunnlag for opptak. Det gis ikke tilleggspoeng.
- b) Søkere til utøvende studier rangeres på grunnlag av opptaksprøve alene.

§ 4. Betinget opptak

Det kan gis betinget opptak for søkere som mangler inntil 15 studiepoeng. Dokumentasjon for fullført videreutdanning utstedes ikke før manglende eksamener i grunnutdanningen er bestått.

§ 5. Søknadsfrist. Frist for ettersending

Høgskolen fastsetter søknadsfrist og frist for innsending av dokumentasjon for eksamen som avlegges og praksis som fullføres etter søknadsfristen.

§ 6. Opptakskomité

Avdelingsstyret ved Avdeling for kunstfag er opptakskomité.

§ 7. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft fra og med opptak til studieåret 2003–2004.

19. mars Nr. 396 2003**Forskrift om endring i forskrift om bankers adgang til lån og innskudd i Norges Bank mv.**

Fastsatt av Norges Bank 19. mars 2003 med hjemmel i lov av 24. mai 1985 nr. 28 om Norges Bank og pengevesenet (sentralbankloven) § 19 annet ledd. Kunngjort 1. april 2003.

I

I forskrift av 25. april 2001 nr. 473 om bankers adgang til lån og innskudd i Norges Bank mv. gjøres følgende endring:

§ 3 skal lyde:

Følgende sikkerhet godtas for D-lån og F-lån:

- a) Obligasjoner og sertifikater utstedt eller garantert av stater og lokale myndigheter innenfor OECD-området
- b) Obligasjoner og sertifikater utstedt av foretak innenfor OECD-området
- c) Eierandeler i verdipapirfond
- d) F-innskudd
- e) Innskudd i annen sentralbank.

Norges Bank fastsetter nærmere vilkår for sikkerhetsstillelse og generelle avkortingsverdier ved beregning av sikkerhetskravet. Norges Bank kan stille nærmere vilkår for å akseptere eller avvise sikkerhet og kan i særlige tilfelle godta annen sikkerhet eller fravike kravet til sikkerhet.

II

Endringen trer i kraft 31. mars 2003.

25. mars Nr. 397 2003**Forskrift om endring i forskrift om områdebegrensning mv. i fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2003.**

Fastsatt av Fiskeridirektøren 25. mars 2003 med hjemmel i forskrift av 13. desember 2002 nr. 1597 om regulering av vinterloddefisket i Barentshavet i 2003 § 24, gitt med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5, § 9, § 11 og § 45 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak av 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 1. april 2003.

I

I forskrift av 20. desember 2002 nr. 1801 om områdebegrensning mv. i fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2003 gjøres følgende endring:

§ 1 skal lyde:

Det er forbudt å fiske lodde i et område begrenset av rette linjer mellom følgende koordinater:

1. 70° 30,0' N 33° 00,0' Ø
2. 72° 30,0' N 33° 00,0' Ø
3. 72° 30,0' N 38° 00,0' Ø
4. 70° 30,0' N 38° 00,0' Ø

II

Endringen trer i kraft straks.

25. mars Nr. 398 2003**Forskrift om eksamen ved Høgskolen i Lillehammer.**

Fastsatt av styret for Høgskolen i Lillehammer 25. mars 2003 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 50 nr. 7. Kunngjort 1. april 2003.

§ 1. Virkeområde

Forskriften omfatter alle eksamener, prøver, bedømmelser, vurdering av praksis og annen vurdering ved Høgskolen i Lillehammer når resultatet inngår på vitnemål eller karakterutskrift, eller inngår som beregningsgrunnlag for disse. Bestemmelser om eksamen og sensur fastsatt av departementet i nasjonale rammeplaner for et studium, skal i tilfelle konflikt gå foran denne forskriften.

§ 2. Definisjoner**1. Loven**

Med loven menes i denne sammenheng lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler med endringer av 6. juni 2002 godkjent i kgl.res. av 28. juni 2002 nr. 638.

2. Rammeplan

Rammeplan er betegnelsen for en nasjonal plan som beskriver mål, innhold og organisering i enkelte yrkesrettede utdanninger. Rammeplanene fastsettes av departementet.

3. Fagplan

Fagplan brukes som betegnelse for en plan som gir en nærmere beskrivelse av mål, innhold og organisering av studier som er omfattet av nasjonale rammeplaner.

4. Studieplan

Studieplan brukes som betegnelse for en plan som gir en nærmere beskrivelse av mål, innhold og organisering av studier/emner som ikke omfattes av nasjonale rammeplaner.

5. Fagbeskrivelse/kursbeskrivelse

Beskrivelse av innhold, omfang, mål, vurderingsformer o.l. av et fag, emne eller kurs, som inngår på vitnemål eller karakterutskrift.

6. Studiepoeng

Omfanget av et fag, emne eller kurs i høyskolens fag- og studieplaner måles i studiepoeng. 60 studiepoeng tilsvarer ett fullt studieår for heltidsstudenter.

7. Eksamen

Som eksamen regnes:

- skriftlig og/eller muntlig prøve i et fag, emne eller kurs
- praktiske prøver og arbeider
- vurdering av veiledet praksis
- framvisninger og framføringer
- mappevurdering
- bedømmelse av utført laboratoriearbeid, prosjektarbeid, praksisrapport, seminararbeid, rapporter eller annen dokumentasjon som inngår i sluttevalueringen for et fag, emne, kurs og/eller som gir grunnlag for fastsettelse av selvstendig karakter på vitnemål eller karakterutskrift.

8. Student

Som student regnes den som gjennom opptak i henhold til lovens § 37 – § 39, er tatt opp til studier ved høyskolen og har betalt semesteravgift.

9. Privatist

Som privatist regnes den som etter reglene i lovens § 40 fremstiller seg til eksamen ved høyskolen, uten å være tatt opp som student.

§ 3. Rett til å gå opp til eksamen

1. Studenter som er tatt opp til et fag, emne eller studium ved høyskolen og som har betalt semesteravgift, har rett til å gå opp til de eksamener og prøver som inngår i studiet eller faget.
2. Andre som oppfyller de generelle og eventuelt spesielle opptakskrav og andre krav for å gå opp til eksamen, har rett til å gå opp til eksamen etter nærmere regler (lovens § 40). Høgskolen avgjør om vilkår for å avlegge eksamen er innfridd.
3. Høgskolen kan fastsette særskilte arbeidskrav, krav om bestemte eksamener eller prøver eller krav om obligatorisk undervisning og praksis som må være fullført før eksamen i bestemte fag kan avlegges. Opplysninger om dette tas inn i fag-/studieplan og fag- og kursbeskrivelser. Studenter som ikke oppfyller de

arbeidskrav og krav til eksamener og prøver som er fastsatt, eller som ikke har fulgt obligatorisk undervisning eller gjennomført obligatorisk praksis, har ikke rett til å gå opp til eksamen.

4. En student har rett til å framstille seg til eksamen ved høgsolen i samme fag/emne tre ganger. En student anses for å ha framstilt seg til eksamen dersom han/hun trekker seg etter avmeldingsfristens utløp, ikke møter på eksamen, ikke leverer besvarelse, eller møter på eksamen og trekker seg under eksamen. I særlige tilfeller kan høgsolen gi dispensasjon for et fjerde forsøk etter søknad fra studenten og uttalelse fra fagmiljøet. Når en student har avlagt eksamen på nytt, gjelder den beste karakteren.
5. For ikke bestått praksis, gis det adgang til å ta praksisperioden en gang til, med mindre annet er bestemt i rammeplan.
6. En student kan beholde studieplassen i 50% tid utover normert studietid eller det som er avtalt gjennom utdanningsplaner i følge lovens § 44b, dog minst ett år. Høgsolen kan etter søknad fra studenten gjøre unntak fra den bestemmelsen.
7. Når en student ikke fullfører studiet/kurset/emnet innen normert studietid, og det i mellomtiden er gjort vesentlige endringer i studie- eller fagplan, gjelder retten til å fullføre etter den opprinnelige studie- eller fagplan i ett år etter at endringen ble gjort gjeldende.

§ 4. *Oppmelding til eksamen*

1. Studenter som er registrert og har betalt semesteravgift ved høgsolen kan melde seg opp til eksamen. Oppmelding til eksamen skal skje senest innen 1. oktober i høstsemesteret og 1. mars i vårsemesteret, hvis ikke høgsolen har fastsatt andre frister.
2. Høgsolen fastsetter hvilke studier/fag/kurs i et ordinært studieforløp som skal ha kollektiv oppmelding. Dette skal framgå av fag-/studieplaner. Ved studier/fag/kurs som ikke har kollektiv oppmelding, skal det være individuell oppmelding.
3. Den enkelte student er ansvarlig for at han/hun er oppmeldt til eksamen innen de angitte frister. Høgsolen kan i særlige tilfelle etter søknad fravike oppmeldingsfristene. Dispensasjon kan gis i de tilfelle der en student har vært syk eller det er andre uforutsette hindringer som har gjort det umulig for studenten å melde seg innen fristen, og dette blir dokumentert.
4. En student som er meldt opp til eksamen, har anledning til å trekke seg. Avmelding skal være høgsolen i hende senest 2 uker før eksamensdagen.
5. Studenter som trekker seg etter angitt frist og som ikke har gyldig grunn, regnes for å ha framstilt seg til eksamen. Gyldig grunn er sykdom eller sterke velferdsgrunner og skal være dokumentert. Slik dokumentasjon skal leveres/være poststempelt så raskt som mulig og senest innen tre virkedager etter eksamen.

§ 5. *Vurdering*

1. All vurdering skal gi grunnlag for å sikre at den enkelte student holder et tilfredsstillende faglig nivå og skal normalt omfatte individuell prøving av studenten.
2. Hvilke eksamener som skal danne grunnlag for en karakterfastsettelse, fastsettes av departementet i rammeplaner og for øvrig av høgsolen, og tas med i fagplaner, studieplaner og fag-/kursbeskrivelser.
3. Eksamen avholdes normalt i det semesteret undervisningen i faget/kurset avsluttes. Ved eksamen gjelder det pensum som er fastsatt i fagbeskrivelsen/kursbeskrivelsen. Høgsolen kan vedta at det skal holdes ny eksamen med adgang for studenter som ikke har bestått eksamen eller som hadde gyldig fravær ved ordinær eksamen. Dersom det arrangeres ny eksamen, er det også adgang for studenter som ønsker å forbedre sitt eksamensresultat. Ny eksamen kan ha en annen form enn ordinær eksamen.
4. Ved skriftlig eksamen med tilsyn skal eksamen normalt ha følgende omfang:

Til og med	10	studiepoeng	inntil	4 timer
For	11 til 30	studiepoeng	inntil	6 timer
Mer enn	30	studiepoeng	inntil	8 timer

Omfang av hjemmeeksamen og gruppeeksamen vurderes særskilt.

§ 6. *Eksamen under særlige vilkår*

1. Studenter som av medisinske eller andre grunner har behov for spesiell tilrettelegging ved den praktiske gjennomføringen av eksamen, må framsette søknad om dette innen oppmeldingsfristen for eksamen (se § 4 nr. 1). Dersom det oppstår akutte behov, kan det gjøres unntak fra søknadsfristen. Søknaden må inneholde dokumentasjon fra sakkyndig instans (f.eks. lege, logoped, psykolog) og beskrivelse av behovet for særordning i eksamenssituasjonen. Det skal normalt søkes for hver eksamensperiode, men dersom grunnlaget for særordningen er av permanent karakter, kan det gjøres unntak for dette.
2. Særordninger kan være spesiell fysisk tilrettelegging, bruk av særskilte hjelpemidler og/eller utvidet tid til eksamen, eller i spesielle tilfeller alternativ eksamensform. (Særordninger kan f.eks. være eget eksamenslokale, bruk av PC, skrivehjelp, muntlig eksamen i stedet for skriftlig, høytlesing av oppgaven, høytlesing av besvarelsen for korrektur, innlesing av besvarelsen på kassett, spesialstol, spesialbord, ekstra pauser med mulighet for å hvile, ammepauser.)
3. Ved skriftlig eksamen med tilsyn kan det gis utvidet tid med inntil 25% av normal eksamenstid, maksimalt 1 time. Eksamen uten tilsyn vurderes særskilt, dog maksimalt 48 timer tillegg i tid.

4. Særordninger skal være slik at eksamensprestasjonen vurderes etter vanlige faglige kriterier.
5. Studenter med dysleksi eller andre lese-/skrivevansker, eller studenter med annet morsmål enn norsk, kan etter eget ønske få lagt ved eksamensbesvarelsen en anonymisert attest som stadfester dette.

§ 7. *Bruk av hjelpemidler ved eksamen med tilsyn*

Høgskolen fastsetter hvilke hjelpemidler som kan benyttes ved eksamen. Oversikt over tillatte hjelpemidler skal framgå av fag- og kursbeskrivelser og i eksamensoppgavene.

§ 8. *Fusk og forsøk på fusk*

1. Det anses som fusk når en student har ulovlige hjelpemidler tilgjengelig under eksamen eller på andre måter handler i strid med eksamensregelverket eller regler om kildebruk.
2. Dersom det under avleggelse av eksamen med tilsyn oppstår situasjoner som gjør at en student kan mistenkes for fusk, skal studenten straks gjøres oppmerksom på at forholdet vil bli rapportert til administrasjonen for videre forføyning. Studenten gis da mulighet til å velge om han/hun vil avbryte eller fortsette eksamen. Det samme gjelder for studenter som har medvirket til fusk hos andre.
3. Student som har fusket eller forsøkt å fuske, kan få eksamen annullert jf. lovens § 54 nr. 1 og/eller bli utestengt jf. § 42 nr. 3.

§ 9. *Karaktersystem*

1. Karaktersystemet ved eksamen, prøve, bedømmelse av oppgave eller annen vurdering skal være bestått/ikke bestått eller en gradert skala med fem trinn fra A til E for bestått og F for ikke bestått som følgende tabell viser:

<i>Symbol</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>Generell, kvalitativ beskrivelse av vurderingskriterier</i>
A	Fremragende	Fremragende prestasjon som klart utmerker seg. Viser stor grad av selvstendighet.
B	Meget god	Meget god prestasjon som ligger over gjennomsnittet. Viser evne til selvstendighet.
C	God	Gjennomsnittlig prestasjon som er tilfredsstillende på de fleste områder.
D	Nokså god	Prestasjon under gjennomsnittet, med en del vesentlige mangler.
E	Tilstrekkelig	Prestasjon som tilfredsstiller minimumskravene, men heller ikke mer.
F	Ikke bestått	Prestasjon som ikke tilfredsstiller minimumskravene (hvis det i det hele tatt er nødvendig med noen beskrivelse her).

2. Bokstavkarakterene tilsvarer tallverdier slik: A=5, B=4, C=3, D=2, E=1, F=0. Tallverdiene brukes ved utregning når flere eksamensresultater skal inngå i samlet snittkarakter på vitnemålet eller ved utregning av hovedkarakter. Det benyttes vanlige avrundingsregler.
3. Bestått/ikke bestått bør ikke brukes i et omfang som samlet overstiger halvparten av studiepoengene i en fag-/studieplan.
4. Hvilket karaktersystem som skal benyttes ved den enkelte eksamen, prøve eller bedømmelse av oppgave, fastsettes i fag- og studieplaner og tas med i fag-/kursbeskrivelser.
5. Regler for beregning av endelig karakter i et fag eller kurs som består av flere deleksamener, fastsettes av høgskolen, og skal fremgå av fag-/kursbeskrivelser.

§ 10. *Sensur*

1. Studentenes kunnskaper og ferdigheter skal vurderes på en upartisk og faglig betryggende måte.
2. Høgskolen oppnevner eksterne sensorer, normalt for tre år om gangen. Ekstern sensor skal ikke være ansatt ved institusjonen (omfatter alle avdelinger ved institusjonen) eller knyttet til institusjonen som timelærer i funksjonstiden som ekstern sensor. Gjesteforelesninger o.l. av svært begrenset omfang utelukker ikke ekstern person som sensor.
3. Ekstern deltakelse i vurderingen kan f.eks. være følgende:
 - a) Bruk av ekstern sensor for å vurdere eksamensbesvarelsen i et fag for alle eller et utvalg av studentene.
 - b) Bruk av ekstern sensor for å kontrollere og godkjenne eksamensoppgaver og de generelle prinsipper for karakterfastsettelse i et fag.
 - c) Bruk av ekstern sensor for å vurdere deler av sensurarbeidet til intern sensor.
 - d) Bruk av ekstern sensor for å vurdere studie-/fagplaner, undervisningsopplegget og/eller vurderingsordningen.

Høgskolen fastsetter årlig hvordan ekstern sensor skal brukes i vurderingsarbeidet. Det må sikres en variert anvendelse av de ulike måter en bruker ekstern sensor på. Ekstern sensor skal være med på å sensurere eksamensbesvarelsene for et utvalg av studentene minimum hvert 3. år i hvert studium.

4. Det skal alltid være ekstern sensor ved bedømmelse av studenters selvstendige arbeid i høgre grad.
5. Ved muntlig eksamen som eneste eksamensform og som omfatter 30 studiepoeng eller mer, skal det alltid være en ekstern sensor.
6. Dersom intern og ekstern sensor ikke blir enige om vurderingen av en besvarelse, skal det ved vurderingen trekkes inn en tredje sensor som skal være ekstern, slik at de tre sensorene avgjør karakteren i fellesskap. Ved

uenighet mellom faglærer og veileder/øvingslærer på praksisstedet ved vurdering av praksisstudier, tiltrer den faglig ansvarlige som tredje sensor.

7. Sensurfristen er tre uker fra eksamensdagen. Ved ny sensur som følge av klage eller bytte av sensor, regnes sensurfristen fra det tidspunkt ny sensor er oppnevnt. Styret selv kan gjøre unntak for enkelteksamener og kan i midlertidig forskrift fastsette lengre sensurfrist når det ikke er mulig å skaffe det antall kvalifiserte sensorer som er nødvendig for å avvikle sensuren på tre uker. Styret selv kan i forskrift fastsette lengre frist for avhandlinger og tilsvarende større skriftlige arbeider.
8. Ved ny sensurering etter klage jf. lovens § 51 nr. 2 og § 52 nr. 4 benyttes minst to nye sensorer, hvorav minst en ekstern. Endring kan gjøres både til gunst og ugunst for klager.
9. Sensur for skriftlig eksamen kunngjøres ved oppslag eller via høgskolens vev-baserte studieadministrative system. Studentene er selv ansvarlige for å gjøre seg kjent med sensuren.
10. En student som har bestått en separat eksamen som inngår som en del av en avsluttende sammensatt vurdering, skal normalt ikke måtte avlegge ny separat prøve med mindre annet er bestemt i fag-/kursbeskrivelsen.

§ 11. *Begrunnelse for og klage over karakterfastsetting*

1. En student har rett til å få en begrunnelse for karakterfastsettingen av sin prestasjon. Ved muntlig eksamen eller bedømmelse av praktiske ferdigheter må krav om begrunnelse framsettes umiddelbart etter at karakteren er meddelt. Ved annen bedømmelse må krav om begrunnelse framsettes innen en uke fra kandidaten fikk kjennskap til karakteren, dog aldri mer enn tre uker fra karakteren ble kunngjort.
2. Begrunnelse skal normalt være gitt innen to uker etter at studenten har framsatt krav om det. I begrunnelsen skal det gjøres rede for de generelle prinsipper som er lagt til grunn for bedømmelsen og for bedømmelsen av studentens prestasjon. Begrunnelse gis muntlig eller skriftlig etter sensors valg. Sensorene avgjør seg imellom hvem som skal gi begrunnelsen.
3. Klage over karakterfastsetting må framsettes skriftlig innen tre uker etter at eksamensresultatet er kunngjort. Har studenten framsatt krav om begrunnelse for karakterfastsetting eller har klaget over formelle feil, løper klagefristen fra studenten har mottatt begrunnelse eller avgjørelse på klagen over formelle feil. Den skriftlige klagen skal inneholde:
 - hvem som klager (navn, adresse og studentnummer)
 - det vedtak det klages over (fag, eksamensdato, karakter)
 - dato og underskrift.
4. Ved krav om klage over karakterfastsettingen på gruppeeksamen, må alle gruppens medlemmer samlet samtykke i og skrive under på klagen.
5. Når karakter i et fag fastsettes på grunnlag av flere separate prøver, kan klage først framsettes når endelig karakter i faget er kunngjort. Studenten har likevel klageadgang på resultatet av en separat prøve når prøven ikke er bestått, og det innebærer at fullstendig eksamen i faget med et bestått resultat ikke kan oppnås.
6. Bedømmelse av muntlig prestasjon og praksisopplæring eller annen bedømmelse som på grunn av prøvens art ikke lar seg etterprøve, kan ikke påklages (se lovens § 52 nr. 5).
7. Ved ny sensurering ved klage over karakterfastsetting benyttes nye sensorer. Ny sensur skal foreligge innen samme frister som gjelder for ordinær eksamen. Endring kan gjøres både til gunst og ugunst for klager. Karakterfastsetting ved ny sensurering etter denne paragraf (§ 52 i loven) kan ikke påklages. Hvis den endelige karakter blir fastsatt på grunnlag av en muntlig prøve/justering i tilknytning til en skriftlig deleksamen, og klager får medhold i klage på sensuren av den skriftlige delen av eksamen, holdes ny muntlig prøve før ny endelig karakter fastsettes.

§ 12. *Klage over formelle feil*

1. Klage over formelle feil behandles av styrets klagenemnd etter bestemmelsene i lovens § 51. Formelle feil kan være feil ved oppgavegiving, eksamensavvikling eller ved gjennomføring av sensuren.
2. Klage over formelle feil ved eksamen må framsettes innen tre uker etter at studenten er eller burde vært kjent med det forhold som begrunner klagen. Er krav om begrunnelse for eller klage over karakterfastsettingen framsatt, løper klagefristen etter lovens § 51 nr. 3 fra studenten har fått begrunnelsen eller en avgjørelse av klagen.
3. Finner styrets klagenemnd at det er begått formelle feil, og det er rimelig å anta at dette kan ha hatt betydning for en eller flere studenters prestasjon eller bedømmelse av denne, skal det foretas ny sensurering eller holdes ny eksamen så snart som mulig.

§ 13. *Fritak for eksamen*

1. En student skal gis fritak for eksamen når det kan dokumenteres at tilsvarende eksamen er avlagt ved samme eller en annen institusjon. Søknad om fritak for eksamen må framsettes skriftlig innen en måned etter oppstart av faget/kurset, og må inneholde nødvendig dokumentasjon av omfang og innhold i eksamen som ønskes godskrevet. Det gis ikke fritak for deleksamener hvor det er en avsluttende sammensatt vurdering.
2. Høgskolen avgjør fritak for eksamen etter innstilling fra fagmiljøet.
3. Fritak for eksamen i fag/kurs må framgå på vitnemål og karakterutskrift med merknad om grunnlaget for fritaket.
4. Utdanning fra videregående skoles nivå gir ikke grunnlag for fritak for eksamen ved høgskolen.

§ 14. Vitnemål

1. Studenter som fullfører en yrkesrettet utdanning eller oppnår en grad, skal få utstedt vitnemål og et vitnemålstillegg på engelsk (Diploma Supplement). Dersom den samlede utdanningen er gjennomført ved flere høyskoler/utdanningsinstitusjoner, vurderes i hvert tilfelle hvilken institusjon som skal utstede vitnemål.
2. Studenter som har avlagt eksamen i fag eller kurs som ikke samlet gir grunnlag for å utstede vitnemål, skal få karakterutskrift for dette.
3. På vitnemålet skal det framgå:
 - navn og personnummer
 - hvilken grad eller yrkesutdanning som er fullført
 - tidspunkt for fullført utdanning
 - navn, studiepoeng og karakter for fag/kurs/emner som inngår
 - tidspunkt for avlagte eksamener
 - eventuelle fritak for eksamener og grunnlaget for fritaket
 - tittel på større skriftlige oppgaver (minst 30 studiepoeng)
 - hvilket karaktersystem som er benyttet.
4. Dersom studentens kunnskaper og ferdigheter er prøvet på en annen måte enn for en student som er tatt opp på studiet, skal det angis på vitnemålet (lovens § 53 nr. 3).
5. Dersom en student tar eksamen i fag/kurs som delvis overlapper hverandre, skal antall studiepoeng reduseres i gradssammenheng. Reduksjoner skal foretas slik at det gir det gunstigste resultat for studenten. Høgskolen avgjør slike reduksjoner etter innstilling fra vedkommende fagmiljø.
6. Det utstedes kun ett vitnemål til en student for hvert studium som gir grunnlag for vitnemål. Dersom en student etter fullført studium avlegger ny eksamen i et fag eller kurs som kan påvirke karakteren på det opprinnelige vitnemålet, kan studenten anmode om å få utstedt nytt vitnemål mot å innlevere det opprinnelige.
7. I spesielle tilfeller der det kan dokumenteres eller sannsynliggjøres at vitnemålet er tapt, kan det skrives ut et duplikat uten innlevering av gammelt vitnemål.
8. Dersom en student har fullført et studium og klaget på karakterfastsettelsen i et fag, skal ikke vitnemål utdeles før klagen er avgjort. Dersom vitnemål er utstedt, skal en eventuell klage på en karakterfastsettelse ikke behandles før studenten har returnert vitnemålet.

§ 15. Annullering. Bortvisning. Utestenging

I henhold til lovens § 54 kan styret selv eller styrets klagenemnd annullere eksamener. I henhold til lovens § 42 nr. 3 kan en student som har opptrådt slik som beskrevet i § 54 nr. 1 eller 2, utestenges fra institusjonen og fratras retten til å gå opp til eksamen ved institusjoner under denne lov inntil ett år.

Klage på annullering – se § 54 nr. 3.

§ 16. Dispensasjon

Søknader om dispensasjon fra forskriften avgjøres av høgskolen.

§ 17. Utfyllende bestemmelser

Høgskolen kan fastsette utfyllende bestemmelser/regler til denne forskriften.

§ 18. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft fra 1. august 2003.

Samtidig oppheves forskrift av 29. mai 2001 nr. 1364 om eksamen ved Høgskolen i Lillehammer.

25. mars Nr. 399 2003**Forskrift om adgang til å gå opp til eksamen mv. som privatist ved Høgskolen i Lillehammer.**

Fastsatt av styret for Høgskolen i Lillehammer 25. mars 2003 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 40 nr. 3 og § 50 nr. 7. Kunngjort 1. april 2003.

§ 1. Med privatist menes person som går opp til eksamen etter bestemmelsene i lov om universiteter og høyskoler § 40 uten å være tatt opp som student ved vedkommende fag eller studium ved høgskolen.

§ 2. Adgang til eksamen kan nektes etter § 40 nr. 2 dersom privatisten ikke har fulgt obligatorisk undervisning eller gjennomført obligatorisk praksis.

§ 3. Privatister må melde seg opp til eksamen, og eventuelt søke om godkjenning av krav til forutdanning eller praksis, innen de fastsatte fristene; 1. oktober i høstsemestret og 1. mars i vårsemestret. Dokumentasjon av studiekompetanse for det studiet som eksamen gjelder, må vedlegges oppmeldingen.

Høgskolen avgjør om vilkårene for oppmelding er oppfylt.

§ 4. Privatistenes rettigheter ved høgsolen er begrenset til deltakelse i offentlige forelesninger og adgang til eksamen i samsvar med lov om universiteter og høgsolen og høgsolens forskrift om eksamen.

§ 5. Privatister må betale eksamensavgift i samsvar med vedtak i styret. Eksamensavgiften må være betalt innen angitt frist. Privatister som ikke har betalt eksamensavgiften innen fristen, har ikke adgang til eksamen.

§ 6. Privatister må i tillegg til eksamensavgiften betale semesteravgift i samsvar med bestemmelser i lov om studentsamskipnader med forskrifter. Privatister som har betalt semesteravgift, har krav på studiekort, og har adgang til velferdstilbud som gis av Studentsamskipnaden i Oppland.

§ 7. Klager over vedtak i henhold til denne forskriften avgjøres av høgsolestyrets klagenemnd.

§ 8. Denne forskriften trer i kraft fra 1. august 2003.

Samtidig oppheves forskrift av 4. juni 1996 nr. 588 om adgang til å gå opp til eksamen m.v. som privatist ved Høgsolen i Lillehammer.

26. mars Nr. 400 2003

Forskrift om anbud i lokal rutetransport.

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 26. mars 2003 med hjemmel i lov av 21. juni 2002 nr. 45 om yrkestransport med motorvogn eller fartøy (yrkestransportlova) § 8 og § 35. Kunngjort 1. april 2003.

§ 1. Definisjoner

I denne forskrift menes med:

- oppdragsgiver, statlige eller fylkeskommunale myndigheter eller administrasjonsselskap opprettet i medhold av yrkestransportlova § 23,
- anbyder, leverandør som legger frem et anbud,
- åpen anbudskonkurranse, anskaffelsesprosedyre som tillater alle interesserte leverandører å gi anbud.

§ 2. Anvendelsesområde

Denne forskrift får anvendelse ved bruk av anbud etter yrkestransportlova med mindre annet følger av internasjonal avtale hvor Norge er part.

§ 3. Krav til saksbehandling

Forvaltningslovens bestemmelser gjelder tilsvarende for administrasjonsselskaper opprettet i medhold av yrkestransportlova § 23.

§ 4. Krav til kvalifikasjoner, materiell mv.

Bare den som fyller vilkårene for utøvelse av persontransport gitt i forskrift av 26. mars 2003 nr. 401 om yrkestransport innenlands med motorvogn eller fartøy kan delta i anbudskonkurranse etter disse forskrifter.

Oppdragsgiver kan i anbudsinnbydelsen fastsette ytterligere krav til anbydere.

Oppdragsgiver kan i anbudsinnbydelsen bestemme at operativt personell ansatt i selskap som får innskrenket rutevirksomheten som følge av overgang til ny løyehaver etter anbud, skal ha fortrinnsrett ved nyansettelser i det overtagende selskap dersom det overtagende selskap på overtagelsestidspunktet har behov for nyansettelser.

Den som skal delta i anbudskonkurranse må forplikte seg til å følge lønns- og arbeidsvilkår for operativt personell som minst svarer til en av de landsomfattende tariffavtaler. Tilsvarende forpliktelser gjelder for ev. tilsvarende gruppe av arbeidstakere ansatt av underleverandør, jf. § 14.

Oppdragsgiver kan i anbudsinnbydelsen fastsette at oppdraget skal utføres med materiell av en bestemt standard. Herunder kan det fastsettes krav til alder, miljø og vedlikehold. Anbyder som blir tildelt kontrakt skal legge frem nødvendig dokumentasjon for at krav til materiell er oppfylt. Er det ikke fastsatt krav etter bestemmelsene foran, skal det dokumenteres at materialet oppfyller lovens krav. For motorvogner kan dokumentasjon etter denne bestemmelsen skje ved fremleggelse av utskrift fra motorvognregisteret. Dersom det stilles strengere krav, skal oppdragsgiver angi hvilken form for dokumentasjon som kreves.

§ 5. Anskaffelsesprosedyre

Oppdragsgiver skal benytte åpen anbudskonkurranse ved tildeling av kontrakt.

§ 6. Kunngjøring

Oppdragsgiver som ønsker å tildele en kontrakt ved åpen anbudskonkurranse, skal gjøre dette kjent i en kunngjøring.

Oppdragsgiver som har tildelt en kontrakt, skal kunngjøre resultatet senest 48 dager etter at den kontrakt det gjelder er tildelt. Kontraktstildeling skal kunngjøres på en slik måte at anbyderne blir kjent med resultatet av konkurransen uten at det offentlige eller private foretaks rettmessige interesser eller konkurransen mellom leverandørene blir skadelidende. Hvis offentliggjøringen av opplysningene er til skade for offentlig eller private foretaks økonomiske interesser eller konkurranse mellom leverandørene, kan opplysningene unntas offentlighet.

Kunngjøring som nevnt i de foregående ledd skal offentliggjøres i Norsk Lysingsblad.

§ 7. Frister

Fristen for mottak av anbud skal være minst to måneder regnet fra den dag kunngjøringen ble sendt oppdragsgiver.

Oppdragsgiver skal sende anbudsgrunnlaget og supplerende dokumenter til leverandørene senest seks dager etter at anmodning om dette er mottatt.

Dersom anbudsgrunnlaget, tilleggsdokumentene eller tilleggsopplysningene er for omfattende til at de kan fremskaffes innen fristene fastlagt i annet ledd, eller dersom anbud bare kan gis etter befarung eller etter vurdering av tilleggsdokumentene på stedet, skal den frist som nevnt i første ledd forlenges tilsvarende.

§ 8. Modell for kunngjøring av anbudskonkurranse

Kunngjøringen skal inneholde:

- a) Oppdragsgivers navn, adresse, telefonnummer og faksnummer.
- b) Kontrakttidens lengde, herunder tidspunkt for oppstart.
- c) Opplysninger om
 1. område eller strekning hvor kontrakten skal oppfylles,
 2. ønsket frekvens eller annen hensiktsmessig definisjon av rutestandard,
 3. takst- og rabattbestemmelser dersom slike opplysninger er nødvendige for å kunne gi anbud,
 4. hvordan anbudet skal oppgis, herunder eventuelt krav til dokumentasjon av inntekter, kostnader og trafikk tall samt angivelse av beregningsmetoder og analysegrunnlag og ev. bruk av spesielle skjema,
 5. hvordan ev. krav om tilskudd skal gis,
 6. materiellstandard, jf. § 4, femte ledd,
 7. kriterier som vil bli lagt til grunn for tildeling, om mulig i prioritert rekkefølge, jf. § 13 og § 19.
- d) Navn og adresse til det organ som forespørsel om utlevering av relevante dokumenter kan rettes til.
- e) Siste frist for fremleggelse av slik forespørsel.
- f) Størrelsen av og ev. betalingsvilkår for det beløp som ev. skal betales for utlevering av dokumenter.
- g) Endelig frist for mottak av anbud og den adresse anbud skal sendes til.
- h) Personer som har tillatelse til å være til stede ved åpning av anbudene.
- i) Dato, klokkeslett og sted for åpning av anbudene.
- j) Deposita og andre garantier dersom dette forlanges.
- k) Den foretaksform som ev. må etableres av den gruppe leverandører som får kontrakten.
- l) Opplysninger og formaliteter som er nødvendige for en vurdering av anbyders leveringsdyktighet, jf. § 17 og § 18.
- m) Den periode anbyderen er forpliktet til å opprettholde sitt anbud.
- n) Dersom andre kriterier enn laveste pris benyttes, skal kriteriene oppgis dersom de ikke er nevnt i anbudsgrunnlaget.
- o) Den dato kunngjøringen ble sendt.
- p) Opplysninger som nevnt i bokstav c, nr. 2 – 7 og bokstav h til n kan utelates fra kunngjøringen dersom tilsvarende opplysninger gis i anbudsgrunnlaget.

§ 9. Særlig om for sent innkomne anbud

Anbud som kommer inn etter anbudfristens utløp, jf. § 7, skal avvises som for sent innkommet og returneres.

Dette gjelder likevel ikke anbud som kommer inn etter fristen, men før anbudsåpningen, dersom det tydelig fremgår av postsendingen at anbudet er postlagt så tidlig at det ved normal postgang burde vært kommet frem før fristen, eller om vedkommende anbyder – før anbudsåpningen er foretatt – på grunnlag av kvitteringer fra statens postselskap har godtgjort dette.

Avvisningsvedtaket med begrunnelse skal innføres i anbudsprotokollen.

§ 10. Prosedyrer i forbindelse med anbudsåpningen

Rettidig mottatte anbud skal åpnes på det stedet og til det tidspunktet som er oppgitt i anbudsgrunnlaget. Ved anbudsåpningen skal en på forhånd utnevnt representant for oppdragsgiver foreta anbudsåpningen og undertegne anbudsprotokollen. Hver anbyder har rett til å være til stede med en representant.

Under anbudsåpningen skal behovet for tilskudd leses opp, men ikke anbyders navn.

I anbudsprotokollen skal følgende inntas:

- a) dag og klokkeslett for åpningen,
- b) anbudets merking,
- c) hvilke ruter/ruteområder anbudsinnbydelsen omfatter,
- d) tilstedeværende,
- e) krav om tilskudd i anbudet samt anbudsgivers navn,
- f) ev. avvisninger av anbydere/anbud, jf. § 11.

§ 11. Avvisning

Et anbud skal avvises dersom anbudet slik det fremstår ved anbudfristens utløp ikke oppfyller kravene for å delta i konkurransen, jf. § 4.

Et anbud kan etter nærmere vurdering avvises dersom:

- a) anbudet ikke inneholder alle opplysninger og oppgaver som er forlangt, eller
- b) anbudet ikke oppgir behovet for tilskudd slik som forutsatt i anbudsinnsbydelsen, jf. § 8, bokstav c nr. 5, eller
- c) anbyderen ikke kan starte opp innen den i anbudsinnsbydelsen fastsatte frist, jf. § 8 bokstav b.

Av anbudsprotokollen skal de fremgå hvilke anbud som er avvist og grunnen til dette, jf. § 10, tredje ledd, bokstav f.

§ 12. *Kunngjøring av kontraktstildeling*

Kunngjøring som nevnt i § 6, annet ledd skal inneholde:

- a) oppdragsgivers navn og adresse,
- b) dato for kontraktstildeling,
- c) kriteriene for kontraktstildeling,
- d) antall mottatt bud,
- e) leverandørens eller leverandørenes navn og adresse,
- f) betaling,
- g) dato da kontrakten ble kunngjort.

§ 13. *Fremgangsmåte ved valg av leverandør og tildeling av kontrakter*

Kontrakter skal tildeles på grunnlag av kriteriene fastsatt i § 19 etter prøving av kvalifikasjonene til de leverandører som ikke er utelukket etter § 16.

§ 14. *Bruk av underleverandører*

Oppdragsgiver kan i anbudsgrunnlaget be leverandøren angi i anbudet hvor stor del av kontrakten som eventuelt vil bli overdratt til underleverandører.

Opplysninger som nevnt i første ledd får ikke virkning for hovedleverandørens kontraktansvar.

§ 15. *Leverandørgrupper*

Leverandørgrupper har rett til å gi anbud. Det kan bare stilles krav om at slike grupper etablerer en bestemt foretaksform etter at kontrakt er tildelt, i den utstrekning dette er nødvendig for å sikre en tilfredsstillende oppfyllelse av kontrakten.

§ 16. *Kriterier for å utelukke anbydere*

Oppdragsgiver kan ved utvelgelse av leverandører og ved tildeling av kontrakt utelukke leverandører

- a) som er konkurs, under gjeldsforhandling eller avvikling, eller har innstilt sin virksomhet eller befinner seg i en tilsvarende prosess med hjemmel i nasjonale lover og forskrifter,
- b) som er begjært konkurs, hvor det er begjært åpning av gjeldsforhandling eller begjært tvangsoppløsning eller annen lignende prosess med hjemmel i nasjonale lover og forskrifter,
- c) som ved rettskraftig dom er kjent skyldig i straffbare forhold som angår den yrkesmessige vandel,
- d) som ikke har oppfylt sine forpliktelser vedrørende innbetaling av skatter og avgifter i samsvar med lovbestemmelser i den stat hvor han er etablert eller i Norge.

Når oppdragsgiver krever bevis for at leverandøren ikke befinner seg i noen av de omstendighetene som nevnt i første ledd bokstav a, b eller c, godtas som tilstrekkelig bevis

- a) når det gjelder første ledd bokstav a, b eller c utdrag fra strafferegister eller konkursregister. I mangel av dette, et tilsvarende dokument som viser at kravene er tilfredsstillt, utstedt av en retts- eller forvaltningsmyndighet i leverandørens hjemstat eller nåværende oppholdsstat,
- b) når det gjelder første ledd bokstav d attest utstedt av vedkommende myndighet i den berørte stat.

Når den berørte stat ikke utsteder dokumenter eller attester som nevnt i annet ledd, kan de erstattes av en erklæring eller forsikring avgitt av den aktuelle person overfor oppdragsgiver.

§ 17. *Informasjon om leverandørens finansielle og økonomiske stilling*

Som bevis på leverandørens finansielle og økonomiske stilling kan en eller flere av følgende referanser godtas:

- a) egnede bankerklæringer,
- b) fremleggelse av foretakets årsregnskap eller utdrag av det,
- c) en erklæring om foretakets totale omsetning og dets omsetning de tre siste år for rutetransport.

Oppdragsgiver skal i kunngjøringen til å innlevere anbud, angi hvilken eller hvilke referanser de har valgt, og hvilke andre referanser enn de som er nevnt i første ledd som skal fremlegges.

§ 18. *Bevis for kvalifikasjoner*

Det kan kreves fremlagt dokumentasjon for leverandørens kvalifikasjoner.

Oppdragsgiver skal i kunngjøringen spesifisere hvilke former for dokumentasjon som kreves fremlagt.

Omfanget av opplysninger som nevnt i første ledd kan ikke gå ut over det kontrakten tilsier.

§ 19. *Valg av anbyder*

Oppdragsgiver skal enten basere tildelingen av kontrakter utelukkende på laveste pris, eller på det økonomisk mest fordelaktige anbud. Ved tildeling av kontrakt basert på det økonomisk mest fordelaktige tilbud, kan det blant annet legges vekt på pris, kvalitet, miljøfaktorer og leveringsdyktighet.

Dersom oppdragsgiver baserer tildeling av kontrakter på det økonomisk mest fordelaktige bud, skal alle kriterier

som vil bli lagt til grunn for tildelingen, om mulig i prioritert rekkefølge, oppgis i anbudsgrunnlaget eller i kontraktskunngjøringen.

Dersom det foreligger bud som er unormalt lave i forhold til ytelsen, skal oppdragsgiver undersøke de enkelte poster i budene før det gjøres vedtak om tildeling. For dette formål skal oppdragsgiver be anbyderen fremskaffe de nødvendige forklaringer, og eventuelt angi hvilke deler av budet oppdragsgiver anser som uakseptable.

Ved tildeling av kontrakt skal det tas hensyn til resultatet av undersøkelsen som nevnt i tredje ledd.

Dersom kontrakt skal tildeles på grunnlag av laveste pris, skal oppdragsgiver overfor anbydere som blir ekskludert etter denne bestemmelsen, begrunne hvorfor anbud som anses for å være lave avvises.

§ 20. *Ikrafttreden*

Forskriften trer i kraft 1. april 2003.

Samtidig oppheves Samferdselsdepartementets forskrift av 11. mars 1994 nr. 206 om anbud i lokal rutetransport.

Vedtak som er truffet i medhold av tidligere forskrift, gjelder også etter denne forskriftens ikrafttreden.

26. mars Nr. 401 2003

Forskrift om yrkestransport innenlands med motorvogn eller fartøy.

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 26. mars 2003 med hjemmel i lov av 21. juni 2002 nr. 45 om yrkestransport med motorvogn eller fartøy (yrkestransportlova) § 3, § 9, § 10, § 21, § 25, § 26, § 29, § 30, § 31, § 32, § 33 og § 35. Jf. EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 19 (direktiv 96/26/EF), nr. 25 og 26a (forordning (EØF) nr. 881/92), nr. 26c (forordning (EØF) nr. 3118/93), nr. 32 (forordning (EØF) nr. 684/92) og nr. 33b (forordning (EF) nr. 12/98). Kunngjort 1. april 2003.

Kap. I. Fellesbestemmelser

§ 1. *Definisjoner*

I denne forskrift menes med:

- a) løyve for godstransport, løyve som gir innehaveren rett til å drive godstransport med motorvogn med tillatt totalvekt over 3500 kg,
- b) ruteløyve, løyve som gir innehaveren rett og plikt til å drive persontransport i rute med motorvogn eller fartøy,
- c) turvognløyve, løyve som gir innehaveren rett til å drive persontransport med motorvogn utenfor rute registrert for over åtte personer i tillegg til førerasetet,
- d) selskapsvognløyve, løyve som gir innehaveren rett til å drive persontransport med motorvogn registrert for høyst åtte sitteplasser i tillegg til førerasetet. Som selskapsvogn må bare brukes eksklusivt materiell godkjent av løyvemyndigheten,
- e) løyve for transport av funksjonshemmede, løyve som gir innehaveren rett og plikt til å drive transport med motorvogn som er spesielt utformet og/eller utstyrt for transport av funksjonshemmede i samsvar med de til enhver tid gjeldende bestemmelser om tekniske krav til motorvogn som benyttes til løyvepliktig transport av funksjonshemmede,
- f) drosjeløyve, herunder reservedrosjeløyve, løyve som gir innehaveren rett og plikt til å drive transport utenfor rute med motorvogn registrert for høyst åtte sitteplasser i tillegg til førerasetet. I særlige tilfeller kan løyvemyndigheten gi tillatelse til å drive drosjetransport med motorvogn registrert for høyst 16 sitteplasser i tillegg til førerasetet,
- g) samboere, to ugifte personer som lever sammen og har eller har hatt felles barn eller har hatt samme folkeregistrerte adresse i minst to år,
- h) registrerte partnere, to personer som har latt sitt partnerskap registrere etter lov av 30. april 1993 nr. 40 om registrert partnerskap.

Bestemmelsene i kapittel I får anvendelse for alle løyvekategorier. Bestemmelsene i kapittel II får i tillegg anvendelse for persontransport i rute innenlands med motorvogn eller fartøy, og kapittel III får i tillegg anvendelse for persontransport med motorvogn utenfor rute.

§ 2. *Løyve*

Den som mot vederlag vil drive

- a) godstransport med motorvogn med tillatt totalvekt over 3500 kg, eller
- b) persontransport i rute med motorvogn eller fartøy, eller
- c) persontransport med motorvogn utenfor rute,

må ha løyve fra vedkommende løyvemyndighet.

Det samme gjelder den som utfører godstransport mot vederlag med motorvogn som ellers er fritatt fra kravet om løyve i medhold av yrkestransportlova § 16 når transporten kan ses som ledd i næringsvirksomhet, eller den som utfører persontransport mot vederlag på lignende måte som drosje når tilbudet om transport blir rettet til allmennheten på offentlig plass.

Dette gjelder likevel ikke:

- a) transport med beltekjøretøy
- b) berging av kjøretøy og fjerning av feilparkert kjøretøy utført med motorvogn spesielt konstruert for slik virksomhet

- c) transport av forbruksavfall, jf. lov av 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensning og om avfall, innen egen kommune med motorvogn registrert på kommunen eller kommunal etat. Det samme gjelder innen flere kommuner hvor slik transport er organisert i interkommunalt selskap, jf. lov av 29. januar 1999 nr. 6 om interkommunale selskaper.

§ 3. *Løyvemyndighet*

Den fylkeskommune hvor løyvesøker har sin forretningsadresse er løyvemyndighet. For løyvesøker som skal drive rutetransport innen annet fylke, er vedkommende fylkeskommune løyvemyndighet. Samferdselsdepartementet er løyvemyndighet for fylkeskryssende ruter unntatt riksvegferjer.

Vegdirektoratet er løyvemyndighet for riksvegferjer.

§ 4. *Generelle vilkår for å kunne få løyve*

Dersom ikke særlige grunner taler mot det kan løyve tildeles søker som har:

- a) god vandel,
- b) tilfredsstillende økonomisk evne, og
- c) tilstrekkelig faglig kompetanse.

§ 5. *Nærmere vilkår for tildeling av løyve*

Løyvemyndigheten kan innenfor rammen av yrkestransportlova § 25 sette nærmere vilkår for løyvet.

Vilkår som er satt for et løyve kan endres eller suppleres i løyveperioden. Vil ikke løyvehaveren fortsette driften på de nye vilkår, skal han gis en rimelig tid for avvikling.

§ 6. *Vandel*

Søknad om løyve skal vedlegges politiattest, jf. § 10.

Kravet til vandel anses ikke for å være oppfylt dersom søkeren

- a) er fratrukket retten til å drive næringsvirksomhet, eller
- b) er ilagt straff for en alvorlig lovovertrødelse, herunder på det handelsmessige område, eller
- c) er ilagt straff for alvorlige, gjentatte overtrødelsler av gjeldende bestemmelser om førernes kjøre- og hviletid, nyttekjøretøyetets vekt og dimensjoner, trafikkikkerhet og kjøretøyenes sikkerhet og lønns- og arbeidsvilkår innen transportyrket.

Politiattest skal forelegges løyvemyndigheten på nytt hvert 5 år, jf. yrkestransportlova § 26 og § 29.

For løyver tildelt før denne forskrifts ikrafttreden skal løyvemyndigheten forelegges ny politiattest innen fem år fra denne forskrifts ikrafttreden. Samferdselsdepartementet fastsetter nærmere retningslinjer for gjennomføringen av dette.

§ 7. *Kravet til økonomi*

Søkeren må ved søknad om ett løyve fremlegge en garantierklæring fra bank eller forsikringsselskap på en kroneverdi tilsvarende 9000 euro. For løyver ut over dette gjelder en kroneverdi tilsvarende 5000 euro for hvert løyve. Euroens verdi i kroner fastsettes for en periode på fem år i samsvar med retningslinjene i direktiv 98/76/EF artikkel 1.

Ved søknad om løyve for persontransport i rute stilles garanti etter første ledd pr. kjøretøy som benyttes i rutedriften, likevel slik at det samlet ikke stilles garanti for mer enn 22 kjøretøy.

Økonomikravet anses likevel ikke å være oppfylt dersom søkeren har vesentlige, forfalte men ikke betalte gebyr-, avgifts- eller skatterestanser eller er under konkursbehandling. Søknaden skal vedlegges attest om restanser på skatt, avgift mv. fra kommunekasserer og skattefogd og bekreftelse fra konkursregisteret.

Drosjeløyve, selskapsvognløyve og løyve for transport av funksjonshemmede tildelt før ikrafttreden av denne forskrift gjelder på gitte vilkår, likevel slik at kravet til økonomi i første ledd skal oppfylles senest to år etter denne forskrifts ikrafttreden.

§ 8. *Faglige kvalifikasjoner*

Søkeren anses for å være faglig kvalifisert dersom vedkommende enten kan fremlegge vitnemål for bestått eksamen fra en av departementet godkjent teoretisk opplæring eller innehar løyve for den løyvetypen det søkes om.

Kravet om faglige kvalifikasjoner etter denne forskriften gjelder ikke for tildeling av ruteløyve med fartøy.

§ 9. *Utenlandske kvalifikasjonsbevis*

Søkere anses, uten hensyn til bestemmelsene i denne forskriften, for å oppfylle betingelsene for å kunne få løyve for godstransport eller persontransport dersom det blir fremlagt attest utstedt av den myndighet eller det organ som er utpekt til å utstede slike attester i den enkelte medlemsstat jf. direktiv 96/26/EF artikkel 10.

§ 10. *Selskaper*

Er søkeren et selskap eller annen juridisk person må den til enhver tid daglige leder fylle kravene til vandel og faglige kvalifikasjoner i § 6 og § 8. Hvis søkeren er et nyopprettet selskap må også den daglige leder fylle kravet til økonomi i § 7, tredje ledd.

Selskap som innehar løyve tildelt før ikrafttredelse av denne forskrift, og som er knyttet til en bestemt daglig leder som nevnt i første ledd, anses å oppfylle kravene i § 8 ved søknad om nye løyver ved samme daglige leder.

§ 11. Skifte av daglig leder

Dersom godkjent daglig leder fratrer virksomheten, bortfaller løyvene dersom ikke virksomheten innen 3 måneder kan dokumentere at det er ansatt ny daglig leder som fyller kravene i § 6 og § 8.

Løyvemyndigheten kan i særlige tilfelle forlenge denne fristen.

§ 12. Behandlingsgebyr

Ved utstedelse av løyvedokument eller duplikatdokument skal søkeren betale 4 ganger rettsgebyret til den løyvemyndighet som utsteder dokumentet. Beløpet avrundes nedad til nærmeste hundre kroner.

Løyvemyndigheten, skal ved innlevering av løyvedokumentet eller utstedt duplikatdokument av dette tilbakebetale løyvehaveren eller den berettigede et returbeløp på 1,5 ganger rettsgebyret eller det beløp som gjaldt da løyvet ble utstedt. Det betales ikke returbeløp ved tilbakekalling av løyve etter § 15 og § 16. Beløpet avrundes nedad til nærmeste hundre kroner.

Disse bestemmelsene gjelder ikke for rutetransport.

§ 13. Kontrolldokument

Ett løyve gjelder for transport med en motorvogn. Dette gjelder ikke for rutetransport.

Motorvognen skal under løyvepliktig transport være utstyrt med løyvedokument i original som skal fremvises ved kontroll, jf. yrkestransportlova § 38. For rutetransport kan bekreftet kopi av løyvedokumentet fremvises ved kontroll. Ved egentransport av gods etter yrkestransportlova § 16 skal motorvognen være utstyrt med egentransporterklæring som fremvises ved kontroll.

Fører av motorvogn som utfører løyvepliktig transport skal til enhver tid kunne dokumentere at løyvehaver har disposisjonsrett over motorvognen, enten ved at løyvehaver står oppført i vognkortet som eier, eller ved at kopi av leie- eller leasingavtale fremlegges. Det skal fremgå av avtalen hvem som er dens parter og hvilke kjøretøy som omfattes, enten i form av registreringsnummer eller chassisnummer. Dette gjelder også ved egentransport, jf. yrkestransportlova § 16 og § 18. For selskapsvognløyve skal motorvognens registreringsnummer være inntatt i løyvedokumentet, jf. § 40, fjerde ledd.

§ 14. Løyveregister

Samferdselsdepartementet kan bestemme at løyvemyndigheten fortløpende skal oversende informasjon om utstedte løyver til et sentralt løyveregister i samsvar med gjeldende tekniske spesifikasjoner.

§ 15. Dødsfall, konkurs

Dør løyvehaveren, skal den som bestyrer eller har rådighet over boet, straks sende melding om dødsfallet til løyvemyndigheten. Tilsvarende meldeplikt gjelder ved konkurs. Både ved dødsfall og konkurs kan løyvemyndigheten kalle løyvet tilbake uten varsel.

Etterlater avdøde seg ektefelle, samboer, livsarving eller registrert partner som ønsker å fortsette virksomheten, kan løyve ikke kalles tilbake før det er gått ett år fra dødsfallet.

Avviklingsfristen i annet ledd er tre år for drosjeløyve.

§ 16. Tilbakekall av løyve

Løyvemyndigheten kan tilbakekalle løyve etter yrkestransportlova § 29. Det kan tilbakekalles ett eller flere løyver avhengig av overtredelsens art og grovhet.

§ 17. Retur av løyvedokument

Ophører retten til å drive løyvepliktig virksomhet etter disse forskrifter, plikter løyvehaveren eller den som bestyrer eller har rådighet over boet, straks å levere tilbake til løyvemyndigheten de legitimasjoner den har gitt i forbindelse med løyvet.

Den som har fullmakt til å utføre kontroll med hjemmel i yrkestransportlova, kan inndra løyvedokument hvor løyvet er endelig tilbakekalt.

§ 18. Karantene ved tilbakekalt løyve

Ved tilbakekallingen kan det samtidig fastsettes en karantenetid på maksimum tre år fra tilbakekallingstidspunktet før ny løyvetildeling kan finne sted. Tilbakekallingen kan gjøres gjeldende overfor personlig løyvehaver, selskap eller daglig leder i selskap eller annen juridisk person.

§ 19. Melding om adresseforandring

Løyvehaver skal sende løyvemyndigheten melding om endring av bopels- eller forretningsadresse.

§ 20. Overføring av løyve

Et løyve kan ikke overføres til annet rettssubjekt uten samtykke fra løyvemyndigheten. Løyvehaver kan heller ikke uten samtykke fra løyvemyndigheten overlate til annet rettssubjekt å administrere eller drive hele eller deler av virksomheten.

§ 21. Statistikk

Løyvehaveren skal gi de økonomiske og statistiske opplysninger Samferdselsdepartementet eller fylkeskommunen bestemmer og på den måten disse fastsetter.

§ 22. Klage

Kongen er klageinstans for vedtak truffet av Samferdselsdepartementet.

Samferdselsdepartementet er klageinstans for vedtak truffet av Vegdirektoratet eller fylkeskommunen etter delegert myndighet.

For vedtak truffet av fylkeskommunen med direkte hjemmel i yrkestransportlova, er fylkestinget klageinstans med mindre annet er fastsatt i medhold av § 28, annet ledd i forvaltningsloven.

For vedtak truffet av regionvegkontor er Vegdirektoratet klageinstans.

For vedtak truffet av politiet, jf. yrkestransportlova § 38 er Politidirektoratet klageinstans.

§ 23. Dispensasjon

Samferdselsdepartementet kan gi nærmere bestemmelser om løyveordningene, og kan i særlige tilfelle gjøre unntak fra bestemmelsene i denne forskriften dersom Norges folkerettslige forpliktelser ikke er til hinder for det.

Løyvemyndigheten kan når transportmessige hensyn tilsier det gjøre unntak fra krav om løyve i det enkelte tilfelle for avgrenset transport som utføres etter avtale med annen løyvehaver og innen rammen av dette løyvet. Slikt unntak gjelder bare når transporten skal utføres med personbil og gis for inntil ett år om gangen. Det kan stilles vilkår for slikt unntak.

Kap. II. Persontransport i rute med motorvogn eller fartøy**§ 24. Søknad om ruteløyve**

Søknad om ruteløyve må vedlegges forslag til ruteplan og takstregulativ.

§ 25. Drift av ruteløyve

Ruteløyve gir rett og plikt til å drive den transport som løyvet omfatter, i samsvar med vilkår som er satt for virksomheten.

§ 26. Materiell

Løyvehaveren skal sette inn det materiell som er nødvendig for å tilfredsstille ordinært behov for transport i samsvar med godkjent ruteplan, og så vidt mulig også ekstraordinært behov som er meldt inn eller kjent en rimelig tid på forhånd.

§ 27. Fartøy

Fartøy som settes inn i rutetransport, skal godkjennes av løyvemyndigheten for så vidt gjelder det transportbehov fartøyet skal dekke samt tilpasning til ferjekai.

Skal erstatningsfartøy brukes i mer enn 3 måneder, kreves løyvemyndighetens godkjenning.

§ 28. Ruteplan

Ruteplan må være godkjent av løyvemyndigheten. Forslag om endring av ruteplan sendes løyvemyndigheten senest 4 måneder før endringen skal tre i kraft.

Løyvemyndigheten kan redusere tidsfristen etter første ledd og kan bestemme at endring kan settes i verk på kortere tid eller at iverksettelsen skal utsettes. Løyvemyndigheten kan videre gi pålegg om endring av ruteplan.

Med mindre Samferdselsdepartementet bestemmer noe annet, skal:

- a) Ruteplan for personruter angi rutens utgangs- og endepunkt, mellomliggende stoppesteder med avstand i kilometer fra rutens utgangspunkt, samt avgangstid fra utgangspunktet og hvert stoppested.
- b) Godkjent ruteplan offentliggjøres.
- c) Utdrag av ruteplan etter fastsatt norm kunngjøres i Rutebok for Norge.
- d) Nye ruter og endringer i ruter sendes Rutebok for Norge innen fastsatt tid.

Løyvemyndigheten kan bestemme at ruteplan av utelukkende lokal interesse ikke skal kunngjøres slik som nevnt under bokstav c og d, og at det ved slik kunngjøring som nevnt under bokstav b ikke er nødvendig å ta med avstandsoppgave som nevnt under bokstav a.

§ 29. Takster

Takstregulativ eller individuelle takster må være godkjent av Samferdselsdepartementet eller av den myndighet Samferdselsdepartementet har gitt fullmakt.

Med mindre Samferdselsdepartementet eller annen myndighet, jf. første ledd, har bestemt noe annet, skal søknad om endring av takster sendes godkjenningmyndigheten senest 2 måneder før endringen skal tre i kraft. Godkjenningmyndigheten kan bestemme at endring kan settes i verk på kortere tid eller at iverksettelsen skal utsettes og kan gi pålegg om endring av takstregulativ for ruter med offentlig godtgjørelse.

Takstregulativet skal gjøres kjent på hensiktsmessig måte. Takster for ruter som skal kunngjøres i henhold til § 28 bokstav c, sendes Ruteboken innen fastsatt tid.

§ 30. Billettering

Løyvehaver plikter å bruke billettmaskiner, billetter, rabattkort og lignende etter et system godkjent av løyvemyndigheten.

§ 31. Transportvilkår

Løyvehaver skal benytte transportvilkår godkjent av Samferdselsdepartementet jf. yrkestransportlova § 33. Disse skal være tilgjengelige for trafikantene.

Rett til å holde tilbake reisende som ikke kan vise gyldig billett skal godkjennes særskilt som del av transportvedtektene for det enkelte transportselskap. Samferdselsdepartementet kan fastsette vilkår for godkjenning av en slik ordning.

§ 32. Vilkår med mer

Løyvemyndigheten kan, i samråd med kommunale myndigheter, politiet i områder hvor vedkommende politikammer utøver direkte polititjeneste, og ellers i samråd med regionvegkontoret, bestemme at ruter skal bruke rutebilstasjon, bestemte holdeplasser og bestemte gjennomkjøringslinjer.

Videre kan løyvemyndigheten, eventuelt med samtykke fra havnemyndigheten, bestemme at rutefartøy skal bruke bestemt kai.

Løyvemyndigheten kan treffe vedtak om opplysningstavler og lignende utstyr.

Løyvemyndigheten kan treffe bestemmelser om adgang for trafikantene til å forhåndsbestille og reservere plass og om fortrinnsrett for visse transportbrukere.

§ 33. Nedleggelse av rutedrift

Vil en løyvehaver nedlegge driften av en eller flere ruter helt eller delvis må løyvemyndigheten gis 2 måneders skriftlig varsel. Løyvehaver kan ikke innstille driften av noen ruter på kortere varsel uten løyvemyndighetens samtykke.

Dersom en løyvehaver vil nedlegge driften av en eller flere ruter helt eller delvis, kan løyvemyndigheten når transporthensyn krever det, gi løyvehaver pålegg om å opprettholde driften av ruten ut over 2-månedersfristen mot å holdes skadesløs for eventuelle underskudd på rutedriften som ikke dekkes av overskudd av andre ruter.

§ 34. Transport av funksjonshemmede

Den som har løyve for transport av funksjonshemmede, kan utføre slik transport som nevnt i § 44, annet ledd, selv om transporten kommer inn under definisjonen i yrkestransportlova § 2.

§ 35. Unntak fra krav om ruteløyve

Det kreves ikke særskilt ruteløyve for å utføre transport i henhold til forordning (EF) nr. 12/98 artikkel 3, jf. EØS-komiteens beslutning nr. 121/98, jf. forskrift av 26. mars 2003 nr. 402 om internasjonal person- og godstransport, samt kabotasje § 4, annet og tredje ledd.

Den som har tillatelse til å drive persontransport med jernbane etter jernbaneloven, kan ved nødvendig og midlertidig innstilling av togtilbudet utføre transporten med motorvogn i inntil to måneder uten ruteløyve. Løyvemyndigheten skal i slike tilfeller underrettes, og kan etter søknad forlenge perioden i inntil to måneder. Den som utfører transporten må ha løyve for persontransport med motorvogn.

§ 36. Dispensasjoner

Løyvemyndigheten kan unnta persontransport i rute fra løyveplikt i følgende tilfelle:

- Når det gjelder mindre enn 50 turer i året eller virksomheten drives i mindre enn 3 måneder i året og den er av mindre betydning og ikke skader annen rutetransport.
- Når det under egentransport av personer, jf. yrkestransportlova § 18, er hensiktsmessig å ta med andre passasjerer og det ellers vil oppstå kostnader eller ulemper som anses å stå i misforhold til virksomhetens betydning for rutegående kommunikasjoner.

Vedtak etter bokstav a kan treffes for 1 år om gangen og etter bokstav b for inntil 3 år om gangen.

For unntak fra løyveplikten etter § 23, § 34, § 35 og § 36 gjelder bestemmelsene i dette kapittelet så langt de passer.

Kap. III. Behovsprøvd løyve for persontransport utenfor rute med motorvogn**§ 37. Innledende bestemmelser**

Dersom løyvemyndigheten ikke treffer annet vedtak, skal for drosjeløyve, selskapsvognløyve og løyve for transport av funksjonshemmede den enkelte kommune utgjøre et løyvedistrikt. Løyvemyndigheten fastsetter antall løyver i hvert løyvedistrikt.

Når særlige grunner tilsier det, kan løyve gis for et avgrenset tidsrom.

Ledige løyver skal kunngjøres.

§ 38. Drift av løyver

Den som får løyve, må sette motorvognen i drift innen den frist løyvemyndigheten fastsetter.

Vil løyvehaver opphøre med den løyvepliktige virksomhet, skal melding sendes løyvemyndigheten senest tre måneder på forhånd.

§ 39. Særskilt overføring av løyve

Har ektefelle, samboer eller registrert partner i lengre tid tatt aktivt del i den avdøde løyvehavers transportvirksomhet, kan løyvemyndigheten la dem overta avdødes løyver. Bestemmelsen i § 4 og § 5 gjelder tilsvarende. Søknad må sendes løyvemyndigheten innen ett år fra løyvehavers død.

Del 1. Selskapsvognløyve

§ 40. Drift av løyve

Virksomheten skal drives fra det sted som er fastsatt i løyvet.

Løyvehaver kan bare utføre oppdrag som betinger at transporten begynner, går gjennom eller slutter i hans løyvedistrikt.

Løyvemyndigheten i det fylket hvor oppdraget begynner kan gjøre unntak fra denne bestemmelsen.

Løyvemyndigheten skal innta motorvognenes registreringsnummer i løyvedokumentet.

Selskapsvogntransport må bare foretas etter bestilling av en enkelt oppdragsgiver. Løyvemyndigheten kan i enkeltstående tilfeller gjøre unntak fra denne bestemmelse.

Del 2. Løyve for transport av funksjonshemmede

§ 41. Stasjonssted

Løyvemyndigheten bestemmer hvilket sted løyvehaveren skal ha stasjon. Virksomheten skal drives fra det sted som er fastsatt i løyvet.

§ 42. Drift av løyve

Motorvogn spesielt utformet og/eller utstyrt for transport av funksjonshemmede skal være merket med spesielt adkomstsymbol for funksjonshemmede.

Det er bare tillatt å utføre transport av personer som på grunn av fysisk eller psykisk funksjonshemming må nytte slik motorvogn som nevnt i § 1 bokstav e, og ledsagere for disse.

Løyvehaveren skal først og fremst dekke behovet for transport innenfor sitt løyvedistrikt. Det er tillatt å utføre oppdrag til et hvilket som helst sted innen eller utenfor løyvedistriktet og tilbake til dette.

Del 3. Drosjeløyve

§ 43. Tildeling av løyve, fortrinnsrett

Dersom ikke særlige grunner taler mot at vedkommende gis løyve, har søker med minst to års ansiennitet som full tids drosjefører i løyvedistriktet fortrinnsrett til løyve som blir ledig ved at en løyvehaver dør eller opphører med virksomheten.

Ansiennitet som full tids drosjefører regnes kun hvis drosjeyrket er utøvd som vedkommendes hovederverv.

Er det flere søkere som oppfyller dette krav, gis den søker som har lengst ansiennitet fortrinn. Fortrinnsretten gjelder bare for tildeling av ett løyve.

Ved fravær fra yrket som full tids drosjefører i løyvedistriktet over tre år, bortfaller tidligere opparbeidet ansiennitet. Avbrudd i drosjeyrket på grunn av sykdom legitimert ved sykemelding, svangerskap eller militærtjeneste regnes ikke som fravær. Ansiennitet opparbeides også ved avbrudd som nevnt, likevel ikke utover ett år. Treårsfristen regnes fra utløp av sykemeldingsperioden, utløp av lovfestet svangerskapspermisjon med lønn eller avsluttet militærtjeneste.

Løyvehaver som søker ledig løyve annet sted innen løyvedistriktet, vil få medregnet ansiennitet for den tid vedkommende har innehatt drosjeløyve i løyvedistriktet i tillegg til eventuell ansiennitet som full tids drosjefører i distriktet.

Ved eventuell endring i distriktsinndelingen beholdes den ansiennitet som er opparbeidet i det tidligere løyvedistrikt.

§ 44. Tildeling av løyve, uten fortrinnsrett

Er det ikke noen søker som har fortrinnsrett etter § 43 avgjør fylkeskommunen etter eget skjønn hvem som skal tildeles løyve. Herunder kan det gis løyve til innehaver av drosjeløyve og til selskap eller annen juridisk person.

§ 45. Hovederverv

Den som innehar drosjeløyve, skal som hovedregel ikke ha annet hovederverv eller heldagsstilling. Når særlige grunner taler for det, kan løyvemyndigheten etter søknad gi samtykke til at drosjeyrket kombineres med annet hovederverv eller heldagsstilling.

§ 46. Tilslutning til drosjesentral

Løyvemyndigheten kan i samråd med kommunale myndigheter bestemme om det skal være en eller flere drosjesentraler i et distrikt.

Løyvemyndigheten bestemmer om løyvehaver skal være tilsluttet godkjent drosjesentral, eller hvilket sted løyvehaveren skal ha stasjon.

Løyvehavere som i medhold av annet ledd skal være tilknyttet drosjesentral, plikter å betale avgift til dekning av sentralens driftskostnader og innskudd til finansiering av de faste anlegg som er nødvendig for sentralens drift. Uttredende løyvehavere refunderes andel av sentralens kapital. Ny løyvehaver kan pålegges tilsvarende innskudd.

Regler om drosjesentralens organisasjon og virksomhet fastsettes i vedtekter som skal godkjennes av løyvemyndigheten.

Løyvemyndigheten kan be kommunale myndigheter om å oppnevne et medlem som ikke er løyvehaver til drosjesentralens styre, med den oppgave å ivareta trafikantenes interesse. Oppnevnt styremedlem gis

møtegodtgjørelse av sentralen.

I den utstrekning det trengs for å sikre en effektiv drosjetjeneste, kan styret i drosjesentralen fastsette en bindende detaljert kjøreplan som angir det tidsrom den enkelte drosje skal gjøre tjeneste. Løyvemyndigheten kan gi pålegg om endring av slik kjøreplan.

Løyvemyndigheten kan fastsette nærmere regler for drosjevirkksomheten i løyvedistriktet. Slike regler kan i detalj foreskrive hvordan virksomheten skal utøves, herunder løyvehaver og drosjeførers plikter overfor publikum, drosjesentral mv.

§ 47. *Stasjonsingssted*

Drosjetransporten skal skje i tilknytning til stasjonsingsstedet. Det er tillatt å utføre oppdrag til et hvilket som helst sted innen eller utenfor løyvedistriktet. I forbindelse med tur utenfor eget løyvedistrikt, kan det tas med passasjerer tilbake til dette. Løyvemyndigheten kan fastsette stasjonsingssted for drosjer som kommer fra annet løyvedistrikt for å utføre lovlig transport tilbake til dette. Tomkjøring ut fra eget løyvedistrikt for å utføre kjøring tilbake til dette er bare tillatt for bestilte turer. Det er ikke tillatt å utføre oppdrag mellom steder utenfor løyvedistriktet, med mindre oppdraget kommer fra drosjesentral i det løyvedistrikt hvor oppdraget starter.

Løyvehaver skal først og fremst dekke behovet for drosjetransport innenfor sitt løyvedistrikt. Løyvehaveren plikter å utføre oppdrag på alle veger som er åpne for alminnelig ferdsel og som kan utføres uten fare for skade på passasjerer, fører eller motorvogn. Kjøring av syke og skadde personer som trenger hurtig hjelp pliktes utført uten hensyn til bestemmelsen i første ledd. Slik transport skal søkes gjennomført selv om kjøreforholdene er vanskelige.

Løyvemyndigheten kan i særlige tilfelle gjøre midlertidig unntak fra bestemmelsene i første ledd.

§ 48. *Taklykt, tilleggsutstyr*

Drosje skal ha taklykt av type som er godkjent av Vegdirektoratet og som foran og bak har påskriften TAXI samt fylkesbokstav og løyvenummer.

Som fylkesbokstav benyttes:

- A: Oslo
- B: Østfold
- C: Akershus
- D: Hedmark
- E: Oppland
- F: Buskerud
- H: Telemark
- I: Aust-Agder
- K: Vest-Agder
- L: Rogaland
- R: Hordaland
- S: Sogn og Fjordane
- T: Møre og Romsdal
- U: Sør-Trøndelag
- V: Nord-Trøndelag
- W: Nordland
- X: Troms
- Y: Finnmark
- Z: Vestfold

Er løyvehavers ordinære vogn som følge av skade eller reparasjon ute av drift, kan løyvehaver i stedet sette inn annen vogn som fyller kravene i første og annet ledd. Bestemmelsen i § 13 gjelder tilsvarende for slik vogn.

Løyvemyndigheten kan bestemme at motorvogn som nyttes i drosjetransport skal være utstyrt med automatisk registrerende taksameter, kommunikasjonsutstyr eller annet spesialutstyr. Taksameter skal være montert og belyst slik at takstgruppe og beløp kan leses fra passasjerens plass. Utgiftene til anskaffelse, montering og vedlikehold av apparatene dekkes av løyvehaveren.

Løyvemyndigheten kan videre bestemme at fører av drosje skal bruke uniform av fastsatt modell.

§ 49. *Reservedrosje*

Løyve for reservedrosje kan, innenfor det løyvetall løyvemyndigheten fastsetter, tildeles innehaver av ordinært drosjeløyve i løyvedistriktet.

Er løyvehaveren tilsluttet drosjesentral, bestemmer denne når reservedrosje skal nyttes. Ellers skal reservedrosje nyttes når løyvemyndigheten eller den løyvemyndigheten gir fullmakt finner at det er behov for det. I det tidsrom en reservedrosje har adgang til å kjøre, gjelder de samme bestemmelser som for drift av ordinær drosje.

§ 50. *Opplysningsplikt*

Løyvemyndigheten har rett til å innhente opplysninger og pålegge drosjesentral og de enkelte løyvehavere å føre de oppgaver som trengs slik at en kan se om antallet drosjer dekker behovet.

§ 51. *Ophør av virksomhet*

Løyvehaver må ikke uten samtykke fra løyvemyndigheten trekke drosjen ut av kjøring uten at det foreligger

tvingende grunn for det. Dersom løyvehaver i mer enn en måned ikke vil være i stand til å opprettholde virksomheten, skal melding straks sendes løyvemyndigheten. Løyvemyndigheten kan sette frist for å gjenoppta virksomheten.

Blir den som innehar løyve midlertidig ute av stand til selv å lede og drive virksomheten, kan løyvemyndigheten etter søknad samtykke i at virksomheten inntil tre år helt eller delvis blir overlatt til drosjesentral. Er det ikke drosjesentral i distriktet, kan løyvemyndigheten godkjenne annen bestyrerordning. Det samme gjelder når løyvemyndigheten av andre grunner finner det mest hensiktsmessig å godkjenne annen bestyrerordning. For bestyrer som ikke er drosjesentral, gjelder bestemmelsene i § 4 og § 5 tilsvarende.

Etterlater avdød løyvehaver ektefelle, samboer, livsarving eller registrert partner som ønsker å nytte retten til å beholde løyvet inntil tre år fra løyvehavers død, jf. § 15, og ikke selv kan lede og drive virksomheten, gjelder bestemmelsen i annet ledd tilsvarende.

§ 52. *Opphør av drosjeløyve*

Drosjeløyve tildelt etter disse forskrifter bortfaller ved fylte 70 år.

Løyvemyndigheten kan i særlige tilfelle gjøre unntak fra bestemmelsen i første ledd, hvis det ikke er kvalifiserte søkere til ledig løyve og det er påkrevd for å opprettholde en nødvendig drosjetjeneste.

Bestemmelsen i første ledd gjelder ikke ektefelle, samboer, livsarving eller registrert partner som ønsker å nytte retten til å beholde løyve inntil 3 år fra løyvehavers død, jf. § 15.

§ 53. *Ikrafttreden*

Forskriften trer i kraft 1. april 2003.

Samtidig oppheves Samferdselsdepartementets forskrift av 4. desember 1992 nr. 1013 om adgang til yrket i persontransport med rutevogn eller med turvogn, forskrift av 8. desember 1986 nr. 2170 om persontransport i rute innenlands med motorvogn eller fartøy, forskrift av 4. desember 1992 nr. 1016 om godstransport med motorvogn og forskrift av 10. juni 1977 nr. 8 om persontransport med motorvogn utenfor rute.

Vedtak som er truffet i medhold av tidligere forskrifter gjelder også etter denne forskriftens ikrafttreden.

26. mars Nr. 402 2003

Forskrift om internasjonal person- og godstransport, samt kabotasje.

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 26. mars 2003 med hjemmel i lov av 21. juni 2002 nr. 45 om yrkestransport med motorvogn eller fartøy (yrkestransportlova) § 10 og § 35. Jf. EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 26a (forordning (EØF) nr. 881/92), nr. 26b (forordning (EØF) nr. 3916/90), nr. 26c (forordning (EØF) nr. 3118/93), nr. 26d (forordning (EF) nr. 792/94), nr. 27 (forordning (EØF) nr. 4058/89), nr. 32 (forordning (EØF) nr. 684/92), nr. 33 (forordning (EØF) nr. 1839/92), nr. 33b (forordning (EF) nr. 12/98) og nr. 33c (forordning (EF) nr. 2121/98). Kunngjort 1. april 2003.

§ 1. *Utstedelsesmyndighet av tillatelser, attester mv.*

Vegdirektoratet er utstedelsesmyndighet for de tillatelser, bekreftede kopier av tildelte tillatelser, attester og kontrolldokumenter som følger av § 2, første og annet ledd og § 4.

For de frie transportformene etter EØS-avtalen, kan Vegdirektoratet delegere utstedelsesmyndighet av kontrolldokumenter.

Vegdirektoratet er utstedelsesmyndighet for tillatelser og kontrolldokumenter utenfor rammen av EØS-avtalen. For kontrolldokumenter kan Vegdirektoratet delegere sin utstedelsesmyndighet.

§ 2. *Godstransport innenfor rammen av EØS-avtalen*

Forordning (EØF) nr. 881/92 av 26. mars 1992 om markedsadgang i Fellesskapet for godstransport på vei som utføres fra eller til en medlemsstats territorium eller krysser en eller flere medlemsstaters territorium med de tilpasninger som følger av EØS-komiteens beslutning 7/94 og forordning (EF) nr. 3298/94 av 21. desember 1994, jf. forordning (EF) nr. 1524/96 av 30. juni 1996, forordning (EF) nr. 609/2000 av 21. mars 2000, forordning (EF) nr. 2012/2000 av 21. september 2000 og forordning (EF) nr. 484/2002 av 1. mars 2002 med de tilpasninger som følger av EØS-komiteens beslutning 15/1999, 68/2000, 75/2001 og 169/2002, gjelder som forskrift.

Forordning (EØF) nr. 3118/93 av 25. oktober 1993 om fastsettelse av vilkårene for transportørers adgang til å utføre innenlands godstransport på vei i en medlemsstat der de ikke er hjemmehørende med de tilpasninger som følger av vedlegg 11 til EØS-komiteens beslutning nr. 7/94 og med de endringer som følger av forordning (EF) nr. 3315/94 av 22. desember 1994, gjelder som forskrift.

Forordning (EF) nr. 792/94 av 8. april 1994 om nærmere regler for anvendelse av forordning (EØF) nr. 3118/93 for foretak som utfører godstransport på vei for egen regning, med de tilpasninger som følger av EØS-komiteens beslutning nr. 20/94 av 28. oktober 1994 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport) og med de endringer som følger av forordning (EF) nr. 3315/94 av 22. desember 1994, gjelder som forskrift.

Forordning (EØF) nr. 3916/90 av 21. desember 1990 om tiltak som skal treffes ved en krise i markedet for godstransport på vei med de tilpasninger som følger av vedlegg 11 til EØS-komiteens beslutning nr. 7/94, gjelder som forskrift.

Forordning (EØF) nr. 4058/89 av 21. desember 1989 om prisdannelse for godstransport på vei mellom medlemsstater, gjelder som forskrift. Konkurransetilsynet håndhever rådsforordningens art. 3.

§ 3. Godstransport utenfor rammen av EØS-avtalen

For godstransport samt kabotasje utenfor rammen av EØS-avtalen kreves tillatelser i samsvar med internasjonale avtaler Norge har inngått eller på nærmere angitte vilkår fastsatt i medhold av yrkestransportlova § 10.

§ 4. Persontransport innenfor rammen av EØS-avtalen

Forordning (EØF) nr. 684/92 av 16. mars 1992, jf. EØS-komiteens beslutning nr. 7/94 og forordning (EF) nr. 11/98 av 11. desember 1997, jf. EØS-komiteens beslutning nr. 121/98 om innføring av felles regler for internasjonal persontransport med turvogn og buss, gjelder som forskrift.

Forordning (EF) nr. 2121/98 av 2. desember 1998, jf. EØS-komiteens beslutning nr. 56/99 om nærmere regler om gjennomføringen av forordning (EØF) nr. 684/92 av 16. mars 1992, jf. EØS-komiteens beslutning 7/94 og forordning (EF) nr. 11/98 av 11. desember 1997, jf. EØS-komiteens beslutning 121/98 og forordning (EF) nr. 12/98 av 11. desember 1997, jf. EØS-komiteens beslutning 121/98, gjelder som forskrift.

Forordning (EF) nr. 12/98 av 11. desember 1997, jf. EØS-komiteens beslutning nr. 121/98 om fastsetting av vilkår for at transportører skal kunne utføre innenlands persontransport på veg i en medlemsstat der de ikke hører hjemme, gjelder som forskrift.

§ 5. Persontransport utenfor rammen av EØS-avtalen

For persontransport utenfor rammen av EØS-avtalen kreves tillatelser i samsvar med internasjonale avtaler Norge har inngått eller på nærmere angitte vilkår fastsatt i medhold av yrkestransportlova § 10.

§ 6. Behandlingsgebyr

Ved utstedelse av fellesskapstillatelser for godstransport og fellesskapslisenser for persontransport skal søkeren betale 4 ganger rettsgebyret til den løyvemyndighet som utsteder dokumentet. Beløpet avrundes nedad til nærmeste hundre kroner.

For attesterte kopier av fellesskapstillatelser/fellesskapslisenser (vognlisenser) skal søkeren betale et behandlingsgebyr på 1 gang rettsgebyret.

Vegdirektoratet kan fastsette behandlingsgebyr for utstedelse av de øvrige tillatelser og kontrolldokumenter for internasjonal transport, herunder kabotasje.

I særlige tilfeller kan Samferdselsdepartementet dispensere fra gebyrkravene.

§ 7. Ikrafttreden

Forskriften trer i kraft 1. april 2003.

Samtidig oppheves Samferdselsdepartementets forskrift av 29. juni 1994 nr. 658 om internasjonal person- og godstransport, samt kabotasje.

Vedtaket truffet i medhold av tidligere forskrift, gjelder også etter denne forskriftens ikrafttreden.

26. mars Nr. 403 2003**Forskrift om transport med ferje.**

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 26. mars 2003 med hjemmel i forskrift av 26. mars 2003 nr. 401 om yrkestransport innenlands med motorvogn eller fartøy § 31, jf. lov av 21. juni 2002 nr. 45 om yrkestransport med motorvogn og fartøy (yrkestransportlova) § 3, § 33 og § 35. Kunngjort 1. april 2003.

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder for transport med ferje i riksvegsamband, og når slik ferje anløper ferjeleie utenfor riksvegnettet. Forskriften gjelder også på ferje i fylkesvegsamband og kommunale samband når vedtak om dette er truffet av kompetent myndighet.

§ 2. Vognførers ansvar

Fører av motorvogn som er eller skal om bord på ferje plikter å følge ferjemannskapets anvisninger og skilting ved ferjeleiet og om bord i ferjen. Videre pålegges vognføreren å meddele til ferjens mannskap eventuelle feil eller mangler ved kjøretøyet eller egenskaper ved lasten, som kan representere en sikkerhetsrisiko om bord.

§ 3. Fortrinnsrett

Kjøretøy tas med i den rekkefølge disse kommer til ferjekai/oppstillingsplass, med mindre ferjefører eller den denne bemyndiger bestemmer noe annet på grunn av stuings- og vekthensyn.

Utrykningskjøretøy under utrykning, teleselskapers og elektrisitetsvesenets feilretterbiler i tjenesteoppdrag og busser i rute har fortrinnsrett. Utrykningskjøretøy har fortrinnsrett også på retur. Kjøretøy i merket begravelsesfølge, hestetransport og transport av levende dyr i næringsvirksomhet har fortrinnsrett ved å varsle ferjefører senest 15 minutter før ferjeavgang.

Leger, jordmødre, hjemmesykepleiere, prester, veterinærer og politi har fortrinnsrett på uoppsettelig tjenestereise.

Regionvegkontoret kan for enkelttransporter gi fortrinnsrett til andre i særlige unntakstilfelle.

Dersom det møter opp flere med fortrinnsrett ved ferjeleiet enn ferjen kan ta med, bestemmer ferjefører eller den denne bemyndiger hvem som er mest berettiget. Livsviktige transporter skal alltid gå foran.

§ 4. Ombord- og ilandkjøring

Ombord- og ilandkjøring skal bare skje på signal. Normalt kan passasjerene sitte i bilene.

Når det er fastsatt ved oppslag på land og/eller om bord at passasjerene ikke kan sitte i kjøretøyene under ombord- og ilandkjøring, skal ferjefører eller den denne bemyndiger nekte ombordkjøring hvis påbudet ikke etterkommes.

Det er ikke tillatt å stå eller gå mellom kjøretøy når ferjen legger til kai.

Busser og vogntog på over 10 meter, lastebiler med tillatt totalvekt over 12.000 kg og kjøretøy med en høyde over 2,5 meter kan gis adgang til å kjøre om bord først når disse samtidig kjører sist i land.

§ 5. Overfart

Fra kjøretøyet er parkert om bord til ferjen har lagt til kai er det sjåførens ansvar å sørge for at motoren er avslått og at parkeringsbremsene og laveste gir er koplet inn. Hvis ikke annet er fastsatt ved oppslag om bord kan personer oppholde seg i kjøretøy under overfarten.

Det er forbudt å røyke på dekk og i bilene, samt å bruke ild, fylle bensin, olje eller annen brennbar væske.

§ 6. Rusmidler

Ferjefører eller den denne bemyndiger, kan nekte å medta reisende som er synlig beruset.

§ 7. Reisebevis/billett

Rett til befordring fås ved å ha gyldig reisebevis. Den reisende er selv ansvarlig for å inneha gyldig reisebevis. Reisebeviset skal oppbevares under hele reisen og skal forevises ved kontroll.

Reisende som ved kontroll ikke kan vise gyldig reisebevis, skal betale tilleggskost tilsvarende det dobbelte av taksten for enkeltbillett på vedkommende distanse. Summen av takst og tilleggskost skal likevel være minst 200 kr for personer og 400 kr for kjøretøy.

Oppgjør kan skje ved belastning av verdikort eller ved ekstra klipp i sonekort. Antallet klipp bestemmes etter følgende beregning: Samlet beløp å betale dividert med betalt nettoppris pr. klipp, avrundet oppover til nærmeste hele klipp.

§ 8. Annet regelverk

For transport av farlig gods og sikkerhet om bord for øvrig gjelder Sjøfartsdirektoratets forskrifter.

For takster, tilleggskost og moderasjoner mv. vises til Riksregulativet for ferjetakster.

§ 9. Ikrafttreden m.m.

Forskriften trer i kraft 1. april 2003.

Samtidig oppheves Samferdselsdepartementets forskrift av 16. desember 1987 nr. 961 om befordringsvedtekt for transport med ferjer i riksvegsamband

Særskilt fortrinnsrett som er gitt i medhold av nevnte forskrift gjelder for den tid som er fastsatt.

Forskriften skal slås opp på godt synlig sted om bord i ferjen og ved ferjeleiet.

26. mars Nr. 404 2003**Forskrift om fastsetting av kvotefaktor i ringnotgruppen og trålgruppen ved fiske etter norsk vårgytende sild i 2003.**

Fastsatt av Fiskeridirektøren 26. mars 2003 med hjemmel i forskrift av 20. desember 2002 nr. 1795 om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2003 § 6 og § 9. Kunngjort 1. april 2003.

§ 1. Kvotefaktor for fartøy med ringnottillatelse

Ved beregning av fartøykvote i det konsesjonspliktige ringnotfisket brukes faktoren 4,68.

§ 2. Kvotefaktor for fartøy med tråltillatelse

Ved beregning av fartøykvote i det konsesjonspliktige trålfisket brukes faktoren 3,35.

§ 3. Ikrafttredelse mv.

Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 2003.

26. mars Nr. 405 2003**Forskrift om satellittbasert overvåkning av fiske- og fangstfartøyers aktivitet i fiskevernsonen ved Svalbard.**

Fastsatt av Fiskeridepartementet 26. mars 2003 med hjemmel i lov av 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4, jf. forskrift av 3. juni 1977 nr. 6 om fiskevernsonene ved Svalbard § 3 nr. 13. Kunngjort 1. april 2003.

§ 1. Virkeområde

Denne forskrift gjelder ved fiske i fiskevernsonen ved Svalbard for norske og utenlandske fartøy av ethvert slag som driver fiske eller fangst i ervervsøyemed.

§ 2. Sporing

Fartøy som nevnt i § 1 over 24 meter største lengde og som oppholder seg i fiskevernsonen ved Svalbard skal ha installert om bord satellittsporingsutstyr og skal være underlagt sporing fra Fiskeridirektoratet eller være underlagt sporing med vidererapportering til Fiskeridirektoratet.

Sporingsutstyret skal automatisk sende fortløpende meldinger i maskinlesbar form minst 1 gang per time og ved inngang og utgang av fiskevernsonen.

Meldingen skal inneholde følgende:

- a) entydig identifikasjon av fartøyet,
- b) fartøyets geografiske posisjon i rapporteringsøyeblikket med en posisjonsfeil på under 500 meter med et konfidensintervall på 99%,
- c) dato og tidspunkt for fartøyets posisjon,
- d) fart og kurs i rapporteringsøyeblikket.

Fiskeridirektoratet kan fastsette nærmere regler om vidererapportering til Fiskeridirektoratet av meldinger i henhold til denne bestemmelse.

§ 3. Utstyr

Fartøyet skal ha installert om bord satellittsporingsutstyr som tilfredsstillere kravene til godkjenning av slikt utstyr. Fiskeridirektoratet fastsetter nærmere bestemmelser om krav til utstyr som skal benyttes til satellittsporing i fiskevernsonen ved Svalbard.

I en overgangsperiode kan Fiskeridirektoratet godta bruk av utstyr som ikke fyller de til enhver tid fastsatte krav til utstyr.

§ 4. Feil

Dersom det oppstår feil i forbindelse med satellittsporing, slik at Fiskeridirektoratet ikke mottar meldingene som nevnt i § 2, skal fartøyet minst hver 12. time sende slik melding via telefaks eller telegram. Dette gjelder også inngangs- og utgangsmelding, som skal sendes uten unødige opphold.

§ 5. Krav til utbedring av feil

Dersom det har oppstått feil ved fartøyets satellittsporingsutstyr slik at kravene i § 2 ikke kan oppfylles, skal utstyret repareres eller erstattes innen en måned. Etter denne fristen kan ikke fartøyet starte fiske eller fangst i fiskevernsonen ved Svalbard uten satellittsporingsutstyr som tilfredstiller kravene i § 2 og § 3. Dersom det oppstår slik feil mens fartøyet er på feltet og turen varer i mer enn en måned, må utstyret repareres eller erstattes så snart fartøyet kommer til havn. Fartøyet kan ikke fortsette fisket eller fangsten eller starte fiske eller fangst på nytt uten satellittsporingsutstyr som tilfredstiller kravene i § 2 og § 3.

§ 6. Straff og inndragning

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift er gjenstand for straff og inndragning etter bestemmelsene i lov av 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 8 og § 9. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 7. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2004.

26. mars Nr. 406 2003

Forskrift om satellittbasert overvåkning av fiske- og fangstfartøyers aktivitet i Svalbards territorialfarvann og indre farvann.

Fastsatt av Fiskeridepartementet 26. mars 2003 med hjemmel i lov av 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard § 4, jf. forskrift av 28. april 1978 nr. 20 om regulering av fiske i Svalbards territorialfarvann og indre farvann § 1 nr. 10. Kunngjort 1. april 2003.

§ 1. Virkeområde

Denne forskrift gjelder ved fiske i Svalbards territorialfarvann og indre farvann for norske og utenlandske fartøy av ethvert slag som driver fiske eller fangst i ervervsøyemed.

§ 2. Sporing

Fartøy som nevnt i § 1 over 24 meter største lengde og som oppholder seg i Svalbards territorialfarvann og indre farvann skal ha installert om bord satellittsporingsutstyr og skal være underlagt sporing fra Fiskeridirektoratet eller være underlagt sporing med vidererapportering til Fiskeridirektoratet.

Sporingsutstyret skal automatisk sende fortløpende meldinger i maskinlesbar form minst 1 gang per time.

Meldingen skal inneholde følgende:

- a) entydig identifikasjon av fartøyet,
- b) fartøyets geografiske posisjon i rapporteringsøyeblikket med en posisjonsfeil på under 500 meter med et konfidensintervall på 99%,
- c) dato og tidspunkt for fartøyets posisjon,
- d) fart og kurs i rapporteringsøyeblikket.

Fiskeridirektoratet kan fastsette nærmere regler om vidererapportering til Fiskeridirektoratet av meldinger i henhold til denne bestemmelse.

§ 3. Utstyr

Fartøyet skal ha installert om bord satellittsporingssystem som tilfredsstillende kravene til godkjenning av slikt utstyr. Fiskeridirektoratet fastsetter nærmere bestemmelser om krav til utstyr som skal benyttes til satellittsporing i Svalbards territorialfarvann og indre farvann.

I en overgangsperiode kan Fiskeridirektoratet godta bruk av utstyr som ikke fyller de til enhver tid fastsatte krav til utstyr.

§ 4. Feil

Dersom det oppstår feil i forbindelse med satellittsporing, slik at Fiskeridirektoratet ikke mottar meldingene som nevnt i § 2, skal fartøyet minst hver 12. time sende slik melding via telefaks eller telegram. Dette gjelder også inngangs- og utgangsmelding, som skal sendes uten unødig opphold.

§ 5. Krav til utbedring av feil

Dersom det har oppstått feil ved fartøyets satellittsporingssystem slik at kravene i § 2 ikke kan oppfylles, skal utstyret repareres eller erstattes innen en måned. Etter denne fristen kan ikke fartøyet starte fiske eller fangst i Svalbards territorialfarvann og indre farvann uten satellittsporingssystem som tilfredsstillende kravene i § 2 og § 3. Dersom det oppstår slik feil mens fartøyet er på feltet og turen varer i mer enn en måned, må utstyret repareres eller erstattes så snart fartøyet kommer til havn. Fartøyet kan ikke fortsette fisket eller fangsten eller starte fiske eller fangst på nytt uten satellittsporingssystem som tilfredsstillende kravene i § 2 og § 3.

§ 6. Straff og inndragning

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift er gjenstand for straff og inndragning etter bestemmelsene i lov av 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard § 4 annet og tredje ledd. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 7. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2004.

26. mars Nr. 407 2003

Forskrift om endring i forskrift om allmennfarlige smittsomme sykdommer.

Fastsatt av Helsedepartementet 26. mars 2003 med hjemmel i lov av 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer § 1–3 siste ledd. Kunngjort 1. april 2003.

I

I forskrift av 1. januar 1995 nr. 100 om allmennfarlige smittsomme sykdommer gjøres følgende endring:

I listen i § 1 tilføyes følgende:

<i>Norsk betegnelse</i>	<i>Internasjonal betegnelse</i>
Alvorlig, akutt luftveissyndrom – SARS	SARS (Severe Acute Respiratory Syndrome)

II

Endringen trer i kraft straks.

27. mars Nr. 408 2003

Forskrift om endring i forskrift om godkjente (reinavla) avlsdyr av storfe.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 27. mars 2003 med hjemmel i lov av 4. desember 1992 nr. 130 om husdyravl. Kunngjort 1. april 2003.

I

I forskrift av 13. januar 1999 nr. 68 om godkjente (reinavla) avlsdyr av storfe gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltets EØS-henvisning tilføyes følgende:
vedtak 2002/8/EF.

§ 7 tredje ledd skal lyde:

En offentlig godkjent instans kan vedta at bare testede okser kan godkjennes til kunstig sædooverføring. Bruk av avlsokser eller oksesæd, eller egg eller embryo til avl, forutsetter at avls-/seminokse, og donorku ved omsetning av storfeegg, og donorku og sædgivende okse ved embryooverføring er identifisert. Identifisering skjer i form av bekreftet foreldreskapsattest på bakgrunn av blodtypebestemmelse, genomanalyse (DNA) som garanterer (gir)

ekvivalente resultater og som er tilstrekkelige til å bekrefte med en sikkerhet på minst 99,0% identifikasjonen av renrasede dyr av storfe, eller annen metode godkjent av Statens landbruksstilsyn og som gir resultater som er likeverdige med blodtypebestemmelser.

I vedlegg 4 og 5 er det foretatt endringer. Endringene gjengis ikke her, men kan fås ved henvendelse til Landbruksdepartementet, Avdeling for matproduksjon og helse, Postboks 8007 Dep, 0030 Oslo, tlf.: 22249401, faks: 22249559.

II

Endringene trer i kraft straks.

27. mars Nr. 409 2003

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter bunnfisk ved Færøyene i 2003.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 27. mars 2003 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, jf. delegeringsvedtak av 16. oktober 2000 nr. 1670. Kunngjort 1. april 2003.

I

I forskrift av 7. februar 2003 nr. 167 om regulering av fisket etter bunnfisk ved Færøyene i 2003 gjøres følgende endring:

§ 2 skal lyde:

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan fartøy som fisker med konvensjonelle redskap fiske inntil 2.350 tonn lange/blålange, 1.950 tonn brosme og 100 tonn sei.

I tillegg til kvotene nevnt i første ledd, kan det fiskes inntil 822 tonn som bifangst av andre bunnfiskarter.

II

Endringen trer i kraft straks.

27. mars Nr. 410 2003

Forskrift om endring i forskrift om regulering av vinterloddefisket i Barentshavet i 2003.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 27. mars 2003 med hjemmel i forskrift av 13. desember 2002 nr. 1597 om regulering av vinterloddefisket i Barentshavet i 2003 § 26, gitt med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5, § 9 og § 11 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak av 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 1. april 2003.

I

I forskrift av 13. desember 2002 nr. 1597 om regulering av vinterloddefisket i Barentshavet i 2003 gjøres følgende endring:

Ny § 12a skal lyde:

§ 12a. Konsumpåbud

Fartøy i kystfartøygruppen kan fra og med 27. mars 2003 kun fiske for konsum. Siste frist for å melde inn fangst til olje/mel er samme dag kl. 15.00.

Fiskeridirektoratet kan etter søknad fra Norges Sildesalgslag i Harstad dispensere fra konsumpåbudet.

II

Endringen trer i kraft straks.

28. mars Nr. 411 2003

Ikrafttredelse av lov av 28. mars 2003 nr. 19 om endring i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. (strukturfond for kapasitetstilpasning av fiskeflåten).

Fastsatt ved kgl.res. 28. mars 2003 med hjemmel i lov av 28. mars 2003 nr. 19 om endring i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. (strukturfond for kapasitetstilpasning av fiskeflåten) del II. Fremmet av Fiskeridepartementet. Kunngjort 1. april 2003.

Lov av 28. mars 2003 nr. 19 om endring i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. (strukturfond for kapasitetstilpasning av fiskeflåten) gjelder fra 1. juli 2003.

18. mars Nr. 412 2003**Forskrift om endring i forskrift om grensekryssende transport av avfall, gjennomføring i norsk rett av EØS-avtalen vedlegg XX, punkt 32 c Rådsforordning (EØF) nr. 259/93 om overvåking og kontroll av avfallstransport innen, inn i og ut av Det europeiske fellesskap.**

Fastsatt av Miljøverndepartementet 18. mars 2003 med hjemmel i lov av 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven) § 31 og § 32, jf. kgl.res. av 8. juli 1983 nr. 1245. Jf. EØS-avtalen vedlegg XX nr. 32c (forordning (EØF) nr. 259/93 endret ved vedtak 94/721/EF, vedtak 96/660/EF, forordning (EF) nr. 120/97, vedtak 98/368/EF, forordning (EF) nr. 2408/98, vedtak 1999/816/EF og forordning (EF) nr. 2557/2001). Kunngjort 3. april 2003.

I

I forskrift av 30. desember 1994 nr. 1231 om grensekryssende transport av avfall, gjennomføring i norsk rett av EØS-avtalen vedlegg XX, punkt 32 c Rådsforordning (EØF) nr. 259/93 om overvåking og kontroll av avfallstransport innen, inn i og ut av Det europeiske fellesskap gjøres følgende endringer:

Hjemmelsgrunnlaget skal lyde:

Fastsatt av Miljøverndepartementet 30. desember 1994 med hjemmel i lov av 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven) § 31 og § 32, jf. kgl.res. av 8. juli 1983 nr. 1245. Jf. EØS-avtalen vedlegg XX nr. 32c (forordning (EØF) nr. 259/93 endret ved vedtak 94/721/EF, vedtak 96/660/EF, forordning (EF) nr. 120/97, vedtak 98/368/EF, forordning (EF) nr. 2408/98, vedtak 1999/816/EF og forordning (EF) nr. 2557/2001).

Nytt forord skal lyde:

Forord

Forskriften er en gjennomføring av EØS-avtalen, vedlegg XX nr. 32c, forordning (EØF) nr. 259/93 av 1. februar 1993 om overvåking og kontroll av avfallstransport innen, inn i og ut av Det europeiske fellesskap med senere endringer. En oversettelse av forordningen følger etter forskriftsteksten.

Forordningen regulerer adgangen til å nekte eller tillate eksport og import av avfall og fastsetter krav til prosedyrer, herunder tidsfrister, ved gjennomføring av den enkelte avfallstransport. Forordningen gjelder i utgangspunktet for alt avfall, men avfallet er delt opp i ulike kategorier i hhv. grønn, oransje og rød liste (vedlegg II, III og IV til forordningen). Forordningen oppstiller ulike regler for avfall til sluttbehandling og avfall til gjenvinning, og for farlig avfall (vedlegg III og IV) og ikke-farlig avfall (vedlegg II). Vedlegg V til forordningen omfatter de typene farlig avfall som eksportforbudet i Baselkonvensjonen gjelder for, jf. forordningens artikkel 16 nr. 1.

Forordningen er delt opp i følgende hovedavsnitt:

- I: Anvendelsesområde og definisjoner
- II: Avfallstransport mellom EØS-stater
- III: Avfallstransport innen den enkelte EØS-stat
- IV: Eksport av avfall ut av EØS-området
- V: Import av avfall til EØS-området
- VI: Transitt av avfall gjennom EØS-området
- VII: Fellesbestemmelser
- VIII: Andre bestemmelser

I tillegg regulerer forskriften adgangen til eksportere avfallstyper nevnt i vedlegg II til forordningen (grønt avfall) til land som ikke er omfattet av OECD-vedtaket av 30. mars 1992 om kontroll med grensekryssende transport av avfall (se vedlegg 2 og 3 til forskriften).

Vedtaket om å nekte eller tillate import/eksport av avfall vil bli fattet på grunnlag av den melding/kopi av melding om forestående import/eksport av avfall som sendes fra melderens. Statens forurensningstilsyn (SFT) fatter avgjørelser i henhold til forskriften. Innvendinger eller samtykke til transport, samt vilkår til transporten vil bli gjort ved skriftlig vedtak av SFT. Eventuell klage over SFTs vedtak behandles av Miljøverndepartementet. Nummererte meldingsdokumenter og transportdokumenter som kreves i forordningen fås ved henvendelse til SFT. Disse har følgende registreringsnumre:

- TA 1161/1998 Meldingsdokument på norsk
- TA 1162/1998 Transport- og følgedokument på norsk
- TA 1163/1998 Meldingsdokument på engelsk
- TA 1164/1998 Transport- og følgedokument på engelsk

I forordningen benyttes begrepet «følgedokument» for alle de fire typene av skjemaer. Meldingsdokumentet (TA 1161/1998 og TA1163/1998), skal benyttes når det søkes om tillatelse til grensekryssende transport av avfall. Transport- og følgedokumentet (TA 1162/1998 og TA1164/1998) skal benyttes i forbindelse med selve transportene. Under selve transporten skal det følge en kopi av det godkjente meldingsdokumentet.

§ 1 skal lyde:

EØS-avtalens vedlegg XX, 32c (forordning (EØF) nr. 259/93 som endret ved vedtak 94/721/EF, vedtak 96/660/EF, forordning (EF) nr. 120/97, vedtak 98/368/EF, forordning (EF) nr. 2408/98, vedtak 1999/816/EF, og

forordning (EF) nr. 2557/2001) om overvåking og kontroll av avfallstransport innen, inn i og ut av Det europeiske fellesskap gjelder som forskrift med de endringer og tillegg som følger av vedlegg XX protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

Det kan uansett ikke gis tillatelse til eksport av avfall som omfattes av § 4 i forskrift av 20. desember 2002 nr. 1817 om farlig avfall til områder sør for 60. sørlige breddegrad eller til Svalbard for avfall som ikke omfattes av Baselkonvensjonen eller EUs liste over farlig avfall.

For eksport av avfall nevnt i vedlegg II til forordningen til stater som ikke anvender OECDs vedtak av 30. mars 1992 om kontroll av grensekryssende transport av avfall beregnet på gjenvinning gjelder bestemmelsene i vedlegg 2 og 3.

Gjengivelse av EØS-avtalen vedlegg XX nr. 32c skal lyde:

Nedenfor gjengis en uoffisiell konsolidert utgave av EØS-avtalen vedlegg XX nr. 32c (forordning (EØF) nr. 259/93 som endret ved vedtak 94/721/EF, vedtak 96/660/EF, forordning (EF) nr. 120/97, vedtak 98/368/EF, forordning (EF) nr. 2408/98, vedtak 1999/816/EF, og forordning (EF) nr. 2557/2001) om overvåking og kontroll av avfallstransport innen, inn i og ut av Det europeiske fellesskap slik Miljøverndepartementet tolker denne delen av EØS-avtalen med de tilpasninger som følger av vedlegg 20 protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

EØS-avtalen vedlegg XX nr. 32c (forordning (EØF) nr. 259/93 om overvåking og kontroll av avfallstransport innen, inn i og ut av Det europeiske fellesskap med de endringer og tillegg som følger av vedlegg XX, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

RÅDET FOR DE EUROPEISKE FELLESSKAP HAR –

- ¹ under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske økonomiske fellesskap, særlig artikkel 130 S,
 - under henvisning til forslag fra Kommisjonen,²
 - under henvisning til uttalelse fra Europaparlamentet,³
 - under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité,⁴ og
- ut fra følgende betraktninger:

Fellesskapet har undertegnet Basel-konvensjonen av 22. mars 1989 om kontroll av grensekryssende transport av farlig avfall og dets disponering.

Artikkel 39 i AKS-EØF-konvensjonen av 15. desember 1989 inneholder bestemmelser om avfall.

Fellesskapet har godkjent vedtaket i OECD-rådet av 30. mars 1992 om kontroll av grensekryssende transport av avfall beregnet på gjenvinning.

I betraktning av ovennevnte er det behov for å erstatte direktiv 84/631/EØF,⁵ som tilrettelegger overvåking og kontroll av transport av farlig avfall over landegrensene, med en forordning.

Overvåking og kontroll av avfallstransport innen en medlemsstat er et nasjonalt ansvar. Nasjonale systemer for overvåking og kontroll av avfallstransport innen en medlemsstat bør likevel oppfylle minimumskriterier for å sikre et høyt nivå for vern av miljøet og menneskets helse.

Det er viktig å tilrettelegge overvåkingen og kontrollen av avfallstransport på en måte som tar hensyn til behovet for bevaring, vern og forbedring av miljøets kvalitet.

I rådsdirektiv 75/442/EØF av 15. juli 1975 om avfall⁶ fastsettes det i artikkel 5 nr. 1 at et integrert og dekkende nett av avfallsdisponeringsanlegg, som medlemsstatene skal opprette ved hjelp av egnede tiltak, om nødvendig eller ønskelig i samarbeid med andre medlemsstater, skal gjøre det mulig for Fellesskapet som helhet selv å disponere avfallet sitt og for medlemsstatene enkeltvis å etterstrebe dette mål, og i den forbindelse skal det tas hensyn til geografiske forhold eller til behovet for spesialiserte anlegg for visse typer avfall. Artikkel 7 i nevnte direktiv krever at det, eventuelt i samarbeid med de berørte medlemsstatene, utarbeides avfallshåndteringsplaner som Kommisjonen skal underrettes om, og fastsetter at medlemsstatene kan treffe nødvendige tiltak for å hindre transport av avfall som ikke er i samsvar med medlemsstatenes avfallshåndteringsplaner, og at medlemsstatene skal underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene om slike tiltak.

Det er nødvendig å anvende forskjellige framgangsmåter avhengig av type avfall og avfallets bestemmelsessted, bl.a. av om avfallet er bestemt for sluttbehandling eller gjenvinning.

Avfallstransporter skal være underlagt krav om forhåndsmelding til vedkommende myndigheter, noe som setter disse myndighetene i stand til å holde seg behørig informert særlig om avfallets type, forflytning og sluttbehandling eller gjenvinning, slik at de kan treffe alle nødvendige tiltak for vern av menneskets helse og miljøet, og også reise begrunnede innvendinger mot transporten.

Medlemsstatene bør være i stand til å gjennomføre nærhetsprinsippet, prioritet for gjenvinningsprinsippet og selvhjelpsprinsippet på fellesskapsnivå og nasjonalt nivå – i samsvar med direktiv 75/442/EØF – ved i samsvar med traktaten å treffe tiltak for helt eller delvis å forby transport eller systematisk reise innvendinger mot transport av sluttbehandlingsavfall, unntatt farlig avfall produsert i avsendermedlemsstaten i en så liten mengde at det vil være uøkonomisk å etablere nye, spesialiserte sluttbehandlingsanlegg innen den aktuelle medlemsstaten. Det spesielle problemet forbundet med sluttbehandling av så små mengder krever samarbeid mellom de berørte medlemsstatene og eventuelt anvendelse av en framgangsmåte for Fellesskapet.

For å verne miljøet i tredjestater må det være forbudt å eksportere sluttbehandlingsavfall til disse statene. Det må

fastsettes unntak for eksport til EFTA-stater som også er parter i Basel-konvensjonen.

Eksport av avfall til gjenvinning til stater der OECD-vedtaket ikke får anvendelse, skal være underlagt vilkår som sikrer en miljømessig forsvarlig avfallshåndtering.

Avtaler eller ordninger om eksport av avfall til gjenvinning som inngås med stater der OECD-vedtaket ikke får anvendelse, skal være underlagt jevnlig revisjon av Kommisjonen, som eventuelt skal føre til et forslag fra Kommisjonen om å revurdere vilkårene eksporten finner sted under, eventuelt om å forby transporten.

Transport av avfall til gjenvinning oppført på OECD-vedtakets grønne liste skal generelt holdes utenfor framgangsmåten for kontroll i denne forordning, siden slikt avfall normalt ikke bør utgjøre noen fare for miljøet dersom det nyttiggjøres på en korrekt måte i mottakerstaten. Det er nødvendig med enkelte unntak fra dette fritaket i samsvar med Fellesskapets regelverk og OECD-vedtaket. Det er også nødvendig med enkelte unntak for å gjøre det enklere å spore opp slike transporter innenfor Fellesskapet og for å ta hensyn til særskilte tilfeller. Slikt avfall skal være underlagt direktiv 75/442/EØF.

Ved eksport av avfall til gjenvinning som er oppført på OECD-vedtakets grønne liste, til stater der OECD-vedtaket ikke får anvendelse, skal Kommisjonen rådspørre mottakerstaten. I lys av rådspørringen kan det være hensiktsmessig at Kommisjonen fremmer forslag for Rådet.

Eksport av avfall til gjenvinning til stater som ikke er parter i Basel-konvensjonen, skal være underlagt særavtaler mellom disse statene og Fellesskapet. Medlemsstatene må i særskilte tilfeller etter at denne forordning er trådt i kraft ha anledning til å inngå bilaterale avtaler om import av særskilt avfall før Fellesskapet har inngått slike avtaler, i tilfelle avfall til gjenvinning for å unngå avbrudd i avfallsbehandlingen, og i tilfelle sluttbehandlingsavfall dersom avsenderstatene ikke har eller ikke på en rimelig måte kan skaffe den tekniske kapasitet og det utstyr som er nødvendig for å disponere avfallet på en miljømessig forsvarlig måte.

Det må fastsettes bestemmelser om at avfallet skal tas tilbake eller disponeres eller nyttiggjøres på en alternativ, miljømessig forsvarlig måte, dersom transporten ikke kan gjennomføres i samsvar med følgedokumentets eller kontraktens vilkår.

Ved ulovlig transport skal den person som ved sine handlinger er årsak til slik transport, ta tilbake og eller disponere eller nyttiggjøre avfallet på en alternativ, miljømessig forsvarlig måte. Dersom han unnlater å gjøre dette, skal vedkommende avsender- eller mottakermyndigheter, avhengig av situasjonen, selv gripe inn.

Det er viktig å innføre en ordening med finansiell garanti eller tilsvarende forsikring.

Medlemsstatene skal gi Kommisjonen relevante opplysninger for gjennomføringen av denne forordning.

Dokumentene fastsatt i denne forordning skal utarbeides og vedleggene tilpasses i samsvar med en framgangsmåte for Fellesskapet –

VEDTATT DENNE FORORDNING:

AVDELING I

Anvendelsesområde og definisjoner

Art 1.

1. Denne forordning får anvendelse på avfallstransporter innen, inn i og ut av EØS.
2. Følgende omfattes ikke av denne forordnings anvendelsesområde:
 - a) Ilandføring av avfall frambrakt ved normal drift på skip og offshoreplattformer, herunder avløpsvann og reststoffer, forutsatt at avfallet er underlagt et bestemt, bindende internasjonalt dokument,
 - b) Transport av avfall fra sivil luftfart,
 - c) Transport av radioaktivt avfall som definert i artikkel 2 i direktiv 92/3/Euratom av 3. februar 1992 om overvåking og kontroll av transport av radioaktivt avfall mellom EØS-statene og inn i og ut av EØS,⁷
 - d) Transport av avfall nevnt i artikkel 2 nr. 1 bokstav b) i direktiv 75/442/EØF, dersom transporten allerede omfattes av annen relevant lovgivning,
 - e) Transport av avfall inn i EØS i samsvar med kravene i Protokollen om vern av miljøet vedlagt Antarktistraktaten.
3.
 - a) Transport av avfall som er beregnet bare på gjenvinning, og som er oppført i vedlegg II, omfattes heller ikke av bestemmelsene i denne forordning, med unntak av bestemmelsene i bokstav b), c), d) og e) nedenfor, i artikkel 11 og i artikkel 17 nr. 1, 2 og 3;
 - b) Slikt avfall skal være underlagt alle bestemmelsene i direktiv 75/442/EØF. Avfallet skal særlig:
 - være beregnet bare på behørig godkjente anlegg, i samsvar med artikkel 10 og 11 i direktiv 75/442/EØF,
 - være underlagt alle bestemmelser i artikkel 8, 12, 13 og 14 i direktiv 75/442/EØF;
 - c) Visse avfallsstoffer oppført i vedlegg II kan likevel kontrolleres som om de var oppført i vedlegg III eller IV dersom de, blant andre årsaker, viser noen av de farlige egenskapene oppført i vedlegg III til rådsdirektiv 91/689/EØF⁸ av 12. desember 1991 om farlig avfall.

Disse avfallsstoffene og beslutningen om hvilken av de to framgangsmåtene som skal følges, skal bestemmes etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 18 i direktiv 75/442/EØF. Disse avfallsstoffene skal oppføres i vedlegg IIa,
 - d) I unntakstilfeller kan transport av avfall oppført i vedlegg II, av grunner som har tilknytning til miljøet og

folkehelsen, kontrolleres av EØS-statene som om de var oppført i vedlegg III og IV.

Medlemsstater/EFTA-stater som benytter denne muligheten, skal umiddelbart melde slike tilfeller til Kommisjonen/EFTAs overvåkingsorgan, underrette de andre EØS-statene når dette er hensiktsmessig, samt begrunne sitt vedtak. Kommisjonen/EFTAs overvåkingsorgan kan stadfeste vedtaket etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 18 i direktiv 75/442/EØF blant annet ved eventuelt å oppføre avfallsstoffene i vedlegg IIa,

- e) Dersom avfall oppført i vedlegg II transporteres i strid med denne forordning eller med direktiv 75/442/EØF, kan EØS-statene anvende de aktuelle bestemmelsene i artikkel 25 og 26 i denne forordning.

Art 2.

I denne forordning menes med:

- a) Avfall, stoffer eller gjenstander som definert i artikkel 1 bokstav a) i direktiv 75/442/EØF,
- b) Vedkommende myndigheter, vedkommende myndigheter utpekt av enten EØS-statene i samsvar med artikkel 36, eller av tredjestater,
- c) Vedkommende avsendermyndighet, vedkommende myndighet utpekt av EØS-statene i samsvar med artikkel 36 for det området transporten sendes fra, eller utpekt av tredjestater,
- d) Vedkommende mottakermyndighet, vedkommende myndighet utpekt av EØS-statene i samsvar med artikkel 36 for det området der transporten mottas, eller der avfallet lastes om bord for disponering til havs, med forbehold for gjeldende konvensjoner om disponering til havs, eller utpekt av tredjestater,
- e) Vedkommende transittmyndighet, den ene myndighet utpekt av EØS-statene i samsvar med artikkel 36 for den staten transporten går i transitt gjennom,
- f) Kontaktorgan, det sentrale organ utpekt av hver EØS-stat og Kommisjonen/EFTAs overvåkingsorgan i samsvar med artikkel 37,
- g) Melder, enhver fysisk eller juridisk person som er pålagt meldeplikt, dvs. den person nevnt nedenfor som har til hensikt å transportere eller å iverksette transport av avfall:
 - i) Den som ved sine aktiviteter produserte avfallet (opprinnelig produsent), eller
 - ii) dersom dette ikke er mulig, en avfallsinnsamler som er godkjent for dette formål av en EØS-stat, eller en registrert eller godkjent forhandler eller megler som sørger for sluttbehandling eller gjenvinning av avfallet, eller
 - iii) dersom disse personene er ukjente eller ikke er godkjente, den person som er i besittelse av eller har lovlig kontroll med avfallet (besitter), eller
 - iv) ved import av avfall inn i eller transitt av avfall gjennom EØS, den person som er utpekt etter lovgivningen i avsenderstaten, eller når denne utpekingen ikke har funnet sted, den person som er i besittelse av eller har lovlig kontroll med avfallet (besitter),
- h) Mottaker, den person eller det foretak som avfallet transporteres til med sikte på gjenvinning eller sluttbehandling,
- i) Sluttbehandling, virksomhet som definert i artikkel 1 bokstav e) i direktiv 75/442/EØF,
- j) Godkjent senter, enhver virksomhet eller ethvert foretak som har tillatelse eller godkjenning i henhold til artikkel 6 i direktiv 75/439/EØF,⁹ artikkel 9, 10 og 11 i direktiv 75/442/EØF eller artikkel 6 i direktiv 76/403/EØF,¹⁰
- k) Gjenvinning, virksomhet som definert i artikkel 1 bokstav f) i direktiv 75/442/EØF,
- l) Avsenderstat, enhver stat som det planlegges eller foretas en avfallstransport fra,
- m) Mottakerstat, enhver stat som det planlegges eller foretas en avfallstransport til for sluttbehandling eller gjenvinning eller lasting ombord før disponering til havs, med forbehold for gjeldende konvensjoner om disponering til havs,
- n) Transittstat, enhver annen stat enn mottaker- eller avsenderstaten som det planlegges eller foretas avfallstransport gjennom,
- o) Følgedokument, det standardfølgedokumentet som skal utarbeides i samsvar med artikkel 42,
- p) Basel-konvensjonen, Basel-konvensjonen av 22. mars 1989 om kontroll av grensekryssende transport av farlig avfall og dets disponering,
- q) Fjerde Lomékonvensjon, Lomékonvensjonen av 15. desember 1989,
- r) OECD-vedtaket, OECD-rådets vedtak av 30. mars 1992 om kontroll av forflytninger av avfall beregnet på gjenvinning.

AVDELING II

Avfallstransport mellom EØS-stater

Kapittel A. Sluttbehandlingsavfall

Art 3.

1. Dersom meldereren planlegger å transportere sluttbehandlingsavfall fra en EØS-stat til en annen og/eller sende avfallet i transitt gjennom en eller flere EØS-stater, skal han, med forbehold for artikkel 25 nr. 2 og artikkel 26 nr. 2, melde det til vedkommende mottakermyndighet og sende en kopi av meldingen til vedkommende avsendermyndighet og vedkommende transittmyndighet, samt til mottakeren.

2. Meldingen skal uten unntak omfatte alle transportens eventuelle mellomstasjoner fra avsendersted til endelig bestemmelsessted.
3. Meldingen skal gis ved hjelp av følgedokumentet som utstedes av vedkommende avsendermyndighet.
4. I tilknytning til meldingen skal melderer fylle ut følgedokumentet og gi tilleggsopplysninger og dokumentasjon dersom vedkommende myndigheter ber om det.
5. Melderen skal på følgedokumentet særlig gi opplysninger om:
 - sluttbehandlingsavfallets opprinnelse, sammensetning og mengde, herunder produsentens navn i tilfellet nevnt i artikkel 2 bokstav g) ii) og, dersom det dreier seg om avfall fra forskjellige kilder, en detaljert oversikt over avfallet samt de opprinnelige produsentenes navn der dette er kjent,
 - ordninger i forbindelse med transportruten og forsikring mot skade som voldes tredjepart,
 - tiltak som vil bli truffet for å sikre transportens sikkerhet, særlig transportørens overholdelse av vilkårene for transporten fastsatt av de berørte EØS-statene,
 - avfallsmottakerens navn, sluttbehandlingssenterets beliggenhet samt type og varighet av tillatelsen som senteret driver i henhold til; senteret skal ha tilstrekkelig teknisk kapasitet til å disponere det aktuelle avfallet under forhold som ikke utgjør noen fare for menneskets helse eller miljøet,
 - sluttbehandlingsformene nevnt i vedlegg II A til direktiv 75/442/EØF.
6. Melderen skal inngå en kontrakt med mottakeren om sluttbehandling av avfallet. Kontrakten kan inneholde noen av eller alle opplysningene nevnt i nr. 5. Kontrakten skal inneholde en forpliktelse om:
 - at melderer i samsvar med artikkel 25 og artikkel 26 nr. 2 skal ta avfallet tilbake dersom transporten ikke er gjennomført som planlagt eller dersom den er gjennomført i strid med denne forordning,
 - at mottakeren snarest, og senest 180 dager etter mottak av avfallet, skal skaffe til veie for melderer et bevis på at avfallet er blitt disponert på en miljømessig forsvarlig måte.

En kopi av kontrakten skal på anmodning framlegges for vedkommende myndighet. Dersom avfallet transporteres mellom to virksomheter som kontrolleres av samme juridiske person, kan kontrakten erstattes med en erklæring fra nevnte juridiske person om at den selv påtar seg å disponere avfallet.

7. Opplysningene gitt i samsvar med nr. 4–6 skal behandles fortrolig, i samsvar med gjeldende nasjonal lovgivning.

8. Vedkommende avsendermyndighet kan i samsvar med nasjonal lovgivning treffe beslutning om selv å sende meldingen, i stedet for melderer, til vedkommende mottakermyndighet, med kopi til mottakeren og vedkommende transittmyndighet.

Vedkommende avsendermyndighet kan treffe beslutning om ikke å sende melding dersom den har umiddelbare innvendinger mot transporten i samsvar med artikkel 4 nr. 3. Den skal umiddelbart underrette melderer om disse innvendingene.

Art 4.

1. Vedkommende mottakermyndighet skal innen tre virkedager etter at den har mottatt meldingen, sende en mottaksbekreftelse til melderer og en kopi av dokumentet til de andre berørte vedkommende myndigheter og til mottakeren.

2.

- a) Vedkommende mottakermyndighet skal ha en frist på 30 dager etter at mottaksbekreftelsen er sendt til å treffe beslutning om å tillate transporten, med eller uten vilkår, eller nekte den. Den kan også be om ytterligere opplysninger.

Den skal gi sin tillatelse bare dersom det ikke foreligger innvendinger fra dens side eller fra andre vedkommende myndigheter. Tillatelsen skal være underlagt alle transportvilkår nevnt i bokstav d).

Vedkommende mottakermyndighet skal treffe sin beslutning tidligst 21 dager etter at mottaksbekreftelsen er sendt. Den kan likevel treffe sin beslutning tidligere dersom den har skriftlig tillatelse fra de andre berørte vedkommende myndigheter.

Vedkommende mottakermyndighet skal underrette melderer skriftlig om sin beslutning, med kopi til de andre berørte vedkommende myndigheter.

- b) Vedkommende avsendermyndighet og vedkommende transittmyndighet kan reise innvendinger innen 20 dager etter at mottaksbekreftelsen er sendt. De kan også be om ytterligere opplysninger. Innvendingene skal sendes melderer skriftlig, med kopi til de andre berørte vedkommende myndigheter.
- c) Innvendingene og vilkårene nevnt i bokstav a) og b) skal baseres på nr. 3.
- d) Vedkommende avsendermyndighet og vedkommende transittmyndighet kan innen 20 dager etter at mottaksbekreftelsen er sendt, fastsette vilkår for avfallstransporten innenfor sitt myndighetsområde.

Vilkårene skal meddeles melderer skriftlig, med kopi til de andre berørte vedkommende myndigheter, og oppgis i følgedokumentet. Vilkårene kan ikke være strengere enn dem som er fastsatt for lignende transporter som i sin helhet finner sted innenfor deres myndighetsområde, og skal ta behørig hensyn til gjeldende avtaler, særlig relevante internasjonale konvensjoner.

3.

a)

- i) For å gjennomføre nærhetsprinsippet, prioritet for gjenvinningsprinsippet og selvhjelpsprinsippet på EØS-nivå og nasjonalt nivå i samsvar med direktiv 75/442/EØF, kan EØS-statene i samsvar med

- traktaten treffe tiltak for helt eller delvis å forby, eller systematisk reise innvendinger mot avfallstransporter. Slike tiltak skal umiddelbart meldes til Kommissjonen/EFTAs overvåkingsorgan, som skal underrette de andre EØS-statene om dem.
- ii) Bestemmelsen i i) får ikke anvendelse dersom farlig avfall (som definert i artikkel 1 nr. 4 i direktiv 91/689/EØF) produseres i en avsender-EØS-stat i så liten mengde totalt pr. år at det vil være uøkonomisk å opprette nye sluttbehandlingsanlegg i den aktuelle EØS-staten.
 - iii) Mottaker-EØS-staten skal samarbeide med de avsender-EØS-statene som mener at ii) får anvendelse, med sikte på å løse spørsmålet bilateralt. Dersom en tilfredsstillende løsning ikke blir funnet, kan hver av EØS-statene legge saken fram for Kommissjonen/EFTAs overvåkingsorgan, som skal avgjøre spørsmålet etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 18 i direktiv 75/442/EØF.
- b) Vedkommende avsendermyndighet og vedkommende transittmyndighet kan, idet det tas hensyn til geografiske forhold og behovet for spesialanlegg for visse typer avfall, reise begrunnede innvendinger mot planlagte transportert som ikke er i samsvar med direktiv 75/442/EØF, særlig artikkel 5 og 7:
- i) For å gjennomføre selvhjelpsprinsippet på EØS-nivå og nasjonalt nivå,
 - ii) Dersom anlegget må disponere avfall fra en mer nærliggende kilde og vedkommende myndighet har gitt dette avfallet prioritet,
 - iii) For å sikre at transportene er i samsvar med avfallshåndteringsplanene.
- c) Videre kan vedkommende avsender-, mottaker- og transittmyndigheter reise begrunnede innvendinger mot den planlagte transporten dersom:
- den ikke er i samsvar med nasjonale lover og forskrifter om miljøvern, offentlig orden, offentlig sikkerhet eller helsevern,
 - melderer eller mottakeren tidligere er funnet skyldig i ulovlig transport; i dette tilfelle kan vedkommende avsendermyndighet i samsvar med nasjonal lovgivning nekte alle transportert som den aktuelle personen deltar i, eller
 - transporten er i strid med forpliktelser som følger av internasjonale konvensjoner som den aktuelle EØS-stat eller de aktuelle EØS-stater har inngått.
4. Dersom vedkommende myndigheter innenfor de tidsfrister som er fastsatt i nr. 2, finner at problemene som forårsaket deres innvendinger er løst, og at vilkårene for transporten vil bli oppfylt, skal de n underrette melderer skriftlig og sende kopi til mottakeren og de andre berørte vedkommende myndigheter.
- Dersom det senere skjer en vesentlig endring i vilkårene for transporten, skal det sendes en ny melding.
5. Vedkommende mottakermyndighet skal markere sin tillatelse ved å stemple følgedokumentet på behørig måte.

Art 5.

1. Transporten kan ikke gjennomføres før melderer har mottatt tillatelsen fra vedkommende mottakermyndighet.
2. Når melderer har mottatt tillatelsen, skal han påføre transportdatoen og de øvrige opplysningene på følgedokumentet og sende kopi til de berørte vedkommende myndigheter tre virkedager før transporten finner sted.
3. En kopi, eller dersom vedkommende myndigheter ber om det, et eksemplar av følgedokumentet påført tillatelsesstempelet, skal følge hver transport.
4. Alle foretak som deltar i operasjonen, skal fylle ut følgedokumentet på de angitte steder, undertegne det og beholde en kopi av dokumentet.
5. Mottakeren skal innen tre virkedager etter at sluttbehandlingsavfallet er mottatt, sende kopi av det utfylte følgedokumentet, unntatt beviset nevnt i nr. 6, til melderer og vedkommende berørte myndigheter.
6. Mottakeren skal snarest, og senest 180 dager etter at avfallet er mottatt, på eget ansvar sende et sluttbehandlingsbevis til melderer og de andre berørte vedkommende myndigheter. Beviset skal være en del av følgedokumentet som følger transporten eller festes til dette.

Kapittel B. Avfall til gjenvinning

Art 6.

1. Dersom melderer planlegger å transportere avfall til gjenvinning som er oppført på listen i vedlegg III, fra en EØS-stat til en annen og eller sende avfallet i transitt gjennom en eller flere EØS-stater, skal han, med forbehold for artikkel 25 nr. 2 og artikkel 26 nr. 2, melde det til vedkommende mottakermyndighet og sende en kopi av meldingen til vedkommende avsendermyndighet og vedkommende transittmyndighet, samt til mottakeren.
2. Meldingen skal uten unntak omfatte alle transportens eventuelle mellomstasjoner fra avsendersted til endelig bestemmelsessted.
3. Meldingen skal foretas ved hjelp av følgedokumentet som utstedes av vedkommende avsendermyndighet.
4. I tilknytning til meldingen skal melderer fylle ut følgedokumentet og gi tilleggsopplysninger og dokumentasjon dersom vedkommende myndigheter ber om det.
5. Melderen skal på følgedokumentet særlig gi opplysninger om:
 - opprinnelse, sammensetning og mengde for avfallet til gjenvinning, herunder produsentens navn og, dersom det dreier seg om avfall fra forskjellige kilder, en detaljert oversikt over avfallet samt de opprinnelige produsentenes navn der dette er kjent,

- ordninger i forbindelse med transportruter og forsikring mot skade som voldes tredjepart,
 - tiltak som vil bli truffet for å sikre transportens sikkerhet, særlig transportørens overholdelse av vilkårene for transporten fastsatt av de berørte EØS-statene,
 - avfallsmottakerens navn, gjenvinnings-senterets beliggenhet samt type og varighet av tillatelsen som senteret driver i henhold til; senteret skal ha tilstrekkelig teknisk kapasitet til å gjenvinne det aktuelle avfallet under forhold som ikke utgjør noen fare for menneskets helse eller miljøet,
 - gjenvinningsformene nevnt i vedlegg II B til direktiv 75/442/EØF,
 - den planlagte sluttbehandlingsmetoden for restavfallet etter at gjenvinning har funnet sted,
 - mengden av nyttiggjort materiale i forhold til restavfallet,
 - antatt verdi av det gjenvunnede materialet.
6. Melderer skal inngå en kontrakt med mottakeren om gjenvinning av avfallet. Kontrakten kan inneholde noen av eller alle opplysningene nevnt i nr. 5.

Kontrakten skal inneholde en forpliktelse om:

- at melderer i samsvar med artikkel 25 og artikkel 26 nr. 2 skal ta avfallet tilbake dersom transporten ikke er gjennomført som planlagt eller dersom den er gjennomført i strid med denne forordning,
- at mottakeren i tilfelle av videresending av avfallet til gjenvinning til en annen EØS-stat eller til en tredjestat, skal underrette den opprinnelige avsenderstaten,
- at mottakeren snarest, og senest 180 dager etter mottak av avfallet, skal skaffe til veie for melderer et bevis på at avfallet er blitt nyttiggjort på en miljømessig forsvarlig måte.

En kopi av kontrakten skal på anmodning framlegges for vedkommende myndighet.

Dersom avfallet transporteres mellom to virksomheter som kontrolleres av samme juridiske person, kan kontrakten erstattes med en erklæring fra nevnte juridiske person om at den selv påtar seg å nyttiggjøre avfallet.

7. Opplysningene gitt i samsvar med nr. 4 til 6 skal behandles fortrolig i samsvar med gjeldende nasjonal lovgivning.

8. Vedkommende avsendermyndighet kan i samsvar med nasjonal lovgivning treffe beslutning om selv å sende meldingen, i stedet for melderer, til vedkommende mottakermyndighet, med kopi til mottakeren og vedkommende transittmyndighet.

Art 7.

1. Vedkommende mottakermyndighet skal innen tre virkedager etter at den har mottatt meldingen, sende en mottaksbekreftelse til melderer og en kopi av dokumentet til de andre vedkommende myndigheter og til mottakeren.

2. Vedkommende mottaker-, avsender- og transittmyndighet skal ha en frist på 30 dager etter at mottaksbekreftelsen er sendt til å reise innvendinger mot transporten. Slike innvendinger skal skje på grunnlag av nr. 4. Alle innvendinger skal sendes melderer og de andre berørte vedkommende myndigheter skriftlig innen utløpet av 30-dagersfristen.

De berørte vedkommende myndigheter kan vedta å sende en skriftlig tillatelse innen et tidsrom på mindre enn 30 dager.

Den skriftlige tillatelsen eller innvendingen kan sendes pr. post, eller pr. telefaks etterfulgt av post. Tillatelsen utløper etter ett år dersom ikke annet er nevnt.

3. Vedkommende mottaker-, avsender- og transittmyndighet skal ha en frist på 20 dager etter at mottaksbekreftelsen er sendt til å fastsette vilkår for avfallstransporten innenfor sitt myndighetsområde.

Vilkårene skal meddeles melderer skriftlig, med kopi til de andre berørte vedkommende myndigheter, og oppgis i følgedokumentet. Vilkårene kan ikke være strengere enn dem som er fastsatt for lignende transporter som i sin helhet finner sted innenfor deres myndighetsområde, og skal ta behørig hensyn til gjeldende avtaler, særlig relevante internasjonale konvensjoner.

4.

a) Vedkommende mottaker- og avsendermyndigheter kan reise begrunnede innvendinger mot den planlagte transporten:

- i samsvar med direktiv 75/442/EØF, særlig artikkel 7, eller
- dersom den ikke er i samsvar med nasjonale lover og forskrifter om miljøvern, offentlig orden, offentlig sikkerhet eller helsevern, eller
- dersom melderer eller mottakeren tidligere er funnet skyldig i ulovlig transport; i dette tilfelle kan vedkommende avsendermyndighet i samsvar med nasjonal lovgivning nekte alle transporter som den aktuelle personen deltar i, eller
- dersom transporten er i strid med forpliktelser som følger av internasjonale konvensjoner som den aktuelle EØS-stat eller de aktuelle EØS-stater har inngått, eller
- dersom forholdet mellom det avfall som kan nyttiggjøres og det som ikke kan nyttiggjøres, dvs. antatt verdi av materialet som skal endelig nyttiggjøres eller kostnadene ved gjenvinning og kostnadene ved sluttbehandling av den delen som ikke kan nyttiggjøres, ikke rettfærdiggjør gjenvinningen ut fra økonomiske og miljømessige betraktninger.

b) Vedkommende transittmyndighet kan reise begrunnede innvendinger mot den planlagte transporten på grunnlag av andre, tredje og fjerde strekpunkt i bokstav a).

5. Dersom vedkommende myndigheter innenfor de tidsfrister som er fastsatt i nr. 2, finner at problemene som forårsaket deres innvendinger er løst, og at vilkårene for transporten vil bli oppfylt, skal de umiddelbart underrette melderer skriftlig og sende kopi til mottakeren og de andre berørte vedkommende myndigheter.

Dersom det senere skjer en vesentlig endring i vilkårene for transporten, skal det sendes en ny melding.

6. Dersom det er gitt skriftlig tillatelse på forhånd, skal vedkommende mottakermyndighet markere sin tillatelse ved å stemple følgedokumentet på behørig måte.

Art 8.

1. Dersom det ikke er registrert innvendinger, kan transporten gjennomføres når 30-dagersfristen er utløpt. Stilltiende samtykke utløper likevel ett kalenderår etter denne dato.

Dersom vedkommende myndigheter beslutter å gi skriftlig samtykke, kan transporten gjennomføres umiddelbart etter at det nødvendige samtykke er mottatt.

2. Melderen skal påføre transportdatoen og de øvrige opplysningene på følgedokumentet og sende kopi til de berørte vedkommende myndigheter tre virkedager før transporten finner sted.

3. En kopi, eller dersom vedkommende myndigheter ber om det, et eksemplar av følgedokumentet, skal følge hver transport.

4. Alle foretak som deltar i operasjonen, skal fylle ut følgedokumentet på de angitte steder, undertegne det og beholde en kopi av dokumentet.

5. Mottakeren skal innen tre virkedager etter at avfallet til gjenvinning er mottatt, sende kopi av det utfylte følgedokumentet, unntatt beviset nevnt i nr. 6, til melderer og vedkommende berørte myndigheter.

6. Mottakeren skal snarest, og senest 180 dager etter at avfallet er mottatt, på eget ansvar sende et gjenvinningsbevis til melderer og de andre berørte vedkommende myndigheter. Beviset skal være en del av følgedokumentet som følger transporten eller festes til dette.

Art 9.

1. Vedkommende myndigheter på et område med særskilte gjenvinningsanlegg kan uten hensyn til artikkel 7 vedta at de ikke vil reise innvendinger i forbindelse med transport av visse typer avfall til et særskilt gjenvinningsanlegg. Slike vedtak kan begrenses til å omfatte et bestemt tidsrom; vedtakene kan imidlertid oppheves når som helst.

2. Vedkommende myndigheter som velger denne muligheten skal underrette EFTAs overvåkingsorgan om gjenvinningsanleggets navn og adresse, teknologier som benyttes, avfallstypene vedtaket gjelder for og tidsrommet som dekkes. EFTAs overvåkingsorgan skal også underrettes om alle opphevinger.

EFTAs overvåkingsorgan skal omgående sende disse opplysningene til de andre berørte vedkommende myndigheter innen EØS, til Kommisjonen og til OECD-sekretariatet.

3. For alle planlagte transporter til slike anlegg kreves det at det sendes melding til vedkommende berørte myndighet i samsvar med artikkel 6. En slik melding skal være mottakeren i hende før avfallet sendes.

Vedkommende myndigheter i avsenderstaten og transitstaten kan reise innvendinger mot alle slike transporter på grunnlag av artikkel 7 nr. 4, eller pålegge vilkår i forbindelse med transporten.

4. I tilfeller der vedkommende myndigheter blir pålagt å endre kontrakten nevnt i artikkel 6 nr. 6 i henhold til bestemmelsene i sin nasjonale lovgivning, skal de underrette EFTAs overvåkingsorgan om dette. I slike tilfeller skal meldingen samt kontrakten, eller de deler av den som skal endres, være ankommet sju dager før avfallet sendes, slik at endringen kan utføres på en hensiktsmessig måte.

5. Artikkel 8 nr. 2–6 får anvendelse på den faktiske transporten.

Art 10.

Transport av avfall til gjenvinning oppført i vedlegg IV samt avfall til gjenvinning som ennå ikke er oppført i vedlegg II, III eller IV, skal være underlagt de framgangsmåter som er nevnt i artikkel 6–8, bortsett fra at skriftlig tillatelse fra vedkommende berørte myndigheter skal skaffes til veie før transporten begynner.

Art 11.

1. For å forenkle oppsporingen av transporter av avfall til gjenvinning oppført i vedlegg II, skal transportene ledsages av følgende opplysninger, undertegnet av besitteren:

- a) Besitterens navn og adresse,
 - b) Den vanlige handelsbetegnelse for avfallet,
 - c) Avfallsmengde,
 - d) Mottakerens navn og adresse,
 - e) Gjenvinningsformer som oppført i vedlegg II B til direktiv 75/442/EØF,
 - f) Forventet transportdato.
2. Opplysningene angitt i nr. 1 skal behandles fortrolig i samsvar med gjeldende nasjonal lovgivning.

Kapittel C. Transport av sluttbehandlingsavfall og avfall til gjenvinning mellom EØS-stater med transitt gjennom tredjestater

Art 12.

Ved en avfallstransport mellom EØS-stater med transitt gjennom en eller flere tredjestater skal, med forbehold for artikkel 3–10,

- a) melderer sende en kopi av meldingen til vedkommende myndighet(er) i tredjestaten(e),
- b) vedkommende mottakermyndighet spørre vedkommende myndighet i tredjestaten(e) om den har til hensikt å gi sin skriftlige tillatelse til den planlagte transporten:
 - innen 60 dager dersom det gjelder parter i Basel-konvensjonen, med mindre den har frafalt denne retten i samsvar med vilkårene i nevnte konvensjon, eller
 - innen et tidsrom som vedkommende myndigheter skal bli enige om, dersom statene ikke er parter i Basel-konvensjonen.

I begge tilfeller skal vedkommende mottakermyndighet der det er relevant vente på samtykke før den gir sin tillatelse.

AVDELING III

Avfallstransporter innen EØS-stater

Art 13.

1. Avdeling II, VII og VIII får ikke anvendelse på transporten innen en EØS-stat.
2. EØS-statene skal likevel innføre en egnet ordning for overvåking og kontroll av avfallstransporter innenfor sitt myndighetsområde. Denne ordningen bør ta hensyn til behovet for sammenheng med EØS-ordningen innført ved denne forordning.
3. EFTA-statene skal underrette EFTAs overvåkingsorgan om sine ordninger for overvåking og kontroll av avfallstransporter. EFTAs overvåkingsorgan skal underrette Kommisjonen og de andre EØS-statene om dem.
4. EØS-statene kan anvende ordningen fastsatt i avdeling II, VII og VIII innenfor sitt myndighetsområde.

AVDELING IV

Eksport av avfall

Kapittel A. Sluttbehandlingsavfall

Art 14.

1. All eksport av sluttbehandlingsavfall er forbudt, unntatt eksport til EFTA-stater som også er parter i Basel-konvensjonen.
2. Med forbehold for artikkel 25 nr. 2 og artikkel 26 nr. 2 er imidlertid også eksport av sluttbehandlingsavfall til en EFTA-stat forbudt:
 - a) Dersom EFTA-mottakerstaten forbyr import av slikt avfall eller dersom den ikke har gitt særskilt, skriftlig samtykke til import av dette avfallet,
 - b) Dersom vedkommende avsendermyndighet i EØS har grunn til å tro at avfallet ikke vil bli håndtert i samsvar med miljømessig forsvarlige metoder i den berørte EFTA-mottakerstaten.
3. Vedkommende avsendermyndighet skal kreve at alt sluttbehandlingsavfall som er godkjent for eksport til EFTA-stater, blir håndtert på en miljømessig forsvarlig måte i den tiden transporten varer og i mottakerstaten.

Art 15.

1. Melderer skal sende meldingen til vedkommende avsendermyndighet ved hjelp av følgedokumentet i samsvar med artikkel 3 nr. 5, med kopi til de andre berørte vedkommende myndigheter og til mottakeren. Følgedokumentet skal utstedes av vedkommende avsendermyndighet.

Senest tre virkedager etter at følgedokumentet er mottatt, skal vedkommende avsendermyndighet sende melderer en skriftlig bekreftelse på at meldingen er mottatt, med kopi til de andre berørte vedkommende myndigheter.

2. Vedkommende avsendermyndighet skal ha en frist på 70 dager etter at mottaksbekreftelsen er sendt til å treffe beslutning om å tillate transporten, med eller uten vilkår, eller nekte den. Den kan også be om ytterligere opplysninger.

Den skal gi sin tillatelse bare dersom det ikke foreligger innvendinger fra dens side eller fra andre vedkommende myndigheter og dersom den har mottatt fra melderer de kopier som er nevnt i nr. 4. Tillatelsen skal være underlagt alle transportvilkår nevnt i nr. 5 der dette er hensiktsmessig.

Vedkommende avsendermyndighet skal treffe sin beslutning tidligst 61 dager etter at mottaksbekreftelsen er sendt.

Den kan likevel treffe sin beslutning tidligere dersom den har skriftlig samtykke fra de andre vedkommende myndigheter.

Den skal sende en bekreftet kopi av beslutningen til de andre berørte vedkommende myndigheter, til utpasseringstollstasjonen fra EØS og til mottakeren.

3. Vedkommende avsendermyndighet og vedkommende transittmyndighet i EØS kan innen 60 dager etter at mottaksbekreftelsen er sendt, reise innvendinger på grunnlag av artikkel 4 nr. 3. De kan også kreve ytterligere

opplysninger. Alle innvendinger skal sendes melderer skriftlig, med kopi til de andre berørte vedkommende myndigheter.

4. Melderen skal sende vedkommende avsendermyndighet en kopi av:

- a) EFTA-mottakerstatens skriftlige samtykke til den planlagte transporten,
- b) bekreftelse fra EFTA-mottakerstaten på at det eksisterer en kontrakt mellom melderer og mottakeren som spesifiserer en miljømessig forsvarlig håndtering av det aktuelle avfallet; det skal vedlegges en kopi av kontrakten dersom det blir bedt om det.

Kontrakten skal dessuten fastsette og kreve at mottakeren:

- innen tre virkedager etter at sluttbehandlingsavfallet er mottatt, sender kopi av det ferdig utfylte følgedokumentet til melderer og vedkommende berørte myndighet, unntatt beviset nevnt i andre strekpunkt,
- snarest, og senest 180 dager etter at avfallet er mottatt, på eget ansvar sender et sluttbehandlingsbevis til melderer og vedkommende berørte myndighet; beviset skal være en del av følgedokumentet som følger transporten.

Kontrakten skal dessuten fastsette at en mottaker som utsteder et ukorrekt bevis som medfører at den finansielle garantien utløses, skal bære kostnadene som følger av plikten til å returnere avfallet til vedkommende avsendermyndighets myndighetsområde og av å disponere avfallet på en alternativ, miljømessig forsvarlig måte,

- c) skriftlig samtykke til den planlagte transporten fra den (de) andre transittstaten(e), med mindre denne (disse) staten(e) er en part (parter) i Basel-konvensjonen og har gitt avkall på dette i samsvar med vilkårene i nevnte konvensjon.

5. Vedkommende transittmyndighet i EØS skal ha en frist på 60 dager etter at mottaksbekreftelsen er sendt til å fastsette vilkår for avfallstransporten innenfor sitt myndighetsområde.

Disse vilkårene, som skal sendes melderer skriftlig med kopi til de andre berørte vedkommende myndigheter, kan ikke være strengere enn dem som er fastsatt for lignende transporter som i sin helhet gjennomføres innenfor den aktuelle vedkommende myndighets myndighetsområde.

6. Vedkommende avsendermyndighet skal markere sin tillatelse ved å stemple følgedokumentet på behørig måte.

7. Transporten kan ikke gjennomføres før melderer har mottatt tillatelse fra vedkommende avsendermyndighet.

8. Når melderer har mottatt tillatelsen, skal han påføre transportdatoen og de øvrige opplysningene på følgedokumentet og sende kopi til de berørte vedkommende myndigheter tre virkedager før transporten finner sted. En kopi, eller dersom vedkommende myndigheter ber om det, et eksemplar av følgedokumentet påført tillatelsestempelet, skal følge hver transport.

Alle foretak som deltar i operasjonen, skal fylle ut følgedokumentet på de angitte steder, undertegne det og beholde en kopi av dokumentet.

Transportøren skal levere et eksemplar av følgedokumentet til det siste utpasseringstollstedet før avfallet forlater EØS.

9. Så snart avfallet har forlatt EØS, skal utpasseringstollstedet sende en kopi av følgedokumentet til vedkommende myndighet som utstedte tillatelsen.

10. Dersom vedkommende myndighet som utstedte tillatelsen, innen 42 dager etter at avfallet har forlatt EØS, ikke har mottatt opplysninger fra mottaker om at han har mottatt avfallet, skal den omgående underrette vedkommende mottakermyndighet.

Den skal gjøre det samme dersom den, innen 180 dager etter at avfallet har forlatt EØS, ikke har mottatt sluttbehandlingsbeviset nevnt i nr. 4 fra mottakeren.

11. Vedkommende avsendermyndighet kan i samsvar med nasjonal lovgivning treffe beslutning om selv å sende meldingen, i stedet for melderer, med kopi til mottakeren og vedkommende transittmyndighet.

Vedkommende avsendermyndighet kan treffe beslutning om å ikke sende noen melding dersom den selv har umiddelbare innvendinger mot transporten i samsvar med artikkel 4 nr. 3. Den skal umiddelbart underrette melderer om disse innvendingene.

12. Opplysningene gitt i samsvar med nr. 1–4 skal behandles fortrolig i samsvar med gjeldende nasjonal lovgivning.

Kapittel B. Avfall til gjenvinning

Art 16.

1. ¹¹ All eksport av avfall til gjenvinning oppført i vedlegg V er forbudt, med unntak av eksport til:

- a) stater der OECD-vedtaket kommer til anvendelse og til Liechtenstein,
- b) andre stater:

- som er parter i Basel-konvensjonen og/eller som EØS eller EØS og dets medlemsstater har inngått bilaterale, multilaterale eller regionale avtaler eller ordninger med, i samsvar med artikkel 11 i Basel-konvensjonen og med nr. 2 i denne artikkel. All slik eksport skal likevel være forbudt fra 1. januar 1998,
- som enkeltmedlemsstater har inngått bilaterale avtaler eller ordninger med før denne forordnings

anvendelsesdato, i den grad de er forenlige med regelverket i EØS og i samsvar med Basel-konvensjonens artikkel 11 og med nr. 2 i denne artikkel. Disse avtalene og ordningene skal meldes til Kommisjonen/EFTAs overvåkingsorgan innen tre måneder fra denne forordnings anvendelsesdato, eller fra avtalenes eller ordningenes anvendelsesdato, avhengig av hvilken som er først, og utløper når avtaler og ordninger inngås i samsvar med første strekpunkt. All slik eksport skal likevel være forbudt fra 1. januar 1998.

I samsvar med framgangsmåten fastsatt i artikkel 18 i direktiv 75/442/EØF skal Kommisjonen/EFTAs overvåkingsorgan snarest og senest innen 1. januar 1998, revidere og endre vedlegg V til denne forordning, samtidig som det fullt ut tas hensyn til avfall oppført i den listen over avfall som ble vedtatt i samsvar med artikkel 1 nr. 4 i rådsdirektiv 91/689/EØF av 12. desember 1991 om farlig avfall, og i alle andre lister over avfall som betegnes som farlig i henhold til Basel-konvensjonen.

Når det er hensiktsmessig, skal vedlegg V revideres og endres på nytt etter samme framgangsmåte. Kommisjonen/EFTAs overvåkingsorgan skal særlig revidere vedlegget med sikte på gjennomføre de vedtak som er gjort av partene i Basel-konvensjonen med hensyn til hvilke typer avfall som bør betegnes som farlige i henhold til konvensjonen, og til de endringer i listen over avfall som er vedtatt i samsvar med artikkel 1 nr. 4 i direktiv 91/689/EØF.

2. Avtalene og ordningene nevnt i nr. 1 bokstav b) skal garantere en miljømessig forsvarlig håndtering av avfallet i samsvar med Basel-konvensjonens artikkel 11, og skal særlig:

- a) garantere at gjenvinningen utføres i et godkjent senter som oppfyller kravene til miljømessig forsvarlig håndtering,
- b) fastsette vilkårene for behandling av avfallskomponenter som ikke kan nyttiggjøres, og pålegge melderer å ta dem tilbake der det er hensiktsmessig,
- c) gjøre det mulig, i forståelse med de berørte EØS-stater, å kontrollere overholdelsen av avtalen på stedet,
- d) jevnlig revideres av Kommisjonen/EFTAs overvåkingsorgan, første gang senest 31. desember 1996, idet den tar hensyn til erfaringen som er oppnådd og de berørte statenes evne til å utføre aktiviteter på en måte som gir full garanti for miljømessig forsvarlig håndtering. Kommisjonen/EFTAs overvåkingsorgan skal underrette Europa-parlamentet og Rådet/EFTAs faste komité om resultatene av denne revisjonen. Dersom revisjonen fører til den konklusjon at miljøgarantiene er utilstrekkelige, skal det på forslag fra Kommisjonen/EFTAs overvåkingsorgan på nytt vurderes om avfallseksport på slike vilkår kan fortsette, herunder muligheten av et forbud.

3. Med forbehold for artikkel 25 nr. 2 og artikkel 26 nr. 2 skal eksport av avfall til gjenvinning til de stater som er nevnt i nr. 1, likevel forbys:

- a) dersom en slik stat forbyr all import av slikt avfall, eller dersom den ikke har gitt særskilt samtykke til import av slikt avfall,
- b) dersom vedkommende avsendermyndighet har grunn til å tro at avfallet ikke vil bli håndtert i samsvar med miljømessig forsvarlige metoder i den aktuelle stat.

4. Vedkommende avsendermyndighet skal kreve at alt avfall til gjenvinning som er godkjent for eksport, skal håndteres på en miljømessig forsvarlig måte i den tiden transporten varer og i mottakerstaten.

Art 17.

1. Med hensyn til avfall oppført i vedlegg II skal Kommisjonen/EFTAs overvåkingsorgan før denne forordnings anvendelsesdato sende en liste over avfall som omfattes av vedlegget, til alle stater der OECD-vedtaket ikke kommer til anvendelse, og be om en skriftlig bekreftelse på at slikt avfall ikke er underlagt kontroll i mottakerstaten og at mottakerstaten godtar at disse avfallskategoriene transporteres uten at framgangsmåtene for kontroll som gjelder for vedlegg III og IV benyttes, eller om at den angir hvorvidt slikt avfall bør underlegges enten disse framgangsmåtene eller framgangsmåtene fastsatt i artikkel 15.

Dersom slik bekreftelse ikke er mottatt seks måneder før denne forordnings anvendelsesdato, skal Kommisjonen/EFTAs overvåkingsorgan fremme passende forslag for Rådet/EFTAs faste komité.

2. Dersom avfall oppført i vedlegg II eksporteres, skal det være beregnet på gjenvinning i anlegg som drives eller har driftstillatelse i henhold til nasjonal lovgivning i den staten som importerer avfallet. Det skal dessuten innføres et overvåkingssystem på grunnlag av forutgående automatisk utstedelse av eksporttillatelser i tilfeller som skal avgjøres i samsvar med framgangsmåten fastsatt i artikkel 18 i direktiv 75/442/EØF.

Et slikt system skal i hvert tilfelle sørge for at det omgående sendes en kopi av eksporttillatelsen til myndighetene i den aktuelle staten.

3. Dersom slikt avfall er underlagt kontroll i mottakerstaten eller blir kontrollert på anmodning fra denne staten i samsvar med nr. 1, eller dersom mottakerstaten i henhold til Basel-konvensjonens artikkel 3 har meddelt at den anser visse avfallstyper oppført i vedlegg II som farlige, skal eksport av slikt avfall til denne staten underlegges kontroll. Eksport-EØS-staten eller Kommisjonen/EFTAs overvåkingsorgan skal melde alle slike tilfeller til komiteen nedsatt i henhold til artikkel 18 i direktiv 75/442/EØF; Kommisjonen/EFTAs overvåkingsorgan skal i samråd med mottakerstaten avgjøre hvilken framgangsmåte for kontroll som kommer til anvendelse, dvs. framgangsmåtene som gjelder for vedlegg III eller IV, eller framgangsmåten fastsatt i artikkel 15.

4. Dersom avfall oppført i vedlegg III eksporteres for gjenvinning fra EØS til stater og gjennom stater der OECD-vedtaket får anvendelse, kommer artikkel 6, 7 og 8 og artikkel 9 nr. 1, 3 og 4 til anvendelse, idet

bestemmelsene som gjelder vedkommende avsendermyndigheter og transittmyndigheter bare får anvendelse på vedkommende myndigheter i EØS.

5. Vedkommende myndigheter i eksportstatene og transittstatene i EØS skal også underrettes om vedtaket nevnt i artikkel 9.

6. Dersom avfallet til gjenvinning oppført i vedlegg IV og avfall til gjenvinning som ennå ikke er kommet med i vedlegg II, III eller IV, eksporteres med sikte på gjenvinning til stater og gjennom stater der OECD-vedtaket får anvendelse, får artikkel 10 tilsvarende anvendelse.

7. Dersom avfall eksporteres i samsvar med nr. 4–6, skal dessuten:

- transportøren levere et eksemplar av følgedokumentet til det siste utpasseringstollstedet før avfallet forlater EØS,
- utpasseringstollstedet sende en kopi av følgedokumentet til vedkommende eksportmyndighet så snart avfallet har forlatt EØS,
- vedkommende eksportmyndighet omgående underrette vedkommende mottakermyndighet dersom den 42 dager etter at avfallet har forlatt EØS, ikke er blitt underrettet av mottakeren om at han har mottatt avfallet,
- kontrakten fastsette at en mottaker som utsteder et ukorrekt bevis som medfører at den finansielle garantien utløses, skal bære kostnadene som følger av plikten til å returnere avfallet til vedkommende avsendermyndighets myndighetsområde og av å disponere eller gjenvinne avfallet på en alternativ, miljømessig forsvarlig måte.

8. Dersom avfall til gjenvinning oppført i vedlegg III og IV og avfall til gjenvinning som ennå ikke er kommet med i vedlegg II, III og IV eksporteres til og gjennom stater der OECD-vedtaket ikke får anvendelse:

- får artikkel 15, unntatt nr. 3, tilsvarende anvendelse,
- kan begrunnede innvendinger reises bare i samsvar med artikkel 7 nr. 4, unntatt når det er fastsatt andre bestemmelser i bilaterale eller multilaterale avtaler inngått i samsvar med artikkel 16 nr. 1 bokstav b), og på grunnlag av framgangsmåten for kontroll fastsatt enten i nr. 4 eller 6 i denne artikkel eller i artikkel 15.

Kapittel C. Eksport av avfall til AKS-stater¹²

Art 18.

1. All eksport av avfall til AKS-stater er forbudt.
2. Dette forbudet hindrer ikke en EØS-stat som en AKS-stat har valgt å eksportere avfall med henblikk på behandling til, i å returnere det behandlede avfallet til AKS-opprinnelsesstaten.
3. Ved reeksport til AKS-stater skal et eksemplar av følgedokumentet påført tillatelsesstempel, følge med hver transport.

AVDELING V

Import av avfall til EØS

Kapittel A. Import av sluttbehandlingsavfall

Art 19.

1. All import av sluttbehandlingsavfall inn i EØS er forbudt, unntatt avfall fra:
 - a) EFTA-stater som er parter i Basel-konvensjonen,
 - b) andre stater:
 - som er parter i Basel-konvensjonen,
 - som EØS eller EØS og dets stater har inngått bilaterale eller multilaterale avtaler eller ordninger med som er forenlige med EØS' regelverk og i samsvar med Basel-konvensjonens artikkel 11, og som garanterer at sluttbehandlingsoperasjonene utføres i et godkjent senter og oppfyller kravene til miljømessig forsvarlig håndtering, eller
 - som enkelt-EØS-stater har inngått bilaterale avtaler eller ordninger med før denne forordnings anvendelsesdato, som er forenlige med EØS' regelverk og i samsvar med Basel-konvensjonens artikkel 11, som inneholder de samme garantier som nevnt ovenfor, og som garanterer at avfallet har sin opprinnelse i avsenderstaten og at sluttbehandling vil bli utført utelukkende i den EØS-staten som har inngått avtalen eller ordningen; disse avtalene og ordningene skal meldes til Kommisjonen/EFTAs overvåkingsorgan innen tre måneder fra denne forordnings anvendelsesdato eller fra avtalenes eller ordningenes anvendelsesdato, avhengig av hvilken som er først, og utløper når avtaler eller ordninger inngås i samsvar med andre strekpunkt, eller
 - som enkelt-EØS-stater etter denne forordnings anvendelsesdato inngår bilaterale avtaler eller ordninger med, i de tilfellene som er fastsatt i nr. 2.
2. Rådet/EFTAs faste komité gir ved denne forordning enkelt-EØS-stater myndighet til i unntakstilfeller å inngå bilaterale avtaler eller ordninger for sluttbehandling av særskilt avfall, etter denne forordnings anvendelsesdato, dersom slikt avfall ikke kan håndteres på en måte som er forsvarlig for miljøet i avsenderstaten. Disse avtalene og ordningene skal oppfylle vilkårene fastsatt i nr. 1 bokstav b) tredje strekpunkt og skal meldes til Kommisjonen/EFTAs overvåkingsorgan før de inngås.
3. Statene nevnt i nr. 1 bokstav b) skal ha plikt til på forhånd å legge fram en behørig begrunnet søknad til

vedkommende myndighet i mottakerstaten, der det framgår at de ikke har og ikke på rimelig måte kan skaffe den nødvendige tekniske kapasitet og de nødvendige anlegg som trengs for å disponere avfallet på en miljømessig forsvarlig måte.

4. Vedkommende mottakermyndighet skal forby at avfall bringes inn på dens myndighetsområde dersom den har grunn til å tro at avfallet ikke vil bli håndtert der på en miljømessig forsvarlig måte.

Art 20.

1. Melding skal gis til vedkommende mottakermyndigheter ved hjelp av følgedokumentet i samsvar med artikkel 3 nr. 5, med kopi til avfallsmottakeren og til vedkommende transittmyndigheter. Følgedokumentet skal utstedes av vedkommende mottakermyndighet.

Vedkommende mottakermyndighet skal innen tre virkedager etter at den har mottatt meldingen, sende en skriftlig mottaksbekreftelse til melderer, med kopi til vedkommende transittmyndigheter i EØS.

2. Vedkommende mottakermyndighet skal tillate transporten bare dersom det ikke foreligger innvendinger fra dens eller andre berørte vedkommende myndigheters side.

Tillatelsen skal være underlagt alle transportvilkår nevnt i nr. 5.

3. Vedkommende mottaker- og transittmyndigheter i EØS kan innen 60 dager etter at kopi av mottaksbekreftelsen er sendt, reise innvendinger på grunnlag av artikkel 4 nr. 3.

De kan også be om ytterligere opplysninger. Innvendingene skal sendes melderer skriftlig, med kopi til de andre berørte vedkommende myndigheter i EØS.

4. Vedkommende mottakermyndighet skal ha en frist på 70 dager etter at mottaksbekreftelsen er sendt til å treffe beslutning om å tillate transporten, med eller uten vilkår, eller nekte den. Den kan også be om ytterligere opplysninger.

Den skal sende bekreftede kopier av beslutningen til vedkommende transittmyndigheter i EØS, mottakeren og EØS' innpasseringstollsted.

Vedkommende mottakermyndighet skal treffe sin beslutning tidligst 61 dager etter at mottaksbekreftelsen er sendt. Den kan likevel treffe sin beslutning tidligere dersom den har skriftlig samtykke fra de andre vedkommende myndigheter.

Vedkommende mottakermyndighet skal bekrefte sin tillatelse ved behørig å stemple følgedokumentet.

5. Vedkommende mottakermyndighet og vedkommende transittmyndighet i EØS skal ha en frist på 60 dager etter at mottaksbekreftelsen er sendt til å fastsette vilkår for avfallstransporten. Disse vilkårene, som skal sendes melderer med kopi til de berørte vedkommende myndigheter, kan ikke være strengere enn dem som er fastsatt for lignende transporter som i sin helhet finner sted innenfor den aktuelle vedkommende myndighets myndighetsområde.

6. Transporten kan ikke gjennomføres før melderer har mottatt tillatelse fra vedkommende mottakermyndighet.

7. Når melderer har mottatt tillatelsen, skal han påføre transportdatoen og de øvrige opplysningene på følgedokumentet og sende kopi til de berørte vedkommende myndigheter tre virkedager før transporten finner sted. Transportøren skal levere et eksemplar av følgedokumentet til innpasseringstollstedet i EØS.

En kopi, eller dersom vedkommende myndigheter ber om det, et eksemplar av følgedokumentet påført tillatelsesstempelet, skal følge hver transport.

Alle foretak som deltar i operasjonen, skal fylle ut følgedokumentet på de angitte steder, undertegne det og beholde en kopi av dokumentet.

8. Mottakeren skal innen tre virkedager etter mottak av sluttbehandlingsavfallet sende kopi av det utfylte følgedokumentet til melderer og vedkommende berørte myndigheter, unntatt beviset nevnt i nr. 9.

9. Mottakeren skal snarest og senest 180 dager etter mottak av avfallet, på eget ansvar sende et sluttbehandlingsbevis til melderer og de andre berørte vedkommende myndigheter. Beviset skal være en del av følgedokumentet som følger transporten, eller festes til dette.

Kapittel B. Import av avfall til gjenvinning

Art 21.

1. All import av avfall til gjenvinning inn i EØS er forbudt, unntatt avfall fra:

a) stater der OECD-vedtaket får anvendelse,

b) andre stater:

- som er parter i Basel-konvensjonen og/eller som EØS eller EØS og dets stater har inngått bilaterale, multilaterale eller regionale avtaler eller ordninger med som er forenlige med regelverket i EØS og i samsvar med Basel-konvensjonens artikkel 11, og som garanterer at gjenvinningen utføres i et godkjent senter og oppfyller kravene til miljømessig forsvarlig håndtering, eller
- som enkelt-EØS-stater har inngått bilaterale avtaler eller ordninger med før denne forordnings anvendelsesdato, som er forenlige med regelverket i EØS og i samsvar med Basel-konvensjonens artikkel 11, og som inneholder de samme garantier som nevnt ovenfor; disse avtalene og ordningene skal meldes til Kommissjonen/EFTAs overvåkingsorgan innen tre måneder fra denne forordnings anvendelsesdato eller fra avtalenes eller ordningenes anvendelsesdato, avhengig av hvilken som er først, og utløper når avtaler eller ordninger inngås i samsvar med første strekpunkt, eller

- som enkelt-EØS-stater etter denne forordnings anvendelsesdato inngår bilaterale avtaler eller ordninger med, i de tilfellene som er fastsatt i nr. 2.
- 2. Rådet/EFTAs faste komité gir ved denne forordning enkelt-EØS-stater myndighet til i unntakstilfeller å inngå bilaterale avtaler eller ordninger for gjenvinning av særskilt avfall etter denne forordnings anvendelsesdato, dersom en EØS-stat mener at slike avtaler og ordninger er nødvendige for å unngå avbrudd i avfallsbehandlingen, før EØS har inngått slike avtaler og ordninger. Slike avtaler og ordninger skal også være forenlige med regelverket i EØS og i samsvar med Basel-konvensjonens artikkel 11; de skal meldes til Kommisjonen/EFTAs overvåkingsorgan før de inngås og utløper når avtaler eller ordninger inngås i samsvar med nr. 1 bokstav b) første strekpunkt.

Art 22.

1. Ved import av avfall til gjenvinning fra stater og gjennom stater der OECD-vedtaket får anvendelse, får følgende framgangsmåter for kontroll tilsvarende anvendelse:
 - a) for avfall oppført i vedlegg III: framgangsmåten i artikkel 6, 7 og 8 og artikkel 9 nr. 1, 3, 4 og 5 og artikkel 17 nr. 5,
 - b) for avfall oppført i vedlegg IV og avfall som ennå ikke er kommet med i vedlegg II, III eller IV: framgangsmåten i artikkel 10.
2. Dersom avfall til gjenvinning oppført i vedlegg III og IV og avfall som ennå ikke er kommet med i vedlegg II, III eller IV blir importert fra og gjennom stater der OECD-vedtaket ikke får anvendelse:
 - får artikkel 20 tilsvarende anvendelse,
 - kan begrunnede innvendinger reises bare i samsvar med artikkel 7 nr. 4, unntatt når det er fastsatt andre bestemmelser i de bilaterale eller multilaterale avtalene som er inngått i samsvar med artikkel 21 nr. 1 bokstav b), og på grunnlag av framgangsmåten for kontroll enten i nr. 1 i denne artikkel eller i artikkel 20.

AVDELING VI**Transitt gjennom EØS av avfall utenfra som skal disponeres eller nyttiggjøres utenfor EØS****Kapittel A. Sluttbehandlingsavfall og avfall til gjenvinning (unntatt transitt omhandlet i artikkel 24)****Art 23.**

1. Når sluttbehandlingsavfall, samt avfall til gjenvinning med unntak av det som omfattes av artikkel 24, transporteres i transitt gjennom en eller flere EØS-stater, skal meldingen gis ved hjelp av følgedokumentet til siste vedkommende transittmyndighet innenfor EØS, med kopi til mottakeren, de andre berørte vedkommende myndigheter og inn- og utpasseringstollstedene inn i og ut av EØS.
2. Siste vedkommende transittmyndighet innenfor EØS skal omgående underrette meldereren om mottak av meldingen. De andre vedkommende myndigheter i EØS skal på grunnlag av nr. 5 formidle sine svar til siste vedkommende transittmyndighet i EØS, som skal gi meldereren skriftlig svar innen 60 dager, der den gir samtykke til transporten med eller uten forbehold, eventuelt pålegger vilkår fastsatt av de andre vedkommende transittmyndighetene, eller nekter tillatelse til å fortsette transporten. Den kan dessuten be om ytterligere opplysninger. Alle avslag eller forbehold skal begrunnes. Vedkommende myndighet skal sende en bekreftet kopi av beslutningen til de andre berørte vedkommende myndigheter og til inn- og utpasseringsstedene inn i og ut av EØS.
3. Med forbehold for artikkel 25 nr. 2 og artikkel 26 nr. 2 skal transporten tillates å slippe inn i EØS bare dersom meldereren har mottatt skriftlig samtykke fra siste vedkommende transittmyndighet. Denne myndigheten skal bekrefte sin tillatelse ved behørig stempeling av følgedokumentet.
4. Vedkommende transittmyndigheter innenfor EØS skal ha en frist på 20 dager etter meldingen til å fastsette eventuelle vilkår knyttet til avfallstransporten.

Vilkårene, som skal sendes meldereren med kopi til vedkommende berørte myndigheter, kan ikke være strengere enn dem som er fastsatt for lignende transporter som i sin helhet finner sted innenfor den aktuelle vedkommende myndighets myndighetsområde.
5. Følgedokumentet skal utstedes av den siste vedkommende transittmyndighet innenfor EØS.
6. Når meldereren har mottatt tillatelsen, skal han fylle ut følgedokumentet og sende kopi til vedkommende berørte myndigheter tre virkedager før transporten finner sted.

Et eksemplar av følgedokumentet påført godkjennelsesstempelet skal følge hver transport.

Transportøren skal levere et eksemplar av følgedokumentet til utpasseringstollsted i EØS før avfallet forlater EØS.

Alle foretak som deltar i operasjonen, skal fylle ut følgedokumentet på de angitte steder, undertegne det og beholde en kopi av dokumentet.
7. Så snart avfallet har forlatt EØS, skal utpasseringstollstedet sende en kopi av følgedokumentet til den siste vedkommende transittmyndighet innenfor EØS.

Videre skal meldereren senest 42 dager etter at avfallet har forlatt EØS, erklære eller bekrefte overfor nevnte vedkommende myndighet, med kopi til de andre vedkommende transittmyndigheter, at avfallet har ankommet sitt planlagte bestemmelsessted.

Kapittel B. Transitt av avfall til gjenvinning fra og til en stat der OECD-vedtaket får anvendelse**Art 24.**

1. Transitt av avfall til gjenvinning oppført i vedlegg III og IV gjennom en eller flere EØS-stater fra en stat der OECD-vedtaket får anvendelse og transportert med sikte på gjenvinning til en annen stat der OECD-vedtaket får anvendelse, skal meldes til alle vedkommende transittmyndigheter i den (de) berørte EØS-stat(er).

2. Meldingen skal gis ved hjelp av følgedokumentet.

3. Ved mottak av meldingen skal vedkommende transittmyndighet(er) innen tre virkedager sende en mottaksbekreftelse til meldereren og til mottakeren.

4. Denne (disse) vedkommende myndighet(er) kan reise begrunnede innvendinger mot den planlagte transporten på grunnlag av artikkel 7 nr. 4. Alle innvendinger må fremsettes skriftlig til meldereren og til vedkommende transittmyndigheter i de andre berørte EØS-statene innen 30 dager etter at mottaksbekreftelsen er sendt.

5. Vedkommende transittmyndighet kan treffe beslutning om å sende skriftlig samtykke før det er gått 30 dager.

I tilfelle transitt av avfall oppført i vedlegg IV og avfall som ennå ikke er kommet med i vedlegg II, III eller IV, skal skriftlig samtykke gis før transporten begynner.

6. Transporten kan gjennomføres bare dersom det ikke foreligger noen innvendinger.

AVDELING VII**Felles bestemmelser****Art 25.**

1. Dersom en avfallstransport som de vedkommende myndigheter har gitt samtykke til, ikke kan gjennomføres i samsvar med vilkårene i følgedokumentet eller kontrakten nevnt i artikkel 3 og artikkel 6, skal vedkommende avsendermyndighet innen 90 dager etter at den er blitt underrettet om dette påse at meldereren returnerer avfallet til dens myndighetsområde eller et annet sted innen avsenderstaten, med mindre den mener at avfallet kan disponeres eller nyttiggjøres på en alternativ, miljømessig forsvarlig måte.

2. I tilfellene nevnt i nr. 1 skal det gis en ny melding. Ingen avsender-EØS-stat eller transitt-EØS-stat skal motsette seg retur av avfallet etter en velbegrunnet anmodning fra vedkommende mottakermyndighet og med en redegjørelse for årsaken.

3. Meldereens forpliktelse og avsenderstatens sekundære forpliktelse til å ta avfallet tilbake skal ikke lenger gjelde når mottakeren har utstedt beviset nevnt i artikkel 5 og 8.

Art 26.

1. Enhver avfallstransport som gjennomføres:

- a) uten at det gis melding til alle berørte vedkommende myndigheter i samsvar med denne forordnings bestemmelser, eller
- b) uten at samtykke fra de berørte vedkommende myndigheter er i samsvar med denne forordnings bestemmelser, eller
- c) med samtykke fra de berørte vedkommende myndigheter oppnådd ved falskneri, villedende framstilling eller svik, eller
- d) uten å være uttrykkelig spesifisert i følgedokumentet, eller
- e) på en måte som fører til at sluttbehandling eller gjenvinning skjer i strid med bestemmelser i EØS eller internasjonale bestemmelser, eller
- f) i strid med artikkel 14, 16, 19 eller 21

skal betraktes som ulovlig.

2. Dersom meldereren av avfallet er ansvarlig for slik ulovlig transport, skal vedkommende avsendermyndighet påse at det aktuelle avfallet:

- a) returneres til avsenderstaten av meldereren eller om nødvendig av vedkommende myndighet selv, eller dersom dette er umulig
- b) disponeres eller nyttiggjøres på en alternativ, miljømessig forsvarlig måte innen 30 dager fra det tidspunkt da vedkommende myndighet ble underrettet om den ulovlige transporten eller innen et annet tidspunkt som avtales mellom de berørte vedkommende myndigheter.

I dette tilfellet skal det sendes en ny melding. Ingen avsender-EØS-stat eller transitt-EØS-stat skal motsette seg retur av avfallet etter en velbegrunnet anmodning fra vedkommende mottakermyndighet med en redegjørelse for årsaken.

3. Dersom mottakeren er ansvarlig for slik ulovlig transport, skal vedkommende mottakermyndighet påse at det aktuelle avfallet disponeres av mottakeren på en miljømessig forsvarlig måte eller, dersom dette er umulig, av vedkommende myndighet selv innen 30 dager fra det tidspunkt da den ble underrettet om den ulovlige transporten eller innen et annet tidspunkt som avtales mellom de berørte vedkommende myndigheter. For dette formål skal de samarbeide om å disponere eller nyttiggjøre avfallet på en miljømessig forsvarlig måte i den grad det er nødvendig.

4. Dersom ansvaret for den ulovlige transporten verken kan tilskrives meldereren eller mottakeren, skal vedkommende myndigheter samarbeide for å påse at det aktuelle avfallet disponeres eller nyttiggjøres på en

miljømessig forsvarlig måte. Retningslinjer for dette samarbeidet skal fastlegges etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 18 i direktiv 75/442/EØF.

5. EØS-statene skal treffe egnede rettslige tiltak for å forby og straffe ulovlig transport.

Art 27.

1. All transport av avfall innenfor denne forordnings anvendelsesområde skal være underlagt krav om en finansiell garanti eller tilsvarende forsikring, som skal dekke kostnader ved transporten, herunder tilfellene nevnt i artikkel 25 og artikkel 26, samt kostnader ved sluttbehandling og gjenvinning.

2. Slike garantier skal refunderes når det ved hjelp av:

- sluttbehandlings- eller gjenvinningsbeviset er godtgjort at avfallet har nådd fram til bestemmelsesstedet og er blitt disponert eller nyttiggjort på en miljømessig forsvarlig måte,
- kontrollskjemaet T 5 utarbeidet i henhold til kommisjonsforordning (EØF) nr. 2823/87¹³ er godtgjort, i tilfelle transitt gjennom EØS, at avfallet har forlatt EØS.

3. Hver EØS-stat skal underrette Kommisjonen/EFTAs overvåkingsorgan om de bestemmelser den vedtar for å tilpasse nasjonal rett til denne artikkel. Kommisjonen/EFTAs overvåkingsorgan skal sende disse opplysningene til alle EØS-statene.

Art 28.

1. Melderer kan, idet han overholder forpliktelsene pålagt ved artikkel 3, 6, 9, 15, 17, 20, 22, 23 eller 24, benytte en samlet framgangsmåte for melding dersom sluttbehandlingsavfall eller avfall til gjenvinning med samme fysiske og kjemiske egenskaper jevnlig transporteres til den samme mottakeren langs samme transportrute. Dersom denne transportruten på grunn av uforutsette omstendigheter ikke kan benyttes, skal melderer snarest, eller før transporten begynner, underrette vedkommende berørte myndigheter dersom det allerede på det tidspunktet er kjent at transportruten må endres.

Dersom endringen av transportruten er kjent før transporten begynner, og dette betyr at andre vedkommende myndigheter enn dem som berøres i forbindelse med den samlede meldingen må gripe inn, skal denne framgangsmåten ikke benyttes.

2. Etter framgangsmåten for samlet melding kan en enkelt melding omfatte flere avfallstransporter over et tidsrom på maksimum ett år. Det angitte tidsrommet kan ved en avtale mellom de berørte vedkommende myndigheter gjøres kortere.

3. Vedkommende berørte myndigheter skal som vilkår for bruk av en slik samlet tillatelse kreve at de senere får tilsendt tilleggsopplysninger. Dersom sammensetningen av avfallet ikke er slik som angitt eller dersom vilkårene pålagt transporten av det ikke overholdes, skal de berørte vedkommende myndigheter trekke tilbake sitt samtykke til denne framgangsmåten og underrette melderer offisielt om det. Kopi av underretningen skal sendes de andre berørte vedkommende myndigheter.

Samlet melding skal gis ved hjelp av følgedokumentet.

Art 29.

Avfall som er gjenstand for forskjellige meldinger, skal ikke blandes under transporten.

Art 30.

1. EØS-statene skal treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at avfall transporteres i samsvar med bestemmelsene i denne forordning. Slike tiltak kan omfatte kontroll av virksomheter og foretak i samsvar med artikkel 13 i direktiv 75/442/EØF og stikkprøvekontroller av transportere.

2. Kontrollene kan særlig finne sted:

- på opprinnelsesstedet, utført hos produsenten, besitteren eller melderer,
- på mottaksstedet, utført hos den endelige mottakeren,
- ved EØS yttergrenser,
- under transporten innenfor EØS.

3. Kontrollen kan omfatte inspeksjon av dokumenter, navnekontroll og eventuelt fysisk kontroll av avfallet.

Art 31.

1. Følgedokumentet skal trykkes og fylles ut, og all ytterligere dokumentasjon og alle ytterligere opplysninger nevnt i artikkel 4 og 6 skal framlegges på et språk som kan godtas av:

- vedkommende avsendermyndighet nevnt i artikkel 3, 7, 15 og 17, både i tilfelle av en avfallstransport innenfor EØS og i tilfelle av avfallseksport,
- vedkommende mottakermyndighet nevnt i artikkel 20 og 22, i tilfelle av import av avfall,
- vedkommende transittmyndighet nevnt i artikkel 23 og 24.

Melderer skal på anmodning fra de andre berørte vedkommende myndigheter skaffe til veie en oversettelse på et språk som kan godtas av disse myndighetene.

2. Nærmere regler kan vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 18 i direktiv 75/442/EØF.

*AVDELING VIII***Andre bestemmelser****Art 32.**

Bestemmelsene i de internasjonale transportkonvensjonene som er oppført i vedlegg I og som EØS-statene er parter i, skal overholdes i den grad de får anvendelse på avfall omhandlet i denne forordning.

Art 33.

1. Melderer kan pålegges å betale passende administrasjonskostnader i forbindelse med iverksetting av framgangsmåten for melding og overvåking, samt vanlige kostnader i forbindelse med nødvendige analyser og inspeksjoner.

2. Melderer, eller de berørte EØS-statene dersom dette er umulig, skal pålegges å betale kostnadene i forbindelse med retur av avfallet, herunder transport, sluttbehandling eller gjenvinning av avfallet på en alternativ, miljømessig forsvarlig måte i henhold til artikkel 25 nr. 1 og artikkel 26 nr. 2.

3. Mottakeren skal pålegges å betale kostnader i forbindelse med sluttbehandling eller gjenvinning på en alternativ, miljømessig forsvarlig måte i henhold til artikkel 26 nr. 3.

4. Melderer og eller mottakeren, avhengig av den berørte vedkommende myndighets beslutning, skal pålegges å betale kostnadene i forbindelse med sluttbehandling og gjenvinning, herunder eventuell transport, i henhold til artikkel 26 nr. 4.

Art 34.

1. Avfallsprodusenten skal, med forbehold for bestemmelsene i artikkel 26 samt bestemmelser i EØS og nasjonale bestemmelser om erstatningsansvar, og uansett hvor sluttbehandling eller gjenvinning av avfallet skjer, treffe alle nødvendige tiltak for å disponere eller nyttiggjøre eller sørge for sluttbehandling eller gjenvinning av avfallet for å beskytte miljøkvaliteten i samsvar med direktiv 75/442/EØF og direktiv 91/689/EØF.

2. EØS-statene skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at forpliktelsene fastsatt i nr. 1 blir oppfylt.

Art 35.

Alle dokumenter sendt til eller fra vedkommende myndigheter skal oppbevares i EØS i minst tre år av vedkommende myndigheter, melderer og mottakeren.

Art 36.

EØS-statene skal utpeke vedkommende myndighet eller myndigheter som skal ha ansvar for å iverksette denne forordning. Hver EØS-stat skal utpeke en enkelt vedkommende transittmyndighet.

Art 37.

1. EØS-statene og Kommisjonen/EFTAs overvåkingsorgan skal hver utpeke minst ett kontaktorgan som skal være ansvarlig for å informere eller gi råd til personer eller foretak som ber om opplysninger. Kommisjonens/EFTAs overvåkingsorgans kontaktorgan skal formidle til EØS-statenes kontaktorganer alle spørsmål som stilles til det og som gjelder de sistnevnte, og omvendt.

2. Kommisjonen/EFTAs overvåkingsorgan skal jevnlig holde et møte med kontaktorganene for å diskutere med dem spørsmål som er reist i forbindelse med gjennomføringen av denne forordning, dersom EØS-statene ber om det eller dersom det er hensiktsmessig i andre tilfeller.

Art 38.

1. EØS-statene skal senest tre måneder før den dato denne forordning kommer til anvendelse meddele Kommisjonen/EFTAs overvåkingsorgan vedkommende myndigheters og kontaktorganenes navn, adresse(er) og telefon- og teleks-/telefaksnummer, samt vedkommende myndigheters stempel.

EØS-statene skal hvert år underrette Kommisjonen/EFTAs overvåkingsorgan om alle endringer i disse opplysningene.

2. Kommisjonen/EFTAs overvåkingsorgan skal omgående sende opplysningene til de andre EØS-statene og til Basel-konvensjonens sekretariat.

Kommisjonen/EFTAs overvåkingsorgan skal dessuten sende EØS-statene avfallshåndteringsplanene nevnt i artikkel 7 i direktiv 75/442/EØF.

Art 39.

1. EØS-statene kan utpeke inn- og utpasseringstollsteder i EØS for transport av avfall inn i og ut av EØS, og underrette Kommisjonen/EFTAs overvåkingsorgan om dette.

Kommisjonen/EFTAs overvåkingsorgan skal offentliggjøre listen over disse tollstedene i De Europeiske Fellesskaps Tidende, EØS-avdeling og ajourføre listen ved behov.

2. Dersom EØS-statene beslutter å utpeke tollstedene nevnt i nr. 1, skal ingen avfallstransporter tillates å bruke andre grensepasseringssteder i en EØS-stat for å komme inn i eller ut av EØS.

Art 40.

EØS-statene/Kommisjonen og EFTAs overvåkingsorgan skal, på en hensiktsmessig måte og i det nødvendige omfang, samarbeide med andre parter i Basel-konvensjonen og med mellomstatlige organisasjoner, enten direkte eller gjennom Basel-konvensjonens sekretariat, blant annet ved hjelp av informasjonsutveksling, om fremme av

miljømessig forsvarlige teknologier og utvikling av hensiktsmessige regelverk for god praksis.

Art 41.

1. EØS-statene skal før utgangen av hvert kalenderår utarbeide en rapport i samsvar med Basel-konvensjonens artikkel 13 nr. 3 og sende den til Basel-konvensjonens sekretariat, med kopi til Kommisjonen/EFTAs overvåkingsorgan.

2. Kommisjonen/EFTAs overvåkingsorgan skal på grunnlag av disse rapportene hvert tredje år utarbeide en rapport om gjennomføringen av denne forordning i EØS og i dets stater. For dette formål kan den be om ytterligere opplysninger i samsvar med artikkel 6 i direktiv 91/692/EØF.¹⁴

Art 42.

1. Kommisjonen skal senest tre måneder før den dato denne forordning kommer til anvendelse, etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 18 i direktiv 75/442/EØF utarbeide og senere eventuelt tilpasse standardfølgedokumentet samt skjemaet for bevis for sluttbehandling og gjenvinning (enten som en del av følgedokumentet eller, i en overgangsperiode, knyttet til det nåværende følgedokumentet i henhold til direktiv 84/631/EØF), idet den særlig tar hensyn til:

- de relevante artiklene i denne forordning,
- de relevante internasjonale konvensjoner og avtaler.

2. Det nåværende følgedokumentskjemaet får tilsvarende anvendelse til det nye følgedokumentet er utarbeidet. Sluttbehandlingsbeviskjemaet og gjenvinningsbeviskjemaet som skal knyttes til det nåværende følgedokumentet, skal utarbeides så snart som mulig.

3. Med forbehold for framgangsmåten fastsatt i artikkel 1 nr. 3 bokstav c) og d) for vedlegg II A, skal Kommisjonen/EFTAs overvåkingsorgan tilpasse vedlegg II, III og IV etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 18 i direktiv 75/442/EØF bare for å ta hensyn til endringer som det allerede er enighet om innenfor rammen av OECDs revisjonsordning.

4. Framgangsmåten fastsatt i nr. 1 får også anvendelse for å definere begrepet miljømessig forsvarlig håndtering, idet det tas hensyn til relevante internasjonale konvensjoner og avtaler.

Art 43.

Direktiv 84/631/EØF oppheves med virkning fra denne forordnings anvendelsesdato. Alle transporter i henhold til artikkel 4 og artikkel 5 i nevnte direktiv skal være fullført senest seks måneder fra denne forordnings anvendelsesdato.

Art 44.¹⁵

Denne forordning trer i kraft den tredje dag etter at den er kunngjort i De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Den får anvendelse 15 måneder etter kunngjøringen.

Denne forordning er i alle deler bindende og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

VEDLEGG I

LISTE OVER INTERNASJONALE TRANSPORTKONVENSJONER NEVNT I ARTIKKEL 32¹⁶

1. ADR:
Den europeiske avtale om internasjonal veitransport av farlig gods (1957).
2. Cotif:
Reglement for internasjonal jernbanetransport av gods (1985) (særlig i vedlegg I).
RID:
Internasjonalt reglement for transport av farlig gods med jernbane (1985).
3. Solas-konvensjonen:
Internasjonal konvensjon om sikkerhet for menneskeliv til sjøs (1974).
4. IMDG-kodeksen:¹⁷
Den internasjonale kodeks for transport av farlig last til sjøs.
5. Chicago-konvensjonen:
Chicago-konvensjonen av 1944 om internasjonal sivil luftfart (1944), vedlegg 18, som omhandler lufttransport av farlig gods (TI: Tekniske instruksjoner for sikker lufttransport av farlig gods).
6. Marpol-konvensjonen:
Den internasjonale konvensjon om hindring av forurensning fra skip (1973 til 1978).
7. Regler for transport av farlig gods på Rhinen (1970).

VEDLEGG II¹⁸

GRØNN AVFALLSLISTE

Uavhengig av om avfall er oppført på denne listen eller ikke, kan det ikke transporteres som avfall oppført på den grønne listen dersom det er forurenset av andre materialer i et slikt omfang at (a) de økte farene forbundet med avfallet er tilstrekkelige til å berettiggje oppføring i den oransje eller den røde listen, eller (b) forurensningen hindrer gjenvinning av avfallet på en miljømessig forsvarlig måte.

GA. METALL- OG METALLEGERINGS-AVFALL I FORM AV IKKE-SPREDBARE METALLER¹⁹

Avfall og skrap av følgende edelmetaller og deres legeringer:

- GA 010** ex 7112 10 – Av gull
GA 020 ex 7112 20 – Av platina (betegnelsen «platina» omfatter platina, iridium, osmium, palladium, rodium og rutenium)
GA 030 ex 7112 90 – Av andre edelmetaller, f.eks. sølv

NB: Kvikksølv er uttrykkelig unntatt som forurensende stoff i disse metallene eller deres legeringer eller amalgamer.

Følgende avfall og skrap av ikke-jernholdige metaller og deres legeringer:

- GA 120** 7404 00 Avfall og skrap av kobber
GA 130 7503 00 Avfall og skrap av nikkel
GA 140 7602 00 Avfall og skrap av aluminium
GA 150 ex 7802 00 Avfall og skrap av bly
GA 160 7902 00 Avfall og skrap av sink
GA 170 8002 10 Avfall og skrap av tinn
GA 180 ex 8101 91 Avfall og skrap av wolfram
GA 190 ex 8102 91 Avfall og skrap av molybden
GA 200 ex 8103 10 Avfall og skrap av tantal
GA 210 8104 20 Avfall og skrap av magnesium (unntatt det som er nevnt under AA 190)
GA 220 ex 8105 10 Avfall og skrap av kobolt
GA 230 ex 8106 00 Avfall og skrap av vismut
GA 240 ex 8107 10 Avfall og skrap av kadmiium
GA 250 ex 8108 10 Avfall og skrap av titan
GA 260 ex 8109 10 Avfall og skrap av zirkonium
GA 270 ex 8110 00 Avfall og skrap av antimon
GA 280 ex 8111 00 Avfall og skrap av mangan
GA 290 ex 8112 11 Avfall og skrap av beryllium
GA 300 ex 8112 20 Avfall og skrap av krom
GA 310 ex 8112 30 Avfall og skrap av germanium
GA 320 ex 8112 40 Avfall og skrap av vanadium
ex 8112 91 Avfall og skrap av:
GA 330 – Hafnium
GA 340 – Indium
GA 350 – Niob
GA 360 – Rhenium
GA 370 – Gallium
GA 400 ex 2804 90 Avfall og skrap av selen
GA 410 ex 2804 50 Avfall og skrap av tellur
GA 420 ex 2805 30 Avfall og skrap av sjeldne jordmetaller
GA 430 7204 Skrap av jern eller stål

GB. ANNET METALLHOLDIG AVFALL SOM STAMMER FRA SMELTING OG RAFFINERING AV METALLER

- GB 010** 2620 11 Hardsink (varmgalvanisering)
GB 020 Sinkholdig slagg:
GB 021 – sinkaske (varmgalvanisering) (> 90% Zn)
GB 022 – hardsink (varmgalvanisering) (> 92% Zn)
GB 023 – slagg fra presstøping av sink (> 85% Zn)
GB 024 – slagg fra varmgalvanisering med sink (satsvis) (>92% Zn)
GB 025 – Avrakingsslagg av sink
GB 030 Aluminiumdross (unntatt dersom det er brannfarlig eller gir utslipp av brannfarlige gasser i farlige mengder når det kommer i kontakt med vann)
GB 040 ex 2620 90 Slagg fra behandling av edelmetaller og kobber for ytterligere raffinering
GB 050 Tantalholdig tinnsagg med mindre enn 0,5 % tinn

GC. ANNET METALLHOLDIG AVFALL

- GC 010** Avfall fra elektrisk utstyr som bare består av metaller eller legeringer
GC 020 Elektronisk skrap (f.eks. trykte kretskort, elektroniske komponenter, ledninger osv.) og resirkulerte elektroniske komponenter som det kan gjenvinnes uedle og edle metaller fra
GC 030 ex 8908 00 Fartøyer og andre flytende innretninger for opphogging, helt tømt for all last og alt annet materiale fra driften av fartøyet som kunne ha vært klassifisert som farlig stoff eller farlig avfall
GC 040 Motorvognvrak, tømt for væsker
Brukte katalysatorer unntatt væsker brukt som katalysator

GC 050		Brukte katalysatorer for pulverkatalytis krakking (f.eks. aluminiumoksid, zeolitter)
GC 060		Brukte katalysatorer som inneholder ett eller flere av følgende metaller: – edelmetaller: gull, sølv, – metaller av platinagruppen: rutenium, rodium, palladium, osmium, iridium, platina – overgangsmetaller: scandium, vanadium, mangan, kobolt, kobber, yttrium, niob, hafnium, wolfram, titan, krom, jern, nikkel, sink, zirkonium, molybden, tantal, rhenium – lantanoider (sjeldne jordmetaller): lantan, praseodym, samarium, gadolinium, dysprosium, erbium, ytterbium, cerium, neodymium, europium, terbium, holmium, thulium eller lutetium.
GC 070	ex 2619 00	Slagg fra framstilling av jern og stål (herunder lavlegert stål) unntatt slagg framstilt på en slik måte at det oppfyller både nasjonale og relevante internasjonale krav og standarder ²⁰
GC 080		Glødeskall (jernholdig metall)
		Avfall av følgende metaller og deres legeringer, i form av spredbart metall:
GC 090		Molybden
GC 100		Wolfram
GC 110		Tantal
GC 120		Titan
GC 130		Niob
GC 140		Rhenium
GC 150		Gull
GC 160		Platina (betegnelsen «platina» omfatter platina, iridium, osmium,, palladium, rodium og rutenium)
GC 170		Andre edelmetaller, f.eks. sølv
		NB: Kvikksølv er uttrykkelig unntatt som forurensende stoff i disse metallene og deres legeringer eller amalgamer.
		GD. AVFALL FRA GRUVEDRIFT, I IKKE-SPREDBAR FORM
GD 010	ex 2504 90	Avfall av naturlig grafitt
GD 020	ex 2514 00	Avfall av skifer, enten grovt tilhogget eller bare tilskåret, ved saging eller på annen måte
GD 030	2525 30	Glimmeravfall
GD 040	ex 2529 30	Avfall av leucitt, nefelin og nefelinsyenitt
GD 050	ex 2529 10	Feltspatavfall
GD 060	ex 2529 21 ex 2529 22	Flusspatavfall
GD 070	ex 2811 22	Silisiumavfall i fast form, unntatt avfall som benyttes i støpeprosesser
		GE. GLASSAVFALL I IKKE-SPREDBAR FORM
GE 010	ex 7001 00	Glasskår eller annet avfall og skrap av glass, unntatt glass fra katodestrålerør og annet aktivert (belagt) glass
GE 020		Glassfiberavfall
		GF. KERAMIKKAVFALL I IKKE-SPREDBAR FORM
GF 010		Avfall av keramikkprodukter som er brent etter forming, herunder keramikkbeholdere (før og/eller etter bruk)
GF 020	ex 8113 00	Avfall og skrap av metallceramer (kompositter av metaller og ildfaste ikke-metaller)
GF 030		Keramikkbaserte fibrer som ikke er inkludert eller spesifisert andre steder
		GG. ANNET AVFALL SOM HOVEDSAKELIG INNEHOLDER UORGANISKE BESTANDDELER OG SOM KAN INNEHOLDE METALLER OG ORGANISKE MATERIALER
GG 010		Delvis raffinert kalsiumsulfat fra avsvovling av røykgass
GG 020		Avfall av kalkpuss eller gipsplater som stammer fra riving av bygninger
GG 030	ex 2621	Bunnaske og slaggtapper fra kullfyrte varmekraftverk
GG 040	ex 2621	Flygeaske fra kullfyrte varmekraftverk
GG 050		Anoderester av petroleumskoks og/eller petroleumsbitemen
GG 060	ex 2803	Aktivkull som har vært brukt til behandling av drikkevann, produksjonsprosesser i næringsmiddelindustrien og vitaminproduksjon
GG 080	ex 2621 00	Kjemisk stabilisert slagg fra kobberproduksjon med høyt jerninnhold (mer enn 20%) behandlet i samsvar med industristandarder (f.eks. DIN 4301 og DIN 8201), hovedsakelig til bygging og sliping
GG 090		Svovel i fast form
GG 100		Kalkstein fra kalsiumcyanamidproduksjon (med pH-verdi lavere enn 9)
GG 110	ex 2621 00	Nøytralisert rødt slam fra produksjon av aluminiumoksid
GG 120		Natrium-, kalium- og kalsiumklorider
GG 130		Karborundum (silisiumkarbid)
GG 140		Knust betong

- GG 150** ex 2620 90 Glassavfall som inneholder litiumtantal og litiumniob
GG 160 Bituminøst materiale (asfaltavfall) som stammer fra bygging og vedlikehold av veier og som ikke inneholder tjære

GH. PLASTAVFALL I FAST FORM

Herunder, men ikke begrenset til:

- GH 010** 3915 Avfall, skav og skrap av plast av:
GH 011 ex 3915 10 – polymerer av etylen
GH 012 ex 3915 20 – polymerer av styren
GH 013 ex 3915 30 – polymerer av vinylklorid
GH 014 ex 3915 90 – polymerer eller kopolymerer som for eksempel
 – Polypropylen
 – Polyetylen-tereftalat
 – Akrylnitril-kopolymerer
 – Butadien-kopolymerer
 – Styren-kopolymerer
 – Polyamider
 – Polybutylen-tereftalater
 – Polykarbonater
 – Polyfenylsulfider
 – Akrylpolymerer
 – Parafiner (C10–C13)²¹
 – Polyuretaner (som ikke inneholder klorfluorkarboner)
 – Polysiloksalaner (silikoner)
 – Polymetylmetakrylat
 – Polyvinylalkohol
 – Polyvinylbutyral
 – Polyvinylacetat
 – Polymerer av fluoretylen (teflon, PTFE)
GH 015 ex 3915 90 – Harpikser eller kondensasjonsprodukter av f.eks.:
 – Ureaformaldehydharpikser
 – Fenolformaldehydharpikser
 – Melaminformaldehydharpikser
 – Epoksyharpikser
 – Alkydharpikser
 – Polyamider

GI. AVFALL AV PAPIR, PAPP OG PAPIRPRODUKTER

- GI 010** 4707 Avfall og vrak av papir eller papp:
GI 011 4707 10 – Av ubleket kraftpapir eller –papp, eller av bølgepapir eller –papp
GI 012 4707 20 – Av annet papir eller annen papp som hovedsakelig er laget av bleket kjemisk papirmasse som ikke er farget i massen
GI 013 4707 30 – Av papir eller papp som hovedsakelig er laget av mekanisk papirmasse (for eksempel aviser, tidsskrifter og lignende trykksaker)
GI 0143 4707 90 – Annet, herunder, men ikke begrenset til:
 1) Laminert papp
 2) Usortert avfall og vrak

GJ. TEKSTILAVFALL

- GJ 010** 5003 Silkeavfall (herunder kokonger uegnet for spoling, garnavfall og opprevet materiale):
GJ 011 5003 10 – Ikke kardet eller børstet
GJ 012 5003 90 – Annet
GJ 020 5103 Avfall av ull eller av fint eller grovt dyrehår, herunder garnavfall, men ikke opprevet materiale:
GJ 021 5103 10 – Kardet ull eller kardet fint dyrehår
GJ 022 5103 20 – Annet avfall av ull eller av fint dyrehår
GJ 023 5103 30 – Avfall av grovt dyrehår
GJ 030 5202 Bomullsavfall (herunder garnavfall og opprevet materiale)
GJ 031 5202 10 – Garnavfall (herunder trådavfall)
GJ 032 5202 91 – Opprevet materiale
GJ 033 5202 99 – Annet
GJ 040 5301 30 Stry og avfall av lin
GJ 050 ex 5302 90 Stry og avfall (herunder garnavfall og opprevet materiale) av ekte hamp (Cannabis sativa L.)

GJ 060	ex 5303 90	Stry og avfall (herunder garnavfall og opprevet materiale) av jute og andre tekstilbastfibrer (unntatt lin, ekte hamp og rami)
GJ 070	ex 5304 90	Stry og avfall (herunder garnavfall og opprevet materiale) av sisal og andre tekstilfibrer av agaveslekten
GJ 080	ex 5305 19	Stry, fiber og avfall (herunder garnavfall og opprevet materiale) av kokosnøtt
GJ 090	ex 5305 29	Stry, fiber og avfall (herunder garnavfall og opprevet materiale av manila (manilahamp eller Musa textilis Nee)
GJ 100	ex 5305 99	Stry, kardedet ull og avfall (herunder garnavfall og opprevet materiale) av rami og andre plantetekstilfibrer som ikke er spesifisert eller inkludert andre steder
GJ 110	5505	Avfall (herunder kardedet ull, garnavfall og opprevet materiale) av syntetiske og kunstige fibrer:
GJ 111	5505 10	– Av syntetiske fibrer
GJ 112	5505 20	– Av kunstige fibrer
GJ 120	6309 00	Brukte klær og andre slitte tekstilartikler
GJ 130	ex 6310	Brukte filler, hyssing, tauverk, tau og kabler og utslitte artikler av hyssing, tauverk, tau eller tekstilkabler:
GJ 131	ex 6310 10	– Sortert
GJ 132	ex 6310 90	– Annet
GJ 140	ex 6310	Avfall av gulvbelegg av tekstil og av tepper
GK. GUMMIAVFALL		
GK 010	4004 00	Avfall, skav og skrap av gummi (ikke av gummi (ikke hardgummi), herunder pulver- og granulaturprodukter
GK 020	4012 20	Brukte dekk
GK 030	ex 4017 00	Avfall og skrap av hardgummi (for eksempel ebonitt)
GL. UBEHANDLET KORK- OG TREAVFALL		
GL 010	ex 4401 30	Avfall og skrap av tre, også samlet i kubber, briketter, pelleter eller lignende
GL 020	4501 90	Korkavfall: knust, granulert eller malt kork
GM. AVFALL FRA LANDBRUKSBASERT OG ANNEN NÆRINGSMIDDELINDUSTRI		
GM 070	ex 2307	Vinberme
GM 080	ex 2308	Tørket og sterilisert vegetabilsk avfall, rester og biprodukter, også i form av pelleter, brukt i fôr, ikke spesifisert eller inkludert andre steder
GM 090	1522	Garvefett; rester etter behandling av fettstoffer eller animalsk eller vegetabilsk voks
GM 100	0506 90	Avfall av bein og horn, ubearbeidet, avfettet, enkelt bearbeidet (men ikke tilskåret), syrebehandlet eller avgelatinisert
GM 110	ex 0511 91	Fiskeavfall
GM 120	1802 00	Skall, skinn (skrell) og annet avfall av kakao
GM 130		Avfall fra landbruksbasert næringsmiddelindustri med unntak av biprodukter som oppfyller nasjonale og internasjonale krav og standarder for produkter beregnet på konsum eller for fôrvarer.
GM 140	ex 1500	Avfall av matfett og matolje av animalsk eller vegetabilsk opprinnelse (f.eks. stekeoljer)
GN. AVFALL SOM STAMMER FRA GARVING, BEREDNING OG BRUK AV HUDER		
GN 010	ex 0502 00	Avfall av bust fra svin eller villsvin eller av grevlinghår og annet hår til børste- og penselproduksjon
GN 020	ex 0503 00	Avfall av hestehår, også lagt i lag med eller uten støtte
GN 030	ex 0505 90	Avfall av skinn og andre deler av fjør- eller dunkledde fugler, av fjør eller deler av fjør (med eller uten avskårne kanter) og dun, som ikke er ytterligere bearbeidet utover rensing, desinfisering eller behandling med sikte på bevaring
GN 040	ex 4110 00	Skav og annet avfall av lær eller av kunstlær som ikke egner seg for produksjon av lærvarer, unntatt lærslam
GO. ANNET AVFALL SOM HOVEDSAKELIG INNEHOLDER ORGANISKE BESTANDDELER, MEN SOM OGSÅ KAN INNEHOLDE METALLER OG UORGANISKE MATERIALER		
GO 010	ex 0501 00	Avfall av menneskehår
GO 020		Avfall av halm
GO 030		Deaktivert soppkorpe fra penicillinproduksjon til bruk i fôr
GO 040		Avfall av fotografisk film og papir (herunder fotografisk filmbase og lysfølsomt belegg, med og uten sølv, og uten sølv i fri ionisk form
GO 050		Engangskameraer uten batterier

VEDLEGG III²²

ORANSJE AVFALLSLISTE

Uavhengig av om avfall er oppført på denne listen eller ikke, kan det ikke transporteres som avfall oppført på den oransje listen dersom det er forurenset av andre materialer i en slik grad at (a) de økte farene forbundet med avfallet er tilstrekkelig til å berettigg oppføring på den røde listen, eller (b) forurensningen hindrer gjenvinning av avfallet på en miljømessig forsvarlig måte.

AA. METALLHOLDIG AVFALL

AA 010	ex 2619 00	Dross, glødeskall og annet avfall fra produksjon av jern og stål ²³
AA 020	ex 2620 19	Aske og rester av sink ²³
AA 030	2620 20	Aske og rester av bly ²³
AA 040	ex 2620 30	Aske og rester av kobber ²³
AA 050	ex 2620 40	Aske og rester av aluminium ²³
AA 060	ex 2620 50	Aske og rester av vanadium ²³
AA 070	2620 90	Aske og rester ²³ som inneholder metaller eller metallforbindelser som ikke er spesifisert eller inkludert andre steder
AA 080	ex 8112 91	Avfall, skrap og rester av tallium
AA 090	ex 2804 80	Avfall og rester av arsen ²³
AA 100	ex 2805 40	Avfall og rester av kvikksølv ²³
AA 110		Rester fra produksjon av aluminiumoksid som ikke er spesifisert eller inkludert andre steder
AA 120		Slam fra galvanisering
AA 130		Løsninger fra beising av metaller
AA 140		Utlutingsrester fra sinkbearbeiding, støv og slam som jarositt, hematitt, goethitt osv.
AA 150		Edelmetallholdige rester i fast form som inneholder spor av uorganiske cyanider
AA 160		Edelmetall aske, slam og støv og andre edelmetallholdige rester, f.eks.:
AA 161		– Aske fra brenning av trykte kretskort
AA 162		– Filmaske
AA 170		Hele eller knuste blybatterier
AA 180		Hele eller knuste brukte batterier eller akkumulatører unntatt blybatterier, samt avfall og skrap fra produksjon av batterier og akkumulatører som ikke er oppført andre steder
AA 190	8104 20	Avfall eller skrap av magnesium som er brannfarlig eller pyrofort, eller som ved kontakt med vann avgir brannfarlige gasser i farlige mengder

AB. AVFALL SOM HOVEDSAKELIG INNEHOLDER UORGANISKE BESTANDDELER, MEN SOM OGSÅ KAN INNEHOLDE METALLER OG ORGANISKE MATERIALER

AB 010	2621 00	Slagg, aske og rester ²³ som ikke er spesifisert eller inkludert andre steder
AB 020		Rester fra forbrenning av kommunalt avfall/husholdningsavfall
AB 030		Avfall fra overflatebehandling av metaller med ikke-cyanidbaserte produkter
AB 040	ex 7001 00	Glassavfall fra katodestrålerør samt annet aktivert glass
AB 050	ex 2529 21	Kalsiumfluoridslam
AB 060		Andre uorganiske fluorforbindelser i form av væsker eller slam
AB 070		Brukt støpesand
AB 080		Brukte katalysatorer som ikke er nevnt på den grønne listen
AB 090		Aluminiumhydratavfall
AB 100		Aluminiumoksidavfall
AB 110		Basiske løsninger
AB 120		Uorganiske halogenidforbindelser som ikke er spesifisert eller inkludert andre steder
AB 130		Brukt blåsesand
AB 140		Gips fra kjemisk industri
AB 150		Uraffinert kalsiumsulfitt og kalsiumsulfat fra avsvovling av røykgass

AC. AVFALL SOM HOVEDSAKELIG INNEHOLDER ORGANISKE BESTANDDELER, MEN SOM OGSÅ KAN INNEHOLDE METALLER OG UORGANISKE MATERIALER

AC 010	ex 2713 90	Avfall fra produksjon/behandling av petroleumskoks og petroleumsbittumen, unntatt anoderester
AC 020		Bituminøst materiale (asfaltsementavfall) som ikke er spesifisert eller inkludert andre steder
AC 030		Oljeavfall som er uegnet for sin opprinnelig tilsiktede bruk
AC 040		Slam fra blyholdig bensin
AC 050		Varmeoverførende væsker
AC 060		Hydrauliske væsker
AC 070		Bremsevæsker

AC 080	Frostvæsker
AC 090	Avfall fra produksjon, bearbeiding og bruk av harpikser, lateks, myknere, lim og klebemidler
AC 100	ex 3915 90 Nitrocellulose
AC 110	Fenoler og fenolforbindelser, herunder klorfenol i form av væsker eller slam
AC 120	Polyklorete naftalener
AC 130	Eter
AC 140	Trietylaminkatalysatorer brukt til å binde støpesand
AC 150	Klorfluorkarboner
AC 160	Haloner
AC 170	Behandlet kork- og treavfall
AC 180	ex 4110 00 Støv, aske, slam og mel av lær
AC 190	Den lette del fra bilopphogging
AC 200	Organiske fosforforbindelser
AC 210	Ikke-halogenerte løsemidler
AC 220	Halogenerte løsemidler
AC 230	Halogenerte eller ikke-halogenerte ikke-vandige destillasjonsrester som stammer fra gjenvinning av organiske løsemidler
AC 240	Avfall fra produksjon av alifatiske halogenerte hydrokarboner (som klormetan, dikloretan, vinylklorid, vinylidenklorid, allylklorid og epiklorhydrin)
AC 250	Overflateaktive stoffer
AC 260	Flytende grisegjødsel; ekskrementer
AC 270	Slam fra renseanlegg
AD. AVFALL SOM KAN INNEHOLDE ORGANISKE ELLER UORGANISKE BESTANDDELER	
AD 010	Avfall fra produksjon og bearbeiding av legemidler
AD 020	Avfall fra produksjon, bearbeiding og bruk av biocider og plantefarmasøytiske produkter
AD 030	Avfall fra produksjon, bearbeiding og bruk av treimpregneringsmidler
AD 040	Avfall som inneholder, består av eller er forurenset av: – uorganiske cyanider, unntatt edelmetallrester i fast form med spor av uorganiske cyanider
AD 050	– organiske cyanider
AD 060	Avfall i form av blandinger eller emulsjoner av olje/vann eller hydrokarboner/vann
AD 070	Avfall fra produksjon, bearbeiding og bruk av trykkfarger, fargestoffer, pigmenter, maling eller lakk
AD 080	Eksplodivt avfall som ikke er underlagt annen særskilt lovgivning
AD 090	Avfall fra produksjon, bearbeiding og bruk av reprografiske og fotografiske kjemikalier og materiale som ikke er spesifisert eller inkludert andre steder
AD 100	Avfall fra overflatebehandling av plaststoffer med ikke-cyanidbaserte produkter
AD 110	Sure løsninger
AD 120	Ionebytterharpiks
AD 130	Engangskameraer med batterier
AD 140	Avfall fra industrielle renseanlegg for rensing av avgasser som ikke er spesifisert eller inkludert andre steder
AD 150	Naturlig forekommende organiske stoffer brukt som filtermedium (f.eks. biofiltre)
AD 160	Kommunalt avfall/husholdningsavfall
AD 170	Brukt aktivkull med farlige egenskaper, framkommet ved bruk av aktivkull i uorganisk og organisk kjemisk industri, i legemiddelindustrien, i behandlingen av spillvann, i rensing av gass/luft og på lignende bruksområder.

*VEDLEGG IV²⁴***RØD AVFALLSLISTE**

I denne listen betyr uttrykkene «som inneholder» og «forurenset av» at det aktuelle stoffet forekommer i en slik mengde at det a) gjør avfallet farlig, eller b) gjør det uegnet for gjenvinning.

RA. AVFALL SOM HOVEDSAKELIG INNEHOLDER ORGANISKE BESTANDDELER, MEN SOM OGSÅ KAN INNEHOLDE METALLER OG UORGANISKE MATERIALER

RA 010	Avfall av stoffer og gjenstander som inneholder, består av eller er forurenset av polyklorete bifenyler (PCB) og/eller polyklorete terfenyler (PCT) og/eller polybromerte bifenyler (PBB), herunder alle andre tilsvarende polybromerte forbindelser med et konsentrasjonsnivå på 50 mg/kg eller mer
--------	--

- RA 020** Tjærerester (unntatt dem som er nevnt under AC 020) som stammer fra raffinering, destillering og all pyrolytisk behandling av organisk materiale
- RB. AVFALL SOM HOVEDSAKELIG INNEHOLDER UORGANISKE BESTANDDELER SOM KAN INNEHOLDE METALLER OG ORGANISKE MATERIALER**
- RB 010** Asbest (støv og fibrer)
- RB 020** Keramikkfibrer med fysisk-kjemiske egenskaper tilsvarende dem som finnes i asbest
- RC. AVFALL SOM KAN INNEHOLDE UORGANISKE ELLER ORGANISKE BESTANDDELER**
- Avfall som inneholder, består av eller er forurenset av noe av det følgende:
- RC 010** – Alle stoffer i gruppen polyklorert dibenzofuran
- RC 020** – Alle stoffer i gruppen polyklorert dibenzodioksin
- RC 030** Blyholdig slam av antibankemiddel forbindelser
- RC 040** Andre peroksider enn hydrogenperoksid

*VEDLEGG V²⁵***Innledning**

- Vedlegg V gjelder med forbehold for direktiv 75/442/EØF, endret ved direktiv 91/156/EØF, og direktiv 91/689/EØF.
- Dette vedlegg består av tre deler, hvorav del 2 og 3 gjelder bare der del 1 ikke gjelder. For å avgjøre om en bestemt avfallstype omfattes av vedlegg V til rådsforordning (EØF) nr. 259/93, må det først kontrolleres om avfallet er oppført i del 1 i vedlegg V; dersom det ikke er tilfellet, kontrolleres det om det er oppført i del 2, og, dersom det ikke er tilfellet, om det er oppført i vedlegg 3.
Del 1 er inndelt i to underdeler: Liste A, som omfatter avfall som er klassifisert som farlig i henhold til Baselkonvensjonen og som derfor omfattes av eksportforbudet, og liste B, som omfatter avfall som ikke omfattes av eksportforbudet.
- EØS-statene kan i unntakstilfeller treffe tiltak for å avgjøre, på grunnlag av dokumentasjon som innehaveren framlegger på en passende måte, om en bestemt avfallstype i dette vedlegg er unntatt fra eksportforbudet nevnt i artikkel 16 nr. 1 i den endrede rådsforordning (EØF) nr. 259/93, dersom den ikke framviser noen av egenskapene nevnt i vedlegg III til direktiv 91/689/EØF, idet det for H3 til H8, H10 og H11 i nevnte vedlegg tas hensyn til grenseverdiene fastsatt i kommisjonsvedtak 2000/532/EF, med endringer.
I slike tilfeller skal den berørte EØS-stat underrette den påtenkte importstat før det treffes beslutning. EØS-statene skal underrette Kommisjonen/EFTAs overvåkingsorgan om slike tilfeller innen utgangen av hvert kalenderår. Kommisjonen/EFTAs overvåkingsorgan skal videresende opplysningene til alle EØS-statene og til sekretariatet for Baselkonvensjonen. På grunnlag av de innsendte opplysningene kan Kommisjonen/EFTAs overvåkingsorgan framsette kommentarer og eventuelt forslag for komiteen nedsatt i henhold til artikkel 18 i direktiv 75/442/EØF med sikte på endring av vedlegg V til rådsforordning (EØF) nr. 259/93.
- Det faktum at en avfallstype ikke er oppført i dette vedlegg, eller at den er oppført i del 1, liste B, utelukker ikke at dette avfallet i unntakstilfeller kan betegnes som farlig og derfor underlegges eksportforbudet nevnt i artikkel 16 nr. 1 i den endrede rådsforordning (EØF) nr. 259/93 dersom det framviser noen av egenskapene nevnt i vedlegg III til direktiv 91/689/EØF, idet det for H3 til H8, H10 og H11 i nevnte vedlegg tas hensyn til grenseverdiene fastsatt i kommisjonsvedtak 2000/532/EF, med endringer, i samsvar med artikkel 1 nr. 4 annet strekpunkt i direktiv 91/689/EØF og overskriften til vedlegg II til rådsforordning (EØF) nr. 259/93.
I slike tilfeller skal den berørte EØS-stat underrette den påtenkte importstat før det treffes beslutning. EØS-statene skal underrette Kommisjonen/EFTAs overvåkingsorgan om slike tilfeller innen utgangen av hvert kalenderår. Kommisjonen/EFTAs overvåkingsorgan skal videresende opplysningen til alle EØS-statene og til sekretariatet for Baselkonvensjonen. På grunnlag av de innsendte opplysningene kan Kommisjonen/EFTAs overvåkingsorgan framsette kommentarer og eventuelt komme med forslag for komiteen nedsatt i henhold til artikkel 18 i direktiv 75/442/EØF med sikte på endring av vedlegg V til rådsforordning (EØF) nr. 259/93.

DEL I**Liste A (vedlegg VIII til Baselkonvensjonen)**

- A1 Metallavfall og metallholdig avfall**
- A1010 Metallavfall og avfall som inneholder legeringer av følgende:
- Antimon
 - Arsen
 - Beryllium
 - Kadmium
 - Bly
 - Kvikksølv
 - Selen
 - Tellur

- Tallium
- men med unntak for avfall som er særskilt oppført på liste B
- A1020 Avfall, unntatt massivt metallavfall, som inneholder følgende som bestanddel eller forurensning:
 - Antimon og antimonforbindelser
 - Beryllium og berylliumforbindelser
 - Kadmium og kadmiumforbindelser
 - Bly og blyforbindelser
 - Selen og selenforbindelser
 - Tellur og tellurforbindelser
- A1030 Avfall som inneholder følgende som bestanddel eller forurensning:
 - Arsen og arsenforbindelser
 - Avikksølv og kvikksølvforbindelser
 - Tallium og talliumforbindelser
- A1040 Avfall som inneholder følgende som bestanddel:
 - Metallkarbonyler
 - Seksverdige kromforbindelser
- A1050 Galvanisk slam
- A1060 Væskeavfall fra beising av metaller
- A1070 Utlutingsrester fra behandling av sink, støv og slam som f.eks. jarositt og hematitt osv.
- A1080 Sinkavfall som ikke er oppført på liste B, og som inneholder bly og kadmium i konsentrasjoner som er tilstrekkelige til at det framviser de farlige egenskapene nevnt i vedlegg III
- A1090 Aske fra forbrenning av isolert kobbertråd
- A1100 Støv og rester fra gassrensesystemer ved kobbersmelteanlegg
- A1110 Brukte løsninger fra elektrolytisk utvinning og raffinering av kobber
- A1120 Avfallsslam unntatt anodeslam fra elektrolyserenssystemer, fra elektrolytisk utvinning og raffinering av kobber
- A1130 Brukte etsende løsninger som inneholder oppløst kobber
- A1140 Brukte kobberklorid- og kobbercyanidkatalysatorer
- A1150 Edelmetallaske fra forbrenning av trykte kretskort som ikke er oppført på liste B²⁶
- A1160 Avfall fra blyakkumulatorer, hele eller knuste
- A1170 Usorterte kasserte batterier, unntatt blandinger som bare består av batterier oppført på liste B. Kasserte batterier som ikke er oppført på liste B og inneholder bestanddeler oppført i vedlegg I i et omfang som gjør dem farlige
- A1180 Kasserte elektriske og elektroniske apparater eller skrap²⁷ som inneholder komponenter som for eksempel akkumulatorer og andre batterier som er oppført på liste A, kvikksølvbrytere, glass fra katodestrålerør og annet aktivert glass og PCB-kondensatorer, eller som er forurenset med bestanddeler oppført i vedlegg I (f.eks. kadmium, kvikksølv, bly, polyklorert bifenyli) i et omfang som gjør at de framviser noen av egenskapene nevnt i vedlegg III (se tilsvarende nummer på liste B, B1110)²⁸
- A2 Avfall som hovedsakelig består av uorganiske bestanddeler, men som kan inneholde metaller og organiske materialer**
- A2010 Glassavfall fra katodestrålerør og annet aktivert glass
- A2020 Avfall av uorganiske fluorforbindelser i form av væsker eller slam, unntatt avfall som er oppført på liste B
- A2030 Katalysatoravfall, unntatt avfall som er oppført på liste B
- A2040 Gipsavfall fra behandlingsprosesser i den kjemiske industrien, dersom innholdet av bestanddeler oppført i vedlegg I er så høyt at avfallet framviser en farlig egenskap nevnt i vedlegg III (se tilsvarende nummer på liste B, B2080)
- A2050 Asbestavfall (støv og fibrer)
- A2060 Flygeaske fra kullfyrte kraftverk som inneholder stoffer oppført i vedlegg I i konsentrasjoner som er tilstrekkelige til at den framviser egenskaper nevnt i vedlegg III (se tilsvarende nummer på liste B, B2050)
- A3 Avfall som hovedsakelig består av organiske bestanddeler, men som kan inneholde metaller og uorganiske materialer**
- A3010 Avfall fra produksjon eller behandling av petroleumskoks og petroleumsbittumen
- A3020 Avfall av mineraloljer som er uegnet for sitt opprinnelige bruksformål
- A3030 Avfall som inneholder, består av eller er forurenset med blyholdige antibankemidler
- A3040 Avfall fra varmeoverføringsvæsker
- A3050 Avfall fra produksjon, tilberedning og bruk av harpikser, lateks, myknere, lim og klebemidler, unntatt avfall som er oppført på liste B (se tilsvarende nummer på liste B, B4020)
- A3060 Nitrocelluloseavfall
- A3070 Avfall av fenoler, fenolforbindelser, herunder klorfenol i form av væsker eller slam

- A3080 Avfall av etere unntatt dem som er oppført på liste B
- A3090 Avfall av støv, aske, slam og mel av lær som inneholder seksverdige kromforbindelser eller biocider (se tilsvarende nummer på liste B, B3100)
- A3100 Avskjær og annet avfall av lær eller kunstlær som ikke er egnet for framstilling av lærartikler, som inneholder seksverdige kromforbindelser eller biocider (se tilsvarende nummer på liste B, B3090)
- A3110 Avfall fra pelshåndtering som inneholder seksverdige kromforbindelser eller biocider eller smittestoffer (se tilsvarende nummer på liste B, B3110)
- A3120 Avfall fra bilfragmentering (lett fraksjon: plysj, stoff, plastavfall, ...)
- A3130 Avfall av organiske fosforforbindelser
- A3140 Avfall av ikke-halogenerte organiske løsemidler, unntatt avfall som er oppført på liste B
- A3150 Avfall av halogenerte organiske løsemidler
- A3160 Avfall av halogenerte eller ikke-halogenerte ikke-vandige destillasjonsrester fra gjenvinning av organiske løsemidler
- A3170 Avfall fra produksjon av alifatiske halogenerte hydrokarboner (for eksempel klormetan, dikloretan, vinylklorid, vinylidenklorid, allylklorid og epiklorhydrin)
- A3180 Avfall, stoffer og gjenstander som inneholder, består av eller er forurenset med polyklorerte bifenyler (PCB), polyklorerte terfenyler (PCT), polyklorerte naftalener (PCN) eller polybromerte bifenyler (PBB) eller andre polybromerte analoger av disse forbindelsene, med en konsentrasjon på 50 mg/kg eller høyere²⁹
- A3190 Tjærestavfall (unntatt asfaltsementer) som stammer fra raffinering, destillering og pyrolytisk behandling av organiske materialer
- A4 Avfall som kan inneholde uorganiske eller organiske bestanddeler**
- A4010 Avfall fra produksjon, tilberedning og bruk av legemidler, unntatt avfall som er oppført på liste B
- A4020 Sykehusavfall og beslektet avfall, dvs. avfall som stammer fra legebehandling, sykepleie, tannlegebehandling, veterinærbehandling eller annen lignende behandling, og avfall produsert i sykehus eller andre institusjoner ved undersøkelse eller behandling av pasienter eller ved forskningsprosjekter
- A4030 Avfall fra produksjon, tilberedning og bruk av biocider og plantefarmasøytiske produkter, herunder avfall av plantevernmidler og ugressmidler som er feilprodusert, for gamle,³⁰ eller uegnet for sin opprinnelige bruk
- A4040 Avfall fra produksjon, tilberedning og bruk av treimpregneringsmidler³¹
- A4050 Avfall som inneholder, består av eller er forurenset av:
– Uorganiske cyanider, unntatt edelmetallrester i fast form med spor av uorganiske cyanider
– Organiske cyanider
- A4060 Avfall av blandinger og emulsjoner av olje/vann og hydrokarboner/vann
- A4070 Avfall fra produksjon, tilberedning og bruk av trykkfarger, fargestoffer, pigmenter, malinger, fargelakker eller lakk, unntatt avfall oppført på liste B (se tilsvarende nummer på liste B, B4010)
- A4080 Eksplosivt avfall (unntatt avfall som er oppført på liste B)
- A4090 Avfall av sure eller basiske løsninger, unntatt dem oppført i tilsvarende nummer på liste B (se tilsvarende nummer på liste B, B2120)
- A4100 Avfall fra industrielle anlegg for rensing av avgasser, unntatt avfall som er oppført på liste B
- A4110 Avfall som inneholder, består av eller er forurenset av:
– alle isomerer av polyklorert dibenzofuran
– alle isomerer av polyklorert dibenzodioksin
- A4120 Avfall som inneholder, består av eller er forurenset av peroksider
- A4130 Avfall av emballasje og beholdere som inneholder stoffer oppført i vedlegg I i konsentrasjoner tilstrekkelige til at det framviser en av de farlige egenskapene nevnt i vedlegg III
- A4140 Avfall som består av eller inneholder feilproduserte eller for gamle³² kjemikalier som tilsværer kategorier i vedlegg I og framviser noen av de farlige egenskapene nevnt i vedlegg III
- A4150 Avfall av kjemiske stoffer fra forsknings-, utviklings- eller opplæringsvirksomhet som ikke er bestemt og/eller er nye, og hvis virkninger på menneskers helse og/eller miljøet ikke er kjent
- A4160 Brukt aktivkull som ikke er oppført på liste B (se tilsvarende nummer på liste B, B2060)

Liste B (vedlegg IX til Baselkonvensjonen)

B1 Metall og metallholdig avfall

- B1010 Metall- og metallegeringsavfall i form av ikke-spredbare metaller:
– Edelmetaller (gull, sølv, platinagruppen, men ikke kvikksølv)
– Jern- og stålskrapp
– Kobberskrapp
– Nikkelskrapp
– Aluminiumsskrapp

- Sinkskrap
 - Tinnskrap
 - Wolframskrap
 - Molybdenskrap
 - Tantalskrap
 - Magnesiumskrap
 - Koboltskrap
 - Vismutskrap
 - Titanskrap
 - Zirkoniumskrap
 - Manganskrap
 - Germaniumskrap
 - Vanadiumskrap
 - Skrap av hafnium, indium, niob, rhenium og gallium
 - Thoriumskrap
 - Skrap av sjeldne jordmetaller
- B1020 Rent, ikke-forurenset metallskrap, herunder legeringer, i massiv, bearbeidet form (tynnplater, plater, barrer, stenger m.m.):
- antimonskrap
 - berylliumskrap
 - kadmiumskrap
 - blyskrap (unntatt blyakkumulatorer)
 - selenskrap
 - tellurskrap
- B1030 Varmebestandige metaller som inneholder rester
- B1040 Skrap av utstyr fra elektrisitetsproduksjon som ikke er forurenset av smøreolje, PCB eller PCT i et omfang som gjør det farlig
- B1050 Blandet ikke-jernholdig metall (tungfraksjonsskrap) som ikke inneholder materiale oppført i vedlegg I i tilstrekkelige konsentrasjoner til at det framviser egenskaper som nevnt i vedlegg III³³
- B1060 Avfall av selen og tellur i fri metallform, herunder som pulver
- B1070 Avfall av kobber og kobberlegeringer i spredbar form, med mindre det inneholder bestanddeler nevnt i vedlegg I i et omfang som gjør at det framviser farlige egenskaper som nevnt i vedlegg III
- B1080 Sinkaske og -rester, herunder rester av sinklegeringer i spredbar form, med mindre det inneholder bestanddeler nevnt i vedlegg I i konsentrasjoner som gjør at det framviser egenskaper som nevnt i vedlegg III eller farlig egenskap H 4.3³⁴
- B1090 Brukte batterier som oppfyller en spesifikasjon, unntatt dem som er framstilt med bly, kadmium eller kvikksølv
- B1100 Metallholdig avfall fra smelting og raffinering av metaller:
- Hardsink
 - Sinkholdig slag:
 - Sinkaske (varmgalvanisering) (> 90 % Zn)
 - Hardsink (varmgalvanisering) (> 92 % Zn)
 - Slagg fra presstøping av sink (> 85% Zn)
 - Slagg fra varmgalvanisering med sink (satsvis) (> 92% Zn)
 - Avrakingsslag av sink
 - Avrakingsslag av aluminium, unntatt saltslagg
 - Slagg fra bearbeiding av kobber for videre foredling eller raffinering som ikke inneholder tilstrekkelig arsen, bly eller kadmium til at det framviser en av de farlige egenskapene nevnt i vedlegg III
 - Avfall av ildfast føring, herunder digler, fra kobberstøping
 - Slagg fra behandling av edelmetaller for ytterligere raffinering
 - Tantalholdig tinnsagg med mindre enn 0,5 % tinn
- B1110 Elektrisk og elektronisk utstyr:
- Elektrisk utstyr som bare består av metaller eller legeringer
 - Avfall eller skrap av elektrisk og elektronisk utstyr eller skrap³⁵ (herunder trykte kretskort) som ikke inneholder komponenter som akkumulatorer og andre batterier som er oppført på liste A, kvikksølvbrytere, glass fra katodestrålerør og annet aktivert glass og PCB-kondensatorer, eller som ikke er forurenset av bestanddeler nevnt i vedlegg I (f.eks. kadmium, kvikksølv, bly, polyklorert bifenyli) fra hvilket slike bestanddeler eller slik forurensning er fjernet i et omfang som gjør at det ikke lenger framviser noen av egenskapene nevnt i vedlegg III (se tilsvarende nummer på liste A, A1180)

- Elektrisk og elektronisk utstyr (herunder trykte kretskort, elektroniske komponenter og ledninger) beregnet på direkte ombruk³⁶ og ikke på gjenvinning eller disponering³⁷
- B1120 Brukte katalysatorer, unntatt væsker brukt som katalysator, som inneholder noe av følgende:
 - overgangsmetaller, unntatt katalysatoravfall (brukte katalysatorer, brukte væskekatalysatorer eller andre katalysatorer) oppført på liste A:
 - skandium vanadium mangan
 - kobolt
 - kobber
 - yttrium
 - niob
 - hafnium wolfram
 - titan krom jern
 - nikkel
 - sink
 - zirkonium
 - molybden
 - tantal
 - rhenum
 - lantanoider (sjeldne jordmetaller):
 - lantano
 - praseodym
 - samarium
 - gadolinium
 - dysprosium
 - erbium
 - cerium
 - neodium
 - europium
 - terbium
 - holmium
 - thulium ytterbium
 - lutetium
- B1130 Rensede brukte edelmetallholdige katalysatorer
- B1140 Edelmetallholdige rester i fast form som inneholder spor av uorganiske cyanider
- B1150 Avfall av edelmetaller og edelmetallegeringer (gull, sølv, platinagruppen, men ikke kvikksølv) i spredbar, ikke-vandig form med relevant emballasje og merking
- B1160 Edelmetallaske fra forbrenning av trykte kretskort (se tilsvarende nummer på liste A, A1150)
- B1170 Edelmetallaske fra forbrenning av fotografisk film
- B1180 Avfall av fotografisk film som inneholder sølvhalogenider og metallisk sølv
- B1190 Avfall av fotografisk papir som inneholder sølvhalogenider og metallisk sølv
- B1200 Granulert slagg fra produksjon av jern og stål
- B1210 Slagg fra produksjon av jern og stål, herunder slagg som kilde til titandioksid og vanadium
- B1220 Slagg fra sinkproduksjon, kjemisk stabilisert, med høyt jerninnhold (over 20 %) og behandlet etter industrispesifikasjoner (f.eks. DIN 4301), hovedsakelig til byggeformål
- B1230 Glødeskall fra produksjon av jern og stål
- B1240 Glødeskall av kobberoksid
- B2 Avfall som hovedsakelig inneholder uorganiske bestanddeler, men som kan inneholde metaller og organiske materialer
- B2010 Avfall fra gruvedrift, i ikke-spredbar form:
 - Avfall av naturlig grafitt
 - Avfall av skifer, grovt uthugget eller bare tilskåret, ved saging eller på annen måte
 - Glimmeravfall
 - Avfall av leucitt, nefelin og nefelinsyenitt
 - Feltspatavfall
 - Flusspatavfall
 - Silisiumavfall i fast form, unntatt avfall som brukes i støpeprosesser
- B2020 Glassavfall i ikke-spredbar form:
 - Glasskår og annet avfall og skrap av glass, unntatt glass fra katodestrålerør og annet aktivert glass
- B2030 Keramikkavfall i ikke-spredbar form:
 - Cermetavfall og -skrap (metall-/keramikkompositter)
 - Keramikkbaserte fibrer som ikke er spesifisert eller oppført andre steder
- B2040 Annet avfall som hovedsakelig inneholder uorganiske bestanddeler:

- Delvis raffinert kalsiumsulfat framstilt ved avsvovling av røykgass (FGD)
- Avfall av gipsplater fra riving av bygninger
- Slagg fra kobberproduksjon, kjemisk stabilisert, med høyt jerninnhold (over 20 %) og behandlet i samsvar med industrispesifikasjoner (f.eks. DIN 4301 og DIN 8201), hovedsakelig til bygge- og slipeformål
- Svovel i fast form
- Kalkstein fra produksjon av kalsiumcyanamid (med pH på under 9)
- Natrium-, kalium- og kalsiumklorider
- Karborundum (silisiumkarbid)
- Knust betong
- Glassavfall som inneholder litium-tantal eller litium-niob
- B2050 Flygeaske fra kullfyrte varmekraftverk, ikke oppført på liste A (se tilsvarende nummer på liste A, A2060)
- B2060 Brukt aktivkull fra behandling av drikkevann og produksjonsprosesser i næringsmiddelindustrien og vitaminproduksjon (se tilsvarende nummer på liste A, A4160)
- B2070 Kalsiumfluoridslam
- B2080 Gipsavfall fra den kjemiske industrien som ikke er oppført på liste A (se tilsvarende nummer på liste A, A2040)
- B2090 Rester av anoder av petroleumskoks eller petroleumsbitumen benyttet i stål- eller aluminiumproduksjon og renses etter vanlige industrispesifikasjoner (unntatt anoderester benyttet i kloralkalielektrolyse og i metallurgisk industri)
- B2100 Avfall av aluminiumhydrater og aluminiumoksid og rester fra aluminiumoksidproduksjon, unntatt materialer brukt til gassrensing, flokkulering eller filtrering
- B2110 Bauxittrester («rødt slam») (pH senket til under 11,5)
- B2120 Avfall av sure eller basiske løsninger med pH på over 2, men under 11,5, som ikke er etsende eller farlig på annen måte (se tilsvarende nummer på liste A, A4090)
- B3 Avfall som hovedsakelig inneholder organiske bestanddeler, men som kan inneholde metaller og uorganiske materialer**
- B3010 Plastavfall i fast form:
Følgende plastmaterialer eller blandede plastmaterialer, dersom de ikke er blandet med annet avfall, og er bearbeidet etter en spesifisering:
 - Plastsrap av ikke-halogenerte polymerer og kopolymerer, herunder, men ikke begrenset til:³⁸
 - etylen
 - styren
 - polypropylen
 - polyetylentereftalat
 - akrylnitril
 - butadien
 - polyacetaler
 - polyamider
 - polybutylentereftalat
 - polykarbonater
 - polyetere
 - polyfenylensulfider
 - akrylpolymerer
 - alkaner C10–C13 (myknere)
 - polyuretan (uten CFC)
 - polysiloksaner
 - polymetylmetakrylat
 - polyvinylalkohol
 - polyvinylbutyral
 - polyvinylacetat
 - Herdet harpiksavfall eller kondenseringprodukter, herunder:
 - ureaformaldehydharpikser
 - fenolformaldehydharpikser
 - melaminformaldehydharpikser
 - epoksyharpikser
 - alkydharpikser
 - polyamider
 - Følgende former for fluorinert polymeravfall³⁹
 - perfluoretylen/–propylen (FEP)
 - perfluoralkoksyalkan (PFA)

- perfluoralkoksyalkan (MFA)
 - polyvinylfluorid (PVF)
 - polyvinylidenfluorid (PVDF)
- B3020 Avfall av papir, papp og papirprodukter
- Følgende materialer, såfremt de ikke er blandet med farlig avfall:
 - Avfall og skrap av papir eller papp av:
 - ubleket papir eller papp eller bølgepapir eller bølgepapp
 - annet papir eller papp, framstilt hovedsakelig av bleket kjemisk masse, ikke farget i massen
 - papir eller papp framstilt hovedsakelig av mekanisk masse (f.eks. aviser, tidsskrifter og lignende trykksaker)
 - annet, herunder, men ikke begrenset til
 - 1) laminert papp,
 - 2) usortert skrap
- B3030 Tekstilavfall
- Følgende materialer, såfremt de ikke er blandet med annet avfall og er bearbeidet etter en spesifikasjon:
- Silkeavfall (herunder kokonger uegnet for spoling, garnavfall og opprevet materiale):
 - ikke kardet eller børstet
 - annet
 - Avfall av ull eller av fint eller grovt dyrehår, herunder garnavfall, men ikke opprevet materiale:
 - kardet ull eller kardet fint dyrehår
 - annet avfall av ull eller fint dyrehår
 - avfall av grovt dyrehår
 - Bomullsavfall (herunder garnavfall og opprevet materiale):
 - garnavfall (herunder trådavfall)
 - opprevet materiale
 - annet
 - Stry og avfall av lin
 - Stry og avfall (herunder garnavfall og opprevet materiale) av ekte hamp (*Cannabis sativa* L.)
 - Stry og avfall (herunder garnavfall og opprevet materiale) av jute og andre tekstilbastfibrer (unntatt fiberlin, ekte hamp og rami)
 - Stry og avfall (herunder garnavfall og opprevet materiale) sisal og andre tekstilfibrer av agaveslekten
 - Stry, fiber og avfall (herunder garnavfall og opprevet materiale) av kokosnøtt
 - Stry, fiber og avfall (herunder garnavfall og opprevet materiale) av manila (manilahamp eller *Musa textilis* Nee)
 - Stry, kardet ull og avfall (herunder garnavfall og opprevet materiale) av rami og andre plantetekstilfibrer som ikke er spesifisert eller inkludert andre steder
 - Avfall (herunder kardeull, garnavfall og opprevet materiale) av syntetiske og kunstige fibrer:
 - av syntetiske fibrer
 - av kunstige fibrer
 - Brukte klær og andre slitte tekstilartikler
 - Brukte filler, hyssing, tauverk, tau og kabler og utslitte artikler av hyssing, tauverk, tau eller kabler:
 - sortert
 - annet
- B3040 Gummiavfall
- Følgende materialer, forutsatt at de ikke er blandet med annet avfall:
- Avfall og skrap av hardgummi (for eksempel ebonitt)
 - Annet gummiavfall (unntatt avfall som er angitt andre steder)
- B3050 Ubehandlet kork- og treavfall:
- Avfall og skrap av tre, også samlet i kubber, briketter, pelleter eller lignende
 - Korkavfall: knust, granulert eller malt kork
- B3060 Avfall fra landbruksbasert og annen næringsmiddelindustri, forutsatt at det ikke er smittefarlig:
- Vinberme
 - Tørket og sterilisert vegetabilsk avfall, rester og biprodukter, også i form av pelleter, brukt i fôr, ikke spesifisert eller inkludert andre steder
 - Garvefett; rester etter behandling av fettstoffer eller animalsk eller vegetabilsk voks
 - Avfall av bein og horn, ubearbeidet, avfettet, enkelt bearbeidet (men ikke tilskåret), syrebehandlet eller avgelatinisert
 - Fiskeavfall
 - Skall, skinn (skrell) og annet avfall av kakao
 - Annet avfall fra landbruksbasert næringsmiddelindustri med unntak av biprodukter som oppfyller

- nasjonale og internasjonale krav og standarder for produkter beregnet på konsum eller på forvarer
- B3070 Følgende avfall:
 – Avfall av menneskehår
 – Avfall av halm
 – Deaktivert soppkorpe fra penicillinproduksjon til bruk i för
- B3080 Avskjær og skrap av gummi
- B3090 Avskjær og annet avfall av lær eller komposittlær som ikke er egnet for framstilling av lærartikler, unntatt lærslam, som ikke inneholder seksverdige kromforbindelser eller biocider (se tilsvarende nummer på liste A, A3100)
- B3100 Avfall av støv, aske, slam og mel av lær som ikke inneholder seksverdige kromforbindelser eller biocider (se tilsvarende nummer på liste A, A3090)
- B3110 Avfall fra pelshåndtering som ikke inneholder seksverdige kromforbindelser eller biocider eller smittestoffer (se tilsvarende nummer på liste A, A3110)
- B3120 Avfall som inneholder fargestoffer til næringsmidler
- B3130 Avfall av eterpolymerer og ikke-farlige etermonomerer som ikke kan danne peroksider
- B3140 Brukte dekk, unntatt dekk beregnet på behandling som nevnt i vedlegg IV.A
- B4** **Avfall som kan inneholde uorganiske eller organiske bestanddeler**
- B4010 Avfall som hovedsakelig består av vannbaserte/lateksbaserte malinger, trykkfarger og herdet lakk som ikke inneholder organiske løsemidler, tungmetaller eller biocider i et omfang som gjør dem farlige (se tilsvarende nummer på liste A, A4070)
- B4020 Avfall fra produksjon, tilberedning og bruk av harpikser, lateks, myknere, lim og klebemidler som ikke er oppført på liste A, som ikke inneholder løsemidler og andre forurensende stoffer i et omfang som gjør at det framviser noen av egenskapene nevnt i vedlegg III, f.eks. vannbasert, eller lim basert på kaseinstivelse, dekstrin, celluloseetere eller polyvinylalkoholer (se tilsvarende nummer på liste A, A3050)
- B4030 Brukte engangskameraer med batterier som ikke er oppført på liste A

(Vedlegg V)

DEL 2

Avfall oppført i vedlegget til kommisjonsvedtak 2000/532/EF, med endringer. Avfall som er merket med en stjerne, betraktes som farlig avfall i henhold til direktiv 91/689/EØF om farlig avfall

01 AVFALL FRA LETING, UTVINNING VED GRUVEDRIFT OG I STEINBRUDD, OG FYSISK OG KJEMISK BEHANDLING AV MINERALER

01 01 avfall fra utvinning av mineraler

01 01 01 avfall fra utvinning av metallholdige mineraler

01 01 02 avfall fra utvinning av ikke-metallholdige mineraler

01 03 avfall fra fysisk og kjemisk bearbeiding av metallholdige mineraler

01 03 04* syredannende avgangsmasse fra bearbeiding av sulfidholdig malm

01 03 05* annen avgangsmasse som inneholder farlige stoffer

01 03 06 annen avgangsmasse enn den nevnt i 01 03 04 og 01 03 05

01 03 07* annet avfall som inneholder farlige stoffer fra fysisk og kjemisk bearbeiding av metallholdige mineraler

01 03 08 annet støv- og pulveravfall enn det nevnt i 01 03 07

01 03 09 rødslam fra aluminiumsproduksjon som er ikke er nevnt i 01 03 07

01 03 99 avfall som ikke er spesifisert andre steder

01 04 avfall fra fysisk og kjemisk bearbeiding av ikke-metallholdige mineraler

01 04 07* avfall som inneholder farlige stoffer fra fysisk og kjemisk bearbeiding av ikke-metallholdige mineraler

01 04 08 annet avfall av grus og knust stein enn det nevnt i 01 04 07

01 04 09 sand- og leireavfall

01 04 10 annet støv- og pulveravfall enn det nevnt i 01 04 07

01 04 11 annet avfall fra behandling av kaliumkarbonat og mineralsalter enn det nevnt i 01 04 07

01 04 12 annen avgangsmasse og annet avfall fra vasking og rensing av mineraler enn den/det nevnt i 01 04 07 og 01 04 11

01 04 13 annet avfall fra hogging og saging av stein enn det nevnt i 01 04 07

01 04 99 avfall som ikke er spesifisert andre steder

01 05 borevæske og annet boreavfall

01 05 04 ferskvannsholdig borevæske og boreavfall

01 05 05* oljeholdig borevæske og boreavfall

01 05 06* borevæske og annet boreavfall som inneholder farlige stoffer

- 01 05 07 annen baryttholdig borevæske og annet baryttholdig boreavfall enn den/det nevnt i 01 05 05 og 01 05 06
- 01 05 08 annen kloridholdig borevæske og annet kloridholdig boreavfall enn den/det nevnt i 01 05 05 og 01 05 06
- 01 05 99 avfall som ikke er spesifisert andre steder
- 02 AVFALL FRA JORDBRUK, HAGEBRUK, AKVAKULTUR, SKOGBRUK, JAKT OG FISKE SAMT PRODUKSJON OG BEARBEIDING AV NÆRINGSMIDLER**
- 02 01 avfall fra jordbruk, hagebruk, akvakultur, skogbruk, jakt og fiske**
- 02 01 01 slam fra vasking og rensing
- 02 01 02 animalsk avfall
- 02 01 03 planteavfall
- 02 01 04 plastavfall (unntatt emballasje)
- 02 01 06 dyreavføring, dyreurin og husdyrgjødsel (herunder forurenset halm), avløpsvann, innsamlet separat og behandlet eksternt
- 02 01 07 avfall fra skogbruk
- 02 01 08* landbrukskjemisk avfall som inneholder farlige stoffer
- 02 01 09 annet landbrukskjemisk avfall enn det nevnt i 02 01 08
- 02 01 10 metallavfall
- 02 01 99 avfall som ikke er spesifisert andre steder
- 02 02 avfall fra tilberedning og bearbeiding av kjøtt, fisk og andre næringsmidler av animalsk opprinnelse**
- 02 02 01 slam fra vasking og rengjøring
- 02 02 02 animalsk avfall
- 02 02 03 materiale som er uegnet som næringsmidler eller til bearbeiding
- 02 02 04 slam fra behandling av avløpsvann på stedet
- 02 02 99 avfall som ikke er spesifisert andre steder
- 02 03 avfall fra tilberedning og bearbeiding av frukt, grønnsaker, korn, matoljer, kakao, kaffe, te og tobakk; produksjon av konserver; produksjon av gjær og gjærekstrakt, tilberedning og gjæring av melasse
- 02 03 01 slam fra vasking, rengjøring, skrelling, sentrifugering og separering
- 02 03 02 avfall av konserveringsmidler
- 02 03 03 avfall fra ekstraksjon ved hjelp av løsemidler
- 02 03 04 materiale som er uegnet som næringsmidler eller til bearbeiding
- 02 03 05 slam fra behandling av avløpsvann på stedet
- 02 03 99 avfall som ikke er spesifisert andre steder
- 02 04 avfall fra sukkerproduksjon**
- 02 04 01 jord fra rengjøring og vasking av sukkerbeter
- 02 04 02 frasortert kalsiumkarbonat
- 02 04 03 slam fra behandling av avløpsvann på stedet
- 02 04 99 avfall som ikke er spesifisert andre steder
- 02 05 avfall fra meieriindustri**
- 02 05 01 materiale som er uegnet som næringsmidler eller til bearbeiding
- 02 05 02 slam fra behandling av avløpsvann på stedet
- 02 05 99 avfall som ikke er spesifisert andre steder
- 02 06 avfall fra bakeri- og sukkervareindustri**
- 02 06 01 materiale som er uegnet som næringsmidler eller til bearbeiding
- 02 06 02 avfall fra konserveringsmidler
- 02 06 03 slam fra behandling av avløpsvann på stedet
- 02 06 99 avfall som ikke er spesifisert andre steder
- 02 07 avfall fra produksjon av alkoholholdige og alkoholfrie drikkevarer (unntatt kaffe, te og kakao)**
- 02 07 01 avfall fra vasking, rengjøring og mekanisk reduksjon av råvarer
- 02 07 02 avfall fra alkoholdestillasjon
- 02 07 03 avfall fra kjemisk behandling
- 02 07 04 materiale som er uegnet som næringsmidler eller til bearbeiding
- 02 07 05 slam fra behandling av avløpsvann på stedet
- 02 07 99 avfall som ikke er spesifisert andre steder
- 03 AVFALL FRA TREINDUSTRI OG PRODUKSJON AV PLATER OG MØBLER, PAPIRMASSE, PAPIR OG PAPP**
- 03 01 avfall fra treindustri og produksjon av plater og møbler**
- 03 01 01 bark- og korkavfall

- 03 01 04* sagflis, spon, kapp, tre, sponplater og finér som inneholder farlige stoffer
- 03 01 05 annen sagflis, spon, kapp, tre, sponplater og finér enn den/det nevnt i 03 01 04
- 03 01 99 avfall som ikke er spesifisert andre steder
- 03 02 avfall fra impregnering av tre**
- 03 02 01* ikke-halogenerte organiske treimpregneringsmidler
- 03 02 02* klororganiske treimpregneringsmidler
- 03 02 03* metallorganiske treimpregneringsmidler
- 03 02 04* uorganiske treimpregneringsmidler
- 03 02 05* andre treimpregneringsmidler som inneholder farlige stoffer
- 03 02 99 treimpregneringsmidler som ikke er spesifisert andre steder
- 03 03 avfall fra produksjon og bearbeiding av papir, papp og papirmasse**
- 03 03 01 bark- og treavfall
- 03 03 02 grønnlutsлам (fra gjenvinning av kokevæske)
- 03 03 05 avsvettingssлам fra gjenvinning av papir
- 03 03 07 mekanisk separerte rester fra oppmaling av papir- og pappavfall
- 03 03 08 avfall fra sortering av papir og papp til gjenvinning
- 03 03 09 avfall av kalkslam
- 03 03 10 fiberrest, fibersлам og slam av fyllstoff og bstrykningsmaterialer fra mekanisk separering
- 03 03 11 annet slam fra behandling av avløpsvann på stedet enn det nevnt i 03 03 10
- 03 03 99 avfall som ikke er spesifisert andre steder
- 04 AVFALL FRA LÆRVARE-, PELSVERK- OG TEKSTILINDUSTRIEN**
- 04 01 avfall fra lærvare- og pelsverkindustrien**
- 04 01 01 avfall fra skaving og spalting
- 04 01 02 avfall fra kalkluting
- 04 01 03* avfettingsavfall som inneholder løsemidler uten flytende fase
- 04 01 04 kromholdig garvevæske
- 04 01 05 ikke-kromholdig garvevæske
- 04 01 06 kromholdig slam, særlig fra behandling av avløpsvann på stedet
- 04 01 07 ikke-kromholdig slam, særlig fra behandling av avløpsvann på stedet
- 04 01 08 kromholdig avfall av garvet lær (blåspalting, skav, avskjær, poleringsstøv)
- 04 01 09 avfall fra beredning og ferdigbehandling
- 04 01 99 avfall som ikke er spesifisert andre steder
- 04 02 avfall fra tekstilindustrien**
- 04 02 09 avfall av komposittmaterialer (impregnerte tekstiler, elastomer, plastomer)
- 04 02 10 organiske stoffer av naturprodukter (for eksempel fett, voks)
- 04 02 14* avfall fra etterbehandling som inneholder organiske løsemidler
- 04 02 15 annet avfall fra etterbehandling enn det nevnt i 04 02 14
- 04 02 16* fargestoffer og pigmenter som inneholder farlige stoffer
- 04 02 17 andre fargestoffer og pigmenter enn dem nevnt i 04 02 16
- 04 02 19* slam fra behandling av avløpsvann på stedet som inneholder farlige stoffer
- 04 02 20 annet slam fra behandling av avløpsvann på stedet enn det nevnt i 04 02 19
- 04 02 21 avfall av ubearbeidede tekstilfibrer
- 04 02 22 avfall av bearbeidede tekstilfibrer
- 04 02 99 avfall som ikke er spesifisert andre steder
- 05 AVFALL FRA OLJERAFFINERING, RENSING AV NATURGASS OG PYROLYTISK BEHANDLING AV KULL**
- 05 01 avfall fra oljeraffinering**
- 05 01 02* avsaltingssлам
- 05 01 03* bunnsлам fra tanker
- 05 01 04* alkylsyresлам
- 05 01 05* oljespill
- 05 01 06* oljeholdig slam fra vedlikeholdsarbeid på anlegg eller utstyr
- 05 01 07* syreholdig tjære
- 05 01 08* annen tjære
- 05 01 09* slam fra behandling av avløpsvann på stedet som inneholder farlige stoffer
- 05 01 10 annet slam fra behandling av avløpsvann på stedet enn det nevnt i 05 01 09
- 05 01 11* avfall fra behandling av brennstoff med baser
- 05 01 12* syreholdig olje
- 05 01 13 slam fra behandling av tilførselsvann til kjeler
- 05 01 14 avfall fra kjølekolonner
- 05 01 15* brukte filteringsleirer
- 05 01 16 svovelholdig avfall fra avsvovling av olje

05 01 17	bitumen
05 01 99	avfall som ikke er spesifisert andre steder
05 06	avfall fra pyrolytisk behandling av kull
05 06 01*	syreholdig tjære
05 06 03*	annen tjære
05 06 04	avfall fra kjølekolonner
05 06 99	avfall som ikke er spesifisert andre steder
05 07	avfall fra rensing og transport av naturgass
05 07 01*	kvikksølvholdig avfall
05 07 02	svovelholdig avfall
05 07 99	avfall som ikke er spesifisert andre steder
06	AVFALL FRA UORGANISKE KJEMISKE PROSESSER
06 01	avfall fra produksjon, bearbeiding, distribusjon og bruk (PBDB) av syrer
06 01 01*	svovelsyre og svovelholdige syrer
06 01 02*	saltsyre
06 01 03*	hydrogenfluorid
06 01 04*	fosforsyre og fosforholdige syrer
06 01 05*	salpetersyre og nitrogenholdige syrer
06 01 06*	andre syrer
06 01 99	avfall som ikke er spesifisert andre steder
06 02	avfall fra PBDB av baser
06 02 01*	kalsiumhydroksid
06 02 03*	ammoniumhydroksid
06 02 04*	natrium- og kaliumhydroksid
06 02 05*	andre baser
06 02 99	avfall som ikke er spesifisert andre steder
06 03	avfall fra PBDB av salter og saltløsninger og av metalloksider
06 03 11*	faste salter og saltløsninger som inneholder cyanider
06 03 13*	faste salter og saltløsninger som inneholder tungmetaller
06 03 14	andre faste salter og saltløsninger enn dem nevnt i 06 03 11 og 06 03 13
06 03 15*	metalloksider som inneholder tungmetaller
06 03 16	andre metalloksider enn dem nevnt i 06 03 15
06 03 99	avfall som ikke er spesifisert andre steder
06 04	annet metallholdig avfall enn det nevnt i 06 03
06 04 03*	arsenholdig avfall
06 04 04*	kvikksølvholdig avfall
06 04 05*	avfall som inneholder andre tungmetaller
06 04 99	avfall som ikke er spesifisert andre steder
06 05	slam fra behandling av avløpsvann på stedet
06 05 02*	slam fra behandling av avløpsvann på stedet som inneholder farlige stoffer
06 05 03	annet slam fra behandling av avløpsvann på stedet enn det nevnt i 06 05 02
06 06	avfall fra PBDB av svovelholdige kjemikalier og fra svovelkjemiske prosesser og avsvovlingsprosesser
06 06 02*	avfall som inneholder farlige sulfider
06 06 03	avfall som inneholder andre sulfider enn dem nevnt i 06 06 02
06 06 99	avfall som ikke er spesifisert andre steder
06 07	avfall fra PBDB av halogener og halogenkjemiske prosesser
06 07 01*	avfall som inneholder asbest fra elektrolyse
06 07 02*	aktivkull brukt til klorproduksjon
06 07 03*	kvikksølvholdig slam av bariumsulfat
06 07 04*	løsninger og syrer, for eksempel kontaktsyre
06 07 99	avfall som ikke er spesifisert andre steder
06 08	avfall fra PBDB av silisium og silisiumderivater
06 08 02	avfall som inneholder farlig klorsilan
06 08 99	avfall som ikke er spesifisert andre steder
06 09	avfall fra PBDB av fosforholdige kjemikalier og fosforkjemiske prosesser
06 09 02	fosforholdig slagg
06 09 03*	kalsiumbasert reaksjonsavfall som inneholder eller er forurenset av farlige stoffer
06 09 04	annet kalsiumbasert reaksjonsavfall enn det nevnt i 06 09 03
06 09 99	avfall som ikke er spesifisert andre steder
06 10	avfall fra PBDB av nitrogenholdige kjemikalier, nitrogenkjemiske prosesser og kunstgjødselproduksjon

06 10 02*	avfall som inneholder farlige stoffer
06 10 99	avfall som ikke er spesifisert andre steder
06 11	avfall fra produksjon av uorganiske pigmenter og opakeringsmidler
06 11 01	kalsiumbasert reaksjonsavfall fra titandioksidproduksjon
06 11 99	avfall som ikke er spesifisert andre steder
06 13	avfall fra uorganiske kjemiske prosesser som ikke er nevnt andre steder
06 13 01*	uorganiske plantevernmidler, treimpregneringsmidler og andre biocider
06 13 02*	brukt aktivkull (unntatt 06 07 02)
06 13 03	karbonstøv
06 13 04*	avfall fra bearbeiding av asbest
06 13 05*	sot
06 13 99	avfall som ikke er spesifisert andre steder
07	AVFALL FRA ORGANISKE KJEMISKE PROSESSER
07 01	avfall fra produksjon, bearbeiding, distribusjon og bruk (PBDB) av organiske basisprodukter
07 01 01*	vandige vaskevæsker og morluter
07 01 03*	halogenerte organiske løsemidler, vaskevæsker og morluter
07 01 04*	andre organiske løsemidler, vaskevæsker og morluter
07 01 07*	halogenerte destillasjonsrester og reaksjonsrester
07 01 08*	andre destillasjonsrester og reaksjonsrester
07 01 09*	halogenerte filterkaker og brukte absorbenter
07 01 10*	andre filterkaker og brukte absorbenter
07 01 11*	slam fra behandling av avløpsvann på stedet som inneholder farlige stoffer
07 01 12	annet slam fra behandling av avløpsvann på stedet enn det nevnt i 07 01 11
07 01 99	avfall som ikke er spesifisert andre steder
07 02	avfall fra PBDB av plastmaterialer, syntetisk gummi og kunstfibrer
07 02 01*	vandige vaskevæsker og morluter
07 02 03*	halogenerte organiske løsemidler, vaskevæsker og morluter
07 02 04*	andre organiske løsemidler, vaskevæsker og morluter
07 02 07*	halogenerte destillasjonsrester og reaksjonsrester
07 02 08*	andre destillasjonsrester og reaksjonsrester
07 02 09*	halogenerte filterkaker og brukte absorbenter
07 02 10*	andre filterkaker og brukte absorbenter
07 02 11*	slam fra behandling av avløpsvann på stedet som inneholder farlige stoffer
07 02 12	annet slam fra behandling av avløpsvann på stedet enn det nevnt i 07 02 11
07 02 13	plastavfall
07 02 14*	avfall fra tilsetningsstoffer som inneholder farlige stoffer
07 02 15	annet avfall fra tilsetningsstoffer enn det nevnt i 07 02 14
07 02 16*	avfall som inneholder farlig silikon
07 02 17	avfall som inneholder andre silikoner enn dem nevnt i 07 02 16
07 02 99	avfall som ikke er spesifisert andre steder
07 03	avfall fra PBDB av organiske fargestoffer og pigmenter (unntatt 06 11)
07 03 01*	vandige vaskevæsker og morluter
07 03 03*	halogenerte organiske løsemidler, vaskevæsker og morluter
07 03 04*	andre organiske løsemidler, vaskevæsker og morluter
07 03 07*	halogenerte destillasjonsrester og reaksjonsrester
07 03 08*	andre destillasjonsrester og reaksjonsrester
07 03 09*	halogenerte filterkaker og brukte absorbenter
07 03 10*	andre filterkaker og brukte absorbenter
07 03 11*	slam fra behandling av avløpsvann på stedet som inneholder farlige stoffer
07 03 12	annet slam fra behandling av avløpsvann på stedet enn det nevnt i 07 03 11
07 03 99	avfall som ikke er spesifisert andre steder
07 04	avfall fra PBDB av organiske plantevernmidler (unntatt 02 01 08 og 02 01 09), treimpregneringsmidler (unntatt 03 02) og andre biocider
07 04 01*	vandige vaskevæsker og morluter
07 04 03*	halogenerte organiske løsemidler, vaskevæsker og morluter
07 04 04*	andre organiske løsemidler, vaskevæsker og morluter
07 04 07*	halogenerte destillasjonsrester og reaksjonsrester
07 04 08*	andre destillasjonsrester og reaksjonsrester
07 04 09*	halogenerte filterkaker og brukte absorbenter
07 04 10*	andre filterkaker og brukte absorbenter
07 04 11*	slam fra behandling av avløpsvann på stedet som inneholder farlige stoffer
07 04 12	annet slam fra behandling av avløpsvann på stedet enn det nevnt i 07 04 11

- 07 04 13* fast avfall som inneholder farlige stoffer
 07 04 99 avfall som ikke er spesifisert andre steder
07 05 avfall fra PBDB av legemidler
 07 05 01* vandige vaskevæsker og morluter
 07 05 03* halogenerte organiske løsemidler, vaskevæsker og morluter
 07 05 04* andre organiske løsemidler, vaskevæsker og morluter
 07 05 07* halogenerte destillasjonsrester og reaksjonsrester
 07 05 08* andre destillasjonsrester og reaksjonsrester
 07 05 09* halogenerte filterkaker og brukte absorbenter
 07 05 10* andre filterkaker og brukte absorbenter
 07 05 11* slam fra behandling av avløpsvann på stedet som inneholder farlige stoffer
 07 05 12 annet slam fra behandling av avløpsvann på stedet enn det nevnt i 07 05 11
 07 05 13* fast avfall som inneholder farlige stoffer
 07 05 14 annet fast avfall enn det nevnt i 07 05 13
 07 05 99 avfall som ikke er spesifisert andre steder
07 06 avfall fra PBDB av fettstoffer, smøremidler, såpe, rengjøringsmidler, desinfeksjonsmidler og kosmetikk
 07 06 01* vandige vaskevæsker og morluter
 07 06 03* halogenerte organiske løsemidler, vaskevæsker og morluter
 07 06 04* andre organiske løsemidler, vaskevæsker og morluter
 07 06 07* halogenerte destillasjonsrester og reaksjonsrester
 07 06 08* andre destillasjonsrester og reaksjonsrester
 07 06 09* halogenerte filterkaker og brukte absorbenter
 07 06 10* andre filterkaker og brukte absorbenter
 07 06 11* slam fra behandling av avløpsvann på stedet som inneholder farlige stoffer
 07 06 12 annet slam fra behandling av avløpsvann på stedet enn det nevnt i 07 06 11
 07 06 99 avfall som ikke er spesifisert andre steder
07 07 avfall fra PBDB av finkjemikalier og av kjemikalier som ikke er spesifisert andre steder
 07 07 01* vandige vaskevæsker og morluter
 07 07 03* halogenerte organiske løsemidler, vaskevæsker og morluter
 07 07 04* andre organiske løsemidler, vaskevæsker og morluter
 07 07 07* halogenerte destillasjonsrester og reaksjonsrester
 07 07 08* andre destillasjonsrester og reaksjonsrester
 07 07 09* halogenerte filterkaker og brukte absorbenter
 07 07 10* andre filterkaker og brukte absorbenter
 07 07 11* slam fra behandling av avløpsvann på stedet som inneholder farlige stoffer
 07 07 12 annet slam fra behandling av avløpsvann på stedet enn det nevnt i 07 07 11
 07 07 99 avfall som ikke er spesifisert andre steder
08 AVFALL FRA PRODUKSJON, BEARBEIDING, DISTRIBUSJON OG BRUK (PBDB) AV BELEGGINGSPRODUKTER (MALINGER, LAKKER OG GLASSEMALJER), KLEBEMIDLER, TETNINGSMASSE OG TRYKKFARGER
08 01 avfall fra PBDB og fjerning av malinger og lakker
 08 01 11* maling- og lakkavfall som inneholder organiske løsemidler eller andre farlige stoffer
 08 01 12 annet maling- og lakkavfall enn det nevnt i 08 01 11
 08 01 13* slam av malinger og lakker som inneholder organiske løsemidler eller andre farlige stoffer
 08 01 14 annet slam av malinger og lakker enn det nevnt i 08 01 13
 08 01 15* vandig slam som inneholder malinger eller lakker som inneholder organiske løsemidler eller andre farlige stoffer
 08 01 16 annet vandig slam som inneholder malinger og lakker enn det nevnt i 08 01 15
 08 01 17* avfall fra fjerning av malinger eller lakker som inneholder organiske løsemidler eller andre farlige stoffer
 08 01 18 annet avfall fra fjerning av malinger eller lakker enn det nevnt i 08 01 17
 08 01 19* vandige suspensjoner som inneholder malinger eller lakker som inneholder organiske løsemidler eller andre farlige stoffer
 08 01 20 andre vandige suspensjoner som inneholder malinger eller lakker enn dem nevnt i 08 01 19
 08 01 21* maling- eller lakkfjerneravfall
 08 01 99 avfall som ikke er spesifisert andre steder
08 02 avfall fra PBDB av andre overflatebelegg (herunder keramiske materialer)
 08 02 01 avfall av pulverbaserte overflatebelegg
 08 02 02 vandig slam som inneholder keramiske materialer
 08 02 03 vandige suspensjoner som inneholder keramiske materialer
 08 02 99 avfall som ikke er spesifisert andre steder

- 08 03 avfall fra PBDB av trykkfarger**
- 08 03 07 vandig slam som inneholder trykkfarger
- 08 03 08 vandig flytende avfall som inneholder trykkfarger
- 08 03 12* trykkfargeavfall som inneholder farlige stoffer
- 08 03 13 annet trykkfargeavfall enn det nevnt i 08 03 12
- 08 03 14* trykkfargeslam som inneholder farlige stoffer
- 08 03 15 annet trykkfargeslam enn det nevnt i 08 03 14
- 08 03 16* avfall av etsende væske brukt i grafisk produksjon
- 08 03 17* toneravfall som inneholder farlige stoffer
- 08 03 18 annet toneravfall enn det nevnt i 08 03 17
- 08 03 19* dispergert olje
- 08 03 99 avfall som ikke er spesifisert andre steder
- 08 04 avfall fra PBDB av klebemidler og tetningsmasse (herunder vanntetningsmidler)**
- 08 04 09* avfall av klebemidler og tetningsmasse som inneholder organiske løsemidler eller andre farlige stoffer
- 08 04 10 annet avfall av klebemidler og tetningsmasse enn det nevnt i 08 04 09
- 08 04 11* slam av klebemidler og tetningsmasse som inneholder organiske løsemidler eller andre farlige stoffer
- 08 04 12 annet slam av klebemidler og tetningsmasse enn det nevnt i 08 04 11
- 08 04 13* vandig slam som inneholder klebemidler eller tetningsmasse som inneholder organiske løsemidler eller andre farlige stoffer
- 08 04 14 annet vandig slam som inneholder klebemidler eller tetningsmasse enn det nevnt i 08 04 13
- 08 04 15* vandig flytende avfall som inneholder klebemidler eller tetningsmasse som inneholder organiske løsemidler eller andre farlige stoffer
- 08 04 16 annet vandig flytende avfall som inneholder klebemidler eller tetningsmasse enn det nevnt i 08 04 15
- 08 04 17* harpiksolje
- 08 04 99 avfall som ikke er spesifisert andre steder
- 08 05 avfall som ikke er spesifisert andre steder i 08**
- 08 05 01* avfall av isocyanater
- 09 AVFALL FRA FOTOGRAFISK INDUSTRI**
- 09 01 avfall fra fotografisk industri**
- 09 01 01* vannbaserte framkallingsvæsker med aktivator
- 09 01 02* vannbaserte framkallingsvæsker for offsetplater
- 09 01 03* løsemiddelbaserte framkallingsvæsker
- 09 01 04* fikserbad
- 09 01 05* blekebad og bleke-/fikserbad
- 09 01 06* avfall som inneholder sølv fra behandling på stedet av fotografisk avfall
- 09 01 07 fotografisk film og papir som inneholder sølv eller sølvforbindelser
- 09 01 08 fotografisk film og papir uten sølv eller sølvforbindelser
- 09 01 10 kameraer for engangsbruk uten batterier
- 09 01 11* kameraer for engangsbruk med batterier nevnt i 16 06 01, 16 06 02 eller 16 06 03
- 09 01 12 andre kameraer for engangsbruk med batterier enn dem nevnt i 09 01 11
- 09 01 13* annet vandig flytende avfall fra gjenvinning av sølv på stedet enn det nevnt i 09 01 06
- 09 01 99 avfall som ikke er spesifisert andre steder
- 10 AVFALL FRA VARMEBEHANDLINGSPROSESSER**
- 10 01 avfall fra kraftverk og andre forbrenningsanlegg (unntatt kategori 19)**
- 10 01 01 bunnaske, slagg og kjelstøv (unntatt kjelstøv nevnt i 10 01 04)
- 10 01 02 flygeaske fra forbrenning av kull
- 10 01 03 flygeaske fra forbrenning av torv og ubehandlet trevirke
- 10 01 04* flygeaske og kjelstøv fra forbrenning av olje
- 10 01 05 fast kalsiumbasert reaksjonsavfall fra avsvovling av røykgass
- 10 01 07 kalsiumbasert reaksjonsavfall i form av slam fra avsvovling av røykgass
- 10 01 09* svovelsyre
- 10 01 13* flygeaske fra emulgerte hydrokarboner brukt som brensel
- 10 01 14* bunnaske, slagg og kjelstøv fra samforbrenning som inneholder farlige stoffer
- 10 01 15 annen bunnaske og annet slagg og kjelstøv fra samforbrenning enn dem nevnt i 10 01 14
- 10 01 16* flygeaske fra samforbrenning som inneholder farlige stoffer
- 10 01 17 annen flygeaske fra samforbrenning enn den nevnt i 10 01 16
- 10 01 18* avfall fra rensing av røykgass som inneholder farlige stoffer
- 10 01 19 annet avfall fra rensing av røykgass enn det nevnt i 10 01 05, 10 01 07 og 10 01 18

- 10 01 20* slam fra behandling av avløpsvann på stedet som inneholder farlige stoffer
 10 01 21 annet slam fra behandling av avløpsvann på stedet enn det nevnt i 10 01 20
 10 01 22* vandig slam fra kjelerensing som inneholder farlige stoffer
 10 01 23 annet vandig slam fra kjelerensing enn det nevnt i 10 01 22
 10 01 24 sand fra virvelsjikt
 10 01 25 avfall fra lagring og behandling av brensel til kullfyrte kraftverk
 10 01 26 avfall fra kjølevannbehandling
 10 01 99 avfall som ikke er spesifisert andre steder
- 10 02 avfall fra jern- og stålindustri**
 10 02 01 avfall fra slaggbehandling
 10 02 02 ubehandlet slagg
 10 02 07* fast avfall fra behandling av avgasser som inneholder farlige stoffer
 10 02 08 annet fast avfall fra behandling av avgasser enn det nevnt i 10 02 07
 10 02 10 glødeskall
 10 02 11* avfall fra kjølevannbehandling som inneholder olje
 10 02 12 annet avfall fra kjølevannbehandling enn det nevnt i 10 02 11
 10 02 13* slam og filterkaker fra behandling av avgasser som inneholder farlige stoffer
 10 02 14 annet slam og filterkaker fra behandling av avgasser enn det nevnt i 10 02 13
 10 02 15 annet slam og filterkaker
 10 02 99 avfall som ikke er spesifisert andre steder
- 10 03 avfall fra varmebasert aluminiumsproduksjon**
 10 03 02 anodeavfall
 10 03 04* slagg fra primærproduksjon
 10 03 05 avfall av aluminiumoksid
 10 03 08* saltslagg fra sekundærproduksjon
 10 03 09* svart dross fra sekundærproduksjon
 10 03 15* avrakingsslagg som er brannfarlig eller avgir farlige mengder brannfarlig gass ved kontakt med vann
 10 03 16 annet avrakingsslagg enn det nevnt i 10 03 15
 10 03 17* tjæreholdig avfall fra produksjon av anoder
 10 03 18 annet karbonholdig avfall fra produksjon av anoder enn det nevnt i 10 03 17
 10 03 19* støv fra rensing av røykgass som inneholder farlige stoffer
 10 03 20 annet støv fra rensing av røykgass enn det nevnt i 10 03 19
 10 03 21* andre partikler og annet støv (herunder kulemøllestøv) som inneholder farlige stoffer
 10 03 22 andre partikler og annet støv (herunder kulemøllestøv) enn det nevnt i 10 03 21
 10 03 23* fast avfall fra behandling av avgasser som inneholder farlige stoffer
 10 03 24 annet fast avfall fra behandling av avgasser enn det nevnt i 10 03 23
 10 03 25* slam og filterkaker fra behandling av avgasser som inneholder farlige stoffer
 10 03 26 annet slam og filterkaker fra behandling av avgasser enn det nevnt i 10 03 25
 10 03 27* oljeholdig avfall fra kjølevannbehandling
 10 03 28 annet avfall fra kjølevannbehandling enn det nevnt i 10 03 27
 10 03 29* avfall fra behandling av saltslagg og svart dross som inneholder farlige stoffer
 10 03 30 annet avfall fra behandling av saltslagg og svart dross enn det nevnt i 10 03 29
 10 03 99 avfall som ikke er spesifisert andre steder
- 10 04 avfall fra varmebasert blyproduksjon**
 10 04 01* slagg fra primær- og sekundærproduksjon
 10 04 02* dross og avrakingsslagg fra primær- og sekundærproduksjon
 10 04 03* kalsiumarsenat
 10 04 04* støv fra rensing av røykgass
 10 04 05* andre partikler og støv
 10 04 06* fast avfall fra behandling av avgasser
 10 04 07* slam og filterkaker fra behandling av avgasser
 10 04 09* oljeholdig avfall fra behandling av kjølevann
 10 04 10 annet avfall fra behandling av kjølevann enn det nevnt i 10 04 09
 10 04 99 avfall som ikke er spesifisert andre steder
- 10 05 avfall fra varmebasert produksjon av sink**
 10 05 01 slagg fra primær- og sekundærproduksjon
 10 05 03* støv fra rensing av røykgass
 10 05 04 andre partikler og støv
 10 05 05* fast avfall fra behandling av avgasser
 10 05 06* slam og filterkaker fra behandling av avgasser
 10 05 08* oljeholdig avfall fra behandling av kjølevann

- 10 05 09 annet avfall fra behandling av kjølevann enn det nevnt i 10 05 08
10 05 10* dross og avrakingsslagg som er brannfarlig eller avgir farlige mengder brannfarlig gass ved kontakt med vann
10 05 11 annet dross og avrakingsslagg enn det nevnt i 10 05 10
10 05 99 avfall som ikke er spesifisert andre steder
- 10 06 avfall fra varmebasert kobberproduksjon**
10 06 01 slagg fra primær- og sekundærproduksjon
10 06 02 dross og avrakingsslagg fra primær- og sekundærproduksjon
10 06 03* støv fra rensing av røykgass
10 06 04 andre partikler og støv
10 06 06* fast avfall fra behandling av avgasser
10 06 07* slam og filterkaker fra behandling av avgasser
10 06 09* oljeholdig avfall fra behandling av kjølevann
10 06 10 annet avfall fra behandling av kjølevann enn det nevnt i 10 06 09
10 06 99 avfall som ikke er spesifisert andre steder
- 10 07 avfall fra varmebasert produksjon av sølv, gull og platina**
10 07 01 slagg fra primær- og sekundærproduksjon
10 07 02 dross og avrakingsslagg fra primær- og sekundærproduksjon
10 07 03 fast avfall fra behandling av avgasser
10 07 04 andre partikler og støv
10 07 05 slam og filterkaker fra behandling av avgasser
10 07 07* oljeholdig avfall fra behandling av kjølevann
10 07 08 annet avfall fra behandling av kjølevann enn det nevnt i 10 07 07
10 07 99 avfall som ikke er spesifisert andre steder
- 10 08 avfall fra varmebasert produksjon av andre ikke-jernholdige metaller**
10 08 04 partikler og støv
10 08 08* saltslagg fra primær- og sekundærproduksjon
10 08 09 annet slagg
10 08 10* dross og avrakingsslagg som er brannfarlig eller avgir farlige mengder brannfarlig gass ved kontakt med vann
10 08 11 annet dross og avrakingsslagg enn det nevnt i 10 08 10
10 08 12* tjæreholdig avfall fra produksjon av anoder
10 08 13 annet karbonholdig avfall fra produksjon av anoder enn det nevnt i 10 08 12
10 08 14 anodeavfall
10 08 15* støv fra rensing av røykgass som inneholder farlige stoffer
10 08 16 annet støv fra rensing av røykgass enn det nevnt i 10 08 15
10 08 17* slam og filterkaker fra behandling av avgasser som inneholder farlige stoffer
10 08 18 annet slam og filterkaker fra behandling av avgasser enn det nevnt i 10 08 17
10 08 19* oljeholdig avfall fra behandling av kjølevann
10 08 20 annet avfall fra behandling av kjølevann enn det nevnt i 10 08 19
10 08 99 avfall som ikke er spesifisert andre steder
- 10 09 avfall fra ferrometallstøping**
10 09 03 støpeovnsslagg
10 09 05* støpekjerner og støpeformer som ikke er brukt til støping og som inneholder farlige stoffer
10 09 06 andre støpekjerner og støpeformer som ikke er brukt til støping enn dem nevnt i 10 09 05
10 09 07* støpekjerner og støpeformer som er brukt til støping og som inneholder farlige stoffer
10 09 08 andre støpekjerner og støpeformer som er brukt til støping enn dem nevnt i 10 09 07
10 09 09* støv fra rensing av røykgass som inneholder farlige stoffer
10 09 10 annet støv fra rensing av røykgass enn det nevnt i 10 09 09
10 09 11* andre partikler som inneholder farlige stoffer
10 09 12 andre partikler enn dem nevnt i 10 09 11
10 09 13* bindemiddelavfall som inneholder farlige stoffer
10 09 14 annet bindemiddelavfall enn det nevnt i 10 09 13
10 09 15* avfall av sprekkindikatorvæske som inneholder farlige stoffer
10 09 16 annet avfall av sprekkindikatorvæske enn det nevnt i 10 09 15
10 09 99 avfall som ikke er spesifisert andre steder
- 10 10 avfall fra støping av ikke-jernholdige metaller**
10 10 03 støpeovnsslagg
10 10 05* støpekjerner og støpeformer som ikke er brukt til støping og som inneholder farlige stoffer
10 10 06 andre støpekjerner og støpeformer som ikke er brukt til støping enn dem nevnt i 10 10 05
10 10 07* støpekjerner og støpeformer som er brukt til støping og som inneholder farlige stoffer
10 10 08 andre støpekjerner og støpeformer som er brukt til støping enn dem nevnt i 10 10 07

- 10 10 09* støv fra rensing av røykgass som inneholder farlige stoffer
 10 10 10 annet støv fra rensing av røykgass enn det nevnt i 10 10 09
 10 10 11* andre partikler som inneholder farlige stoffer
 10 10 12 andre partikler enn dem nevnt i 10 10 11
 10 10 13* bindemiddelavfall som inneholder farlige stoffer
 10 10 14 annet bindemiddelavfall enn det nevnt i 10 10 13
 10 10 15* avfall av sprekkindikatorvæske som inneholder farlige stoffer
 10 10 16 annet avfall av sprekkindikatorvæske enn det nevnt i 10 10 15
 10 10 99 avfall som ikke er spesifisert andre steder
10 11 avfall fra produksjon av glass og glassprodukter
 10 11 03 glassfiberavfall
 10 11 05 partikler og støv
 10 11 09* avfall av råstoffblanding før varmebehandling som inneholder farlige stoffer
 10 11 10 annet avfall av råstoffblanding før varmebehandling enn det nevnt i 10 11 09
 10 11 11* glassavfall i små partikler og glasspulver som inneholder tungmetaller (for eksempel fra katodestrålerør)
 10 11 12 annet glassavfall enn det nevnt i 10 11 11
 10 11 13* slam fra polering og sliping av glass som inneholder farlige stoffer
 10 11 14 annet slam fra polering og sliping av glass enn det nevnt i 10 11 13
 10 11 15* fast avfall fra behandling av røykgass som inneholder farlige stoffer
 10 11 16 annet fast avfall fra behandling av røykgass enn det nevnt i 10 11 15
 10 11 17* slam og filterkaker fra behandling av røykgass som inneholder farlige stoffer
 10 11 18 annet slam og filterkaker fra behandling av røykgass enn det nevnt i 10 11 17
 10 11 19* fast avfall fra behandling av avløpsvann på stedet som inneholder farlige stoffer
 10 11 20 annet fast avfall fra behandling av avløpsvann på stedet enn det nevnt i 10 11 19
 10 11 99 avfall som ikke er spesifisert andre steder
10 12 avfall fra produksjon av keramikk, murstein, takstein og byggevarer
 10 12 01 avfall av råstoffblanding før varmebehandling
 10 12 03 partikler og støv
 10 12 05 slam og filterkaker fra behandling av avgasser
 10 12 06 kasserte former
 10 12 08 avfall av keramikk, murstein, takstein og byggevarer (etter varmebehandling)
 10 12 09* fast avfall fra behandling av avgasser som inneholder farlige stoffer
 10 12 10 annet fast avfall fra behandling av avgasser enn det nevnt i 10 12 09
 10 12 11* glaseringsavfall som inneholder tungmetaller
 10 12 12 annet glaseringsavfall enn det nevnt i 10 12 11
 10 12 13 slam fra behandling av avløpsvann på stedet
 10 12 99 avfall som ikke er spesifisert andre steder
10 13 avfall fra produksjon av sement, kalk og gips og gjenstander og produkter framstilt av disse materialene
 10 13 01 avfall av råstoffblanding før varmebehandling
 10 13 04 avfall fra kalsinering og lesking av kalk
 10 13 06 partikler og støv (unntatt 10 13 12 og 10 13 13)
 10 13 07 slam og filterkaker fra behandling av avgasser
 10 13 09* asbestholdig avfall fra framstilling av asbestsement
 10 13 10 annet avfall fra framstilling av asbestsement enn det nevnt i 10 13 09
 10 13 11 annet avfall av sementbaserte komposittmaterialer enn det nevnt i 10 13 09 og 10 13 10
 10 13 12* fast avfall fra behandling av avgasser som inneholder farlige stoffer
 10 13 13 annet fast avfall fra behandling av avgasser enn det nevnt i 10 13 12
 10 13 14 betongavfall og betongslam
 10 13 99 avfall som ikke er spesifisert andre steder
10 14 avfall fra krematorier
 10 14 01* kvikksølvholdig avfall fra rensing av avgasser
11 AVFALL FRA KJEMISK OVERFLATEBEHANDLING OG BELEGGING AV METALLER OG ANDRE MATERIALER, OG FRA HYDROMETALLURGI MED IKKE-JERNHOLDIGE METALLER
11 01 avfall fra kjemisk overflatebehandling og belegging av metaller og andre materialer (f.eks. galvaniseringsprosesser, forsinkingsprosesser, beising, etsing, fosfatering, alkalisk avfetting og anodisering)
 11 01 05* sure beisløsninger
 11 01 06* syrer som ikke er spesifisert andre steder
 11 01 07* basiske beisløsninger

- 11 01 08* fosfateringsslam
- 11 01 09* slam og filterkaker som inneholder farlige stoffer
- 11 01 10 annet slam og filterkaker enn det nevnt i 11 01 09
- 11 01 11* skyllevann som inneholder farlige stoffer
- 11 01 12 annet skyllevann enn det nevnt i 11 01 11
- 11 01 13* avfettingsavfall som inneholder farlige stoffer
- 11 01 14 annet avfettingsavfall enn det nevnt i 11 01 13
- 11 01 15* eluat og slam fra membransystemer eller ionebyttingssystemer som inneholder farlige stoffer
- 11 01 16* mettede eller brukte ionebytterharpikser
- 11 01 98* annet avfall som inneholder farlige stoffer
- 11 01 99 avfall som ikke er spesifisert andre steder
- 11 02 avfall fra hydrometallurgiske prosesser med ikke-jernholdige metaller**
- 11 02 02* slam fra sinkhydrometallurgi (herunder jarositt og goethitt)
- 11 02 03 avfall fra produksjon av anoder for vandige elektrolyseprosesser
- 11 02 05* avfall fra kobberbaserte hydrometallurgiske prosesser som inneholder farlige stoffer
- 11 02 06 annet avfall fra kobberbaserte hydrometallurgiske prosesser enn det nevnt i 11 02 05
- 11 02 07* annet avfall som inneholder farlige stoffer
- 11 02 99 avfall som ikke er spesifisert andre steder
- 11 03 slam og fast avfall fra herdeprosesser**
- 11 03 01* cyanidholdig avfall
- 11 03 02* annet avfall
- 11 05 avfall fra varmforsinkingsprosesser**
- 11 05 01 hardsink
- 11 05 02 sinkaske
- 11 05 03* fast avfall fra behandling av avgasser
- 11 05 04* brukt flussmiddel
- 11 05 99 avfall som ikke er spesifisert andre steder
- 12 AVFALL FRA FORMING OG FYSISK OG MEKANISK OVERFLATEBEHANDLING AV METALLER OG PLAST**
- 12 01 avfall fra forming og fysisk og mekanisk overflatebehandling av metaller og plast**
- 12 01 01 filspen og dreiespen av ferrometaller
- 12 01 02 støv og partikler av ferrometaller
- 12 01 03 filspen og dreiespen av ikke-jernholdige metaller
- 12 01 04 støv og partikler av ikke-jernholdige metaller
- 12 01 05 plastspen
- 12 01 06* mineralbaserte bearbeidingsoljer som inneholder halogener (unntatt emulsjoner og løsninger)
- 12 01 07* mineralbaserte bearbeidingsoljer uten halogener (unntatt emulsjoner og løsninger)
- 12 01 08* bearbeidingsemulsjoner og -løsninger som inneholder halogener
- 12 01 09* bearbeidingsemulsjoner og -løsninger uten halogener
- 12 01 10* syntetiske bearbeidingsoljer
- 12 01 12* voks- og fettavfall
- 12 01 13 sveiseavfall
- 12 01 14* bearbeidingslam som inneholder farlige stoffer
- 12 01 15 annet bearbeidingslam enn det nevnt i 12 01 14
- 12 01 16* avfall fra sandblåsing som inneholder farlige stoffer
- 12 01 17 annet avfall fra sandblåsing enn det nevnt i 12 01 16
- 12 01 18* oljeholdig metallslam (fra sliping og finsliping)
- 12 01 19* biologisk lett nedbrytbar bearbeidingsolje
- 12 01 20* brukte slipegjenstander og slipematerialer som inneholder farlige stoffer
- 12 01 21 andre brukte slipegjenstander og slipematerialer enn dem nevnt i 12 01 20
- 12 01 99 avfall som ikke er spesifisert andre steder
- 12 03 avfall fra avfettingsprosesser med vann og damp (unntatt 11)**
- 12 03 01* vandige rengjøringsvæsker
- 12 03 02* avfall fra dampavfetting
- 13 AVFALL AV OLJER OG FLYTENDE BRENSSEL (UNNTATT MATOLJER OG 05, 12 OG 19)**
- 13 01 avfall av hydrauliske oljer**
- 13 01 01* hydrauliske oljer som inneholder PCB⁴⁰
- 13 01 04* klorerte emulsjoner
- 13 01 05* ikke-klorerte emulsjoner
- 13 01 09* mineralbaserte klorerte hydrauliske oljer
- 13 01 10* mineralbaserte ikke-klorerte hydrauliske oljer

- 13 01 11* syntetiske hydrauliske oljer
- 13 01 12* biologisk lett nedbrytbare hydrauliske oljer
- 13 01 13* andre hydrauliske oljer
- 13 02 avfall av motoroljer, giroljer og smøreoljer**
- 13 02 04* mineralbaserte klorerte motoroljer, giroljer og smøreoljer
- 13 02 05* mineralbaserte ikke-klorerte motoroljer, giroljer og smøreoljer
- 13 02 06* syntetiske motoroljer, giroljer og smøreoljer
- 13 02 07* biologisk lett nedbrytbare motoroljer, giroljer og smøreoljer
- 13 02 08* andre motoroljer, giroljer og smøreoljer
- 13 03 avfall av transformatoroljer og varmeoverførende oljer**
- 13 03 01* transformatoroljer og varmeoverførende oljer som inneholder PCB
- 13 03 06* andre mineralbaserte klorerte transformatoroljer og varmeoverførende oljer enn dem nevnt i 13 03 01
- 13 03 07* mineralbaserte ikke-klorerte transformatoroljer og varmeoverførende oljer
- 13 03 08* syntetiske transformatoroljer og varmeoverførende oljer
- 13 03 09* biologisk lett nedbrytbare transformatoroljer og varmeoverførende oljer
- 13 03 10* andre transformatoroljer og varmeoverførende oljer
- 13 04 bunnoljer**
- 13 04 01* bunnoljer fra fart på innlands vannveier
- 13 04 02* bunnoljer fra moloavløp
- 13 04 03* bunnoljer fra andre typer skipsfart
- 13 05 innhold i olje/vann-separatorer**
- 13 05 01* fast avfall fra sandfang og olje/vann-separatorer
- 13 05 02* slam fra olje/vann-separatorer
- 13 05 03* slam fra oljeutskillere
- 13 05 06* olje fra olje/vann-separatorer
- 13 05 07* oljeholdig vann fra olje/vann-separatorer
- 13 05 08* blandet avfall fra sandfang og olje/vann-separatorer
- 13 07 avfall av flytende brensel**
- 13 07 01* fyringsolje og diesololje
- 13 07 02* bensin
- 13 07 03* annet brensel (herunder blandinger)
- 13 08 oljeavfall som ikke er spesifisert andre steder**
- 13 08 01* avsaltingsslam eller -emulsjoner
- 13 08 02* andre emulsjoner
- 13 08 99* avfall som ikke er spesifisert andre steder
- 14 AVFALL AV ORGANISKE LØSEMIDLER, KJØLEMIDLER OG DRIVMIDLER (UNNTATT 07 OG 08)**
- 14 06 avfall av organiske løsemidler, kjølemidler og drivmidler for skum eller aerosoler**
- 14 06 01* klorfluorkarboner, HKFK, HFK
- 14 06 02* andre halogenerte løsemidler og løsemiddelblandinger
- 14 06 03* andre løsemidler og løsemiddelblandinger
- 14 06 04* slam eller fast avfall som inneholder halogenerte løsemidler
- 14 06 05* slam eller fast avfall som inneholder andre løsemidler
- 15 EMBALLASJEAVFALL, ABSORBENTER, TØRKEKLUTER, FILTRERINGSMATERIALER OG VERNETØY SOM IKKE ER SPESIFISERT ANDRE STEDER**
- 15 01 emballasje (herunder separat innsamlet kommunalt emballasjeavfall)**
- 15 01 01 emballasje av papir og papp
- 15 01 02 emballasje av plast
- 15 01 03 emballasje av tre
- 15 01 04 emballasje av metall
- 15 01 05 emballasje av komposittmateriale
- 15 01 06 blandet emballasje
- 15 01 07 emballasje av glass
- 15 01 09 emballasje av tekstil
- 15 01 10* emballasje som inneholder rester av eller er forurenset av farlige stoffer
- 15 01 11* emballasje av metall som inneholder et farlig, fast porøst materiale (f.eks. asbest), herunder tomme trykkbeholdere
- 15 02 absorbenter, filtreringsmaterialer, tørkekluter og vernetøy**
- 15 02 02* absorbenter, filtreringsmaterialer (herunder oljefiltre som ikke er spesifisert andre steder), tørkekluter og vernetøy som er forurenset av farlige stoffer

- 15 02 03 andre absorbenter, filtreringsmaterialer, tørkekluter og vernetøy enn dem nevnt i 15 02 02
- 16 AVFALL SOM IKKE ER SPESIFISERT ANDRE STEDER I LISTEN**
- 16 01 kasserte kjøretøyer fra forskjellige typer transport (herunder terrenggående kjøretøyer) og avfall fra demontering av kasserte kjøretøyer og fra vedlikehold av kjøretøyer (unntatt 13, 14, 16 06 og 16 08)**
- 16 01 03 kasserte dekk
- 16 01 04* kasserte kjøretøyer
- 16 01 06 kasserte kjøretøyer som inneholder verken væsker eller andre farlige komponenter
- 16 01 07* oljefiltre
- 16 01 08* kvikksølvholdige komponenter
- 16 01 09* komponenter som inneholder PCB
- 16 01 10* eksplosive komponenter (f.eks. kollisjonsputer)
- 16 01 11* bremsebelegg som inneholder asbest
- 16 01 12 andre typer bremsebelegg enn dem nevnt i 16 01 11
- 16 01 13* bremsevæske
- 16 01 14* frostvæske som inneholder farlige stoffer
- 16 01 15 annen frostvæske enn den nevnt i 16 01 14
- 16 01 16 tanker til flytende gass
- 16 01 17 ferrometall
- 16 01 18 ikke-jernholdig metall
- 16 01 19 plast
- 16 01 20 glass
- 16 01 21* andre farlige komponenter enn dem nevnt i 16 01 07–16 01 11 og i 16 01 13 og 16 01 14
- 16 01 22 komponenter som ikke er spesifisert andre steder
- 16 01 99 avfall som ikke er spesifisert andre steder
- 16 02 avfall fra elektrisk og elektronisk utstyr**
- 16 02 09* transformatorer og kondensatorer som inneholder PCB
- 16 02 10* annet kassert utstyr som inneholder eller er forurenset av PCB enn det nevnt i 16 02 09
- 16 02 11* kassert utstyr som inneholder klorfluorkarboner, HKFK, HFK
- 16 02 12* kassert utstyr som inneholder fri asbest
- 16 02 13* annet kassert utstyr som inneholder farlige komponenter⁴¹ enn det nevnt i 16 02 09–16 02 12
- 16 02 14 annet kassert utstyr enn det nevnt i 16 02 09–16 02 13
- 16 02 15* farlige komponenter som er fjernet fra kassert utstyr
- 16 02 16 andre komponenter fjernet fra kassert utstyr enn dem nevnt i 16 02 15
- 16 03 frasorterte produksjonsserier og ubrukte produkter**
- 16 03 03* uorganisk avfall som inneholder farlige stoffer
- 16 03 04 annet uorganisk avfall enn det nevnt i 16 03 03
- 16 03 05* organisk avfall som inneholder farlige stoffer
- 16 03 06 annet organisk avfall enn det nevnt i 16 03 05
- 16 04 avfall av eksplosive varer**
- 16 04 01* ammunisjonsavfall
- 16 04 02* fyrverkeriavfall
- 16 04 03* annet avfall av eksplosive varer
- 16 05 gass i trykkbeholdere og kasserte kjemikalier**
- 16 05 04* gass i trykkbeholdere (herunder haloner) som inneholder farlige stoffer
- 16 05 05 annen gass i trykkbeholdere enn den nevnt i 16 05 04
- 16 05 06* laboratoriekjemikalier som består av eller inneholder farlige stoffer, herunder blandinger av laboratoriekjemikalier
- 16 05 07* kasserte uorganiske kjemikalier som består av eller inneholder farlige stoffer
- 16 05 08* kasserte organiske kjemikalier som består av eller inneholder farlige stoffer
- 16 05 09 andre kasserte kjemikalier enn dem nevnt i 16 05 06, 16 05 07 eller 16 05 08
- 16 06 batterier og akkumulatører**
- 16 06 01* blybatterier
- 16 06 02* Ni-Cd-batterier
- 16 06 03* batterier som inneholder kvikksølv
- 16 06 04 alkaliske batterier (unntatt 16 06 03)
- 16 06 05 andre batterier og akkumulatører
- 16 06 06* separat innsamlet elektrolytt fra batterier og akkumulatører
- 16 07 avfall fra rengjøring av transport- og lagringstanker og tønner (unntatt kategori 05 og 13)
- 16 07 08* oljeholdig avfall
- 16 07 09* avfall som inneholder andre farlige stoffer
- 16 07 99 avfall som ikke er spesifisert andre steder

- 16 08 brukte katalysatorer**
- 16 08 01 brukte katalysatorer som inneholder gull, sølv, rhenium, rodium, palladium, iridium eller platina (unntatt 16 08 07)
- 16 08 02* brukte katalysatorer som inneholder farlige overgangsmetaller⁴² eller overgangsmetallforbindelser
- 16 08 03 brukte katalysatorer som inneholder overgangsmetaller eller overgangsmetallforbindelser som ikke er spesifisert andre steder
- 16 08 04 brukte katalysatorer for pulverkatalytisk krakking (unntatt 16 08 07)
- 16 08 05* brukte katalysatorer som inneholder fosforsyre
- 16 08 06* væsker som har vært brukt som katalysator
- 16 08 07* brukte katalysatorer som er forurenset av farlige stoffer
- 16 09 oksiderende stoffer**
- 16 09 01* permanganater, f.eks. kaliumpermanganat
- 16 09 02* kromater, f.eks. kaliumkromat, kalium- eller natriumdikromat
- 16 09 03* peroksider, f.eks. hydrogenperoksid
- 16 09 04* oksiderende stoffer som ikke er spesifisert andre steder
- 16 10 vandig flytende avfall som skal behandles eksternt**
- 16 10 01* vandig flytende avfall som inneholder farlige stoffer
- 16 10 02 annet vandig flytende avfall enn det nevnt i 16 10 01
- 16 10 03* vandige konsentrater som inneholder farlige stoffer
- 16 10 04 andre vandige konsentrater enn dem nevnt i 16 10 03
- 16 11 brukte fôringer og ildfaste materialer**
- 16 11 01* karbonbaserte fôringer og ildfaste materialer fra metallurgiske prosesser som inneholder farlige stoffer
- 16 11 02 andre karbonbaserte fôringer og ildfaste materialer fra metallurgiske prosesser enn dem nevnt i 16 11 01
- 16 11 03* andre fôringer og ildfaste materialer fra metallurgiske prosesser som inneholder farlige stoffer
- 16 11 04 andre fôringer og ildfaste materialer fra metallurgiske prosesser enn dem nevnt i 16 11 03
- 16 11 05* fôringer og ildfaste materialer fra ikke-metallurgiske prosesser som inneholder farlige stoffer
- 16 11 06 andre fôringer og ildfaste materialer fra ikke-metallurgiske prosesser enn dem nevnt i 16 11 05
- 17 AVFALL FRA BYGGE- OG RIVINGSARBEID (HERUNDER OVERSKUDDSMASSE FRA FORURENSEDE BYGGEPLASSER)**
- 17 01 betong, murstein, takstein, keramikk**
- 17 01 01 betong
- 17 01 02 murstein
- 17 01 03 takstein og keramikk
- 17 01 06* blandinger eller frasorterte fraksjoner av betong, murstein, takstein og keramikk som inneholder farlige stoffer
- 17 01 07 andre blandinger av betong, murstein, takstein og keramikk enn dem nevnt i 17 01 06
- 17 02 tre, glass og plast**
- 17 02 01 tre
- 17 02 02 glass
- 17 02 03 plast
- 17 02 04* tre, glass og plast som inneholder eller er forurenset av farlige stoffer
- 17 03 bitumenblandinger, kulltjære og tjæreprodukter**
- 17 03 01* bitumenblandinger som inneholder kulltjære
- 17 03 02 andre bitumenblandinger enn dem nevnt i 17 03 01
- 17 03 03* kulltjære og tjæreprodukter
- 17 04 metaller (herunder legeringer)**
- 17 04 01 kobber, bronse, messing
- 17 04 02 aluminium
- 17 04 03 bly
- 17 04 04 sink
- 17 04 05 jern og stål
- 17 04 06 tinn
- 17 04 07 metaller i blanding
- 17 04 09* metallavfall som er forurenset av farlige stoffer
- 17 04 10* kabler som inneholder olje, kulltjære eller andre farlige stoffer
- 17 04 11 andre kabler enn dem nevnt i 17 04 10
- 17 05 jord (herunder overskuddsmasse fra forurensete byggeplasser), stein og mudringsslam
- 17 05 03* jord og stein som inneholder farlige stoffer
- 17 05 04 annen jord og stein enn den nevnt i 17 05 03

- 17 05 05* mudringsslam som inneholder farlige stoffer
 17 05 06 annet mudringsslam enn det nevnt i 17 05 05
 17 05 07* jernbaneballast som inneholder farlige stoffer
 17 05 08 annen jernbaneballast enn den nevnt i 17 05 07
17 06 isolasjonsmaterialer og asbestholdige byggematerialer
 17 06 01* asbestholdige isolasjonsmaterialer
 17 06 03* andre isolasjonsmaterialer som består av eller inneholder farlige stoffer
 17 06 04 andre isolasjonsmaterialer enn dem nevnt i 17 06 01 og 17 06 03
 17 06 05* asbestholdige byggematerialer
17 08 gipsbaserte byggematerialer
 17 08 01* gipsbaserte byggematerialer som er forurenset av farlige stoffer
 17 08 02 andre gipsbaserte byggematerialer enn dem nevnt i 17 08 01
17 09 annet avfall fra bygge- og rivingsarbeid
 17 09 01* kvikksølvholdig avfall fra bygge- og rivingsarbeid
 17 09 02* avfall fra bygge- og rivingsarbeid som inneholder PCB (f.eks. tetningsmasse, harpiksbaserte gulvbelegg, isolerglass, kondensatorer som inneholder PCB)
 17 09 03* annet avfall fra bygge- og rivingsarbeid (herunder blandet avfall) som inneholder farlige stoffer
 17 09 04 annet blandet avfall fra bygge- og rivingsarbeid enn det nevnt i 17 09 01, 17 09 02 og 17 09 03
18 AVFALL FRA MEDISINSK BEHANDLING ELLER VETERINÆRBEHANDLING OG/ELLER TILHØRENDE FORSKNING (UNNTATT KJØKKEN- OG RESTAURANTAVFALL SOM IKKE HAR DIREKTE TILKNYTNING TIL MEDISINSK BEHANDLING)
18 01 avfall fra fødeavdelinger og fra diagnose, behandling eller forebygging av sykdom hos mennesker
 18 01 01 skarpe og spisse gjenstander (unntatt 18 01 03)
 18 01 02 kroppsdeler og organer, herunder blodposer og blodprodukter (unntatt 18 01 03)
 18 01 03* avfall der innsamling og disponering er underlagt særlige krav av hensyn til forebygging av infeksjoner
 18 01 04 avfall der innsamling og disponering ikke er underlagt særlige krav av hensyn til forebygging av infeksjoner (f.eks. forbindinger, gipsbandasjer, sengetøy, klær til engangsbruk, bleier)
 18 01 06* kjemikalier som består av eller inneholder farlige stoffer
 18 01 07 andre kjemikalier enn dem nevnt i 18 01 06
 18 01 08* cytotoksiske og cytostatiske legemidler
 18 01 09 andre legemidler enn dem nevnt i 18 01 08
 18 01 10* amalgamavfall fra tannbehandling
 18 02 avfall fra forskning, diagnose, behandling eller forebygging av sykdom hos dyr
 18 02 01 skarpe og spisse gjenstander (unntatt 18 02 02)
 18 02 02* avfall der innsamling og disponering er underlagt særlige krav av hensyn til forebygging av infeksjoner
 18 02 03 avfall der innsamling og disponering ikke underlagt særlige krav av hensyn til forebygging av infeksjoner
 18 02 05* kjemikalier som består av eller inneholder farlige stoffer
 18 02 06 andre kjemikalier enn dem nevnt i 18 02 05
 18 02 07* cytotoksiske og cytostatiske legemidler
 18 02 08 andre legemidler enn dem nevnt i 18 02 07
19 AVFALL FRA AVFALLSHÅNDTERINGSANLEGG OG EKSTERNE AVLØPSRENSANLEGG OG FRA FRAMSTILLING AV DRIKKEVANN OG VANN TIL INDUSTRIELL BRUK
19 01 avfall fra forbrenning eller pyrolyse av avfall
 19 01 02 jernholdige materialer utskilt fra bunnaske
 19 01 05* filterkaker fra behandling av avgasser
 19 01 06* vandig flytende avfall fra behandling av avgasser og annet vandig flytende avfall
 19 01 07* fast avfall fra behandling av avgasser
 19 01 10* brukt aktivkull fra behandling av røykgass
 19 01 11* bunnaske og slagg som inneholder farlige stoffer
 19 01 12 annen bunnaske og slagg enn dem nevnt i 19 01 11
 19 01 13* flygeaske som inneholder farlige stoffer
 19 01 14 annen flygeaske enn den nevnt i 19 01 13
 19 01 15* kjelstøv som inneholder farlige stoffer
 19 01 16 annet kjelstøv enn det nevnt i 19 01 15
 19 01 17* pyrolyseavfall som inneholder farlige stoffer
 19 01 18 annet pyrolyseavfall enn det nevnt i 19 01 17

- 19 01 19 sand fra virvelsjiktovner
19 01 99 avfall som ikke er spesifisert andre steder
19 02 avfall fra fysisk-kjemisk behandling av avfall (herunder fjerning av krom, fjerning av cyanid, nøytralisering)
19 02 03 ferdigblandet avfall som består av bare ikke-farlig avfall
19 02 04* ferdigblandet avfall der minst én type avfall er farlig
19 02 05* slam fra fysisk-kjemisk behandling som inneholder farlig avfall
19 02 06 annet slam fra fysisk-kjemisk behandling enn det nevnt i 19 02 05
19 02 07* olje og konsentrater fra separering
19 02 08* brennbart flytende avfall som inneholder farlige stoffer
19 02 09* fast brennbart avfall som inneholder farlige stoffer
19 02 10 annet brennbart avfall enn det nevnt i 19 02 08 og 19 02 09
19 02 11* annet avfall som inneholder farlige stoffer
19 02 99 avfall som ikke er spesifisert andre steder
19 03 stabilisert/herdet avfall⁴³
19 03 04* avfall oppført som farlig, delvis⁴⁴ stabilisert
19 03 05 annet stabilisert avfall enn det nevnt i 19 03 04
19 03 06* avfall oppført som farlig, herdet
19 03 07 annet herdet avfall enn det nevnt i 19 03 06
19 04 forglasset avfall og avfall fra forglassing
19 04 01 forglasset avfall
19 04 02* flygeaske og annet avfall fra behandling av røykgass
19 04 03* ikke-forglasset fast fase
19 04 04 vandig flytende avfall fra herding av forglasset avfall
19 05 avfall fra aerob behandling av fast avfall
19 05 01 ikke-kompostert fraksjon av kommunalt avfall og lignende avfall
19 05 02 ikke-kompostert fraksjon av animalsk og vegetabilsk avfall
19 05 03 kompost som ikke er i samsvar med spesifikasjonene
19 05 99 avfall som ikke er spesifisert andre steder
19 06 avfall fra anaerob behandling av avfall
19 06 03 avlut fra anaerob behandling av kommunalt avfall
19 06 04 nedbrytingsrest fra anaerob behandling av kommunalt avfall
19 06 05 avlut fra anaerob behandling av animalsk og vegetabilsk avfall
19 06 06 nedbrytingsrest fra anaerob behandling av animalsk og vegetabilsk avfall
19 06 99 avfall som ikke er spesifisert andre steder
19 07 sigevann fra fyllplasser
19 07 02* sigevann fra fyllplasser som inneholder farlige stoffer
19 07 03 annet sigevann fra fyllplasser enn det nevnt i 19 07 02
19 08 avfall fra avløpsreanlegg som ikke er spesifisert andre steder
19 08 01 ristgods
19 08 02 sandfangavfall
19 08 05 slam fra behandling av avløpsvann fra byområder
19 08 06* mettede eller brukte ionebytterharpikser
19 08 07* løsninger og slam fra regenerering av ionebyttere
19 08 08* avfall fra membransystemer som inneholder tungmetaller
19 08 09 blandinger av fett og olje fra olje/vann-separering som inneholder matolje og matfett
19 08 10* andre blandinger av fett og olje fra olje/vann-separering enn dem nevnt i 19 08 09
19 08 11* slam som inneholder farlige stoffer fra biologisk behandling av spillvann fra industri
19 08 12 annet slam fra biologisk behandling av spillvann fra industri enn det nevnt i 19 08 11
19 08 13* slam som inneholder farlige stoffer fra annen behandling av spillvann fra industri
19 08 14 annet slam fra annen behandling av spillvann fra industri enn det nevnt i 19 08 13
19 08 99 avfall som ikke er spesifisert andre steder
19 09 avfall fra framstilling av drikkevann eller vann til industriell bruk
19 09 01 fast avfall fra første filtrering og fra siling
19 09 02 slam fra vannklaring
19 09 03 avkarbonerings slam
19 09 04 brukt aktivkull
19 09 05 mettede eller brukte ionebytterharpikser
19 09 06 løsninger og slam fra regenerering av ionebyttere
19 09 99 avfall som ikke er spesifisert andre steder
19 10 avfall fra oppmaling av metallholdig avfall
19 10 01 avfall av jern og stål

- 19 10 02 ikke-jernholdig avfall
- 19 10 03* lett fraksjon og støv som inneholder farlige stoffer
- 19 10 04 annen lett fraksjon og støv enn dem nevnt i 19 10 03
- 19 10 05* andre fraksjoner som inneholder farlige stoffer
- 19 10 06 andre fraksjoner enn dem nevnt i 19 10 05
- 19 11 avfall fra regenerering av olje**
- 19 11 01* brukte filtreringsleirer
- 19 11 02* syreholdig tjære
- 19 11 03* vandig flytende avfall
- 19 11 04* avfall fra rensing av brenselolje med baser
- 19 11 05* slam fra behandling av avløpsvann på stedet som inneholder farlige stoffer
- 19 11 06 annet slam fra behandling av avløpsvann på stedet enn det nevnt i 19 11 05
- 19 11 07* avfall fra rensing av røykgass
- 19 11 99 avfall som ikke er spesifisert andre steder
- 19 12 avfall fra mekanisk behandling av avfall (f.eks. sortering, knusing, komprimering, pelletering) som ikke er spesifisert andre steder
- 19 12 01 papir og papp
- 19 12 02 ferrometall
- 19 12 03 ikke-jernholdig metall
- 19 12 04 plast og gummi
- 19 12 05 glass
- 19 12 06* tre som inneholder farlige stoffer
- 19 12 07 annet tre enn det nevnt i 19 12 06
- 19 12 08 tekstil
- 19 12 09 mineraler (f.eks. sand, stein)
- 19 12 10 brennbart avfall (avfallsbasert brensel)
- 19 12 11* annet avfall (herunder blandinger av materialer) fra mekanisk behandling av avfall som inneholder farlige stoffer
- 19 12 12 annet avfall (herunder blandinger av materialer) fra mekanisk behandling av avfall enn det nevnt i 19 12 11
- 19 13 avfall fra dekontaminering av jord og grunnvann**
- 19 13 01* fast avfall fra dekontaminering av jord som inneholder farlige stoffer
- 19 13 02 annet fast avfall fra dekontaminering av jord enn det nevnt i 19 13 01
- 19 13 03* slam fra dekontaminering av jord som inneholder farlige stoffer
- 19 13 04 annet slam fra dekontaminering av jord enn det nevnt i 19 13 03
- 19 13 05* slam fra dekontaminering av grunnvann som inneholder farlige stoffer
- 19 13 06 annet slam fra dekontaminering av grunnvann enn det nevnt i 19 13 05
- 19 13 07* vandig flytende avfall og vandige konsentrater fra dekontaminering av grunnvann som inneholder farlige stoffer
- 19 13 08 annet vandig flytende avfall og vandige konsentrater fra dekontaminering av grunnvann enn det nevnt i 19 13 07
- 20 KOMMUNALT AVFALL (HUSHOLDNINGSAVFALL OG LIGNENDE AVFALL FRA HANDEL, INDUSTRI OG INSTITUSJONER) HERUNDER SEPARAT INNSAMLEDE FRAKSJONER**
- 20 01 separat innsamlede fraksjoner (unntatt 15 01)**
- 20 01 01 papir og papp
- 20 01 02 glass
- 20 01 08 biologisk nedbrytbart kjøkken- og kantineavfall
- 20 01 10 klær
- 20 01 11 tekstiler
- 20 01 13* løsemidler
- 20 01 14* syrer
- 20 01 15* baser
- 20 01 17* fotografiske kjemikalier
- 20 01 19* plantevernmidler
- 20 01 21* lysstoffrør og annet kvikksølvholdig avfall
- 20 01 23* kassert utstyr som inneholder klorfluorkarboner
- 20 01 25 matolje og matfett
- 20 01 26* annen olje og annet fett enn det nevnt i 20 01 25
- 20 01 27* maling, trykkfarger, klebemidler og harpikser som inneholder farlige stoffer
- 20 01 28 annen maling og andre trykkfarger, klebemidler og harpikser enn dem nevnt i 20 01 27
- 20 01 29* rengjøringsmidler som inneholder farlige stoffer

20 01 30	andre rengjøringsmidler enn dem nevnt i 20 01 29
20 01 31*	cytotoksiske og cytostatiske legemidler
20 01 32	andre legemidler enn dem nevnt i 20 01 31
20 01 33*	batterier og akkumulatører som omfattes av 16 06 01, 16 06 02 eller 16 06 03 og usorterte batterier og akkumulatører som inneholder slike batterier
20 01 34	andre batterier og akkumulatører enn dem nevnt i 20 01 33
20 01 35*	annet kassert elektrisk og elektronisk utstyr enn det nevnt i 20 01 21 og 20 01 23 som inneholder farlige komponenter ⁴⁵
20 01 36	annet kassert elektrisk og elektronisk utstyr enn det nevnt i 20 01 21, 20 01 23 og 20 01 35
20 01 37*	tre som inneholder farlige stoffer
20 01 38	annet tre enn det nevnt i 20 01 37
20 01 39	plast
20 01 40	metall
20 01 41	avfall fra skorsteinsfeieing
20 01 99	andre fraksjoner som ikke er spesifisert andre steder
20 02	hage- og parkavfall (herunder gravlundsavfall)
20 02 01	biologisk nedbrytbart avfall
20 02 02	jord og stein
20 02 03	annet avfall som ikke er biologisk nedbrytbart
20 03	annet kommunalt avfall
20 03 01	blandet kommunalt avfall
20 03 02	torgavfall
20 03 03	avfall fra gaterengjøring
20 03 04	slam fra septiktanker
20 03 06	avfall fra kloakkrensing
20 03 07	voluminøst avfall
20 03 99	kommunalt avfall som ikke er spesifisert andre steder

(Vedlegg V)

DEL 3

Avfall fra tillegg 4 del II i OECD-rådets vedtak C(2001) 107 om revisjon av vedtak C(92) 39 endelig versjon om kontroll med grensekryssende transport av avfall beregnet på gjenvinning. Avfall med nummer AB 130, AC 250, AC 260 og AC 270 er strøket, da det i samsvar med framgangsmåten fastsatt i artikkel 18 i direktiv 75/442/EØF betraktes som ikke farlig og derfor ikke omfattes av eksportforbudet fastsatt i artikkel 16 nr. 1.

METALLHOLDIG AVFALL

AA 010	2619 00	Dross, glødeskall og annet avfall fra produksjon av jern og stål ⁴⁶
AA 060	2620 50	Aske og rester av vanadium
AA 190	8104 20	Avfall og skrap av magnesium som er brennbart eller pyrofort, eller som ved
	ex 8104 30	kontakt med vann avgir brennbare gasser i farlige mengder

AVFALL SOM HOVEDSAKELIG INNEHOLDER UORGANISKE BESTANDDELER, MEN SOM OGSÅ KAN INNEHOLDE METALLER OG ORGANISKE MATERIALER

AB 030		Avfall fra overflatebehandling av metaller med ikke-cyanidbaserte produkter
AB 070		Brukt støpesand
AB 120	ex 2812 90	Uorganiske halogenidforbindelser som ikke er spesifisert eller inkludert
	ex 3824	andre steder
AB 150	ex 3824 90	Uraffinert kalsiumsulfitt og kalsiumsulfat fra avsvovling av røykgass

AVFALL SOM HOVEDSAKELIG INNEHOLDER ORGANISKE BESTANDDELER, MEN SOM OGSÅ KAN INNEHOLDE METALLER OG UORGANISKE MATERIALER

AC 020		Bituminøst materiale (asfaltavfall) som ikke er spesifisert eller inkludert
		andre steder
AC 060	ex 3819 00	Hydrauliske væsker
AC 070	ex 3819 00	Bremsevæsker
AC 080	ex 3820 00	Frostvæsker
AC 150		Klorfluorkarboner
AC 160		Haloner
AC 170	ex 4403 10	Behandlet kork- og treavfall

AVFALL SOM KAN INNEHOLDE ORGANISKE ELLER UORGANISKE BESTANDDELER

AD 090	ex 3824 90	Avfall fra produksjon, bearbeiding og bruk av reprografiske og fotografiske kjemikalier og materiale som ikke er spesifisert eller inkludert andre steder
--------	------------	---

AD 100		Avfall fra overflatebehandling av plaststoffer med ikke-cyanidbaserte produkter
AD 120	ex 3914 00 ex 3915	Ionebytterharpiks
AD 150		Naturlig forekommende organiske stoffer brukt som filtermedium (f.eks. biofiltre)

AVFALL SOM HOVEDSAKELIG INNEHOLDER UORGANISKE BESTANDDELER, MEN SOM OGSÅ KAN INNEHOLDE METALLER OG ORGANISKE MATERIALER

RB 020	ex 6815	Keramikkfibrer med fysisk-kjemiske egenskaper tilsvarende dem som finnes i asbest»
---------------	---------	--

- 1 Ordlyden i innledningen (fortalen) til de rettsakter som EØS-avtalen omhandler er ikke tilpasset EØS, jf. EØS-avtalens protokoll 1 nr. 1, hvor det heter at innledningen bare er relevant i den grad den kan bidra til en korrekt tolkning av bestemmelsene i rettsaktene innenfor rammen av EØS-avtalen. Fortalen til endringene er ikke gjengitt.
- 2 EFT nr. C 115 av 6.5.1992, s. 4
- 3 EFT nr. C 94 av 13.4.1992, s. 276 og EFT nr. C 42 av 15.2.93, s. 82
- 4 EFT nr. C 269 av 14.10.1991, s. 10
- 5 EFT nr. L 326 av 13.12.1984, s. 31. Direktivet sist endret ved direktiv 91/692/EØF (EFT nr. L 377 av 31.12.1991, s. 48)
- 6 EFT nr. L 194 av 25.7.1975, s. 39. Direktivet endret ved direktiv 91/156/EØF (EFT nr. L 78 av 26.3.1991, s. 32)
- 7 EFT nr. L 35 av 12.2.1992, s. 24
- 8 EFT nr. L 377 av 31.12.1991, s. 20
- 9 EFT nr. L 194 av 25.7.1975, s. 23. Direktivet sist endret ved direktiv 91/692/EØF (EFT nr. L 377 av 31.12.1991, s. 48)
- 10 EFT nr. L 108 av 26.4.1976, s. 41
- 11 Endret ved rådsforordning (EF) nr. 120/97
- 12 Spesifiserte stater i Afrika, Karibien og Stillehavet
- 13 EFT nr. L 270 av 23.9.1987, s. 1
- 14 EFT nr. L 377 av 31.12.1991, s. 48
- 15 Jf. EØS-avtalens vedlegg V punkt 2 bokstav f: Denne bestemmelsen er ikke relevant i EØS.
- 16 Listen inneholder de konvensjoner som var i kraft på det tidspunkt denne forordning ble vedtatt.
- 17 Siden 1. januar 1985 har IMDG-kodeksen vært en del av Solas-konvensjonen.
- 18 Endret ved Kommissjonsvedtakene 94/721/EF, 96/660/EF, 98/368/EF og 1999/816/EF.
Der det er mulig, er kodennummeret i Det harmoniserte system for beskrivelse og koding av varer, innført ved Brussel-konvensjonen av 14. juni 1983 i regi av Tollsamarbeidsrådet (Det harmoniserte system), oppført ut for hver vare på listen. Denne koden kan gjelde både avfall og varer. Denne forordning omfatter ikke poster som ikke er avfall. Derfor er koden, som brukes av tollvesenet for å lette deres framgangsmåter, samt av andre, angitt her bare som hjelp til å identifisere avfall som er oppført på listen og omfattes av denne forordning. De tilsvarende offisielle kommentarene utarbeidet av Tollsamarbeidsrådet bør likevel anvendes som veiledning ved bestemmelse av avfall omfattet av generiske posisjoner.
Betegnelsen «ex» angir at en bestemt post er en del av en posisjon i Det harmoniserte system.
Koden med uthevet skrift i første kolonne er OECD-koden. Den består av to bokstaver (én for listen: «Green» (grønn), «Amber» (oransje) eller «Red» (rød), én for avfallskategorien: A, B, C, ...), etterfulgt av et nummer.
- 19 «Ikke-spreddbar» omfatter ikke avfall i form av pulver, slam, støv eller faste gjenstander som inneholder innkapslet farlig avfall i flytende form.
- 20 Denne posisjonen omfatter bruk av slikt slagg som kilde til titandioksid og vanadium.
- 21 Kan ikke polymeriseres, og benyttes som mykner.
- 22 Endret ved Kommissjonsvedtakene 94/721/EF, 98/368/EF og 1999/816/EF.
Der det er mulig, er kodennummeret i Det harmoniserte system for beskrivelse og koding av varer, innført ved Brussel-konvensjonen av 14. juni 1983 i regi av Tollsamarbeidsrådet (Det harmoniserte system), oppført ut for hver vare på listen. Denne koden kan gjelde både avfall og varer. Denne forordning omfatter ikke poster som ikke er avfall. Derfor er koden, som brukes av tollvesenet for å lette deres framgangsmåter, samt av andre, angitt her bare som hjelp til å identifisere avfall som er oppført på listen og omfattes av denne forordning. De tilsvarende offisielle kommentarene utarbeidet av Tollsamarbeidsrådet bør likevel anvendes som veiledning ved bestemmelse av avfall omfattet av generiske posisjoner.
Betegnelsen «ex» angir at en bestemt post er en del av en posisjon i Det harmoniserte system.
Koden med uthevet skrift i første kolonne er OECD-koden. Den består av to bokstaver (én for listen: «Green» (grønn), «Amber» (oransje) eller «Red» (rød), én for avfallskategorien: A, B, C, ...), etterfulgt av et nummer.
- 23 Denne oppføringen omfatter avfall i form av aske, reststoffer, slagg, dross, avrakingsslagg, glødeskall, støv, slam og kake som ikke er inkludert et annet sted.
- 24 Endret ved Kommissjonsvedtakene 94/721/EF og 1999/816/EF.
- 25 Fastsatt ved Rådsforordning (EF) nr. 120/97. Endret ved kommissjonsforordning (EF) nr. 2408/98, kommissjonsvedtakene 1999/816/EF og rådsforordning (EF) nr. 2557/2001.
- 26 Merk at tilsvarende nummer på liste B (B1160) ikke angir unntak
- 27 Dette nummer omfatter ikke skrap av utstyr fra produksjon av elektrisk energi
- 28 PCB i konsentrasjoner på 50 mg/kg eller mer
- 29 Konsentrasjonen på 50 mg/kg anses som en internasjonalt anvendbar grense for alt avfall. Mange stater har imidlertid fastsatt en lavere grense (f.eks. 20 mg/kg) for bestemte avfallstyper
- 30 Med «for gamle» menes ikke brukt innenfor tidsrommet anbefalt av produsenten
- 31 Dette nummer omfatter ikke tre behandlet med treimpregneringsmidler
- 32 Med «for gamle» menes ikke brukt innenfor tidsrommet anbefalt av produsenten
- 33 Merk at selv om den opprinnelige forurensningen med stoffer i vedlegg I er liten, kan senere behandling, herunder gjenvinningsprosesser, medføre danningen av utskilte fraksjoner med vesentlig høyere konsentrasjoner av de aktuelle stoffene nevnt i vedlegg I.
- 34 Statusen til sinkaske er for tiden under revurdering, og De forente nasjoners konferanse for handel og utvikling (UNCTAD) har anbefalt at sinkaske ikke anses som et farlig stoff.
- 35 Dette nummer omfatter ikke skrap av utstyr fra produksjon av elektrisk energi.
- 36 Ombruk kan bestå i reparasjon, istandsetting eller oppgradering, men ikke større remontering.
- 37 I visse stater anses ikke slike materialer til direkte ombruk som avfall.

- 38 Slikt skrap skal være fullstendig polymerisert.
- 39 – Forbrukeravfall omfattes ikke av dette nummer
– Avfallet skal ikke blandes
– Det skal tas hensyn til problemene i forbindelse med åpen forbrenning.
- 40 I denne avfallslisten er PCB definert som i direktiv 96/59/EF.
- 41 Farlige komponenter fra elektrisk og elektronisk utstyr kan omfatte akkumulatører og batterier nevnt i 16 06 og merket som farlige: kvikksølvbrytere, glass fra katodestrålerør og annet aktivert glass osv.
- 42 I denne rubrikk menes med overgangsmetaller følgende: scandium, vanadium, mangan, kobolt, kobber, yttrium, niob, hafnium, wolfram, titan, krom, jern, nikkel, sink, zirkonium, molybden og tantal. Disse metallene eller deres forbindelser er farlige dersom de er klassifisert som farlige stoffer. Klassifikasjonen av farlige stoffer skal avgjøre hvilke av disse overgangsmetallene og hvilke overgangsmetallforbindelser som er farlige.
- 43 Ved stabiliseringsprosessen endres farlighetsgraden til avfallens bestanddeler, slik at farlig avfall omdannes til ikke-farlig avfall. Gjennom herdingsprosessen endres bare avfallets fysiske tilstand (f.eks. fra flytende til fast) ved hjelp av tilsetningsstoffer, uten at avfallets kjemiske egenskaper endres.
- 44 En type avfall anses som delvis stabilisert dersom farlige bestanddeler som etter stabiliseringsprosessen ikke er blitt fullstendig omdannet til ikke-farlige, kan bli sluppet ut i miljøet på kort, mellomlang og lang sikt.
- 45 Farlige komponenter fra elektrisk og elektronisk utstyr kan omfatte akkumulatører og batterier nevnt i 16 06 og merket som farlig; kvikksølvbrytere, glass fra katodestrålerør og annet aktivert glass osv.
- 46 Denne oppføringen omfatter avfall i form av aske, rester, slagg, dross, avrakingsslagg, glødeskall, støv, pulver, slam og kake, med mindre et stoff er uttrykkelig nevnt et annet sted.

Nytt vedlegg 1, 2 og 3 skal lyde:

Vedlegg 1. Sluttbehandlings- og gjenvinningsformer

Vedlegg til direktiv 75/442/EF om avfall, endret ved direktiv 91/156/EF og vedtak 96/350/EF, (uautorisert oversettelse)

Sluttbehandlingsformer

- D 1 Deponering på eller i jorden (f.eks. på fyllplasser osv.)
- D 2 Behandling i jordmiljø (f.eks. biologisk nedbrytning av flytende avfall eller slam i jordbunnen osv.)
- D 3 Innpumping i dypere lag (f.eks. innpumping av pumpbart avfall i borehull, saltdomer eller naturlige geologiske sprekker osv.)
- D 4 Lagunerings (f.eks. tømning av flytende avfall eller slam i borehull, dammer eller laguner osv.)
- D 5 Deponering på spesielt tilrettelagt fyllplass (f.eks. plassering i atskilte fôrede hulrom som er tildekket og isolert fra hverandre og fra miljøet osv.)
- D 6 Utslipp i akvatisk miljø, unntatt i havet
- D 7 Utslipp i havet, herunder nedgraving i havbunnen
- D 8 Biologisk behandling som ikke er angitt annet sted på denne listen, og som fører til sammensetninger eller blandinger som sluttbehandles i henhold til sluttbehandlingsformene nevnt i punkt D1 til D12.
- D 9 Fysisk-kjemisk behandling som ikke er angitt annet sted på denne listen, og som fører til sammensetninger eller blandinger som sluttbehandles i henhold til sluttbehandlingsformene nevnt i punkt D1 til D12 (f.eks. fordamping, tørking, røsting osv.)
- D10 Forbrenning på land
- D11 Forbrenning til havs
- D12 Permanent lagring (f.eks. plassering av beholdere i gruver osv.)
- D13 Blanding eller miksing forut for en av sluttbehandlingsformene nevnt i punkt D1 til D12
- D 14 Ompakking før en av sluttbehandlingsformene nevnt i punkt D1 til D12
- D15 Lagring i påvente av en av sluttbehandlingsformene nevnt i punkt D1 til D12 med unntak av midlertidig lagring før innsamling på produksjonsstedet

Gjenvinningsformer

- R 1 Bruk hovedsakelig som brensel, eller på annen måte til framstilling av energi
- R 2 Gjenvinning eller regenerering av løsemidler
- R 3 Gjenvinning eller resirkulering av organiske stoffer som ikke brukes som løsemidler (inkludert kompostering og andre biologiske omdannelsesprosesser)
- R 4 Gjenvinning eller resirkulering av metaller eller av metallforbindelser
- R 5 Gjenvinning eller resirkulering av andre uorganiske materialer
- R 6 Regenerering av syrer eller baser
- R 7 Gjenvinning av komponenter som brukes til opprensning av forurensning
- R 8 Gjenvinning av komponenter fra katalysatorer
- R 9 Regenerering eller annen ombruk av olje
- R10 Spredning på jordbunnen til fordel for landbruksformål eller økologisk forbedring
- R11 Bruk av avfall fra en av gjenvinningsformene nevnt i punkt R1 til R10
- R12 Utveksling av avfall med henblikk på å la det gjennomgå en av gjenvinningsformene nevnt i punkt R1 til R11
- R13 Lagring av materialer i påvente av å la det gjennomgå en av gjenvinningsformene nevnt i punkt R1 til R11

R12 (med unntak av midlertidig lagring, før innsamling på produksjonsstedet)

Vedlegg 2. Eksport av grønt avfall til stater som ikke anvender OECDs vedtak om kontroll av forflytninger av avfall beregnet på gjenvinning

Dette vedlegget gjelder eksport av avfall oppført i vedlegg II til forordning (EØF) nr. 259/93 (transportforordningen) til stater som ikke anvender OECD-vedtak C(9239) av 30. mars 1992 om kontroll av grensekryssende transport av avfall beregnet på gjenvinning. Vedlegget suppleres av vedlegg 3 til forskriften.

Eksport av avfall nevnt i del 1 i dette vedlegget er forbudt.

For eksport av avfall til gjenvinning nevnt i del 2 i dette vedlegget gjelder fremgangsmåten for kontroll fastsatt i artikkel 15 i transportforordningen.

Del 1

Stater og territorier som har meddelt at de ikke ønsker å motta transporter for gjenvinning av visse typer avfall på listen i vedlegg II til forordning (EØF) nr. 259/93.

ALBANIA

Samtlige typer unntatt:

1. I avsnitt GA («Avfall av metall og metallegeringer i metallisk, ikke-spredbar form»):

(a) Følgende jernholdig avfall og skrap av jern og stål:

GA 040	7204 10	Avfall og skrap av støpejern
GA 050	7204 21	Avfall og skrap av rustfritt stål
GA 060	7204 29	Avfall og skrap av andre stållegeringer
GA 070	7204 30	Avfall og skrap av fortennet jern og stål
GA 080	7204 41	Dreiespon, spon, skår, freseavfall, filspion, samt spon og nedfall fra skjæring og stansing, også i pakker
GA 090	7204 49	Annet jernholdig skrap og avfall
GA 100	7204 50	Avfall i blokk, barre
GA 110	ex 7302 10	Brukte jern- og stålbjelker

(b) Følgende avfall og skrap av ikke-jernholdige metaller og deres legeringer:

GA 120	7404 00	Avfall og skrap av kopper
GA 150	7802 00	Avfall og skrap av bly
GA 160	7902 00	Avfall og skrap av sink
GA 170	8002 00	Avfall og skrap av tinn

2. Samtlige typer i avsnitt GB («Annet metallavfall som stammer fra smelting og raffinering av metaller»).

3. Samtlige typer i avsnitt GE («Glassavfall i ikke-spredbar form»).

4. I avsnitt GG («Annet avfall som hovedsakelig inneholder uorganiske bestanddeler, men som kan inneholde metaller og organiske materialer»):

GG 080	ex 2621 00	Kjemisk stabilisert slagge fra kopperproduksjon, med høyt jerninnhold (mer enn 20 %), og framstilt i samsvar med industristandarder (f.eks. DIN 4301 og DIN 8201), hovedsakelig til bygging og sliping.
--------	------------	---

5. Samtlige typer i avsnitt GI («Avfall av papir, papp og papirprodukter»).

6. I avsnitt GJ («Tekstilavfall»):

GJ 020	5103	Avfall av ull eller fint eller grovt dyrehår, herunder garnavfall, men unntatt garnetterte (opprevne) rester:
GJ 021	5103 10	– Kardeull eller kardeavfall av fint dyrehår
GJ 022	5103 20	– Annet avfall av ull eller av fint dyrehår
GJ 023	5103 30	– Avfall av grovt dyrehår
GJ 030	5202	Bomullsavfall (herunder garnavfall og garnetterte (opprevne) rester):
GJ 031	5202 10	– Garnavfall (herunder trådavfall)
GJ 032	5202 91	– Garnetterte (opprevne) rester
GJ 033	5202 99	– Annet

ANDORRA

Samtlige typer

ANTIGUA OG BARBUDA

Samtlige typer

ARUBA

Samtlige typer

BAHAMAS

Samtlige typer

BARBADOS

Samtlige typer

BELIZE

Samtlige typer

BHUTAN

Samtlige typer

BOLIVIA

Samtlige typer

BOTSWANA

Samtlige typer

BRASIL

Samtlige typer unntatt:

1. I avsnitt GA («Avfall av metall og metallegeringer i metallisk, ikke-spredbar form»):

(a) Følgende jernholdig avfall og skrap av jern og stål:

GA 040	7204 10	Avfall og skrap av støpejern
GA 050	7204 21	Avfall og skrap av rustfritt stål
GA 060	7204 29	Avfall og skrap av andre stållegeringer
GA 070	7204 30	Avfall og skrap av fortinnet jern eller stål
GA 080	7204 41	Dreiespon, spon, skår, freseavfall, filspen, samt spon og nedfall fra skjæring og stansing, også i pakker
GA 090	7204 49	Annet jernholdig skrap og avfall
GA 100	7204 50	Avfall i blokk, barre

(b) Følgende avfall og skrap av ikke-jernholdige metaller og deres legeringer:

GA 120	7404 00	Avfall og skrap av kobber
GA 130	7503 00	Avfall og skrap av nikkel
GA 140	7602 00	Avfall og skrap av aluminium
GA 150	7802 00	Avfall og skrap av bly
GA 160	7902 00	Avfall og skrap av sink
GA 170	8002 00	Avfall og skrap av tinn
GA 180	ex 8101 91	Avfall og skrap av wolfram
GA 190	ex 8102 91	Avfall og skrap av molybden
GA 200	ex 8103 10	Avfall og skrap av tantal
GA 210	8104 20	Avfall og skrap av magnesium (unntatt slikt som er oppført på listen i AA 190) ¹
GA 220	ex 8105 10	Avfall og skrap av kobolt
GA 230	ex 8106 00	Avfall og skrap av vismut
GA 240	ex 8107 10	Avfall og skrap av kadmium
GA 250	ex 8108 10	Avfall og skrap av titan
GA 260	ex 8109 10	Avfall og skrap av zirkonium
GA 270	ex 8110 00	Avfall og skrap av antimon
GA 280	ex 8111 00	Avfall og skrap av mangan
GA 290	ex 8112 11	Avfall og skrap av beryllium
GA 300	ex 8112 20	Avfall og skrap av krom
GA 310	ex 8112 30	Avfall og skrap av germanium
GA 320	ex 8112 40	Avfall og skrap av vanadium
	ex 8112 91	Avfall og skrap av:

GA 330		– Hafnium
GA 340		– Indium
GA 350		– Niob
GA 360		– Rhenium
GA 370		– Gallium
GA 400	ex 2804 90	Avfall og skrap av selén
GA 410	ex 2804 50	Avfall og skrap av tellur
GA 420	ex 2805 30	Avfall og skrap av lantanoider

2. I avsnitt GB («Annet metallavfall som stammer fra smelting og raffinering av metaller»):

GB 040	ex 2620 90	Slagg fra behandling av edelmetaller og kopper for ytterligere bearbeiding
--------	------------	--

3. I avsnitt GC («Annet avfall som inneholder metaller»)

GC 070	ex 2619 00	Slagg fra framstilling av jern og karbonstål (inkludert legeringer med lavt stålnnhold), unntatt slagg som er særlig framstilt for å oppfylle både nasjonale og relevante internasjonale krav og standarder ²
--------	------------	--

4. I avsnitt GD («Avfall fra gruvedrift i ikke-spreddbar form»).

GD 040	ex 2529 30	Avfall av leucitt, nefelin og nefelinsyenitt
GD 050	ex 2529 10	Avfall av feltspat
GD 060	ex 2529 21 ex 2529 22	Avfall av flusspat

5. I avsnitt GG («Annet avfall som hovedsakelig inneholder uorganiske bestanddeler, men som kan inneholde metaller og organiske materialer»).

GG 030	ex 2621	Bunnaske og slaggtapper fra kullfyrte kraftverk
GG 040	ex 2621	Flyveaske fra kullfyrte kraftverk
GG 060	ex 2803	Brukt, aktivert kull, som resultat av behandling av drikkevann og prosesser i næringsmiddelindustri og produksjon av vitaminer
GG 080	ex 2621 00	Kjemisk stabilisert slagg fra kopperproduksjon, med høyt jerninnhold (mer enn 20 %), og framstilt i samsvar med industristandarder (f.eks. DIN 4301 og DIN 8201), hovedsakelig til bygging og sliping
GG 100		Kalkstein fra kalsiumcyanamidproduksjon (med pH-verdi under 9)

6. I avsnitt GH («Plastavfall i fast form»):

GH 013	ex 3915 30	Avfall, skav og skrap av plast av – polymerer av vinylklorid
GH 015	ex 3915 90	Avfall, skav og skrap av plast av – harpikser eller kondensasjonsprodukter, for eksempel – ureaformaldehydharpikser – fenolformaldehydharpikser – melaminformaldehydresiner – epoksyharpikser – alkydharpikser – polyamider

7. I avsnitt GJ («Tekstilavfall»)

GJ 050	ex 5302 90	Stry og avfall (herunder garnavfall og garnetterte (opprevne) rester) av ekte hamp (<i>Cannabis sativa L.</i>)
--------	------------	--

8. I avsnitt GK («Gummiavfall»):

GK 020	4012 20	Brukte dekk
GK 030	ex 4017 00	Avfall og skrap av hardgummi (for eksempel ebonitt)

9. I avsnitt GO («Annet avfall som hovedsakelig inneholder organiske bestanddeler, men som også kan inneholde metaller og uorganiske materialer»):

GO 040	Avfall av fotografisk filmbase og av fotografisk film som ikke inneholder sølv
GO 050	Engangskameraer uten batteri

BULGARIA

Samtlige typer unntatt:

10. I avsnitt GA («Avfall av metall og metallegeringer i metallisk, ikke-spredbar form»):

(a) Avfall og skrap av følgende edelmetaller og legeringer:

GA 010	ex 7112 10	– av gull
GA 030	ex 7112 90	– av andre edelmetaller, f.eks. sølv

NB: Kvikksølv er uttrykkelig unntatt som et forurensende stoff i disse metallene og deres legeringer eller amalgamer

(b) Følgende jernholdig avfall og skrap av jern eller stål:

GA 040	7204 10	Avfall og skrap av støpejern
GA 060	7204 29	Avfall og skrap av andre stållegeringer
GA 070	7204 30	Avfall og skrap av fortennet jern eller stål
GA 080	7204 41	Dreiespon, spon, skår, freseavfall, filspion, samt spon og nedfall fra skjæring og stansing, også i pakker
GA 090	7204 49	Annet jernholdig avfall og skrap
GA 100	7204 50	Avfall i blokk, barre
GA 110	ex 7302 10	Brukte jern- og stålbejelker

(c) Følgende avfall og skrap av ikke-jernholdige metaller og deres legeringer:

GA 120	7404 00	Avfall og skrap av kobber
GA 140	7602 00	Avfall og skrap av aluminium
GA 150	7802 00	Avfall og skrap av bly
GA 160	7902 00	Avfall og skrap av sink
GA 170	8002 00	Avfall og skrap av tinn

11. I avsnitt GB («Annet metallavfall som stammer fra smelting og raffinering av metaller»):

GB 010	2620 11	Hardsink (varmgalvanisering)
GB 020		Sinkholdige dross:
GB 021		– Toppdross fra varmgalvanisering med sink (> 90% Zn)
GB 022		– Bunndross fra varmgalvanisering med sink (> 92 % Zn)
GB 023		– Dross fra presstøping av sink (> 85% Zn)
GB 024		– Dross fra varmgalvanisering med sink (satsvis) (> 92% Zn)
GB 025		– Avrakingsslag fra sink
GB 030		Avrakingsslag fra aluminium
GB 040	ex 2620 90	Slagg fra behandling av edelmetaller og kobber for ytterligere bearbeiding

12. I avsnitt GC («Annet avfall som inneholder metaller»)

GC 060		Brukte, metallholdige katalysatorer som inneholder:
		– Edelmetaller: gull, sølv
		– Metaller av platinagruppen: ruthenium, rhodium, palladium, osmium, iridium, platina
		– Overgangsmetaller: scandium, vanadium, mangan, kobolt, kobber, yttrium, niob, hafnium, wolfram, titan, krom, jern, nikkel, sink, zirkonium, molybden, tantal, rhenium
		– Lantanoider (sjeldne jordmetaller): lantan, praseodym, samarium, gadolinium, dysprosium, erbium, ytterbium, cerium, neodmium, europium, terbium, holmium, thulium, lutetium

13. I avsnitt GH («Plastavfall i fast form»):

GH 010	3915	Avfall, skav og skrap av plast av
GH 011	ex 3915 10	– polymerer av etylen

GH 012	ex 3915 20	– polymerer av styren
GH 013	ex 3915 30	– polymerer av vinylklorid

14. Samtlige typer i avsnitt GI («Avfall av papir, papp og papirprodukter»).

BURKINA FASO

Samtlige typer unntatt:

Samtlige typer i avsnitt GA («Avfall av metall og metallegeringer i metallisk, ikke-spredbar form»)

KAMERUN

Samtlige typer unntatt:

15. I avsnitt GA («Avfall av metall og metallegeringer i metallisk, ikke-spredbar form»):

(a) Avfall og skrap av følgende edelmetaller og legeringer

GA 010	ex 7112 10	– av gull
GA 020	ex 7112 20	– av platina (uttrykket «platina» omfatter platina, iridium, osmium, palladium, rhodium og rutenium)
GA 030	ex 7112 90	– av andre edelmetaller, f.eks. sølv

NB: Kvikksølv er uttrykkelig unntatt som et forurensende stoff i disse metallene og deres legeringer eller amalgamer

(b) Følgende jernholdig avfall og skrap av jern eller stål:

GA 040	7204 10	– Avfall og skrap av støpejern
GA 050	7204 21	– Avfall og skrap av rustfritt stål
GA 060	7204 29	– Avfall og skrap av andre stållegeringer
GA 070	7204 30	– Avfall og skrap av fortrinnet jern og stål
GA 080	7204 41	– Dreiespon, spon, skår, freseavfall, filspion, samt spon og nedfall fra skjæring og stansing, også i pakker
GA 090	7204 49	– Annet jernholdig avfall og skrap
GA 100	7204 50	– Avfall i blokk, barre
GA 110	ex 7302 10	– Brukte jern- og stålbejelker
GA 120	7404 00	Avfall og skrap av kobber
GA 130	7503 00	Avfall og skrap av nikkel
GA 150	7802 00	Avfall og skrap av bly
GA 160	7902 00	Avfall og skrap av sink
GA 170	8002 00	Avfall og skrap av tinn
GA 210	8104 20	Avfall og skrap av magnesium (unntatt slikt som er oppført på listen i AA 190) ¹
GA 220	ex 8105 10	Avfall og skrap av kobolt
GA 280	ex 8111 00	Avfall og skrap av mangan
GA 300	ex 8112 20	Avfall og skrap av krom

16. I avsnitt GB («Annet metallavfall som stammer fra smelting og raffinering av metaller»):

GB 050	ex 2620 90	Tantalholdig tinnslag med mindre enn 0,5 % tinn
--------	------------	---

17. I avsnitt GC («Annet avfall som inneholder metaller»)

GC 030	ex 8908 00	Fartøyer og andre flytende gjenstander for opphugging, skikkelig tømt for all last og alt annet materiale fra driften av fartøyet som kan ha vært klassifisert som farlig stoff eller farlig avfall
GC 040		Motorvognvrak, tømt for væsker

18. I avsnitt GE («Glassavfall i ikke-spredbar form»)

GE 010	ex 7001 00	Glasskår og annet avfall og skrap unntatt glass fra katodestrålerør og annet aktivert glass
--------	------------	---

19. I avsnitt GF («Keramikkavfall i ikke-spredbar form»).

GF 010	Avfall fra keramikkprodukter som er brent etter forming, herunder keramikkbeholdere (før og/eller etter bruk)
--------	---

20. I avsnitt GH («Plastavfall i fast form»):

GH 010	3915	Avfall, skav og skrap av plast av
GH 011	ex 3915 10	– polymerer av etylen
GH 012	ex 3915 20	– polymerer av styren
GH 013	ex 3915 30	– polymerer av vinylklorid

21. Samtlige typer i avsnitt GI («Avfall av papir, papp og papirprodukter»).

22. I avsnitt GJ («Tekstilavfall»)

GJ 010	5003	Silkeavfall (herunder kokonger uegnet for spoling, samt garnavfall og garnetterte (opprevne) rester)
GJ 011	5003 10	– Ikke kardet eller kjemmet
GJ 012	5003 90	– Annet
GJ 020	5103	Avfall av ull eller fint eller grovt dyrehår, herunder garnavfall, men unntatt garnetterte (opprevne) rester:
GJ 021	5103 10	– Kardeull av fint dyrehår
GJ 022	5103 20	– Annet avfall av ull eller av fint dyrehår
GJ 023	5103 30	– Avfall av grovt dyrehår
GJ 030	5202	Bomullsavfall (herunder garnavfall og garnetterte (opprevne) rester):
GJ 031	5202 10	– Garnavfall (herunder trådavfall)
GJ 032	5202 91	– Garnetterte (opprevne) rester
GJ 033	5202 99	– Annet
GJ 090	ex 5305 29	Stry, kardeull og avfall (herunder garnavfall og garnetterte (opprevne) rester) av manilla (manillahamp eller <i>Musa textilis nee</i>)
GJ 110	5505	Avfall (herunder kardeull, garnavfall og garnetterte (opprevne) rester) av syntetiske og kunstige fibrer
GJ 111	5505 10	– av syntetiske fibrer
GJ 112	5505 20	– av kunstige fibrer
GJ 120	6309 00	Brukte klær og andre brukte tekstilartikler
GJ 130	ex 6310	Brukte filler, skrotet seilgarn, tauverk, rep og tau og utslitte artikler av seilgarn, tauverk, rep eller tau av tekstilmaterialer:
GJ 131	ex 6310 10	– Sortert
GJ 132	ex 6310 90	– Annet

23. I avsnitt GK («Gummiavfall»).

GK 020	4012 20	Brukte dekk
--------	---------	-------------

24. Samtlige typer i avsnitt GL («Ubehandlet kork- og treavfall»).

25. I avsnitt GM («Avfall fra landbruksbasert og annen næringsmiddelindustri»)

GM 080	ex 2308	Tørket og sterilisert vegetabilsk avfall, rester og biprodukter, også i form av pelleter, brukt i dyrefôr, ikke spesifisert eller inkludert andre steder
--------	---------	--

KAPP VERDE

Samtlige typer

COLOMBIA

1. I avsnitt GA («Avfall av metall og metallegeringer i metallisk, ikke-spredbar form»):

Samtlige typer avfall og skrap av ikke-jernholdige metaller og deres legeringer.

2. I avsnitt GB («Annet metallavfall som stammer fra smelting og raffinering av metaller»):

GB 040	ex 2620 90	Slagg fra behandling av edelmetaller og kopper for ytterligere bearbeiding
--------	------------	--

3. I avsnitt GC («Annet avfall som inneholder metaller»):

GC 070	ex 2619 00	Slagg fra framstilling av jern og stål (inkludert legeringer med lavt stålinnhold), unntatt slagg som er særlig framstilt for å oppfylle både nasjonale og relevante internasjonale krav og standarder ²
--------	------------	---

4. I avsnitt GD («Avfall fra gruvedrift i ikke-spredbar form»).

GD 040	ex 2529 30	Avfall av leucitt, nefelin og nefelinsyenitt
[...]		
GD 060	ex 2529 21	Avfall av flusspat
	ex 2529 22	
GD 050	ex 2529 10	Avfall av feltspat

5. I avsnitt GG («Annet avfall som hovedsakelig inneholder uorganiske bestanddeler, men som kan inneholde metaller og organiske materialer»):

GG 030	ex 2621	Bunnaske og slaggtapper fra kullfyrte kraftverk
GG 040	ex 2621	Flyveaske fra kullfyrte kraftverk
GG 060	ex 2803	Brukt, aktivert kull, som resultat av behandling av drikkevann og prosesser i næringsmiddelindustri og produksjon av vitaminer
GG 080	ex 2621 00	Kjemisk stabilisert slagge fra kopperproduksjon, med høyt jerninnhold (mer enn 20 %), og framstilt i samsvar med industristandarder (f.eks. DIN 4301 og DIN 8201), hovedsakelig til bygging og sliping
GG 100		Kalkstein fra kalsiumcyanamidproduksjon (med pH-verdi under 9)

6. I avsnitt GH («Plastavfall i fast form»):

GH 013	ex 3915 30	Avfall, skav og skrap av plast av polymerer av vinylklorid
GH 015	ex 3915 90	– Harpikser eller kondensasjonsprodukter, for eksempel
		– ureaformaldehydharpikser
		– fenolformaldehydharpikser
		– melaminformaldehydresiner
		– epoksyharpikser
		– alkydharpikser
		– polyamider

7. I avsnitt GJ («Tekstilavfall»):

GJ 050	ex 5302 90	Stry og avfall (herunder garnavfall og garnetterte (opprevne) rester) av ekte hamp (<i>Cannabis sativa L.</i>)
--------	------------	--

8. I avsnitt GK («Gummiavfall»):

GK 020	4012 20	Brukte dekk
GK 030	ex 4017 00	Avfall og skrap av hardgummi (for eksempel ebonitt)

9. I avsnitt GO («Annet avfall som hovedsakelig inneholder organiske bestanddeler, men som også kan inneholde metaller og uorganiske materialer»):

GO 040		Avfall av fotografisk filmbase og fotografisk film som ikke inneholder sølv
GO 050		Engangskameraer uten batteri

KOMORENE, Den islamske forbundsrepublikken

Samtlige typer unntatt:

I avsnitt GJ («Tekstilavfall»):

GJ 120	6309 00	Brukte klær og andre brukte tekstilartikler
--------	---------	---

COSTA RICA

Samtlige typer

DOMINICA

Samtlige typer

DEN DOMINIKANSKE REPUBLIKK

Samtlige typer

DJIBOUTI

Samtlige typer

EGYPT

Samtlige typer unntatt:

1. Samtlige typer i avsnitt GA («Avfall av metall og metallegeringer i metallisk, ikke-spredbar form»).
2. Samtlige typer i avsnitt GI («Avfall av papir, papp og papirprodukter»).
3. Samtlige typer i avsnitt GJ («Tekstilavfall»).

FIJI

Samtlige typer

GAMBIA

Samtlige typer unntatt:

I avsnitt GJ («Tekstilavfall»):

GJ 120	6309 00	Brukte klær og andre brukte tekstilartikler
--------	---------	---

GHANA

Samtlige typer

GRENADA

Samtlige typer unntatt:

I avsnitt GK («Gummiavfall»):

GK 020	4012 20	Brukte dekk
--------	---------	-------------

GUYANA

Samtlige typer

KIRIBATI

Samtlige typer

KUWAIT

Samtlige typer unntatt:

I avsnitt GH («Plastavfall i fast form»):

GH 011	ex 3915 10	Avfall, skav og skrap av plast av – polymerer av etylen
--------	------------	--

LIBANON

Samtlige typer unntatt:

I avsnitt GJ («Tekstilavfall»):

GJ 120	6309 00	Brukte klær og andre brukte tekstilartikler
--------	---------	---

MALAWI

Samtlige typer unntatt:

1. Samtlige typer i avsnitt GA («Avfall av metall og metallegeringer i metallisk, ikke-spredbar form»).
2. Samtlige typer i avsnitt GE («Glassavfall i ikke-spredbar form»).
3. Samtlige typer i avsnitt GI («Avfall av papir, papp og papirprodukter»).
4. I avsnitt GJ («Tekstilavfall»):

GJ 120	6309 00	Brukte klær og andre brukte tekstilartikler
--------	---------	---

MALDIVENE

Samtlige typer

MALI

1. I avsnitt GA («Avfall av metall og metallegeringer i metallisk, ikke-spredbar form»):
Samtlige typer avfall og skrap av ikke-jernholdige metaller og deres legeringer.

2. Samtlige typer i avsnitt GE («Glassavfall i ikke-spredbar form»).
3. Samtlige typer i avsnitt GF («Keramikkavfall i ikke-spredbar form»)
4. Samtlige typer i avsnitt GH («Plastavfall i fast form»).
5. Samtlige typer i avsnitt GN («Avfall som stammer fra garving, buntmakervirksomhet og bruk av lær»)

MOLDOVA

Samtlige typer

MONGOLIA

Samtlige typer

MYANMAR

Samtlige typer

NICARAGUA

Samtlige typer

NIGER

Samtlige typer unntatt:

1. I avsnitt GJ («Tekstilavfall»)

GJ 120	6309 00	Brukte klær og andre brukte tekstilartikler
--------	---------	---

2. I avsnitt GK («Gummiavfall»).

GK 020	4012 20	Brukte dekk
--------	---------	-------------

NIGERIA

Samtlige typer unntatt:

Samtlige typer i avsnitt GH («Plastavfall i fast form»).

PAKISTAN

1. I avsnitt GK («Gummiavfall»):

GK 020	4012 20	Brukte dekk
--------	---------	-------------

2. I avsnitt GM («Avfall fra landbruksbasert og annen næringsmiddelindustri»):

GM 070	ex 2307	Vinberme
--------	---------	----------

3. I avsnitt GN («Avfall som stammer fra garving, buntmakervirksomhet og bruk av lær»):

GN 010	ex 0502 00	Avfall av bust og hår av svin eller villsvin eller av grevlinghår og annet hår til børsteproduksjon
--------	------------	---

PAPUA NY-GUINEA

Samtlige typer

PARAGUAY

Samtlige typer unntatt:

1. Samtlige typer i avsnitt GI («Avfall av papir, papp og papirprodukter»)

2. I avsnitt GJ («Tekstilavfall»):

GJ 010	5003	Silkeavfall (herunder kokonger uegnet for spoling, samt garnavfall og garnetterte (opprevne) rester)
--------	------	--

GJ 011	5003 10	– Ikke kardet eller kjemmet
--------	---------	-----------------------------

GJ 030	5202	Bomullsavfall (herunder garnavfall og garnetterte (opprevne) rester)
--------	------	--

GJ 031	5202 10	Garnavfall (herunder trådavfall)
--------	---------	----------------------------------

GJ 032	5202 91	Garnetterte (opprevne) rester
--------	---------	-------------------------------

3. I avsnitt GL («Ubehandlet kork- og treavfall»):

GL 020	4501 90	Korkavfall: knust, granulert eller malt kork.
--------	---------	---

PERU

Samtlige typer

SÃO TOMÉ OG PRÍNCIPE

Samtlige typer unntatt:

1. I avsnitt GJ («Tekstilavfall»):

GJ 111	5505 10	Avfall (herunder kardeull, garnavfall og garnetterte (opprevne) rester) av syntetiske og kunstige fibrer – av syntetiske fibrer
GJ 120	6309 00	Brukte klær og andre brukte tekstilartikler
GJ 130	ex 6310	Brukte filler, skrotet seilgarn, tauverk, rep og tau og utslitte artikler av seilgarn, tauverk, rep eller tau av tekstilmaterialer:
GJ 131	ex 6310 10	– Sortert
GJ 132	ex 6310 90	– Annet

2. I avsnitt GK («Gummiavfall»):

GK 020	4012 20	Brukte dekk
--------	---------	-------------

SAUDIA-ARABIA

Samtlige typer

SENEGAL

Samtlige typer

SEYCHELLENE

Samtlige typer

SINGAPORE

Samtlige typer unntatt:

1. I avsnitt GA («Avfall av metall og metallegeringer i metallisk, ikke-spredbar form»):

(a) Avfall og skrap av følgende edelmetaller og legeringer

GA 010	ex 7112 10	– av gull
GA 020	ex 7112 20	– av platina (uttrykket «platina» omfatter platina, iridium, osmium, palladium, rhodium og rutenium)
GA 030	ex 7112 90	– av andre edelmetaller, f.eks. sølv

NB: Kvikksølv er uttrykkelig unntatt som et forurensende stoff i disse metallene og deres legeringer eller amalgamer

(b) Følgende jernholdig avfall og skrap av jern eller stål:

GA 040	7204 10	– Avfall og skrap av støpejern
GA 050	7204 21	– Avfall og skrap av rustfritt stål
GA 060	7204 29	– Avfall og skrap av andre stallegeringer

(c) Følgende avfall og skrap av ikke-jernholdige metaller og deres legeringer:

GA 120	7404 00	Avfall og skrap av kopper
GA 130	7503 00	Avfall og skrap av nikkel
GA 140	7602 00	Avfall og skrap av aluminium
GA 150	7802 00	Avfall og skrap av bly
GA 170	8002 00	Avfall og skrap av tinn
GA 190	ex 8102 91	Avfall og skrap av molybden
GA 250	ex 8108 10	Avfall og skrap av titan
GA 260	ex 8109 10	Avfall og skrap av zirkonium
GA 280	ex 8111 00	Avfall og skrot av mangan
GA 300	ex 8112 20	Avfall og skrap av krom
GA 320	ex 8112 91	Avfall og skrap av vanadium
GA 350	ex 8112 91	Avfall og skrap av: Niob

2. I avsnitt GC («Annet avfall som inneholder metaller»):

GC 070	ex 2619 00	Slagg fra framstilling av jern og karbonstål (inkludert legeringer med lavt stålinnhold) unntatt slagg som er særlig framstilt for å oppfylle både nasjonale og relevante internasjonale krav og standarder ²
--------	------------	--

3. I avsnitt GD («Avfall fra gruvedrift i ikke-spredbar form»):

GD 020	ex 2514 00	Skiferavfall, enten grovt tilhugget eller skåret, ved saging eller på annen måte.
--------	------------	---

4. I avsnitt GH («Plastavfall i fast form»):

GH 013	ex 3915 30	Avfall, skav og skrap av plast av – polymerer av vinylklorid
--------	------------	--

SAINT CHRISTOPHER OG NEVIS

Samtlige typer

ST. LUCIA

Samtlige typer

ST. VINCENT OG GRENADINENE

Samtlige typer

TANZANIA

Samtlige typer unntatt:

I avsnitt GJ («Tekstilavfall»):

GJ 120	6309	Brukte klær og andre brukte tekstilartikler
--------	------	---

UGANDA

Samtlige typer unntatt:

1. I avsnitt GA («Avfall av metall og metallegeringer i metallisk, ikke-spredbar form»)

GA 050	7204 21	Avfall og skrap av rustfritt stål
GA 060	7204 29	Avfall og skrap av andre stallegeringer

2. I avsnitt GJ («Tekstilavfall»)

GJ 120	6309 00	Brukte klær og andre brukte tekstilartikler
--------	---------	---

TUVALU

Samtlige typer

VANUATU

Samtlige typer

VEST-SAMOA

Samtlige typer

Del 2

Stater og territorier som ikke har svart på melding om transporter for gjenvinning av visse typer avfall på listen i vedlegg II til forordning (EØF) nr. 259/93

AFGHANISTAN

Samtlige typer

ALGERIE

Samtlige typer

ANGOLA

Samtlige typer unntatt:

1. Samtlige typer i avsnitt GA («Avfall av metall og metallegeringer i metallisk, ikke-spredbar form»).

2. Samtlige typer i avsnitt GE («Glassavfall i ikke-spredbar form»).

3. Samtlige typer i avsnitt GI («Avfall av papir, papp og papirprodukter»).
4. Samtlige typer i avsnitt GJ («Tekstilavfall»).
5. Samtlige typer i avsnitt GK («Gummiavfall»).

Samtlige typer	ARMENIA
Samtlige typer	ASERBAIJDSJAN
Samtlige typer	BAHRAIN
Samtlige typer	BANGLADESH
Samtlige typer	BRUNEI
Samtlige typer	BURUNDI
Samtlige typer	KAMBODSJA
Samtlige typer	ECUADOR
Samtlige typer	EL SALVADOR
Samtlige typer	EKVATORIAL-GUINEA
Samtlige typer	ERITREA
Samtlige typer	ETIOPIA
Samtlige typer	Den tidligere jugoslaviske republikken MAKEDONIA
Samtlige typer	GABON
Samtlige typer	GUATEMALA
Samtlige typer unntatt: I avsnitt GJ («Tekstilavfall»):	GUINEA
GJ 120 6309 00	Brukte klær og andre brukte tekstilartikler
Samtlige typer	HAITI
Samtlige typer	HONDURAS
Samtlige typer	ELFENBEINSKYSTEN
Samtlige typer	KASAKHSTAN

Samtlige typer	KIRGISISTAN
Samtlige typer	LAOS
Samtlige typer	LESOTHO
Samtlige typer	MAROKKO
Samtlige typer	MOSAMBIK
Samtlige typer	NAMIBIA
Samtlige typer	NEPAL
Samtlige typer	OMAN
Samtlige typer	PANAMA
Samtlige typer	QATAR

DEN RUSSISKE FØDERASJONEN

Samtlige typer unntatt:

1. I avsnitt GA («Avfall av metall og metallegeringer i metallisk, ikke-spredbar form»):

(a) Følgende avfall og skrap av ikke-jernholdige metaller og deres legeringer:

GA 150	7802 00	Avfall og skrap av bly
GA 160	7902 00	Avfall og skrap av sink
GA 170	8002 00	Avfall og skrap av tinn
GA 180	ex 8101 91	Avfall og skrap av wolfram
GA 190	ex 8102 91	Avfall og skrap av molybden
GA 200	ex 8103 10	Avfall og skrap av tantal
GA 210	8104 20	Avfall og skrap av magnesium (unntatt slikt som er oppført på listen i AA 190) ¹
GA 220	ex 8105 10	Avfall og skrap av kobolt
GA 230	ex 8106 00	Avfall og skrap av vismut
GA 240	ex 8107 10	Avfall og skrap av kadmium
GA 250	ex 8108 10	Avfall og skrap av titan
GA 260	ex 8109 10	Avfall og skrap av zirkonium
GA 270	ex 8110 00	Avfall og skrap av antimon
GA 280	ex 8111 00	Avfall og skrap av mangan
GA 290	ex 8112 11	Avfall og skrap av beryllium
GA 300	ex 8112 20	Avfall og skrap av krom
GA 310	ex 8112 30	Avfall og skrap av germanium
GA 320	ex 8112 40	Avfall og skrap av vanadium
	ex 8112 91	Avfall og skrap av:
GA 330		– Hafnium
GA 340		– Indium
GA 350		– Niob
GA 400	ex 2804 90	Avfall og skrap av selén
GA 410	ex 2804 50	Avfall og skrap av tellur

2. I avsnitt GB («Annet metallavfall som stammer fra smelting og raffinering av metaller»):

GB 010	2620 11	Hardsink (varmgalvanisering)
GB 025		– Avrakingsslagg fra sink

3. I avsnitt GC («Annet avfall som inneholder metaller»):

GC 030	ex 8908 00	Fartøyer og andre flytende gjenstander for opphugging, skikkelig tømt for all last og alt annet materiale fra driften av fartøyet som kan ha vært klassifisert som farlig stoff eller farlig avfall.
GC 070	ex 2619 00	Slagg fra framstilling av jern og karbonstål (inkludert legeringer med lavt stålinnhold) unntatt slagg som er særlig framstilt for å oppfylle både nasjonale og relevante internasjonale krav og standarder ²

4. I avsnitt GD («Avfall fra gruvedrift i ikke-spredbar form»):

GD 020	ex 2514 00	Skiferavfall, enten grovt tilhugget eller skåret, ved saging eller på annen måte
GD 030	2525 30	Glimmeravfall
GD 070	ex 2811 22	Silisiumavfall i fast form unntatt avfall som benyttes i støpeprosesser

5. I avsnitt GG («Annet avfall som hovedsakelig inneholder uorganiske bestanddeler, men som kan inneholde metaller og organiske materialer»):

GG 030	ex 2621	Bunnaske og slaggtapper fra kullfyrte kraftverk
GG 040	ex 2621	Flyveaske fra kullfyrte kraftverk
GG 060	ex 2803	Brukt, aktivert kull, som resultat av behandling av drikkevann og prosesser i næringsmiddelindustri og produksjon av vitaminer
GG 110	ex 2621 00	Nøytralisert rødt slam fra produksjon av aluminiumoksid

6. Samtlige typer i avsnitt GH («Plastavfall i fast form»).

7. I avsnitt GJ («Tekstilavfall»):

GJ 110	5505	Avfall (herunder kardeull, garnavfall og garnetterte (opprevne) rester) av syntetiske og kunstige fibrer
GJ 111	5505 10	– av syntetiske fibrer
GJ 112	5505 20	– av kunstige fibrer

8. Samtlige typer i avsnitt GK («Gummiavfall»).

9. I avsnitt GM («Avfall fra landbruksbasert og annen næringsmiddelindustri»):

GM 090	1522	Degras; rester etter behandling av fettstoffer eller animalsk eller vegetabilsk voks
GM 100	0506 90	Avfall av bein og horn, ubearbeidet, avfettet, enkelt preparert (men ikke tilskåret), syrebehandlet eller avgelatinisert
GM 110	ex 0511 91	Fiskeavfall

10. I avsnitt GN («Avfall som stammer fra garving, buntmakervirksomhet og bruk av lær»):

GN 010	ex 0502 00	Avfall av bust og hår av svin eller villsvin eller av grevlinghår og annet hår til børsteproduksjon
GN 020	ex 0503 00	Avfall av hestehår, også lagt i lag med eller uten støttemateriale
GN 030	ex 0505 90	Avfall av skinn og andre deler av fugler, fjør- eller dunkledte, og deler av fjør (med eller uten avskårne kanter) og dun, som ikke er ytterligere bearbeidet ut over rensing, desinfisering eller behandling med sikte på bevaring.

11. I avsnitt GO («Annet avfall som hovedsakelig inneholder organiske bestanddeler, men som også kan inneholde metaller og uorganiske materialer»):

GO 010	ex 0501 00	Avfall av menneskehår
--------	------------	-----------------------

SALOMONØYENE

Samtlige typer

SUDAN

Samtlige typer

SWAZILAND

Samtlige typer

SYRIA

Samtlige typer

TADSIKISTAN

Samtlige typer

TONGA

Samtlige typer

TUNISIA

Samtlige typer i vedlegg II, unntatt:

1. I avsnitt GA («Avfall av metall og metallegeringer i metallisk, ikke-spredbar form»):

(a) Følgende jernholdig avfall og skrap av jern og stål:

GA 110 ex 7302 10 Brukte jern- og stålbjelker

(b) Følgende avfall og skrap av ikke-jernholdige metaller og deres legeringer:

GA 120 7404 00 Avfall og skrap av kopper

GA 140 7602 00 Avfall og skrap av aluminium

GA 170 8002 00 Avfall og skrap av tinn

2. I avsnitt GC («Annet avfall som inneholder metaller»):

GC 030 ex 8908 00 Fartøyer og andre flytende gjenstander for opphugging, skikkelig tømt for all last og alt annet materiale fra driften av fartøyet som kan ha vært klassifisert som farlig stoff eller farlig avfall

3. Samtlige typer i avsnitt GH («Plastavfall i fast form»).

4. Samtlige typer i avsnitt GI («Avfall av papir, papp og papirprodukter»).

5. I avsnitt GJ («Tekstilavfall»):

GJ 010 5003 Silkeavfall (herunder kokonger uegnet for spoling, samt garnavfall og garnetterte (opprevne) rester)

GJ 012 5003 90 – Annet

GJ 020 5103 Avfall av ull eller fint eller grovt dyrehår, herunder garnavfall, men unntatt garnetterte (opprevne) rester:

GJ 030 5202 Bomullsavfall (herunder garnavfall og garnetterte (opprevne) rester)

GJ 060 ex 5303 90 Stry og avfall (herunder garnavfall og garnetterte (opprevne) rester) av jute og andre tekstilbastfibre (unntatt tekstillin, ekte hamp og rami)

GJ 070 ex 5304 90 Stry og avfall (herunder garnavfall og garnetterte (opprevne) rester) av sisal og andre tekstilfibre av agaveslekten

GJ 111 5505 10 Avfall (herunder kardeull, garnavfall og garnetterte (opprevne) rester) av syntetiske og kunstige fibrer

– av syntetiske fibrer

GJ 120 6309 00 Brukte klær og andre brukte tekstilartikler

GJ 130 ex 6310 Brukte filler, skrotet seilgarn, tauverk, rep og tau og utslitte artikler av seilgarn, tauverk, rep eller tau av tekstilmaterialer.

6. Samtlige typer i avsnitt GK («Gummiavfall»).

7. I avsnitt GM («Avfall fra landbruksbasert og annen næringsmiddelindustri»):

GM 080 ex 2308 Tørket og sterilisert vegetabilsk avfall, rester og biprodukter, også i form av pelleter, brukt i dyrefôr, ikke spesifisert eller inkludert andre steder

GM 130 Avfall fra landbruksbasert næringsmiddelindustri med unntak av biprodukter som oppfyller nasjonale og internasjonale krav og standarder for produkter til konsum eller dyrefôr

8. I avsnitt GN («Avfall som stammer fra garving, buntmakervirksomhet og bruk av lær»)

GN 010	ex 0502 00	Avfall av bust og hår av svin eller villsvin eller av grevlinghår og annet hår til børsteproduksjon
GN 020	ex 0503 00	Avfall av hestehår, også lagt i lag med eller uten støttemateriale
GN 040	ex 4110 00	Skav og annet avfall av lær eller av komposittlær som ikke egner seg for produksjon av lærartikler, unntatt lærslam

TURKMENISTAN

Samtlige typer

DE FORENTE ARABISKE EMIRATENE

Samtlige typer

USBEKISTAN

Samtlige typer

VATIKANSTATEN

Samtlige typer

VENEZUELA

Samtlige typer

VIETNAM

Samtlige typer

YEMEN

Samtlige typer

ZIMBABWE

Samtlige typer

1 Se vedlegg III til rådsforordning (EØF) nr. 259/93 (transportforordningen)

2 Denne oppføringen omfatter bruk av slikt slagg som kilde til titandioksid og vanadium.

Vedlegg 3. Fremgangsmåter for kontroll i henhold til transport av visse typer avfall til visse stater som ikke anvender OECDs vedtak om kontroll av forflytninger av avfall beregnet på gjenvinning

Dette vedlegget gjelder eksport av avfall oppført i vedlegg II til forordning (EØF) nr. 259/93 (transportforordningen) til stater som ikke anvender OECDs vedtak C((9239) av 30. mars 1992 om kontroll av grensekryssende transport av avfall beregnet på gjenvinning. Vedlegget suppleres av vedlegg 2 til forskriften.

Eksport av avfall angitt i del 1 skal følge de kontrollprosedyrene som gjelder for avfall som er oppført i vedlegg III (oransje avfallsliste) til transportforordningen ved eksport til de stater som er nevnt i del 1.

Eksport av avfall angitt i del 2 skal følge de kontrollprosedyrene som gjelder for avfall som er oppført i vedlegg IV (rød avfallsliste) til transportforordningen ved eksport til de stater som er nevnt i del 2.

Eksport av avfall angitt i del 3 skal følge de kontrollprosedyrene som er fastsatt i artikkel 15 i transportforordningen ved eksport til de stater som er nevnt i del 3.

Eksport av avfall angitt i del 4 kan skje uten noen særskilt kontrollprosedyre ved eksport til de stater som er nevnt i del 4 (med forbehold for artikkel 1 nr. 3 bokstav b) til e) og artikkel 11 i transportforordningen).

Del 1

Nedenfor er angitt til hvilke land transport av visse avfallstyper oppført i vedlegg II (grønn liste) til forordning (EØF) nr. 259/93 må foregå etter den framgangsmåten for kontroll som kommer til anvendelse på avfall nevnt i vedlegg III (oransje liste) til nevnte forordning. De aktuelle avfallstypene i vedlegg II er også angitt.

BULGARIA

1. I avsnitt GA («Avfall av metall og metallegeringer i metallisk, ikke-spreddbar form»):

a) Avfall og skrap av følgende edelmetaller og legeringer av:

GA 010 ex 7112 10 – Gull

GA 030 ex 7112 90 – Andre edelmetaller, f.eks. sølv

NB: Kvikksølv er uttrykkelig unntatt som et forurensende stoff i disse metallene og deres legeringer eller amalgamer.

b) Følgende jernholdig avfall og skrap av jern eller stål:

GA 040 7204 10 Avfall og skrap av støpejern

GA 060 7204 29 Avfall og skrap av andre stållegeringer

GA 070 7204 30 Avfall og skrap av fortinnet jern og stål

GA 080	7204 41	Dreiespon, spon, skår, freseavfall, filspen, samt spon og nedfall fra skjæring og stansing, også i pakker
GA 090	7204 49	Annet avfall og skrap av jern
GA 100	7204 50	Avfall i blokk; barre
GA 110	ex 7302 10	Brukte jern- og stålbjelker

c) Følgende avfall og skrap av ikke-jernholdige metaller og deres legeringer:

GA 120	7404 00	Avfall og skrap av kopper
GA 140	7602 00	Avfall og skrap av aluminium
GA 150	7802 00	Avfall og skrap av bly
GA 160	7902 00	Avfall og skrap av sink
GA 170	8002 00	Avfall og skrap av tinn

2. I avsnitt GB («Annet metallavfall som stammer fra smelting og raffinering av metaller»):

GB 010	2620 11	Hardsink (varmgalvanisering)
GB 020		Sinkholdig dross:
GB 021		– toppdross fra varmgalvanisering med sink (> 90% Zn)
GB 022		– bunndross fra varmgalvanisering med sink (> 92% Zn)
GB 023		– dross fra presstøping av sink (> 85% Zn)
GB 024		– dross fra varmgalvanisering med sink (satsvis) (> 92% Zn)
GB 025		– avrakingslagg fra sink
GB 030		– avrakingslagg fra aluminium
GB 040	ex 2620 90	Slagg fra behandling av edelmetaller og kopper for ytterligere bearbeiding

3. I avsnitt GC («Annet metallavfall»):

GC 060		Brukte katalysatorer som inneholder ett eller flere av følgende metaller:
		– edelmetaller: gull, sølv,
		– metaller av platinagruppen: ruthenium, rhodium, palladium, osmium, iridium, platina
		– overgangsmetaller: scandium, vanadium, mangan, kobolt, kopper, yttrium, niob, hafnium, wolfram, titan, krom, jern, nikkel, sink, zirkonium, molybden, tantal, rhenium
		– lantanoider (sjeldne jordmetaller): lantan, praseodym, samarium, gadolinium, dysprosium, erbium, ytterbium, cerium, neodym, europium, terbium, holmium, thulium, lutetium

4. I avsnitt GH («Plastavfall i fast form»):

GH 010	3915	Avfall, skav og skrap av plast av:
GH 011	ex 3915 10	– polymerer av etylen
GH 012	ex 3915 20	– polymerer av styren
GH 013	ex 3915 30	– polymerer av vinylklorid

KYPROS

Samtlige typer i vedlegg II unntatt dem som er oppført i del 4.

UNGARN¹

Samtlige typer i vedlegg II unntatt dem som er oppført i del 2.

INDONESIA

I avsnitt GA («Avfall av metall og metallegeringer i metallisk, ikke-spredbar form»)

a) Følgende jernholdig avfall og skrap av jern eller stål:

GA 080	7204 41	Dreiespon, spon, skår, freseavfall, filspen, samt spon og nedfall fra skjæring og stansing, også i pakker
GA 090	7204 49	Annet avfall og skrap av jern
GA 100	204 50	Avfall i blokk; barre

b) Følgende avfall og skrap av ikke-jernholdige metaller og deres legeringer:

GA 120	7404 00	Avfall og skrap av kopper
GA 130	7503 00	Avfall og skrap av nikkel
GA 150	7802 00	Avfall og skrap av bly

GA 160	7902 00	Avfall og skrap av sink
GA 170	8002 00	Avfall og skrap av tinn
GA 180	ex 8101 91	Avfall og skrap av wolfram
GA 190	ex 8102 91	Avfall og skrap av molybden
GA 200	ex 8103 10	Avfall og skrap av tantal
GA 210	8104 20	Avfall og skrap av magnesium (unntatt de som er nevnt under AA 190) ²
GA 220	ex 8105 10	Avfall og skrap av kobolt
GA 230	ex 8106 00	Avfall og skrap av vismut
GA 240	ex 8107 10	Avfall og skrap av kadmium
GA 250	ex 8108 10	Avfall og skrap av titan
GA 260	ex 8109 10	Avfall og skrap av zirkonium
GA 270	ex 8110 00	Avfall og skrap av antimon
GA 280	ex 8111 00	Avfall og skrap av mangan
GA 290	ex 8112 11	Avfall og skrap av beryllium
GA 300	ex 8112 20	Avfall og skrap av krom
GA 310	ex 8112 30	Avfall og skrap av germanium
GA 320	ex 8112 40	Avfall og skrap av vanadium.

JAMAICA

1. Samtlige typer i avsnitt GA («Avfall av metall og metallegeringer i metallisk, ikke-spredbar form»).
2. Samtlige typer i avsnitt GB. («Annet metallavfall som stammer fra smelting og raffinering av metaller»).
3. Samtlige typer i avsnitt GD («Avfall fra gruvedrift i ikke-spredbar form»).
4. Samtlige typer i avsnitt GE («Glassavfall i ikke-spredbar form»).
5. Samtlige typer i avsnitt GF («Keramikkavfall i ikke-spredbar form»).
6. Samtlige typer i avsnitt GI («Avfall av papir, papp og papirprodukter»).
7. Samtlige typer som er oppført i avsnitt GJ («Tekstilavfall»).
8. Samtlige typer som er oppført i avsnitt GL («Ubehandlet kork- og treavfall»)

MACAO

Samtlige typer i vedlegg II til transportforordningen.

POLEN³

Samtlige typer i vedlegg II til transportforordningen.

SINGAPORE

1. I avsnitt GA («Avfall av metall og metallegeringer i metallisk, ikke-spredbar form»):
 - a) Avfall og skrap av følgende edelmetaller og legeringer av:

GA 010	ex 7112 10	– Gull
GA 020	ex 7112 20	– Platina (betegnelsen «platina» omfatter platina, iridium, osmium, palladium, rhodium og ruthenium)
GA 030	ex 7112 90	– Andre edelmetaller, f.eks. sølv

NB: Kvikksølv er uttrykkelig unntatt som et forurensende stoff i disse metallene og deres legeringer eller amalgamer.

- b) Følgende avfall og skrap av ikke-jernholdige metaller og deres legeringer:

GA 120	7404 00	Avfall og skrap av kopper
GA 130	7503 00	Avfall og skrap av nikkel
GA 140	7602 00	Avfall og skrap av aluminium
GA 170	8002 00	Avfall og skrap av tinn
GA 190	ex 8102 91	Avfall og skrap av molybden
GA 250	ex 8108 10	Avfall og skrap av titan
GA 260	ex 8109 10	Avfall og skrap av zirkonium
GA 280	ex 8111 00	Avfall og skrap av mangan
GA 300	ex 8112 20	Avfall og skrap av krom
GA 320	ex 8112 40	Avfall og skrap av vanadium
	ex 8112 91	Avfall og skrap av:
GA 350		– niob

2. I avsnitt GC («Annet metallavfall»):

GC 070 ex 2619 00 Slagg fra framstilling av jern og stål (herunder legeringer med lavt stålinnhold), unntatt slagg framstilt på en slik måte at det oppfyller både nasjonale og relevante internasjonale krav og standarder.⁴

3. I avsnitt GD («Avfall fra gruvedrift i ikke-spredbar form»)

GD 020 ex 2514 00 Avfall av skifer, enten grovt tilhugget eller bare tilskåret, ved saging eller på annen måte.

THAILAND

1. I avsnitt GA («Avfall av metall og metallegeringer i matallisk, ikke-spredbar form»)

a) Følgende avfall og skrap av ikke-jernholdige metaller og deres legeringer:

GA 130 7503 00 Avfall og skrap av nikkel
 GA 150 ex 7802 00 Avfall og skrap av bly
 GA 220 ex 8105 10 Avfall og skrap av kobolt
 GA 240 ex 8107 10 Avfall og skrap av kadmium
 GA 270 ex 8110 00 Avfall og skrap av antimon
 GA 290 ex 8112 11 Avfall og skrap av beryllium
 GA 300 ex 8112 20 Avfall og skrap av krom
 GA 310 ex 8112 30 Avfall og skrap av germanium
 GA 320 ex 8112 40 Avfall og skrap av vanadium
 ex 8112 91 Avfall og skrap av:
 GA 330 – Hafnium
 GA 340 – Indium
 GA 350 – Niob
 GA 360 – Rhenium
 GA 370 – Gallium
 GA 400 ex 2804 90 Avfall og skrap av selen
 GA 410 ex 2804 50 Avfall og skrap av tellur
 GA 420 ex 2804 30 Avfall og skrap av lantanoider

2. Samtlige typer i avsnitt GB («Annet metallavfall som stammer fra smelting og raffinering av metaller»).

3. I avsnitt GC («Annet metallavfall»)

GC 050 Brukte katalysatorer for pulverkatalytisk krakking (f.eks. aluminiumoksid, zeolitter)
 GC 060 Brukte katalysatorer som inneholder ett eller flere av følgende metaller:
 – edle metaller: gull, sølv,
 – metaller av platinagruppen: ruthenium, rhodium, palladium, osmium, iridium, platina
 – overgangsmetaller: scandium, vanadium, mangan, kobolt, kopper, yttrium, niob, hafnium, wolfram, titan, krom, jern, nikkel, sink, zirkonium, molybden, tantal, rhenium
 – lantanoider (sjeldne jordmetaller): lantan, praseodym, samarium, gadolinium, dysprosium, erbium, ytterbium, cerium, neodim, europium, terbium, holmium, thulium, lutetium
 GC 070 ex 2619 00 Slagg fra framstilling av jern og stål (herunder legeringer med lavt stålinnhold), unntatt slagg framstilt på en slik måte at det oppfyller både nasjonale og relevante internasjonale krav og standarder.⁴

4. I avsnitt GD («Avfall fra gruvedrift i ikke-spredbar form»)

GD 040 ex 2529 30 Avfall av leucitt, nefelin og nefelinsyenitt
 GD 050 ex 2529 10 Avfall av feltspat
 GD 060 ex 2529 21 Avfall av flusspat
 ex 2529 22

5. Samtlige typer i avsnitt GE («Glassavfall i ikke-spredbar form»).

6. Samtlige typer i avsnitt GF («Keramikkavfall i ikke-spredbar form»).

7. I avsnitt GG («Annet avfall som hovedsakelig inneholder uorganiske bestanddeler, men som kan inneholde metaller og organiske materialer»)

GG 030	ex 2621	Bunnaske og slaggtapper fra kullfyrte kraftverk
GG 040	ex 2621	Flyveaske fra kullfyrte kraftverk
GG 060	ex 2803	Aktivert kull som har vært brukt til behandling av drikkevann, produksjonsprosesser i næringsmiddelindustrien og vitaminproduksjon
GG 080	ex 2621 00	Kjemisk stabilisert slagge fra kopperproduksjon med høyt jerninnhold (mer enn 20%) behandlet i samsvar med industristandarder (f.eks. DIN 4301 og DIN 8201), hovedsakelig til bygging og sliping
GG 090		Svovel i fast form
GG 110	ex 2621 00	Nøytralisert rødt slam fra produksjon av aluminiumoksid
GG 140		Knust betong

8. Samtlige typer i avsnitt GH («Plastavfall i fast form»).

9. Samtlige typer i avsnitt GK («Gummiavfall»).

10. I avsnitt GO («Annet avfall som hovedsakelig inneholder organiske bestanddeler, men som også kan inneholde metaller og uorganiske materialer»)

GO 020		Halmavfall
GO 030		Deaktivert soppkorpe fra penicillinproduksjon til bruk i dyrefôr

TUNISIA

1. I avsnitt GA («Avfall av metall og metallegeringer i metallisk, ikke-spredbar form»)

GA 170	8002 00	Avfall og skrap av tinn
--------	---------	-------------------------

2. I avsnitt GC («Annet metallavfall»)

GC 030	ex 8908 00	Fartøyer og andre flytende gjenstander for opphugging, skikkelig tømt for all last og alt annet materiale fra driften av fartøyet som kan ha vært klassifisert som farlig stoff eller farlig avfall
--------	------------	---

3. Samtlige typer i avsnitt GH («Plastavfall i fast form»).

4. Samtlige typer i avsnitt GI («Avfall av papir, papp og papirprodukter»).

5. I avsnitt GJ («Tekstilavfall»)

GJ 070	ex 5304 90	Stry og avfall (herunder garnavfall og garnetterte (opprevne) rester) av sisal og andre tekstilfibrer av agaveslekten
GJ 111	5505 10	Avfall (herunder kardeull, garnavfall og garnetterte (opprevne) rester) av syntetiske og kunstige fibrer: – Av syntetiske fibrer

6. Samtlige typer i avsnitt GK («Gummiavfall»).

7. I avsnitt GM («Avfall fra landbruksbasert og annen næringsmiddelindustri»)

GM 130		Avfall fra landbruksbasert næringsmiddelindustri med unntak av biprodukter som oppfyller nasjonale og internasjonale krav og standarder for produkter til konsum eller dyrefôr.
--------	--	---

Del 2

Nedenfor er angitt til hvilke land transport av visse avfallstyper oppført i vedlegg II (grønn liste) til forordning (EØF) nr. 259/93 må foregå etter den framgangsmåten for kontroll som kommer til anvendelse på avfall nevnt i vedlegg IV (rød liste) til nevnte forordning. De aktuelle avfallstypene i vedlegg II er også angitt.

ARGENTINA

Alle typer i vedlegg II til transportforordningen.

BOSNIA-HERCEGOVINA

Alle typer i vedlegg II til transportforordningen.

BRASIL

1. I avsnitt GA («Avfall av metall og metallegeringer i metallisk, ikke-spredbar form»):

a) Følgende avfall og skrap av ikke-jernholdige metaller og deres legeringer:

GA 130	7503 00	Avfall og skrap av nikkel
GA 150	7802 00	Avfall og skrap av bly
GA 160	7902 00	Avfall og skrap av sink
GA 170	8002 00	Avfall og skrap av tinn
GA 180	ex 8101 91	Avfall og skrap av wolfram
GA 190	ex 8102 91	Avfall og skrap av molybden
GA 200	ex 8103 10	Avfall og skrap av tantal
GA 220	ex 8105 10	Avfall og skrap av kobolt
GA 230	ex 8106 00	Avfall og skrap av vismut
GA 240	ex 8107 10	Avfall og skrap av kadmium
GA 250	ex 8108 10	Avfall og skrap av titan
GA 260	ex 8109 10	Avfall og skrap av zirkonium
GA 270	ex 8110 00	Avfall og skrap av antimon
GA 280	ex 8111 00	Avfall og skrap av mangan
GA 290	ex 8112 11	Avfall og skrap av beryllium
GA 300	ex 8112 20	Avfall og skrap av krom
GA 310	ex 8112 30	Avfall og skrap av germanium
GA 320	ex 8112 40	Avfall og skrap av vanadium
	ex 8112 91	Avfall og skrap av:
GA 330		– Hafnium
GA 340		– Indium
GA 350		– Niob
GA 360		– Rhenium
GA 370		– Gallium
GA 400	ex 2804 90	Avfall og skrap av selen
GA 410	ex 2804 50	Avfall og skrap av tellur
GA 420	ex 2804 30	Avfall og skrap av lantanoider.

2. I avsnitt GB («Annet metallavfall som stammer fra smelting og raffinering av metaller»):

GB 040	ex 2620 90	Slagg fra behandling av edelmetaller og kopper for ytterligere bearbeiding
--------	------------	--

3. I avsnitt GC («Annet metallavfall»):

GC 070	ex 2619 00	Slagg fra framstilling av jern og stål (herunder legeringer med lavt stålinnhold), unntatt slagg framstilt på en slik måte at det oppfyller både nasjonale og relevante internasjonale krav og standarder. ⁴
--------	------------	---

4. I avsnitt GD («Avfall fra gruvedrift i ikke-spredbar form»)

GD 040	ex 2529 30	Avfall av leucitt, nefelin og nefelinsyenitt
GD 050	ex 2529 10	Avfall av feltspat
GD 060	ex 2529 21	Avfall av flusspat
	ex 2529 22	

5. I avsnitt GG («Annet avfall som hovedsakelig inneholder uorganiske bestanddeler, men som kan inneholde metaller og organiske materialer»)

GG 030	ex 2621	Bunnaske og slaggtapper fra kullfyrte kraftverk
GG 040	ex 2621	Flyveaske fra kullfyrte kraftverk
GG 060	ex 2803	Aktivert kull som har vært brukt til behandling av drikkevann, produksjonsprosesser i næringsmiddelindustrien og vitaminproduksjon
GG 080	ex 2621 00	Kjemisk stabilisert slagg fra kopperproduksjon med høyt jerninnhold (mer enn 20%) behandlet i samsvar med industristandarder (f.eks. DIN 4301 og DIN 8201), hovedsakelig til bygging og sliping
GG 100		Kalkstein fra kalsiumcyanamidproduksjon (med pH-verdi under 9)

6. I avsnitt («Plastavfall i fast form»):

- GH 013 ex 3915 30 Avfall, skav og skrap av plast av:
– polymerer av vinylklorid
- GH 015 ex 3915 90 Harpikser eller kondensasjonsprodukter av f.eks.:
– Ureaformaldehydharpikser
– Fenolformaldehydharpikser
– Melaminformaldehydresiner
– Epoksyharpikser
– Alkydharpikser
– Polyamider

7. I avsnitt GJ («Tekstilavfall»)

- GJ 050 ex 5302 90 Stry og avfall (herunder garnavfall og garnetterte (opprevne) rester) av ekte hamp (*Cannabis sativa L.*).

8. I avsnitt GK («Gummiavfall»)

- GK 020 4012 20 Brukte dekk
- GK 030 ex 4017 00 Avfall og skrap av hardgummi (for eksempel ebonitt).

9. I avsnitt GO («Annet avfall som hovedsakelig inneholder organiske bestanddeler, men som også kan inneholde metaller og uorganiske materialer»)

- GO 040 Avfall av fotografisk film og papir (herunder fotografisk filmbase og lysfølsomt belegg, med og uten sølv, og uten sølv i fri ionisk form)
- GO 050 Engangskameraer uten batterier.

KINA

Samtlige typer i vedlegg II **unntatt** dem som er oppført i del 4.

COLOMBIA

Samtlige typer i vedlegg II **unntatt**:

1. I avsnitt GA («Avfall av metall og metallegeringer i metallisk, ikke-spredbar form»)

Samtlige typer avfall og skrap av ikke-jernholdige metaller og deres legeringer.

2. I avsnitt GB («Annet metallavfall som stammer fra smelting og raffinering av metaller»)

- GB 040 ex 2620 90 Slagg fra behandling av edelmetaller og kopper for ytterligere bearbeiding.

3. I avsnitt GC («Annet avfall som inneholder metaller»):

- GC 070 ex 2619 00 Slagg fra framstilling av jern og stål (herunder legeringer med lavt stålinnhold), unntatt slagg framstilt på en slik måte at det oppfyller både nasjonale og relevante internasjonale krav og standarder.⁴

4. I avsnitt GD («Avfall fra gruvedrift i ikke-spredbar form»)

- GD 040 ex 2529 30 Avfall av leucitt, nefelin og nefelinsyenitt
- GD 050 ex 2529 10 Avfall av feltspat
- GD 060 ex 2529 21 Avfall av flusspat
ex 2529 22

5. I avsnitt GG («Annet avfall som hovedsakelig inneholder uorganiske bestanddeler, men som kan inneholde metaller og organiske materialer»)

- GG 030 ex 2621 Bunnaske og slaggtapper fra kullfyrte kraftverk
- GG 040 ex 2621 Flyveaske fra kullfyrte kraftverk
- GG 060 ex 2803 Aktivert kull som har vært brukt til behandling av drikkevann, produksjonsprosesser i næringsmiddelindustrien og vitaminproduksjon
- GG 080 ex 2621 00 Kjemisk stabilisert slagg fra kopperproduksjon med høyt jerninnhold (mer enn 20%) behandlet i samsvar med industristandarder (f.eks. DIN 4301 og DIN 8201), hovedsakelig til bygging og sliping
- GG 100 Kalkstein fra kalsiumcyanamidproduksjon (med pH-verdi under 9)

6. I avsnitt GH («Plastavfall i fast form»):

GH 013	ex 3915 30	Avfall, skav og skrap av plast av: – polymerer av vinylklorid
GH 015	ex 3915 90	Harpikser eller kondensasjonsprodukter av f.eks.: – Ureaformaldehydharpikser – Fenolformaldehydharpikser – Melaminformaldehydresiner – Epoksyharpikser – Alkydharpikser – Polyamider

7. I avsnitt GJ («Tekstilavfall»)

GJ 050	ex 5302 90	Stry og avfall (herunder garnavfall og garnetterte (opprevne) rester) av ekte hamp (<i>Cannabis sativa L.</i>).
--------	------------	---

8. I avsnitt GK («Gummiavfall»)

GK 020	4012 20	Brukte dekk
GK 030	ex 4017 00	Avfall og skrap av hardgummi (for eksempel ebonitt)

9. I avsnitt GO («Annet avfall som hovedsakelig inneholder organiske bestanddeler, men som også kan inneholde metaller og uorganiske materialer»)

GO 040		Avfall av fotografisk film og papir (herunder fotografisk filmbase og lysfølsomt belegg, med og uten sølv, og uten sølv i fri ionisk form)
GO 050		Engangskameraer uten batterier

CUBA

1. I avsnitt GA («Avfall av metall og metallegeringer i matallisk, ikke-spredbar form»)

a) Følgende avfall og skrap av ikke-jernholdige metaller og deres legeringer:

GA 120	7404 00	Avfall og skrap av kopper
GA 150	7802 00	Avfall og skrap av bly
GA 160	7902 00	Avfall og skrap av sink
GA 240	ex 8107 10	Avfall og skrap av kadmium
GA 270	ex 8110 00	Avfall og skrap av antimon
GA 290	ex 8112 11	Avfall og skrap av beryllium
GA 300	ex 8112 20	Avfall og skrap av krom
GA 400	ex 2804 90	Avfall og skrap av selen
GA 410	ex 2804 50	Avfall og skrap av tellur
GA 420	ex 2804 30	Avfall og skrap av lantanoider

2. Samtlige typer i avsnitt GB («Annet metallavfall som stammer fra smelting og raffinering av metaller»).

3. Samtlige typer i avsnitt GC («Annet metallavfall»).

4. I avsnitt GD («Avfall fra gruvedrift i ikke-spredbar form»).

GD 060	ex 2529 21	Avfall av flusspat
	ex 2529 22	

5. Samtlige typer i avsnitt GF («Keramikkavfall i ikke-spredbar form»).

6. Samtlige typer i avsnitt GG («Annet avfall som hovedsakelig inneholder uorganiske bestanddeler, men som kan inneholde metaller og organiske materialer»).

7. Samtlige typer i avsnitt GH («Plastavfall i fast form»).

8. Samtlige typer i avsnitt GN («Avfall som stammer fra garving, buntmakervirksomhet og bruk av lær»).

9. Samtlige typer i avsnitt GO («Annet avfall som hovedsakelig inneholder organiske bestanddeler, men som også kan inneholde metaller og uorganiske materialer»).

ESTLAND

1. I avsnitt GA («Avfall av metall og metallegeringer i metallisk, ikke-spredbar form»)

a) Følgende avfall og skrap av ikke-jernholdige metaller og deres legeringer:

GA 150	7802 00	Avfall og skrap av bly
GA 240	ex 8107 10	Avfall og skrap av kadmium
GA 270	ex 8110 00	Avfall og skrap av antimon
GA 290	ex 8112 11	Avfall og skrap av beryllium
GA 400	ex 2804 90	Avfall og skrap av selen
GA 410	ex 2804 50	Avfall og skrap av tellur
GA 420	ex 2804 30	Avfall og skrap av lantanoider.

2. I avsnitt GC («Annet metallavfall»)

GC 040		Motorvognvrak, tømt for væsker
GC 050		Brukte katalysatorer for pulverkatalytisk krakking (f.eks. aluminiumoksid, zeolitter)
GC 060		Brukte katalysatorer som inneholder ett eller flere av følgende metaller: – edelmetaller: gull, sølv, – metaller av platinagruppen: ruthenium, rhodium, palladium, osmium, iridium, platina – overgangsmetaller: scandium, vanadium, mangan, kobolt, kopper, yttrium, niob, hafnium, wolfram, titan, krom jern, nikkel, sink, zirkonium, molybden, tantal, rhenium – lantanoider (sjeldne jordmetaller): lantan, praseodym, samarium, gadolinium, dysprosium, erbium, ytterbium, cerium, neodym, europium, terbium, holmium, thulium, lutetium
GC 070	ex 2619 00	Slagg fra framstilling av jern og stål (herunder legeringer med lavt stålinnhold), unntatt slagg framstilt på en slik måte at det oppfyller både nasjonale og relevante internasjonale krav og standarder. ⁴

3. I avsnitt GG («Annet avfall som hovedsakelig inneholder uorganiske bestanddeler, men som kan inneholde metaller og organiske materialer»)

GG 010		Delvis raffinert kalsiumsulfat fra avsvovling av røykgass
GG 030	ex 2621	Bunnaske og slaggtapper fra kullfyrte kraftverk
GG 040	ex 2621	Flyveaske fra kullfyrte kraftverk
GG 050		Anoderester av petroleumskoks og/eller petroleumsbitumen
GG 060	ex 2803	Aktivert kull som har vært brukt til behandling av drikkevann, produksjonsprosesser i næringsmiddelindustrien og vitaminproduksjon
GG 080	ex 2621 00	Kjemisk stabilisert slagg fra kopperproduksjon med høyt jerninnhold (mer enn 20%) behandlet i samsvar med industristandarder (f.eks. DIN 4301 og DIN 8201), hovedsakelig til bygging og sliping
GG 090		Svovel i fast form
GG 110	ex 2621 00	Nøytralisert rødt slam fra produksjon av aluminiumoksid
GG 120		Natrium-, kalium- og kalsiumklorider

4. I avsnitt GH («Plastavfall i fast form»):

a) Avfall, skav og skrap av plast av:

GH 013	ex 3915 30	– polymerer av vinylklorid
GH 015	ex	Harpikser eller kondensasjonsprodukter av f.eks.: – Ureaformaldehydharpikser – Fenolformaldehydharpikser – Melaminformaldehydresiner – Epoksyharpikser – Alkydharpikser – Polyamider

5. I avsnitt GK («Gummiavfall»)

GK 020	4012 20	Brukte dekk
--------	---------	-------------

GUINEA

I avsnitt GJ («Tekstilavfall»)
6309 00 Brukte klær og andre slitte tekstilartikler.

GUINEA-BISSAU

Samtlige typer i vedlegg II til transportforordningen.

UNGARN¹

1. I avsnitt GA («Avfall av metall og metallegeringer i metallisk, ikke-spredbar form»)

a) Følgende avfall og skrap av ikke-jernholdige metaller og deres legeringer:

GA 160 7902 00 Avfall og skrap av sink
GA 290 ex 8112 11 Avfall og skrap av beryllium

2. I avsnitt GC («Annet metallavfall»):

GC 050 Brukte katalysatorer for pulverkatalytisk krakking (f.eks. aluminiumoksid, zeolitter)
GC 060 Brukte katalysatorer som inneholder ett eller flere av følgende metaller:
– edelmetaller: gull, sølv,
– metaller av platinagruppen: ruthenium, rhodium, palladium, osmium, iridium, platina
– overgangsmetaller: scandium, vanadium, mangan, kobolt, kopper, yttrium, niob, hafnium, wolfram, tian, krom, jern nikkell, sink, zirkonium, molybden, tantal, rhenium
– lantanoider (sjeldne jordmetaller): lantan, praseodym, samarium, gadolinium, dysprosium, erbium, ytterbium, cerium, neodym, europium, terbium, holmium, thulium, lutetium

3. I avsnitt GG («Annet avfall som hovedsakelig inneholder uorganiske bestanddeler, men som kan inneholde metaller og organiske materialer»).

GG 060 ex 2803 Aktivert kull som har vært brukt til behandling av drikkevann, produksjonsprosesser i næringsmiddelindustrien og vitaminproduksjon
GG 110 ex 2621 00 Nøytralisert rødt slam fra produksjon av aluminiumoksid

4. I avsnitt GH («Plastavfall i fast form»):

GH 015 ex Avfall, skav og skrap av plast av:
– Harpikser eller kondensasjonsprodukter av f.eks.:
– Ureaformaldehydharpikser
– Fenolformaldehydharpikser
– Melaminformaldehydresiner
– Epoksyharpikser
– Alkydharpikser
– Polyamider

5. I avsnitt GM («Avfall fra landbruksbasert og annen næringsmiddelindustri»)

GM 090 1522 Degras; rester etter behandling av fettstoffer eller animalsk eller vegetabilsk voks
GM 100 0506 90 Avfall av ben og horn, ubearbeidet, avfettet, enkelt bearbeidet (men ikke tilskåret), syrebehandlet eller avgelatinisert
GM 110 ex 0511 91 Fiskeavfall

6. I avsnitt GN («Avfall som stammer fra garving, buntmakervirksomhet og bruk av lær»)

GN 030 ex 0505 90 Avfall av skinn og andre deler av fugler, fjør- eller dunkledte, og deler av fjør (med eller uten avskårne kanter) og dun, som ikke er ytterligere bearbeidet utover rensing, desinfisering eller behandling med sikte på bevaring.

INDIA

1. I avsnitt GA («Avfall av metall og metallegeringer i metallisk, ikke-spredbar form»)

a) Følgende avfall og skrap av ikke-jernholdige metaller og deres legeringer:

GA 240	ex 8107 10	Avfall og skrap av kadmium
GA 270	ex 8110 00	Avfall og skrap av antimon
GA 290	ex 8112 11	Avfall og skrap av beryllium
GA 300	ex 8112 20	Avfall og skrap av krom
GA 400	ex 2804 90	Avfall og skrap av selen
GA 410	ex 2804 50	Avfall og skrap av tellur

2. I avsnitt GB («Annet metallavfall som stammer fra smelting og raffinering av metaller»)

GB 010	2620 11	Hardsink (varmgalvanisering)
GB 040	ex 2620 90	Slagg fra behandling av edelmetaller og kopper for ytterligere bearbeiding

3. Samtlige typer i avsnitt GH («Plastavfall i fast form»), unntatt

GH 014	ex 3915 90	Polymerisert eller kopolymerisert (polyetylen-tereftalat)
--------	------------	---

4. I avsnitt GJ («Tekstilavfall»)

GJ 130	ex 6310	Brukte filler, skrotet seilgarn, tauverk, rep og tau og utslitte artikler av seilgarn, rep eller tau av tekstilmaterialer
GJ 132	ex 6310 90	– Annet

INDONESIA

Samtlige typer i vedlegg II **unntatt** dem som er oppført i del 1 eller del 2.

JAMAICA

1. Samtlige typer i avsnitt GC («Annet avfall som inneholder metaller»).

2. Samtlige typer i avsnitt GG («Annet avfall som hovedsakelig inneholder uorganiske bestanddeler, men som kan inneholde metaller og organiske materialer»).

3. Samtlige typer i avsnitt GH («Plastavfall i fast form»).

4. Samtlige typer i avsnitt GK («Gummiavfall»).

5. Samtlige typer i avsnitt GM («Avfall fra landbruksbasert og annen næringsmiddelindustri»).

6. Samtlige typer i avsnitt GN («Avfall som stammer fra garving, buntmakervirksomhet og bruk av lær»).

7. Samtlige typer i avsnitt GO («Annet avfall som hovedsakelig inneholder organiske bestanddeler, men som også kan inneholde metaller og uorganiske materialer»).

LITAUEN

1. I avsnitt GA («Avfall av metall og metallegeringer i metallisk, ikke-spredbar form»)

a) Følgende avfall og skrap av ikke-jernholdige metaller og deres legeringer:

GA 130	7503 00	Avfall og skrap av nikkel
GA 150	7802 00	Avfall og skrap av bly
GA 190	ex 8102 91	Avfall og skrap av wolfram
GA 200	ex 8103 10	Avfall og skrap av tantal
GA 210	8104 20	Avfall og skrap av magnesium (unntatt de som er nevnt under AA 190) ²
GA 220	ex 8105 10	Avfall og skrap av kobolt
GA 240	ex 8107 10	Avfall og skrap av kadmium
GA 270	ex 8110 00	Avfall og skrap av antimon
GA 290	ex 8112 11	Avfall og skrap av beryllium
GA 300	ex 8112 20	Avfall og skrap av krom
GA 320	ex 8112 40	Avfall og skrap av vanadium
GA 400	ex 2804 90	Avfall og skrap av selen
GA 410	ex 2804 50	Avfall og skrap av tellur.

2. I avsnitt GC («Annet avfall som inneholder metaller»)

GC 040	Motorvognvrak, tømt for væsker
--------	--------------------------------

GC 050		Brukte katalysatorer for pulverkatalytisk krakking (f.eks. aluminiumoksid, zeolitter)
GC 060		Brukte katalysatorer som inneholder ett eller flere av følgende metaller: – edelmetaller: gull, sølv – metaller av platinagruppen: ruthenium, rhodium, palladium, osmium, iridium, platina – overgangsmetaller: scandium, vanadium, mangan, kobolt, kopper, zirkonium, molybden, tantal, rhenium – lantanoider (sjeldne jordmetaller): lantan, praseodym, samarium, gadolinium, dysprosium, erbium, ytterbium, cerium, neodym, europium, terbium, holmium, thulium, lutetium
GC 070	ex 2619 00	Slagg fra framstilling av jern og stål (herunder legeringer med lavt stålinnhold) unntatt slagg framstilt på en slik måte at det oppfyller både nasjonale og relevante internasjonale krav og standarder. ⁴

3. I avsnitt GD («Avfall fra gruvedrift i ikke-spredbar form»)

GD 040	ex 2529 30	Avfall av leucitt, nefelin og nefelinsyenitt
GD 050	ex 2529 10	Avfall av feltspat
GD 060	ex 2529 21	Avfall av flusspat
	ex 2529 22	

4. I avsnitt GG («Annet avfall som hovedsakelig inneholder uorganiske bestanddeler, men som kan inneholde metaller og organiske materialer»)

GG 010		Delvis raffinert kalsiumsulfat fra avsvovling av røykgass
GG 040	ex 2621	Flyveaske fra kullfyrte kraftverk
GG 050		Anoderester av petroleumskoks og/eller petroleumshitumen
GG 060	ex 2803	Aktivert kull som har vært brukt til behandling av drikkevann, produksjonsprosesser i næringsmiddelindustrien og vitaminproduksjon
GG 080	ex 2621 00	Kjemisk stabilisert slagg fra kopperproduksjon med høyt jerninnhold (mer enn 20%) behandlet i samsvar med industristandarder (f.eks. DIN 4301 og DIN 8201), hovedsakelig til bygging og sliping
GG 090		Svovel i fast form
GG 120		Natrium-, kalium- og kalsiumklorider
GG 140		Knust betong

5. Samtlige typer i avsnitt GH («Plastavfall i fast form»), **unntatt**

GH 011	ex 3915 10	Polymerer av etylen
--------	------------	---------------------

6. Samtlige typer i avsnitt GK («Gummiavfall»)

7. I avsnitt GO («Annet avfall som hovedsakelig inneholder organiske bestanddeler, men som også kan inneholde metaller og uorganiske materialer»)

GO 040		Avfall av fotografisk filmbase og fotografisk film som ikke inneholder sølv
--------	--	---

MADAGASKAR

Samtlige typer i vedlegg II **unntatt** dem som er oppført i del 4.

MALAYSIA

Samtlige typer i vedlegg II **unntatt** dem som er oppført i del 4.

MALTA

Samtlige typer i vedlegg II til transportforordningen.

MAURITIUS

Samtlige typer i vedlegg II til transportforordningen.

NIGERIA

Samtlige typer i avsnitt GH («Plastavfall i fast form»).

RUSSLAND

1. I avsnitt GA («Avfall av metall og metallegeringer i metallisk, ikke-spredbar form»):

a) Følgende avfall og skrap av ikke-jernholdige metaller og deres legeringer:

GA 150	7802 00	Avfall og skrap av bly
GA 160	7902 00	Avfall og skrap av sink
GA 170	8002 00	Avfall og skrap av tinn
GA 180	ex 8101 91	Avfall og skrap av wolfram
GA 190	ex 8102 91	Avfall og skrap av molybden
GA 200	ex 8103 10	Avfall og skrap av tantal
GA 210	8104 20	Avfall og skrap av magnesium (unntatt de som er nevnt under AA 190) ⁴
GA 220	ex 8105 10	Avfall og skrap av kobolt
GA 230	ex 8106 00	Avfall og skrap av vismut
GA 240	ex 8107 10	Avfall og skrap av kadmium
GA 250	ex 8108 10	Avfall og skrap av titan
GA 260	ex 8109 10	Avfall og skrap av zirkonium
GA 270	ex 8110 00	Avfall og skrap av antimon
GA 280	ex 8111 00	Avfall og skrap av mangan
GA 290	ex 8112 11	Avfall og skrap av beryllium
GA 300	ex 8112 20	Avfall og skrap av krom
GA 310	ex 8112 30	Avfall og skrap av germanium
GA 320	ex 8112 40	Avfall og skrap av vanadium
	ex 8112 91	Avfall og skrap av:
GA 330		– Hafnium
GA 340		– Indium
GA 350		– Niob
GA 400	ex 2804 90	Avfall og skrap av selen
GA 410	ex 2804 50	Avfall og skrap av tellur.

2. I avsnitt GB («Annet metallavfall som stammer fra smelting og raffinering av metaller»)

GB 010	2620 11	Hardsink (varmgalvanisering)
GB 025		– avrakingsslagg fra sink.

3. I avsnitt GC («Annet avfall som inneholder metaller»):

GC 030	ex 8908 00	Fartøyer og andre flytende gjenstander for opphugging, skikkelig tømt for all last og alt annet materiale fra driften av fartøyet som kan ha vært klassifisert som farlig stoff eller farlig avfall
GC 070	ex 2619 00	Slagg fra framstilling av jern og stål (herunder legeringer med lavt stålinnhold) unntatt slagg framstilt på en slik måte at det oppfyller både nasjonale og relevante internasjonale krav og standarder. ⁴

4. I avsnitt GD («Avfall fra gruvedrift i ikke-spredbar form»)

GD 020	ex 2514 00	Avfall av skifer, enten grovt tilhugget eller bare tilskåret, ved saging eller på annen måte.
GD 030	2525 30	Glimmeravfall
GD 070	ex 2811 22	Silisiumavfall i fast form unntatt avfall som benyttes i støpeprosesser.

5. I avsnitt GG («Annet avfall som hovedsakelig inneholder uorganiske bestanddeler, men som kan inneholde metaller og organiske materialer»)

GG 030	ex 2621	Bunnaske og slaggtapper fra kullfyrte kraftverk
GG 040	ex 2621	Flyveaske fra kullfyrte kraftverk
GG 060	ex 2803	Aktivert kull som har vært brukt til behandling av drikkevann, produksjonsprosesser i næringsmiddelindustrien og vitaminproduksjon
GG 110	ex 2621 00	Nøytralisert rødt slam fra produksjon av aluminiumoksid

6. Samtlige typer i avsnitt GH («Plastavfall i fast form»).

7. I avsnitt GJ («Tekstilavfall»)

GJ 110	5505	Avfall (herunder kardeull, garnavfall og garnetterte (opprevne) rester) av syntetiske og kunstige fibrer:
--------	------	---

- GJ 111 5505 10 – Av syntetiske fibrer
 GJ 112 5505 20 – Av kunstige fibrer

8. Samtlige typer i avsnitt GK («Gummiavfall»).

9. I avsnitt GM («Avfall fra landbruksbasert og annen næringsmiddelindustri»)

- GM 090 1522 Degras; rester etter behandling av fettstoffer eller animalsk eller vegetabilsk voks
 GM 100 0506 90 Avfall av ben og horn, ubearbeidet, avfettet, enkelt bearbeidet (men ikke tilskåret), syrebehandlet eller avgelatinisert
 GM 110 ex 0511 91 Fiskeavfall

10. I avsnitt GN («Avfall som stammer fra garving, buntmakervirksomhet og bruk av lær»)

- GN 010 ex 0502 00 Avfall av bust og hår av svin eller villsvin eller av grevlinghår og annet hår til børsteproduksjon
 GN 020 ex 0503 00 Avfall av hestehår, også lagt i lag med eller uten støttemateriale
 GN 030 ex 0505 90 Avfall av skinn og andre deler av fugler, fjør- eller dunkledte, og deler av fjør (med eller uten avskårne kanter) og dun, som ikke er ytterligere bearbeidet ut over rensing, desinfisering eller behandling med sikte på bevaring

11. I avsnitt GO («Annet avfall som hovedsakelig inneholder organiske bestanddeler, men som også kan inneholde metaller og uorganiske materialer»)

- GO 010 ex 0501 00 Avfall av menneskehår

SÃO TOMÉ OG PRÍNCIPE

7. I avsnitt GJ («Tekstilavfall»)

- GJ 120 6309 00 Brukte klær og andre slitte tekstilartikler
 GJ 130 ex 6310 Brukte filler, skrotet seilgarn, rep og tau og utslitte artikler av seilgarn, rep eller tau av tekstilmaterialer
 GJ 131 ex 6310 10 – Sortert
 GJ 132 ex 6310 90 – Annet

SINGAPORE

1. I avsnitt GA («Avfall av metall og metallegeringer i metallisk, ikke-spredbar form»):

- a) Følgende avfall og skrap av ikke-jernholdige metaller og deres legeringer:

- GA 150 7802 00 Avfall og skrap av bly

4. I avsnitt GH («Plastavfall i fast form»)

Avfall, skav og skrap av plast av:

- GH 013 ex 3915 30 polymerer av vinylklorid

SLOVAKIA

Samtlige typer i vedlegg II **unntatt** dem som er oppført i del 4.

TOGO

Samtlige typer i vedlegg II til transportforordningen.

TRINIDAD OG TOBAGO

Samtlige typer i vedlegg II til transportforordningen.

UKRAINA

Samtlige typer i vedlegg II til transportforordningen.

ZAMBIA

Samtlige typer i vedlegg II **unntatt** dem som er oppført i del 4.

Del 3

Nedenfor er angitt til hvilke land transport av visse avfallstyper oppført i vedlegg II (grønn liste) til forordning

(EØF) nr. 259/93 (transportforordningen) må foregå etter den framgangsmåten for kontroll som er fastsatt i artikkel 15 i nevnte forordning. De aktuelle avfallstypene i vedlegg II er også angitt.

HVITERUSSLAND

Alle typer i vedlegg II til transportforordningen.

LATVIA

Alle typer i vedlegg II til transportforordningen.

FILIPPINENE

1. Samtlige typer i avsnitt GA («Avfall av metall og metallegeringer i metallisk, ikke-spredbar form»).
2. I avsnitt GB (annet metallavfall som stammer fra smelting og raffinering av metaller):

GB 010	2620 11	Hardsink (varmgalvanisering)
GB 020		Sinkholdig dross:
GB 021		– toppdross fra varmgalvanisering med sink (> 90% Zn)
GB 022		– bunndross fra varmgalvanisering med sink (> 92% Zn)
GB 023		– dross fra presstøping av sink (> 85% Zn)
GB 024		– dross fra varmgalvanisering med sink (satsvis) (> 92% Zn)
GB 025		– avrakingsslagg fra sink
GB 030		– avrakingsslagg fra aluminium
GB 040	ex 2620 90	Slagg fra behandling av edelmetaller og kopper for ytterligere bearbeiding
GB 050	2620 90	Tantalholdig tinnslag med mindre enn 0,5 % tinn

2. I avsnitt GC («Annet metallavfall»)

GC 020	Elektronisk skrap (f.eks. trykte kretskort, elektroniske komponenter, ledninger osv.) og resirkulerte elektroniske komponenter som det kan gjenvinnes uedle og edle metaller fra.

8. Samtlige typer i avsnitt GH («Plastavfall i fast form»).

ROMANIA

Samtlige typer i vedlegg II til transportforordningen.

TAIWAN

I avsnitt GA («Avfall av metall og metallegeringer i metallisk, ikke-spredbar form»):

Følgende avfall og skrap av ikke-jernholdige metaller og deres legeringer:

GA 150	7802 00	Avfall og skrap av bly
GA 240	ex 8107 10	Avfall og skrap av kadmium
GA 300	ex 8112 20	Avfall og skrap av krom

URUGUAY

Alle typer i vedlegg II til transportforordningen.

Del 4

Nedenfor er angitt til hvilke stater transport av visse kategorier avfall oppført i vedlegg II (grønn liste) til forordning (EØF) nr. 259/93 (transportforordningen) vil bli godtatt uten bruk av noen av framgangsmåtene for kontroll som er fastsatt i forordningen. Transport av slikt avfall til disse statene kan fortsette etter samme vilkår som de som gjelder for normale kommersielle transaksjoner. De aktuelle avfallstypene i vedlegg II er også angitt.

ALBANIA

1. I avsnitt GA («Avfall av metall og metallegeringer i metallisk, ikke-spredbar form»):

a) Følgende jernholdig avfall og skrap av jern eller stål:

GA 040	7204 10	Avfall og skrap av støpejern
GA 050	7204 21	Avfall og skrap av rustfritt stål
GA 060	7204 29	Avfall og skrap av andre stållegeringer
GA 070	7204 30	Avfall og skrap av fortinnet jern og stål
GA 080	7204 41	Dreiespon, spon, skår, freseavfall, filspen, samt spon og nedfall fra skjæring og stansing, også i pakker
GA 090	7204 49	Annet avfall og skrap av jern
GA 100	7204 50	Avfall i blokk; barre

GA 110 ex 7302 10 Brukte jern- og stålbjelker

b) Følgende avfall og skrap av ikke-jernholdige metaller og deres legeringer:

GA 120	7404 00	Avfall og skrap av kopper
GA 150	7802 00	Avfall og skrap av bly
GA 160	7902 00	Avfall og skrap av sink
GA 170	8002 00	Avfall og skrap av tinn

2. Samtlige typer i avsnitt GB («Annet metallavfall som stammer fra smelting og raffinering av metaller»).

3. Samtlige typer i avsnitt GE («Glassavfall i ikke-spredbar form»).

4. I avsnitt GG («Annet avfall som hovedsakelig inneholder uorganiske bestanddeler, men som kan inneholde metaller og organiske materialer»).

GG 080	ex 2621 00	Kjemisk stabilisert slagge fra koppperproduksjon med høyt jerninnhold (mer enn 20%) behandlet i samsvar med industristandarder (f.eks. DIN 4301 og DIN 8201), hovedsakelig til bygging og sliping
--------	------------	---

5. Samtlige typer i avsnitt GI («Avfall av papir, papp og papirprodukter»).

6. I avsnitt GJ («Tekstilavfall»)

GJ 020	5103	Avfall av ull eller fint eller grovt dyrehår, herunder garnavfall unntatt garnetterte (opprevne) rester
GJ 021	5103 10	– Kardeull eller kardeavfall av fint dyrehår
GJ 022	5103 20	– Annet avfall av ull eller fint dyrehår
GJ 023	5103 30	– Avfall av grovt dyrehår
GJ 030	5202	Bomullsavfall (herunder garnavfall og garnetterte (opprevne) rester)
GJ 031	5202 10	– Garnavfall (herunder trådavfall)
GJ 032	5202 91	– Garnetterte (opprevne) rester
GJ 033	5202 99	– Annet

ANGOLA

1. Samtlige typer i avsnitt GA («Avfall av metall og metallegeringer i metallisk, ikke-spredbar form»).

2. Samtlige typer i avsnitt GE («Glassavfall i ikke-spredbar form»).

3. Samtlige typer i avsnitt GF («Keramikkavfall i ikke-spredbar form»).

4. Samtlige typer i avsnitt GI («Avfall av papir, papp og papirprodukter»).

5. Samtlige typer i avsnitt GJ («Tekstilavfall»).

6. Samtlige typer i avsnitt GK («Gummiavfall»).

BENIN

Samtlige typer i vedlegg II til transportforordningen.

BRASIL

1. I avsnitt GA («Avfall av metall og metallegeringer i metallisk, ikke-spredbar form»):

a) Følgende jernholdig avfall og skrap av jern eller stål:

GA 040	7204 10	Avfall og skrap av støpejern
GA 050	7204 21	Avfall og skrap av rustfritt stål
GA 060	7204 29	Avfall og skrap av andre stallegeringer
GA 070	7204 30	Avfall og skrap av fortennet jern og stål
GA 080	7204 41	Dreiespon, spon, skår, freseavfall, filspen, samt spon og nedfall fra skjæring og stansing, også i pakker
GA 090	7204 49	Annet avfall og skrap av jern
GA 100	7204 50	Avfall i blokk; barre

b) Følgende avfall og skrap av ikke-jernholdige metaller og deres legeringer:

GA 120	7404 00	Avfall og skrap av kopper
GA 140	7602 00	Avfall og skrap av aluminium

GA 210 8104 20 Avfall og skrap av magnesium (unntatt de som er nevnt under AA 190)²

BULGARIA

Samtlige typer i avsnitt GI («Avfall av papir, papp og papirprodukter»).

BURKINA FASO

Samtlige typer i avsnitt GA («Avfall av metall og metallegeringer i metallisk, ikke-spredbar form»).

KAMERUN

1. I avsnitt GA («Avfall av metall og metallegeringer i metallisk, ikke-spredbar form»):

a) Avfall og skrap av følgende edelmetaller og legeringer av:

GA 010	ex 7112 10	Gull
GA 030	ex 7112 90	Andre edelmetaller, f.eks. sølv

NB: Kvikksølv er uttrykkelig unntatt som et forurensende stoff i disse metallene og deres legeringer eller amalgamer.

b) Følgende jernholdig avfall og skrap av jern eller stål:

GA 040	7204 10	Avfall og skrap av støpejern
GA 050	7204 21	Avfall og skrap av rustfritt stål
GA 060	7204 29	Avfall og skrap av andre stållegeringer
GA 070	7204 30	Avfall og skrap av fortennet jern og stål
GA 080	7204 41	Dreiespon, spon, skår, freseavfall, filspoon, samt spon og nedfall fra skjæring og stansing, også i pakker
GA 090	7204 49	Annet avfall og skrap av jern
GA 100	7204 50	Avfall i blokk; barre
GA 110	ex 7302 10	Brukte jern- og stålbejelker
GA 120	7404 00	Avfall og skrap av kobber
GA 130	7503 00	Avfall og skrap av nikkel
GA 150	7802 00	Avfall og skrap av bly
GA 160	7902 00	Avfall og skrap av sink
GA 170	8002 00	Avfall og skrap av tinn
GA 210	8104 20	Avfall og skrap av magnesium (unntatt de som er nevnt under AA 190) ²
GA 220	ex 8105 10	Avfall og skrap av kobolt
GA 280	ex 8111 00	Avfall og skrap av mangan
GA 300	ex 8112 20	Avfall og skrap av krom

2. I avsnitt GB («Annet metallavfall som stammer fra smelting og raffinering av metaller»):

GB 050	2620 90	Tantalholdig tinnslag med mindre enn 0,5 % tinn
--------	---------	---

3. I avsnitt GC («Annet metallavfall»):

GC 030	ex 8908 00	Fartøyer og andre flytende gjenstander for opphugging, skikkelig tømt for all last og alt annet materiale fra driften av fartøyet som kan ha vært klassifisert som farlig stoff eller farlig avfall
GC 040		Motorvognvrak, tømt for væsker

4. I avsnitt GE («Glassavfall i ikke-spredbar form»)

GE 010	ex 7001 00	Glasskår og annet avfall og skrap unntatt glass fra katodestrålerør og annet aktivert glass
--------	------------	---

5. I avsnitt GF («Keramikkavfall i ikke-spredbar form»).

GF 010		Avfall fra keramikkprodukter som er brent etter forming, herunder keramikkbeholdere (før og/eller etter bruk)
--------	--	---

6. I avsnitt GH (plastavfall i fast form):

GH 010	3915	Avfall, skav og skrap av plast av:
GH 011	ex 3915 10	– polymerer av etylen
GH 012	ex 3915 20	– polymerer av styren
GH 013	ex 3915 30	– polymerer av vinylklorid

7. Samtlige typer i avsnitt GI («Avfall av papir, papp og papirprodukter»).

8. I avsnitt GJ («Tekstilavfall»)

GJ 010	5003	Silkeavfall (herunder kokonger uegnet for spoling, samt garnavfall og garnetterte (opprevne) rester):
GJ 011	5003 10	– Ikke kardet eller kjemmet
GJ 012	5003 90	– Annet
GJ 020	5103	Avfall av ull eller fint eller grovt dyrehår, herunder garnavfall unntatt garnetterte (opprevne) rester:
GJ 021	5103 10	– Kardeull eller kardeavfall av fint dyrehår
GJ 022	5103 20	– Annet avfall av ull eller fint dyrehår
GJ 023	5103 30	– Avfall av grovt dyrehår
GJ 030	5202	Bomullsavfall (herunder garnavfall og garnetterte (opprevne) rester)
GJ 031	5202 10	– Garnavfall (herunder trådavfall)
GJ 032	5202 91	– Garnetterte (opprevne) rester
GJ 033	5202 99	– Annet
GJ 090	ex 5305 29	Stry, fiber og avfall (herunder garnavfall og garnetterte (opprevne) rester) av manilla (manilahamp eller <i>Musa textilis</i> Nee)
GJ 110	5505	Avfall (herunder kardeull, garnavfall og garnetterte (opprevne) rester) av syntetiske og kunstige fibrer:
GJ 111	5505 10	– Av syntetiske fibrer
GJ 112	5505 20	– Av kunstige fibrer
GJ 120	6309 00	Brukte klær og andre slitte tekstilartikler
GJ 131	ex 6310 10	– Sortert
GJ 132	ex 6310 90	– Annet

9. I avsnitt GK («Gummiavfall»)

GK 020	4012 20	Brukte dekk
--------	---------	-------------

10. Samtlige typer i avsnitt GL («Ubehandlet kork- og treavfall»).

11. I avsnitt GM («Avfall fra landbruksbasert og annen næringsmiddelindustri»)

GM 080	ex 2308	Tørket og sterilisert vegetabilsk avfall, rester og biprodukter, også i form av pelleter, brukt i dyrefôr, ikke spesifisert eller inkludert andre steder
--------	---------	--

DEN SENTRALAFRIKANSKE REPUBLIKK

Samtlige typer i vedlegg II til transportforordningen.

TSJAD

Samtlige typer i vedlegg II til transportforordningen.

CHILE

Samtlige typer i vedlegg II til transportforordningen.

KINA

Obligatorisk inspeksjon ved CCIC (Kinas nasjonale råvareinspeksjon for import og eksport) før transport

1. I avsnitt GA («Avfall av metall og metallegeringer i metallisk, ikke-spredbar form»):

a) Følgende jernholdig avfall og skrap av jern eller stål:

GA 040	7204 10	Avfall og skrap av støpejern
GA 050	7204 21	Avfall og skrap av rustfritt stål
GA 060	7204 29	Avfall og skrap av andre stållegeringer
GA 070	7204 30	Avfall og skrap av fortinnet jern og stål
GA 080	7204 41	Dreiespon, spon, skår, freseavfall, filspion, samt spon og nedfall fra skjæring og stansing, også i pakker
GA 090	7204 49	Annet avfall og skrap av jern
GA 100	7204 50	Avfall i blokk; barre

b) Følgende avfall og skrap av ikke-jernholdige metaller og deres legeringer:

GA 120	7404 00	Avfall og skrap av kopper
GA 130	7503 00	Avfall og skrap av nikkel

GA 140	7602 00	Avfall og skrap av aluminium
GA 160	7902 00	Avfall og skrap av sink
GA 170	8002 00	Avfall og skrap av tinn
GA 200	ex 8103 10	– Avfall og skrap av tantal

2. I avsnitt GC («Annet metallavfall»)

GC 010		Avfall fra elektriske apparater som bare består av metaller eller legeringer
GC 020		Elektronisk skrap (f.eks. trykte kretskort, elektroniske komponenter, ledninger osv.) og resirkulerte elektroniske komponenter som det kan gjenvinnes uedle og edle metaller fra
GC 030	ex 8908 00	Fartøyer og andre flytende gjenstander for opphugging, skikkelig tømt for all last og alt annet materiale fra driften av fartøyet som kan ha vært klassifisert som farlig stoff eller farlig avfall
GC 070	ex 2619 00	Slagg fra framstilling av jern og stål (herunder legeringer med lavt stålinnhold) unntatt slagg framstilt på en slik måte at det oppfyller både nasjonale og relevante internasjonale krav og standarder. ⁴

3. Samtlige typer i avsnitt GI («Avfall av papir, papp og papirprodukter»).

4. I avsnitt GJ («Tekstilavfall»)

GJ 031	5202 10	– Garnavfall (herunder trådavfall)
GJ 033	5202 99	– Annet

5. Samtlige typer i avsnitt GL («Ubehandlet kork- og treavfall»).

6. I avsnitt GM («Avfall fra landbruksbasert og annen næringsmiddelindustri»)

GM 100	0506 90	Avfall av ben og horn, ubearbeidet, avfettet, enkelt bearbeidet (men ikke tilskåret), syrebehandlet eller avgelatinisert
--------	---------	--

KOMORENE

8. I avsnitt GJ («Tekstilavfall»)

GJ 120	6309 00	Brukte klær og andre slitte tekstilartikler
--------	---------	---

REPUBLIKKEN KONGO

Samtlige typer i vedlegg II.

DEN DEMOKRATISKE REPUBLIKK KONGO

Samtlige typer i vedlegg II til transportforordningen.

KROATIA

Samtlige typer i vedlegg II til transportforordningen.

CUBA

Samtlige typer i vedlegg II, **unntatt** dem som er oppført i del 2.

KYPROS

1. I avsnitt GA («Avfall av metall og metallegeringer i metallisk, ikke-spredbar form»):

a) Avfall og skrap av følgende edelmetaller og legeringer av:

GA 010	ex 7112 10	– Gull
GA 030	ex 7112 90	– Andre edelmetaller, f.eks. sølv

NB: Kvikksølv er uttrykkelig unntatt som et forurensende stoff i disse metallene og deres legeringer eller amalgamer.

b) Følgende jernholdig avfall og skrap av jern eller stål:

GA 040	7204 10	Avfall og skrap av støpejern
GA 050	7204 21	Avfall og skrap av rustfritt stål
GA 060	7204 29	Avfall og skrap av andre stallegeringer
GA 070	7204 30	Avfall og skrap av fortrinnet jern og stål
GA 080	7204 41	Dreiespon, spon, skår, freseavfall, filspen, samt spon og nedfall fra skjæring og stansing, også i pakker

GA 090	7204 49	Annet avfall og skrap av jern
GA 100	7204 50	Avfall i blokk; barre
GA 110	ex 7302 10	Brukte jern- og stålbjelker

c) Følgende avfall og skrap av ikke-jernholdige metaller og deres legeringer:

GA 140	7602 00	Avfall og skrap av aluminium
--------	---------	------------------------------

2. I avsnitt GK («Gummiavfall»)

GK 010	4004 00	Avfall, skav og skrap av gummi (ikke hardgummi), herunder pulver- og granulater
--------	---------	---

3. I avsnitt GM («Avfall fra landbruksbasert og annen næringsmiddelindustri»)

GM 080	ex 2308	Tørket og sterilisert vegetabilsk avfall, rester og biprodukter, også i form av palleter, brukt i dyrefôr, ikke spesifisert eller inkludert andre steder
GM 100	0506 90	Avfall av ben og horn, ubearbeidet, avfettet, enkelt bearbeidet (men ikke tilskåret), syrebehandlet eller avgelatinisert
GM 110	ex 0511 91	Fiskeavfall

EGYPT

1. Samtlige typer i avsnitt GA («Avfall av metall og metallegeringer i metallisk, ikke-spredbar form»):
2. Samtlige typer i avsnitt GI («Avfall av papir, papp og papirprodukter»).
3. Samtlige typer i avsnitt GJ («Tekstilavfall»).

ESTLAND

Samtlige typer i vedlegg II, **unntatt** dem som er oppført i del 2.

GAMBIA

I avsnitt GJ («Tekstilavfall»)

GJ 120	6309 00	Brukte klær og andre slitte tekstilartikler
--------	---------	---

GEORGIA

Samtlige typer i vedlegg II til transportforordningen.

GRENADA

I avsnitt GK («Gummiavfall»)

GK 020	4012 20	Brukte dekk
--------	---------	-------------

HONGKONG

Samtlige typer i vedlegg II til transportforordningen.

INDIA

Samtlige typer i vedlegg II, **unntatt** dem som er oppført i del 2.

INDONESIA

1. I avsnitt GA («Avfall av metall og metallegeringer i metallisk, ikke-spredbar form»):

Følgende jernholdig avfall og skrap av jern eller stål:

GA 040	7204 10	– Avfall og skrap av støpejern
GA 050	7204 21	– Avfall og skrap av rustfritt stål
GA 060	7204 29	– Avfall og skrap av andre stallegeringer
GA 070	7204 30	– Avfall og skrap av fortrinnet jern og stål

2. Samtlige typer i avsnitt GI («Avfall av papir, papp og papirprodukter»).

3. I avsnitt GJ («Tekstilavfall»)

GJ 010	5003	Silkeavfall (herunder kokonger uegnet for spoling, samt garnavfall og garnetterte (oppnevne) rester):
GJ 012	5003 90	– Annet
GJ 020	5103	Avfall av ull eller fint eller grovt dyrehår, herunder garnavfall unntatt

		garnetterte (opprevne) rester:
GJ 021	5103 10	– Kardeull eller kardeavfall av fint dyrehår
GJ 022	5103 20	– Annet avfall av ull eller fint dyrehår
GJ 030	5202	Bomullsavfall (herunder garnavfall og garnetterte (opprevne) rester)
GJ 031	5202 10	– Garnavfall (herunder trådavfall)

ISRAEL

Samtlige typer i vedlegg II til transportforordningen.

JORDAN

Samtlige typer i vedlegg II til transportforordningen.

KENYA

Samtlige typer i vedlegg II til transportforordningen.

KUWAIT

I avsnitt GH (plastavfall i fast form):

Avfall, skav og skrap av plast av:

GH 011	ex 3915 10	– polymerer av etylen
--------	------------	-----------------------

LIBANON

I avsnitt GJ («Tekstilavfall»)

GJ 120	6309 00	Brukte klær og andre slitte tekstilartikler
--------	---------	---

LIECHTENSTEIN

Samtlige typer i vedlegg II til transportforordningen.

LITAUEN

Samtlige typer i vedlegg II, **unntatt** dem som er oppført i del 2.

MADAGASKAR

1. I avsnitt GA («Avfall av metall og metallegeringer i metallisk, ikke-spredbar form»):

a) Følgende jernholdig avfall og skrap av jern eller stål:

GA 060	7204 29	Avfall og skrap av andre stållegeringer
GA 080	7204 41	Dreiespon, spon, skår, freseavfall, filspen, samt spon og nedfall fra skjæring og stansing, også i pakker
GA 090	7204 49	Annet avfall og skrap av jern
GA 110	ex 7302 10	Brukte jern- og stålbejelker

b) Følgende avfall og skrap av ikke-jernholdige metaller og deres legeringer:

GA 140	7602 00	Avfall og skrap av aluminium
GA 230	ex 8106 00	Avfall og skrap av vismut
GA 270	ex 8110 00	Avfall og skrap av antimon
GA 280	ex 8111 00	Avfall og skrap av mangan

2. I avsnitt GC («Annet metallavfall»)

GC 030	ex 8908 00	Fartøyer og andre flytende gjenstander for opphugging, skikkelig tømt for all last og alt annet materiale fra driften av fartøyet som kan ha vært klassifisert som farlig stoff eller farlig avfall
GC 070	ex 2619 00	Slagg fra framstilling av jern og stål (herunder legeringer med lavt stålinnhold) unntatt slagg framstilt på en slik måte at det oppfyller både nasjonale og relevante internasjonale krav og standarder. ⁴

3. I avsnitt GD («Avfall fra gruvedrift i ikke-spredbar form»)

GD 020	ex 2514 00	Avfall av skifer, enten grovt tilhugget eller bare tilskåret, ved saging eller på annen måte.
--------	------------	---

4. I avsnitt GE («Glassavfall i ikke-spredbar form»)

GE 010 ex 7001 00 Glasskår og annet avfall og skrap unntatt glass fra katodestrålerør og annet aktivert glass

5. I avsnitt GF («Keramikkavfall i ikke-spredbar form»).

GF 020 ex 8113 00 Avfall og skrap av metallceramer (kompositter av metaller og ildfaste ikke-metaller)

6. I avsnitt GG («Annet avfall som hovedsakelig inneholder uorganiske bestanddeler, men som kan inneholde metaller og organiske materialer»).

GG 100 Kalkstein fra kalsiumcyanamidproduksjon (med pH-verdi under 9)

GG 130 Karborundum (silisiumkarbid)

7. I avsnitt GH («Plastavfall i fast form»):

GH 014 ex 3915 90 Avfall, skav og skrap av plast av:

- Polymerisert eller kopolymerisert, f.eks.:
- Polypropylen
- Polyetylen-terefthalat
- Akrylnitril-kopolymer
- Butadien-kopolymer
- Styren-kopolymer
- Polyamider
- Polybutylen-terefthalat
- Polykarbonater
- Polyfenylsulfider
- Akrylpolymerer
- Parafiner (C10–C13)
- Polyuretan (som ikke inneholder klorfluorkarboner)
- Polysiloksalaner (silikoner)
- Polymetylmetakrylat
- Polyvinylalkohol
- Polyvinylbutyral
- Polyvinylacetat
- Polymerer av fluoretylen (teflon, PTFE)

GH 015 ex 3915 90 Harpikser eller kondensasjonsprodukter av f.eks.:

- Ureaformaldehydharpikser
- Fenolformaldehydharpikser
- Melaminformaldehydresiner
- Epoksyharpikser
- Alkydharpikser
- Polyamider

8. Samtlige typer i avsnitt GI («Avfall av papir, papp og papirprodukter»).

9. I avsnitt GJ («Tekstilavfall»)

GJ 022 5103 20 – Annet avfall av ull eller fint dyrehår

GJ 023 5103 30 – Avfall av grovt dyrehår

GJ 031 5202 10 – Garnavfall (herunder trådavfall)

GJ 032 5202 91 – Garnetterte (opprevne) rester

GJ 040 5301 30 Stry og avfall av fiberlin

GJ 050 ex 5302 90 Stry og avfall (herunder garnavfall og garnetterte (opprevne) rester) av ekte hamp (*Cannabis sativa L.*)

GJ 110 5505 Avfall (herunder kardeull, garnavfall og garnetterte (opprevne) rester) av syntetiske og kunstige fibrer:

- Av syntetiske fibrer
- Av kunstige fibrer

GJ 111 5505 10

GJ 112 5505 20

GJ 120 6309 00 Brukte klær og andre slitte tekstilartikler

GJ 130 ex 6310 Brukte filler, skrotet seilgarn, tauverk, rep og tau og utslitte artikler av seilgarn, tauverk, rep eller tau av tekstilmaterialer

GJ 131 ex 6310 10 – Sortert

GJ 132 ex 6310 90 – Annet

10. I avsnitt GK («Gummiavfall»)

GK 020 4012 20 Brukte dekk

GK 030 ex 4017 00 Avfall og skrap av hardgummi (for eksempel ebonitt)

MALAWI

1. Samtlige typer i avsnitt GA («Avfall av metall og metallegeringer i metallisk, ikke-spredbar form»).

2. Samtlige typer i avsnitt GE («Glassavfall i ikke-spredbar form»).

3. Samtlige typer i avsnitt GI («Avfall av papir, papp og papirprodukter»).

4. I avsnitt GJ («Tekstilavfall»)

GJ 120 6309 00 Brukte klær og andre slitte tekstilartikler

MALAYSIA

1. I avsnitt GA («Avfall av metall og metallegeringer i metallisk, ikke-spredbar form»):

GA 050 7204 21 Avfall og skrap av rustfritt stål

2. Obligatorisk inspeksjon før transport

Samtlige typer i avsnitt GI («Avfall av papir, papp og papirprodukter»).

MALI

Samtlige typer i vedlegg II, **unntatt**:

1. I avsnitt GA («Avfall av metall og metallegeringer i metallisk, ikke-spredbar form»):

Samtlige typer avfall og skrap av ikke-jernholdige metaller og deres legeringer.

2. Samtlige typer i avsnitt GE («Glassavfall i ikke-spredbar form»).

3. Samtlige typer i avsnitt GF («Keramikkavfall i ikke-spredbar form»).

4. Samtlige typer i avsnitt GH («Plastavfall i fast form»).

5. Samtlige typer i avsnitt GN («Avfall som stammer fra garving, buntmakervirksomhet og bruk av lær»).

MAURETANIA

Samtlige typer i vedlegg II til transportforordningen.

MONACO

Samtlige typer i vedlegg II til transportforordningen.

DE NEDERLANDSKE ANTILLER

Samtlige typer i vedlegg II til transportforordningen.

NIGER

1. I avsnitt GJ («Tekstilavfall»)

GJ 120 6309 00 Brukte klær og andre slitte tekstilartikler

10. I avsnitt GK («Gummiavfall»)

GK 020 4012 20 Brukte dekk

PAKISTAN

1. Samtlige typer i avsnitt GA («Avfall av metall og metallegeringer i metallisk, ikke-spredbar form»).

2. Samtlige typer i avsnitt GB («Annet metallavfall som stammer fra smelting og raffinering av metaller»).

3. Samtlige typer i avsnitt GC («Annet metallavfall»).

4. Samtlige typer i avsnitt GD («Avfall fra gruvedrift i ikke-spredbar form»).

5. Samtlige typer i avsnitt GE («Glassavfall i ikke-spredbar form»).
6. Samtlige typer i avsnitt GF («Keramikkavfall i ikke-spredbar form»).
7. Samtlige typer i avsnitt GG («Annet avfall som hovedsakelig inneholder uorganiske bestanddeler, men som kan inneholde metaller og organiske materialer»).
8. Samtlige typer i avsnitt GH («Plastavfall i fast form»).
9. Samtlige typer i avsnitt GI («Avfall av papir, papp og papirprodukter»).
10. Samtlige typer i avsnitt GJ («Tekstilavfall»).
11. I avsnitt GK («Gummiavfall»).
GK 010	4004 00	Avfall, skav og skrap av gummi (ikke hardgummi), herunder pulver- og granulatprodukter
GK 030	ex 4017 00	Avfall og skrap av hardgummi (for eksempel ebonitt)
12. Samtlige typer i avsnitt GL («Ubehandlet kork- og treavfall»).
13. I avsnitt GM («Avfall fra landbruksbasert og annen næringsmiddelindustri»)
GM 080	ex 2308	Tørket og sterilisert vegetabilsk avfall, rester og biprodukter, også i form av pelleter, brukt i dyrefôr, ikke spesifisert eller inkludert andre steder
GM 090	1522	Degras; rester etter behandling av fettstoffer eller animalsk eller vegetabilsk voks
GM 100	0506 90	Avfall av ben og horn, ubearbeidet, avfettet, enkelt bearbeidet (men ikke tilskåret), syrebehandlet eller avgelatinisert.
GM 110	ex 0511 91	Fiskeavfall
GM 120	1802 00	Skall, skinn (skrell) og annet avfall av kakao
GM 130		Avfall fra landbruksbasert næringsmiddelindustri med unntak av biprodukter som oppfyller nasjonale og internasjonale krav og standarder for produkter til konsum eller dyrefôr
14. I avsnitt GN («Avfall som stammer fra garving, buntmakervirksomhet og bruk av lær»)
GN 020	ex 0503 00	Avfall av hestehår, også lagt i lag med eller uten støttemateriale
GN 030	ex 0505 90	Avfall av skinn og andre deler av fugler, fjør- eller dunkledte, og deler av fjør (med eller uten avskårne kanter) og dun, som ikke er ytterligere bearbeidet ut over rensing, desinfisering eller behandling med sikte på bevaring
GN 040	ex 4110 00	Skav og annet avfall av lær eller av komposittlær som ikke egner seg for produksjon av lærartikler, unntatt lærslam.
15. Samtlige typer i avsnitt GO («Annet avfall som hovedsakelig inneholder organiske bestanddeler, men som også kan inneholde metaller og uorganiske materialer»).

PARAGUAY

1. Samtlige typer i avsnitt GI («Avfall av papir, papp og papirprodukter»).
2. I avsnitt GJ («Tekstilavfall»)
- Silkeavfall (herunder kokonger uegnet for spoling, samt garnavfall og garnetterte (opprevne) rester)
GJ 012	5003 90	– Annet
- Bomullsavfall (herunder garnavfall og garnetterte (opprevne) rester)
GJ 031	5202 10	– Garnavfall (herunder trådavfall)
GJ 032	5202 91	– Garnetterte (opprevne) rester
3. I avsnitt GL («Ubehandlet kork- og treavfall»)
GL 020	4501 90	Korkavfall: knust, granulert eller malt kork

FILIPPINENE

Samtlige typer i vedlegg II, **unntatt** dem som er oppført i del 3.

RWANDA

Samtlige typer i vedlegg II til transportforordningen.

SAN MARINO

Samtlige typer i vedlegg II til transportforordningen.

SÃO TOMÉ OG PRÍNCIPE

1. I avsnitt GJ («Tekstilavfall»)

GJ 111 5505 10 Avfall (herunder kardeull, garnavfall og garnetterte (opprevne) rester) av syntetiske og kunstige fibrer:
– Av syntetiske fibrer

10. I avsnitt GK («Gummiavfall»)

GK 020 4012 20 Brukte dekk

SIERRA LEONE

Samtlige typer i vedlegg II til transportforordningen.

SINGAPORE

1. I avsnitt GA («Avfall av metall og metallegeringer i metallisk, ikke-spredbar form»):

Følgende jernholdig avfall og skrap av jern eller stål:

GA 040 7204 10 Avfall og skrap av støpejern
GA 050 7204 21 Avfall og skrap av rustfritt stål
GA 060 7204 29 Avfall og skrap av andre stållegeringer

SLOVAKIA

1. I avsnitt GA («Avfall av metall og metallegeringer i metallisk, ikke-spredbar form»):

a) Følgende jernholdig avfall og skrap av jern eller stål:

GA 040 7204 10 Avfall og skrap av støpejern
GA 050 7204 21 Avfall og skrap av rustfritt stål
GA 060 7204 29 Avfall og skrap av andre stållegeringer
GA 070 7204 30 Avfall og skrap av fortinnet jern og stål
GA 080 7204 41 Dreiespon, spon, skår, freseavfall, filspen, samt spon og nedfall fra skjæring og stansing, også i pakker
GA 090 7204 49 Annet avfall og skrap av jern
GA 100 7204 50 Avfall i blokk; barre
GA 110 ex 7302 10 Brukte jern- og stålbejler

b) Følgende avfall og skrap av ikke-jernholdige metaller og deres legeringer:

GA 120 7404 00 Avfall og skrap av kopper
GA 140 7602 00 Avfall og skrap av aluminium
GA 160 7902 00 Avfall og skrap av sink

2. I avsnitt GE («Glassavfall i ikke-spredbar form»)

GE 010 ex 7001 00 Glasskår og annet avfall og skrap unntatt glass fra katodestrålerør og annet aktivert glass
GE 020 Glassfiberavfall

3. I avsnitt GI («Avfall av papir, papp og papirprodukter»)

GI 011 4707 10 – Av ubleket kraftpapir eller –papp, eller av bølgepapir eller –papp
GI 012 4707 20 – Av annet papir eller annen papp som hovedsakelig er laget av bleket kjemisk papirmasse som ikke er farget i massen
GI 013 4707 30 – Av papir eller papp som hovedsakelig er laget av mekanisk papirmasse (for eksempel aviser, tidsskrifter og lignende trykksaker)

SLOVENIA

Samtlige typer i vedlegg II til transportforordningen.

SØR-AFRIKA

Samtlige typer i vedlegg II til transportforordningen.

SRI LANKA

Samtlige typer i vedlegg II til transportforordningen.

SURINAM

Samtlige typer i vedlegg II til transportforordningen.

TAIWAN

Samtlige typer i vedlegg II, **unntatt** dem som er oppført i del 3.

TANZANIA

I avsnitt GJ («Tekstilavfall»)

GJ 120 6309 00 Brukte klær og andre slitte tekstilartikler

THAILAND

Samtlige typer i vedlegg II, **unntatt** dem som er oppført i del 1.

TUNISIA

1. I avsnitt GA («Avfall av metall og metallegeringer i metallisk, ikke-spredbar form»):

a) Følgende jernholdig avfall og skrap av jern eller stål:

GA 110 ex 7302 10 Brukte jern- og stålbjelker

b) Følgende avfall og skrap av ikke-jernholdige metaller og deres legeringer:

GA 120 7404 00 Avfall og skrap av kobber

GA 140 7602 00 Avfall og skrap av aluminium

2. I avsnitt GJ («Tekstilavfall»)

GJ 010 5003 Silkeavfall (herunder kokonger uegnet for spoling, samt garnavfall og garnetterte (opprevne) rester):

GJ 012 5003 90 – Annet

GJ 020 5103 Avfall av ull eller fint eller grovt dyrehår, herunder garnavfall unntatt garnetterte (opprevne) rester:

GJ 030 5202 Bomullsavfall (herunder garnavfall og garnetterte (opprevne) rester)

GJ 060 ex 5303 90 Stry og avfall (herunder garnavfall og garnetterte (opprevne) rester) av jute og andre tekstilbastfibrer (unntatt fiberlin, ekte hamp og rami)

GJ 120 6309 00 Brukte klær og andre slitte tekstilartikler

GJ 130 ex 6310 Brukte filler, skrotet seilgarn, tauverk, rep og tau og utslitte artikler av seilgarn, tauverk, rep eller tau av tekstilmaterialer

3. I avsnitt GM («Avfall fra landbruksbasert og annen næringsmiddelindustri»)

GM 080 ex 2308 Tørket og sterilisert vegetabilsk avfall, rester og biprodukter, også i form av pelleter, brukt i dyrefôr, ikke spesifisert eller inkludert andre steder

4. I avsnitt GN («Avfall som stammer fra garving, buntmakervirksomhet og bruk av lær»)

GN 010 ex 0502 00 Avfall av bust og hår av svin eller villsvin eller av grevlinghår og annet hår til børsteproduksjon

GN 020 ex 0503 00 Avfall av hestehår, også lagt i lag med eller uten støttemateriale

GN 040 ex 4110 00 Skav og annet avfall av lær eller av komposittlær som ikke egner seg for produksjon av lærartikler, unntatt lærslam

UGANDA

1. I avsnitt GA («Avfall av metall og metallegeringer i metallisk, ikke-spredbar form»):

GA 050 7204 21 Avfall og skrap av rustfritt stål

GA 060 7204 29 Avfall og skrap av andre stållegeringer

2. I avsnitt GJ («Tekstilavfall»)

GJ 120 6309 00 Brukte klær og andre slitte tekstilartikler

ZAMBIA

1. Samtlige typer i avsnitt GA («Avfall av metall og metallegeringer i metallisk, ikke-spredbar form»).
 2. Samtlige typer i avsnitt GE («Glassavfall i ikke-spredbar form»).
 3. Samtlige typer i avsnitt GI («Avfall av papir, papp og papirprodukter»).
 4. Samtlige typer i avsnitt GJ («Tekstilavfall»).
 5. Samtlige typer i avsnitt GK («Gummiavfall»).
- 1 Selv om denne staten er medlem av OECD, anvender den ikke OECD-rådsvedtak C(9239) endelig versjon. Når denne staten setter nevnte vedtak i kraft, vil dette vedlegget ikke lenger komme til anvendelse for dens vedkommende.
 - 2 Se vedlegg III til forordning (EØF) nr. 259/93 (transportforordningen).
 - 3 Selv om denne staten er medlem av OECD, anvender den ikke OECD-rådsvedtak C(9239) endelig versjon. Når denne staten setter nevnte vedtak i kraft, vil dette vedlegget ikke lenger komme til anvendelse for dens vedkommende.
 - 4 Denne oppføringen omfatter bruk av slikt slagg som kilde til titandioksid og vanadium.

II

Endringene trer i kraft 1. april 2003.

21. mars Nr. 413 2003

Forskrift om frivillig deltaking for organisasjoner i en fellesskapsordning for miljøstyring og miljørevisjon (EMAS).

Fastsatt av Miljøverndepartementet 21. mars 2003 med hjemmel i lov av 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven) § 52c. Jf. EØS-avtalen vedlegg XX nr. 2fa (forordning (EF) nr. 761/2001). Kunngjort 3. april 2003.

§ 1. EØS-avtalen vedlegg XX nr. 2fa (forordning (EF) nr. 761/2001) om frivillig deltaking for organisasjoner i en fellesskapsordning for miljøstyring og miljørevisjon gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg XX, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 2. Akkreditering og registrering

Justervesenet er nasjonalt akkrediteringsorgan jf. forordningens artikkel 4.

Brønnøysundregistrene er nasjonalt registreringsorgan jf. forordningens artikkel 6.

§ 3. Logo

Norsk versjon 1 av logoen, jf. forordningens vedlegg IV, er: «Kontrollert miljøledelsessystem».

Norsk versjon 2 av logoen, jf. forordningens vedlegg IV, er: «Bekreftet informasjon».

§ 4. Nasjonalt standardiseringsorgan

Nasjonalt standardiseringsorgan, jf. forordningens vedlegg I, er Norges Standardiseringsforbund (NSF).

§ 5. Unntak

I særskilte tilfelle, forutsatt at det ikke vil stride mot EØS-avtalen, kan Miljøverndepartementet eller den departementet bemyndiger gjøre unntak fra denne forskriften.

§ 6. Klage

Vedtak truffet av Brønnøysundregistrene eller Justervesenet i medhold av forskriften kan påklages til Miljøverndepartementet.

§ 7. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks.

Nedenfor gjengis EØS-avtalens vedlegg XX, nr. 2fa, forordning (EF) nr. 761/2001 om frivillig deltaking for organisasjoner i en fellesskapsordning for miljøstyring og miljørevisjon (EMAS), med de tilpasninger som følger av vedlegg XX, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

**Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 761/2001
av 19. mars 2001****om frivillig deltaking for organisasjoner i en fellesskapsordning for miljøstyring og miljørevisjon (EMAS)**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 175 nr. 1,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,¹

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité,²

etter samråd med Regionkomiteen,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251,³ på grunnlag av Forlikskomiteens felles forslag av 20. desember 2000 og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Traktatens artikkel 2 fastsetter at Fellesskapet blant annet har til oppgave å fremme en bærekraftig vekst i hele Fellesskapet, og resolusjonen av 1. februar 1993⁴ understreker betydningen av en slik bærekraftig vekst.
- 2) I programmet «Mot en bærekraftig vekst», som ble lagt fram av Kommisjonen og godkjent i store trekk i resolusjonen av 1. februar 1993, understrekes organisasjoners rolle og ansvar både når det gjelder å styrke økonomien og å verne miljøet i hele Fellesskapet.
- 3) Programmet «Mot en bærekraftig vekst» oppfordrer til å fremme et bredere spekter av virkemidler på området miljøvern og til å ta i bruk markeds mekanismer for å påvirke organisasjonene til å innta en framtidrettet holdning på dette området som går lenger enn det å overholde alle relevante regelverkskrav på miljøområdet.
- 4) Kommisjonen bør fremme en helhetlig tilnæringsmåte for de juridiske instrumenter på området miljøvern som utarbeides på fellesskapsplan.
- 5) Rådsforordning (EØF) nr. 1836/93 av 29. juni 1993 om frivillig deltaking for industriforetak i en miljøstyrings- og miljørevisjonsordning i Fellesskapet⁵ har vist seg å være et virkningsfullt verktøy for å bedre industriens miljøprestasjon.
- 6) Erfaringene fra gjennomføringen av forordning (EØF) nr. 1836/93 bør brukes til å styrke den mulighet fellesskapsordningen for miljøstyring og miljørevisjon (heretter kalt «EMAS») gir til å skape en bedring av organisasjoners samlede miljøprestasjon.
- 7) EMAS bør gjøres tilgjengelig for alle organisasjoner som påvirker miljøet idet det gir dem et verktøy til å styre miljøvirkningene og til å forbedre sin samlede miljøprestasjon.
- 8) I samsvar med nærhets- og forholdsmessighetsprinsippet, som omhandlet i traktatens artikkel 5, kan EMAS' evne til å bidra til en bedring av europeiske organisasjoners miljøprestasjon bedre virkeliggjøres på fellesskapsplan. Denne forordning begrenser seg til å sikre lik gjennomføring av EMAS i hele Fellesskapet ved å sørge for felles regler, framgangsmåter og grunnleggende krav for EMAS, mens tiltak som kan gjennomføres på tilfredsstillende måte på nasjonalt plan, overlates til medlemsstatene.
- 9) Organisasjoner bør oppfordres til å delta i EMAS på frivillig basis, og de vil kunne dra fordeler av deltaking når det gjelder myndighetskontroll, kostnadssparing og offentlig omdømme.
- 10) Det er viktig at små og mellomstore foretak deltar i EMAS, og deres deltaking bør fremmes ved at de får bedre tilgang til informasjon, eksisterende støttemidler og offentlige institusjoner samt ved at det innføres eller legges opp til tiltak for teknisk bistand.
- 11) De opplysninger som medlemsstatene framlegger, bør brukes av Kommisjonen i arbeidet med å vurdere behovet for å utvikle særskilte tiltak med henblikk på at flere organisasjoner, særlig små og mellomstore foretak, deltar i EMAS.
- 12) Åpenheten og troverdigheten til organisasjoner som gjennomfører miljøstyringsordninger styrkes når deres styringssystem, revisjonsprogram og miljøredegjørelse kontrolleres for å bekrefte at de oppfyller de relevante krav i denne forordning, og når miljøredegjørelsen og dens påfølgende ajourføringer godkjennes av akkrediterte miljøkontrollører.
- 13) Det er derfor nødvendig å sikre og stadig forbedre miljøkontrollørens kompetanse ved å sørge for en uavhengig og nøytral akkrediteringsordning og for etter- og videreutdanning. Det er dessuten behov for hensiktsmessig overvåking av miljøkontrollørens virksomhet, for å sikre EMAS' troverdighet. Det bør derfor sørges for et nært samarbeid mellom de nasjonale akkrediteringsorganene.
- 14) Organisasjoner bør oppfordres til med jevne mellomrom å utarbeide og offentliggjøre miljøredegjørelser med informasjon til allmennheten og andre berørte parter om organisasjonens miljøprestasjon.
- 15) Medlemsstatene kan innføre stimulerings tiltak for å oppmuntre organisasjoner til å delta i EMAS.
- 16) Kommisjonen bør gi søkerstater teknisk støtte til å etablere nødvendige strukturer for å anvende EMAS.
- 17) I tillegg til de generelle kravene til miljøstyringsordningen legger EMAS særlig vekt på følgende: overholdelse av regelverk, bedring av miljøprestasjonen, ekstern kommunikasjon samt at medarbeiderne involveres.
- 18) Kommisjonen bør vedta vedleggene til denne forordning, unntatt vedlegg V, anerkjenne europeiske og internasjonale standarder for miljøsaker som er relevante for EMAS og utarbeide retningslinjer i fellesskap med parter som interesserer seg for EMAS, med henblikk på å sikre helhetlig gjennomføring av EMAS-kravene i alle medlemsstater. Når slike retningslinjer utarbeides, skal Kommisjonen ta hensyn til Fellesskapets miljøpolitikk og særlig Fellesskapets regelverk, i tillegg til relevante internasjonale forpliktelser.
- 19) De tiltak som er nødvendige for gjennomføringen av denne forordning, bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen.⁶
- 20) Denne forordning bør om nødvendig revideres på bakgrunn av de erfaringer som er gjort etter en viss virkeperiode.
- 21) De europeiske institusjoner bør bestrebe seg på å realisere prinsippene fastsatt i denne forordning.
- 22) Denne forordning overtar for og erstatter forordning (EØF) 1836/93, som derfor bør oppheves –

1 EFT C 400 av 22.12.1998, s. 7 og EFT C 212 E av 25.7.2000, s. 1.

2 EFT C 209 av 22.7.1999, s. 43.

3 Europaparlamentsuttalelse av 15. april 1999 (EFT C 219 av 30.7.1999, s. 385), bekreftet 6. mai 1999 (EFT C 279 av 1.10.1999, s. 253),

Rådets felles holdning av 28. februar 2000 (EFT C 128 av 8.5.2000, s. 1) og europaparlamentsbeslutning av 6. juli 2000 (ennå ikke offentliggjort i EFT). Europaparlamentsbeslutning av 14. februar 2001 og rådsbeslutning av 12. februar 2001.

- 4 Resolusjon vedtatt av Rådet og representantene for medlemsstatenes regjeringer forsamlet i Rådet 1. februar 1993 om et fellesskapsprogram for politikk og tiltak for miljø og bærekraftig utvikling (EFT C 138 av 17.5.1993, s. 1).
- 5 EFT L 168 av 10.7.1993, s. 1.
- 6 EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Miljøstyrings- og miljørevisjonsordningen og dens formål

1. Det innføres en fellesskapsordning for miljøstyring og miljørevisjon, heretter kalt EMAS, for vurdering og bedring av organisasjoners miljøprestasjon og informasjon til allmennheten og andre berørte parter, som organisasjoner kan delta i på frivillig grunnlag.
2. Formålet med EMAS er å fremme en kontinuerlig bedring av organisasjoners miljøprestasjon ved at
 - a) organisasjonene utarbeider og iverksetter miljøstyringsordninger som angitt i vedlegg I,
 - b) virkningene av disse ordningene vurderes systematisk, objektivt og regelmessig, som beskrevet i vedlegg I,
 - c) allmennheten og andre berørte parter informeres om miljøprestasjonen og ved at det føres en åpen dialog med allmennheten og andre berørte parter,
 - d) arbeidstakerne aktivt involveres i organisasjonen, og ved innføring av hensiktsmessige opplærings- og videreopplæringstiltak som gjør det mulig for dem å delta aktivt i oppgavene nevnt i bokstav a). Arbeidstakerepresentanter kan også involveres, dersom de ønsker det.

Artikkel 2

Definisjoner

I denne forordning menes med

- a) «miljøpolitikk»: en organisasjons overordnede mål og handlingsprinsipper på miljøområdet, herunder overholdelse av relevante regelverkskrav på miljøområdet, og dessuten en forpliktelse til kontinuerlig forbedring av miljøprestasjonen; denne miljøpolitikken utgjør en ramme med henblikk på å fastsette og revurdere miljømål og -delmål,
- b) «kontinuerlig forbedring av miljøprestasjon»: den prosess der miljøstyringsordningens målbare resultater i forbindelse med en organisasjons styring av sine betydelige miljøaspekter, på grunnlag av organisasjonens miljøpolitikk og miljømål og -delmål årlig forbedres; bedring av resultatene må ikke nødvendigvis finne sted på alle virkeområder samtidig,
- c) «miljøprestasjon»: resultatene av en organisasjons styring av sine miljøaspekter,
- d) «forebygging av forurensning»: bruken av framgangsmåter, praksis, materialer eller produkter som gjør at forurensning unngås, reduseres eller kontrolleres, og kan omfatte gjenvinning, bearbeiding, prosessendringer, kontrollmekanismer, effektiv bruk av ressurser og erstatning av materialer,
- e) «miljøgjennomgåelse»: en grundig innledende undersøkelse av miljøproblemene, miljøvirkningene og miljøprestasjonen i forbindelse med en organisasjons virksomhet (vedlegg VII),
- f) «miljøaspekt»: et element i en organisasjons virksomhet, produkter eller tjenester som kan påvirke miljøet (vedlegg VI); et betydelig miljøaspekt er et miljøaspekt som har eller kan ha betydelige miljøvirkninger,
- g) «miljøvirkning»: enhver endring av miljøet, uansett om den er til skade eller til nytte, som helt eller delvis forårsakes av en organisasjons virksomhet, produkter eller tjenester,
- h) «miljøprogram»: en beskrivelse av tiltak (ansvarsområder og midler) som treffes eller planlegges for å nå miljømål og -delmål, og fristene som er satt for å nå disse miljømålene og -delmålene,
- i) «miljømål»: det overordnede miljømessige mål som springer ut av en organisasjons miljøpolitikk, og som organisasjonen har satt seg fore å nå, og som om mulig skal angis i tall,
- j) «miljødelmål»: et detaljert krav til prestasjon, om mulig angitt i tall, som gjelder for organisasjonen eller deler av den og som springer ut av miljømålene, og som må fastsettes og oppfylles for å nå disse miljømålene,
- k) «miljøstyringsordning»: den del av den samlede styringsordningen som omfatter organisasjonsstruktur, planlegging, ansvar, rutiner, framgangsmåter, metoder og ressurser som er nødvendige for å utvikle, gjennomføre, virkeliggjøre, gjennomgå og videreføre miljøpolitikken,
- l) «miljørevisjon»: et styringsverktøy som omfatter en systematisk, dokumentert, regelmessig og objektiv vurdering av organisasjonens miljøprestasjon, styringssystemet og metodene for å sikre vern av miljøet, og som er ment å
 - (i) gjøre det lettere for ledelsen å kontrollere forhold som kan påvirke miljøet,
 - (ii) gi en vurdering av hvorvidt organisasjonens miljøpolitikk overholdes, herunder dens miljømål og -delmål (vedlegg II),
- m) «revisjonsperiode»: det tidsrom da alle former for virksomhet som utøves av organisasjonen er gjenstand for en revisjon (vedlegg II),
- n) «miljørevisor»: en person eller en gruppe personer som er ansatt i eller står utenfor organisasjonen, som opptrer på vegne av organisasjonens øverste ledelse, og som hver for seg eller samlet har den kompetanse som er nevnt i vedlegg II nr. 2.4, og som er tilstrekkelig uavhengige av de former for virksomhet de kontrollerer til

- at de kan foreta en objektiv bedømmelse,
- o) «miljøredegjørelse»: opplysningene angitt i vedlegg III nr. 3.2 (bokstav a)–g)),
 - p) «berørt part»: en person eller en gruppe, herunder myndigheter, som en organisasjons miljøprestasjon angår eller berører,
 - q) «miljøkontrollør»: enhver person eller organisasjon som er uavhengig av den organisasjonen som kontrolleres, og som er blitt akkreditert i samsvar med vilkårene og etter framgangsmåtene i artikkel 4,
 - r) «akkrediteringsordning»: en ordning for akkreditering av og tilsyn med miljøkontrollørene, ledet av et upartisk organ utpekt eller opprettet av medlemsstaten (akkrediteringsorgan) og med tilstrekkelige ressurser og kompetanse samt egnede framgangsmåter for å utføre de oppgavene som ved denne forordning fastsettes for en slik ordning,
 - s) «organisasjon»: et foretak, selskap, firma, bedrift, myndighet eller institusjon, eller en del av eller kombinasjon av slike, uavhengig av om den/det er anerkjent som juridisk person eller ikke, offentlig eller privat, som har egne funksjoner og egen administrasjon.

Hvilke enheter som skal registreres som organisasjoner i EMAS, avgjøres av miljøkontrolløren, og om nødvendig av vedkommende organer, idet det tas hensyn til Kommisjonens retningslinjer utarbeidet i samsvar med framgangsmåten fastsatt i artikkel 14 nr. 2, men den enkelte enheten skal ikke overskride grensene til en medlemsstat. Områder skal være de minste enhetene som kan tas i betraktning. Under særlige omstendigheter, bestemt av Kommisjonen etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 14 nr. 2, kan den enhet som skal tas i betraktning for registrering i EMAS være mindre enn et område, f.eks. en underavdeling som har egne funksjoner.

- t) «område»: all grunn på et bestemt geografisk sted som forvaltes og kontrolleres av en organisasjon og som benyttes til virksomhet, produkter og tjenester. Dette omfatter all infrastruktur, alt utstyr og alle materialer,
- u) «vedkommende organer»: de organer, både nasjonale, regionale og lokale, som medlemsstatene utpeker etter artikkel 5 til å utføre oppgavene angitt i denne forordning.

Artikkel 3

Deltaking i EMAS

1. EMAS skal være åpen for deltaging for alle organisasjoner som ønsker å forbedre sin samlede miljøprestasjon.

2. For at en organisasjon skal kunne registreres i EMAS, må den

- a) foreta en miljøgjennomgåelse av sine former for virksomhet, produkter og tjenester i henhold til vedlegg VII når det gjelder de aspekter som er nevnt i vedlegg VI, og i lys av resultatene av miljøgjennomgåelsen innføre en miljøstyringsordning som omfatter alle krav nevnt i vedlegg I, særlig krav om at relevant miljøregelverk overholdes.

Organisasjoner som har en sertifisert miljøstyringsordning som er anerkjent i samsvar med kravene i artikkel 9, trenger imidlertid ikke å foreta noen formell miljøgjennomgåelse når de går over til EMAS, dersom den informasjonen som er nødvendig for å bestemme og vurdere miljøaspektene oppført i vedlegg VI, framgår av den sertifiserte miljøstyringsordningen,

- b) utføre eller få utført miljørevisjoner i samsvar med kravene i vedlegg II. Hensikten med revisjonene skal være å vurdere organisasjonens miljøprestasjon,
- c) utarbeide en miljøredegjørelse i samsvar med vedlegg III nr. 3.2. I redegjørelsen skal det særlig legges vekt på hvilke resultater organisasjonen har oppnådd målt i forhold til dens miljømål og -delmål, samt på behovet for fortsatt bedring av miljøprestasjonen, og det skal tas hensyn til informasjonsbehovet til relevante berørte parter,
- d) få miljøgjennomgåelsen (dersom en slik er utført), styringsordningen, framgangsmåten for revisjon og miljøredegjørelsen vurdert, slik at det kan verifiseres at de oppfyller de relevante krav i denne forordning, samt få miljøredegjørelsen godkjent av miljøkontrolløren for å sikre at den oppfyller kravene i vedlegg III,
- e) oversende den godkjente miljøredegjørelsen til vedkommende organ i den medlemsstaten der organisasjonen som ønsker registrering er etablert, og gjøre den tilgjengelig for offentligheten etter at organisasjonen er blitt registrert.

3. For at en organisasjon skal kunne opprettholde registreringen i EMAS, må den

- a) få miljøstyringsordningen og revisjonsprogrammet vurdert i samsvar med kravene i vedlegg V nr. 5.6,
- b) oversende de nødvendige årlige, godkjente ajourføringene av miljøredegjørelsen til vedkommende organ og offentliggjøre dem. Det er under visse omstendigheter, fastsatt i Kommisjonens retningslinjer vedtatt etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 14 nr. 2, mulig å fravike reglene for hvor ofte ajourføringene skal foretas, særlig for små organisasjoner og små bedrifter i henhold til kommisjonsrekommendasjon 96/280/EF,¹ og når det ikke er gjort noen vesentlige endringer i bruken av miljøstyringsordningen.

¹ EFT L 107 av 30.4.1996, s. 4.

Artikkel 4

Akkrediteringsordning

1. Hver medlemsstat skal innføre en ordning for akkreditering av uavhengige miljøkontrollører og tilsyn med deres virksomhet. For dette formål kan medlemsstatene enten bruke eksisterende akkrediteringsorganer eller

vedkommende organer nevnt i artikkel 5, eller utpeke eller opprette et annet organ med egnet status.

Medlemsstatene skal påse at slike ordninger har en sammensetning som sikrer at deres oppgaver utføres på en uavhengig og upartisk måte.

2. Medlemsstatene skal sørge for at disse ordningene er i full drift senest 12 måneder etter den dag denne forordning trådte i kraft.

3. Medlemsstatene skal i forbindelse med innføring og ledelse av akkrediteringsordningene sørge for en hensiktsmessig høring av de berørte parter.

4. Akkreditering av miljøkontrollører og tilsyn med deres virksomhet skal skje i samsvar med kravene i vedlegg V.

5. Miljøkontrollører som er akkreditert i en medlemsstat, kan utøve kontrollvirksomhet i alle andre medlemsstater i samsvar med kravene fastsatt i vedlegg V. Medlemsstaten der kontrollene finner sted, skal underrettes når kontrollene innledes, og det skal føres tilsyn med kontrollvirksomheten ved medlemsstatens akkrediteringsordning.

6. Medlemsstatene skal underrette Kommissjonen om de tiltak som treffes i henhold til denne artikkel, og opplyse om relevante endringer av akkrediteringsordningens struktur og framgangsmåter.

7. Kommissjonen skal etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 14 nr. 2 fremme samarbeidet mellom medlemsstatene, særlig for å unngå manglende samsvar mellom vedlegg V og de kriterier, vilkår og framgangsmåter som de nasjonale akkrediteringsorganene anvender for akkreditering av og tilsyn med miljøkontrollører, med henblikk på å sikre at miljøkontrollørens kvalifikasjoner er enhetlige.

8. Akkrediteringsorganene skal opprette et forum bestående av alle akkrediteringsorganer, med henblikk på å gi Kommissjonen den nødvendige informasjon og de nødvendige midler som den trenger for å oppfylle sine forpliktelser i henhold til nr. 7. Forumet skal komme sammen minst en gang i året, og ved disse møtene skal en representant for Kommissjonen være til stede.

Forumet skal utarbeide retningslinjer for saker som gjelder akkreditering av og tilsyn med miljøkontrollører, og miljøkontrollørens kompetanse. Dokumenter med slike retningslinjer skal utarbeides etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 14 nr. 2.

For å sikre en harmonisert utvikling av akkrediteringsorganenes virkemåte og av framgangsmåtene for kontroll i alle medlemsstater, skal forumet utarbeide framgangsmåter for akkrediteringsorganenes gjensidige vurdering («peer review»). Formålet med slik gjensidig vurdering skal være å sørge for at medlemsstatenes akkrediteringsordninger oppfyller kravene i denne forordning. Det skal framlegges en rapport om de gjensidige vurderingene for Kommissjonen, som skal videresende den til komiteen nevnt i artikkel 14 nr. 1 til orientering og offentliggjøre den.

Artikkel 5

Vedkommende organer

1. Innen tre måneder etter at denne forordning er trådt i kraft, skal hver medlemsstat utpeke vedkommende organ som skal ha ansvaret for å utføre de oppgavene som er fastsatt i denne forordning, særlig i artikkel 6 og 7, og underrette Kommissjonen om dette.

2. Medlemsstatene skal påse at vedkommende organer har en sammensetning som sikrer deres uavhengighet og upartiskhet, og at de anvender bestemmelsene i denne forordning på en ensartet måte.

3. Medlemsstatene skal ha retningslinjer for midlertidig eller endelig stryking av organisasjoner fra registrering, til bruk for vedkommende organer. Vedkommende organer skal særlig ha framgangsmåter for

- behandling av henvendelser fra berørte parter om registrerte organisasjoner, og
- avslag på søknader om registrering, samt om endelig eller midlertidig stryking av organisasjoner fra registeret.

4. Vedkommende organ skal ha ansvaret for å registrere organisasjoner i EMAS. Det skal derfor kontrollere innføring og ajourføring av organisasjoner i registeret.

5. Vedkommende organer fra alle medlemsstatene skal møtes minst en gang i året, med en representant fra Kommissjonen til stede. Formålet med møtene er å sikre enhetlige framgangsmåter for registrering av organisasjoner i EMAS, herunder midlertidig eller endelig stryking av organisasjoner fra registeret. Vedkommende organer skal etablere en framgangsmåte for gjensidig vurdering i den hensikt å utvikle felles forståelse av den praktiske tilnærmingen til registrering. En rapport om de gjensidige vurderingene skal framlegges for Kommissjonen, som skal videresende den til orientering til komiteen nevnt i artikkel 14 nr. 1 og offentliggjøre den.

Artikkel 6

Registrering av organisasjoner

Vedkommende organer skal foreta registrering av organisasjoner på grunnlag av følgende kriterier:

1. Dersom vedkommende organ

- har mottatt en godkjent miljødegitjelse og
- har mottatt et utfylt skjema som minst omfatter minsteopplysningene angitt i vedlegg VIII, fra organisasjonen og
- har mottatt alle registreringsavgifter som skal betales i henhold til artikkel 16 og
- anser det som godt gjort, på bakgrunn av mottatt dokumentasjon, og særlig gjennom forespørsler gjort hos vedkommende håndhevingsmyndighet om hvorvidt organisasjonen overholder relevant miljøregelverk, at organisasjonen oppfyller alle krav i denne forordning,

skal den registrere søkerorganisasjonen og tildele den et registreringsnummer. Vedkommende organ skal underrette organisasjonens ledelse om at organisasjonen er oppført i registeret.

2. Dersom vedkommende organ mottar en overvåkingsrapport fra et akkrediteringsorgan, og det framgår av rapporten at miljøkontrollørens virksomhet ikke ble utført på en måte som i tilstrekkelig grad sikrer at kravene i denne forordning oppfylles av søkerorganisasjonen, skal søknaden om registrering enten avslås eller suspenderes til det kan fastslås at organisasjonen oppfyller EMAS-kravene.

3. Dersom en organisasjon innen tre måneder etter at den er blitt bedt om det, ikke har oversendt vedkommende organ

- de årlige, godkjente ajourføringer av miljøredegjørelsen eller
- et utfylt skjema som minst omfatter opplysningene angitt i vedlegg VIII, om organisasjonen eller
- eventuelle registreringsavgifter,

skal organisasjonen strykes midlertidig eller endelig fra registeret, alt etter misligholdets karakter og omfang. Vedkommende organ skal underrette organisasjonens ledelse om årsakene til de tiltak som treffes.

4. Dersom vedkommende organ på et hvilket som helst tidspunkt og på grunnlag av mottatt dokumentasjon finner at organisasjonen ikke lenger oppfyller et eller flere av kravene i denne forordning, skal organisasjonen strykes midlertidig eller endelig fra registeret, alt etter misligholdets karakter og omfang.

Dersom vedkommende organ blir underrettet av vedkommende håndhevingsmyndighet om at organisasjonen har brutt relevante regelverkskrav om miljøvern, skal det enten nekte å registrere organisasjonen eller suspendere den fra listen, alt etter omstendighetene.

5. Ved nektet registrering og ved midlertidig eller endelig stryking av en organisasjon fra registeret, skal de aktuelle berørte parter rådspørres for at vedkommende organ skal få det bakgrunnsmateriale det trenger for å ta sin avgjørelse. Vedkommende organ skal underrette organisasjonens ledelse om årsakene til tiltakene som treffes, og om forløpet av diskusjonene med vedkommende håndhevingsmyndighet.

6. Nektet registrering eller stryking skal omgjøres dersom vedkommende organ har mottatt tilstrekkelige opplysninger om at organisasjonen oppfyller EMAS-kravene, eller dersom organet har mottatt opplysninger fra vedkommende håndhevingsmyndighet som godtgjør at overtredelsen er opphørt og at organisasjonen har iverksatt tilstrekkelige tiltak for å hindre en gjentakelse.

Artikkel 7

Liste over registrerte organisasjoner og miljøkontrollører

1. Akkrediteringsorganet skal opprette, revidere og ajourføre en liste over miljøkontrollører og deres akkrediteringsomfang i deres medlemsstat, og det skal hver måned oversende Kommisjonen og vedkommende organ eventuelle endringer i listen, enten direkte eller gjennom nasjonale myndigheter, avhengig av hva vedkommende medlemsstat har bestemt.

2. Vedkommende organer skal opprette og føre en liste over registrerte organisasjoner i sine medlemsstater, og ajourføre listen hver måned. Vedkommende organer skal hver måned oversende Kommisjonen melding om eventuelle endringer i listen, enten direkte eller gjennom nasjonale myndigheter, avhengig av hva medlemsstaten har bestemt, og kan innenfor nettet av utpekte, lokale organer opprette et system for informasjonsutveksling organisert etter kompetanseområde og økonomisk sektor.

3. Listen over miljøkontrollører og EMAS-registrerte organisasjoner skal føres av Kommisjonen, som skal gjøre den tilgjengelig for allmennheten.

Artikkel 8

Logo

1. Organisasjoner som deltar i EMAS kan bruke logoen vist i vedlegg IV bare dersom deres registrering i EMAS er gyldig. Tekniske spesifikasjoner for hvordan logoen reproduseres skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 14 nr. 2 og skal offentliggjøres av Kommisjonen.

2. Organisasjonene kan bruke EMAS-logoen i følgende tilfeller:

- a) på godkjent informasjonsmateriale, som beskrevet i vedlegg III nr. 3.5, under de omstendigheter som er fastsatt i Kommisjonens retningslinjer som skal forhindre forveksling med miljømerker for produkter, vedtatt etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 14 nr. 2 (versjon 2 av logoen, som vist i vedlegg IV, skal anvendes i dette tilfellet),
- b) på godkjente miljøredegjørelser (versjon 2 av logoen, som vist i vedlegg IV, skal anvendes i dette tilfellet),
- c) på brevhodet til registrerte organisasjoner (versjon 1 av logoen, som vist i vedlegg IV, skal anvendes i dette tilfellet),
- d) på informasjonsmateriale som opplyser om at organisasjonen deltar i EMAS (versjon 1 av logoen, som vist i vedlegg IV, skal anvendes i dette tilfellet),
- e) i annonser for produkter, former for virksomhet og tjenester, bare under de omstendigheter som er fastsatt i Kommisjonens retningslinjer som skal forhindre forveksling med miljømerker for produkter, vedtatt etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 14 nr. 2.

3. Logoen skal ikke anvendes i følgende tilfeller:

- a) på produkter eller produktemballasje,

- b) i tilknytning til påstander som inneholder sammenligninger med andre former for virksomhet, produkter og tjenester.

Kommisjonen skal imidlertid, som en del av vurderingen fastsatt i artikkel 15 nr. 3, vurdere under hvilke ekstraordinære omstendigheter logoen kan brukes, og skal vedta bestemmelser for disse tilfellene etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 14 nr. 2, som skal forhindre forveksling med miljømerker.

Artikkel 9

Forholdet til europeiske og internasjonale standarder

1. Organisasjoner som anvender europeiske eller internasjonale standarder for miljørelaterte emner som er relevante for EMAS, og som er sertifisert i henhold til hensiktsmessige framgangsmåter for sertifisering som godtgjør at de overholder standardene, skal anses å oppfylle de tilsvarende kravene i denne forordning dersom:

- a) standardene er anerkjent av Kommisjonen etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 14 nr. 2,
- b) akkrediteringskravene for sertifiseringsorganene er anerkjent av Kommisjonen etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 14 nr. 2.

Henvisninger til de anerkjente standardene (herunder de relevante delene av EMAS som de får anvendelse på) og de anerkjente akkrediteringskravene skal offentliggjøres i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

2. For at organisasjonene nevnt i nr. 1 skal kunne registreres i EMAS må de kunne godtgjøre overfor miljøkontrolløren at de oppfyller de krav i denne forordning som ikke er dekket av de anerkjente standardene.

Artikkel 10

Forholdet til annet miljøvernregelverk i Fellesskapet

1. EMAS skal ikke berøre
 - a) fellesskapsretten eller
 - b) nasjonal lovgivning eller tekniske standarder som ikke er underlagt fellesskapsretten, eller
 - c) organisasjonenes forpliktelser i henhold til nevnte lovgivning og standarder med hensyn til miljøkontroll.
2. Medlemsstatene bør vurdere muligheten for at registrering i EMAS i henhold til denne forordning kan tas i betraktning ved gjennomføring og håndheving av miljøregelverk, i den hensikt å unngå unødvendig dobbeltarbeid både for organisasjonene og for vedkommende håndhevingsmyndigheter.

Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om de tiltak som treffes i denne forbindelse. Kommisjonen skal oversende den informasjon den mottar fra medlemsstatene til Europaparlamentet og Rådet så snart den er tilgjengelig, og minst hvert tredje år.

Artikkel 11

Fremme av organisasjoners deltaking, særlig små og mellomstore bedrifers deltaking

1. Medlemsstatene skal fremme organisasjonenes deltaking i EMAS og særlig vurdere behovet for å sikre at små og mellomstore bedrifter (SMB) deltar, ved å
 - lette adgangen til informasjon, støttefond, offentlige institusjoner og offentlig innkjøp, uten at fellesskapsreglene for offentlig innkjøp berøres,
 - iverksette eller fremme tiltak for teknisk støtte, særlig i tilknytning til initiativ fra bransjespesifikke eller lokale kontaktorganer (f.eks. lokale myndigheter, handelskamre, handels- eller håndverksorganisasjoner),
 - sikre at rimelige registreringsavgifter fører til høyere deltaking.

For å fremme SMBers deltaking, herunder SMBer som er konsentrert i bestemte geografiske områder, kan lokale myndigheter, særlig i samarbeid med industrisammenslutninger, handelskamre og berørte parter, bistå i arbeidet med å klarlegge betydelige miljøvirkninger. SMBene kan deretter benytte seg av dette når de utarbeider sine miljøprogrammer og når de fastsetter miljømål og -delmål for sine EMAS-styringsordninger. I tillegg kan det på regionalt eller nasjonalt plan utarbeides programmer til fremme av SMBers deltaking, f.eks. en trinnvis tilnærming som fører til registrering i EMAS. Ordningen skal fungere etter målsettingen om å unngå unødvendige administrative byrder for deltakerne, særlig for små organisasjoner.

2. For å oppmuntre organisasjoner til å delta i EMAS bør Kommisjonen og andre institusjoner i Fellesskapet, samt offentlige myndigheter på nasjonalt plan, vurdere, uten at fellesskapsretten berøres, på hvilken måte EMAS-registrering kan tas i betraktning når kriteriene for deres politikk på området offentlig innkjøp skal fastsettes.

3. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om de tiltak som treffes etter denne artikkel. Kommisjonen skal så snart opplysningene er tilgjengelige, og minst hvert tredje år, sende Europaparlamentet og Rådet opplysningene den har mottatt fra medlemsstatene.

Artikkel 12

Informasjon

1. Hver medlemsstat skal treffe de nødvendige tiltak for å sikre at
 - a) organisasjoner blir informert om innholdet i denne forordning,
 - b) allmennheten blir informert om formålet med og hovedelementene i EMAS-ordningen.

Når det er hensiktsmessig, skal medlemsstatene i samarbeid med blant andre industrisammenslutninger, forbrukerorganisasjoner, miljøorganisasjoner, fagforeninger og lokale institusjoner benytte fagtidsskrifter, lokale aviser, reklamekampanjer eller andre egnede midler for å gjøre EMAS allment kjent.

2. Medlemsstatene skal underrette Kommissjonen om de tiltak som treffes etter denne artikkel.
3. Kommissjonen skal ha ansvaret for å fremme EMAS på fellesskapsplan. Den skal, i samråd med medlemmene av komiteen nevnt i artikkel 14 nr. 1, vurdere muligheten for å utbre beste praksis ved hjelp av egnede midler.

Artikkel 13

Overtredelser

Medlemsstatene skal treffe passende lovgivningsmessige eller administrative tiltak for det tilfellet at bestemmelsene i denne forordning ikke overholdes, og de skal underrette Kommissjonen om disse tiltakene.

Artikkel 14

Komité

1. Kommissjonen skal bistås av en komité.
2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, idet det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.
Tidsrommet fastsatt i artikkel 5 nr. 6 i beslutning 1999/468/EF skal være tre måneder.
3. Komiteen fastsetter sin forretningsorden.

Artikkel 15

Fornyet vurdering

1. Senest fem år etter at denne forordning er trådt i kraft skal Kommissjonen gjennomgå EMAS-ordningen på nytt på bakgrunn av erfaringen med anvendelsen av den og på bakgrunn av den internasjonale utviklingen, og skal om nødvendig foreslå hensiktsmessige endringer for Europaparlamentet og Rådet.
2. Kommissjonen skal tilpasse alle vedlegg til denne forordning unntatt vedlegg V, etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 14 nr. 2, på bakgrunn av erfaringen med EMAS og for å avhjelpe de behov for retningslinjer om EMAS-krav som måtte oppstå.
3. Senest fem år etter at denne forordning er trådt i kraft skal Kommissjonen, i samarbeid med medlemsstatene, særlig vurdere hvordan EMAS-logoen brukes, anerkjennes og tolkes av allmennheten og andre berørte parter, og vurdere hvorvidt det er behov for å revidere logoen og reglene for bruken av den.

Artikkel 16

Kostnader og avgifter

1. Det kan innføres en avgiftsordning i samsvar med bestemmelser som vedtas av medlemsstatene, for å dekke de administrative kostnadene knyttet til registreringsordningen for organisasjoner og til akkreditering av og tilsyn med miljøkontrollører og andre kostnader i tilknytning til EMAS-ordningen.
2. Medlemsstatene skal underrette Kommissjonen om tiltakene som treffes etter denne artikkel.

Artikkel 17

Oppheving av forordning (EØF) nr. 1836/93

1. Forordning (EØF) nr. 1836/93 oppheves fra og med ikrafttredelsesdagen for denne forordning, med forbehold for nr. 2–5 i denne artikkel.
2. Nasjonale akkrediteringsordninger og vedkommende organer som er opprettet i henhold til forordning (EØF) nr. 1836/93, opprettholdes. Framgangsmåtene for akkrediteringsordninger og vedkommende organer skal endres av medlemsstatene etter tilsvarende bestemmelser i denne forordning. Medlemsstatene skal sørge for at disse ordningene er i full virksomhet innen tolv måneder fra ikrafttredelsesdagen for denne forordning.
3. Miljøkontrollører som er akkreditert i henhold til forordning (EØF) nr. 1836/93, kan fortsette å utøve sin virksomhet i samsvar med kravene fastsatt i denne forordning.
4. Områder som er registrert i samsvar med forordning (EØF) nr. 1836/93, vil fortsatt stå oppført i EMAS-registeret. Ved neste kontroll av et slikt område skal det kontrolleres at det oppfyller de nye kravene i denne forordning. Dersom neste kontroll skal finne sted tidligere enn seks måneder etter at denne forordning er trådt i kraft, kan datoen for neste kontroll utsettes med seks måneder etter avtale med miljøkontrolløren og vedkommende organer.
5. Nr. 3 og 4 får anvendelse også for miljøkontrollører som er akkreditert og for områder som er registrert i samsvar med artikkel 14 i forordning (EØF) nr. 1836/93, forutsatt at de aktuelle akkrediteringsorganer og vedkommende organer er enige om at miljøkontrollørene og de registrerte områder oppfyller alle krav i forordning (EØF) nr. 1836/93, og underretter Kommissjonen om dette.

Artikkel 18

Ikrafttredelse

Denne forordning trer i kraft den tredje dag etter at den er kunngjort i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*. Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 19. mars 2001.

For Europaparlamentet
N. FONTAINE
President

For Rådet
A. LINDH
Formann

VEDLEGG I

A. KRAV TIL MILJØSTYRINGSSYSTEM

Miljøstyringssystemet skal gjennomføres i samsvar med kravene nedenfor (del 4 i EN ISO 14001:1996):*

I-A **Krav til miljøstyringssystem**

I-A.1. Generelle krav

Organisasjonen skal etablere og holde ved like et miljøstyringssystem i henhold til de kravene som er beskrevet i dette vedlegg.

I-A.2. Miljøpolitikk

Den øverste ledelsen skal fastsette organisasjonens miljøpolitikk og sikre at den

- a) er hensiktsmessig for typen, omfanget og miljøpåvirkningene av organisasjonens aktiviteter, produkter eller tjenester;
- b) omfatter en forpliktelse til kontinuerlig forbedring og forebygging av forurensning;
- c) omfatter en forpliktelse til å tilfredsstille relevante lover og forskrifter for miljø, og andre krav som organisasjonen slutter seg til;
- d) gir rammen for å fastsette og gjennomgå miljømål og -delmål;
- e) er dokumentert, iverksatt og holdt ved like og kommunisert til alle ansatte;
- f) er tilgjengelig for allmennheten.

I-A.3. Planlegging

I-A.3.1. *Miljøaspekter*

Organisasjonen skal etablere og holde ved like (en) prosedyre(r) for å identifisere miljøaspektene forbundet med dens aktiviteter, produkter eller tjenester som den kan styre og som det kan forventes at den har en innvirkning på, for å bestemme de aspektene som har eller kan ha betydelige miljøpåvirkninger. Organisasjonen skal påse at aspektene som er forbundet med disse betydelige påvirkningene blir tatt i betraktning når dens miljømål fastsettes.

Organisasjonen skal holde denne informasjonen oppdatert.

I-A.3.2. *Lovbestemte og andre krav*

Organisasjonen skal etablere og holde ved like en prosedyre for å identifisere og få tilgang til lovbestemte og andre krav som organisasjonen slutter seg til og som er anvendbare for miljøaspektene i forbindelse med dens aktiviteter, produkter eller tjenester.

I-A.3.3. *Mål og delmål*

Organisasjonen skal etablere og holde ved like dokumenterte miljømål og -delmål for hver aktuell funksjon og hvert aktuelt nivå i organisasjonen.

Når en organisasjon etablerer og gjennomgår målene, skal den ta hensyn til de lovbestemte og de andre kravene, sine betydelige miljøaspekter, sine teknologiske valgmuligheter og sine økonomiske, driftsmessige og forretningsmessige krav, samt berørte parters syn.

Målene og delmålene skal være i samsvar med miljøpolitikken, inkludert forpliktelsen til å forebygge forurensning.

I-A.3.4. Miljøstyringsprogram(mer)

Organisasjonen skal etablere og holde ved like (et) program(mer) for å oppnå sine mål og delmål. De(t) skal inkludere

- a) angivelse av ansvar for å oppnå mål og delmål innenfor hver aktuell funksjon og hvert nivå i organisasjonen;
- b) virkemidlene og tidsrammen for å oppfylle dem.

Hvis et prosjekt går ut på nyutviklinger og nye eller modifiserte aktiviteter, produkter eller tjenester, skal program(mer) endres når dette er aktuelt for å sikre at miljøstyring blir anvendt på slike prosjekter.

I-A.4. Iverksetting og drift

I-A.4.1. *Struktur og ansvar*

Opgaver, ansvar og myndighet skal fastsettes, dokumenteres og kommuniseres for å oppnå en virkningsfull miljøstyring.

Ledelsen skal skaffe ressurser som er nødvendige for iverksetting og kontroll med miljøstyringssystemet. Ressurser omfatter menneskelige ressurser og spesielle ferdigheter, teknologi og økonomiske ressurser.

Organisasjonens øverste ledelse skal peke ut (en) spesiell(e) representant(er) for ledelsen som, uavhengig av annet ansvar, skal ha fastsatte oppgaver, ansvar og myndighet til å

- a) sikre at miljøstyringssystemets krav er etablert, iverksatt og holdt ved like i henhold til denne standarden;
- b) rapportere om miljøstyringssystemets virkning til øverste ledelse for gjennomgåelse og som et grunnlag for forbedring av miljøstyringssystemet.

I-A.4.2. *Opplæring, bevissthet og kompetanse*

Organisasjonen skal identifisere opplæringsbehov. Den skal kreve at alt personell hvis arbeid kan forårsake en betydelig miljøpåvirkning, har fått hensiktsmessig opplæring.

Den skal etablere og holde ved like prosedyrer for å gjøre de ansatte eller medarbeiderne i hver aktuell funksjon og på hvert nivå oppmerksom på

- a) betydningen av overensstemmelse med miljøpolitikken og prosedyrene og med kravene i miljøstyringssystemet;
- b) de betydelige miljøpåvirkningene, virkelige eller potensielle, av deres aktiviteter og de miljømessige fordelene ved forbedret personlig atferd;
- c) deres oppgaver og ansvar for å oppnå overensstemmelse med miljøpolitikken og prosedyrene og med kravene i miljøstyringssystemet inkludert krav til beredskap og innsats;
- d) de potensielle konsekvensene av å fravike fastsatte driftsprosedyrer.

Personell som utfører de oppgavene som kan forårsake betydelige miljøpåvirkninger skal være kompetente ut fra utdanning, hensiktsmessig opplæring og/eller erfaring.

I-A.4.3. *Kommunikasjon*

Med hensyn til sine miljøaspekter og miljøstyringssystem skal organisasjonen etablere og holde ved like prosedyrer for

- a) intern kommunikasjon mellom de forskjellige nivåer og funksjoner i organisasjonen;
- b) å motta, dokumentere og besvare aktuell kommunikasjon fra eksterne berørte parter.

Organisasjonen skal ta i betraktning prosesser for å kommunisere sine betydelige miljøaspekter utad og registrere sin beslutning.

I-A.4.4. *Dokumentasjon av miljøstyringssystemet*

Organisasjonen skal etablere og holde ved like informasjon, i papir eller elektronisk format, for å

- a) beskrive hovedelementene i styringssystemet og hvordan de innvirker på hverandre;
- b) henviser til beslektet dokumentasjon.

I-A.4.5. *Dokumentstyring*

Organisasjonen skal etablere og holde ved like prosedyrer for styring med alle dokumenter som kreves i denne standarden for å sikre at

- a) man vet hvor de befinner seg;
- b) de blir gjennomgått periodisk, oppdatert om nødvendig og godkjent som tilstrekkelige av bemyndiget personell;
- c) gjeldende utgaver av aktuelle dokumenter er tilgjengelige på alle steder hvor det utføres arbeid som er vesentlige for at miljøstyringssystemet skal virke effektivt;
- d) foreldede dokumenter omgående fjernes fra alle utgiver- og brukersteder eller på annen måte sikres mot utilsiktet bruk,
- e) ethvert foreldet dokument som beholdes på grunn av juridiske og/eller kunnskapsbevarende årsaker, er hensiktsmessig identifisert.

Dokumenter skal være lesbare, daterte (med utgavedato) og lett identifiserbare, holdt ved like på en systematisk måte og oppbevares for en fastsatt periode. Prosedyrer og ansvar for utarbeidelse og endring av de forskjellige dokumenttypene skal etableres og holdes ved like.

I-A.4.6. *Driftskontroll*

Organisasjonen skal, i henhold til sin politikk, sine mål og delmål, identifisere de oppgavene og aktivitetene som er forbundet med de identifiserte betydelige miljøaspektene. Organisasjonen skal planlegge disse aktivitetene, inkludert vedlikehold, for å sikre at de utføres under fastsatte betingelser ved å

- a) etablere og holde ved like dokumenterte prosedyrer for å dekke situasjoner hvor fravær av slike prosedyrer kan føre til avvik fra miljøpolitikken, -målene og delmålene;
- b) angi driftskriterier i prosedyrene;
- c) etablere og holde ved like prosedyrer vedrørende de identifiserbare betydelige miljøaspektene forbundet med varer og tjenester som organisasjonen bruker, og kommunisere aktuelle prosedyrer og krav til leverandører og kontraktspartnere.

I-A.4.7. *Beredskap og innsats*

Organisasjonen skal etablere og holde ved like prosedyrer for å identifisere muligheten for og innsats ved ulykker og nødsituasjoner, og for å forebygge og minske miljøpåvirkningene som kan være forbundet med dem.

Organisasjonen skal gjennomgå og, om nødvendig, oppdatere sine prosedyrer for beredskap og innsats, spesielt etter ulykker eller nødsituasjoner.

Organisasjonen skal også periodisk prøve ut slike prosedyrer når dette er praktisk mulig.

I-A.5. Kontroll og korrigerende tiltak

I-A.5.1. *Overvåking og måling*

Organisasjonen skal etablere og holde ved like dokumenterte prosedyrer for å overvåke og måle, på en rutinemessig måte, de viktigste egenskapene ved sin virksomhet og sine aktiviteter som kan ha en betydelig miljøpåvirkning. Dette skal omfatte registrering av informasjon for å spore prestasjon, aktuelle styringstiltak og overensstemmelse med organisasjonens miljømål og -delmål.

Overvåkingsutstyr skal kalibreres og holdes ved like, og registreringer fra dette arbeidet skal oppbevares i henhold til organisasjonens prosedyrer.

Organisasjonen skal etablere og holde ved like en dokumentert prosedyre for periodisk å bedømme om aktuelle lover og forskrifter for miljø overholdes.

I-A.5.2. *Avvik og korrigerende og forebyggende tiltak*

Organisasjonen skal etablere og holde ved like prosedyrer for å fastsette ansvar og myndighet for å behandle og undersøke avvik, iverksette tiltak for å minske de påvirkningene som er oppstått og for å sette i verk og fullføre korrigerende og forebyggende tiltak.

Ethvert korrigerende og forebyggende tiltak som er satt i verk for å eliminere årsakene til virkelige og potensielle avvik skal være tilpasset problemets størrelse og svare til den miljøpåvirkningen som er oppstått.

Organisasjonen skal foreta og registrere aktuelle endringer i de dokumenterte prosedyrene som følge av korrigerende og forebyggende tiltak.

I-A.5.3. *Registreringer*

Organisasjonen skal etablere og holde ved like prosedyrer for identifisering, vedlikehold og anvendelse av miljøregistreringer. Disse registreringene skal omfatte registreringer fra opplæring og resultater fra revisjoner og gjennomganger.

Miljøregistreringene skal være leselige, identifiserbare og sporbare til aktiviteten, produktet eller tjenesten de gjelder for. Miljøregistreringer skal lagres og oppbevares på en slik måte at de lett kan gjenfinnes og at de er beskyttet mot ødeleggelse, forringelse eller tap. Oppbevaringstiden for registreringer skal fastsettes og nedtegnes.

Registreringer skal oppbevares, på en måte som er hensiktsmessig for systemet og organisasjonen, for å bevise overensstemmelse med kravene i denne standarden.

I-A.5.4. *Revisjon av miljøstyringssystemet*

Organisasjonen skal etablere og holde ved like (et) program(mer) og prosedyrer for å gjennomføre periodiske revisjoner av miljøstyringssystemet for å

a) bestemme hvorvidt miljøstyringssystemet

1) stemmer overens med planlagte ordninger for miljøstyring inkludert kravene i denne standarden;

2) er iverksatt og holdt ved like på skikkelig måte;

b) gi informasjon om revisjonsresultatene til ledelsen.

Organisasjonens revisjonsprogram, inkludert tidsplan, skal baseres på den miljømessige betydningen av den aktuelle aktiviteten og resultatene av tidligere revisjoner. For å være fullstendige skal revisjonsprosedyrene dekke revisjonsomfang, hyppighet og metoder såvel som ansvaret for og kravene til gjennomføring av revisjoner og rapportering av resultater.

I-A.6. Ledelsens gjennomgåelse

Organisasjonens øverste ledelse skal, med mellomrom som den selv bestemmer, gjennomgå miljøstyringssystemet, for å sikre at det fortsatt er velegnet, tilstrekkelig og virkningsfullt. Prosessen for ledelsens gjennomgåelse skal sikre at den nødvendige informasjonen samles inn for å gi ledelsen mulighet til å utføre bedømmelsen. Denne gjennomgåelsen skal dokumenteres.

Ledelsens gjennomgåelse skal omfatte mulige behov for å endre politikken, målene og andre elementer i miljøstyringssystemet, i lys av resultater fra revisjon av miljøstyringssystemet, endrede forhold og forpliktelsen til kontinuerlig forbedring.

Liste over nasjonale standardiseringsorganer

B:	IBN/BIN (Institut Belge de Normalisation/Belgisch Instituut voor Normalisatie)
DK:	DS (Dansk Standard)
D:	DIN (Deutsches Institut für Normung e.V.)
EL:	ELOT (Ελληνικό οργανισμός τυποποίησης)
E:	AENOR (Asociación Española de Normalización y Certificación)
F:	AFNOR (Association Française de Normalisation)
IRL:	NSAI (National Standards Authority of Ireland)
I:	UNI (Ente Nazionale Italiano di Unificazione)
L:	SEE (Service de l'Energie de l'Etat) (Luxembourg)
NL:	NEN (Nederlands Normalisatie-Instituut)
A:	ON (Osterreichisches Normungsinstitut)

P:	IPQ (Instituto Português da Qualidade)
FIN:	SFS (Suomen Standardisoimisliitto r.y)
S:	SIS (Standardiseringen i Sverige)
UK:	BSI (British Standards Institution).

B. FORHOLD SOM MÅ REDEGJØRES FOR AV ORGANISASJONER SOM DELTAR I EMAS

1. Overholdelse av lovgivningen

Organisasjonene skal kunne vise at de

- har identifisert all relevant miljølovgivning og er innforstått med konsekvensene denne innebærer for organisasjonen,
- overholder miljølovgivningen og
- har innført framgangsmåter som gjør at organisasjonen kontinuerlig kan oppfylle disse kravene.

2. Miljøprestasjon

Organisasjonene skal kunne vise at styringssystemet og framgangsmåtene for revisjon er rettet mot organisasjonens faktiske miljøprestasjon med henblikk på de aspekter som nevnes i vedlegg VI. Som en del av ledelsens gjennomgåelse skal organisasjonens prestasjon vurderes i forhold til dens miljømål og -delmål. Organisasjonen skal også forplikte seg til kontinuerlig forbedring av sin miljøprestasjon. I dette arbeidet kan organisasjonen basere sine tiltak på lokale, regionale og nasjonale miljøprogrammer.

Midlene som anvendes for å nå miljømålene og -delmålene, kan ikke i seg selv utgjøre miljømål. Dersom organisasjonen omfatter flere områder, skal hvert område som EMAS gjelder for, oppfylle alle EMAS-krav, herunder kravet om kontinuerlig forbedring av miljøprestasjonen som definert i artikkel 2 bokstav b).

3. Ekstern kommunikasjon og eksterne forbindelser

Organisasjonene skal kunne vise til en åpen dialog med allmennheten og andre berørte parter, herunder lokalsamfunn og kunder, om miljøvirkningene som følger av organisasjonens virksomhet, produkter og tjenester, for å kartlegge allmennhetens og andre berørte parters interesser og synspunkter.

4. Medarbeidernes deltaking

I tillegg til kravene i vedlegg I-del A er det et krav at medarbeiderne skal delta i arbeidet med å kontinuerlig forbedre organisasjonens miljøprestasjon. For dette formål bør det tas i bruk hensiktsmessige former for deltaking, som f.eks. forslagsbok, prosjektbasert gruppearbeid eller miljøkomiteer. Organisasjonene skal følge Kommisjonens retningslinjer for beste praksis på dette området. Arbeidstakerrepresentanter som anmoder om det skal også kunne delta.

- * Den nasjonale standarden gjengis i dette vedlegg med tillatelse fra CEN. Den fullstendige teksten til den nasjonale standarden kan kjøpes hos de nasjonale standardiseringsorganer som står oppført i dette vedlegg.

VEDLEGG II

KRAV TIL INTERNE MILJØREVISJONER

2.1. Alminnelige krav

Interne revisjoner sikrer at organisasjonens virksomhet utføres i samsvar med fastsatte framgangsmåter. Revisjonen kan også bidra til at eventuelle problemer ved nevnte fastsatte framgangsmåter oppdages, eller til måter å forbedre disse framgangsmåtene på. Omfanget av revisjonene som utføres innenfor en organisasjon, kan variere, fra revisjon av en enkel framgangsmåte til revisjon av sammensatte former for virksomhet. I løpet av et fastsatt tidsrom skal alle former for virksomhet i en organisasjon ha vært gjenstand for en revisjon. Tidsrommet som er nødvendig for å fullføre revisjon av alle former for virksomhet, kalles en revisjonsperiode. Små organisasjoner som har en ukomplisert oppbygning vil kunne revidere alle former for virksomhet samtidig. For slike organisasjoner er revisjonsperioden tidsrommet mellom disse revisjonene.

Interne revisjoner skal utføres av personer som er tilstrekkelig uavhengige av den reviderte formen for virksomhet til å sikre en upartisk holdning. Revisjonene kan utføres av ansatte i organisasjonen eller av eksterne (personer ansatt i andre organisasjoner, ansatte fra andre deler av organisasjonen eller rådgivere).

2.2. Mål

I organisasjonens miljørevisjonsprogram skal målene for hver revisjon eller revisjonsperiode angis skriftlig, herunder hvor hyppig hver form for virksomhet skal revideres.

Målene skal særlig omfatte en vurdering av eksisterende miljøstyringsordninger, en vurdering av deres samsvar med organisasjonens politikk og program, herunder hvorvidt relevante regelverkskrav på miljøområdet er overholdt.

2.3. Omfang

Det totale omfang av den enkelte revisjonen eller eventuelt av hver enkelt fase i en revisjonsperiode skal være klart fastsatt, og det skal spesifiseres

- hvilke områder som skal dekkes,
- hvilke former for virksomhet som skal revideres,
- hvilke miljøkriterier som skal tas i betraktning,
- over hvilket tidsrom revisjonen skal pågå.

Miljørevisjonen omfatter en vurdering av de konkrete data som kreves for å vurdere organisasjonens miljøprestasjon.

2.4. **Organisering og ressurser**

Miljørevisjoner skal utføres av personer eller grupper av personer som har tilstrekkelig kunnskap om de sektorer og områder som revideres, herunder kunnskap om og erfaring med relevante spørsmål innen miljø, ledelse, teknikk og regelverk, og de skal ha fått tilstrekkelig opplæring og øvelse i de konkrete revisjonsteknikker som kreves for å nå de fastsatte målene. Ressurser og tid som avsettes til revisjonen, skal stå i et rimelig forhold til revisjonens omfang og mål.

Organisasjonens øverste ledelse skal støtte revisjonen.

Revisorene skal være tilstrekkelig uavhengige av de formene for virksomhet de skal revidere til at de kan foreta en objektiv og upartisk bedømmelse.

2.5. **Planlegging og forberedelse av revisjoner**

Hver revisjon skal planlegges og forberedes, særlig for å:

- sikre at det blir avsatt tilstrekkelige ressurser,
- sikre at alle som deltar i revisjonsprosessen (herunder miljørevisorer, ledelse og personale) forstår sin rolle og er seg sitt ansvar bevisst.

Det hører med til forberedelsene at deltakerne gjør seg kjent med organisasjonens virksomhet og med den eksisterende miljøstyringsordningen, og at de gjennomgår resultatene og konklusjonene fra tidligere revisjoner på nytt.

2.6. **Revisjonsarbeidet**

Revisjonsarbeidet skal omfatte samtaler med personalet, inspeksjon av driftsforhold og utstyr og gjennomgåelse av journaler, skriftlige rutiner og annen relevant dokumentasjon, med det formål å vurdere miljøprestasjonen for den form for virksomhet som revideres, for å fastslå om den oppfyller de relevante standarder og bestemmelser og fastsatte miljømål og -delmål, og om ordningen som er innført for å styre miljøansvaret, er effektiv og hensiktsmessig. Blant annet bør det benyttes stikkprøvekontroll for å kontrollere om disse kriteriene overholdes, for å kunne fastslå hvor effektivt den samlede miljøstyringsordningen fungerer.

Revisjonsarbeidet skal særlig bestå av følgende trinn:

- a) forståelse av styringsordningene,
- b) vurdering av styringsordningenes sterke og svake sider,
- c) innsamling av relevante opplysninger,
- d) vurdering av revisjonsresultatene,
- e) utarbeiding av konklusjonene av revisjonen,
- f) rapportering av resultatene og konklusjonene av revisjonen.

2.7. **Rapport om resultatene og konklusjonene av revisjonen**

1. Revisorene skal utarbeide en skriftlig revisjonsrapport med en form og et innhold som er hensiktsmessig for å sikre en fullstendig og formelt korrekt framlegging av resultatene og konklusjonene av revisjonen ved slutten av hver revisjon eller revisjonsperiode.

Resultatene og konklusjonene av revisjonen skal sendes formelt til organisasjonens øverste ledelse.

2. De viktigste målene med en skriftlig revisjonsrapport er:

- a) å angi omfanget av revisjonen,
- b) å skaffe ledelsen opplysninger om status for overholdelse av organisasjonens miljøpolitikk og om den framgang på miljøområdet som har funnet sted i organisasjonen,
- c) å skaffe ledelsen opplysninger om hvorvidt ordninger for overvåking av organisasjonens miljøvirkninger er effektive og pålitelige,
- d) om nødvendig å påvise behov for korrigerende tiltak.

2.8. **Oppfølging av revisjonen**

Revisjonsarbeidet skal avsluttes med utarbeiding og gjennomføring av en plan for egnede korrigerende tiltak.

Hensiktsmessige mekanismer skal innføres og iverksettes for å sikre at revisjonsresultatene følges opp.

2.9. **Hyppigheten av revisjonene**

Revisjonen eller revisjonsperioden skal, alt etter omstendighetene, fullføres med et mellomrom på høyst tre år. Hvor hyppig hver form for virksomhet skal revideres, vil variere etter

- a) virksomhetens art, omfang og kompleksitet,
- b) betydningen av de tilknyttede miljøvirkninger,
- c) betydningen av og alvoret ved de problemer som er påvist ved tidligere revisjoner,
- d) miljøproblemenes forhistorie.

Mer sammensatte former for virksomhet som har større miljøvirkninger skal revideres oftere.

Organisasjonene skal selv fastsette sitt revisjonsprogram og sin revisjonshyppighet, idet det tas hensyn til Kommisjonens retningslinjer vedtatt etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 14 nr. 2.

VEDLEGG III
MILJØREDEGJØRELSE

3.1. Innledning

Hensikten med miljøredegjørelsen er å informere allmennheten og andre berørte parter om organisasjonens miljøvirkninger og miljøprestasjon, og om dens kontinuerlige forbedring av miljøprestasjonen. Miljøredegjørelsen er også et middel til å drøfte og behandle de berørte parters synspunkter som organisasjonen har fått kjennskap til i sammenheng med vedlegg I (del B avsnitt 3), og som den anser som viktige (vedlegg VI nr. 6.4). Miljøinformasjon skal presenteres på en klar og sammenhengende måte og framlegges i trykt versjon for dem som ikke har mulighet til å skaffe denne informasjonen på annen måte. Opplysningene nevnt i nr. 3.2 skal gjøres tilgjengelige i en samlet, trykt utgave av organisasjonen når den registreres for første gang, og deretter hvert tredje år.

Kommisjonen skal vedta retningslinjer om miljøredegjørelsen etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 14 nr. 2.

3.2. Miljøredegjørelse

Når en organisasjon registreres for første gang, skal den, idet det tas hensyn til kriteriene i nr. 3.5, framlegge miljøinformasjon som skal betegnes miljøredegjørelse og som skal godkjennes av miljøkontrolløren. Når den er blitt godkjent, skal den framlegges for vedkommende organ og deretter gjøres tilgjengelig for allmennheten. Miljøredegjørelsen skal være et middel for kommunikasjon og dialog med allmennheten og andre berørte parter om miljøprestasjonen. Under arbeidet med utforming og utarbeiding av miljøredegjørelsen skal organisasjonen ta hensyn til allmennhetens og andre berørte parters informasjonsbehov.

Miljøredegjørelsen skal minst omfatte følgende:

- a) en klar og entydig beskrivelse av organisasjonen som skal registreres i EMAS, og en oppsummering av organisasjonens former for virksomhet, produkter og tjenester, samt av dens forhold til eventuelle mororganisasjoner;
- b) miljøpolitikken og en kort beskrivelse av organisasjonens miljøstyringsordning;
- c) en beskrivelse av alle betydelige direkte og indirekte miljøaspekter som fra organisasjonens side gir betydelige miljøvirkninger, og en redegjørelse for arten av miljøvirkninger og deres tilknytning til disse aspektene (vedlegg VI);
- d) en beskrivelse av miljømålene og -delmålene sett i forhold til de betydelige miljøaspektene og -virkningene;
- e) en oppsummering av de data som foreligger om organisasjonens miljøprestasjon sett i forhold til dens miljømål og -delmål med hensyn til dens betydelige miljøvirkninger. Oppsummeringen kan omfatte tallverdier for utslipp av forurensende stoffer, for avfallsproduksjon, for forbruk av råstoffer, energi og vann, for støy og eventuelt for andre aspekter angitt i vedlegg VI. Dataene bør muliggjøre en sammenligning fra år til år, noe som skal gi et grunnlag for å vurdere utviklingen i organisasjonens miljøprestasjon;
- f) andre faktorer som gjelder miljøprestasjonen, herunder miljøprestasjonen sett i forhold til regelverksbestemmelser med hensyn til deres betydelige miljøvirkninger;
- g) miljøkontrollørens navn og akkrediteringsnummer, og datoen da miljøredegjørelsen ble godkjent.

3.3. Kriterier for rapportering om miljøprestasjonen

Rådata fra en miljøstyringsordning kan brukes på mange måter for å vise organisasjonens miljøprestasjon. For dette formål kan organisasjonen bruke relevante eksisterende indikatorer for miljøprestasjon, idet den forsikrer seg om at disse indikatorene

- a) gir en nøyaktig vurdering av organisasjonens miljøprestasjon,
- b) er forståelige og entydige,
- c) muliggjør en sammenligning fra år til år, noe som skal gi et grunnlag for å vurdere utviklingen i organisasjonens miljøprestasjon,
- d) muliggjør en sammenligning med sektorielle, nasjonale eller regionale standardverdier, når det er relevant,
- e) muliggjør en sammenligning med regelverkskrav når det er relevant.

3.4. Vedlikehold av offentlig tilgjengelig informasjon

Organisasjonen skal på årsbasis ajourføre informasjonen omhandlet i nr. 3.2 og hvert år sørge for at alle endringer godkjennes av miljøkontrolløren. Det er mulig å fravike reglene for hvor ofte ajourføringene skal foretas, under visse omstendigheter fastsatt i Kommisjonens retningslinjer som er vedtatt etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 14 nr. 2. Etter godkjenning skal endringene også oversendes vedkommende organ og gjøres tilgjengelig for allmennheten.

3.5. Offentliggjøring av informasjon

Organisasjonen kan ønske å henvende seg til ulike målgrupper eller berørte parter med informasjon fra miljøstyringsordningen, og anvende bare utvalgte opplysninger fra miljøredegjørelsen. EMAS-logoen kan brukes på all miljøinformasjon som offentliggjøres av en organisasjon, såfremt en miljøkontrollør har godkjent at informasjonen er

- a) nøyaktig, og ikke villedende,
 b) dokumentert og verifiserbar,
 c) relevant og brukes i riktig sammenheng,
 d) representativ for organisasjonens samlede miljøprestasjon,
 e) ikke til å misforstå,
 f) vesentlig med hensyn til den samlede miljøvirkningen,
 og dersom det henvises til organisasjonens nyeste miljøredegjørelse, som informasjonen er hentet fra.
- 3.6. **Allmennhetens adgang til informasjonen**
 Informasjonen omhandlet i nr. 3.2 bokstav a)–g), som utgjør en organisasjons miljøredegjørelse, og den ajourførte informasjonen omhandlet i nr. 3.4, skal være tilgjengelig for allmennheten og andre berørte parter. Miljøredegjørelsen skal gjøres tilgjengelig for allmennheten. For dette formål oppfordres organisasjonene til å ta i bruk alle tilgjengelige midler (elektronisk publisering, biblioteker osv.). Organisasjonen skal kunne demonstrere for miljøkontrolløren at enhver som er interessert i organisasjonens miljøprestasjon, enkelt og uten kostnader kan få tilgang til den informasjon som kreves i henhold til nr. 3.2 bokstav a)–g) og nr. 3.4.
- 3.7. **Ansvar på lokalt plan**
 Organisasjoner som registreres i EMAS vil eventuelt ønske å utarbeide en samlet miljøredegjørelse som dekker forskjellige beliggenheter. Formålet med EMAS er å sikre at det tas ansvar på lokalt plan, og organisasjonene skal derfor sørge for at betydelige miljøvirkninger fra hvert område er tydelig påpekt og beskrevet i den samlede redegjørelsen.

VEDLEGG IV

Logo

Versjon 1

Versjon 2

/* 301R0761/21/1**/ Figur utelatt.

Alle EMAS-registrerte organisasjoner kan benytte logoen i hvilken som helst av de 11 språkversjonene nedenfor, forutsatt at ordlyden er som følger:

	Versjon 1	Versjon 2
Dansk:	«verifiseret miljøledelse»	«bekræftede oplysninger»
Tysk:	«geprüftes Umweltmanagement»	«geprüfte Information»
Gresk:	« επιβεωρημενη περιβαλλοντικη διαχειριση»	«επικυρωμενεζ πληροφοριεζ»
Spansk:	«Gestión ambiental verificada»	«información validada»
Finsk:	«vahvistettu ympäristöasioiden hallinta»	«vahvistettua tietoa»
Fransk:	«Management environnemental vérifié»	«information validée»
Italiensk:	«Gestione ambientale verificata»	«informazione convalidata»
Nederlandsk:	«Geverifieerd milieuzorgsysteem»	«gevalideerde informatie»
Portugisisk:	«Gestão ambiental verificada»	«informação validada»
Svensk:	«Kontrollerat miljöledningssystem»	«godkänd information»

Organisasjonens registreringsnummer skal alltid være påført begge versjoner av logoen.

Logoen skal gjengis enten

- i tre farger (pantone grønn 355, pantone gul 109, pantone blå 286)
- svart på hvitt eller
- hvitt på svart.

VEDLEGG V

AKKREDITERING AV OG TILSYN MED MILJØKONTROLLØRENE SAMT DERES OPPGAVER

5.1. Allment

Akkrediteringen av miljøkontrollører skal være basert på de allmenne prinsipper om kompetanse som angis i dette vedlegg. Akkrediteringsorganene står fritt til å akkreditere enkeltpersoner og/eller organisasjoner som miljøkontrollører. Kravene til framgangsmåte, og detaljerte kriterier for akkreditering av miljøkontrollører, skal i henhold til artikkel 4 fastsettes av nasjonale akkrediteringsordninger i samsvar med disse prinsippene. Overholdelse av prinsippene skal sikres gjennom den gjensidige vurderingsprosessen fastsatt i artikkel 4.

5.2. Vilkår for akkreditering av miljøkontrollører

5.2.1. Den kompetanse som beskrives nedenfor utgjør de minstekrav som en miljøkontrollør, som enkeltperson eller organisasjon, skal oppfylle:

- a) kunnskap om og forståelse av denne forordning, miljøstyringsordningens allmenne virkemåte, relevante standarder samt retningslinjer utarbeidet av Kommisjonen i samsvar med artikkel 4 og 14 nr. 2 om anvendelsen av denne forordning,

- b) kunnskap om og forståelse av de regelverks- og forskriftskrav som gjelder den form for virksomhet som skal godkjennes,
- c) kunnskap om og forståelse av miljøspørsmål, herunder miljødimensjonen i forbindelse med bærekraftig utvikling,
- d) kunnskap om og forståelse av de miljørelaterte tekniske aspekter ved den form for virksomhet som skal kontrolleres,
- e) forståelse av den allmenne virkemåten til den form for virksomhet som skal kontrolleres, for å kunne vurdere miljøstyringsordningens hensiktsmessighet,
- f) kunnskap om og forståelse av krav til og metoder for miljørevisjon,
- g) kunnskap om revisjon av informasjon (miljøredegjørelser).

Dokumentasjon av miljøkontrollørens kunnskaper, relevante erfaring og tekniske kunnskap på områdene nevnt ovenfor skal framlegges for det akkrediteringsorgan som vedkommende kandidat har søkt om akkreditering hos.

Miljøkontrolløren skal dessuten være uavhengig, særlig i forhold til organisasjonens miljørevisor eller rådgiver, samt upartisk og objektiv i utøvelsen av sine oppgaver.

Den enkelte miljøkontrollør eller organisasjon som fungerer som miljøkontrollør, skal sikre at han/hun, eller organisasjonen og dens personale, ikke er utsatt for noe kommersielt, økonomisk eller annet press som kunne tenkes å påvirke deres vurdering eller svekke tilliten til deres uavhengige vurdering og deres integritet i forbindelse med den virksomheten de utøver, og at de overholder de regler som gjelder for dette.

For å kunne oppfylle bestemmelsene om kontroll fastsatt i denne forordning skal miljøkontrolløren ha til rådighet dokumenterte metoder og framgangsmåter for kontroll, herunder mekanismer for kvalitetskontroll og bestemmelser om fortrolighet.

Dersom miljøkontrolløren er en organisasjon, skal den ha og på anmodning framlegge en organisasjonsplan med detaljert beskrivelse av strukturer og ansvarsforhold i organisasjonen, samt en erklæring om organisasjonens rettslige status, eierforhold og finansieringskilder.

5.2.2. Akkrediteringsomfang

Miljøkontrollørens akkrediteringsomfang skal bestemmes i henhold til klassifiseringen av økonomisk virksomhet (NACE-koder) fastsatt ved rådsforordning (EØF) nr. 3037/90.¹ Akkrediteringsomfanget skal stå i forhold til miljøkontrollørens kompetanse. Når akkrediteringsomfanget fastsettes, skal det om nødvendig også tas hensyn til virksomhetens omfang og kompleksitet. Dette skal sikres ved tilsyn.

5.2.3. Ytterligere vilkår for akkreditering av enkeltpersoner som fungerer som miljøkontrollører og utfører kontroller på egenhånd

I tillegg til å oppfylle kravene i nr. 5.2.1 og 5.2.2 skal den enkelte miljøkontrollør som utfører kontroller på egenhånd

- ha all den kompetanse som kreves for å utføre kontroll på vedkommendes akkrediterte områder,
- ha et akkrediteringsomfang som er begrenset etter vedkommendes personlige kompetanse.

Ved en vurdering som foretas før akkrediteringen, og gjennom akkrediteringsorganets tilsynsvirksomhet, skal det sikres at miljøkontrollørene oppfyller disse vilkår.

5.3. Tilsyn med miljøkontrollører

5.3.1. Tilsyn med miljøkontrollører utført av akkrediteringsorganet som gav akkrediteringen

Miljøkontrolløren skal straks underrette akkrediteringsorganet om enhver endring som innvirker på akkrediteringen eller dens omfang.

Med jevne mellomrom som ikke overstiger 24 måneder, skal det treffes forholdsregler for å sikre at miljøkontrolløren fortsatt oppfyller akkrediteringsvilkårene og for å overvåke kvaliteten på den kontrollen som utføres. Tilsynet kan finne sted i form av kontorrevisjoner, observasjon i organisasjoner som kontrolleres, spørreskjemaer, gjennomgåelse av miljøredegjørelser som miljøkontrolløren har godkjent, og ved gjennomgåelse av kontrollrapporter. Tilsynet skal stå i et rimelig forhold til miljøkontrollørens virksomhet.

Akkrediteringsorganet skal ikke treffe beslutning om å trekke tilbake eller midlertidig oppheve akkrediteringen eller begrense omfanget av den uten at miljøkontrolløren har hatt mulighet til å uttale seg.

5.3.2. Tilsyn med miljøkontrollører som utøver kontrollvirksomhet i en annen medlemsstat enn den der akkrediteringen ble gitt

Når en miljøkontrollør akkreditert i en medlemsstat skal utøve kontrollvirksomhet i en annen medlemsstat, skal vedkommende minst fire uker på forhånd gi akkrediteringsorganet i sistnevnte medlemsstat melding om:

- detaljer i forbindelse med akkrediteringen, sin kompetanse og eventuelt om kontrollgruppens sammensetning,

- når og hvor kontrollen vil finne sted; organisasjonens adresse og opplysninger om kontaktpersoner, og tiltak som er truffet for å løse eventuelle problemer i forbindelse med juridiske eller språklige kunnskaper.

Akkrediteringsorganet kan anmode om ytterligere opplysninger med hensyn til nødvendige juridiske og språklige kunnskaper.

Slik melding skal inngis forut for enhver ny kontroll.

Akkrediteringsorganet skal ikke stille andre vilkår som ville begrense miljøkontrollørens rett til å utøve sin virksomhet i andre medlemsstater enn i den som gav akkrediteringen. Særlig skal det ikke kreves diskriminerende meldingsavgifter. Akkrediteringsorganet skal heller ikke utnytte framgangsmåten for melding til å forhale miljøkontrollørens ankomst. Eventuelle problemer med å føre tilsyn med miljøkontrolløren på den anmeldte datoen skal være behørig begrunnet. Dersom tilsynet medfører kostnader, kan akkrediteringsorganet kreve passende avgifter.

Dersom det akkrediteringsorganet som fører tilsyn med miljøkontrolløren ikke er tilfreds med dennes arbeid, skal tilsynsrapporten oversendes til miljøkontrolløren, til akkrediteringsorganet som gav akkrediteringen, til vedkommende organ i det området der den kontrollerte organisasjonen befinner seg, samt ved ytterligere uenighet, til forumet for akkrediteringsorganer.

Organisasjoner kan ikke motsette seg at akkrediteringsorganet fører tilsyn med miljøkontrolløren ved observasjon av vedkommendes kontrollvirksomhet.

5.4. **Miljøkontrollørens oppgaver**

5.4.1. Uten at det berører medlemsstatenes håndhevingsmyndighet når det gjelder overholdelse av regelverkskrav, skal kontrolløren påse at:

- a) alle krav i denne forordning oppfylles, dvs. den innledende miljøgjennomgåelsen (om relevant), miljøstyringsordningen, miljørevisjonen og resultatene av denne samt miljøredegjørelsen,
- b) data og opplysninger i følgende dokumenter er pålitelige, troverdige og korrekte:
 - miljøredegjørelsen (vedlegg III nr. 3.2 og 3.3),
 - miljøinformasjon som skal godkjennes (vedlegg III nr. 3.4).

Miljøkontrolløren skal på en faglig forsvarlig måte særlig undersøke den tekniske holdbarheten i den innledende miljøgjennomgåelsen, om relevant, eller miljørevisjonen eller enhver annen framgangsmåte som foretaket benytter, uten at disse framgangsmåtene gjentas unødige. Miljøkontrolløren kan blant annet foreta stikkprøver for å fastslå hvorvidt resultatene fra den interne revisjonen er pålitelige.

5.4.2. Ved første miljøkontroll skal miljøkontrolløren særlig påse at organisasjonen oppfyller følgende krav:

- a) organisasjonen har innført en fullt funksjonsdyktig miljøstyringsordning i samsvar med vedlegg I,
- b) organisasjonen har innført et detaljert revisjonsprogram som allerede er påbegynt i samsvar med vedlegg II, slik at i det minste de områdene med de største miljøvirkningene er dekket,
- c) ledelsen har foretatt en gjennomgåelse av miljøstyringsordningen,
- d) organisasjonen har utarbeidet en miljøredegjørelse i samsvar med vedlegg III nr. 3.2.

5.4.3. Overholdelse av lovgivning/regelverk

Miljøkontrolløren skal forsikre seg om at organisasjonen har innført framgangsmåter for å kontrollere de sider ved virksomheten som er underlagt relevant fellesskapsrett eller relevante nasjonale lover, og at disse framgangsmåtene er tilstrekkelige til å sikre overholdelse. Kontroll av revisjoner skal særlig utføres med henblikk på å fastslå hvorvidt framgangsmåtene er tilstrekkelige til å sikre overholdelse av lovgivning/regelverk.

Miljøkontrolløren skal ikke godkjenne miljøredegjørelsen dersom han/hun under kontrollen, f.eks. ved stikkprøvekontroll, oppdager at organisasjonen ikke overholder lovgivning/regelverk.

5.4.4. Beskrivelse av organisasjonen

Ved kontroll av miljøstyringsordningen og godkjenning av miljøredegjørelsen skal miljøkontrolløren påse at organisasjonens ulike deler er entydig beskrevet og svarer til den faktiske inndelingen av formene for virksomhet. Innholdet i miljøredegjørelsen skal tydelig omhandle de ulike delene av organisasjonen som EMAS gjelder for.

5.5. **Vilkår for miljøkontrollørens utøvelse av sin virksomhet**

5.5.1. *Miljøkontrolløren skal virke innenfor omfanget av sin akkreditering på grunnlag av en skriftlig avtale med organisasjonen som skal fastsette arbeidets omfang, gjøre det mulig for miljøkontrolløren å utøve sin virksomhet på en uavhengig og faglig forsvarlig måte samt forplikte organisasjonen til det nødvendige samarbeid.

5.5.2. Kontrollen skal omfatte gjennomgåelse av dokumenter, et besøk hos organisasjonen, som særlig skal omfatte intervjuer av personalet, utarbeiding av en rapport til organisasjonens ledelse samt organisasjonens løsning på problemene som avdekkes i rapporten.

5.5.3. Den dokumentasjon som skal gjennomgås før besøket hos organisasjonen, omfatter grunnleggende opplysninger om organisasjonen og dens virksomhet, miljøpolitikken og miljøprogrammet, en beskrivelse av den miljøstyringsordning som benyttes i organisasjonen, detaljerte opplysninger om den miljøgjennomgåelse eller miljørevisjon som er foretatt, rapporten om denne gjennomgåelse eller revisjon

og informasjon om alle korrigerende tiltak som ble iverksatt som følge av den, samt utkastet til miljøredegjørelse.

- 5.5.4. Miljøkontrolløren skal utarbeide en rapport for organisasjonens ledelse. I rapporten skal spesifiseres
- alle spørsmål som er relevante for miljøkontrollørens arbeid,
 - organisasjonens utgangspunkt for å gjennomføre en miljøstyringsordning,
 - tilfeller av overtredelse av bestemmelsene i denne forordning i sin alminnelighet, og særlig
 - tekniske mangler ved metoden for miljøgjennomgåelse eller miljørevisjon, miljøstyringsordningen eller enhver annen relevant prosess,
 - innvendinger mot utkastet til miljøredegjørelse, samt opplysninger om endringer eller tilføyelser som bør foretas i miljøredegjørelsen,
 - en sammenligning med foregående redegjørelser og en vurdering av organisasjonens miljøprestasjon.

5.6. **Hyppigheten av kontrollene**

I samråd med organisasjonen skal miljøkontrolløren utarbeide et program for å sikre at alle elementer som kreves for å bli registrert i EMAS, kontrolleres i løpet av et tidsrom som ikke skal overstige 36 måneder. I tillegg skal miljøkontrolløren med mellomrom som ikke skal overstige 12 måneder, godkjenne all ajourført informasjon i miljøredegjørelsen. Det er mulig å fravike reglene for hvor ofte ajourføringene skal foretas, under omstendigheter fastsatt i Kommissjonens retningslinjer som er vedtatt etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 14 nr. 2.

- 1 EFT L 293 av 24.10.1990, s. 1. Forordningen sist endret ved forordning (EØF) nr. 761/93 (EFT L 83 av 3.4.1993, s. 1).

VEDLEGG VI **MILJØASPEKTER**

6.1. **Allment**

En organisasjon skal vurdere alle miljøaspekter ved sine former for virksomhet, produkter og tjenester, og avgjøre, på grunnlag av kriterier som tar hensyn til Fellesskapets regelverk, hvilke av dens miljøaspekter som i betydelig grad påvirker miljøet, som et grunnlag for å fastsette organisasjonens miljømål og -delmål. Kriteriene skal gjøres tilgjengelige for allmennheten.

En organisasjon skal vurdere både de direkte og de indirekte miljøaspekter ved sine former for virksomhet, produkter og tjenester.

6.2. **Direkte miljøaspekter**

Disse gjelder de av organisasjonens former for virksomhet som ledelsen har kontroll over, og kan bl.a. omfatte:

- utslipp til luft,
- utslipp til vann,
- forebygging, gjenvinning, ombruk, transport og disponering av fast avfall og annet avfall, særlig farlig avfall,
- bruk og forurensning av grunn,
- bruk av naturressurser og råstoffer (herunder energi),
- lokale miljøaspekter (støy, vibrasjon, lukt, støv, synbare virkninger osv.),
- transportspørsmål (både med hensyn til varer, tjenester og ansatte),
- risiko for miljøulykker og miljøvirkninger som vil eller sannsynligvis vil oppstå som følge av hendelser, ulykker og potensielle nødssituasjoner,
- virkninger for det biologiske mangfold.

6.3. **Indirekte miljøaspekter**

En organisasjons virksomhet, produkter og tjenester kan også ha betydelige miljøaspekter som organisasjonen ikke har full kontroll over.

De kan bl.a. omfatte:

- produktrelaterte spørsmål (formgiving, utvikling, emballasje, transport, bruk, gjenvinning/disponering av avfall),
- investeringer, utlånsvirksomhet og forsikringstjenester,
- nye markeder,
- valg av tjenester, og sammensetning av disse (f.eks. innenfor transport eller cateringtjeneste),
- administrative og planleggingsmessige avgjørelser,
- produktutvalgets sammensetning,
- entreprenørers, underentreprenørers og leverandørers miljøprestasjon og -praksis.

Organisasjonene må kunne vise at de har kartlagt de betydelige miljøaspekter i forbindelse med deres innkjøpsprosedyrer, og at de betydelige miljøvirkningene som er forbundet med disse miljøaspektene er tatt i betraktning i miljøstyringsordningen. Organisasjonen bør bestrebe seg på å sikre at leverandører og de som opptrer på organisasjonens vegne, overholder organisasjonens miljøpolitikk innenfor rammen av de former for virksomhet som utføres etter kontrakten.

Når det gjelder indirekte miljøaspekter, skal organisasjonen vurdere i hvilken grad den kan påvirke disse aspektene og hvilke tiltak som kan treffes for å begrense virkningene de gir.

6.4. Vurdering av miljøaspektene

Det er organisasjonens ansvar å fastsette kriterier som skal anvendes for å vurdere betydningen av miljøaspektene til organisasjonens virksomhet, produkter og tjenester, med det formål å fastslå hvilke miljøaspekter som har betydelige miljøvirkninger. De kriterier organisasjonen fastsetter skal være omfattende, kunne etterprøves uavhengig, være reproduerbare og skal gjøres tilgjengelige for allmennheten.

Når det skal fastsettes kriterier for vurdering av hvor betydelige organisasjonens miljøaspekter er, kan bl.a. følgende tas i betraktning:

- a) informasjon om miljøtilstanden, med henblikk på å bestemme hvilke av organisasjonens former for virksomhet, produkter og tjenester som kan ha innvirkning på miljøet,
- b) organisasjonens eksisterende data om forbruk av råvarer og energi, samt om risiko i forbindelse med spill, avfall og utslipp,
- c) berørte parters synspunkter,
- d) organisasjonens regulerte miljøvirksomhet,
- e) innkjøpsvirksomhet,
- f) utforming, utvikling, produksjon, distribusjon, service, bruk, ombruk, gjenvinning og disponering av organisasjonens produkter,
- g) de av organisasjonens former for virksomhet som innebærer de største miljømessige kostnader og fordeler.

I arbeidet med å vurdere hvor betydelige de ulike miljøvirkninger av organisasjonens former for virksomhet er, skal organisasjonen ikke bare ta i betraktning normale driftsvilkår, men også vilkår ved oppstart og avslutning av virksomhet og til nødssituasjoner som med rimelighet kan forutses. Det skal tas hensyn til tidligere, nåværende og planlagte former for virksomhet.

VEDLEGG VII **MILJØGJENNOMGÅELSE**

7.1. Allment

Dersom organisasjonen ikke har framlagt all informasjon som er nødvendig for å bestemme og vurdere de betydelige miljøaspektene nevnt i vedlegg VI, må den utrede sin aktuelle situasjon med hensyn til miljøet ved hjelp av en miljøgjennomgåelse. Formålet er å gjennomgå alle organisasjonens miljøaspekter som et grunnlag for å utarbeide en miljøstyringsordning.

7.2. Krav

Miljøgjennomgåelsen skal dekke fem hovedområder:

- a) regelverkskrav, forskriftskrav samt andre krav som organisasjonen er underlagt,
- b) bestemmelse av alle miljøaspekter med betydelig innvirkning på miljøet etter vedlegg VI, eventuelt med angivelse av kvalitet og kvantitet, og utarbeiding av et register over de aspekter som anses som betydelige,
- c) beskrivelse av kriteriene for vurdering av hvor betydelige miljøvirkningene er, i samsvar med vedlegg VI nr. 6.4,
- d) en undersøkelse av eksisterende framgangsmåter og praksis for miljøstyring,
- e) en evaluering av tilbakemeldinger fra undersøkelser av tidligere hendelser.

VEDLEGG VIII **REGISTRERINGSINFORMASJON** **Minstekrav**

Organisasjonens navn:

Organisasjonens adresse:

Kontaktperson:

NACE-kode for virksomheten:

Antall ansatte:

Miljøkontrollørens navn:

Akkrediteringsnummer:

Akkrediteringsomfang:

Dato for neste miljøredegjørelse:

Navn og opplysninger om kontaktpersoner for vedkommende håndhevingsmyndighet(er) som organisasjonen er underlagt:

Utferdiget i den .../.../2000
Underskrift til organisasjonens representant

.....

Rettelser.

Det som er rettet er satt i kursiv.

Nr. 11/2002 s. 1380, 1381 og 1383 (i forskrift av 4. juni 2002 nr. 983 om endring av forskrift av 15. september 1992 nr. 701 om om navigasjonshjelpemidler og bro-, styrehus- og radioarrangementer for skip).

§ 2 nye bokstaver u og v skal lyde:

- u) *Roro passasjerskip*: Passasjerskip med roro lasterom eller rom av særskilt kategori som definert i Sjø sikkerhetskonvensjonens regel II-2/3 eller passasjerskip med innretninger som tillater vegtrafikkerende kjøretøy eller skinnegående materiell å kjøre om bord og av skipet.
- v) *Rutetraffikk*: En rekke seilinger med passasjerskip for å sikre forbindelsen mellom de samme to eller flere havner, eller en rekke seilinger til og fra samme havn uten mellomliggende anløp, enten
 1. i henhold til en offentliggjort rutetabell, eller
 2. med slik regelmessighet eller hyppighet at de fremstår som en systematisk rekke seilinger.

§ 2 nåværende bokstaver u til y blir bokstavene w til æ.

§ 8 fjerde ledd første punktum skal lyde:

For øvrig skal IMO Assembly Resolusjoner, MSC sirkulærer, ISO standarder og IEC standarder følges slik det fremgår av de enkelte paragrafer.

§ 8 fjerde ledd nye bokstaver p og q skal lyde:

- p) A.795 (19) Navigational guidance and information scheme for ro-ro ferry operations.
- q) A.861 (20) Performance standards for shipborne voyage data recorders (VDRs).

§ 8 fjerde ledd nåværende bokstaver p, q og r blir bokstavene r, s, t.

§ 8 fjerde ledd ny bokstav u skal lyde:

- u) IEC standard nr. 61996.

Ny § 8A skal lyde:

§ 8A. *Seilingsveiledning og seilingsopplysninger for roro passasjerskip i rutetraffikk innenfor EØS*

For roro passasjerskip i rutetraffikk i utenriks fart fra havner innenfor EØS eller i innenriks fart innenfor EØS i havområder som er omfattet av klasse A som nevnt i artikkel 4 i direktiv 98/18/EF, skal IMO resolusjon A.795 (19) følges.

Ny § 19A skal lyde:

§ 19A. *Ferdskriver*

- (1) Roro passasjerskip i rutetraffikk i utenriks fart fra havner innenfor EØS eller i innenriks fart innenfor EØS i havområder som er omfattet av klasse A som nevnt i artikkel 4 i direktiv 98/18/EF, skal være utstyrt med ferdskriver (VDR) som kan gi opplysninger til bruk ved en eventuell ulykke.
- (2) Ferdskriveren skal tilfredsstillende standardene for yteevne fastsatt i IMO Resolusjon A.861 (20) og være i samsvar med prøvestandardene i IEC standard nr. 61996.
- (3) Informasjonen fra ferdskriveren skal fra sjøfartsmyndighetenes side kun kreves utlevert i tilknytning til granskning av ulykker og nestenulykker, og ellers kun når skipets offiser samtykker.

Nr. 3/2003 s. 381–382 (i forskrift av 18. februar 2003 nr. 175 om hold av svin).

§ 34 skal lyde:

Bestemmelsene i § 25 hva angår lengde på bingesider, krav til fritt areal og til areal med tett gulv gjøres gjeldende for alle nye eller ominnredede dyrerom for svin som tas i bruk etter 1. januar 2003. For dyrerom som var i bruk ved forskriftens ikrafttreden gjøres bestemmelsen gjeldende fra 1. januar 2025. Inntil da er kravet til fritt areal i gruppebinger minimum 1,8 m² pr. drektig purke.

Følgende bestemmelser trer i kraft 1. januar 2006 for alt svinehold:

- § 12 hva angår alarm tilknyttet ventilasjonsanlegg.

For dyrerom som var i bruk til svin ved denne forskriftens ikrafttreden, trer i tillegg følgende bestemmelser i kraft 1. januar 2006:

- § 7, annet ledd hva angår smittesluse og egnet plass for inn- og utlasting av dyr, og
- § 8, sjette ledd hva angår kravet om minst én sykebinge pr. 50 slaktegris og purker, og
- § 25, åttende ledd.

For dyrerom som var i bruk til svin ved denne forskriftens ikrafttreden, trer følgende bestemmelser i kraft 1. januar 2013:

- § 8, sjuende ledd om minimum spalteplankbredde og maksimum spalteåpning, og
- § 27 hva angår areal.

For dyrerom som var i bruk til svin ved denne forskriftens ikrafttreden, trer følgende bestemmelser i kraft 1. januar 2025:

- § 7, sjette ledd hva angår forbindelse mellom gjødselkjeller og husdyrrom.

Oversikt over rettelser som er inntatt i 2003-årgangen

År	Feil i hefte nr.	Side	Gjelder	Se rettelse i nr.
1998	12	899	Forskrift nr. 620	2
2002	11	1380, 1381, 1383	Forskrift nr. 983	4
2002	14	1678-1735	Forskrift nr. 1139	3
2002	17	2244	Vedtak nr. 1385	1
2002	19	2453-2454	Forskrift nr. 1719	2
2002	19	2457	Forskrift nr. 1724	3
2002	19	2459	Forskrift nr. 1724	2
2003	3	381-382	Forskrift nr. 175	4

B-blad

Returadresse:

Lovdata
Postboks 41 Sentrum
N-0101 Oslo

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter
Avd. II Regionale og lokale forskrifter

Utgiver: Justis- og politidepartementet
Redaksjon: Stiftelsen Lovdata

Manuskripter for kunngjøring

Manuskripter sendes i ett eksemplar med kunngjørings skjema til Lovdata:

Med E-post: ltavd1@lovdata.no for avdeling I
ltavd2@lovdata.no for avdeling II

Elektronisk: Se Lovdatas nettsted (www.lovdata.no).

Med post: Norsk Lovtidend
Postboks 41, Sentrum
0101 Oslo

Bestilling av abonnement

Med post: Samme adresse som over.

Elektronisk: Se Lovdatas nettsted.

		Norge	Norden	Verden
Abonnement koster for	Avd. I	kr 970	kr 1500	kr 2130
	Avd. I og II	kr 1220	kr 2210	kr 3170

Innholdet i heftene vil bli kunngjort fortløpende på Lovdatas nettsted – www.lovdata.no
- også en versjon av den trykte utgaven av heftet i PDF-format vil være tilgjengelig.
På samme sted finnes ajourførte versjoner av lovene og sentrale og lokale forskrifter.

Samlemapper: Det vil bli sendt ut etiketter for bruk på ringpermer.

Alle andre henvendelser om Norsk Lovtidend kan rettes til:

Lovdata
Postboks 41, Sentrum
0101 Oslo

Tlf. 23 35 60 00
Faks 23 35 60 01
E-post: lovtid@lovdata.no